[des]: salem

Lương diễn mỹ thương

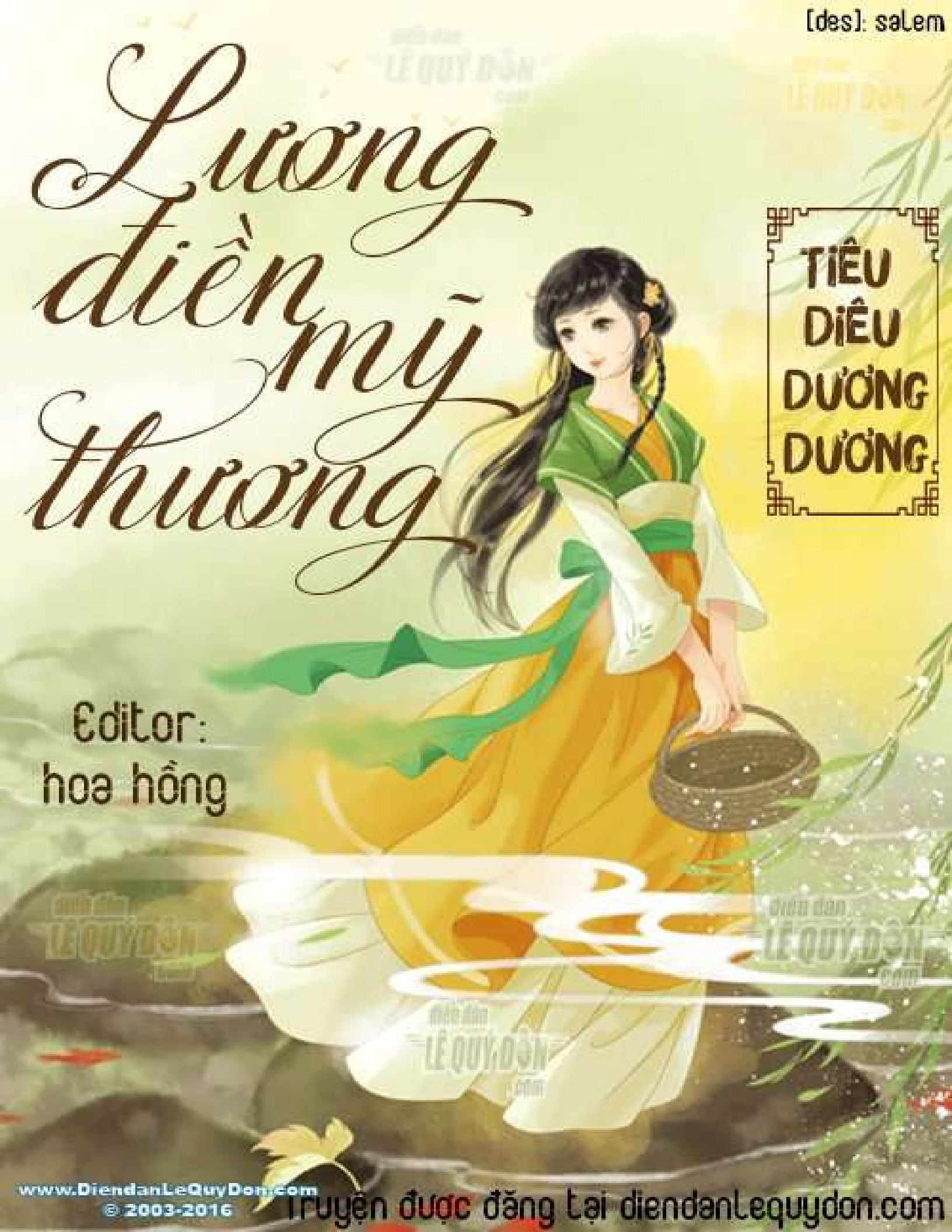

TIÊU DIÊU DƯƠNG DƯƠNG

Editor:
hoa hồng

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2016
Truyện được đăng tại diendanlequydon.com

Mục lục

Chương 1: Xin Chớ Ném Đồ Bỏ Đi Loạn.
Chương 2: Có Phải Quá Dài Hay Không
Chương 3: Ăn Dương Đào
Chương 4: Có Biện Pháp Chữa Khỏi Chân
Chương 5: Thực Tế Chứng Minh
Chương 6: Chôn
Chương 7: Có Cách Phát Tài
Chương 8: Vân Chi
Chương 9: Con Gấu Thường Lui Tới
Chương 10: Tuyệt Đối Là Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn
Chương 11: Đại Ca Tỉ Mỉ
Chương 12: Món Tiền Đầu Tiên
Chương 13: Bà Cháu Tương Thị
Chương 14: Thắng Lợi Trở Về
Chương 15: Dập Đầu
Chương 16: Nổi Đóa
Chương 17: Trừ Quỷ
Chương 18: Ứng Đối
Chương 19: Hiển Linh
Chương 20: Thoại Bả Nhi
Chương 21: Hiểu Biết Của Một Người Nào Đó
Chương 22: Chân Xảy Ra Vấn Đề
Chương 23: Mời Tiên Sinh
Chương 24: Viết Cách Điều Chế
Chương 25: Thương Lượng
Chương 26: Huynh Muội Ấm Áp
Chương 27: Thân Thích Tới Cửa
Chương 28: Nhạc Nhạc Bị Rắn Cắn
Chương 29: Cố Chấp Với Tình Thân
Chương 30: Hiền Thê Lương Mẫu Tô Thị
Chương 31: Về Nhà Cũ
Chương 32: Bổ Nhiệm Tương Thị
Chương 33: Miếu Bạch Đà
Chương 34: Lại Thêm Một Phần Của Cải
Chương 35: Huynh Đệ Tốt
Chương 36: Tin Tức Tốt
Chương 37: Quy Củ Mới
Chương 38: Tịnh Liên Đại Sư

https://thuviensach.vn

Chương 39: Cảm Động
Chương 40: Làm Bánh Bao
Chương 41: Hạng Mục Khoản Tiền Đầu Tiên
Chương 42: Làm Xôi Viên
Chương 43: Làm Xong
Chương 44: Được Sùng Bái
Chương 45: Trong Một Chữ Đức
Chương 46: Khách Nhân Tới
Chương 47: Sợ Điều Gì Sẽ Gặp Điều Đó
Chương 48: Lý Chính Mới
Chương 49: Thủ Đoạn Của Vương Thị
Chương 50: Không Liên Quan Nhau
Chương 51: Bán Thuốc Viên
Chương 52: Bắt Kẻ Trộm
Chương 53: Tiếng Như Tên
Chương 54
Chương 55: Vương Đông Tới Cửa
Chương 56: Gây Chuyện
Chương 57: Cho Liều Thuốc Mạnh
Chương 58: Tức Đến Nội Thương
Chương 58.2
Chương 58.3
Chương 61: Thôn Trưởng Mới Lạm Dụng Chức Quyền
Chương 59.2
Chương 63: Không Như Mong Muốn
Chương 60.2
Chương 65: Không Thôi
Chương 61.2
Chương 67: Hình Thức Thăng Cấp
Chương 68: Hình Thức Thăng Cấp (2)
Chương 69: Hình Thức Thăng Cấp (3)
Chương 70: Cha Đứa Bé?
Chương 63.2
Chương 63.3
Chương 73: Không Thích Hợp Làm Loại Chuyện Đó!
Chương 74: Không Thích Hợp Làm Loại Chuyện Đó! (2)
Chương 75: Cứu Đứa Bé Của Ta
Chương 76: Cứu Đứa Bé Của Ta (2)
Chương 77: Cái Gì Mới Gọi Là Mặt Dày Chân Chính
Chương 66.2
Chương 79: Sắc Đảm Ngập Trời
Chương 67.2

https://thuviensach.vn

Chương 81: Quá Làm Cho Lòng Nàng Nguội Lạnh
Chương 82: Quá Làm Cho Lòng Nàng Nguội Lạnh (2)
Chương 83: Biện Pháp Kiếm Tiền (1)
Chương 84: Biện Pháp Kiếm Tiền (2)
Chương 85: Chấp Niệm Của Lão Gia Tử
Chương 70.2
Chương 87: Hòa Ly
Chương 71.2
Chương 91: Không Thấy Lý Đức (1)
Chương 92: Không Thấy Lý Đức (2)
Chương 93: Hắc Trang (1)
Chương 94: Hắc Trang (2)
Chương 74
Chương 74.2
Chương 97: Nhà Cũ Tới Mời
Chương 75.2
Chương 99: Đột Ngột Xuất Hiện Cầu Hôn
Chương 76.2
Chương 101: Thưởng Mai (1)
Chương 102: Thưởng Mai (2)
Chương 103: Khách Không Mời Mà Đến (1)
Chương 104: Khách Không Mời Mà Đến (2)
Chương 105: Kết Thúc (1)
Chương 106: Kết Thúc (2)
Chương 107: Kết Thúc (3)
Chương 108: Kết Thúc (4)

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Xin Chớ Ném Đồ Bỏ Đi Loạn.

"Có nghe nói không, nha đầu Lý gia kia chết rồi!" Vẻ mặt thôn nhân Giáp mang vẻ thần bí, hợp với phong cách một bà tám.

"Mệt nó chết sớm, đồ tiểu tiện chân (đồ đĩ) kia quả thật bại hoại nếp sống của thôn Lý gia chúng ta, nếu nó không chết, cũng nhất định phải kéo đi dìm lồng heo!" Vẻ mặt thôn nhân Ất mang theo vẻ khinh bỉ khinh thường, khẽ ngước cái cằm béo ba bốn ngấn, lúc đó đôi môi đỏ như quả mận, giống như là dính máu heo.

Thôn nhân Bính lắc đầu, giống như tiếc nuối không dứt, thở dài nói: "Còn nhỏ tuổi không lo học, thế nhưng tằng tịu với nam nhân, còn mang thai nghiệt chủng, chết cũng sạch sẽ."

"Đáng tiếc gương mặt đó, dáng dấp cũng xinh đẹp, sao tính tình phóng đãng như vậy? Hai phu thê nhà Lý Tứ kia cũng không biết nuôi khuê nữ thế nào, nuôi một người có đức hạnh thế này, cũng thật là mất thể diện ném ra nơi xa xôi mà đi cho rồi, chậc chậc!" Thôn nhân Giáp nói xong, còn ý vị sâu xa chép miệng.

Sáng sớm trên đầu thôn, ba nông phụ vác lấy rổ rau bước đi, ngươi một câu ta một lời, nói đại sự xảy ra trong thôn tối hôm qua.

Vừa đúng lúc này, lại có hai người từ trong đường mòn đi ra ngoài, đang nói gì đó, thôn nhân Giáp bên này lập chen miệng nói: "Mẹ Trương Sinh, La đại tỷ, các ngươi biết không, nha đầu Lý gia mang thai con hoang kia đã treo ngược tự sát vào ban đêm rồi!"

https://thuviensach.vn

"Nghe nói lúc khiêng xuống, còn trừng mắt, lè lưỡi, tình trạng chết tương đối dọa người!" Thôn nhân Ất nhớ lại hình ảnh kia, miệng to như chậu máu nói chuyện, một bụng mỡ béo run rẩy.

"Á! Đó thật sự là quá đáng sợ!" Mẹ Trương Sinh cũng run lên, lập tức bị đề tài này hấp dẫn.

La đại tỷ với dáng người khỏe mạnh to lớn đứng bên cạnh lại khẽ cau mày, không nói tiếng nào, xưa nay nàng tin Phật, không có thói quen nói ngắn nói dài ở sau lưng người khác, hơn nữa người cũng đã chết rồi, nên nhập thổ vi an, cho dù là khi còn sống làm sai, vậy cũng không nên bị lấy ra nói chuyện.

Mấy người khác ngươi một lời ta một câu, càng nói càng hăng say, chỉ có La đại tỷ không nói lời nào, bị hỏi cái gì, cũng chỉ gật đầu hoặc lắc đầu.

Một nhóm năm người, cứ như vậy dần dần đi về phía trấn trên, ai cũng không chú ý tới, trên một cây đại thụ bên cạnh đường mòn mà hai người La đại tỷ vừa mới đi ra, có một thiếu nữ xinh đẹp mười lăm mười sáu tuổi, sắc mặt có chút tái nhợt đang ngồi ở phía trên, trên cần cổ nàng có một vết dây sâu, chỉ bình tĩnh nhìn bọn họ đi xa.di.e.n.d,a,n/le/quy.don

Từ trên cây bước xuống, Lý Noãn bình thản vuốt sinh mạng mới trong bụng mình, có chút bất đắc dĩ nói: "Bảo bối à bảo bối, người cha đáng chết khốn kiếp không chịu trách nhiệm, bỏ chạy mất tăm, làm hại đứa bé dịu dàng động lòng người như con cũng mất mạng theo mẹ, cũng làm cho ta đây một người từ bên ngoài đến chiếm tiện nghi. Chỉ là con hãy yên tâm đi, coi như chỉ vì mẹ con đưa ta cơ thể, ta cũng sẽ xem con như ruột thịt."

Nói xong dừng một chút, lại cảm thấy lời này có chút không được tự nhiên, lập tức bổ sung một câu: "Xem ta nói gì vậy kìa, con từ trong bụng ta chui ra, đương nhiên là ruột thịt của ta rồi. Haizz, ta một hoàng hoa đại khuê nữ, vừa mới chết đi, lại không giải thích được tiết kiệm tất cả các

https://thuviensach.vn

bước trực tiếp làm mẹ, ta thật sự quá mức kích thích và kinh hãi, có chút tìm từ không thích hợp, con đừng để ý nhé."

Tiếng nói vừa ngừng, cô xách lấy ba lô nhỏ trong bụi cỏ, cầm cuốc nhỏ rồi lập tức lên núi.

Trước đó bởi vì ra ngoài quá sớm, có chút mệt mỏi, cho nên tìm cây đại thụ nghỉ ngơi, ai biết bị mấy bà tám đánh thức, cơn buồn ngủ biến mất.

Nhà Lý Noãn là nhà nghèo trong thôn Lý gia, mà nàng mới vừa tròn mười năm, ở nhà xếp hạng thứ hai, có một phụ thân đàng hoàng tài giỏi tên Lý Đức, một mâu thẫn hiền huệ cần cù tên Tô thị, còn có một đại ca ôn hòa tên Lý Văn, lớn hơn nàng hai tuổi, phía dưới còn có một đệ đệ hiểu chuyện nghe lời tên Lý An, cùng với muội muội khéo léo khả ái Lý Nhạc, theo thứ tự là mười hai tuổi và chín tuổi.

Vốn là, một gia đình như vậy, mặc dù mỗi ngày trôi qua không được tốt lắm, nhưng cũng tuyệt đối không kham khổ, nhưng năm năm trước, phụ thân Lý Đức lên núi đốn củi, lại bị rắn độc cắn bị thương, mặc dù được đại phu kịp thời giữ được mạng, lại thành người tàn tật ngay cả đi đứng cũng khó khăn. Cứ như vậy, một nhà sáu miệng ăn, tất cả đều rơi xuống trên người mẫu thân Tô thị, trong nhà nam nữ đông đảo, cuộc sống vốn cũng không hết sức như ý, nam nhân làm trụ cột gia đình đã ngã xuống, Tô thị phí hết tâm tư thu xếp kế sinh nhai, mấy đứa bé cũng cố gắng giúp một tay, nhưng bởi vì mỗi tháng Lý Đức đều phải uống thuốc điều trị, cuộc sống trong nhà vẫn trôi qua nghèo khó, gần như đến từng bước trong khó khăn.

Ngắn ngủn bốn năm năm, Tô thị chỉ mới ba bốn ba lăm tuổi, lại bị cuộc sống làm cho tóc bạc trắng, nhìn qua giống như bốn mươi năm mươi tuổi.

Thật ra thì thân thích cả Lý Đức ở thôn Lý gia cũng không ít, thời điểm một mình lập hộ, là lão tứ nhà trong, cho nên người trong thôn cũng đều gọi ông là Lý Tứ. Nếu những huynh đệ tỷ muội kia chịu ra tay giúp một

https://thuviensach.vn

tay, trong nhà tuyệt đối không có khả năng đến nổi không có gì ăn, nhưng những thân thích kia không phải nịnh bợ thì chính là có lòng không có sức. Nói tóm lại, những thân thích kia trước kia còn chút lui tới, sau khi trong nhà bọn họ trôi qua khó khăn, những thân thích kia cũng chưa tới một lần, cho dù là lễ mừng năm mới, cũng không thấy lộ mặt.

Hôm nay nếu không phải xảy ra chuyện của Lý Noãn, chỉ sợ bọn họ ngay cả ý định nhắc tới nhà này cũng không có, hiện tại nhắc tới, nhiều nhất cũng là khinh bỉ khinh thường, thậm chí có người cảm thấy mất thể diện, tuyên bố muốn đoạn tuyệt quan hệ với một nhà Lý Đức.

Truyện chỉ đăng tại những trang khác chỉ là đồ chuyên đi copy.

Nếu nói chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, hôm nay mười dặm tám xã, mặc kệ gặp qua hay chưa từng thấy, trên cơ bản cũng biết chuyện xấu của Lý Noãn, hơn nữa càng truyền càng ác liệt, hôm nay tin tức nàng tự sát, sợ rằng giống như mọc thêm đôi cánh, rất nhanh lại cuốn sạch những chuyện bát quát vào trong lỗ tai của những đại mụ đại thẩm kia, sau đó bị thổi phồng càng ngày càng khoa trương, truyền đi càng ngày càng xa, càng ngày càng thái quá. . . . . .

Chỉ cần nghĩ một đám lại một đám đại mụ đại thẩm, vây ở một chỗ nói về mình, khóe miệng Lý Noãn không khỏi co quắp.

Cô rất bội phục những người truyền bá lời đồn đại, có thể thay mặt cho công nghệ cao ở hiện đại, giống nhau có thể bằng tốc độ nhanh nhất truyền tin tức vào trong lỗ tai của mọi người, hiệu suất bực này thật sự làm cho người ta kinh thán không thôi.

Híp híp mắt, con ngươi sáng ngời lại lộ ra một chút hứng thú, không nói chính xác, qua không được bao lâu, còn sẽ có chuyện quỷ nháo truyền ra đấy.

Chỉ là, thật sự khổ cho năng lực chịu đựng nhỏ bé của mẹ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Lời người đáng sợ, trong lúc vô tình đã để lộ tin tức Lý Noãn chưa kết hôn mà có con, Tô thị gần như trong một đêm lại già nua thêm mười tuổi, nhưng mặc dù chuyện huyên náo xôn xao, rõ ràng thời điểm bà bước đi cũng có chút phù phiếm, vẫn vào thời điểm mấu chốt nhất, dứt khoát chắn những người muốn bắt Lý Noãn đi từ đường Lý gia chịu hình phạt, giống như gà mẹ bảo vệ con, bảo vệ nữ nhi ở phía sau, cộng thêm huynh trưởng Lý Noãn và hai người đệ đệ muội muội hết sức che chở, mới miễn cưỡng đuổi những người kia đi.

Thế nhưng Lý Noãn trải qua giày vò như thế, trong lòng hoàn toàn hỏng mất, vào tối hôm qua tự treo cổ tự tử, nếu không phải như thế, còn chưa tới phiên cô mượn xác hoàn hồn.

Chính bởi vì những ký ức này, sau khi Lý Noãn sống lại cũng không chọn rời đi, mà quyết định thay Lý Noãn bảo vệ người nhà đáng yêu của nàng. Chỉ tiếc Lý Noãn kế thừa trí nhớ không nhiều lắm, trừ những người thường tiếp xúc ra, ngay cả người trong thôn cô chỉ nhớ rõ mấy đối tượng chạm mặt nhiều mà thôi, thậm chí còn tên cha khốn kiếp của đứa bé là ai, một chút cô cũng không có ấn tượng, nếu không, cô nhất định sẽ không bỏ qua cho tên khốn kiếp không chịu trách nhiệm kia!

Ở thế kỷ hai mươi mốt, Lý Noãn cô là một bậc thầy Judo xuất sắc, kiêm tu Thái Cực, phương pháp yoga dưỡng sinh, bởi vì gia cảnh giàu có, hai mươi tuổi đã mở công ty dưỡng sinh của chính mình, năm năm qua kiếm không ít tiền, mơ ước đi khắp toàn cầu, đáng tiếc bởi vì công ty mới vừa bắt đầu cô không phân thân nổi, cho nên cho đến hai mươi lăm tuổi, cô còn chưa đi khắp Trung Quốc nữa.

Làm người ta tiếc nuối chính là, trời giáng tai họa bất ngờ, làm cô chết thảm trong khu phố buôn bán phồn hoa, không thể tiếp tục thực hiện mộng tưởng. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thật sự là trời giáng tai họa bất ngờ, lúc ấy cô đang cùng bạn thân đi dạo phố, mới vừa mua nước hoa yêu thích, đã bị bác gái coi thường mạng sống của mình nhảy lầu đập trúng, trong nháy mắt ngất xỉu, không đau đớn chút nào! Mẹ nói! Xác xuất đạt được phần thưởng lớn nhất trong vé số cũng không lớn như thế này!

Cô thật lòng muốn điên cuồng hét lên một câu: Nơi công cộng xin đừng ném đồ bỏ đi loạn!

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Có Phải Quá Dài Hay Không

Tháng mười mùa thu, trong núi một cơn gió lạnh thổi qua, Lý Noãn hắt hơi một cái, lúc này mới nhớ tới thân thể này không thể bị giày vò, mới vừa rồi ngủ trên tàng cây, chỉ sợ là lây dính khí lạnh.

Xem ra nên rèn luyện thân thể cho thật tốt rồi!

Vuốt vuốt chóp mũi, tiếp tục đi vào trong núi, cũng không lâu lắm, ánh mắt của nàng lập tức bị mấy cây đại thụ hấp dẫn. Trên cây to, có cây mây to bằng ngón tay cái quấn quanh, trên dây leo phủ đầy trái cây màu xanh hình bầu dục, mỗi quả đều to bằng nắm tay trẻ con, trên trái cây có một tầng lông tơ nhàn nhạt, không phải là quả Dương Đào (kiwi) mọc hoang sao?!

Lý Noãn hào hứng leo lên cây, cực khổ hái được gần một nửa quả Dương Đào chín, mà còn dư lại phần lớn chưa chín, giữ lại lần sau tới hái cũng không muộn.

Ngồi tại chỗ lột vỏ quả Dương Đào lấp bụng, mặc dù nhỏ một chút, nhưng vị vẫn ngọt, chứa chút vị chua loãng, hết sức mỹ vị, vì vậy không nhịn được lại ăn hai quả nữa, lúc này mới mang gùi lên lưng đứng dậy, nghiền nát vỏ mấy quả Dương Đào trên đất, để tránh bị người ngoài nhìn ra đầu mối, biết quả Dương Đào này có thể ăn.

Có lẽ dáng vẻ cây Dương Đào thật sự không đẹp, mặc dù là quả dại nhưng sinh trưởng ở nơi này lâu như vậy, cũng không có người cho rằng nó có thể ăn, mặc kệ như thế nào, lấy ánh mắt thương nhân với ý tưởng của Lý

https://thuviensach.vn

Noãn, thì không muốn để người ta biết bí mật này, ít nhất hiện tại không thể biết.

Lại đi trên núi một lát nữa, vóc người của Lý Noãn có chút không chịu nổi, không thể không ngồi xuống thở hổn hển, sau đó mới tiếp tục đi lên núi.

Rất nhanh, nàng phát hiện có thể kiếm tiền, đó là các loại thảo dược!

Nàng chú trọng dưỡng sinh, tất nhiên sẽ có chút hiểu biết thuốc bắc, mặc dù chưa nói tới hốt thuốc chữa người bệnh, nhưng phân biệt dược liệu thường gặp nàng vẫn biết. Mà người của thôn Lý gia thậm chí người những thôn xã khác, ngay cả biết chữ cũng khó khăn, tất nhiên không biết dược liệu. Xung quanh đây núi lớn nhiều như vậy, không biết có bao nhiêu tài phú giấu ở trong đó, riêng quả Dương Đào mọc hoang thì có rất nhiều, chớ đừng nói chi là không người nào hái thảo dược, mà chút đó, đối với nàng mà nói, không có chỗ nào mà không phải là bảo tàng để phát tài!

Nhất thời vui mừng, Lý Noãn bắt đầu tìm kiếm thảo dược, thuận tiện chú ý những thứ khác trong rừng, nói ví dụ như những cây nấm mới mọc.

Cho đến ngay giữa buổi trưa, trong bụng kêu ọt ọt, Lý Noãn mới không thể không kết thúc công việc về nhà, đường nàng đi rất vắng vẻ, cộng thêm lúc này, mọi người đều ở nhà nhóm lửa nấu cơm, cũng không gặp người nào, thuận lợi về đến nhà. Cũng không phải nàng sợ cái gì, mà hiện tại trong tay không có đồ gì, còn chưa phải thời gian đấu tranh, biết rõ là thiệt thòi trước mắt, ngu gì mà còn ăn phải chứ?

Vừa đi vào sân viện của nhà mình, mới đóng cửa lại, đã nghe được tiếng khóc từ trong phòng mình truyền tới, Lý Noãn sững sờ, cũng không để chiếc gùi đầy ắp của mình xuống, đã nhanh bước đi tới gian phòng của mình, cất bước đi vào, lập tức nhìn thấy Tô thị ngồi xổm ở bên giường

https://thuviensach.vn

khóc đến cực kỳ bi ai không thôi, hai người đệ đệ muội muội cũng ở một bên lau nước mắt, đau lòng vô cùng.

"Là mẫu thân không tốt! Noãn Nhi, nhị nha đầu, là mẫu thân không tốt, mẫu thân không ngờ những người đó nhẫn tâm như thế, con đã đi rồi, mà còn không để con yên ổn, dám trộm thi thể của con, Noãn Nhi à. . . . . Noãn Nhi của mẫu thân, nhị nha đầu của mẫu thân! Mẫu thân không có bản lĩnh bảo vệ tốt con, là mẫu thân không có bản lĩnh bảo vệ con! Noãn Nhi à, Noãn Nhi của mẫu thân . . . . . ." Tô thị nghẹn ngào, gần như khóc không thành tiếng, trong âm thanh bao hàm nồng đậm tự trách và khổ sở.

Nghe nói như thế, ngay cả đại ca xưa nay ôn hòa trầm ổn cũng đỏ mắt, nước mắt nóng hổi rơi xuống, cố nén không lên tiếng, cuối cùng thật sự là không đành lòng xoay người, thì nhìn thấy Lý Noãn đứng ở cửa, thoáng chốc choáng váng, khiếp sợ cắm ở trong cổ họng, nhất thời vẻ mặt cũng có chút vặn vẹo.

"Khụ khụ!" Rốt cuộc Lý Noãn không nhịn được ho khan, một tiếng này tới quá đột ngột, Tô thị và đệ đệ muội muội đáng yêu của Lý Noãn đều sững sờ, sau đó kinh ngạc vô cùng quay đầu, ngơ ngác nhìn nàng.

Nhìn khuôn mặt vàng vọt không đầy đủ dinh dưỡng của mấy người kia, ánh mắt rơi vào trên mặt mũi già nua của Tô thị, Lý Noãn nín nửa ngày, sửng sốt gọi lên một câu “Mẹ”.

Ngược lại Tô thị dẫn đầu phản ứng kịp, thế nhưng không sợ nàng "xác chết vùng dậy", từ dưới đất đứng lên đi qua, một tay ôm lấy nàng nói: "Noãn Nhi, nhị nha đầu, con trở lại, con đã trở lại! Là mẫu thân không tốt, con chết rồi mà còn để cho con chịu tội, Noãn Nhi của ta, đứa bé đáng thương của ta. . . . . ."

Giọng nói của Tô thị mang theo nồng đậm nức nở, thân thể run rẩy, cũng không phải sợ, mà là tâm trạng dao động cực hạn không cách nào tự

https://thuviensach.vn

quyết.

Cảm giác ấm áp này, là cảm giác quen thuộc của mẹ, trái tim của Lý Noãn bị dung hòa rồi, vốn chỉ xuất phát từ trách nhiệm mà ở lại, nhưng bây giờ không nhịn được may mắn không đi, đây không phải chỉ là trách nhiệm, mà là thân tình huyết mạch máu mủ tình thâm, là ai cũng không cách nào chặt đứt điều đó!

Nhưng mà chẳng kịp chờ nàng mở miệng, đại ca Lý Văn lại đột nhiên xông lên kéo Tô thị ra, cảnh giác nhìn Lý Noãn, tận lực bình tĩnh ôn hòa nói: "Nhị muội, huynh biết rõ muội không cam tâm, không chịu rời khỏi thế gian, muội có oán hận gì cứ làm trên người huynh, xin muội đừng tổn thương mẹ."

Khóe miệng Lý Noãn co giật, há miệng, đệ đệ Lý An cũng xông lên ngăn cản đứng ở giữa mẫu thân và Lý Văn, lớn tiếng nói: "Nhị tỷ, đừng làm tổn thương đến mẫu thân và đại ca, tỷ muốn đánh thì đánh đệ đi, đệ không sợ đau!"

Chỉ có Lý Nhạc hoàn hồn, nháy nháy mắt to nói: "Nhị tỷ, tỷ đang mang gì trên lưng thế, có thể ăn không?"

Nghe nói như thế, Tô thị sửng sốt, vội vàng nhìn phía sau người Lý Noãn, quả nhiên thấy nàng mang một gùi đồ trên lưng, Lý Văn cũng lộ ra vẻ mặt không dám tin, chẳng trách hắn quá khẩn trương nên không phát hiện cái gì không đúng, dù sao tối ngày hôm qua Lý Noãn thật sự tắt thở, hắn thật khó khăn mới khuyên được mẫu thân và hai người đệ đệ muội muội đi ngủ, bản thân thì vẫn coi chừng thi thể Lý Noãn, nào biết lúc trời sắp sáng đi làm cơm trở lại, người đã không thấy tăm hơi!

Chẳng lẽ chết rồi, nhưng vẫn không nỡ bỏ người trong nhà, cho nên mới đi ra ngoài hái ít thứ về nhà?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tô thị càng thêm đau buồn, tránh khỏi tay Lý Văn, ôm lấy Lý Noãn một lần nữa, khóc đến gần như ngất xỉu, nói: "Nhị nha đầu, khổ cho con rồi, con không cần lại vì trong nhà mà quan tâm, an tâm đi thôi, chuyện trong nhà, một mình mẫu thân còn chống đỡ được!"

Đôi mắt Lý Văn vẫn đỏ lên, đi lên phía trước, Lý Noãn vội vàng cắt đứt lời khuyên "buông tay rời khỏi thế gian" sắp ra khỏi miệng của hắn, dở khóc dở cười nói: "Đại ca, mẫu thân, đệ đệ, muội muội, ta còn chưa chết! Nhờ có các ngươi cứu ta kịp thời, cho nên lúc ấy ta chỉ bị thiếu khí, còn nằm mơ một giấc mộng lỳ lạ, nằm mơ thấy một nữ tử ăn mặc quái dị giao cho ta rất nhiều thứ, lúc buổi sáng sức khỏe của ta mới chậm rãi phục hồi như thế, nghĩ tới thứ học được trong mộng, lập tức cầm gùi đi lên núi."

Tô thị chấn động toàn thân, theo bản năng ngẩng đầu nhìn trước mặt Lý Noãn, run rẩy nói: "Thật? Noãn Nhi, có thật không? Không phải con đang an ủi mẫu thân chứ?"

Lý Văn cũng không dám tin nhìn Lý Noãn, vẻ mặt khiếp sợ lại hoài nghi, giống như muốn từ trên khuôn mặt của nàng nhìn ra một chút chuyện gì đó.

Trước khi phụ thân Lý Đức chưa bị rắn cắn, trong nhà còn lấy ra được chút tiền, cho Lý Văn đi trấn trên học hai năm tư thục, cộng thêm tính tình hắn trầm ổn, thông minh học giỏi, tuy chỉ có hai năm học tập, phong cách và kiến thức của hắn cũng vượt qua xa nông dân bình thường có thể so sánh được, trong ký ức của hắn, vẫn chưa từng nghe nói có người ngừng thở ba canh giờ, chuyện này có phải quá dài hay không!

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ăn Dương Đào

Mặc dù Lý An dưới sự dạy dỗ của đại ca Lý Văn, cũng học chút kiến thức, nhưng kém xa sự hun đúc và kiến thức ở tư thục, lập tức tin lời của nàng..., vui sướng xông tới lôi kéo cánh tay Lý Noãn, nói: "Nhị tỷ, tỷ có biết hay không, thiếu chút nữa tỷ hù chết chúng đệ! Đúng rồi nhị tỷ, mau cho đệ xem, trong gùi của tỷ là thứ gì đi!".

Lý Nhạc cũng chạy như bay tới, lôi kéo ống tay áo gật đầu liên tục, "Nhị tỷ, Nhạc Nhạc cũng muốn xem, Nhạc Nhạc cũng muốn xem."

"Hai tiểu quỷ thèm ăn, là muốn nhìn xem có gì ăn ngon, phải không?" Lý Noãn buồn cười nói, thông qua những ký ức kia, nàng vẫn biết rõ tính tình của người nhà, dứt lời, lại đưa tay cầm tay Tô thị, dịu dàng nói: "Mẹ, mẹ xem đi, không phải con vẫn còn đang nóng hầm hập đây sao, hơn nữa mới vừa rồi, chính con đi từ bên dưới ánh nắng mặt trời về đây, nếu con thật sự chết rồi, nên hồn phi phách tán chứ. Mẹ, đừng khóc, là con không tốt, không nói rõ với mẹ và đại ca, các đệ đệ muội muội, chỉ có một mình đi ra ngoài, hại các ngươi lo lắng như vậy."

Cảm nhận được dịu dàng từ bàn tay nhỏ bé, Tô thị gật đầu, không nhịn được cực vui mà khóc nói: "Nóng, là nóng, thật tốt quá, Noãn Nhi của ta còn sống, nhị nha đầu của ta còn sống! Bồ Tát phù hộ, Bồ Tát phù hộ!"

"Nhị muội không có việc gì, thật sự là quá tốt." Lý Văn nửa tin nửa ngờ, trên mặt không để lộ ra một chút hoài nghi nào, lau nước mắt nơi khóe mắt, mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, dầu gì Lý Noãn cũng là ông chủ một công ty, nhìn qua vô số người, sao mà không nhìn ra chất vấn trong con ngươi hắn chứ? Con ngươi quay vòng, lộ ra vẻ áy náy, nói: "Đại ca, đều tại muội phá hỏng danh tiếng trong nhà, phá hủy hôn sự của huynh và Vương tỷ tỷ thôn bên cạnh, huynh muốn tức giận thì cứ tức giận, trải qua một trận sống chết, rất nhiều việc muội cũng đã thông suốt rồi."

Trái tim Tô thị căng thẳng, vội vàng quay đầu nhìn về phía Lý Văn, lại không nói chuyện. Chuyện như vậy, quả thật là nhị nha đầu nên xin lỗi Văn Nhi, bà giúp ai cũng có vẻ quá thiên vị.

Lý Văn sửng sốt, không ngờ Lý Noãn sẽ ở trong thời điểm này nhắc tới chuyện kia. Đúng, hắn thật sự tức nàng, dù sao hắn đường đường là nam tử hán đại trượng phu, lại bị đàn gái hủy hôn, chuyện này truyền ra ngoài, mặt mũi hắn cũng bị hủy, nói không tức là không thể nào. Nhưng bây giờ chuyện này bị nâng lên mặt bàn, đột nhiên hắn cảm thấy mình quá hẹp hòi, không phải là một nữ nhân còn chưa vào cửa sao, chẳng lẽ hắn còn có thể vì nàng ta đánh thân muội muội của mình hay sao? Hiển nhiên không thể nào.

Trong lòng suy nghĩ một phen, một ít chút hoài nghi cũng tan thành mây khói, thân muội muội của mình sống lại, hắn còn so đo nhiều như vậy làm gì?

"Nhị muội, Vương cô nương kia ta cũng chưa từng thấy qua, nửa phần tình cảm cũng không có, vì một nữ nhân không quen mà làm tổn thương tới muội muội của mình, muội cảm thấy đại ca là người như vậy sao?"

"Muội biết ngay đại ca thương muội, sẽ không so đo với muội. Mẹ, đại ca, tam đệ, Nhạc Nhạc, xem ta mang thứ tốt gì về cho các người nè." Nhìn thấy hắn hết nghi vấn, Lý Noãn không khỏi cười một tiếng, lập tức đặt gùi ở trên cái băng ngồi bên cạnh bàn, phía trên dùng từng tảng lá cây để che nắng, lộ ra bên trong đầy một sọt đồ, mấy người lập tức vây quanh.

https://thuviensach.vn

"Đây là. . . . . Nấm? Còn có không ít nấm hương, nấm đầu khỉ. . . . . Noãn Nhi, những thứ này là con hái trong buổi sáng nay sao, có thể bán không ít tiền đâu!" Tô thị vừa lấy đồ trong gùi ra bên ngoài, vừa vui mừng nói.

Đợi đến khi Tô thị lấy toàn bộ nấm ra, Lý Noãn mới chỉ chỉ cái gùi, cười híp mắt nói: "Mẹ, nơi này còn có bảo bối đấy!"

Tô thị sững sờ, ánh mắt lướt qua thảo dược cỏ dại, nhìn chằm chằm quả Dương Đào bên dưới nghi ngờ, nói: "Noãn Nhi, con mang quả lông xù này về làm cái gì?"

"Mẹ, đây gọi là quả Dương Đào, ăn hết sức tốt." Lý Noãn giải thích.

Nghe nói là ăn, Lý An lập tức nói: "Nhị tỷ, trước kia đệ cũng đã thấy quả này ở trên núi, không ai nói ăn được cả!" Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng đôi mắt to sáng ngời lại nhìn chằm chằm quả Dương Đào, có chút mong đợi liếm liếm môi.

"Nhị muội, cái này thật sự có thể ăn?" Lý Văn cau mày, vật này nhìn qua lông lá, vị không cần nghĩ cũng biết. . . . . .

"Nhị tỷ, thật sự ăn ngon ư, muội muốn thử một lần." Lý Nhạc nhỏ tuổi nhất, cũng có thể tiếp nhận sự vật mới mẻ.

Trên mặt Tô thị vừa kinh ngạc vừa nghi ngờ, cẩn thận lắc đầu nói: "Nhị nha đầu, ta còn chưa bao giờ thấy người ăn quả này, vẫn là không nên ăn, ngộ nhỡ có độc thì làm sao?"

"Mẹ, đại ca, các ngươi hãy yên tâm, quả này tuyệt đối có thể ăn, ta dạy cho các ngươi ăn." Lý Noãn biết bọn họ không tin, dứt khoát cầm một quả Dương Đào lên, từ phía đầu lột vỏ ra, lộ ra thịt quả mê người bên trong, trong veo như nước, hoàn toàn khác biệt với dáng vẻ khó coi bên ngoài của nó, làm mấy người kia đều lập tức ngây dại.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn cắn một miếng, tướng ăn đặc biệt hấp dẫn người, Lý Nhạc lập tức nuốt nước miếng, hét lên: "Nhị tỷ, Nhị tỷ, muội cũng muốn ăn quả Dương Đào này!"

"Còn có đệ, đệ cũng muốn ăn!" Lý An vội vàng xếp hàng.

Ánh sáng trong mắt Lý Văn lóe lên, trực tiếp cầm một quả Dương Đào lên lột vỏ ra, chần chừ một lúc mới cắn xuống một cái, thịt quả mềm mại đi vào miệng, hương vị ngọt ngào ngon miệng, so với quả táo, lê chua ăn ngon gấp trăm lần!

Một miếng nuốt xuống, không nói hai lời, ăn miếng thứ hai, thật sự là quá mỹ vị rồi.

Lý Nhạc và Lý An thấy thế, cũng không đợi tỷ tỷ lột vỏ, lập tức nhảy tới một người cầm một quả Dương Đào, học bộ dạng của ca ca tỷ tỷ, lột vỏ quả Dương Đào ra, tuy rằng bởi vì động tác có chút thô lỗ, làm chất lỏng quả Dương Đào cũng chảy xuống, không chút nào không ảnh hưởng đến sự thèm ăn của hai đứa bé, lần lượt ăn xong, Lý Văn cũng không nhịn được liên tiếp ăn xong mấy quả mới dừng lại.

Thấy ba người ăn, Lý Noãn lập tức để quả Dương Đào vẫn chưa ăn xong lên bàn, tự tay lột một quả đưa cho Tô thị, Tô thị thử ăn một chút, cảm thấy mùi vị hết sức ngon miệng, mới thật sự dám ăn.

"Mẹ, các ngươi ở chỗ này ăn, con đi qua đưa cho cha mấy quả." Lý Noãn ăn xong quả Dương Đào mình vẫn chưa ăn xong lúc nãy, cười nói, lấy mấy quả đi ra khỏi cửa phòng, đi tới trong phòng Lý Đức.

Lý Đức nằm ở trên giường, giữa hai lông mày đều là mây đen, vốn là thân thể khỏe mạnh bởi vì hàng năm uống thuốc cùng với không thấy ánh sáng, có chút gầy gò. Tối ngày hôm qua, hắn nhìn thấy Tô thị đỏ mắt đi vào cửa, hỏi thế nào cũng không chịu nói xảy ra chuyện gì, bất giác lo lắng

https://thuviensach.vn

trùng trùng, buổi sáng tỉnh dậy, lại mơ hồ nghe được tiếng khóc, trong lòng ông lo lắng sâu hơn.

"Cha, con mang thức ăn ngon tới cho cha." Lý Noãn đi vào cửa, trong phòng có chút âm u, tràn ngập mùi thuốc nồng nặc, nàng vẫn cười đến rất tự nhiên.

"Thì ra là nhị nha đầu, lần này lại có gì ăn ngon?" Lý Đức thu hồi khuôn mặt u sầu, lộ ra nụ cười từ ái, khi đối diện với mấy đứa bé trong nhà, ông luôn tỏ ra vui vẻ.

Lý Noãn cười cười, đặt quả Dương Đào ở trên tủ, chỉ lấy một quả ở trong tay, ngồi vào bên cạnh giường ông, ở trong ánh mắt kinh ngạc của Lý Đức lột vỏ ra, đưa tới, nói: "Trong nhà, chỉ có cha còn chưa ăn, đại ca và mẹ còn có các đệ đệ muội muội đang ăn vui vẻ đấy ạ, cha, nhanh ăn đi, không ăn sẽ bị Nhạc Nhạc và tam đệ đoạt hết mất."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Có Biện Pháp Chữa Khỏi Chân

Tính tình Lý Đức chất phác chính trực, không suy nghĩ nhiều, cầm lấy đưa vào trong miệng, cắn một cái hơn nửa, nếm được mùi vị cực kỳ ngon, lập tức bỏ nửa còn lại vào trong miệng, miệng to bắt đầu nhai nuốt, mới vừa nuốt xuống, Lý Noãn đã bóc quả thứ hai xong, ông đưa tay ra theo bản năng, đến một nửa lại rụt trở về, cười nói: "Nhị nha đầu, quả này ăn ngon lắm, con cũng ăn đi."

"Cha, khi con hái cũng đã ăn rất nhiều rồi, hơn nữa trên cây còn rất nhiều, mấy ngày nữa con lại đi hái." Trong lòng Lý Noãn ấm áp, cười nói.

Nghe thấy còn rất nhiều, Lý Đức mới đưa tay ra nhận lấy quả Dương Đào bắt đầu ăn ngồm ngoàm, sau đó Lý Noãn lột cho ông hai quả nữa, nhìn ông ăn xong mới cầm khăn đưa cho ông lau tay, "Cha, mặc dù quả Dương Đào này bổ dưỡng, nhưng có tính hàn, thân thể cha khó chịu, không nên ăn nhiều, còn dư lại mấy quả ngày mai ăn."

"Thì ra quả này gọi là Dương Đào, nhị nha đầu, sao con biết nó ăn được?" Lúc này Lý Đức mới nhớ tới vấn đề này, trên mặt lộ ra nụ cười hiếm thấy.

Lý Noãn mỉm cười nói: "Cha, con đang muốn nói cho cha chuyện này, hôm qua con không cẩn thận bị té, cổ đụng phải hòn đá lồi ra trên mặt đất dẫn đến hôn mê, mẹ và đại ca cho rằng con chết rồi, đau lòng cực kì, lại không dám nói cho cha, sợ ảnh hưởng đến bệnh của cha."

https://thuviensach.vn

"Cổ đụng phải! Nhị nha đầu, có nghiêm trọng hay không, mau để cha nhìn một chút." Lý Đức thiếu chút nữa nhảy dựng từ trên giường lên.

Lý Noãn cười đi lên phía trước để cho ông nhìn, bởi vì ánh sáng mờ mờ, cộng thêm buổi sáng nàng đã xoa nhẹ, hôm nay chỉ nhìn thấy vết đỏ nhàn nhạt, cũng không phải hết sức nghiêm trọng.

Để Lý Đức nhìn mấy lần, Lý Noãn cười ngồi bên giường nói: "Cha cứ yên tâm, mạng nhị nha lớn lắm! Chút thương thế này không quan trọng, cha, lúc nãy con còn chưa nói hết. Sau khi con hôn mê, nằm mơ, có một cô gái ăn mặc rất cổ quái dạy cho con rất nhiều thứ, cho nên sáng sớm sau khi con tỉnh lại, lập tức đi vào trên núi tìm kiếm những thứ trong mơ, quả nhiên con đã tìm thấy, quả Dương Đào vừa nãy, chính là một trong số đó! Chỉ là mẹ và đại ca bởi vì như vậy, cho rằng con xảy ra chuyện, cho nên đang khóc, đều là nhị nha không tốt, làm hại mẹ và đại ca, đệ đệ muội muội còn có cha lo lắng cho con."

Lý Đức lại trung hậu cười nói: "Con, đồ nha đầu này, lần sau ra khỏi cửa nhất định phải nói, chỉ là không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi."

Về phần chuyện giấc mơ kia, ông hoàn toàn không để trong lòng, biết thì biết, đây chính là chuyện tốt, có gì mà hoài nghi, ông cũng chỉ thuận miệng hỏi một chút, cõi đời này, có chuyện gì quan trọng bằng con mình chứ.

"Cha, nhị nha nhớ rồi, sau này tuyệt đối không để cha mẹ đại ca còn có các đệ đệ muội muội lo lắng cho con nữa!" Lý Noãn lộ ra nụ cười ngây thơ, có chút nũng nịu.

"Đứa bé ngoan, càng ngày càng hiểu chuyện." Lý Đức đưa tay vỗ vỗ vai của con gái, trên gương mặt chất phác lộ ra vẻ vui mừng, chợt nghĩ tới đôi chân không thể hoạt động của mình, vẻ mặt lại buồn bã.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn nhìn ông như vậy, thì biết rõ ông lại đang tự trách bản thân không có bản lĩnh, chẳng những không thể chia sẻ với trong nhà, ngược lại còn liên lụy người trong nhà chịu khổ theo, lúc này cười nói: "Đúng rồi, cha, con có biện pháp chữa trị đôi chân của cha!"

Nàng làm dưỡng sinh, tình huống Lý Đức hôm nay hiển nhiên là bị rắn độc cắn nhưng không lấy hết chất độc, dẫn đến bộ phận thần kinh bị rắn độc làm tê dại, cũng không phải tàn phế thật, hơn nữa thương thế của ông chỉ trễ năm năm, cũng không tính là quá lâu, mặc dù điều dưỡng đến đứng dậy có chút phiền phức, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có biện pháp.

Nghe vậy, thân thể có chút gầy gò của Lý Đức chấn động mạnh! Năm năm rồi, không có lúc nào là ông không muốn tốt lên, như vậy thì có thể tiết kiệm rất nhiều tiền, hơn nữa ông còn có thể làm công việc kiếm tiền, không để cho bọn nhỏ và vợ sống khổ như vậy.

"Chân của ta ngay cả đại phu cũng nói không tốt lên được, nhị nha đầu, con thật sự có biện pháp?" Mặc dù rất muốn chữa lành, nhưng ông vẫn chưa tin tưởng lắm.

Nha đầu nhà mình, sao ông không biết chứ? Đừng nói y thuật, nhị nha đầu nhà ông ngay cả chữ to cũng không biết một, sao biết được cách chữa trị chân cho mình? Chuyện như vậy thật sự quá mơ hồ, làm ông nhất thời khó mà tin được.

"Cha, nhiều năm như vậy, nhị nha đã lừa gạt cha lúc nào chưa?" Lý Noãn khẽ mỉm cười nói.

Nghe lời này, vốn một chút cũng không tin, nhất thời Lý Đức cũng tin một nửa, "Nhị nha đầu, biện pháp kia con học từ đâu? Chân của cha, ngay cả đại phu trấn trên cũng xem rồi bảo không được, mỗi tháng còn phải uống

https://thuviensach.vn

thuốc điều dưỡng, mất không ít bạc, làm hại mấy đứa bé và mẹ con chịu không ít đau khổ, nếu không phải mẹ con ngăn cản, ta đã sớm chặt nó rồi!"

"Cha, nói chuyện này để làm gì!" Lý Noãn nghiêm mặt cắt đứt lời ông nói, dáng vẻ có chút không vui.

"Không nói, không nói." Quả nhiên Lý Đức không nói, chỉ im lặng thở dài.

Tính tình Lý Đức đôn hậu chính trực, vì không để cho trong nhà mỗi tháng lại lãng phí tiền thuốc trên người ông, từng có mấy lần cũng len lén bò đến phòng bếp cầm đao cắt chân, cũng may được ngăn cản kịp thời. Dầu gì chân này giữ lại, còn có đường chuyển biết tốt, nếu như thật sự chém đi, đời này của Lý Đức sẽ không thể nào đứng lên, sao Tô thị nhẫn tâm thấy chồng thật sự tàn phế? Dù là chỉ có một tia hi vọng, bà cũng không muốn buông tha. Mấy đứa bé trong nhà đều rất hiểu chuyện, mỗi lần thấy như vậy, cũng biết cha là vì bọn họ mới làm như vậy, luôn không nhịn được mà khóc.

Mấy lần giày vò, sau đó Lý Đức cũng không làm như vậy nữa, trên đầu như rơi xuống một tảng đá nặng trịch, thân thể càng ngày càng kém, cho tới khi từ một đại hán có thân thể cường tráng, biến thành nam nhân trung niên gầy gò như hiện tại.

Nhớ lại chuyện đã qua, trong lòng Lý Noãn có chút chua xót, mỉm cười nói: "Cha, cha đáp ứng con hai chuyện, con sẽ dạy cha biện pháp khôi phục khỏe mạnh."

Trong lòng Lý Đức không được như ý nên rất khó chịu, nghe lời này, theo bản năng hỏi lại: "Nhị nha đầu, con muốn cha đáp ứng con chuyện gì?"

"Thứ nhất, cha không thể nói cho người khác biết phương pháp kia là nhị nha dạy, mà là đại phu dạy cha, bao gồm mẹ và đại ca." Lý Noãn cười

https://thuviensach.vn

nói ra yêu cầu thứ nhất.

"Vì sao?" Vào lúc này Lý Đức hồi hồn lại, nhất thời càng thêm không hiểu, hoàn toàn không hiểu ra sao.

Lý Noãn quệt mồm làm nũng nói: "Cha, chính là không thể vào nói cho người khác biết, nếu cha không đồng ý, nhị nha không nói!"

Nghe xong lời này, trái tim Lý Đức mềm nhũn, vội vàng gật đầu nói: "Được được, cha không nói cho người khác, không nói cho tất cả mọi người biết! Vậy chuyện thứ hai là gì?"

"Thứ hai, trước khi cha chưa lành hoàn toàn, không thể làm việc nặng."

"Cái này không được! Nhị nha đầu, một mình mẹ con lo liệu trong nhà nhiều năm như vậy, chịu không ít đau khổ, còn có các con, mấy năm này sống không tốt. . . . . ." Nói tới chỗ này, Lý Đức một đấng mày râu cũng không nhịn được nghẹn ngào, không biết nên nói ra làm sao nữa.

Lý Noãn vội vàng lắc đầu nói: "Cha, cha yên tâm, nhị nha bảo đảm với cha, nhất định sẽ làm cho nhà chúng ta sống một cuộc sống tốt, cha, cha phải tin tưởng nhị nha!"

"Con là con gái, có thể làm được chuyện gì?"

Không phải Lý Đức không tin, mà những lời này của Lý Noãn thật sự là không có sức thuyết phục. Ở cổ đại, ở nông thôn, chuyện mà cô gái có thể làm ít lại càng ít, có thể làm công việc nặng kiếm tiền lại không làm được, nếu không phải Tô thị cần cù, rõ ràng là liều mạng kiếm tiền, lại chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ kế sinh nhai trong nhà.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thực Tế Chứng Minh

Nghĩ tới đây, Lý Noãn không khăng khăng nữa, mà vòng vèo nói: "Nếu như vậy thì chuyện thứ hai đổi thành, nếu như cha phát hiện cuộc sống trong nhà tốt lên, thì trước khi hoàn toàn khôi phục, không thể làm việc nặng!"

Nếu nói không rõ ràng lắm, vậy thì dùng thực tế để chứng minh, chủ tịch Mao nói đúng, thực tế là tiêu chuẩn chứng minh chân lý duy nhất!

"Thành giao!" Lần này Lý Đức hài lòng gật đầu. Nói qua nói lại, vốn Lý Đức chỉ tin một nửa, giờ phút này cũng tin hoàn toàn rồi, đối với con mình, ông còn vì gì mà không tin chứ?

"Vậy thì tốt, cha, trước hết để cho con kiểm tra một chút tình hình trên đùi cha, con lại so sánh để vạch ra cường độ và những bước khôi phục." Lý Noãn nói xong, đưa tay gõ lên mắt cá chân bị rắn cắn của Lý Đức, đúng lúc ấn lên dây thần kinh nhạy cảm nhất dưới da, cũng dần dần gia tăng sức lực, nói: "Cha, nếu như có cảm giác cứ nói một tiếng."

Lý Đức gật đầu một cái, một lát sau, đột nhiên vui vẻ nói: "Có có, nhị nha đầu, có cảm giác!"

Bốn năm năm rồi, kể từ khi bị rắn độc kia cắn, ông đã không cảm thấy đau gì, đột nhiên có cảm giác đau đớn, ông quá đỗi vui mừng, bây giờ là hoàn toàn tin lời của Lý Noãn.

Lý Noãn nhíu đuôi lông mày, rồi đột ngột ấn mạnh xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc nãy nàng ấn lên dây thần kinh mẫn cảm nhất trên mắt cá chân, người bình thường chỉ cần bị chạm nhẹ cũng đã cảm thấy đau, không ngờ chân Lý Đức lại phải dùng sức lực lớn mới có chút cảm giác, xem ra thương thế của Lý Đức còn nghiêm trọng hơn trong tưởng tượng của nàng. . . . . Chỉ là cũng không có gì, cũng chỉ kéo dài thời gian bình phục, nhiều bước cơ sở một chút, vừa đúng lúc có thể để ông không nên lộn xộn.

"Nhị nha đầu, nhanh, nói cho cha nghe thử, làm gì để chân tốt lên!" Lý Đức kích động, vỗ chân của chính mình hỏi.

Lý Noãn không nhịn được cười nói: "Cha, chân của cha muốn bình phục cũng không phải là chuyện trong thời gian ngắn, trước hết con dạy cho cha một chút động tác cơ bản, còn có phương pháp ấn huyệt, mỗi ngày cha theo phương pháp của ấn lên chân bị thương, dựa vào những động tác con dạy cho cha, nửa tháng sau sẽ có hiệu quả, đoạn thời gian này, con sẽ nấu cho cha một ít nước thuốc, khi cha ấn huyệt, nhớ phải thoa nước thuốc mà con đưa cho cha lên chân."

Lý Đức sững sờ, vẻ mặt vui mừng biến mất không ít, "Lại phải tốn tiền mua thuốc, nhị nha đầu, mẹ con lo liệu trong nhà. . . . . ."

"Cha, cha cứ yên tâm, những thuốc này đều là tự con hái trên núi, một đồng cũng không tốn!" Lý Noãn biết ông đang suy nghĩ gì, lập tức cười cắt đứt lời ông nói.

Đại đa số thuốc thật sự là bản thân hái, chỉ là có một ít thuốc bổ dưỡng như nhân sâm, tỷ lệ hái được trên núi thật sự quá nhỏ, nếu như không may mắn, cũng chỉ có thể đi tiệm thuốc mua.

Dĩ nhiên, những chuyện này bản thân đều rõ ràng, nàng sẽ không để cho người cha toàn tâm toàn ý vì người nhà lo nghĩ biết.

Tự mình hái thuốc?

https://thuviensach.vn

Lý Đức ngạc nhiên trợn to mắt, nhìn từ trên xuống dưới trên người con gái mình, thật lâu sau mới nói: "Nhị nha đầu, con… con biết hái thảo dược?"

"Cha, không phải con nói nằm mơ sao? Hiện tại thứ con biết rất nhiều, sau này cha sẽ biết! Chỉ là cha, chuyện con nằm mơ cũng không thể nói ra ngoài, nếu không bị bọn người xấu kia biết, sợ là bắt con đi ép hỏi thứ con học được, nói không chừng còn muốn giết người diệt khẩu!" Lý Noãn nhắc nhở một câu.

Không phải nàng sợ Lý Đức đi ra ngoài nói lung tung, mà tính khí của ông thật sự quá tốt, tính tình cũng chính trực, ngộ nhỡ bị người ta hỏi đôi câu đã nói, chẳng phải phiền toái sao.

Quả nhiên, nghe được bốn chữ "giết người diệt khẩu", Lý Đức lập tức thay đổi sắc mặt, vội vàng nói: "Nhị nha đầu, con yên tâm, cha tuyệt đối sẽ không nói ra! Nếu ai dám bắt con đi, cha liều mạng với hắn!"

Cảm giác được bảo vệ, khiến trong lòng Lý Noãn hết sức thoải mái, nàng không khỏi có chút cảm khái vận khí của mình. Sau khi trời giáng tai họa bất ngờ, lại rơi xuống một cái bánh nóng, thật sự làm nàng có chút choáng váng.

Mặc kệ như thế nào, có thể có một nhà ấm áp như vậy, cho dù là cuộc sống hiện tại khổ một chút, trong lòng cũng ngọt ngào.

"Chỉ cần cha không nói, sẽ không có người bắt nhị nha, cha, trước hết con dạy cha xoa bóp chân thế nào đã."

Lý Noãn dí dỏm nháy mắt mấy cái, đưa tay đặt ở trên đùi Lý Đức, tay cầm tay chỉ huyệt đạo và phương pháp ấn lên, sức lực, kể cả huyệt đạo trên cổ cũng để ông ấn vào, cũng nói một chút chuyện cần chú ý, chỉ cần phối hợp nước thuốc giải độc và ấn lên huyệt, nước thuốc theo xoa bóp huyệt đạo thấm vào da, muốn khôi phục tri giác cũng không phải việc khó.

https://thuviensach.vn

Mà chờ một khoảng thời gian sau khi Lý Đức giải độc, vẫn chưa thể thực hiện bước thứ hai trong kế hoạch khôi phục, ông còn cần một ít vật bổ dưỡng và thuốc bên ngoài, đạt được khôi phục nguyên khí, trong điều dưỡng đạt được hiệu quả, nếu không đột ngột xuống giường, thân thể này có thể sẽ không chịu nổi.

Phương pháp kia nhìn như đơn giản, lại yêu cầu phải hiểu rõ tác dụng của mỗi huyệt đạo, mà điều kiện y học cổ đại lạc hậu, kim châm điểm huyệt tất cả đều là phương pháp hỗ trợ cho điều trị, đối với tác dụng của đại đa số huyệt đạo cũng đều hiểu biết nửa vời, càng không phát triển đến trình độ điều trị bằng các huyệt đạo, tất nhiên không thể nào phát triển cao đi sâu vào như nghiên cứu dưỡng sinh ở xã hội hiện đại. Hơn nữa y thuật của đại phu trấn trên cũng không quá cao, đối với chứng bệnh bình thường không thành vấn đề, ở trên phương diện loại bỏ độc tố này lại không được, cho nên mới khiến Lý Đức bởi vì độc còn sót lại mà bệnh mãi không dứt.

Sau đó nàng lại dạy cho Lý Đức năm tư thế yoga đơn giản, để lúc ông rãnh rỗi có thể hoạt động thân thể. Lý Đức ở trên giường ngồi quá lâu, xương cốt cũng có chút lão hóa, cần lấy phương thức nhẹ nhàng khôi phục, nếu không sẽ gây ra những tổn thương nhỏ khác.

Chờ Lý Đức chữa trị toàn thân khỏi hoàn toàn, có thể xuống giường đi bộ, lúc này, bước đầu tiên trên cơ bản coi như hoàn thành, có thể thực hiện bước thứ hai —— mỗi ngày, nửa canh giờ ngâm trong nước thuốc, liên tục nửa tháng, có thể giúp ông đả thông dòng máu khắp người, hoàn toàn đả thông từng kinh mạch đã từng bế tắc, phòng ngừa bệnh căn còn để lại.

Sau đó là thân thể tráng kiện, cũng chính là một bước cuối cùng, cho đến lúc này, trên cơ bản Lý Đức đã tốt hơn, chỉ cần một ít phương pháp cường thân kiện thể

.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên Lý Noãn không nói những bước này ra, nếu không vừa nghe đến phải dùng nhiều thuốc như vậy, đoán rằng Lý Đức tình nguyện tàn phế cũng không chịu trị liệu.

Từ trong phòng Lý Đức ra ngoài, ánh nắng chiếu sáng, Tô thị đang nâng cái cuốc nhỏ và cái gùi đi về phía phòng chứa củi, nông cụ nhà bình thường đều đặt ở phòng chứa củi. Thấy cái gùi trên lưng rỗng tuếch, Lý Noãn nhất thời lạnh đi, vội vàng tiến lên nói: "Mẹ, những thảo dược trong gùi đâu rồi?"

Những thứ kia mới thật sự là bảo bối!

Nhìn nàng khẩn trương, Tô thị vội vàng nói: "Hả, mẹ thấy con đặt chúng trong gùi, hẳn là thứ có ích, nên cũng lấy ra, đặt trên bàn ở trong phòng con rồi."

"Phù!" Lý Noãn thở phào nhẹ nhõm, vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ ngực, nghĩ lại, lại cảm thấy quá khoa trương, ở niên đại này, cho dù là ném ra ngoài, cũng có thể tìm trở về, xem ra nàng còn chưa thích ứng với thời đại này.

Nhìn nàng khẩn trương như thế, Tô thị không nhịn được hỏi: "Noãn Nhi, mẹ thấy những cây cỏ kia rất lộn xộn, ngay cả heo cũng không ăn, con hái chúng làm gì?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Chôn

Đương nhiên heo không ăn, động vật có khứu giác trời sinh với thảo dược, trừ phi ngã bệnh, nếu không chắc chắn sẽ không muốn ăn.

Khóe miệng Lý Noãn không khỏi kéo ra, có chút bất đắc dĩ giải thích: "Mẹ, những thứ kia là thảo dược con hái từ trên núi xuống, có vài loại còn có giá tiền rất cao đấy, chờ con xử lý tốt, là có thể bắt đầu đi tiệm thuốc bán lấy tiền rồi.".

"A!" Tô thị nhỏ giọng kêu một tiếng, sau đó mặt biến sắc, vội vàng xoay người chạy vào trong phòng Lý Noãn: "An Nhi, Nhạc Nhạc, đừng chơi những thứ cỏ kia, đó là thảo dược nhị tỷ của các con hái từ trong núi đấy!"

Lời này làm Lý Noãn giật mình, cũng chạy nhanh vào trong phòng mình, thấy thảo dược rơi vãi đầy đất, có một ít đã bị phá thành mảnh nhỏ, nhất thời cảm giác trước mặt bỗng tối sầm, thiếu chút nữa ngất đi, hít sâu một hơi, nín nửa ngày, nhìn Lý An và Lý Nhạc tay chân luống cuống, cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Thôi, thảo dược trên núi còn không ít, dù sao sau này con vẫn còn muốn đi hái, những thứ này hỏng thì thôi."

Vốn Lý Văn đang bỏ những quả Dương Đào còn dư vào trong giỏ xách, nghe thấy Tô thị kêu lên cũng sửng sốt, hắn không ngờ Lý Noãn lại đột nhiên biết thảo dược, còn hái những thảo dược kia về, ước chừng sững sờ một lát mới bình tĩnh lại, lòng tràn đầy áy náy nói: "Nhị muội, đại ca không biết những thảo dược này, làm uổng phí cả tâm huyết buổi trưa của muội."

https://thuviensach.vn

"Nhị tỷ, thật xin lỗi." Lý An biết đã làm sai chuyện, lập tức hiểu chuyện nói xin lỗi.

Lý Nhạc đặt thảo dược trong tay lên bàn, bàn tay nhỏ bé để ở sau lưng, chớp mắt to nhận sai nói: "Nhị tỷ, Nhạc Nhạc không cố ý, tỷ đừng tức Nhạc Nhạc, có được hay không?"

Nghĩ tới những thứ kia đều có thể hái ra tiền, Tô thị không khỏi có chút đau lòng, nhưng không biết nên nói cái gì, bà cũng không biết những thứ kia, tại sao có thể trách con?

Thấy người một nhà mang dáng vẻ nghiêm trọng, một chút tức giận của Lý Noãn cũng biến mất, hơi mỉm cười nói: "Mẹ, ngài đừng nóng giận, còn có đại ca, tam đệ, Nhạc Nhạc, không phải chỉ vài cọng thảo dược thôi sao, trên núi còn nhiều, đáng tiếc một mình ta, phí quá nhiều thời gian hái trái cây, cho nên mới chỉ hái được những thứ kia, ngày mai chúng ta cùng nhau lên núi hái thảo dược, bảo đảm còn nhiều hơn hôm nay."

Thật ra thì nếu thật sự khắp nơi đều có, sao nàng chỉ mang những thứ kia về chứ, chỉ là không muốn người nhà vì vài cọng thảo dược mà lo lắng.

Vừa nghe trên núi còn rất nhiều, mấy người đều thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo lộ ra nét vui vẻ, Lý Nhạc lập tức vui vẻ nói: "Được, Nhạc Nhạc cũng muốn đi."

"Ngày mai đệ nhất định sẽ hái rất nhiều thảo dược cho nhị tỷ!" Lý An vội vàng nói.

"Có thật không, vậy thì tốt quá." Trên mặt Tô thị lộ ra vui mừng, nếu như có thể hái nhiều thêm một phần thảo dược, tất nhiên trong nhà sẽ tốt hơn rất nhiều, nghĩ như vậy, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì đó, có chút khó xử nói: "Chỉ là Noãn Nhi, chúng ta cũng không biết thảo dược, phải hái thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Chuyện hái thảo dược cứ giao cho con, buổi chiều con giao cho đại ca một ít đồ vật, đến lúc đó mẹ và đại ca có việc làm rồi." Lý Noãn mỉm cười nói, đã sớm nghĩ xong công việc của mỗi người.

Mặc dù cảm thấy, nhị nha đầu nằm mơ rồi biết rất nhiều thứ có chút kỳ lạ nhưng Tô thị vẫn gật đầu, nói: "Như vậy cũng tốt, chỉ là Noãn Nhi, bây giờ con mang thai, tạm thời cũng không cần đi lên núi, hiện tại người trong thôn đều cho rằng con đã chết, cho nên không có người tìm tới cửa, ngộ nhỡ bọn họ phát hiện con còn sống, nhất định sẽ tới tìm con gây phiền toái. Nếu không mẹ đi bốc thuốc cho con, bỏ đứa bé này đi, như vậy con liều chết không nhận, cũng không có người dám nói con cái gì, con xem có được hay không?"

Mặc dù che chở nữ nhi của mình, nhưng dù sao Tô thị cũng là một người quy củ phép tắc, khuê nữ bị người hủy trong sạch, là bà bảo vệ không chu toàn, bà nhất định sẽ nuôi nàng cả đời, nhưng đứa bé này thật sự không thể sinh ra, nếu không đời này khuê nữ của bà sợ rằng đều phải mang tội danh trên lưng, thậm chí vì thế bị bắt đi từ đường Lý gia mà mất mạng.

Lý Noãn biết suy nghĩ của Tô thị, cười lắc đầu nói: "Mẹ, nếu ông trời ban đứa bé này cho con, con sẽ là mẫu thân của nó, sao con có thể tự tay giết nó chứ?"

"Nha đầu, sao con bướng bỉnh như vậy, nói đúng mà không nghe!" Tô thị gấp đến độ mù quáng.

Đuôi lông mày Lý Văn giật giật, cũng không nhịn được nhẹ giọng khuyên nhủ: "Nhị muội, nghe lời của mẹ, bỏ đi, muội còn trẻ, đứa bé. . . . . Sau này vẫn sẽ có."

Lý Nhạc không hiểu hỏi: "Mẹ, đại ca, nhị tỷ, mọi người đang nói cái gì mà đứa bé vậy ạ?"

https://thuviensach.vn

Nhất thời ba người có chút kinh ngạc, cũng không thể nói cho hai đứa bé, là trong bụng Lý Noãn có bảo bảo, mặc dù hiện tại không nói, chờ qua hai tháng nữa, bụng lớn, muốn lừa gạt cũng không dối gạt được.

"Nhạc Nhạc, trẻ con không nên hỏi nhiều như vậy." Lý An lập tức ra vẻ dạy dỗ, thật ra thì cậu cũng không biết rốt cuộc mẹ, đại ca, và nhị tỷ đang nói cái gì, chẳng qua là cảm thấy giống như có chút không nên hỏi.

Lý Nhạc chun cái mũi nhỏ lại, hừ nói: "Hừ, tam ca cũng là con nít!"

"Mới không phải, huynh đã trưởng thành rồi." Lý An phản bác.

"Đúng vậy, đúng vậy!" Lý Nhạc làm cái mặt quỷ, le lưỡi một cái, sau đó xoay người chạy ra ngoài, miễn cho bị tam ca đang thẹn quá hóa giận bắt được.

"Muội đứng lại!" Lý An tức giận đuổi ra ngoài, hai đứa bé ở trong sân đùa giỡn.

Nhìn hai đứa bé chơi đùa, Lý Noãn mới cười nói: "Đại ca, muội cũng đã bị hủy trong sạch, sau này còn ai sẽ lấy muội chứ?"

Một câu hỏi làm Lý Văn á khẩu không trả lời được.

Tô thị muốn mở miệng an ủi đôi câu, lại nhìn trên mặt nàng mang theo nụ cười bình tĩnh, lời đến khóe miệng lại không biết nên nói như thế nào.

Lý Noãn nói tiếp: "Mẹ, đại ca, hai người đừng khuyên con nữa rồi, đứa bé là ông trời ban cho con, là thần tiên trên bầu trời ban ân, con bỏ nó, không phải là bất kính với thần Phật sao?"

Lý Noãn hết sức khẳng định, nàng nói như vậy, nhất định Tô thị và Lý Văn sẽ không phản đối nữa —— trí nhớ nói cho nàng biết, dân chúng ở thời đại này, hết sức tín ngưỡng thần Phật.

https://thuviensach.vn

Tô thị ngẩn người, thật lâu cũng không nói gì, cuối cùng gật đầu nói: "Đúng vậy, Noãn Nhi nói đúng, đây là Tống Tử nương nương* ban ân cho nhà chúng ta, sau này đứa bé này sẽ là đứa cháu thứ nhất trong nhà chúng ta."

(*Tống Tử nương nương, trong tín ngưỡng dân gian Trung Quốc là vị thần phụ trách về việc mang thai và sinh con)

Lý Văn có chút lo lắng, phát hiện vẻ mặt Lý Noãn cũng không miễn cưỡng, mới ôn hòa nói: "Cũng tốt, con sẽ được làm cậu rồi."

Thấy hai người không hề chấp nhất bỏ đứa nhỏ trong bụng nàng nữa, Lý Noãn âm thầm thở phào nhẹ nhõm, dĩ nhiên, nàng vô cùng rõ ràng, mặc dù Tô thị và Lý Văn chấp nhận đứa bé trong bụng của nàng, nguyên nhân quan trọng nhất cũng không phải thần Phật, mà bởi vì bọn họ yêu thương chiều chuộng nàng.

Nghĩ đến đây, Lý Noãn mỉm cười nói: "Nhưng mà bây giờ con không thể lộ diện, cho nên sớm tinh mơ ngày mai chúng ta lập tức lên núi, mang theo lương khô, trời tối sẽ từ đường nhỏ trở về, sẽ không bị người phát hiện. Hiện tại quan trọng nhất, là ăn cơm trưa trước đã, quả Dương Đào chỉ ăn lót dạ, không thể no được. . . . . A đúng rồi, tối hôm nay, phiền toái mẹ và đại ca đi chân núi đào cho con một mộ phần, trên mộ bia viết lên tên của con."

"Nha đầu ngốc, sao lại nói lời xúi quẩy này! Không cần làm nữa, mẹ sẽ không để cho con và đứa bé trong bụng con có chuyện gì." Tô thị cho rằng Lý Noãn vì giữ được đứa bé, cũng mới vừa thoát khỏi cảm xúc bi thương của cái chết mới như thế.

Mà Lý Văn cũng hiểu được, vỗ bả vai Tô thị nhẹ giọng nói: "Mẹ, nhị muội nói đúng, nếu như người trong thôn phát hiện nhị muội chưa chết, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho muội ấy, chúng ta đào một một phần ở đó,

https://thuviensach.vn

người khác cũng sẽ không tìm đến muội muội gây phiền toái nữa, chỉ cần nhị muội không lộ diện, là có thể sống bình an."

"Noãn Nhi, thì ra con có ý này?" Tô thị sửng sốt nói.

Lý Noãn cười gật đầu, làm nũng nói: "Vẫn là đại ca hiểu muội, mẹ, con đói rồi."

"Mẹ phải đi nấu cơm ngay, không thể để bảo bối trong bụng nữ nhi của ta đói được." Tô thị lau nước mắt nơi khóe mắt, cười nói, xoay người ra khỏi cửa đi tới phòng bếp.

Lý Văn đưa tay xoa đầu Lý Noãn, ôn hòa nói: "Yên tâm đi, đại ca sẽ bảo vệ muội và cháu của huynh."

"Ừm, đại ca thật tốt." Trái tim Lý Noãn mềm nhũn, gật đầu cười, nhưng mà nàng vẫn nhìn chằm chằm vào tay của Lý Văn, người đại ca này, thật sự coi nàng như đứa bé.

Chỉ là, hiện tại nàng không có tâm tư quan tâm đến chuyện này, nàng nên vì tương lai mà tính toán.

Hiện tại nàng không lộ diện, nhưng cũng không định trốn cả đời, nếu như thế, cuộc sống đã mất đi ý nghĩa của nó rồi, hơn nữa coi như nàng chịu được, đứa bé trong bụng của nàng thì sao, bao giờ cũng muốn lộ diện trước mặt người khác, cho nên nàng phải cố gắng.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Lý Noãn không nhịn được giương cao, sờ sờ bụng.

Sau đó, hai huynh muội lại nói vài lời, cùng nhau nhặt thảo dược trên đất lên, mặc dù hư hại không ít, nhưng cũng không thể làm gì được.

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó, có nhìn người thấy Lý Văn và Tô thị mang một cuốn chiếu lác nặng trịch rời khỏi nhà, ở dưới chân núi không xa đào một cái hố, sau khi chôn xong, hai người ở đó ngây người rất lâu, mơ hồ có thể nghe được tiếng khóc, cho đến đêm khuya mới rời khỏi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Có Cách Phát Tài

Vì vậy sáng sớm ngày hôm sau, tin tức chôn cất Lý Noãn lặng lẽ truyền khắp thôn Lý gia.

Lúc đó, đám người Lý Noãn đã ăn điểm tâm, nói trắng ra là ăn chút ít cơm, canh rau dại và bánh màn thầu to thô ráp, dầu muối cũng cực ít, sau đó mang theo mấy cái bánh màn thầu to lên núi..

Sau khi lên núi, Lý Noãn men theo trí nhớ, mang mấy người đi tới dưới tàng cây có cây Dương Đào (kiwi) quấn quanh, giải thích: "Mẹ, cây Dương Đào này mới vừa trưởng thành còn rất cứng, vị vừa chua vừa chát, đợi đến khi có thể ăn, thịt quả trở nên xốp ngon miệng. Hôm nay chúng ta có thể hái nhiều một chút, ngày mai bắt được đi trấn trên bán."

Tô thị không tin thật nói: "Cái này bán thế nào, Noãn Nhi, mặc dù quả Dương Đào này ăn ngon, nhưng những người kia nhìn thấy dáng vẻ của nó, có lẽ cũng không dám ăn."

"Mẹ, ai nói con muốn tự mình bày sạp? Trên thị trấn có cửa hàng bán nước trái cây, chúng ta bán cho bọn họ là được." Ngay từ lúc thấy quả Dương Đào, Lý Noãn cũng đã tính toán rồi, đây chính là mấu chốt buôn bán, đợi đến khi nhận đơn hàng quả Dương Đào này rồi, nàng còn phải nghĩ biện pháp dời những cây Dương Đào này đến trong nhà mình, cũng tạo ra giống cây Dương Đào này, giữ vững độc quyền về vụ này.

Chỉ là đất, còn phải mua.

https://thuviensach.vn

Họ Lý là họ đứng đầu trong thôn Lý gia, tổng thể tương đối đều giàu có, nhưng trong nhà nàng lại chỉ có ba mẫu đất.

Khi phụ thân Lý Đức chia ra tự lập, lão gia tử, lão thái thái chỉ cấp cho Lý Đức ba mẫu đất, nhưng khi hai ca ca của Lý Đức cưới vợ, lại được bảy tám mẫu đất, hơn nữa đến nay vẫn ở cùng lão gia tử, lão thái thái, chiếm dụng đất đai lão gia tử, lão thái thái giữ lại cho mình, ngay cả tỷ tỷ Lý Đức gả đi, cũng chia được hai mẫu đất làm hồi môn.

Lý Noãn ngầm thở dài, cũng không biết lão gia tử, lão thái thái có gì đó không đúng, đều là con, sao sự khác biệt lại lớn như vậy!

Lý Văn cũng ở một bên ôn hòa nói: "Mẹ, nhị muội muội nói đúng, những quả Dương Đào kia có mùi vị ngon hơn quả táo, quả quýt, ít nhất có thể bán hai văn một quả."

Lúc buổi chiều hôm qua, hắn bị suy nghĩ kia của cô muội muội làm rung động, đồng thời lại hết sức kích động.

Nam nhi nào mà không có chí lớn? Hắn đọc sách hai năm, lại chỉ có thể về nhà trồng trọt, mặc dù không nói lời oán giận, nhưng trong lòng khó tránh khỏi tiếc nuối không cam lòng. Mà buổi nói chuyện với Lý Noãn, lại lần nữa làm nóng trái tim hắn, để cho hắn thấy được hi vọng, cho nên hiện tại, hắn có thể nói đã hoàn toàn bị thu mua rồi. . . . . .

"A! Hai văn tiền một quả, nơi này nhiều như vậy, có thể bán không ít tiền." Tô thị sợ hãi than một tiếng, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Xưa nay Tô thị tin tưởng con lớn Lý Văn nhất, bởi vì hắn làm việc chững chạc, chưa bao giờ xảy ra bất trắc gì, nếu hắn đã nói như vậy, có lẽ những quả Dương Đào này thật sự có thể bán được.

Tô thị đang vui mừng thì nhớ lại ngày hôm qua ăn gần nửa gùi, lại bắt đầu có chút đau lòng, ít nhất cũng được 100 văn tiền nhỉ?

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ mặt bà thay đổi không ngừng, Lý Noãn không khỏi cười nói: "Mẹ, ngoại trừ quả Dương Đào này có thể bán lấy tiền thì còn những thứ khác nữa mà, ngài và đệ đệ muội muội ở chỗ này hái quả Dương Đào, nhớ không nên hái quá mạnh tay, xuống tay cũng không cần quá nặng, nếu không sẽ làm hư quả Dương Đào. Nơi này rất vắng vẻ, sẽ không có người tới đây, các ngươi hái xong thì về nhà trước, nhanh chóng dùng lá cây đậy lên, không để người khác nhìn thấy. Con và đại ca đi lên núi hái thuốc, buổi tối sẽ trở về."

"Vậy thì tốt, vậy các con cẩn thận một chút, đừng đi vào quá sâu, nghe nói bên trong đầu có sói, rất nguy hiểm." Tô thị cười không khép miệng, tỉ mỉ dặn dò.

Mặc dù, năm nay ba mẫu đất trong nhà thu hoạch không tệ, tổng cộng có tám trăm cân lúa mì, đừng thấy số lượng nhiều, mài thành bột kém nhất, chia đều xuống mỗi người mỗi bữa không tới một hai phần, hiển nhiên không đủ ăn, mà mỗi ngày ngoại trừ làm việc nhà nông, hái chút rau dại về nhà, thời gian còn lại bà đều thêu thùa chút đồ mang lên trấn trên bán, chút tiền này cũng chỉ đủ miễn cưỡng chống đỡ tiền thuốc mỗi tháng của Lý Đức, có lúc ngày mùa khi hết bận trong đất nhà mình, còn đi giúp người khác làm việc, một ngày cũng chỉ được hai mươi văn, tích góp từng tí một mới có thể mua chút dầu muối. . . . . .

Cũng may Lý An cũng đã trưởng thành, Lý Nhạc cũng khéo léo hiểu chuyện, cũng không hồ đồ, trước kia Lý Noãn cũng sẽ thêu thùa, có thể giúp làm chút thêu thùa, lại có Lý Văn giúp đỡ, những chuyện lên núi đốn củi đều là hắn đi làm, thỉnh thoảng sẽ gặp vận mang mang về mấy quả trứng gà rừng hoặc là trứng chim, ngày đó một ít trong nhà coi như được ăn mặn, lại thường đi trấn trên tìm việc, cũng có thể kiếm chút tiền, miễn cưỡng có thể bảo đảm người trong nhà không bị đói.

Lý Noãn mang cái gùi nhỏ trên lưng, cầm cuốc nhỏ trong tay, vừa đi vừa tìm, khi leo tới trên sườn núi, thu hoạch cũng không ít, nấm, thảo dược

https://thuviensach.vn

hái được gần nửa gùi.

Lý Văn mang cái gùi lớn, vẫn đi theo phía sau nàng, cho tới bây giờ, trong gùi ngoại trừ mấy sợi dây thì rỗng tuếch. Nhưng hắn không hề vội vã hỏi những lời mà Lý Noãn nói buổi chiều hôm qua, xưa nay tính tình hắn trầm ổn, sẽ không ngay cả một chút thời gian cũng không chờ được.

Quả nhiên bảo trì bình thản, là một người có thể làm được việc lớn, Lý Noãn âm thầm hài lòng gật đầu, lại đi một lát mới dừng lại.

Vuốt cái trán đầy mồ hôi, tìm một hòn đá ngồi xuống nghỉ ngơi, mới nói: "Đại ca, nơi này hiếm khi có người, bên kia có cây tùng, chúng ta đi tới chỗ đó đi."

Lý Văn gật đầu một cái, bỏ cái gùi lớn trên lưng xuống, lại lấy từ trong gùi ra một cái bao bố, hỏi: "Nhị muội, những thứ này phải dùng làm sao?"

Lý Noãn để chiếc gùi nhỏ sau lưng mình xuống, ôm lấy sợi dây đi về phía cây tùng kia, "Đại ca đợi sẽ biết, muội chỉ làm mẫu một lần, sau này đại ca phải tự mình lấy, bụng của muội có con nít, không thể vận động mạnh, nếu không không tốt cho thai nhi."

"Nếu không nhị muội nói đi, để đại ca làm, không nên cử động mạnh." Lý Văn đi theo phía sau nàng, trên mặt lộ ra lo lắng, nhẹ giọng nói.

"Như vậy cũng tốt. . . . . Đại ca, huynh sẽ leo cây sao?" Đi tới gần cây tùng, Lý Noãn ngẩng đầu nhìn xung quanh cái cây tương đối cao, có lẽ cũng không tệ lắm, kích thước vừa vặn thích hợp dùng để làm bẫy rập.

"Chuyện này không thành vấn đề, muốn huynh trèo lên cái cây kia?" Lý Văn gật đầu một cái.

Lý Noãn nghiêm túc chọn lựa một phen, chỉ chỉ cành cây nghiêng phía trước, nói: "Đại ca, huynh leo lên, sau đó buộc chặt đầu dây này vào ở giữa

https://thuviensach.vn

cành cây kia, nhất định phải buộc chặt đấy."

Lý Văn cũng sẽ không nói nhảm, nhận lấy một đoạn dây thừng, đi tới nhanh nhẹn leo lên cây, buộc đầu dây ở trên ngọn cây, mới vừa nhảy xuống, đã nhìn thấy Lý Noãn đứng ở bên dưới cây tùng, vẫy tay về phía hắn nói: "Đại ca, kéo sợi dây qua."

Buộc sợi dây ở một đầu khác, Lý Văn cũng trèo xuống khỏi cây tùng, lập tức nhìn thấy Lý Noãn lôi kéo sợi dây đo lượng chiều dài, mới đi ra khỏi đó, thắt trên sợi dây thành những nút thắt, lúc này mới đi về, lại lấy đầu sợi dây vòng qua, tạo thành một nút thòng lọng, chỉ cần vừa dùng lực, nút thòng lọng sẽ buộc chặt. Sau đó nàng kéo mạnh dây thừng.

Sau đó trong quá trình, nàng vừa làm vừa giải thích: "Đại ca, huynh xem, muội buộc trên sợi dây những nút thắt rồi buộc trên cành cây, bởi vì chiều dài không đủ, cho nên sợi dây sẽ căng, nhánh cây trên cây to cũng sẽ bị kéo xuống rất nhiều, lực rất lớn, cho nên nếu như một nút thắt không giữ yên, muội sẽ buộc một nút thắt khác ở một nhánh cây khác gần chỗ đó, cho đến lúc có thể cố định sợi dây này. Sau đó đặt nút thòng lọng này ở gần đó, trên mặt đất bỏ ra một chút lúa mì, rồi chờ con mồi mắc câu."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Vân Chi

Muốn kéo cong nhánh cây đại thụ rất tốn sức, Lý Noãn có chút cố hết sức, làm xong tất cả, mới thở hổn hển, nói: "Những loài động vật như gà rừng thích đến trong bụi cây tùng tìm kiếm thức ăn nhất, chỉ cần nó vừa tiến đến, đụng phải nút thòng lọng này, lập tức nhánh cây đại thụ sẽ kéo dây thừng bay ra ngoài, con mồi tất nhiên bị g túm chặt ở bên trong nút thòng lọng, hơn nữa một khi kéo lên, thòng lọng sẽ kéo chặt, muốn chạy trốn cũng không trốn thoát."

"Nhị muội, sao muội nghĩ ra biện pháp này vậy?" Lý Văn không dám tin, không nói đến động vật, nếu như sức lực nhánh cây này lớn hơn nữa, chỉ sợ là có người giẫm vào bẫy rập này, cũng chỉ có thể bó tay chịu trói.

Lý Noãn cười nói: "Đại ca, chỉ cần có thể bắt được con mồi cho người nhà bồi bổ thân thể, quá trình thì có cái gì quan trọng chứ? Đại ca, huynh nhanh đi làm toàn bộ sợi dây thành bẫy rập, làm ở những nơi khác nhau, muội đi nghỉ ngơi trước đây, lúc nãy có chút cố hết sức."

"Được, nhị muội, muội đi nghỉ ngơi, còn lại huynh làm." Lý Văn gật đầu, giữa hai lông mày lộ ra ân cần, nếu không phải sắc mặt có chút vàng vọt, mặc có chút khó coi, thật sự là một công tử văn nhã.

Thật ra thì dáng vẻ mấy huynh đệ tỷ muội trong nhà cũng không tệ, dù sao mẫu thân của bọn họ lúc tuổi còn trẻ, cũng coi là một bông hoa của thôn Lý gia, cũng không biết sao lại coi trọng phụ thân khúc gỗ kia, hai người cứ như vậy mà ở chung, đã bao nhiêu năm, mẫu thân vẫn luôn không xa không rời, lại càng chưa từng nói một câu hối hận.

https://thuviensach.vn

Chuyện tình cảm, quả nhiên kỳ quái.

Lý Noãn suy nghĩ, gật đầu đi tới bên cạnh dưới tàng cây ngồi nghỉ ngơi, nhắc nhở: "Đại ca, khi lựa chọn nhánh cây nhớ chú ý lớn vừa phải, không cần lựa chọn cành cây già, dễ gãy. Mặc khác, mỗi bẫy rập cũng không cách nhau quá gần hay quá xa, nếu không một khi có động tĩnh, rất có thể mấy vòng thòng lọng khác cũng đồng thời giãn ra."

"Huynh biết rồi, muội nghỉ ngơi cho khỏe." Lý Văn đáp một tiếng, bắt đầu hành động.

Lúc vừa mới bắt đầu, Lý Văn chọn một vài nhánh cây, không phải bị kéo gãy, chính là kéo không xuống, sau khi trải qua mấy lần thất bại, dần dần có kinh nghiệm, rốt cuộc chọn đúng nhánh cây, phương diện buột lại còn chưa có vấn đề gì, mấu chốt là buột đúng ở trong nhánh cây cũng không dễ dàng, thường buông tay, dây thừng trong nháy mắt bắn ra, thất bại mười bảy mười tám lần, mới hiểu được muốn giữ lại khe hở nhánh cây thì phải chắc chắn.

Chờ bố trí xong bảy bẫy rập, đã giữa trưa, Lý Văn thận trọng lấy lúa mì trong bao bố ra rải một ít, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm lui ra ngoài.

"Đại ca, mau tới đây nghỉ ngơi." Lý Noãn gọi một tiếng, đưa ống trúc nhỏ đựng nước tự chế ở bên hông cho hắn, "Muội đã nói phải mang theo nước, các ngươi cũng không tin, bây giờ biết rồi chưa.".

Lý Văn nhận lấy ống trúc uống vài ngụm, hết sức tán đồng gật đầu nói: "Ta chưa bao giờ biết, làm bẫy rập thì ra tốn sức như vậy, lần sau ra khỏi cửa nhất định mang theo nước."

"Chúng ta ăn trước ít đồ, đợi đi hái thuốc, muội thuận tiện dạy huynh một chút kiến thức dược lý cơ bản." Lý Noãn cười từ trong lòng ngực lấy bánh màn thầu ra, rồi nước, ăn từng ngụm từng ngụm. Ở kiếp trước, nàng

https://thuviensach.vn

chú trọng dưỡng sinh, tất nhiên cũng ăn đồ khô, cho nên cũng không cảm thấy mùi vị này không thể chấp nhận.

Lý Văn cũng lấy bánh màn thầu ra tới ăn, mới vừa rồi giày vò lâu như vậy, đã sớm đói bụng, ăn xong hai bánh màn thầu to bằng đầu nắm tay, lại vẫn cảm thấy có chút không đủ.

Đang lúc này, một bàn tay nhỏ duỗi tới, một bánh màn thầu để trong tay, "Đại ca, ăn đi, trước buổi trưa muội không vận động gì cả, tất nhiên không đói, ăn không hết nhiều như vậy. Hơn nữa đợi thời điểm hái thuốc còn mệt mỏi hơn đấy, rất có thể còn có chuyện khác cần huynh làm, nếu không còn hơi sức sao được? Huynh đừng từ chối, muội đang vì nhà chúng ta mà suy nghĩ, huống chi muội còn có bảo bảo, sẽ không bạc đãi mình."

"Tốt!" Lý Văn cầm lấy bánh màn thầu ăn, nhìn muội muội nở nụ cười, trái tim nhất thời vừa đau vừa ngọt.

Lý Noãn uống hai ngụm nước, nhìn trong ống trúc còn gần nửa ống, thì đưa cho Lý Văn uống, hai người lại nghỉ ngơi chốc lát, mới mang gùi đi lên núi.

. . . . . .

"Đại ca, đây gọi là cỏ Hồng Xuyến, có tên khác là huyết kiến sầu, nó là cây thực vật lâu năm thân cỏ, rể cây có thể cầm máu, điều trị ho khan, có công hiệu phòng ngừa cẩm, chủ trị nôn, bài tiết, băng huyết, tiểu ra máu, nguyệt sự của nữ tử không đều, bị thương, ứ sưng tấy đau. Khi đào, chú ý đừng làm hỏng rể cây."

. . . . . .

"Cái này gọi là tam thất , cũng gọi là điền thất, điền tam thất, kim bất hoán, cây thực vật lâu năm thân cỏ, rể cây có thể cầm máu, trừ bỏ máu đọng, tiêu sưng, có công hiệu ngừng đau, chủ trị ngoại thương sưng đau ra

https://thuviensach.vn

máu, mũi ra máu, đi ngoài ra máu, băng huyết, phụ nữ có thai sau khi sinh máu bầm đau bụng, đau sưng đau nhức. Khi đào lấy, có thể đào phía trên thân mọc trên mặt đất, thân trên rễ chùm cũng có thể bỏ đi."

Mỗi khi tìm được một cây thuốc, Lý Noãn sẽ vừa hái, vừa nhỏ giọng giới thiệu cho Lý Văn, gặp phải lặp lại, nàng sẽ cẩn thận giới thiệu một lần nữa, dựa vào ấn tượng sâu với Lý Văn. Đây chính là trợ thủ sau này của nàng, nhất định phải hết sức quen thuộc với mấy kiến thức dược lý này, không nói đến tinh thông như nàng, ít nhất phải biết các dược tính cơ bản của các loại dược liệu.

Lý Văn ở một bên nghe rất nghiêm túc, cố hết sức nhớ, lúc nghe không hiểu, sẽ cẩn thận hỏi, Lý Noãn biết gì cũng sẽ nói hết không giấu giếm một chút gì.

Hai người đi tới đi lui, bất giác đã tiến vào sâu trong rừng núi, đang lúc này, một gốc cây giống như nấm đập vào trong mắt Lý Noãn, nàng đi nhanh lên phía trước, kiểm tra cẩn thận một phen, không nhịn được cười lên nói: "Là Vân Chi! Là loài nấm thực vật sống một năm. Biệt danh ngàn tầng nấm, Bụi Chi, Thái Văn Vân Chi vân vân..., là chủng loại có giá trị dùng lớn nhất trong các loại Linh Chi, có thanh nhiệt, giải độc, chống cự bệnh hiểm nghèo, có công hiệu bảo vệ gan, có thể trị đại đa số bệnh chứng, nhưng người có thể chất suy yếu, nóng trong người không nên ăn vào. Khi hái, đừng làm hư đến nguyên vẹn của nó."

Trên mặt Lý Văn lộ ra nét vui vẻ, "Nhị muội, đây thật sự là Linh Chi? Nghe nói giá tiền của nó rất đắt, bình thường sẽ không chỉ có một gốc, xung quanh đây phải còn."

"Ừm, đại ca nói không sai, vận số của chúng ta thật tốt, chờ bán được Vân Chi này, chắc có không ít bạc." Lý Noãn cười gật đầu, cũng men theo rể cây ở trong cỏ tìm kiếm, quả nhiên lại tìm được vài cọng, đếm từ số một lấy xuống bỏ vào sau gùi đứng dậy, đột nhiên có chút choáng váng đầu,

https://thuviensach.vn

thân thể loạng choạng, thật may có Lý Văn kịp thời đỡ nàng, mới không ngã xuống, thật lâu mới hoàn hồn.

"Nhị muội, muội nghỉ ngơi trước đi." Lý Văn không khỏi kiếm chỗ, kéo nàng đến bên cạnh một gốc cây khô ngồi xuống.

Nhìn vẻ mặt hắn ân cần, Lý Noãn cũng không cự tuyệt, mỉm cười nói: "Đại ca, thật ra thì muội không sao, có con, có chút choáng là bình thường." Hơn nữa thân thể này dinh dưỡng không đầy đủ, rất yếu đuối, không choáng váng đầu mới kỳ quái. Dĩ nhiên, những lời phía sau, Lý Noãn sẽ không nói.

Lý Văn lại thay đổi dịu dàng trước đó, nghiêm túc nói: "Nhị muội, bắt đầu từ ngày mai, muội ở trong nhà dưỡng thai, chuyện trên núi để huynh làm, muội muốn làm gì, cũng chờ đứa bé sinh ra đã rồi nói."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Con Gấu Thường Lui Tới

"Đại ca này, huynh biết thảo dược sao?" Lý Noãn không khỏi bất đắc dĩ, lại có chút cảm động.

Tất nhiên nàng biết, Lý Văn là vì tốt cho nàng, nhưng chân phụ thân vẫn chờ nàng trị liệu, đứa nhỏ trong bụng vẫn chờ các vật bổ dưỡng an thai, thức ăn trong nhà chờ nàng cải thiện, còn có đệ đệ Lý Nhạc đã không còn nhỏ, cần sớm được đi học. . . . . Nếu để nàng ngồi ở trong nhà khổ sở chờ đợi sáu, bảy tháng, nhất định nàng ngồi không yên.

Lý Văn lắc đầu, nhưng vẫn không chịu bỏ qua, nói: "Nhưng mà nhị muội, không phải muội nói muốn giữ đứa bé sao? Muội khổ như vậy, đứa bé rất có thể không cẩn thận sẽ. . . . . ."

"Đại ca đang nguyền rủa muội đấy hả!" Lý Noãn quệt mồm, không vui.

"Vậy muội đồng ý với đại ca, sau này lên núi, đại ca phải đi theo bên cạnh muội, một chuyện nhỏ này, muội không thể cự tuyệt nữa, nếu không đại ca không yên tâm." Tâm tính Lý Văn trầm ổn, đầu óc khôn khéo, nhìn bộ dạng của nàng, thì biết rõ khuyên thế nào cũng không khuyên được, cũng chỉ đành lui một bước.

Lý Noãn nở nụ cười, "Đại ca, huynh là đại ca ruột thịt của muội, chỉ cần đại ca không chê mệt mỏi, muội vui mừng còn không kịp nữa, sao cự tuyệt chứ?"

https://thuviensach.vn

"Cái đồ nha đầu muội, miệng càng ngày càng biết nói rồi, đại ca nói không lại muội." Lý Văn cười cười, đưa tay xoa xoa đầu của nàng.

Lý Noãn không vui hất mặt, gào to: "Đại ca, huynh làm tóc muội rối rồi!"

"Lúc này mới giống muội muội của ta, ha ha." Lý Văn lại cười lên ha hả, bàn tay lại nhẹ nhàng xoa nhẹ hai cái, thấy nàng phẫn uất trợn mắt, mới thu tay lại. Kể từ khi muội muội tỉnh lại, hai ngày nay hắn đều cảm thấy là lạ, cứ có cảm giác nhị muội như một ông cụ non, nói chuyện rất ngăn nắp có thứ tự, làm hắn lo lắng trong lòng, bây giờ nhìn nàng bày ra bộ dạng đáng yêu, cảm giác kỳ quái trong lòng mới biến mất.

Hai người náo loạn một trận, nhìn sắc trời vẫn còn sớm, hiện tại xuống núi, chỉ sợ sẽ có người nhìn thấy Lý Noãn, hai người thương lượng một chút, lập tức quyết định tiếp tục đi lên núi.

Nhưng mà bọn họ tới không phải đặc biệt để leo núi, tất nhiên không phải là đi thẳng từ trên xuống dưới, mà đại đa số đều đi thẳng vào sâu bên trong.

Đi đại khái nửa canh giờ, hai người lại hái vài cây thảo dược, lại nghe được cách đó không xa có tiếng nước chảy róc rách, lúc này Lý Noãn lộ ra nụ cười, nói: "Đại ca, nơi này có khe núi, chúng ta đi qua xem một chút."

"Đi." Lý Văn gật đầu, che chở Lý Noãn đi tới chỗ có tiếng nước chảy, đi không xa lắm đã nhìn thấy một rãnh nhỏ trong suốt.

Rãnh nhỏ không lớn, nhưng cũng không tính là quá nhỏ, cỏ hai bên tràn đầy, chỗ xa hơn là tảng đá cao mấy trượng phủ rêu xanh, ở giữa ánh nắng buổi chiều ngày mùa thu, phong cảnh nơi đây rất hợp lòng người, mà phía bên dưới tảng đá kia, là một hồ nước rộng một trượng, có cả nhỏ bơi lội trong đó, tình hình có vẻ có không ít.

https://thuviensach.vn

Lý Văn cũng nhìn thấy, lúc này cười nói: "Trước kia huynh thường xuyên tới trên núi, lại chưa từng đi sâu vào bên trong, không biết nơi này còn có rãnh nhỏ, nhị muội, huynh đi bắt hai con cá, tối về nấu canh uống."

Lý Noãn vội vàng kéo hắn lại nói: "Đại ca, xem bên trong có rắn nước hay không trước đã, trong rừng sâu này vẫn nên cẩn thận một chút."

"Vẫn là nhị muội thận trọng, phải suy tính toàn bộ, ta đây tới xem thử." Nghe nàng nói những lời kia, Lý Văn sửng sốt một chút cũng cảnh giác, từ bên cạnh nhặt một nhánh cây lớn đi tới bên cạnh ao nước, nhìn kỹ động tĩnh trong nước, chỗ bị tảng đá che kín, sẽ dùng nhánh cây đâm đâm một cái, sau khi xác định không có rắn nước, mới cười nói với Lý Noãn: " Nhị muội, nơi này không có những độc vật kia, huynh đi xuống bắt cá, muội ở chỗ này chờ một chút."

"Được, nhị ca." Lý Noãn gật đầu đi tới, uống vài ngụm nước trong chảy từ trên tảng đá phủ rêu xanh xuống.

Nước vào miệng mang theo ngòn ngọt ngon miệng, còn mang một làn hương thơm mát, dùng nước này chế biến nước thuốc hoặc nấu thuốc, hiệu quả sợ là tốt hơn nước giếng bình thường không ít! Mặc dù nước giếng đã đủ, nhưng nàng làm bậc thầy dưỡng sinh, tất nhiên phải sử dụng những cái nào tốt nhất.

Bản lĩnh của Lý Văn cũng không tệ lắm, cởi giày xuống nước, rất nhanh đã bắt được hai con cá lớn, một tay một con, lên bờ ném vào trong gùi trên lưng rộng.

Lý Noãn nhìn hắn giơ hai con cá, bộ dạng như Đại Lực Sĩ, hoàn toàn làm hỏng khí chất ôn hòa của hắn, nhìn thấy có chút tức cười, không nhịn được cười lên, nói: "Đại ca, mặt trời cũng sắp lặn rồi, ta xuống núi thôi, đi xem chỗ bẫy rập có thu hoạch gì không, hy vọng có hai con gà rừng."

https://thuviensach.vn

"Huynh cũng rất muốn xem, hiệu quả của phương pháp mà nhị muội đưa ra như thế nào." Lý Văn cũng mỉm cười, mang giày vải vào vác cái gùi trên lưng, hai huynh muội vừa nhớ đường đi, vừa tìm kiếm hái thảo dược, không nhanh không chậm đi xuống chân núi.

Sắc trời dần tàn, hai huynh muội còn chưa đi đến gần chỗ đặt bẫy rập, đã bị tiếng gào thét kinh khủng ở phía trước làm cho chấn động phải dừng bước lại.

"Đại ca, hình như là gấu." Sắc mặt Lý Noãn hơi khó coi, suy đoán hẳn là thứ mà bẫy rập bắt được đã trêu chọc gọi mời những con gấu kia tới?

Chờ tiếp qua một đoạn thời gian nữa, gấu sẽ phải bắt đầu ngủ đông, mùa thu này, chính là thời điểm bọn nó ra ngoài kiếm ăn, bổ sung năng lượng.

Trên mặt Lý Văn cũng có chút trắng bệch, lại dứt khoát bảo vệ Lý Noãn ở sau lưng, nhẹ giọng nói: "Nhị muội, nếu không thì hôm nay chúng ta hãy đi về trước, ngày khác trở lại nhìn bẫy rập? Hiện tại quá nguy hiểm."

Lúc này Lý Noãn đã tỉnh táo lại, lắc đầu nói: "Không, nhị ca, muội cảm thấy được con gấu kia hình như bị bẫy rập chúng ta vây khốn, chúng ta đi qua xem một chút."

"Nhị muội, muội biết làm như vậy nguy hiểm cỡ nào không? Coi như thật sự con gấu kia bị bẫy rập tạm thời vây khốn, nhưng sức nó lớn cực kì, không được bao lâu sẽ thoát ra được!" Lý Văn nhíu chân mày, nghiêm túc nói.

"Chính là bởi vì như vậy, chúng ta mới nhanh lên một chút!" Lý Noãn cắn răng, trong mắt lộ ra tàn nhẫn.

Giá tiền của bàn chân gấu rất không rẻ, nếu có thể bắt được con gấu kia, cuộc sống trong nhà có thể hoàn toàn cải thiện, tiền thuốc phụ thân cũng có, được lợi rất nhiều!

https://thuviensach.vn

Lý Văn chần chừ một lúc, đúng lúc này, đột nhiên có tiếng răng rắc truyền đến, hiển nhiên là nhánh cây bị bức gãy rồi, hiện tại đi qua, không thể nghi ngờ là chịu chết.

"Chúng ta chậm một bước." Lý Văn bất đắc dĩ nói, mới vừa rồi hắn cũng nghĩ tới, con gấu kia không thể nghi ngờ là cơ hội tốt, nếu như bắt được, đó chính là từ trên trời rơi xuống.

Lý Noãn cũng gật đầu một cái, đang muốn nói chuyện, đã bị Lý Văn đặt ngay ở trong bụi cỏ, đè thấp giọng nói: "Nó đến rồi!"

Gấu đen từ nơi không xa chạy lên núi, thân thể nhìn như vụng về, tốc độ chạy trốn cũng không chậm, âm thanh rơi xuống đất cũng không coi là quá lớn, rất nhanh đã biến mất ở trong rừng núi sâu thẳm.

Hai người nhìn gấu đen rời đi, Lý Noãn mới đứng lên, vẻ mặt có chút kỳ lạ nói: "Đại ca, chúng ta đi chỗ bẫy rập xem thế nào."

"Sợ là con mồi cũng đã bị ăn rồi, nhị muội, đừng đau lòng, ngày khác chúng ta chuyển sang nơi khác làm thòng lọng bắt động vật." Lý Văn có chút tiếc nuối thở dài, vỗ bả vai Lý Noãn an ủi.

Mặc dù con mồi không có, vẫn phải đi xem một chút, ít nhất phải lấy sợi dây lại, đó cũng là tài sản trong nhà.

"Đại ca, huynh nói xem, những con gấu kia sống trong rừng núi sâu, tại sao phải chạy đến trên nửa lưng núi này kiếm ăn?" Lý Noãn chợt cười một tiếng, có vẻ có chút thần bí và quỷ dị.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tuyệt Đối Là Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Lý Văn hơi ngẩn ra, lập tức nghĩ đến khả năng nào đó, không khỏi kinh ngạc nói: "Ý của nhị muội là, nó không tới kiếm ăn? Vậy nó tới làm gì?"

Lúc này, ngay cả con mồi còn hay không, hắn đều không rảnh đi quan tâm, trong lòng tràn đầy nghi ngờ và không hiểu.

"Đi qua nhìn một chút, chẳng phải sẽ biết sao?" Lý Noãn vung đầu cuốc nhỏ, kéo cành cây khô ngăn ở trước mặt ra, bước nhanh đi về phía bụi cây tùng. Lý Văn cũng lớn bước đuổi theo.

Khi đi tới chỗ đặt bẫy rập, thấy cảnh tượng trước mắt, hai người đều sợ ngây người.

"Nhị muội, đây, đây là con hổ?" Thật lâu, Lý Văn mới không nhịn được mở miệng nói, ánh mắt nhìn xác chết gần như bị mở ngực bể bụng kia, giọng nói cũng có chút khô khốc.

Lý Noãn cũng không ngờ đến, đánh nhau với gấu đen lại là con hổ!

Trong không khí tràn ngập tanh tưởi, làm nàng buồn nôn một trận, không nhịn được nôn ọe hai tiếng, Lý Văn vội vàng vỗ vỗ lưng cho nàng, vội vàng từ trong gùi trên lưng nàng lấy ra cỏ bạc hà đưa cho nàng, Lý Noãn cầm cỏ bạc hà, hít sâu vài cái thì mọi thứ trở lại bình thường.

"Muội làm sao vậy? Nhị muội, hay chúng ta nghỉ ngơi trước một chút?" Lý Văn lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

"Không có chuyện gì đại ca, đây là phản ứng bình thường, một lát nữa là tốt rồi." Lý Noãn lắc đầu một cái, ánh mắt nhìn bốn phía, phát hiện trên sườn đồi có vết máu, kéo dài đến chỗ sâu trong sườn núi.

Suy nghĩ một chút, nàng mới suy đoán: "Có lúc hổ cũng sẽ săn đuổi gấu đen, khó trách lúc nãy, con gấu kia vội vàng chạy trốn như thế, sợ là cũng bị thương không nhẹ. Đại ca, muội đoán con gấu đen kia hẳn là khi bị con hổ săn giết chạy trốn từ trên sườn núi ra đây, sau vẫn đi trốn, không cẩn thận rơi vào gần đây, cũng không biết con hổ kia xảy ra chuyện gì, thế nhưng bị bẫy rập mà chúng ta bày ra bao lấy cổ và một chân, mới bị gấu đen nhân cơ hội giết. . . . . ."

Rồi sau đó hai người liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt Lý Văn có chút quái dị nói: "Ngao cò tranh nhau, thật đúng là tiện nghi cho chúng ta."

"Toàn thân con hổ đều là bảo vật, bán cho tiệm thuốc và quán rượu cũng đều được không ít bạc, có thể thay đổi cải thiện cuộc sống trong nhà." Lý Noãn cười lên, xem ra vận may được giải thưởng đặc biệt vẫn chưa biến mất.

Lý Văn cười nói: "Hay là mua mấy thang thuốc dưỡng thai cho cháu trai của huynh trước nhỉ."

"Đại ca biết là con trai sao? Ngộ nhỡ là con gái, xem lúc nó ra đời có đánh người cậu trọng nam khinh nữ này không!" Lý Noãn không nhịn được cười lên.

Nếu đổi lại những nhà khác, không biết phụ thân của đứa bé trong bụng nàng là ai, sợ là sắc mặt tốt cũng không cho, chớ đừng nói chi là nàng còn kiên trì muốn sinh hạ đứa bé, không đuổi nàng ra khỏi nhà đã tốt lắm rồi. Mà người một nhà của nàng cũng không chờ đứa bé ra đời, đã xem nó như một phần tử trong gia đình, ở nơi cổ đại tư tưởng phong kiến thống trị, tư

https://thuviensach.vn

tưởng không thể nào thông suốt như thế, cho nên bọn họ dung túng nàng, là bởi vì bọn họ cũng yêu thương nàng, rất yêu thương.

Đuôi lông mày Lý Văn khẽ động, cười nói: "Cánh tay bắp chân nhỏ của nó, còn có thể đánh thắng được huynh sao? Đại ca để cho nó hai tay hai chân cũng nhất định không thắng được."

"Đại ca, huynh bao nhiêu tuổi rồi, còn so đo với một đứa bé còn chưa ra đời, thật là hẹp hòi quá đi." Lý Noãn cười, ánh mắt rơi vào trên người con hổ kia, "Nhưng mà đại ca, chúng ta phải nghĩ biện pháp kéo những thứ kia về, sợ là cái gùi của huynh không đủ lớn."

"Cái này đơn giản." Lý Văn thường ở trong núi, sao có thể không nghĩ ra biện pháp chứ, quay người đi vào trong rừng.

Sau một lát, đã kéo ra một nhánh cây thật to, trên ngọn cây còn có thật nhiều lá cây, "Con hổ này cũng không phải quá lớn, nhánh cây này hẳn là đủ, nhị muội, chúng ta buột chặt nó vào trên nhánh cây, huynh kéo nó trở về."

"Đại ca, muội thật sự bội phục huynh." Lý Noãn sửng sốt một chút cười lên, lập tức cùng với Lý Văn kéo xác con hổ lên nhánh cây, tháo sợi dây trên cổ và trên đùi của nó, thuần thục buột vào trên nhánh cây, lại lấy chút cỏ dại cành cây nhỏ đưa phủ lên, sau đó Lý Văn đi lấy lại những sợi dây khác, phát hiện phía trên có hai con gà rừng, trực tiếp trói lại ném vào cái gùi rộng trên lưng, đắp lên chút cỏ dại, cùng kéo nhánh cây cột con hổ về nhà với Lý Noãn.

Ra khỏi núi, trời đã hoàn toàn đen xuống, hai người từ đường nhỏ vắng vẻ thuận lợi trở về nhà, trên đường đụng phải một người, bị vẻ mặt không chút thay đổi của Lý Noãn dọa cho hồn bay phách tán, thét lên chạy trốn.

Nói tới đây, còn phải nói đến đại ca Lý Văn có hơi chút phúc hắc, hắn quá biết đóng kịch. Lý Noãn chỉ nói cho hắn biết, nếu như gặp phải người,

https://thuviensach.vn

sẽ phải làm bộ không nhìn thấy nàng, kết quả lá gan người nọ cũng không nhỏ, mặc dù lúc thấy Lý Noãn bị hoảng sợ, lại suy đoán Lý Noãn thật sự chưa chết, cũng không từ bỏ ý định đi tới hỏi, tất nhiên Lý Văn làm ra vẻ cái gì cũng không nhìn thấy, dáng vẻ mới vừa "đốn củi" trở về, ở nơi cổ đại tin thờ quỷ thần này, người nọ không bị dọa sợ mới kỳ lạ.

Đoán chừng ngày hôm sau, sẽ truyền ra chuyện ma quỷ tới lộng hành nhà Lý tứ, ngay cả phiên cả cũ về Lý Noãn cũng thay đổi, có lẽ là Lý Noãn cũng không phải tự sát, mà là bị người nhà Lý tứ tự mình xử lý, ai biết chết không nhắm mắt, cho nên oan hồn không tiêu tán trở lại quấn lấy. . . . . .

Hai người về đến nhà, Tô thị và hai người đệ đệ muội muội đã chờ ở trong sân, thấy hai người mang về không ít thứ, tất cả đều đi lên giúp một tay.

Mượn ánh trăng, lấy mấy nhánh cây cỏ dại phủ trên nhánh cây to, Lý Văn vừa nói đây là con hổ, Tô thị trắng bệch cả mặt, hai người đệ đệ muội muội càng thêm bị sợ đến trốn sau lưng Tô thị, run rẩy không dám ra.

Đồ chơi con hổ, bọn họ cũng đã từ trong miệng người khác nghe qua, cũng chưa gặp vật thật.

"Mẹ, ngài yên tâm đi, con hổ này là khi nó và quái vật đánh nhau, từ trên núi té xuống, không biết bị thứ gì làm thủng bụng, bị con và đại ca nhìn thấy, cho nên mới mang về."

"Hoá ra là như vậy." Nghe nói như thế, hiển nhiên Tô thị thở phào nhẹ nhõm, bà còn tưởng rằng con hổ này là hai đứa bé bắt trở lại, như thế thì rất nguy hiểm!

Lý Văn cười nói: "Mẹ, nghe nói toàn thân con hổ đều là bảo vật, cầm đi bán, tối thiểu có trên trăm lượng bạc!"

https://thuviensach.vn

"Đáng nhiều bạc như vậy? Noãn Nhi, đại ca con nói sự thật?" Hiển nhiên Tô thị không quá tin tưởng lời này, ánh mắt nhìn về phía Lý Noãn hỏi thăm.

Trải qua hai ngày sống chung, Tô thị có chút xem Lý Noãn thành vạn năng rồi.

"Mẹ, là thật. Những quan lại quyền quý kia, thích những món ăn quý hiếm." Lý Noãn cười gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, nếu đổi lại thế kỷ hai mươi mốt, còn chưa ra tay với con hổ này, có lẽ nàng cũng đã đi ngục giam rồi, săn đuổi động vật hoang dã, đây chính là phạm pháp.

Tô thị có chút chưa kịp hồi hồn, đây hoàn toàn là chiếc bánh nóng từ trên trời rơi xuống, hơn nữa còn là chiếc bánh vàng, đập đến đầu bà trống rỗng. . . . . .

"Đại ca, huynh mang con hổ này vào phòng chứa củi trước đi, sau đó dùng một ít lúa đi mượn cỗ xe trâu, ngày mai chúng ta vận chuyển quả Dương Đào và con hổ đến huyện gần đây." Lý Noãn cười sắp xếp một câu, Lý Văn gật đầu một cái, để cái gùi xuống, kéo nhánh cây buột chặt con hổ đi về phía phòng chứa củi.

Về phần chuyện linh chi, Lý Noãn cảm thấy tạm thời vẫn chưa nên nói ra, để tránh Tô thị không tiếp thụ nổi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Đại Ca Ti Mi

Lý Noãn suy nghĩ một chút, cười đỡ Tô thị nói: "Mẹ, hôm nay chúng con tìm cách bắt hai con gà rừng, còn bắt được hai con cá, buổi tối nấu cá cho nhà ăn mặn một bữa, hai con gà thì nhốt lại, ngày khác ăn."

Lý Nhạc vẫn che mắt, không dám nhìn con hổ nghe có thịt ăn, lập tức chảy nước miếng hoan hô: "Tốt quá, tốt quá, đại ca thật giỏi! Nhị tỷ thật giỏi! Có thịt ăn rồi, rốt cuộc có thịt ăn rồi!"

Đã bao nhiêu năm, từ khi Lý Nhạc ra đời đến bây giờ, tổng cộng ăn không tới mười bữa thịt, đã thế đều là chuyện của năm năm trước, lúc Lý Đức vẫn chưa bị liệt chân.

"Thật sự có cá à?" Lý An thán phục, từ sau lưng Tô thị chạy đến, nhào tới bên cạnh cái gùi lớn, hai ba lần lấy cỏ dại ngăn che phủ ở phía trên ra, quả nhiên thấy hai con gà, bên cạnh còn có hai con cá lớn, lập tức nhìn chằm chằm, lộ ra tò mò nhìn Lý Noãn, vô cùng hưng phấn mà nói: "Thật sự là gà và cá! Nhị tỷ, sao tỷ và đại ca bắt được gà vậy ạ, chúng đệ lên núi nhiều lần gặp phải, cũng không bắt được! Còn có con cá này, trên núi vẫn có cá ư!"

Thôn Lý gia tọa lạc ở dưới chân núi, con sông cách gần nhất cũng còn xa hơn cả đi huyện thành, nước uống đều là nước giếng, thịt cá tất nhiên hiếm gặp.

Ánh trăng chiếu vào trong sân, nhìn dáng vẻ đệ đệ muội muội vui vẻ, trong lòng Lý Noãn không khỏi đau xót.

https://thuviensach.vn

Đứa bé của người khác có kém đi chăng nữa, cách mấy ngày vẫn có chút bữa ăn ngon, còn ầm ĩ ăn không đủ, mà Lý An và Lý Nhạc năm năm cũng chưa từng ăn thịt, thỉnh thoảng ăn trứng gà đã vui mừng như thế, lại hiểu chuyện chưa bao giờ cáu kỉnh, cũng không nói chuyện muốn ăn thịt tới làm khó Tô thị. Hai đứa đều đang thời kỳ phát triển, thân thể nhỏ hơn những đứa trẻ bình thường rất nhiều, nhìn hai khuôn mặt nhỏ nhắn vàng vọt kia, thật sự là làm người ta đau lòng.

Nghĩ lại cuộc sống sau này sẽ dần dần tốt hơn, trong lòng Lý Noãn sinh ra loại cảm giác thỏa mãn, nàng nhất định sẽ làm cho người nhà sống những ngày tháng tốt hơn, tốt hơn nữa!

Tô thị không biết nên nói cái gì cho phải, con gái của bà thật sự đã thay đổi, thành phúc tinh cho cả nhà, nhịn lâu như vậy, rốt cuộc khổ cực cũng đã chấm dứt, cuối cùng ông trời đã đối xử với bà không tệ!

"Đứa bé ngoan, khổ cực con và Văn Nhi rồi. Các con đi nghỉ trước, chờ, mẹ đi nấu cá ngay." Tô thị có chút nghẹn ngào, ôm lấy Lý Noãn một cái rồi nâng cái gùi lớn đi phòng bếp.

Hai đứa bé Lý Nhạc và Lý An hoan hô, chạy theo tới phòng bếp, tiếng chơi đùa truyền tới từ phòng bếp.

Cũng không lâu lắm, Lý Văn đã dùng một cân lúa mì, mượn xe trâu trở lại, buộc ở trong chuồng gia súc đã nhiều năm không dùng đến.

Lý Noãn lấy phần lớn nấm trong gùi đưa cho Tô thị, là bán hay ăn do bà quyết định, sau đó tìm một cái sàng đã lâu không dùng, so lớn so nhỏ, vừa đúng lúc có thể dùng để phơi thảo dược.

Lý Noãn lau sạch sẽ cái sàng, mượn ánh trăng, ngồi ở trong sân sắp xếp lại thảo dược, dọn xong hết toàn bộ, những thứ hôm qua không hư hại, cũng bị nàng lấy ra, tỉ mỉ dọn dẹp.

https://thuviensach.vn

"Nhị muội, bận bịu cả ngày muội cũng mệt mỏi rồi, bên ngoài lạnh, đi vào trong ngồi thôi." Lý Văn đi tới, nhẹ giọng nói.

"Muội cũng không phải là đồ sứ, vừa đụng đã bể, đại ca yên tâm, muội còn đang mang thai, sẽ không mệt mỏi chính mình." Lý Noãn cười lắc lắc đầu, tiếp theo lạnh nhạt nói, "Đúng rồi đại ca, mùa đông sắp tới, muội muốn mời người sửa nhà chúng ta một chút, mặc khác mua chút đồ dùng cho mùa đông, mua chút thịt để ướp sau đó ăn, ừ, mua chút bột mì, tết năm nay chúng ta ăn bánh bao, sau đó mua ít sách cho đại ca dùng, mua chút giấy và bút mực, huynh rảnh rỗi cũng dạy tam đệ viết chữ, đợi đầu xuân rồi, sẽ đưa đệ ấy đi tư thục trấn trên học tập, muội nghĩ, còn phải mua chút dụng cụ cho muội muội, nữ hài nhi phải được nuôi dưỡng tốt, sau này mời cho muội ấy một ma ma dạy muội ấy chút lễ nghi, mặt khác muội ấy cũng nên học chút sách biết chữ rồi, à, còn nữa, mua cho cha chút thuốc, muội tới chế thuốc. . . . . ."

"Được rồi nhị muội, muội muốn làm gì thì cứ làm cái đấy, đại ca nghe theo muội tất cả." Lý Văn nhìn nàng nói lẩm bẩm, từng chút từng chút một đều vì người trong nhà mà sắp xếp, trong lòng cảm thấy ấm áp không nói ra được.

Lý Noãn ngẩng đầu nhìn Lý Văn, cười nói: "Muội cho rằng đại ca sẽ hỏi muội, lúc nào thì mua đất đai, lúc nào thì nhổ trồng quả Dương Đào nữa đấy."

Lý Văn bất đắc dĩ lắc đầu, đi đến bên cạnh nàng cười nói: "Thì ra là nha đầu muội lại đang khảo nghiệm đại ca, nhị muội, mặc dù đại ca không phải là người quá thông minh, nhưng cũng biết dục tốc bất đạt, đang chuẩn bị mùa đông, tùy tiện dời trồng dây leo quả Dương Đào, sợ rằng không đợi đến mùa xuân, cây kia đã chết rồi. Về phần đất đai, mặc dù hiện tại chúng ta có chút thu hoạch, nhưng vẫn phải giữ một chút tiền ở nhà, để ngừa ngộ nhỡ, không thể một lần xài hết được. Còn nữa, mặc kệ làm chuyện gì, cũng phải từng bước từng bước, mặc dù đại ca hi vọng xông ra gây dựng sự

https://thuviensach.vn

nghiệp, nhưng vẫn biết lỗ mãng không được gì, sau này muội cũng đừng giở trò gian trá khảo nghiệm đại ca lần nữa, cứ yên tâm."

"Muội chỉ sợ sau này đại ca ở trước mặt người khác bị thiệt thòi, làm ăn, chính là phải duy trì bình thản. Được rồi được rồi, muội tin tưởng đại ca vẫn không được sao?" Lý Noãn cũng không phủ nhận mục đích của mình, cười ném cọng thuốc cuối cùng vào trong cái sàng, "Về phần lời nói của muội lúc nãy, tất cả đều là muội tính toán cho ngày mai, đại ca cảm thấy còn thiết sót điều gì không?"

"Còn nói tin, rõ ràng đại ca thấy muội có ý đồ xấu." Lý Văn rất bất đắc dĩ, đây chẳng phải là nhị muội đang khảo nghiệm trí nhớ và sự tỉ mỉ của hắn sao, không khỏi cười nói, "Tất nhiên còn thiếu vài thứ, các loại dụng cụ dùng cho phòng bếp, cây nến, còn có lửa than dùng trong ngày mùa đông, chưa tới một tháng nữa thì tuyết sẽ rơi, cần đào một cái hầm thật sâu, chứa tuyết đông, còn có bình thuốc mà nhị muội nói, có thể bổ dưỡng cũng không thể thiếu, quan trọng nhất là, thuốc dưỡng thai của nhị muội cũng không thể thiếu!"

Nghe nói như thế, sắc mặt Lý Noãn đỏ lên, thật may dưới ánh trăng không thấy rõ, bưng cái sàng bước đi, "Đại ca, huynh đứng đắn một chút."

"Chẳng lẽ nói không đứng đắn? Nhị muội, nếu quyết định sinh đứa bé, trước kia thuốc dưỡng thai huynh mua không nổi coi như thôi, bây giờ có thể đều đặn hái ra tiền, dĩ nhiên là phải mưa." Lý Văn nghiêm túc nói.

Lý Noãn nghiêng đầu đi vào trong nhà, bởi vì trong nhà khó khăn, tổng cộng chỉ có hai ngọn nến nhỏ, bởi vì ngày mai có thể sẽ kiếm được món tiền đầu tiên, cho nên Lý Văn lập tức lấy ra đốt lên, lại đưa một ngọn nến đi phòng bếp, một lát sau cũng không ra ngoài, hắn là đang khuyên Tô thị dùng ngọn nến, cũng giúp bà nấu cá.

https://thuviensach.vn

Trong nhà chưa bao giờ ăn cá, chắc chắn Tô thị không biết nấu như thế nào, Lý Noãn đã sớm nghĩ tới chuyện này, cho nên lúc đang trên đường trở về, cũng đã nói với Lý Văn mấy phương pháp nấu thịt cá.

Bưng cái sàng vào nhà đặt ở trên giá, Lý Noãn cảm thấy có chút uể oải nên đi vào trong viện đánh ra động tác Thái Cực quyền, cường thân kiện thể.

Thái Cực quyền, chính là quyền pháp tinh túy trong năm ngàn năm văn minh Trung Hoa, trong đó chỗ ích lợi có vô số, cơ bản nhất chính là trợ giúp giảm mệt nhọc, hơn nữa cường gân hoạt huyết, là quyền pháp cực kỳ khỏe mạnh bảo vệ sức khoẻ, người bình thường chú trọng dưỡng sinh, cũng sẽ đánh bộ quyền pháp này.

Cơm tối ăn hơi trễ, tính toán theo thời gian hiện đại, khi canh cá được bưng lên cái bàn, đã chín giờ tối.

Ở dưới sự đề nghị của Lý Noãn, Lý Văn nâng Lý Đức từ trong phòng ra, người một nhà ngồi chung một chỗ, ăn thịt cá, uống canh cá, ăn bánh màn thầu.

Có hai kẻ dở hơi Lý Nhạc và Lý An, một bữa cơm ăn vang lên tiếng cười không ngừng, cho đến hơn mười giờ, Tô thị trói chặt chân và hai cánh của hai con gà để ở phòng chứa củi, bỏ ra chút lúc mì, người một nhà mới rửa mặt đi ngủ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Món Tiền Đầu Tiên

Trong nhà gian phòng cũng không ít, nhưng chăn không nhiều lắm, cho nên vẫn là Lý Noãn với Lý Nhạc một gian, Lý An và Lý Văn một gian, cha mẹ một gian, mặc dù có chút chật chội, càng nhiều hơn là dựa vào ấm áp lẫn nhau, hôm nay, người một nhà ngủ đặc biệt say.

Sắc trời còn chưa sáng, có lẽ chỉ mới bốn giờ sáng, Lý Noãn và Lý Văn đã lặng lẽ rời giường.

Hai người nhẹ giọng rửa mặt, lập tức ra cửa vội vàng kéo xe trâu, kéo cây Dương Quà, con hổ còn có hai gốc Vân Chi, nhanh chóng chạy về phía huyện thành gần đó.

Thật ra thì nơi cách thôn Lý gia gần nhất là trấn Tùng Sơn, nhưng trấn trên sợ rằng không có quán cơm nào sẽ mua con hổ, còn có giá tiền Vân Chi chỉ sợ cũng bị ép giá thu mua, thật sự là không có lợi lắm, hơn nữa Lý Noãn đã "chết", trấn trên có người biết nàng, bị đụng thấy thì không tiện lắm?

Mặt trời qua giữa trưa, hai người mới mang xe trâu vào huyện bảo.

Lý Văn đã từng tới mấy lần, nhưng đều là hộ tống mẫu thân tới đây mua muối, hoàn toàn không chú ý đến quán rượu, cửa hàng trái cây, hai người tìm kiếm hỏi thăm một phen, mới đi đến được hậu viện của "Đệ Nhất Lâu" trong thành, dùng một chút thủ đoạn đặc biệt, mới gọi quản sự ra được.

https://thuviensach.vn

"Người nào dám ở chỗ này la lối om sòm?!" Nam tử trung niên khỏe mạnh đi ra, mặc áo bào hoa văn màu đen, nhìn người ngã đầy đất, vẻ mặt có chút âm trầm.

"Trương quản sự, là bọn hắn, bọn họ ở Đệ Nhất Lâu của chúng ta đánh người. . . . ." Một thanh niên sắc mặt trắng bệch, chỉ về phía cửa.

Nam nhân trung niên được gọi là Trương quản sự quay đầu, cặp mắt sắc bén quét qua cửa nhìn hai người mặc áo vải, sắc mặt rõ ràng dinh dưỡng không đầy đủ.

"Nhị muội, hiện tại làm thế nào đây?" Lý Văn từ trong cơn chấn kinh lấy lại tinh thần, bị quản sự nhìn chăm chú có chút lo lắng.

Mặc dù hắn có tâm chí mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng chỉ là bách tính bình thường giãy giụa ở dưới tầng chót nhất, chưa bao giờ gặp qua những người phú quý không tầm thường, lúc này không lùi bước đã hết sức không tệ rồi. Quan trọng nhất là, mới vừa rồi Lý Noãn còn đánh một đám người của bọn họ, điều này làm hắn không khẩn trương cũng không được.

Nhưng mà hắn cũng hết sức tò mò, bởi vì động tác kia của Lý Noãn cũng không thấy có sức lực, mềm mại giống như múa, đã quật ngã người ta, hắn có chút cảm giác như mơ.

"Không có chuyện gì đại ca." Lý Noãn khẽ mỉm cười, tiếp theo ôm quyền chào Trương quản sự, dứt tiếng nói: "Trương quản sự, xin nghe ta giải thích, ta và đại ca ta cũng không có ý khiêu khích. Chuyện là như vầy, ta và đại ca ta muốn đến bán ít thứ, những hạ nhân kia không cho vào, cho nên mới ra hạ sách này, thật sự là xin lỗi, ta bảo đảm, bọn họ không bị thương."

"Phải hay không?" Trương quản sự kinh ngạc nhìn Lý Noãn, nghiêng đầu hỏi thanh niên bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Thanh niên kia lập tức rụt cổ, gã thấy hai người này ăn mặc còn không bằng người làm, lại có dáng vẻ bệnh tật, không để những vật bọn họ bán ở trong lòng, muốn đuổi bọn họ đi ra ngoài, nào biết nữ tử đó rất lợi hại, chỉ cần có người đến gần, lập tức bị nàng đẩy ra, hơn nữa càng dùng sức lớn, càng bị đẩy mạnh hơn!

Những người này không biết, Thái Cực quyền chính là mượn lực chống lực, lúc mới bắt đầu luyện, bởi vì chỉ hiểu được bên ngoài của động tác, nên chỉ cho rằng có tác dụng cường thân kiện thể, nhưng nếu nắm giữ được tinh túy, thì có thể dùng để phòng thân. Đây là Lý Noãn nể nơi này là quán rượu Đệ Nhất Lâu trong huyện bảo, mới xuống tay lưu tình, làm biến mất một chút sức lực, nếu không lấy huyền ảo của Thái cực, nói ít ra cũng phải cho những người này không thể hoàn chỉnh thoát thân!

Về phần Judo, hiện tại nàng mang thai bảo bảo, cộng thêm tố chất thân thể quá kém, tạm thời vẫn không thể thi triển.

Trương quản sự thấy vẻ mặt gã, thì biết rõ tình huống thật sự như thế này, nhưng người mình bị giáo huấn, trên mặt ông ta tất nhiên cũng không có sắc mặt tốt, nói: "Chỗ chúng tôi không thu hàng bình thường, các ngươi đi đi."

"Trương quản sự, chuyện mới vừa rồi, ta sẽ bồi thường cho ngài. Nhưng hàng này, ta nghĩ sau khi ngài xem, nhất định sẽ thu mua." Vẻ mặt Lý Noãn thành khẩn nói.

Lúc này Lý Văn cũng đã hoàn hồn, thấy muội muội có dũng khí và lòng tin như vậy, trong lòng lập tức bình tĩnh không ít, ở bên cạnh mỉm cười nói: "Trương quản sự, chuyện mới vừa rồi xác thực đã đắc tội, nhưng Trương quản sự làm buôn bán, chuyện đưa tới cửa buôn bán, sao lại không làm?"

Trương quản sự nghi ngờ nhìn hai người, ông ta còn chưa bao giờ gặp qua dân chúng có loại khí thế này, mặc dù còn có chút căm tức, nhưng thái

https://thuviensach.vn

độ người ta vẫn rất ôn hòa, thì cũng không khỏi nói: "Được rồi, mở ra cho ta xem rốt cuộc là vật gì, mà các ngươi tự tin như thế."

Lý Noãn khẽ mỉm cười, lấy rơm phủ mặt trên ra, lộ ra một đầu hổ, thấy Trương quản sự biến sắc, mới cười nói: "Trương quản sự, ngài xem, vật này có mua không? Nếu như không mua, ta có thể cùng với đại ca kéo nó đến Tụ Vân Lâu, nghe nói bọn họ cũng thu mua chim muông thú rừng, hơn nữa giá tiền không thấp."

Lời này vừa nói ra, vốn Trương quản sự tính toán muốn đè thấp giá cả, cũng thu về, nữ tử này xem ra cũng không lừa bịp được.

"Trương quản sự, ta hi vọng có thể hợp tác lâu dài, ngài phải biết, thú rừng này cũng không phải ta tình cờ lấy được." Lý Noãn cười nói, mặc dù sắc mặt có chút xanh vàng, nhưng cặp mắt kia lại rực rỡ phát sáng.

Chỉ cần có tiền, mà có thể mua một ít đạo cụ, làm xong dụng cụ phòng thân, đi vào sâu trong núi săn cũng không khó khăn.

"Ý của ngươi là, con hổ này là các ngươi bắt được?" Trương quản sự hơi có vẻ giật mình, thấy hai người cũng chỉ cười không nói, thì biết rõ bọn họ không chịu nói, cũng không hỏi nhiều nữa, trực tiếp nói, "Thịt hổ giá ba trăm văn một cân, xương hổ sáu lượng bạc một cân, ta thấy con hổ này còn chưa già, ước chừng một trăm tám mươi cân, theo quy củ, coi như có sáu mươi cân xương hổ, mộ trăm hai mươi cân thịt hổ, về phần những vật khác, coi như mười lượng bạc, hai vị xem giá tiền này thích hợp chưa?"

"Không việc gì, cứ dựa theo Trương quản sự định đoạt." Lý Noãn cười nói.

Giá tiền này, còn cao hơn trong suy nghĩ của nàng, xem ra cho dù là cổ đại, con hổ cũng không phải vô cùng dễ dàng săn được.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Trương quản sự này thật sự là tinh tường, con hổ này xác thực còn chưa tới tráng niên, nếu không thì coi như bị bẫy rập của bọn họ ngăn cản, cũng không bị gấu đen làm mở ngực bể bụng rồi. Trước nàng cũng suy đoán với Lý Văn, không sai biệt lắm là cân nặng này, Trương quản sự nói chỉ nặng không nhẹ, xem ra là tin tưởng lời nói của bọn họ, hy vọng có thể hợp tác lâu dài.

Thấy Lý Noãn gật đầu, Trương quản sự ra lệnh cho người lấy tới một bàn tính, răng rắc một hồi mới nói: "Tổng cộng là bốn trăm lẻ sáu lượng bạc, hai vị nhìn xem có đúng hay không?"

Lý Noãn đã sớm tính ra giá tiền, cười nói: "Ta tin tưởng thái độ làm việc Trương quản sự, con hổ này bán cho Đệ Nhất Lâu rồi, còn những đồ hiếm lạ khác hy vọng Trương quản sự có thể nhìn một chút."

"Đồ hiếm lạ?" Trương quản sự có chút nhìn hai huynh muội Lý Noãn một cái, suy nghĩ Đệ Nhất Lâu của bọn hắn cũng không phải không có đồ hiếm lạ gì, cũng nhìn một chút nhưng không ôm bao nhiêu hy vọng, nhưng nhớ tới sau này có lẽ còn có thể từ trong tay bọn họ thu mua chim muông thú rừng, thì hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Bà Cháu Tương Thị

"Chính là thứ này." Lý Noãn lấy lá cây phủ trên gùi đang nằm trên xe bò ra, lấy ra một quả màu xanh đậm phủ một đám lông xù, "Quả này được gọi là quả Dương Đào, vị ngọt, sản phẩm độc nhất vô nhị, không độc không hại, nếu Trương quản sự không tin, có thể lột ra nếm thử."

"Dương Đào?" Trương quản sự kinh ngạc, tiến lên cầm lên một quả, thấy Lý Noãn bên cạnh mỉm cười, dường như hết sức tự tin, thì lột vỏ ra nếm thử.

"Nhị muội, không phải muốn bán quả Dương Đào này cho cửa hàng trái cây sao?" Lý Văn hơi không hiểu.

Lý Noãn lắc đầu, cười nói: "Đại ca, muội chỉ mới nảy ra suy nghĩ này, thứ nhất Trương quản sự ngay thẳng, hợp tác lâu dài với ông ta sẽ không lỗ lả, thứ hai, muội đột nhiên nghĩ đến, quả Dương Đào này cũng chỉ có nhà chúng ta có gan dạ đi hái, số lượng sẽ không nhiều, vật hiếm mới quý, muội tin sau khi Trương quản sự nếm thử, nhất định sẽ thích."

"Muội đấy." Lý Văn rất là bất đắc dĩ lắc đầu, cô muội muội này, sau khi bị siết cổ, đầu óc cũng không giống người bình thường, thông minh đến không hợp lý.

Lý Noãn le lưỡi, quả Dương Đào này sau này vẫn còn chỗ dùng khác, bảo đảm nó sinh ra giá trị tuyệt đối cao hơn.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trương quản sự đã ăn xong quả Dương Đào, vẻ mặt cực kỳ hài lòng, nhận lấy khăn tay người khác đưa tới lau tay, cười nói: "Mùi vị quả thật rất ngon, tươi non nhiều nước, làm trái cây hoặc làm thành nước uống cũng cực kỳ thượng đẳng, không biết các ngươi có thể cung ứng bao nhiêu?"

“Năm nay trừ những thứ kia, đại khái cũng chỉ còn dư lại hai trăm cân, mùa này chính là mùa quả Dương Đào chín, sang năm sợ là phải đợi đến lúc này mới có thể nữa hái nữa.” Lý Noãn cười nói.

"Khan hiếm như vậy?" Ánh mắt Trương quản sự giật giật, tiếp theo lộ ra nụ cười, nhìn Lý Noãn nói: "Như vậy cũng tốt, mới vừa rồi cô nương nói không sai, vật hiếm mới quý, tin tưởng sau khi những khách nhân kia nếm thử, sang năm sợ là phải sớm đặt hàng một chút, giá tiền tất nhiên sẽ được nâng lên."

Đuôi lông mày Lý Noãn khẽ động, cười nói: "Vậy còn phải làm phiền Trương quản sự tuyên truyền thay, sang năm có thể đạt được sản lượng bao nhiêu, tạm thời còn khó nói, nhưng đừng tuyệt đối không hạ thấp giá cả là được, yên tâm đi."

"Như thế rất tốt, vậy những quả Dương Đào kia, tạm thời mua mười văn, cô nương thấy thế nào?" Trương quản sự đề nghị.

"Trái cây được giá này, đã là rất cao rồi, ta còn gì để bất mãn nữa chứ?" Lý Noãn khẽ mỉm cười.

Lý Văn cũng gật đầu nói: "Ta thấy trong sách có trái vải quý giá, tại chỗ trồng cũng chỉ ba mươi văn một cân, giá tiền quả Dương Đào có thể nói cực cao."

"Công tử thật sự có kiến thức rộng rãi." Trương quản sự kinh ngạc trong chớp mắt, không ngờ Lý Văn lại có học thức, ngược lại phân phó với những người bên cạnh, "Các ngươi mang quả Dương Đào và con hổ này tới

https://thuviensach.vn

phòng bếp, lại đi cầm đồ chứa tới đây, đếm xem trong gùi này có bao nhiêu quả Dương Đào, cầm nhẹ để nhẹ, đừng chọc hư thịt quả, cố gắng không làm rụng hết lông."

Mặc dù mới vừa tiếp xúc quả Dương Đào này, nhưng nếu Trương quản sự đã được chọn tới đây trông coi. Tất nhiên năng lực không kém, chỉ ăn một quả, đã biết rõ quả Dương Đào này nên tồn trữ như thế nào.

Năm sáu gã sai vặt ngây ngốc ở trong sân nghe vậy, lập tức lanh lẹ tiến lên mang con hổ vào phòng bếp, một lát sau cầm chậu đồng ra ngoài, khiêng gùi xuống, từng bước từng bước đếm.

Cũng không lâu lắm, người bưng đồ chứa đã lần lượt điểm số, Trương quản sự cầm bàn tính gõ một lát, cuối cùng nói: "Tổng cộng hai trăm hai tám quả, coi như hai lượng ba đồng. Cộng thêm trước, tổng cộng bốn trăm lẻ tám hai ba đồng, hai vị ở chỗ này chờ một chút, ta đi lấy bạc."

"Phiền toái Trương quản sự rồi." Lý Noãn cười nói.

Chỉ một lát, Trương quản sự đã cầm bốn tờ ngân phiếu giá trị trăm lượng, cùng với tám lượng bạc vụn và một túi tiền ba trăm văn, cùng đưa cho Lý Văn nói: "Ta tên là Trương Chính, không biết hai vị xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ Lý Văn, đây là muội muội ta Lý Noãn, chúng ta còn có chút chuyện muốn làm, trước hết cáo từ." Lý Văn mỉm cười nói, lễ phép nói cáo từ, rồi cùng Lý Noãn leo lên xe bò thoải mái nhà nhà rời đi.

Bởi vì giá tiền con hổ hoàn toàn vượt ngoài tưởng tượng, trên xe bò, Lý Noãn bắt đầu thương lượng mua chuyện đất đai với, trên đường thấy một bà cụ mang theo một bé trai tám chín tuổi ăn xin, suy nghĩ một chút nói: "Đại ca, vận may không thường có, cũng là chúng ta tích phúc nhiều năm, hiện tại mặc dù chúng ta không giàu có, nhưng muội nghĩ hiện tại cũng không thiếu hai bát cơm chứ?"

https://thuviensach.vn

Đối với những tên ăn xin có đầy đủ tay chân, xưa nay nàng chẳng thèm ngó tới, nhưng bà cụ này không chỗ nào nuôi dưỡng, đứa trẻ không chỗ dựa, nàng không giúp lương tâm không khỏi áy náy.

Lúc đời trước, nàng trợ giúp qua không ít người bần khốn, những thứ kia nàng thấy không được coi như xong, nếu thấy được, nàng cảm thấy nên giúp một tay, có lẽ chính là như vậy, nàng tích tụ thiện đức, cho nên trời cao mới cho nàng cơ hội mới?

Dĩ nhiên, nàng thiện tâm, cũng không phải là Thánh mẫu, điều kiện bản thân bây giờ như thế nào, nàng rất rõ ràng, còn chưa giàu có đến mức có thể tùy ý bố thí ân huệ, hôm nay ra tay giúp người, cũng là có tâm phải trợ giúp hai người này, nhưng cũng không coi như nhất thời vui mừng, là có chút lòng riêng . . . . . .

Nàng nhìn người không nói chuẩn một trăm phần trăm, nhưng cũng nắm chắc, lúc nãy hai người già trẻ này dập đầu với người đi đường ban ơn, người đi đường rời đi, vẻ mặt bọn họ vẫn thành kính không thay đổi, hiển nhiên là vô cùng cảm ơn người ta. Hiện tại nàng không tiện lộ diện ở trong thôn, bao gồm người trong nhà cũng không quá thích hợp hành động khắp nơi, mà nếu như có người tin tưởng có thể vì nàng làm việc, dĩ nhiên là cực tốt.

Dĩ nhiên, suy nghĩ này tạm thời không thể để lôj ra, đợi nàng bắt tay vào làm bắt đầu phát triển sự nghiệp dưỡng sinh của mình, lại tìm cơ hội theo chân bọn họ nói tỉ mỉ cũng không muộn, tin tưởng khi đó, bọn họ nhất định sẽ không từ chối.

"Nhị muội à, thời điểm nhà chúng ta khó khăn, không người nào giúp, hiện tại mới vừa có chút khởi sắc, đã muốn giúp người khác rồi." Lý Văn có chút bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Lý Noãn suy nghĩ thật nhanh, cười lắc đầu nói: "Đại ca, chúng ta là thiện hay ác là chuyện của chúng ta, người khác thiện hay ác, là chuyện của người khác, không thể bởi người khác ác, chúng ta cũng không thể tha thứ."

"Được rồi, được rồi, nói không lại muội." Lý Văn dở khóc dở cười, nhảy xuống xe bò, đi tới chỗ một già một trẻ.

Rốt cuộc hắn phát hiện, chuyện nhị muội cần làm, đừng nói là hắn, chỉ sợ là mười đầu bò cũng kéo không trở về, còn không bằng sớm đi thỏa hiệp.

Lý Noãn đợi một lát cũng không thấy bọn họ chạy tới, cũng xuống xe ngựa đi qua, mới biết bà cụ đang nói chuyện, cho nên kéo dài.

Nàng khẽ mỉm cười, cũng đứng ở bên cạnh Lý Văn nghe, nàng biết đại ca không quá yên tâm hai người, sợ mang phiền toái gì cho nhà mình, cho nên đang hỏi thân phận của hai người, tâm tư này quả nhiên tinh tế tỉ mỉ.

Ở bên trong bà cụ tự kể lại, hai người biết bọn họ là bà cháu, bà cụ Tương thị là người của thôn Đông Lâm bên ngoài huyện Bảo hai mươi dặm, bạn già mất sớm, sau đó con lớn nhất và con dâu lớn cũng mất, chỉ để lại một đứa bé, bị con thứ hai và con dâu thứ hai không có lương tâm đuổi đi, bà cụ chỉ mới bốn tám, bởi vì hàng năm ăn không đủ no mặc không đủ ấm, cho nên nhìn qua thậm chí có dáng vẻ bảy tám mươi tuổi, mà đứa trẻ càng thêm gầy đến đáng thương, vừa hỏi mới biết cậu bé đã mười hai, gọi là Chu Nguyên, cùng một tuổi với Lý An.

Nghe được bọn họ gặp loại chuyện này, Lý Noãn tức giận nói: "Tương đại thẩm, bà đi nhà chúng con, mặc dù chúng con không giàu có, cũng không thiếu một phần cơm."

Nàng có chút lòng riêng, nhưng ý tốt với hai người này, cũng là chân thật, phát ra từ nội tâm, hai loại chuyện này cũng không mâu thuẫn lẫn

https://thuviensach.vn

nhau.

"Nha đầu, vậy làm sao được, ta thấy nhà con cũng không tốt, bà già ta không có gì có thể cho con, xương cốt kém, cũng không giúp được cái gì, đi cũng là liên lụy nhà con mà thôi." Tương thị kiên trì không chịu đi, lắc đầu nói.

Lý Noãn sờ sờ đầu bé trai, thấy con ngươi to đen bóng của cậu nhìn mình, không nhịn được nói: "Tương đại thẩm, nếu con đã nói như vậy, thì nhất định không thiếu chút cơm này, huống chi Tiểu Nguyên vẫn đang ở thời điểm phát triển, nó vẫn nhỏ như thế, đại thẩm nhẫn tâm để nó chịu khổ cùng đại thẩm sao?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Thắng Lợi Trở Về

"Tương đại thẩm, người cứ thoải mái cùng chúng con về nhà, nhị muội của con là người rất cố chấp, nếu hai người không đi, sợ là nó sẽ ở chỗ này không đi." Lý Văn mỉm cười khuyên nhủ.

"Đúng vậy Tương đại thẩm, nếu đại thẩm không chịu, con sẽ đứng ở cạnh đại thẩm không đi." Lý Noãn bày ra dáng vẻ tức giận.

Nhìn hai người một lát, Tương thị không nhịn được nức nở nói: "Không ngờ con ta không nuôi ta, ngược lại là hai đứa bé xa lạ các ngươi rất tốt với ta, ông trời thật sự đang đùa giỡn với ta."

"Tương đại thẩm, lúc này buổi trưa cũng tới rồi, con và nhị muội còn chưa ăn cơm, hai người cũng chưa ăn nhỉ, chúng ta cùng đi ăn cơm?" Lý Văn đề nghị.

"Bà, Nguyên Nhi đói bụng, Nguyên Nhi muốn đi cùng đại ca ca đại tỷ tỷ ăn cơm." Chu Nguyên lôi kéo Tương thị, tội nghiệp nhìn bà.

Lý Noãn vội vàng nói chêm vào: "Tương đại thẩm, đứa bé dinh dưỡng không đầy đủ sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển thân thể của nó, đại thẩm cũng đừng quật cường nữa, đi theo chúng ta, nếu như đến nhà ta, đại thẩm còn cảm thấy liên lụy, vậy các ngươi lại đi cũng không muộn, đại thẩm xem có phải hay không?"

"Ông trời cũng không đối xử tệ với Tương thị." Tương thị nỉ non, lau nước mắt suy nghĩ một chút, rồi gật đầu đồng ý, liên tiếp nói vô số câu cảm

https://thuviensach.vn

ơn, sau đó muốn đứng dậy, thân thể lại lắc lư một cái ngồi xuống lại, Lý Văn đưa tay nâng bà lên xe bò.

Chu Nguyên là một đứa bé sáng sủa, lôi kéo hai người Lý Văn Lý Noãn gọi ca ca tỷ tỷ, chọc cho hai người cũng cực kì yêu thích cậu bé, nhiều thêm một đệ đệ cũng không tồi.

Bốn người ở quán nhỏ ven đường ăn mì, bốn văn một chén, thêm trứng là bảy văn. Ông chủ kia thấy mấy người ăn mặc mộc mạc, không khác biệt gì tên ăn xin, lo lắng bọn họ không trả nổi tiền, không muốn làm mì, Lý Noãn lập tức móc túi tiền ra đặt trên bàn, mấy tô nóng hổi, thêm trứng gà lập tức được bưng tới.

Mặc dù mì chay không phải món sơn hào hải vị gì, bốn người lại ăn đặc biệt ngon, Chu Nguyên hung hăng ăn hai chén, mới no nê ợ một tiếng, bộ dạng thỏa mãn này, chọc Lý Noãn cười ha ha.

Tổng cộng ba mươi lăm văn tiền, Lý Noãn trả tiền, để túi tiền vào trong ngực, bốn người an vị trên xe bò đi vào trong thành.

Lý Noãn ở bên cạnh nhỏ giọng thương lượng với Lý Văn: "Đại ca, chúng ta có bốn trăm lẻ tám lượng bạc, phải mua nhiều đồ, nên giữ lại ba trăm lượng bạc mua đất, còn dư lại một trăm lẻ tám cũng nhiều, trước hết lấy ra cải thiện cuộc sống trong nhà, đặc biệt là thời tiết lạnh thế này, áo bông chăn bông cũng phải mua, đại ca cảm thấy thế nào?"

"Xài tiết kiệm một chút, đây là số tiền may mắn mới buôn bán được." Lý Văn nhắc nhở một câu, cũng không phản đối.

Hơn bốn trăm lượng bạc, cả đời này Lý Văn cũng chưa từng thấy qua nhiều như vậy, có thể nói là con số thiên văn, người nào nhìn cũng phải đỏ mắt, mà mặc dù trong lòng Lý Văn kích động vui mừng, sau khi rời khỏi hậu viện Đệ Nhất Lâu đã lập tức đưa tiền cho Lý Noãn giữ, phần tâm tư này không thể nói là không trân quý.

https://thuviensach.vn

"Đại ca cứ yên tâm, muội sẽ tính cẩn thận, chúng ta đi chợ bán thức ăn trước." Lý Noãn cười gật đầu nói, sau đó thì hỏi bà cháu Tương thị đi chợ bán thức ăn thế nào, Lý Văn vội vàng đánh xe bò.

Đầu tiên là xe bò đi chợ thức ăn một chuyến, sau đó đi vô số nhà cửa hàng, cuối cùng còn đi tiệm thuốc một chuyến, chỉ là Lý Noãn cũng không bán Vân Chi, nếu đã có tiền, Vân Chi này dĩ nhiên giữ lại tự mình dùng, mùa đông này mà có thể bắt đầu làm một chút thuốc dưỡng sinh, thử tiêu thụ ra bên ngoài, đợi đến khi có một ít danh tiếng, mở cửa hàng cũng không muộn.

Đợi đến khi xe bò chậm rãi chạy ra khỏi thành, trên xe đã không còn chỗ cho người ngồi, nghĩ tới sau này còn phải làm buôn bán, Lý Noãn liền làm chủ, đi mua một cỗ xe bò, chia hàng hóa lên hai chiếc xe bò, Lý Noãn sẽ không đánh xe, chỉ có thể để Tương thị, Chu Nguyên gặm mứt quả, ngồi ở bên cạnh Tương thị, thỉnh thoảng gọi ca ca tỷ tỷ, hỏi những đồ chưa từng thấy trên xe, bốn người hai xe cứ như vậy mà đi về phía thôn Lý gia.

Thấy hai huynh muội Lý Văn Lý Noãn mua nhiều đồ như vậy, Tương thị không nghi ngờ bọn họ thật sự thiếu hai chén cơm bà cháu bọn họ, trong lòng cảm kích đồng thời cũng an tâm không ít.

"Noãn Nhi, chúng ta dùng bao nhiêu tiền?" Lý Văn hỏi Lý Noãn bên cạnh.

Lý Noãn cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Để muội tính toán, chúng ta mua năm mươi cân thịt heo, ba mươi quả trứng gà, hai mươi cân bột mì, năm mươi cân gạo, hai hộp kẹo đường, mười cân muối quan, một vò hương dấm, một cân đường, một cân đường đỏ, nửa cân tiên vị hương, nửa cân ớt khô, năm bình sứ trắng, hai mươi cây nến, ba xiên sắt, bốn lò than, tám mươi viên than, một bộ văn phòng tứ bảo (bút, mực, giấy, nghiên), hai bản sách mới, hai hộp hương cao hoa hồng, ba trâm cài đầu, hai mươi thang thuốc bắc giá trị không thấp, đồ dùng mới cho bốn giường, thảm dày cho

https://thuviensach.vn

bốn giường, mười hai bộ áo mới, sáu cái áo bông, sáu đôi giày mới, mấy thước vải bố đầu. . . . . ."

Lý Noãn vừa nói, vừa ở trong lòng tính giá tiền những thứ kia, nhìn có sai lầm hay không, cuối cùng đếm bạc vụn còn lại ở trong túi tiền, gật đầu nói: "Không sai, tổng cộng linh tinh các thứ, dùng chín ba lượng hai đồng, trừ ba tờ ngân phiếu này, tiền trong túi còn thừa lại mười bốn lượng hai đồng, cộng thêm 428 văn."

"Nhị muội, muội tỉ mỉ như bà quản gia, ai cũng không gài được." Lý Văn nghe nàng nói xong, thì cười trêu ghẹo nói.

Lý Noãn cất túi tiền, nghiêng đầu trừng mắt nhìn hắn nói: "Muội già như vậy sao? Muội đây gọi là tính toán tỉ mỉ, một nhà lớn như thế của ta còn phải ăn cơm, cho dù là một đồng, cũng không thể để người ta lừa gạt mất."

"Đúng, đúng, đại ca nói sai rồi, đại ca nhận sai." Lý Văn để roi đánh bò xuống, ôm quyền nói với nàng.

Lý Noãn bị chọc cười, "Đại ca, sau khi chúng ta trở về thì lập tức tìm người hỗ trợ nhìn một chút, nghe ngóng đất đai nhà ai muốn bán, trước tiên mua đất đai. . . . . ."

Dọc theo đường đi, hai huynh muội nhẹ giọng thương lượng, đợi đến khi xe trâu bò chạy vào trong thôn, sắc trời đã sớm đen.

Người cho Lý Văn mượn xe bò là Lý Trụ, mặc dù họ Lý, hai nhà lại không quan hệ, lúc ban ngày, hắn nghe nói chuyện Lý Noãn “âm hồn không tiêu tán”, vốn là buổi tối hôm đó định đi lên kéo xe bò trở lại, cũng không dám đi, cho nên trời còn chưa tối đã đứng ở cửa thôn chờ Lý Văn, nào biết hiện tại thật sự thấy được “quỷ hồn” Lý Noãn.

https://thuviensach.vn

Vốn sắc mặt Lý Noãn cũng không tốt, mượn ánh trăng, hơn nữa có vẻ thảm đạm đáng sợ, Lý Trụ nhất thời bị sợ đến chân cũng mềm nhũn. Sau đó ánh mắt của hắn lại rơi vào rất nhiều thứ trên xe, còn một chiếc khác xe bò và hai người khác, càng thêm cảm thấy quỷ dị. Run run rẩy rẩy rất lâu, không dám nói ra phải lấy xe bò về.

Lý Văn nín cười nói: "Lý trụ ca, huynh thấy đệ mua nhiều đồ thế này, nếu không đệ kéo những thứ đồ này về nhà trước, tối nay sẽ đưa xe bò tới cho huynh?"

"Được, được!" Lý Trụ cố gắng giữ vững bình tĩnh, gật đầu đáp đôi câu đã không tiếp tục kiên trì được nữa, quay người bỏ chạy, lại luôn cảm thấy sau lưng có cơn gió lạnh, càng chạy càng nhanh, cho đến khi chạy trở về nhà, không để ý người nhà kinh ngạc chợt đóng cửa lại, mới thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Dập Đầu

Chu Nguyên ở bên cạnh nhìn, không nhịn được tò mò hỏi: "Văn ca ca, Noãn Nhi tỷ tỷ, tại sao đại ca lúc nãy lại chạy nhanh như vậy, giống như có con gì đang đuổi theo sau lưng vậy?"

"Có lẽ là gấp gáp về nhà ăn cơm tối thôi, đừng để ý tới nhiều như vậy, tỷ cũng đói bụng lắm rồi, chúng ta cũng nhanh về nhà thôi." Lý Noãn nhịn xuống kích động muốn cười to, cười nói với Chu Nguyên.

Sau đó hai chiếc xe bò chở hàng hóa cùng với bốn người đi về phía nhà.

Còn chưa đi vào trong cửa chính, Tô thị đã ra đón, còn có hai tiểu tử Lý An, Lý Nhạc kia, vừa ra tới đã lập tức nhào tới trên xe bò kéo đồ.

"Noãn Nhi, bọn họ là?" Ánh mắt Tô thị rơi vào trên người Tương thị và Chu Nguyên, nghi ngờ dò hỏi.

Lý Noãn nhảy xuống khỏi xe bò, đỡ Tô thị nói: "Tương đại thẩm, Nguyên Nhi, đây là mẹ ta Tô thị, là đương gia chủ mẫu nhà chúng ta, hai tên tiểu tử kia gọi Lý An và Lý Nhạc, là tam đệ và tiểu muội của ta. Mẹ, đây là Tương đại thẩm và cháu của bà Chu Nguyên, con và đại ca ở huyện Bảo gặp được, hiện tại nhà chúng ta cũng không thiếu hai bát cơm, giữ bọn họ lại có được không?"

"Noãn Nhi, nhà chúng ta. . . . . ." Tô thị có chút khó xử, không phải bà không muốn chứa chấp người ở trong nhà, mà là sợ người ta đi theo mình chịu khổ.

https://thuviensach.vn

Nói còn chưa dứt lời, Lý Văn đã nhảy xuống khỏi xe bò nói: "Yên tâm đi, mẹ, hôm nay những thứ kia bán được không ít tiền, mẹ xem chúng con mua sắm nhiều đồ như vậy, mới dùng không tới một nửa nữa đấy."

Nhờ ánh trăng thấy đồ trên hai xe, Tô thị không thấy rõ rốt cuộc có thứ gì, nhưng cũng biết giá tiền không thấp, nhất thời giật mình gần như nói không ra lời.

Tương thị nhìn Tô thị hình như có chút bối rối, nghĩ đến cháu mình không thể lại theo chính mình ăn khổ, xuống khỏi xe bò mặt dày nói: "Tô phu nhân, ngài hãy thu nhận ta và Nguyên Nhi, mặc dù ta già rồi, không làm được việc gì nặng, nhưng bưng trà đưa nước cho phu nhân, nấu cơm quét dọn vẫn không có vấn đề gì."

Tô thị lấy lại tinh thần vội vàng lắc đầu, "Tương đại thẩm, nếu hai đứa bé nhà ta mang hai người về nhà, sau này chính là người một nhà, nói khách khí làm gì?"

"Cám ơn Tô phu nhân chứa chấp, ta không có gì có thể báo đáp cho các ngươi. . . . . Nguyên Nhi, mau tới đây dập đầu chào Tô phu nhân." Tương thị lau nước mắt, vốn cho rằng đi nhà người ta, tóm lại phải nhìn ánh mắt, nhưng không ngờ người nhà này hoàn toàn khác biệt với nhà bà, không những không nhìn bà bằng ánh mắt khinh thường, còn nói sau này sẽ là người một nhà. . . . . Nói xong, trực tiếp lôi kéo Chu Nguyên tới đây dập đầu.

Tô thị muốn ngăn cản, lại bị Lý Noãn kéo lại, Chu Nguyên cũng nghe lời nói, không nói hai lời, trực tiếp quỳ xuống, dập đầu ba cái vang dội, cái trán cũng đỏ.

Lúc này Lý Noãn mới kéo cậu bé lên, đau lòng xoa xoa trán của cậu bé cười nói: "Tốt lắm, cũng đã dập đầu rồi, sau này Nguyên Nhi sẽ là nghĩa tử

https://thuviensach.vn

của mẹ, là đệ đệ của tỷ và đại ca, ca ca của Nhạc Nhạc và tam đệ, Tương đại thẩm, mẹ, các ngươi thấy được không?"

Tô thị sững sờ, cuối cùng hiểu tại sao Lý Noãn không ngăn cản, không khỏi cười nói: "Có cái gì không được, ta lại thêm một con trai, đây không phải là chuyện tốt sao? Cũng không biết Tương đại thẩm có đồng ý hay không?"

Tương thị sững sờ thật lâu, cha mẹ Chu Nguyên chết sớm, Lý Noãn và Lý Văn cũng biết chuyện này, hiện tại Lý Noãn nói như vậy, đây là thật tâm xem Chu Nguyên là đệ đệ.

"Nguyên Nhi, còn không mau gọi mẹ." Giọng nói Tương thị run rẩy bảo Chu Nguyên.

Chu Nguyên có chút mê mang, nhưng vẫn vội vàng giòn giã nói: "Mẹ!"

Tô thị lập tức cười đáp lời: "Ôi, Nguyên Nhi thật biết nghe lời! Mau cũng đừng đứng ở chỗ này nữa, chúng ta đi vào nhà nói."

"Mẹ, mẹ mang Tương bà bà (bà nội) đi vào, con và đại ca mang đồ xuống trước, đợi đại ca phải mang xe bò trả lại cho người ta nữa." Lý Noãn cười nói, đối với việc đổi Tương thị thành Tương bà bà, khi nói đến việc trả xe bò, còn nhìn Lý Văn một cái, mang theo vài phần hài hước.

Bây giờ người ta nhìn đến quỷ, không biết khi đại ca đi trả xe bò, người nọ sẽ có thái độ gì?

Lý Văn bất đắc dĩ trừng mắt nhìn nàng, cô muội muội này, rốt cuộc có biết hay không, ngộ nhỡ bị người phát hiện nàng chưa chết, chuyện sẽ không dừng dễ dàng như vậy.

"Tương đại thẩm, Nguyên Nhi, chúng ta đi vào trước rồi nói, nơi này để lại cho Văn Nhi." Tô thị hết sức tin tưởng Lý Văn Lý Noãn, mang theo

https://thuviensach.vn

Tương thị và Chu Nguyên vào trong viện.

Lý Nhạc ở một bên quệt mồm, có chút không quá thích nói: "Nhị tỷ, tại sao cậu ta cũng gọi mẹ chúng ta là mẹ?"

"Muội đần à, bởi vì huynh ấy là con trai mẹ nhận nuôi, cho nên mẹ chúng ta cũng là mẹ của cậu ta, cậu ta không gọi mẹ thì gọi là gì? Hơn nữa muội còn phải gọi ca ca, ngay cả ta cũng phải gọi cậu ta là ca ca." Lý An ở một bên dội nước lạnh, bày ra bộ dạng hiểu biết.

"Được rồi tất cả chớ ồn ào, mọi người đều là bé ngoan có đúng không?" Lý Noãn vội vàng cắt đứt cãi vả hai người bạn nhỏ.

"Đúng vậy!" Lý Nhạc Lý An vội vàng gật đầu.

"Cho nên cũng sẽ đối tốt với Chu Nguyên ca ca, giống như đối tốt với đại ca nhị tỷ, có đúng không?" Lý Noãn hướng dẫn từng bước nói.

"Vâng.!" Hai đứa bé lại gật đầu.

"Nhớ đấy, sẽ đối tốt với Chu Nguyên ca ca, không được làm khó hắn, có nghe không?" Lý Noãn tiếp tục đánh sâu ấn tượng cho hai đứa bé, tránh cho bọn họ quay đầu thì quên.

Hai đứa bé lại gật đầu, "Nghe được!"

"Tốt lắm, đây là kẹo đường mua cho hai người, muốn ăn chung với người nào?" Lý Noãn từ trên xe bò lấy ra một hộp kẹo đường, đưa tới hỏi.

Hai đứa bé chỉ thấy kẹo đường khi đứa bé trên thôn ăn, chưa bao giờ nếm thử một chút, hiện tại nhìn thấy, nước miếng cũng chảy ra.

"Cùng đại ca nhị tỷ!"

"Còn có cha mẹ!"

https://thuviensach.vn

"Cộng thêm Chu Nguyên ca ca!"

"Còn có Tương bà bà!"

"Tốt lắm, cầm ăn đi. Tỷ và đại ca sẽ không ăn, cũng để lại cho các ngươi ăn." Lý Noãn hài lòng gật đầu, bỏ kẹo đường vào trong tay hai hai đứa bé.

"A, có kẹo đường ăn rồi...!" Lý An đang cầm kẹo đường, hoan hô chạy trong sân.

Lý Nhạc đuổi theo ở phía sau, "Tam ca, chờ ta một chút, muội muốn ăn!"

"Nhị muội, muội cũng đi nghỉ ngơi, những thứ đồ này huynh tới lấy xuống." Lý Văn một tay giơ bình sứ trắng lên nói.

"Huynh mang nặng, muội ôm nhẹ, đều không sao." Lý Noãn trừng mắt nhìn, ôm lấy chăn được gói kỹ trong vải bố, dẫn đầu đi vào trong nhà.

Lý Văn bất đắc dĩ, cũng không nói thêm cái gì, nhanh chóng mang đồ xuống.

Rất nhanh, hai người đã mang những thứ mua được vào, nên đặt ở phòng bếp, để lại ở phòng bếp, nên đặt ở kho hàng để lại ở kho hàng, về phần chăn và thảm nhung cùng với mảnh vải, trước hết mang vào trong phòng Lý Noãn, ba cây trâm là mua cho Tô thị, hai hộp hương cao hoa hồng là cho Tô thị và Lý Nhạc, xiêm y còn dư lại đã sớm chia làm vài bao, mỗi một bao đều là hai bộ đồ mới, một cái áo bông, một đôi giày mới, Lý Noãn đưa túi kia cho Lý Văn, lại bỏ của mình vào trong phòng, hai người mới ôm những bộ đồ mới của người khác đi tới phòng khách.

Lúc này, Tô thị đã đi làm cơm tối, Tương thị cười nhìn ba đứa bé chơi đùa, nghe thấy có bộ đồ mới giày mới, Lý Nhạc và Lý An lập tức nhào tới,

https://thuviensach.vn

Chu Nguyên lúng túng đứng tại chỗ, có chút mất mát cúi đầu không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Nối Đóa

Nhìn Chu Nguyên cô đơn đứng ở đằng kia, trong lòng Tương thị đau xót, vẻ mặt có chút chán nản, nhưng không biết nên nói cái gì.

Lý gia đối với bọn họ coi như là hết tình hết nghĩa, cho bọn họ có một ngôi nhà để ở, có cơm ăn, sao bà có thể hy vọng xa vời người ta mua cho bộ đồ mới đây? Chu Nguyên có thể mặc quần áo cũ của Lý An, không chịu lạnh cũng đã rất khá, nhưng Chu Nguyên là cháu của bà, nhìn dáng vẻ mất mát của cháu nó, trong lòng không khỏi đau nhức.

"Nguyên Nhi, còn đứng ngây đó làm gì, đệ cũng có đấy, còn không qua đây cầm?" Lý Noãn giống như không thấy vẻ mặt của hai bà cháu, giòn giã cười nói.

Tương thị không khỏi ngây ngẩn cả người, Chu Nguyên vui mừng ngẩng đầu lên, chạy gấp tới, có chút không xác định hỏi: "Noãn Nhi tỷ tỷ, đệ thật sự có sao?"

"Đương nhiên là có, đệ và Tưởng bà bà cũng là người nhà của chúng ta, tại sao có thể không mua cho hai người chứ?" Lý Văn ở bên cạnh mỉm cười nói, tập trung tìm kiếm rồi đưa một bọc vải lớn cho Tương thị, "Tưởng bà bà, một bao quần áo và giày này là của bà."

"Ta... ta cũng có bộ đồ mới giày mới sao?" Tương thị hoàn toàn không dám tin, ngơ ngác nhận lấy, lệ trong mắt không ngừng chảy ra, lại vội vàng đưa tay lau khô.

https://thuviensach.vn

Bà có thể cảm nhận được người nhà này thật sự đối tốt với bà và Nguyên Nhi, bọn họ không xem bà là người ngoài, một chút cũng không có.

Lý Noãn phát quần áo mới cho ba đứa bé, mới cầm đồ của Lý Đức đi đến trong phòng ông, đại khái nói cho ông biết chuyện ngày hôm nay, về phần lai lịch con hổ, Tô thị cũng đã sớm nói cho ông biết, đã kiếm bao nhiêu tiền, mua những thứ gì, Lý Noãn cũng nói hết, cũng để ông yên tâm khôi phục đi đứng, đối với cha mẹ mình, loại chuyện như vậy tất nhiên nàng sẽ không dấu diếm.

Lý Đức ôm bao đồ đựng đồ mới của mình, từ lúc bắt đầu đến sau khi hết khiếp sợ, dần dần cũng chấp nhận, vốn ông tương đối ngay thẳng, tiếp nhận chuyện cũng nhanh hơn Tô thị, cẩn thận nhắc nhở: "Nhị nha đầu, vận may như thế này không thường có, tiêu dùng tiền tài tiết kiệm một chút."

"Cha, cứ yên tâm, con biết rõ." Lý Noãn cười gật đầu, cũng không giải thích thêm.

Dừng một chút, Lý Đức lại chậc lưỡi nói: "Chỉ là mua cho mẹ con chút đồ trang sức đeo, lấy chút hương phấn bôi cũng tốt. Mẹ con đi theo cha cả nửa đời, chịu không ít đau khổ, nhưng cái gì cha cũng không thể cho bà ấy."

Nếu nói đến trang sức, chính là vật trang sức cài lên đầu....

Lý Noãn vừa nghe, lập tức bật cười nói: "Cha, ngày nào đó cha khỏe, chính mình tự đi mua cho mẹ, cha mua, chắc chắn mẹ thích hơn.

Lý Đức lập tức đỏ mặt, không biết nên nói gì, thật lâu thấy Lý Noãn không cười, mới ho khan hai tiếng, nói: "Đúng rồi nhị nha đầu, mặc dù gian phòng chúng ta không ít, nhưng vài phòng chính đều có người ở, phòng khác cũng đã nhiều năm không có người ở, sợ là người không thể ở được, tốt hơn nên thu dọn một chút mới được."

https://thuviensach.vn

"Vâng, chuyện này con biết." Lý Noãn gật đầu cười.

Đúng lúc này, Tô thị ôm túi đồ của mình đi vào với Lý Văn, nhìn thấy hai người hình như trò chuyện rất vui vẻ, không khỏi hỏi: "Noãn Nhi, con và cha con đang nói chuyện gì vui vẻ vậy?"

Lý Đức nhất thời hơi đỏ mặt, thật may trong phòng không đủ ánh sáng, nếu không đã mất mặt.

Lý Noãn cười nói: "Con và cha nói chuyện, sau này. . . . . ."

"Khụ khụ! Cái đó. . . . . Liễu Nhi, nhị nha đầu nói với ta mua quần áo mới thôi, ta rất vui." Lý Đức vội vàng cắt đứt lời Lý Noãn.

Tô thị tên là Tô Liễu, từ sau khi hai người ở chung một chỗ, Lý Đức vẫn gọi bà như vậy.

"Hoá ra là như vậy, như vậy ta cũng vui mừng, hai đứa bé này, mua cho ta rất nhiều thứ với hương cao hoa hồng đấy. Cha nó à, hai đứa bé chúng ta trưởng thành, có tiền đồ rồi." Tô thị nói xong, cười không khép miệng được.

Nữ nhân nào không thích chưng diện? Mặc dù Tô thị đã ba bốn ba lăm, nhưng đặt ở hiện đại, cũng chỉ là thiếu phụ lớn tuổi, cũng không tính là già.

"Đúng vậy, Đúng vậy." Nghe Tô thị nhắc tới nhiều thứ và hương cao, Lý Đức nhất thời nghĩ đến lời Lý Noãn mới nói, sắc mặt càng thêm đỏ, mơ hồ đáp lời.

Lý Noãn ở một bên cười nói: "Mẹ, mẹ và đại ca tới đỡ cha đi ăn cơm hả?"

"Đúng vậy, nói chuyện đến vui vẻ, thiếu chút nữa quên." Tô thị cười, đặt bọc quần áo ở đầu giường nói: "Ta nói bưng đồ ăn tới cho ông, mà Văn

https://thuviensach.vn

Nhi nói người một nhà nên cùng ăn với nhau, thật là càng ngày càng hiểu chuyện."

Lý Noãn cười nói: "Đại ca, mau ôm cha đi phòng khách, không đi nữa, thức ăn sẽ lạnh mất."

"Ừ, cha, chúng ta đi ăn cơm." Lý Văn đi lên phía trước, ôm ngang Lý Đức lên, thứ nhất là Lý Văn nhìn như ôn hòa, sức lực lại không nhỏ, thứ hai mấy năm này Lý Đức buồn rầu, hai ngày nay mới để xuống gánh nặng, thân thể gầy gò lại nhất thời không khôi phục được, sức khỏe kém xa trước kia.

Thời điểm mấy người đi tới phòng khách, trên bàn đã thắp hai cây nến sáng rỡ, bọn nhỏ cũng giương mắt đứng ở bên cạnh, nhìn hai bàn xào thịt thơm ngát trên bàn, bánh bao lớn bốc hơi nóng, còn có canh rau nấu thịt với nấm, cùng với chút thức ăn, không ngừng nuốt nước miếng, nhưng cố không xông lên, khiến đám người Lý Noãn vừa mới đi vào tới có chút không thể tưởng tượng nổi.

Vừa hỏi mới biết, thì ra là sau khi Tương thị để bọn nó rửa tay, lại nói cho bọn nó biết, không chờ người lớn tới mà đã ngồi vào bàn là đứa bé không lễ phép, quả nhiên mấy đứa bé đều ngoan ngoãn bất động.

"Cũng đừng đứng nữa, lên bàn ăn cơm đi." Tô thị nghe nói nguyên nhân thế, không khỏi cười nói.

Ba đứa bé hoan hô một tiếng, lập tức nhào tới, một người nâng một chén canh thịt uống hồng hộc, lấy bánh bao xé ra, nhét thịt xào và rau vào bên trong rồi lập tức ăn, ăn hết sức ngon lành.

Nhìn thấy cảnh tượng này, mấy người khác đều cười, Tô thị kéo Tương thị qua nói: "Tương đại thẩm, chúng ta ngồi chung."

https://thuviensach.vn

Dù sao Tương thị mới đến, không giống đứa bé không kị người lạ, Tô thị sợ bà không quen, chủ động lôi kéo bà tới ngồi xuống. trong lòng Tương thị cảm động, cũng không không tự nhiên nữa, ngồi chung một chỗ với Tô thị.

Lý Văn đặt Lý Đức ở trên băng ngồi, cuối cùng cùng với Lý Noãn ngồi vào vị trí, bàn vuông (bát bát tiên) vừa đủ, người một nhà ăn vui vẻ, hài lòng.

Cuối cùng Lý Nhạc và Chu Nguyên giành nhau một miếng thịt cuối cùng, khuyên như thế nào cũng không chịu nghe, Lý Noãn dưới cơn nóng giận gắp thịt vào trong chén mình, mặt lạnh dạy dỗ: "Đều không nghe phải không, trên bàn cơm mà giành giật đồ như vậy hả? Nguyên Nhi, phải biết kính già yêu trẻ, đệ giật đồ với muội muội như vậy, còn ra thể thống gì!"

Chu Nguyên nhất thời để đũa xuống, cúi đầu, trong lòng có chút uất ức, cậu đã lâu không ăn thịt, cho nên mới phải giành với muội muội, không phải muốn khi dễ muội muội. . . . . .

Trong lòng Tương thị giật mình, vốn trong lòng thoải mái cũng lập tức dè chừng, ăn nhờ ở đậu, trong lòng luôn có chút tâm tư cẩn thận, sợ chọc người khác.

Tô thị muốn nói điều gì đó, lại bị Lý Văn kéo, Lý Đức ngồi ở bên cạnh sững sờ, lần đầu tiên phát hiện nữ nhi mình tức giận có chút dọa người, Lý An và Lý Nhạc cũng bị sợ đến không dám nói lời nào, từ trước đến giờ nhị tỷ nói gì cũng cười đến rất đẹp mắt, đây là lần đầu tiên thấy nàng nghiêm mặt.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Trừ Quỷ

Đang lúc Tương thị muốn mở miệng nói xin lỗi, thì nghe được Lý Noãn giận dữ mắng mỏ Lý Nhạc: "Nhạc Nhạc, muội cũng thế, Nguyên Nhi là ca ca của muội, muội không tôn kính ca ca như vậy, là một chút cũng không nghe lời!"

Tương thị sững sờ, trái tim sinh ra áy náy, thì ra không phải người ta ghét bỏ bọn họ, bà lại hoài nghi. . . . . .

Bà âm thầm tự nói với mình, sau này cũng sẽ không thế nữa, bà muốn thật sự xem mình là người của Lý gia!

Tô thị thở phào nhẹ nhõm, thì ra không phải nữ nhi nhằm vào người ta, bà còn tưởng rằng. . . . . .

Nghĩ tới đây, không khỏi nhìn Lý Văn một cái, thật may nhi tử kéo mình, nếu bà mở miệng khuyên, chẳng phải lúng túng sao?

Hai cha con Lý Đức và Lý An đặt biệt giống nhau, đều ngậm chặt miệng, cũng không dám thở mạnh một cái.

"Muội, muội. . . . . ." Lý Nhạc bị giáo huấn có chút ngơ ngác, nháy mắt ngoan ngoãn nhận sai: "Xin lỗi Nguyên ca ca, muội không nên giành thịt với huynh."

Chu Nguyên vội vàng ngước lên lắc đầu nói: "Không phải vậy, là huynh không đúng, huynh là ca ca, huynh nên nhường cho muội muội."

https://thuviensach.vn

"Lúc này mới giống người nhà chứ." Sắc mặt Lý Noãn buông lỏng, cười nói: "Sau này mọi người phải tương thân tương ái, dù là thời điểm gì, cũng không thể tranh cãi với nhau, có nghe hay không?"

"Nghe thấy!" Lý Nhạc và Chu Nguyên vội vàng ngoan ngoãn gật đầu, chỉ là, giọng nói thứ ba là của ai?

Người trên bàn cũng theo tiếng kêu nhìn lại, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý An lập tức đỏ, nhỏ giọng nói: "Đệ cũng muốn cùng mọi người tương thân tương ái chứ sao. . . . . ."

"Tam đệ nói rất đúng, thịt này thưởng cho đệ." Lý Noãn hì hì nở nụ cười, bỏ thịt bỏ vào trong chén Lý An.

Lý Nhạc và Chu Nguyên nhất thời không ngừng hâm mộ, cũng liếm môi một cái, nhìn Lý An vui vẻ ăn thịt vào bụng, cũng nhớ khắc sâu một chuyện: sau này không thể giành ăn với ca ca (muội muội), nếu không sẽ bị nhị tỷ (Noãn Nhi tỷ tỷ) đưa cho người khác ăn, không đáng, sớm biết thì chia ra ăn là tốt rồi. . . . . .

Sau buổi cơm tối, Lý Văn ôm phụ thân trở về phòng, mang chăn mới và thảm nhung tới, đi theo sau còn xe bò.

Lý Noãn dọn dẹp bát đũa bưng đi phòng bếp rửa, Tô thị đi dọn dẹp phòng, đợi đến khi Tương thị và Chu Nguyên tắm xong thay bộ đồ mới giày mới, gian phòng đã thu dọn sạch sẻ, Lý Noãn chuẩn bị nước nóng để bà tắm rửa, đợi đến khi người cả nhà đều đi ngủ, đã là đêm khuya, lúc đó, Lý Nhạc và Lý An đã sớm ôm chăn mới, nằm trên thảm nhung mới ngủ lâu rồi.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, Lý Noãn làm xong điểm tâm đặt ở trong nồi hâm nóng, nấu thuốc bôi cho Lý Đức, khẽ bước đặt nhẹ tay vào trong phòng ông, lại uống xong thuốc dưỡng thai, ăn chung một ít đồ với Lý Văn,

https://thuviensach.vn

đang muốn ra cửa lên núi, thì nghe được âm thanh huyên náo từ bên ngoài truyền đến.

Còn chưa nghĩ ra là xảy ra chuyện gì, đã bị Lý Văn kéo đến gần trong phòng củi, đóng cửa, hai người nhìn qua khe cửa nhìn ra phía ngoài.

Cũng không lâu lắm, cửa trong nhà đã bị người thô lỗ đạp ngã, một lão đầu mặc đạo phục đi tới, cầm cọng lông dính đầy bụi bẩn quơ múa mấy cái, hất cằm lên, bày ra dáng vẻ không lôi kéo được, phía sau ông ta còn đi theo hai mươi mấy thôn dân, vẻ mặt khẩn trương, vào sân lập tức đứng nhìn, dáng vẻ rất là phòng bị.

"Giang đạo trưởng, chính là ma quỷ người nhà này lộng hành, ngài nhanh trừ quỷ." Một người thanh niên có chút kinh sợ nói.

Sắc mặt người bên cạnh đó hơi tốt một chút, vội vàng bổ sung một câu: "Giang đạo trưởng ngài cẩn thận một chút, nữ quỷ kia rất lợi hại, ban đêm hôm qua dọa Lý Trụ đến bị bệnh."

. . . . . .

"Đại ca, tối hôm qua huynh nói gì với Lý Trụ?" Lý Noãn không nhịn được quay đầu lại hỏi một câu, hù dọa người khỏe mạnh bị bệnh, quá khoa trương rồi.

Lý Văn nhẹ giọng nói: "Lá gan của Lý Trụ kia vốn nhỏ, không cần ta nói cái gì, chỉ cần thời điểm gặp muội lúc buổi xế chiều đó, đoán chừng cũng đã sợ quá mức, khi huynh đi trả xe bò, đều là vợ của huynh ấy ra nhận lấy xe bò, nhìn rất cẩn thận, chắc là nghe Lý Trụ kể chuyện thấy muội, thấy trong đám người kia không có nữ tử trẻ tuổi, nàng là vợ của Lý Trụ, sợ là nửa đêm Lý Trụ không ngủ được, cho nên đi cả đêm mời đạo sĩ trấn trên đến đây."

https://thuviensach.vn

"Hắn, hắn cũng quá khoa trương rồi." Lý Noãn không nhịn được lắc đầu.

"Xuỵt ——" Lý Văn làm động tức chớ có lên tiếng, chỉ chỉ ngoài cửa, Lý Noãn không rõ chân tướng, nghiêng đầu xuyên qua khe cửa nhìn ra phía ngoài.

"Thiên linh linh, địa linh linh, xà thần yêu quái, mau hiện hình ra đây. . . . . ."

Giang đạo trưởng kia cầm phất trần múa hai cái trên không trung, miệng nói lẩm bẩm, dáng vẻ thần thần bí bí thật sự giống như thật, một lát sau, ông ta lại từ trong tay người khác bưng lấy nước phù đã chuẩn bị từ trước, vẩy khắp nới trong sân, một đôi mắt gian xảo nhìn vào nơi này, cuối cùng rơi vào trên thân bò gia súc trong chuồng, cằn nhằn đi về bên kia, đột nhiên dừng lại đọc thần chú nghe không hiểu, lớn tiếng quát con bò lớn: "A! Quỷ hồn của Lý gia, vì sao cúi người ở trên thân bò, còn không mau mau ra đây, đi Âm Tào Địa Phủ tiếp nhận hình pháp, ngươi muốn ta đánh cho ngươi hồn bay phách tán sao?!"

Người trong thôn lập tức vây lại, sợ hãi nhìn con bò kia, vẻ mặt sợ hãi, giống như thật sự thấy được quỷ hồn Lý Noãn.

"Nhị nha đầu Lý gia chết, chúng ta biết ngươi nhập vào trên thân bò, ngươi mau ra đây, không cần trốn nữa." Thôn nhân Giáp nói.

"Ngươi làm hỏng thanh danh của thôn vốn đáng chết, ngươi có oán hận gì, nhị nha đầu nhà Lý tứ, ta khuyên ngươi mau ra đây, không thì Giang đạo trưởng sẽ đánh cho ngươi hồn bay phách tán!" Thấy vậy thôn nhân Ất hết sức tin tưởng Giang đạo trưởng kia, mặc dù lời nói này có chút mạnh bên ngoài yếu bên trong, dầu gì cũng coi như có cốt khí.

"Nhà Vương Đông, đừng nói như vậy! Ngươi mà chọc giận nàng, đánh nhau chết sống với chúng ta thì làm thế nào?" Thôn nhân Bính hiển nhiên

https://thuviensach.vn

có chút kinh sợ.

"Nhị nha đầu nhà Lý tứ, chúng ta tha tội cho ngươi, ngươi đi địa ngục cũng sẽ không chịu phạt, mau ra đây đi, đời sau đầu thai làm người tốt!" Thôn nhân Đinh lập tức nói lời hữu ích, dù sao người chết rồi, nếu nàng không gieo họa cho người trong thôn, thế nào đều được.

"Đúng vậy, chúng ta không trách ngươi. . . . . ."

Ngăn cách bằng cánh cửa Lý Noãn thấy hết tất cả, nhìn thấy vẻ mặt chịu đựng của mọi người, không nhịn được hì hì nở nụ cười, cũng may nàng biết hiện tại không thể bị phát hiện, mới đè nén không cười lớn.

Lý Văn bất đắc dĩ lắc đầu, nhỏ giọng nói: "Muội đấy, dọa người toàn thôn cũng không nhẹ nhỉ."

"Ai bảo bọn hắn để trái tim bị hỏng? Dù muội thật sự làm sai chuyện gì, cũng không phải bọn họ những người ngoài kia nói, nếu trong lòng bọn họ không có quỷ, sao lại sợ muội trả thù?" Lý Noãn nhỏ giọng hừ nói, mặc dù điều này vô cùng có quan hệ với tư tưởng đại gian đại ác thời phong kiến, nhưng những người kia, nấu thật sự chưa làm qua việc trái với lương tâm, sao lại sẽ sợ quỷ gõ cửa nửa đêm?

Lúc này, bên ngoài trần gian Lý Noãn chậm chạp không "hiện thân", cũng làm cho Giang đạo trưởng muốn tiêu diệt nàng, đánh nàng hồn bay phách tán.

Người đã chết còn không cho người nghỉ ngơi, lên tiếng vũ nhục, có thể thấy được những người kia vốn cũng không phải là người tốt gì.

"Chư vị hương thân, nữ tử này mặc dù phạm vào lỗi lầm lớn, nhưng khuyên người phải có lòng khoan dung, không biết con bò này là của nhà ai, có thể để bần đạo dắt về hay không, đợi ta siêu độ cho nữ tử kia rồi sẽ

https://thuviensach.vn

trả bò về?" Giang đạo trưởng bày ra bộ dạng từ tâm nhân đức, lại được các hương thân phụ họa.

Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là bởi vì bò này không phải của bất kỳ nhà ai trong số bọn họ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ứng Đối

Lý Văn thấy vậy, nhẹ giọng hỏi: “Nhị muội, bằng không để ông ta dắt bò về? Kết thúc mọi chuyện luôn.”.

"Đại ca, chúng ta mua xe bò này tốn tám lượng bạc, dù là tốn tiền hóa giải nạn, đây cũng quá phí! Huống chi Giang đạo trưởng này không có ý tốt, chờ ông ta dắt bò về, lại bán bò đi, trở lại nói cho mọi người muội không chịu tiếp nhận cảm hóa, đả thương ông ta rồi chạy trốn, hoặc là nói muội hại chết bò, bò bởi vì lây dính xúi quẩy, không thể ăn, cho nên bị ông ta chôn gì đó, chẳng phải là vùi lấp muội vào bất nghĩa? Mặc dù muội không quan tâm suy nghĩ của những người kia, nhưng cha mẹ sợ là lại không được yên tĩnh." Đuôi lông mày Lý Noãn giật giật, lộ ra chán ghét.

Những người này thật là ăn no rửng mỡ, bắt chó đi cày xen vào việc của người khác.

Chỉ là từ một khía cạnh khác mà nói, chuyện ngày hôm nay, là nói rõ cho nàng biết mọi người rất tin tưởng quỷ thần không thể nghi ngờ. Tin tức này đối với nàng mà nói, cũng không phải chuyện gì xấu.

"Nhị muội cảm thấy nên làm cái gì?" Nghe Lý Noãn nói chuyện, Lý Văn nhìn ra bên ngoài thấy vẻ mặt không có ý tốt của Giang đạo trưởng.

Cả nhà bọn họ cái khác không có, chỉ có bao che, dám vu oan muội muội, hắn tuyệt đối sẽ không cho phép!

https://thuviensach.vn

"Bọn họ náo loạn như vậy, sợ là cha mẹ bị ông ta đánh thức rồi! Đại ca, ta có phương pháp đối phó, chờ chút huynh liền. . . . . ." Tròng mắt Lý Noãn xoay chuyển, nhón chân lên ở bên tai Lý Văn nói khẽ.

Giang đạo trưởng bày ra vẻ mặt thành kính, một bộ dạng chính trực, muốn đi lên dắt bò đi.

"Chuyện gì xảy ra, các ngươi đang làm gì?" Đúng lúc này, Tô thị nghe được động tĩnh rời giường mặc xiêm y mang giày đi ra, thấy một viện đầy người, vẻ mặt có chút không vui.

Nếu đổi lại ngày trước, nhất định bà sẽ nở nụ cười tươi chào đón, nhưng kể từ khi những người kia ép Noãn Nhi treo cổ, bà cũng biết, những hương thân này chuyện khác không nói, chuyện bỏ đá xuống giếng làm cũng hết sức có thứ tự, nếu như không phải là bọn họ nói những lời khó nghe, sao Noãn Nhi nghĩ không thông! Cũng may trời xanh có mắt, rủ lòng thương xót cả nhà bọn họ, để Noãn Nhi còn sống, vì họa được phúc làm nàng giỏi giang hơn.

Nhưng bà cũng sẽ không vì vậy mà cảm kích những người kia!

Nếu làm lại một lần nữa, cho bà lựa chọn, bà tuyệt đối sẽ không để nữ nhi đi mạo hiểm như vậy, cho dù là sống kém chút, cũng tốt hơn để nữ nhi gặp phải chuyện nguy hiểm đến sống chết.

Hiện tại người một nhà thật vất vả mới tốt hơn, bọn họ lại muốn tới làm gì nữa?

Nghe được giọng nói của Tô thị, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, mặc dù lúc này còn chưa sáng, mọi người lại cảm thấy trên người Tô thị tản ra ánh sáng, rất xinh đẹp.

Tô thị mặc bộ đồ mới mang giày mới mà Lý Noãn mua cho bà, mặc dù không phải tơ lụa trân quý gì, cũng là vải vóc thượng hạng, sắc màu cực kỳ

https://thuviensach.vn

đẹp, đa dạng cũng thích hợp với tuổi của bà, trên đầu còn cắm một chiếc trâm trắng xinh đẹp —— là Lý Đức bắt buộc cài lên cho bà, vốn bà không muốn ở trước mặt mọi người lộ ra, nhưng Lý Đức thật vất vả mới thông suốt một lần, tất nhiên bà không nỡ lấy nó xuống.

Tô thị thoáng cái trẻ ra chục tuổi, lại thoáng bôi chút hương cao, lập tức tươi cười rạng rỡ, cộng thêm hai ngày nay tâm tình tốt, nhìn qua trẻ hơn trước kia không ít tuổi.

Không phải nhà Lý tứ nghèo đến không có gì ăn sao? Một thân quần áo Tô thị đang mặc, ít nhất cũng phải hai lượng bạc! Đặc biệt là cây trâm trắng tỏa sáng lấp lánh trên đầu bà, hơn nữa sáng rõ làm người hoa mắt, cũng như có như không làm nổi bật lên vài sợi tóc bạc hai bên mai.

Một nhóm người nhất thời có chút nói không ra lời.

Giang đạo trưởng kia cũng cứng ở bên cạnh bò, đưa tay không được mà rút tay về cũng không được, đang suy nghĩ nên làm như thế nào.

Đúng lúc này, Lý Văn đi từ phòng chứa củi ra, trên mặt nở một nụ cười, bởi vì phải lên núi, cho nên không mặc y phục mới giày mới, nhưng dây buột tóc trên đầu, cũng không phải là dây cột tóc bình thường, mà là băng gấm thêu hoa văn tinh xảo. Nét mặt Lý Văn có chút kinh ngạc, giống như không biết bên ngoài thậm chí có nhiều người như vậy, ngẩn người mới trầm mặt xuống nói: "Các ngươi đã hại chết nhị muội ta, hiện tại còn muốn ầm ĩ cái gì nữa, vẫn chưa xong sao?"

Bên kia Tô thị cũng phản ứng kịp thời là Noãn Nhi “đã chết”, đi tới bên cạnh Lý Văn nói: "Văn Nhi, Noãn Nhi cũng đã đi rồi, còn nói những thứ này làm gì?"

Cái gọi là có tiền chính là đại gia, những lời này ở tầng dưới chót trong dân chúng biểu hiện rất rõ ràng, mọi người thấy nhà Lý tứ hình như phát tài rồi, hiện tại thì lại sợ đắc tội, nhất thời không dám nói lời nào. Vợ của Lý

https://thuviensach.vn

Trụ lại không sợ, đứng ra nói: "Nhị nha đầu nhà các ngươi chết thì chết, lại âm hồn bất tán, chúng ta đây mời Giang đạo trưởng đến giúp đỡ bắt quỷ, cũng là vì các ngươi mà thôi, sao ngươi không để tâm gì hết vậy!"

"Giang đạo trưởng? Mẹ, mẹ chờ ở chỗ này một chút." Lý Văn sững sờ, sau đó ra vẻ chợt hiểu, vỗ vỗ tay Tô thị, đi tới bên cạnh Giang đạo trưởng, "Đạo trưởng, nhị muội ta không yên lòng người trong nhà, trong giấc mộng đã thông báo một chuyện, nhưng đêm qua rời đi rồi, trước khi đi đã thông báo, Giang đạo trưởng sẽ đến đuổi xúi quẩy đi giùm nhà ta, bảo chúng ta chuẩn bị hai lượng bạc cho đạo trưởng làm phí vất vả, chỉ là, đạo trưởng, lúc nãy ngài nói nhị muội đang ở trong nhà? Là thật sao, muội ấy ở chỗ nào?"

Thời đại này, bởi vì quá mê tín với quỷ thần, loại báo mộng này, là rất dễ làm người ta tin.

Nghe Lý Văn nói, đặc biệt là một câu nghi vấn cuối cùng, mọi người nhất thời sinh lòng sợ hãi, cảm giác tòa nhà này có chút âm trầm, gió lạnh thổi tới, giống như đều có tiếng nghẹn ngào nức nở, rối rít nhìn về phía Giang đạo trưởng nhờ giúp đỡ.

Thật ra thì Giang đạo trưởng cũng là tên lừa đảo, hơn nữa hết sức mê tín, vừa nghe thật sự có quỷ, lúc này da đầu có chút tê dại, muốn bôi dầu dưới bàn chân mà chạy trốn.

Cũng may Lý Văn nói nhanh, rất nhanh ông ta lại nghe thấy Lý Văn nói nữ quỷ kia rời đi đêm qua rồi, còn chuẩn bị hai lượng bạc cho mình, lúc này cảm thấy quỷ này cũng không phải ác quỷ, hơn nữa cực kỳ coi trọng mình, trong lòng lập tức có tự tin, suy nghĩ trốn chạy cũng rất biến mất.

Ưỡn thẳng lưng, Giang đạo trưởng có vẻ mặt nghiêm trang lắc đầu nói: "Thật sự là xin lỗi, bần đạo nhìn thấy trên thân bò có âm khí lưu lại, lầm tưởng nàng vẫn còn ở nơi này, cẩn thận nhìn lại, thì ra là bần đạo nhìn

https://thuviensach.vn

nhầm rồi. Chư vị hương thân, mặc dù Lý Noãn phạm phải lỗi lầm lớn, sau khi chết lại một lòng hướng thiện, bảo vệ người nhà, hôm nay hồn phách đã sớm rời đi, đợi bần đạo đuổi những âm khí còn lại đi, mọi người không cần lo lắng nữa, cũng trở về đi thôi."

Nói xong, lập tức vừa đi quanh thân bò vừa lẩm bẩm, còn từ trong lòng ngực lấy ra một cái chuông, đinh đinh đương đương, vẻ mặt thành kính, làm cho con bò không nhịn được hừ mũi một cái, một tiếng này, lại dọa cho cả đám thôn dân đang đứng đó, có một người nhát gan đến mức hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi xuống.

Thấy vậy, vẻ mặt Lý Văn lộ ra nụ cười thoáng qua rồi biến mất, sau đó đi tới bên cạnh Tô thị, nhỏ giọng ở bên tai bà nói mấy câu nói.

Tô thị gật đầu một cái, xoay người lại vào phòng.

Giang đạo trưởng kia thấy thế, lúc này biểu diễn càng thêm dốc sức, miệng lẩm bẩm càng phát ra chữ không rõ, từ xa nhìn qua, thật sự giống như đang đuổi quỷ.

Phát hiện con bò chỉ hừ mũi, cũng không xảy ra những chuyện khác, một đám người đều thở phào nhẹ nhõm, có người đỡ người ngã ngồi xuống lên, nhỏ giọng nói: "Giang đạo trưởng nói sự thật, quỷ hồn nhị nha đầu nhà Lý tứ đi rồi, chỉ là còn có chút âm khí mà thôi, không có gì phải sợ."

Giọng nói này mặc dù nhỏ, nhưng mọi người đều nghe được, can đảm nhất thời tăng lên không ít, chân cũng không mềm nhũn nữa.

Mọi người nhìn Giang đạo trưởng một lát, đã có ánh mắt rơi vào trên băng gấm trên đầu Lý Văn, thật lâu, đã có người không nhịn được, thận trọng hỏi: "Cái đó, lão đại nhà Lý Tứ, nghe nói ngày hôm qua ngươi đi mượn xe bò nhà Lý Trụ, đi vào trong huyện, mua đồ gì sao?"

"A, không mua cái gì, chỉ vài bộ áo mới." Lý Văn nói.

https://thuviensach.vn

Nghe lời này, các thôn dân cũng chắc lưỡi không tin, nếu như ngay cả ăn cũng không có ăn, mặc xiêm áo mới thì có tác dụng gì, chắc chắn còn mua rất nhiều lương thực, thậm chí còn có thịt!

Cũng không biết tiền của nhà Lý tứ từ đâu tới, chẳng lẽ là khuê nữ chết, trên trời rơi xuống tiền sao? Những người khác nhìn lên trời.

Vợ Lý Trụ lớn tiếng nói: "Lão đại nhà Lý Tứ, ngươi cũng đừng gạt mọi người nữa, nhà ta nói rồi, ngươi kéo hai xe đồ trở lại, nơi nào chỉ là vài món xiêm áo! Hơn nữa, đồ trên đầu Tô đại nương trước nay chưa từng thấy cài, cũng là ngươi đi huyện thành mua về phải không? Nhà ngươi có biện pháp kiếm được tiền mà không chịu nói với mọi người à?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Hiển Linh

Dính vào vấn đề tiền bạc, mọi người đều bắt đầu lung lay ý định, lá gan lại lớn hơn không ít.

"Đúng vậy lão đại nhà Lý tứ, chúng ta dầu gì cũng là bà con cùng quê, ra ra vào vào đều gặp mặt không phải sao? Có biện pháp kiếm tiền cũng phải nói cho chúng ta biết mới phải chứ." Rất nhanh, đã có người mặt dày nói.

"Lão đại nhà Lý tứ, ngươi không thể như vậy, ta cũng là người Lý gia, ngươi coi như là biểu đệ bên ngoại của ta, có biện pháp kiếm tiền, ngươi cũng không thể che giấu, ngươi như vậy cũng quá không được rồi." Có người trơ mặt trèo lên bắt lấy thân thích, hơn nữa vừa ra khỏi miệng là chỉ trích, gã cũng không nghĩ lại, lúc nhà Lý tứ đói khổ, bọn họ đối xử với người ta thế nào.

Có người đi đầu, thì càng có nhiều thôn dân mở miệng hơn, có khẩn cầu, cũng có chanh chua, tóm lại chính là muốn hắn giao ra phương pháp kiếm tiền.

Lý Văn bất đắc dĩ thở dài, đi tới chỗ nhìn người như đang đuổi âm khí đi, thực ra nói với Giang đạo trưởng đang vểnh tai lên bên cạnh: "Giang đạo trưởng, ngài có biện pháp mời quỷ hồn của muội muội ta trở lại?"

"À?" Giang đạo trưởng run tay, không hiểu nhìn về phía Lý Văn.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Lý Văn vô tội nói: "Aizz, thật ra là như vậy, ngày muội muội ta đi, báo mộng cho ta, bảo ta liên tục hai ngày đi đến trên sườn núi gần đây coi chừng, ta nghĩ muội muội bị chết đáng thương, có nguyện vọng chưa dứt, cho nên đi ngay. Vào buổi chiều ngày hôm trước, ta đang chuẩn bị về nhà, đột nhiên một con gấu từ trong rừng lao ra, ta bị sợ đến bất tỉnh, kết quả chờ khi ta tỉnh lại, con gấu kia đã chết ở bên cạnh ta, ta muốn chính là thịt, nên kéo nó trở lại, đúng rồi, đêm hôm đó ta còn gặp được Vương Đông."

Nghe nói như thế, mọi người đều quay lại, tất cả đều nhìn về phía Vương Đông.

Vương Đông giống như nghĩ đến cái gì đó, cố gắng nuốt nước miếng nói: "Đúng vậy, ta... ta còn nhìn thấy bên cạnh Lý Văn, nhìn thấy nhị nha đầu nhà hắn."

Mọi người thấy bộ dạng Vương Đông không giống như nói láo, cũng nuốt nước miếng, âm thầm may mắn mình không thấy..

Lý Văn giống như không thấy vẻ mặt của bọn họ, trên mặt lộ ra mấy phần chán nản, tiếp tục nói: "Trở về, ta ăn cơm đi ngủ, muội muội lại báo mộng cho ta, bảo ta ngày hôm sau khi trời còn chưa sáng mang con gấu đi vào trong huyện bán, có thể đổi một trăm lượng bạc."

Hít một hơi! Nghe đến nhiều tiền như vậy, tất cả mọi người đến hít một hơi khí lạnh, tạm thời lại quên mất sợ.

Đừng nói một trăm lượng bạc, dù là một lượng bạc, đó cũng là nhiều tiền!

Nhìn thấy vẻ mặt của người người, Lý Văn tiếp tục bày ra vẻ mặt thương cảm nói: "Nàng còn dặn dò ta, sau khi bán thịt gấu, phải lập tức tiêu hết bạc, cũng cứu giúp một đôi bà cháu về nhà, nếu không sẽ xảy ra tai họa. Cho nên, đêm hôm đó ta tìm Lý Trụ mượn xe trâu, ngày hôm sau đi huyện

https://thuviensach.vn

thành, quả nhiên bán một trăm lượng bạc! Cho nên, lập tức mua cho mỗi người trong nhà hai bộ đồ mới giày mới thật tốt, thêm chăn mới, lại mua những đồ vật còn thiếu trong nhà, vốn là cuối cùng còn dư lại hai lượng bạc, nghĩ đến nhị muội nói không thể mang về, ta lập tức cầm đi mua năm bình sứ trắng."

Nghe thấy hai lượng bạc mua năm bình sứ trắng, một đám người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng nhức nhối.

Lão đại nhà Lý Tứ thật sự quá xa xỉ, mua nhiều thịt trở về cũng tốt hơn! Nhà người bình thường đều dùng hũ, bình sứ trắng chỉ có người nhà phú quý mới dùng, chính là đẹp mắt, phía trên có thêm nắp đậy, giá tiền cao hơn cái hũ không biết bao nhiêu lần!

Không lâu lắm, Tô thị đi ra lần nữa, cầm trong tay một hộp gỗ, đi tới đưa cho Giang đạo trưởng nói: "Đạo trưởng, nha đầu nhà ta hiển linh mang tiền cho nhà đã tiêu hết rồi, chỗ ta hiện không có bạc trắng, chỉ có đồ này trị giá hơn hai lượng bạc, xin đạo trưởng nhận lấy."

"Phu nhân và công tử có lòng. Yên tâm đi, bần đạo sẽ làm phép siêu độ cho nhị cô nương, để nàng đi đầu thai vào gia đình tốt." Trong mắt Giang đạo trưởng lóe lên tham lam, vẻ mặt chính nghĩa nhận lấy, thoáng mở ra liếc mắt nhìn, lập tức đổi cả xưng hô.

"Không được... Giang đạo trưởng, ngài hãy gọi nhị nha đầu nhà Lý tứ trở lại một lần nữa." Đột nhiên có một thôn dân hô lên, chỉ thiếu chút nữa là nói để cho nàng hiển linh đưa tiền.

Trở lại? Ông ta đi nơi nào đào ra quỷ hồn cho bọn họ? Đừng nói ông ta không gọi được, coi như biết, ông ta tuyệt đối cũng sẽ không đáp ứng.

Đây chính là chuyện hư hại âm đức!

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Giang đạo trưởng co giật, quay đầu lớn tiếng quát: "Hồ đồ! Các ngươi có biết là đang khinh nhờn người chết hay không! Nhị cô nương đã đi, hơn nữa tâm nguyện đã xong, hồn phách của nàng cũng sẽ rất nhanh chuyển thế đầu thai, lén lút ở nhân gian mấy ngày nay chính là cực hạn, nếu mạnh mẽ triệu nhị cô nương về, sợ là sẽ phải hao tổn tinh thần của nàng mất, đến lúc đó xin quỷ dễ dàng đưa quỷ khó khăn, náo loạn không tốt sẽ bị âm hồn quấn thân, tặng luôn cả mạng nhỏ! Chuyện thương thiên hại lý thế này, bần đạo sẽ không làm!"

Bị âm hồn quấn thân, còn là dã quỷ mất ý thức, trời ơi, vậy còn có thể sống sao?!

Lúc này mọi người sợ hãi đến sắc mặt trắng bệch, cũng không dám mở miệng nữa.

Thu vẻ mặt của đám người này vào trong mắt, trong lòng Lý Văn sung sướng, trên mặt lại lộ ra thất vọng, nói: "Đáng tiếc, ta và cha mẹ còn muốn gặp nhị muội một lần."

Tô thị xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía mọi người, nhìn như bị nói đến chuyện đau lòng, không muốn ở trước mặt mọi người luống cuống, nhưng thật ra là vì che giấu nụ cười —— Noãn Nhi và Văn Nhi có nhiều mưu đồ, cách chỉnh người này cũng có thể nghĩ ra được.

Lúc nãy bà đi vào, thứ nhất là vì cầm cây trâm, thứ hai là thông báo cho Lý Nhạc, Lý An không nên ra ngoài, để tránh nói chuyện đổ bể.

Nhà bọn họ không giống người khác, nhìn từ bên ngoài có mấy cái cửa, giống như là độc lập, bên trong lại có cửa nhỏ thông nhau.

Về phần Tương thị và Chu Nguyên, hai người đều rất yên phận, nếu như bọn họ đi ra, chỉ cần thông báo một tiếng, bọn họ cũng sẽ không mở miệng.

https://thuviensach.vn

"Phu nhân và công tử không cần đau lòng, mặc dù nhị cô nương có chút sai lầm, nhưng tâm địa lại thiện lương, đợi bần đạo cầu phúc thay nàng, đời sau tất nhiên là một thiên kim nhà giàu." Giang đạo trưởng cầm chỗ tốt của người ta, nói đến lời hay tất nhiên cố hết sức rồi, lúc trước "lỗi lầm lớn" cũng trở thành "có chút sai lầm", "Đi âm tào địa phủ chịu hình phạt" cũng đổi thành “tâm địa thiện lương, kiếp sau phú quý”.

"Vậy thì cám ơn Giang đạo trưởng rồi." Tô thị trở lại bình thường, nhỏ giọng nói một câu cám ơn, sau đó lại quay đầu lại nói với thôn dân mang vẻ mặt phẫn nộ rời đi, "Hôm nay phiền toái mọi người thay nha đầu nhà ta mời đạo trưởng, tránh cho đi phí chuyến này, tất cả mọi người cũng lưu lại tên, đợi ta bảo Văn Nhi đưa cho mỗi nhà các ngươi hai cân lúa mì."

Chuyện này thật đúng là thay đổi hoàn toàn.

Hiển nhiên một đám người cũng không nghĩ đến, bọn họ sáng sớm tới cửa gây chuyện, đắc tội người một nhà Lý tứ, có thể được chỗ tốt, đều sửng sốt, sau đó lập tức chen lấn nói tên họ lên.

Mặc dù hai cân lúa mì không tính là nhiều, nhưng cũng là thương thực một ngày của nhà người bình thường, tuyệt đối không ít tính toán.

Đợi đến khi đuổi toàn bộ mọi người đi, Lý Văn đóng cửa lại, Lý Noãn mới đi từ trong phòng củi ra, Tương thị ra ngoài chuẩn bị giúp làm cơm, lại phát hiện thức ăn trong phòng bếp đã sớm làm xong, thầm nghĩ hôm sau phải dậy sớm một chút. Cũng không phải bà còn khúc mắc, bà thật sự xem mình là người trong nhà, mới phát giác mình già rồi, không thể làm việc gì, nấu cơm cũng không phải vấn đề.

Đi ra khỏi phòng bếp đi tới đằng trước sân, lập tức nghe được Lý Văn hỏi Lý Noãn: "Noãn Nhi, hiện tại nên nói cho đại ca, tại sao muội muốn làm như vậy?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thoại Bả Nhi

"Đại ca không đoán ra sao?" Lý Noãn cười hỏi ngược lại.

Lý Văn suy nghĩ một chút, đuôi lông mày vừa động, nói: "Muội cho Giang đạo trưởng chỗ tốt huynh hiểu, là vì để ông ta giúp chúng ta nói chuyện, nhưng tại sao còn phải cho những người khác lúa mì?".

"Đúng vậy Noãn Nhi, đối với những người đó, chúng ta thật sự không cần thiết lấy lòng, đều là người không giữ kín miệng, thôn Lý gia chúng ta, những người vừa rồi là những người không có khẩu đức nhất." Tô thị kéo tay Lý Noãn, dịu dàng nhỏ giọng khuyên nhủ, trong lời nói ẩn chứa không thích đám người kia.

Mỗi thôn, luôn có một ít người thích xen vào chuyện của người khác, mặc kệ trong thôn xảy ra chuyện gì, bọn họ đều thích tới thò một chân vào, tham gia náo nhiệt, làm dụ dỗ, nói mát, vớt điều tốt, hơn nữa phần lớn là gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Những người này, tục xưng là thoại bả nhi*.

Thoại bả nhi là nghề nghiệp hành vi thường ngày, so với nghe tiếng gió đoán trời mưa lắm mồm mà nói, ưu điểm lớn nhất của thoại bả nhi là nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ sẽ không dễ dàng mở miệng truyền cho người ngoài, nhất định phải thấy chứng cớ, hoặc tự mình đi tìm hiểu ngọn ngành, đây chính là nguyên nhân những người thoại bả nhi đặc biệt thích tham gia náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu để cho những người này bắt được một chút đầu mối, hoặc là thấy được chứng cớ thực tế, bọn họ sẽ là không kiêng kỵ bàn về người tốt kẻ xấu, tiếng người thị phi, ngoài miệng không mang ra cửa, thêm dầu thêm mỡ không thiếu được, lòng trách nhiệm hoàn toàn không có, lợi hại hơn lắm mồm ba phần, nói trắng ra là, những người này không tim không phổi.

Chính vì vậy, Tô thị mới có thể nói những người kia không kín miệng, không có khẩu đức.

Thật ra thì Tô thị là người rất thân thiện tốt bụng, đổi lại trước khi Lý Noãn chưa tự sát, bà chưa bao giờ nói người khác như vậy, hôm nay nói ra lời này, đã coi như vô cùng hiếm thấy rồi.

Chỉ là dựa vào ánh mắt của Lý noãn, những lời này là trụ cột hiếm thấy.

Nếu như xây dựng thôn này thành một triều đình nhỏ, như vậy thì thoại bả nhi tương đương với lời nói của quan viên trong triều đình nhỏ. Bọn họ nói chuyện quá không chịu trách nhiệm, nhưng tuyệt sẽ không vô duyên vô cớ thêu dệt bậy bạ, nói ra lời khoa trương, tất cả đều có dấu vết mà lần theo. Nếu có thể nắm chặt được đám người này, đó không thể nghi ngờ là nắm giữ hướng phát triển dư luận của cả thôn.

Chỉ cần có thể nắm giữ những người kia là quá tốt, nàng còn muốn nghĩ cho mình, cho đứa bé một danh tiếng, cho nên cũng không phải là người ngốc nói mê nữa rồi.

Tô thị cứng rắn nói xong, Tương thị đi tới bên cạnh ba người, cũng khuyên nói: "Nha đầu Noãn Nhi, mẹ con nói không sai, những người kia đều là người vô tâm, ‘đâu không ngừng’ người khác."

Đâu không ngừng, chính là không gói được, không giấu được, ý ở nơi này là không trốn được.

https://thuviensach.vn

Lúc nãy, những thôn dân kia mới vừa vào không lâu, Tương thị đã tỉnh, dĩ nhiên biết chuyện xảy ra bên ngoài.

"Tương đại thẩm, làm bà thức rồi." Tô thị nhìn thấy bà, cũng có chút áy náy nói.

Tương thị lập tức không đồng ý nói: "Nói gì đánh thức với không đánh thức, nếu không phải các ngươi chứa chấp, bà già ta bây giờ còn không biết đang bị đói rét ở nơi nào nữa, không tồn tại những thứ kia."

Lý Noãn và Lý Văn trao đổi ánh mắt, cũng hài lòng với biểu hiện của Tương thị, trên mặt đều mang nụ cười.

Tương thị lời nói rất thật, Tô thị nghe hết sức hưởng thụ, không nhịn được cười nói: "Đúng, chúng ta đều là người một nhà, không tồn tại những thứ kia."

"Bà già ta đây và Nguyên Nhi có thể gặp được các ngươi, đời này cũng coi như có phúc." Tương thị không nhịn được cảm khái, có chút chua xót, hơn nữa là cảm động.

Tô thị vội vàng nhẹ giọng khuyên giải an ủi: "Tương đại thẩm, người tốt được điều tốt, đây đều là ông trời sắp xếp, chuyện đã qua cũng đừng nghĩ nữa."

Đối với việc gặp phải Tương thị, tối ngày hôm qua Tô thị đã nghe Lý Noãn nói, trong lòng rất đồng tình.

"Mẹ, Tương bà bà, các ngươi mau vào đi rồi nói chuyện, trời đang rất lạnh, trong sân làm người ta cảm thấy lạnh lẽo." Thấy đề tài bị chuyển hướng, Lý Noãn cười nhắc nhở một câu, cũng không tiếp tục lời nói như lúc nãy nữa.

https://thuviensach.vn

Có một số việc, trong lòng nàng nắm chắc được, Tô thị và Tương thị nói như vậy đều là quan tâm nàng, nàng biết là đủ rồi, không cần phải đi phản bác.

"Đúng, chúng ta đi vào trong rồi nói." Tô thị cũng không giỏi về việc mang oán, cộng thêm hiện tại Tương thị ân cần, thì quên mất không vui vừa rồi, lôi kéo Tương thị đi vào trong nhà.

Nhìn hai người vào nhà, Lý Noãn lại nhắc nhở một câu: "Mẹ, cơm đã nấu xong, đang hâm ở trong nồi."

"Aizz, biết." Tô thị ở trong phòng đáp một tiếng, lại nhỏ giọng nói chuyện với Tương thị, giữa hai nữ nhân, luôn có chuyện nói không hết.

Lý Noãn không nhịn được cười, sau đó quay đầu nhìn Lý Văn nói: "Đại ca, chúng ta đi lên núi thôi, trời sắp sáng choang rồi."

"Chúng ta không cho những người kia lúa mì hả?" Lý Văn nhẹ giọng hỏi, hắn cũng sẽ không tùy tiện nói gì.

"Chúng ta chỉ nói muốn đưa, cũng không nói đưa ngay bây giờ mà?" Lý Noãn nháy mắt mấy cái, hạ thấp giọng hỏi ngược lại. Quả thật Lý Văn tỉ mỉ trầm ổn, ở trên mặt đối nhân xử thế, còn thiếu sót một chút độ lửa.

"Không đưa ngay bây giờ?" Lý Văn có chút kinh ngạc, không nghĩ ra nguyên nhân, liền dứt khoát hỏi "Nhị muội, theo ý của muội là, nên đi đưa khi nào?"

Lý Noãn cười nói: “Đại ca, chúng ta tặng đồ cho bọn họ, cũng không phải là thiếu đồ bọn họ, nếu hiện tại lập tức đưa cho bọn họ, bọn họ sẽ cảm thấy mình là đại gia, cho dù nhà chúng ta giàu có, cũng phải lấy lòng bọn họ, không chừng bọn họ sẽ nói ra những chuyện gì nữa đấy.”

https://thuviensach.vn

"Chuyện này. . . . . ." Lý Văn cẩn thận suy nghĩ một chút, gật đầu nói, "Quả thật là đạo lý này, vậy nhị muội cảm thấy ta nên đưa lúa mì qua lúc nào?"

Lý Noãn nói: "Theo suy nghĩ của muội, hiện tại chúng ta nên làm cái gì thì làm cái đó, chờ chậm một chút, chúng ta rảnh rỗi rồi, bọn họ cũng nóng lòng chờ, sẽ đưa lúa mì qua, hơn nữa nhất định phải đưa nhiều hơn hai cân một chút, như vậy bọn họ mới cảm thấy, chúng ta tặng đồ cho bọn họ thuần túy là từ hào phóng, cũng không xem chút lúa mì kia quan trọng, trong lòng bọn họ sẽ có cảm nhận khác."

Lý Văn hơi sững sờ, lập tức hiểu được, không khỏi cười nói: "Vậy huynh có nên nói một câu: ‘Ăn cơm tối nên thiếu chút nữ quên mất chuyện này’ không?"

Không thể không nói, Lý Văn cực kỳ thông minh, giống như một khối ngọc thô còn chưa được mài dũa, chỉ cần có người khám phá cộng thêm thêm chút mài dũa, là có thể từ trong bình thường bộc lộ tài năng.

Vẻ mặt Lý Noãn nghiêm túc gật đầu nói: "Những lời đại ca nói thật hay, nhớ đến lúc đó nhất định phải nói."

Nói xong, bản thân không nhịn được nở nụ cười.

Lúc này, mặt trời sáng sớm đã bắt đầu mọc, Lý Noãn và Lý Văn cõng gùi trên lưng, bên trong có sợi dây, còn có xiên sắt, cái cuốc lộn xộn lung tung, còn có mấy bao bố, hai ống trúc đựng nước, đang không nhanh không chậm đi lên núi.

Trên đường núi, Lý Noãn nói suy nghĩ của mình về những người thoại bả nhi kia cho Lý Văn nghe, giờ Lý Văn mới hiểu được nguyên nhân đưa lúa mì thực sự.

https://thuviensach.vn

Có lẽ một lần hai lần đưa chỗ tốt, không thể để cho những người thoại bả nhi kia nhớ, thiên vị bọn họ, nhưng dù sao bắt người tay ngắn, ăn thịt người nhu nhược, nhiều thêm mấy lần như vậy, lại dùng một chút thủ đoạn khéo léo, sẽ không sợ cái miệng bọn họ không đi vào khuôn phép.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Hiểu Biết Của Một Người Nào Đó

Hai huynh muội nói chuyện một lát, lại nói đến những chuyện khác.

Lúc nói chuyện, Lý Noãn vô tình hay cố ý kích thích tài trí của Lý Văn, cứ như vậy, hai huynh muội đi vào trong núi sâu thì đã qua giữa trưa.

Hai người ăn chút bánh bột ngô, rồi bắt đầu làm chuyện lớn.

Đốn cây, đào hầm, rịt cây. . . . . Tóm lại, cả một buổi chiều đều bận rộn làm việc, đợi đến khi hoàn thành một công trình to lớn kia, cả người Lý Noãn cũng bị mồ hôi làm ướt nhẹp, cũng không phí sức bao nhiêu nhưng mà lần này làm bẫy rập liên hoàn quá mức kín đáo, không cẩn thận sẽ thất bại trong gang tấc, làm lại toàn bộ, còn khả năng bị thanh sắt bắn bay, bị sợi dây kéo dài tới trên cây treo, càng sợ bị xiên sắt chưa được lắp đặt tốt đâm trúng. . . . . Vậy thì thật sự là bi kịch đến.

Làm xong tất cả, hai huynh muội an vị ở trên hòn đá cách chỗ đó không xa nghỉ ngơi, nhỏ giọng nói chuyện, gió thu thổi qua, Lý Noãn vội vàng quay đầu, hắt hơi một cái, lại trong lúc vô tình thấy cách đó không xa có một bóng người thoáng qua.

"Ai đang ở đó?" Lý Noãn cau mày hỏi một câu.

"Có người?" Lý Văn lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía bên kia, lại cũng không thấy bóng người, "Nhị muội, có phải muội hoa mắt rồi không, ở đây rừng sâu núi thẳm, có rất ít người sẽ đến."

https://thuviensach.vn

"Không, đại ca, tuyệt đối không phải muội nhìn lầm, mới vừa rồi có người ở bên kia!" Lý Noãn lắc đầu đứng lên, đi tới chỗ nhìn thấy bóng người, nhưng cái gì cũng không phát hiện, đang muốn rời đi, thì nhìn thấy một ngọc bội màu tính giắt trên nhánh cây, nhìn qua giống như là cố ý giắt ở chỗ ấy, phía trên còn kèm theo một tờ giấy.

Lý Văn cũng đi tới, Lý Noãn cầm ngọc bội lên, mở tờ giấy ra, hắn liền đọc lên: "Năm —— năm. Đây là ý gì?"

"Không biết." Đuôi lông mày Lý Noãn giật giật, tiếp theo nhíu lại, lại nhìn ngọc bội trong tay, đưa cho Lý Văn nói: "Đại ca, huynh biết ngọc bội này?"

Dầu gì Lý Văn cũng đã đi học hai năm, kiến thức rộng hơn nàng.

"Để huynh nhìn kỹ một chút." Lý Văn lấy ngọc bội tới, ngọc bội âm ấm, lại vẫn mang theo ấm áp tràn vào lòng bàn tay, hiển nhiên không phải ngọc bội màu tím bình thường.

Ngọc bội màu tính có khắc quả trứng lớn nhỏ, bị một cây màu đỏ sậm buộc lên, phân hai mặt, một mặt là bức vẽ Long Đằng, một mặt khác lại là Phượng Tường, kỹ thuật điêu khắc cực kỳ tinh xảo, nhỏ đến mức phía trên mỗi vảy, mỗi một cọng lông chim cũng trông rất sống động.

Sắc mặt Lý Văn có chút trầm trọng, bình thường chạm Long vẽ Phượng gì đó, đều chỉ có hoàng thân quốc thích mới có thể đeo, hắn cầm ngọc bội lật lui lật tới nhìn chằm chằm, cẩn thận trên đường lại dựa theo phương hướng nắng chiều nhìn, rốt cuộc phát hiện đầu mối.

"Nhị muội, muội xem bên trong ngọc bội có chữ viết!"

Lý Noãn quay đầu đi, suy nghĩ trống rỗng nhìn về phía ngọc bội màu tím, quả nhiên thấy bên trong có hai chữ mơ hồ, cẩn thận phân biệt, lại là —— thê tử của ta!

https://thuviensach.vn

Năm năm, thê tử của ta. . . . . .

Sắc mặt Lý Noãn đột nhiên biến đổi, cắn răng nghiến lợi nói: "Đại ca, chúng ta mau đuổi theo, đây là tên khốn kia lưu lại!"

Một người nào đó đang trốn ở trên cây mặc niệm: Chủ tử, mẫu thân của tiểu thiếu gia mắng ngài khốn kiếp. . . . . .

"Tên khốn kiếp kia, thậm chí ngay cả mặt cũng không dám lộ, hắn cứ thế mà chạy!" Trong lúc giật mình Lý Văn cũng phản ứng kịp, cũng không quản thân phận đối phương không tầm thường, không để ý hình tượng mắng to, rồi sau đó hai người cầm gùi lên, nhanh chóng đuổi theo phương hướng bóng người rời đi.

Một người nào đó trốn trên cây, mặc niệm lần nữa: Chủ tử, đại cửu của tiểu thiếu gia mắng ngài là khốn kiếp. . . . . .

Dừng một chút, người nào đó lại nghĩ: hai người này không hổ là huynh muội, phương thức mắng người cũng giống nhau!

Chỉ là bẫy rập vừa nãy. . . . . .

Người nào đó nhìn sang bên kia, không nhịn được run rẩy. Đừng nói là dã thú trong núi, cho dù là hắn một thân võ công tuyệt đỉnh, đi vào cũng không nắm chắc toàn thân sẽ rút lui an toàn được!

Nghĩ đến đây, da đầu của người nào đó tê dại, lắc mình rời đi, hắn phải trở về bẩm báo với chủ tử —— mẫu thân của tiểu thiếu gia khó đối phó! Ngọc bội không có tác dụng lớn trong việc làm yên lòng nàng, hình như. . . . . Còn hoàn toàn ngược lại, ngày sau muốn mang tiểu thiếu gia đi sợ là không dễ dàng!

Đuổi theo một lát, Lý Noãn phát hiện không đúng, lúc trở lại vẫn không thấy người, không nhịn được hung hăng đá vào cây đại thụ trước mặt, trong

https://thuviensach.vn

lòng thống hận không thôi.

Thấy dáng vẻ tức giận của Lý Noãn, Lý Văn mắng muội phu (em rể) năm năm sau ngàn lần ở trong lòng, cuối cùng nhẹ giọng khuyên nhủ: "Nhị muội, đừng tức giận hỏng thân thể, chúng ta trở về."

"Tên khốn này, đã đến như vậy rồi, tại sao không dám ra mặt gặp nhau, năm năm, năm năm đồ khốn ngươi ấy!" Lý Noãn tức giận không có chỗ để trút, trong lúc nhất thời nóng tính không thôi, tâm tình dao động quá lớn, bất hạnh đưa tới phản ứng ốm nghén, trong dạ dày sôi trào, không nhịn được đỡ thân cây nôn.

Thật ra thì tu dưỡng của nàng luôn rất tốt, nhưng đối với người hủy hoại trong sạch của mình, tu dưỡng của nàng có tốt đi chăng nữa, cũng không thể không nóng nảy không giận, huống chi còn ôm đứa bé, tính tình bản thân càng dễ nóng giận.

"Thì sao, có phải đứa bé trong bụng lại quấy nhiễu không?" Lý Văn vội vàng giúp nàng vỗ lưng thuận khí, lo lắng hỏi.

Lý Noãn gian nan gật đầu một cái, nôn khan một lát mới đỡ hơn, lúc này hít sâu một hơi, mới đè xuống cảm giác buồn nôn, đầu óc cũng tỉnh táo không ít. Sau đó nàng vỗ nhẹ bụng còn chưa to lên, vẻ mặt giả bộ tức giận nói: "Con à, còn chưa ra đời đã giày vò người rồi!"

Khi nói chuyện, ánh mắt của nàng thật nhanh xẹt qua ngọc bội trong tay, vẻ tối tăm chợt lóe, giương mắt lại thấy vẻ mặt lo lắng của Lý Văn, không khỏi trong lòng bình tĩnh lại, liền cười nói: "Đại ca, huynh cứ thoải mái, muội sẽ không bởi vì nam nhân không chịu trách nhiệm mà làm tổn thương đến mình."

"Thật sự không có chuyện gì sao?" Đuôi lông mày Lý Văn giật giật, vẫn chưa yên lòng lắm.

https://thuviensach.vn

"Coi như thật sự có chuyện, cũng là bởi vì không thể tự tay bóp chết người nọ." Lý Noãn lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, giọng điệu rất là tiếc nuối.

Nhìn vẻ mặt nàng tự nhiên, Lý Văn mới thở phào nhẹ nhõm nói: "Chớ giận, về sau luôn có cơ hội hả giận."

"Đại ca nói không sai, nhưng chỉ sợ năm năm sau hắn không dám tới." Lý Noãn nghĩ đến cái gì đó, tự tin cười nói, "Đi thôi đại ca, chúng ta về nhà trước. A đúng rồi, chuyện ngày hôm nay, không cần nói với cha mẹ."

Thời gian năm năm, cũng vừa đúng lúc nàng cần thời gian kinh doanh trông nom việc nhà, ít nhất phải vươn lên sống những ngày phong phú sung túc.

Từ ngọc bội cũng có thể thấy được, thân phận của phụ thân đứa bé không thấp, cũng không biết, người có thân phận cao quý như vậy, sao lại xảy ra quan hệ với người có thân phận dáng người như nàng? Lý Noãn thử nhớ lại chuyện lúc trước, đáng tiếc trong trí nhớ luôn trống rỗng, nàng cũng chỉ có tạm thời quên đi.

Nhưng mặc kệ như thế nào, nàng đều phải cố gắng nâng cao mình, vì người nhà, càng vì đề phòng với chuyện chưa xảy ra.

Nàng sẽ không quên tình cảnh và thân phận của mình. Ở niên đại này, đây chính là nơi vô cùng coi trọng thân phận địa vị, nàng một thôn cô nho nhỏ, hơn nữa còn thuộc vào loại bần nông trong lớp dưới chót nhất, chỉ là thân phận hiện tại của nàng, nếu như phụ thân đứa bé bỏ quên nàng, hoặc là ác liệt hơn một chút, đoạt đứa bé đá văng nàng theo người khác, chỉ sợ cũng đáng đời cho nàng xui xẻo!

Đây chính là cực kỳ độc ác của xã hội cổ đại!

Trong lòng Lý Noãn không nhịn được thở dài, nắm ngọc bội tay nắm chặt thành quả đấm, âm thầm dùng sức, lấy áp chế phẫn nộ trong lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng là thương nhân thuần chất, Lý Văn không nhìn ra, không có nghĩa là nàng không nhìn ra dụng ý của người tới. Loại trò đùa trấn an lòng người này, theo ý nàng chính là trẻ con! Không phải là muốn cho nàng ôm chờ mong trong ngực, chống cự áp lực dư luận, sinh con ra sao? Không thể không nói, nếu như nàng vẫn là Lý Noãn trước đây, nói không chừng thật sự cho rằng năm năm sau người nọ sẽ tới cưới nàng!

Chờ xem, nàng tuyệt đối sẽ không để cho người ta cướp đi đứa bé của nàng, càng không thể để cho người ta trắng trợn ức hiếp nàng một lần nữa!

"Ừ, huynh hiểu rõ." Lý Văn gật đầu một cái lên tiếng, cũng không biết Lý Noãn đang đè nén phẫn nộ ở trong lòng..

Chuyện này quả thật không thể để cho cha mẹ biết, nếu không còn không biết phải lo lắng thế nào. Tin tức để lộ ra từ trên miếng ngọc bội này, chắc chắn thân phận đối phương thật sự là quá cao, lấy tình hình của nhà bọn họ bây giờ, con rể như vậy thật sự không với cao nổi, coi như hắn ngoan ngoãn tới cửa, mang tới chỉ có thể là kinh sợ và lo lắng.

Dĩ nhiên, năm năm sau sẽ là tình huống gì, vậy sẽ phải nói khác.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Chân Xảy Ra Vấn Đề

Sau đó, hai huynh muội tới khe núi phát hiện lúc trước bắt cá, lại kiếm một gùi củi, sắc trời vẫn chưa hoàn toàn tối, đã đến lúc về nhà.

Lần này, hai người đều đi đường nhỏ, cũng không đụng phải người trong thôn.

Lúc sáng sớm, chuyện Vương Đông thừa nhận khi gã đi qua con đường nhỏ đã thấy "quỷ hồn Lý Noãn", cùng với chuyện Lý Trụ sợ đến bị bệnh cũng truyền ra trong thôn, dù là Giang đạo trưởng đã buông lời, nói quỷ hồn Lý Noãn đã đi rồi, nhưng trong lòng mọi người vẫn có chút sợ, nhất thời cũng không có người nào dám đi con đường này, chứ đừng nói bây giờ sắc trời đã tối, thì càng không ai dám đi tới gần đó.

Vừa đi vào cửa, đã ngửi thấy mùi thơm bay trong không khí, Lý Noãn không nhịn được nói: "Thơm quá à, mẹ hầm thịt gà, còn có nấm hương."

"Huynh còn bắt được cá, tối nay có bữa ăn ngon rồi." Lý Văn cười nói.

Hôm nay, mục đích lên núi chủ yếu là bố trí cạm bẫy kia, ngoài ra đều là thứ yếu, về phần chuyện ngọc bội, hai huynh muội cũng ăn ý lựa chọn quên đi.

Lý Noãn gật đầu, hai người cõng củi đốt đi tới phòng chứa củi, lại thấy trong sân để mấy cái bình lớn, thịt heo mua về tối hôm qua chỉ để lại phần nhỏ nấu ăn, còn lại phần lớn đều ướp muối đặt vào trong bình, chỉ chờ sau

https://thuviensach.vn

khi thấm vị, qua hai ngày nữa rồi treo lên phơi thành thịt khô. Sau khi chất đống củi ở sau phòng củi, hai người cầm cá đi phòng bếp.

Vừa đi vào, đã nhìn đến Tô thị và Tương thị ngồi chung một chỗ, vừa làm việc nhà vừa nhìn lửa, nồi canh ở phía trên sôi ùng ục, từng mùi thơm của thịt gà tỏa ra ngoài, tràn đầy cả trong nhà.

"Mẹ, Tưởng bà bà, các ngươi đang nói gì đấy?" Lý Văn đặt cá vào trong chậu, cười hỏi một câu.

Tô thị quay đầu lại, thấy hai người lại bắt cá trở lại, cũng không hỏi bắt từ chỗ nào, chỉ ôn hòa cười nói: "Lại bắt cá trở lại à, cũng tốt, các con đều đang ở phát triển thân thể, đặc biệt là Noãn Nhi còn có bầu, cần ăn nhiều một chút, bổ nhiều một chút. Đúng rồi Noãn Nhi, thuốc dưỡng thai của con, Tương đại thẩm đã nấu giúp con rồi, đặt ở trong ngăn kéo, nếu lạnh, con lấy ra hâm một chút là có thể uống rồi."

Vốn Lý Noãn chuẩn bị đi phía sau phòng bếp nấu thuốc thì dừng bước chân lại, kinh ngạc nhìn về phía Tương thị, Tương thị lại giúp mình nấu thuốc dưỡng thai? Chẳng lẽ Tương thị không biết, con của mình. . . . . .

Nghĩ đến đây, đuôi lông mày nàng giật giật, ánh mắt mang ý hỏi thăm nhìn về phía Tô thị, động tác giết cá của Lý Văn cũng dừng lại, quay đầu lại nhìn tới.

"Đứa nhỏ ngốc, không cần lo lắng, Tương đại thẩm đều đã biết tất cả, con an tâm." Tô thị mỉm cười nói.

Tương thị nhìn dáng vẻ khẩn trương của Lý Văn Lý Noãn, thì mở miệng an ủi: "Noãn Nhi nha đầu, bà biết con là hạng người gì, tuyệt đối sẽ không làm chuyện hồ đồ, nhất định là nam nhân kia ức hiếp con! Noãn Nhi nha đầu, con đừng sợ, sau này khi đứa bé được sinh ra, con đừng lo lắng, để bà lão ta đây giúp con chăm sóc. Rất lâu không ôm hài tử, có một đứa để ôm cũng rất tốt."

https://thuviensach.vn

Lý Văn thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục giết cá, Lý Noãn sửng sốt một chút rồi lập tức cười lên nói: "Tương bà bà, về đứa bé này thì sau này con sẽ phải làm phiền bà và mẹ rồi, con cái gì cũng không biết."

Lúc đang nói chuyện, nàng đã mở hộc tủ bưng thuốc dưỡng thai ra, sờ thấy vẫn còn ấm, liền trực tiếp uống vào, rửa sạch chén, muốn cùng nấu cá với Lý Văn, lại bị Tô thị đuổi ra ngoài, "Noãn Nhi, đại ca con sẽ nấu cá, lần trước chính nó nấu, con cũng đừng đụng vào những đồ tanh này, mùi quá nặng, không tốt cho đứa bé trong bụng con."

"Mẹ là sợ con không cẩn thận nôn vào trong nồi chứ gì." Lý Noãn dở khóc dở cười, phản ứng ốm nghén của nàng cũng không quá lợi hại, dưới tình huống bình thường cũng sẽ không nôn.

Hơn nữa loại làm và cách nấu con cá này, là nàng nói cho Lý Văn đấy, nếu không cả nhà cũng chưa từng ăn cá, làm sao có thể nấu được.

Tô thị khẽ gõ mi tâm của nàng, ôn hòa cười nói: "Nha đầu con ấy. Đúng rồi, cha con nói khi con trở về thì lập tức vào phòng một chuyến, mẹ hỏi ông ấy xảy ra chuyện gì, ông ấy cũng không nói."

"Sau này mẹ sẽ biết." Lý Noãn biết Tô thị muốn hỏi mình, thì cười ha ha, xoay người đi về phía gian phòng của Lý Đức.

"Cha, tìm con có chuyện gì, có hiệu quả rồi sao?" Đi vào cửa, Lý Noãn cười hỏi.

Nào biết sắc mặt Lý Đức lại khổ sở, thấy nàng đi vào, vội vàng nói: "Nhị nha đầu, chân của ta cũng sưng lên rồi lại còn rất đau!"

"Cái gì?!" Sắc mặt Lý Noãn hơi đổi, bước nhanh đi tới, "Cha, kéo ống quần lên cho con xem."

https://thuviensach.vn

Lý Đức lập tức kéo quần lên, lộ ra một cái chân vừa sưng vừa tím, những vị trí huyệt đạo kia có vẻ dọa người, xanh mét tím tái biến thành đen, lại nhìn mấy huyệt đạo trên cổ ông, cũng xanh tím đến dọa người.

"Cha, lúc cha ấn vào những huyệt đạo kia, là dựa theo những lời con đã nói sao?" Đuôi lông mày Lý Noãn giật giật, nghiêm túc hỏi.

"Cái này. . . . . ." Lý Đức nhất thời có chút chột dạ, một lát sau mới nói, "Nhị nha đầu, ta... ta cho là dùng sức một chút, ấn nhiều một chút, có thể rất nhanh. . . . . ."

"Cha, như cha vậy sẽ hoàn toàn bại liệt mất!" Lý Noãn vừa bất đắc dĩ vừa tức giận, quả thật không biết nói cái gì cho phải.

Cha thật sự là một kẻ dở hơi, xoa bóp nhiều là có thể khỏe nhanh hơn? Ông ấy. . . . . Thật sự xuất hiện suy nghĩ như thế sao! Những huyệt đạo kia, thậm chí liên quan đến an toàn tính mạng, tại sao có thể làm càn như ông ấy chứ? Thật may phát hiện sớm, nếu sợ rằng cái chân này sẽ hoàn toàn hỏng mất!

"Nhị nha đầu, con đừng tức giận, sau này cha đều nghe theo con tất cả. Con nói nhanh lên, hiện tại phải làm sao bây giờ?" Lý Đức vội vàng bảo đảm nói, chỉ chân mình nóng nảy hỏi.

Lý Noãn hít sâu hai cái, nhìn chằm chằm Lý Đức không nói lời nào, nhìn đến khi ông câm miệng không dám nói lời nào, một bộ dạng ngoan ngoãn như đứa trẻ, mới mở miệng nói: "Bắt đầu từ hôm nay, trong vòng nửa tháng, đừng ấn vào những huyệt đạo kia, nghỉ ngơi thật tốt, nhớ rõ ràng, nửa tháng không được đụng vào."

"Không động vào, tuyệt đối không động vào." Lý Đức lập tức gật đầu, trải qua kinh sợ lần này, ông cũng không dám làm lung tung nữa.

https://thuviensach.vn

"Sau đó thỉnh thoảng nâng chân nhúc nhích, nhẹ nhàng, đừng làm chuyện gì khác, nếu không con sẽ không chữa trị cho cha nữa." Lý Noãn im lặng một lát, rồi mới nói ra câu nói thứ hai.

Lý Đức nhìn sắc mặt nàng không tốt, vội vàng đàng hoàng gật đầu, cười ngây ngô nói: "Nhị nha đầu, cha nghe theo con tất cả."

Khóe miệng Lý Noãn co giật, đối mặt với một người cha nghe lời như vậy, nàng còn có thể nói gì sao?

Nín thật lâu, cuối cùng thở dài nói: "Cha, chân của cha nhất định sẽ khá lên, nhưng không thể gấp gáp, hơn nữa ngàn vạn lần không được biến thành như vậy nữa, nếu không bộ dạng như vậy, sợ là vĩnh viễn cũng không đứng lên nổi."

"Nhị nha đầu, phải mất bao lâu thì cha mới tốt lên được? Cha nghĩ có thể đi được sớm một chút thì tốt biết bao, để làm niềm vui bất ngờ cho mẹ con." Nhìn sắc mặt Lý Noãn hòa hoãn, Lý Đức lập tức cẩn thận hỏi, lúc nói đến Tô thị, da mặt từ từ đỏ lên. Mặc dù đã ở cùng nhau hai mươi năm, tình cảm của hai người cũng càng ngày càng tốt.

Lý Noãn cười nói: "Chỉ cần cha làm theo phương pháp con nói, con bảo đảm, trễ nhất mùa xuân sang năm là có thể đứng lên."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Mời Tiên Sinh

Cháo gà nấm hương, cá kho chua ngọt, rau dại xào. . . . . .

Tổng cộng ba chay hai mặn, được bưng lên bàn bát tiên mài bóng góc cạnh, mặc dù món ăn không nhiều lắm, tuy nhiên phân lượng cũng rất đủ, mười mấy năm qua, món ăn hôm nay là một bữa cơm rất phong phú.

Lúc dọn cơm, Tô thị bới cho mỗi người thêm một chén cháo nữa, một nhà tám người vây quanh bàn cơm, ăn cháo, ăn món ăn, gặm bánh màn thầu.

"Tam đệ, buổi chiều nay các đệ chạy đi đâu? Trở lại cũng không nhìn thấy người." Lý Noãn vừa ăn, vừa hỏi một câu.

"Ưmh. . . . . Tối ngày hôm qua đại ca đánh thức đệ, dạy cho đệ mấy mặt chữ, để đệ và Nguyên ca còn có Nhạc Nhạc, ở trong phòng luyện tập." Miệng Lý An đầy thịt gà, mơ hồ nói không rõ.

Chu Nguyên cũng ở bên cạnh gật đầu nói: "Đệ sẽ viết tên của đệ, Noãn Nhi tỷ tỷ, buổi chiều đệ viết cho tỷ xem."

"Nhị tỷ, đại ca còn nói, hiện tại chúng đệ cũng chưa biết viết, cho nên bảo bọn đệ dùng que gỗ làm thành cán bút, chấm nước viết ở trên bàn, chờ sau này chúng đệ viết được, sẽ dùng bút mực viết trên giấy." Lý Nhạc ăn cá, cái miệng nhỏ nhắn nhơm nhớp bổ sung thêm một câu.

https://thuviensach.vn

Ba đứa bé đều rất vui vẻ nói xong, bọn họ đều rất thích đọc sách viết chữ, hôm nay trừ ăn ra cơm trưa, những thời gian khác đều dùng để luyện tập viết chữ.

"Vậy cần phải luyện viết tốt, đợi đầu mùa xuân sang năm, tỷ tỷ mời tiên sinh cho các đệ, có được không?" Lý Noãn cười nói, trong lòng âm thầm nhắc nhở mình, nhất định phải nghĩ biện pháp kiếm nhiều tiền mới được, ít nhất phải bảo đảm thu chi bình thường trong nhà, mục tiêu của nàng cũng không phải là ấm no, mà là muốn hoàn toàn thay đổi gia cảnh, làm người cả nhà sống một cuộc sống tốt hơn.

Tiền bạc bây giờ cũng còn ba trăm mười bốn lượng bạc, cộng thêm hai tám văn tiền.

Đối với nông hộ bình thường mà nói, đây tuyệt đối là một khoản của cải đáng giá, chỉ cần không phải thịt cá ăn, cộng thêm nhà mình trồng trọt, sống thật tốt đủ qua bảy tám năm, nhưng mục tiêu của Lý Noãn cũng không phải chừng này.

Dưới mắt mùa đông sẽ tới, một khi tuyết rơi, trong nhà sợ là sẽ rất lạnh.

Lúc trước trôi qua thế nào nàng mặc kệ, nhưng ngày mai phải mời người tới sửa chữa phòng ốc, mặc dù mua đốt than lò, thế nhưng chỉ là vật sưởi ấm phụ mà thôi, ngày trước trong nhà không biết nghĩ thế nào mà không xây kháng, cơ bản là hai người ngủ với nhau rồi sưởi ấm cho nhau, năm nay nhất định phải sửa kháng trước khi trời chuyển lạnh.

Quan trọng nhất là xây rộng hơn, theo ý tưởng của nàng, cần sửa cho các đệ đệ muội muội một sân viện để học tập, tên cũng đã lấy tốt rồi, gọi là "Thư Hương Viên". Ngoài ra còn phòng nàng chế thuốc, còn hầm chứa đồ nữa..., lúc này là không thể thiếu.

"Có thật không nhị tỷ?" Con ngươi Lý An sáng lên, sau đó lại lắc đầu nói, "Nhị tỷ, đệ nghe nói như vậy tốn rất nhiều bạc, để cho đại ca dạy cho

https://thuviensach.vn

chúng đệ, đại ca dạy rất tốt."

"Đúng vậy nhị tỷ, để đại ca dạy là được rồi." Lý Nhạc cũng hiểu chuyện gật đầu nói, mắt to vụt sáng.

Chu Nguyên buồn bực ăn cơm, trước đây thật lâu cậu đã đi tư thục, cho nên rất muốn đi học, nhưng cậu không muốn gia tăng gánh nặng cho Lý Noãn, vì vậy không biết nên nói gì.

"Nhị nha đầu, con và đại ca con kiếm chút tiền không dễ, nên xài tiết kiệm một chút, chúng ta như bây giờ, đã rất khá, người một nhà sống qua ngày, không nên lãng phí tiền tài." Tô thị là một người tiết kiệm, đối với chuyện lần này cũng ôm thái độ không đồng ý.

Lý Đức ở bên cạnh chất phác cười nói: "Liễu Nhi, ta cảm thấy Noãn Nhi nói đúng, Văn Nhi đã chậm trễ, không thể kéo theo lão tam và Nguyên Nhi chậm trễ, coi như chúng ta mời không nổi tiên sinh, chỉ cần sau này ăn tiết kiệm một chút, đưa hai đứa bé đi tư thục trấn trên vẫn được." Lời này hiển nhiên là đối đãi Chu Nguyên như con ruột.

"Nguyên Nhi cũng không cần đi học, để nó ở nhà đi theo giúp một tay làm chút chuyện, dùng sức." Tương thị vội vàng lắc đầu nói, những ngày sống chung này, bà biết trong nhà Lý Đức cũng không giàu có, không muốn làm cho bọn họ có thêm gánh nặng nặng hơn.

Nghe được Tương thị an bài thế này, lỗ mũi Chu Nguyên có chút chua xót, nhưng nghĩ đến người nhà này đều đối tốt với cậu, cũng gật đầu nói: "Cha, mẹ, nãi nãi nói đúng, con ở nhà làm việc, để tam đệ đi học."

Người một nhà của mình cũng phát biểu ý kiến của mình, duy chỉ có Lý Văn không lên tiếng, vẻ mặt bình tĩnh gắp thức ăn ăn cơm.

So với hắn ai cũng rõ ràng, sau khi nhị muội “chết qua một lần”, tính tình đã thay đổi, phàm là chuyện nàng muốn làm, có mười đầu bò cũng kéo

https://thuviensach.vn

không trở lại, hắn không phát biểu ý kiến, trên bản chất là không có gì khác biệt.

"Con nói mời tiên sinh là mời tiên sinh, cha, mẹ, Tương bà bà, nhà chúng ta không thiếu khoản tiền kia, thật đấy. Hơn nữa không chỉ tam đệ phải đi học, Nguyên Nhi và Nhạc Nhạc cũng phải đi học, chuyện mời tiên sinh con sẽ xử lý, các người cũng chớ để ý, cũng đừng khuyên con, chuyện như vậy cứ quyết định như thế." Thái độ Lý Noãn cường ngạnh nói, trái tim có chút buồn bực và bất đắc dĩ.

Nàng hiểu, mọi người đều là vì suy nghĩ cho nàng, nếu đổi lại là chuyện khác, nàng còn có thể hơi lui bước, nhưng chuyện này liên quan đến tương lai của ba đứa bé, sao có thể qua loa được?

Lý Noãn nhìn ra, không để cho đứa bé đi học nhất định chính là chuyện thương thiên hại lý. Dĩ nhiên, nếu như ba đứa bé không thích đi học, ngược lại là có thể thôi, nhưng rõ ràng bọn nó đều rất thích, tại sao có thể không để cho bọn nó đi học? Nhưng tư thục không thu nữ học sinh, cho nên nàng mới quyết định muốn mời tiên sinh dạy học.

Người một nhà cũng bị nét mặt của Lý Noãn hù dọa.

Ba đứa bé vội vàng ngoan ngoãn ăn cơm không lên tiếng, chỉ len lén nhìn Lý Noãn, trong lòng đều vui vẻ không thôi.

Tô thị với Lý Đức trao đổi ánh mắt, trong lòng đều rõ ràng là Lý Noãn quyết tâm muốn làm như vậy, nên không khuyên nữa.

Tiền của bọn nhỏ tự làm ra, tiêu thế nào là do chính bọn nhỏ quyết định, tiền này quả thật không tính là phung phí.

Tương thị đối với quyết định của người một nhà này, ngoài thỉnh thoảng nói một câu, trên cơ bản sẽ không tham dự, lúc này nghe được Lý Noãn nói

https://thuviensach.vn

như vậy, trong lòng hết sức phục tình, đồng thời cũng có chút lo lắng vấn đề tiền có đủ hay không.

Coi như mời tú tài tiên sinh bình thường nhất, bao ăn ở, tiền công trả mỗi tháng cho tiên sinh tối thiểu cũng phải hai lượng bạc, vẫn chưa tính ngày lễ ngày tết.

Lý Noãn nhìn nét mặt ba đại nhân kia, khóe miệng khẽ kéo ra, chỉ là chuyện mời một tiên sinh, có cần phải làm cho không khí nặng nề như vậy không chứ? Chỉ là nghĩ lại, Lý Noãn cũng hiểu, ở thời đại này, tiền bạc đối với một gia đình nông dân bình thường là của cải cực kỳ quan trọng, cho dù là một đồng, cũng sẽ không có người chấp nhận lãng phí, hơn nữa tiền mời tiên sinh dạy học, là tính theo ngân lượng.

Đều là nghèo khó gây họa! Lý Noãn âm thầm thở dài một tiếng, nói với ba đứa bé Lý An: "Ba người các đệ, nghiêm túc luyện chữ có nghe không, mấy ngày nữa tỷ muốn khảo sát các đệ, viết rất tốt, tỷ sẽ mua kẹo cho ăn. Nếu viết không tốt, sẽ bị đánh lòng bàn tay."

"Được được, Nhạc Nhạc nhất định viết rất tốt nhất!" Lý Nhạc lập tức hoan hô, miệng nhỏ nhắn còn nhai thịt ngồm ngoàm.

"Mới không phải, nhị tỷ, đệ viết tốt hơn Nhạc Nhạc, Nhạc Nhạc rất ngốc." Lý An ở bên cạnh phá, vẫn không quên nhét bánh màn thầu vào miệng.

Lý Nhạc mân mê cái miệng nhỏ nhắn, "Tam ca hư lắm, luôn ăn hiếp Nhạc Nhạc!"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Viết Cách Điều Chế

"Noãn tỷ tỷ, đệ không so đo với bọn họ, trước kia đệ đã đi tư thục, cho nên biết viết chữ." Mặc dù Chu Nguyên cũng muốn ăn kẹo, nhưng không muốn chiếm tiện nghi của đệ đệ muội muội, nên nói như thế.

Lý Noãn có chút kinh ngạc nhìn Chu Nguyên, thấy vẻ mặt cậu chân thành, trong lòng âm thầm gật đầu tán thưởng, trên mặt cười nói: "Vậy thế này đi, Nguyên Nhi xem chừng tam đệ và Nhạc Nhạc, chỉ cần các đệ viết xong, vậy thì đều có kẹo ăn."

"Tốt quá!" Chu Nguyên vui mừng đồng ý một tiếng, nghiêng đầu nói với hai người bên cạnh: "Tam đệ, Nhạc Nhạc, chúng ta mau ăn, ăn xong đi vào trong nhà tiếp tục luyện tập viết chữ, có được hay không?"

"Nguyên ca nói đúng, chúng ta nhất định phải viết xong. Có nghe không Nhạc Nhạc, chỉ có muội là ngốc nhất thôi đấy." Mặc dù Lý An nói như vậy, nhưng cũng gắp cho Nhạc Nhạc thịt cá, "Trước kia huynh nghe những người trong thôn nói, ăn nhiều cá sẽ thông minh, Nhạc Nhạc, muội ăn nhiều một chút."

"Ừm, cám ơn tam ca, huynh cũng ăn đi." Lý Nhạc ăn thịt cá, cười híp mắt rất vui vẻ.

Nhìn ba đứa bé, mấy người khác cũng không nhịn được cười, vốn còn có chút không khí buồn bực, ấm áp vui vẻ lập tức thay thế.

https://thuviensach.vn

Sau buổi cơm tối, ba đứa bé lập tức vào gian phòng Lý Văn, cầm nhánh cây, chấm nước viết chữ ở trên bàn.

Lý Văn ôm Lý Đức trở lại trong phòng, sau đó bắt đầu đưa lúa mì cho những người đó, giống như buổi sáng đã nói, cũng tặng nhiều hơn hai cân, cũng nói là ăn cơm tối nên thiếu chút nữa quên mất chuyện này.

Tô thị phải đi lấy cỏ xanh và nước cho bò ăn, rồi chuẩn bị ít lúa mì vẩy cho con gà rừng còn lại ăn, gà rừng có thể bay, bà không dám đặt nó ra ngoài.

Vốn Lý Noãn muốn rửa chén, đây là việc rất đơn giản, lại bị Tương thị nhận lấy, nói nàng có bầu, không thể quá vất vả, hai ba lần rồi đuổi nàng ra khỏi phòng bếp, làm cho nàng sửng sốt rất lâu, cuối cùng dở khóc dở cười trở về phòng, thắp cây nến, lấy giấy và bút mực ra, vừa nhớ lại cách điều chế sản phẩm dưỡng sinh được công ty nghiên cứu ra, vừa viết trên giấy.di.en.d.a.n.l.e.q.uy.d.on

Nàng tự hỏi trí nhớ không tệ, nhưng mà không phải đã gặp qua là không quên được, cho nên nhân lúc trí nhớ còn rõ ràng, viết cách điều chế quý báu này ra, những cách điều chế bình thường kia cũng viết ra, sau khi viết xong, nếu như quên mất hoặc là không nhớ rõ, tổn thất cũng không coi là quá lớn.

Trước khi mở công ty cho tới nay, bao gồm các loại sản phẩm dưỡng sinh, thuốc uống bên ngoài đều trên trăm loại, bởi vì nàng tương đối chú trọng con đường dưỡng sinh, đối với mấy cái này cũng hết sức để ý, mỗi một chủng loại nàng đều cẩn thận ghi nhớ ở trong lòng, thỉnh thoảng gặp phải sản phẩm dưỡng sinh dễ tự chế ra đều ở trong nhà mân mê tìm tòi, nếu không, nàng sẽ không nhớ rõ như thế.

Chờ viết xuống năm cách điều chế quý báu, cùng với hạng mục chú ý phương pháp điều chế thuốc, sắc trời đã khuya lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc Lý Nhạc rửa mặt rửa chân vào phòng, Lý Noãn vừa mới cất những trang giấy ghi cách điều chế xong, sau đó lại cảm thấy không quá thỏa đáng, dù sao những cách điều chế này vô cùng quan trọng, phải đi tìm Tô thị bỏ vào trong hộp khóa lại, rồi bỏ vào trong ngăn kéo, mới đi rửa mặt rửa chân, lúc đi ngủ thời có lẽ đã mười giờ.

Bảy tám ngày sau đó, Lý Noãn cũng không ra khỏi cửa.

Buổi sáng đánh một bộ Thái Cực quyền, mang những thảo dược hái lúc trước đi phơi, về phần vài cọng Vân Chi kia, để lại ở bên cửa sổ trong phòng nàng, sau đó gần như cả ngày đều ngồi ở trong phòng trầm ngâm suy nghĩ nhớ lại, viết cách điều chế trong trí nhớ ra giấy.

Tổng cộng có một trăm hai mươi cách điều chế bình thường, chín cách điều chế quý báu, trong đó có hai mươi ba cách điều chế bình thường nàng nhớ không rõ lắm, nhưng vẫn viết xuống những gì mình nhớ, nói không chừng lúc nào đó sẽ nhớ lại. Về phần các cách điều chế khác, cũng không phải hiện tại có thể làm ra, bởi vì không ít nguyên liệu trong cách điều chế vẫn chưa tìm ra được trong thời đại này, mặc dù ít nhiều không tính là quý báu, muốn mua cũng mua không được, chỉ có thể xem có vận may hay không thôi.

Cẩn thận chọn lựa một phen, Lý Noãn lại lấy ra chừng hai mươi cách điều chế được sao chép lại, mới dùng vải gói kỹ tất cả các cách điều chế, khóa vào hộp gỗ.

Trong hộp, còn có khối ngọc bội màu tím kia, ngân phiếu và tiền bạc lẻ tẻ.

"Nhị tỷ, mẹ bảo muội gọi tỷ đi ăn cơm." Lý Nhạc đã chạy tới, đã mặc vào áo mỏng, gương mặt nhỏ nhắn hồng hào hơn gương mặt vàng vọt trước kia.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lý Noãn dọn dẹp giấy và bút mực trên bàn, cùng với Lý Nhạc đi tới phòng trước.

"Noãn Nhi, Nhạc Nhạc, mau tới trên giường gạch ngồi, ấm lắm." Thấy hai người, Tô thị cười chào hỏi một tiếng.

"Mẹ." Lý Nhạc chạy tới, cởi giày lập tức leo lên, chân mang tất mới do Tô thị làm.

Trong nhà tổng cộng ba mẫu đất, trước khi Lý Noãn gặp chuyện không may, cũng đã thu hoạch lúa mì, hai tháng này chính là thời điểm nông nhàn, Tô thị cũng là người không chịu ngồi yên, muốn đi lên núi hái quả Dương Đào, còn đốn củi trở lại, đã bị Lý Văn và Lý Noãn hợp lại khuyên giải, để bà ở trong nhà cắt vải sửa đồ, chuẩn bị cho mọi người chút đồ dùng, mấy ngày nay, mỗi người cũng nhận được hai đôi tất mới, còn có hà bao và những vật nhỏ khác.

Tương thị nghỉ ngơi mấy ngày nay, thân thể khá hơn trước kia nhiều, bà cũng là người không chịu ngồi yên, dọn dẹp từ trên xuống dưới trong nhà sạch sẽ, còn giúp làm cơm, nấu thuốc, cùng làm với Tô thị, treo bốn mươi cân thịt trong nhà lên bếp lò, xông đến khi thịt khô, việc giặt y phục trong nhà càng bị một mình bà ôm hết.

Chuyện trong ngày làm xong, Tương thị liền theo Tô thị thiêu thùa may vá, hoặc là đi hái rau dại, mấy ngày trôi qua, người trong thôn đều thấy mặt bà.

Từ chuyện trừ quỷ lần đó, người trong thôn cũng biết, bà cháu Tương thị là nhị nha đầu nhà Lý Tứ báo mộng, muốn lão đại nhà Lý Tứ mang người về, nên cũng không dám nghị luận quá nhiều, sợ bị đồ không sạch sẽ tìm tới cửa. Theo mọi người nghĩ, người được quỷ hồn nhớ kỹ muốn dẫn về nhà, dù thế nào cũng có chút đáng sợ, cho nên mỗi lần nhìn thấy Tương thị, không ít người đều có chút sợ hãi trong lòng.

https://thuviensach.vn

Về phần Lý Văn, mấy ngày nay cũng có chút bận rộn.

Đầu tiên là hắn tìm Lý Noãn thương lượng một chút, chi chút tiền mặt, phải đi trấn trên mua những tấm gạch thật dày, tìm bốn thợ xây có thể tin, tới nhà sửa chữa phòng ốc, cũng xây kháng lớn trong mỗi phòng, thù lao là mỗi ngày hai cân rưỡi lúa mì, bao hai bữa cơm sáng và trưa.

Mấy ngày nay, Lý Noãn vì để tránh bị trông thấy, đều ở trong phòng ngây ngô, ba bữa một ngày trừ cơm tối đều ăn ở trong phòng, lúc xây kháng trong phòng nàng, nàng sẽ ở trong phòng Lý Văn ngây người hơn nửa ngày, cho nên mấy thợ xây cũng không biết trong nhà còn có một người không lộ mặt.

Ngoại trừ chút chuyện này, Lý Văn còn phải phụ trách trên núi hái những quả Dương Đào kia.

Cả hai lần hái quả Dương Đào hắn đều đưa đến Đệ Nhất Lâu huyện Bảo, lần thứ hai đưa qua, Trương quản sự tăng giá tiền lên hai văn, biến thành mười hai văn một cân, hai lần tăng lên kiếm thêm hai lượng năm văn, sắm thêm cho nhà ít thứ, mua cho mấy đệ đệ muội muội chút kẹo mạch đường, tiền còn lại cũng vào cái hộp nhỏ của Lý Noãn, kẹo mạch đường cũng do Lý Noãn nắm giữ và chia ra.

Ngoài ra, mỗi ngày Lý Văn đều sẽ đi xem bẫy rập trong núi, đáng tiếc nhiều ngày như thế, động vật nhỏ thì bắt không ít nhưng không bắt được động vật to lớn.

Suy nghĩ một chút cũng phải, bên trong rừng sâu núi thẳm tất nhiên có dã thú to lớn, nhưng cũng không phải đi khắp nơi, cộng thêm thời tiết lạnh dần, muốn bắt, vậy phải kiên nhẫn chờ đợi.truyện chỉ đăng duy nhất tại

Tất nhiên động vật nhỏ cũng bị Lý Văn mang về, sống thì do Tô thị và Tương thị lấy lồng tre nuôi, vốn là chuồng gia súc trống rỗng, hiện tại

https://thuviensach.vn

ngoài con bò kia ra, lại xuất hiện rất nhiều động vật trong lồng tre, thỏ hoang, gà rừng, cầy hương là nhiều nhất, còn có hai con cáo.

Mà chết, cầm đi nhà sau trực tiếp đun nấu ăn, chính vì vậy, trong nhà bỗng nhiên luôn có thịt, thợ xây tới làm cũng có lộc ăn, làm việc đều rất cố gắng, bảy tám ngày ngắn ngủn, ngoài hai gian phòng Tây Sương còn chưa thể lên giường ra, những phòng khác cũng đều thỏa đáng hết.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thương Lượng

Nghe Tô thị gọi, Lý Noãn trả lời lại, xoay người đóng cửa lớn lại rồi mới lên kháng, Tô thị đưa một chén thuốc qua.

Trên giường gạch rất ấm áp, Lý Noãn nhận lấy chén thuốc dưỡng thai Tô thị đưa uống hết rồi mới thương lượng với Lý Văn: "Đại ca, nhân lúc mấy ngày nay thời tiết tốt, ngày mai theo muội lên núi, đi hái chút thảo dược."

"Ừ, gần mười tháng một rồi, sợ là chưa tới chừng mười ngày nữa, tuyết sẽ rơi." Lý Văn gật đầu đáp lại.

Tô thị nghe, nhất thời có chút lo lắng nói: "Noãn Nhi, con đã mang thai bốn tháng, đây chính là thời gian cần dưỡng thai, nếu không cẩn thận đụng phải thì sao, vẫn không nên đi thì hơn?"

"Noãn Nhi nha đầu, mẹ con nói đúng đấy, chúng ta đều là người từng trải, sẽ không hại con." Tương thị cũng ở bên cạnh có ý tốt khuyên nhủ.

"Mẹ, Tương bà bà, người cứ thoải mái đi, không phải có đại ca ở bên người bảo vệ ư, hơn nữa con cũng không phải giấy." Lý Noãn cười nói, nháy mắt với Lý Văn.

Lý Văn rất bất đắc dĩ với muội muội nhà mình, nói: "Mẹ, nếu nhị muội muốn đi ra ngoài, thì để cho muội ấy đi, luôn buồn bực trong phòng cũng không tốt."

https://thuviensach.vn

"Đại ca, nhị tỷ, Nhạc Nhạc có thể đi cùng với hai người không?" Nhạc Nhạc nháy mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy mong đợi.

Mấy ngày nay Lý Noãn không ra khỏi cửa, mấy đứa bé cũng không ra khỏi cửa, ngày ngày ở nhà luyện chữ, đã lâu sẽ cảm thấy có chút khô khan.

Lý An cũng không ngừng gật đầu nói: "Đại ca, chúng đệ cũng muốn đi, đi bắt gà rừng!"

"Không được, đại ca các con phải chiếu cố nhị tỷ các con, hai phá phách các con đi, đại ca con không làm việc được." Không đợi Lý Noãn Lý Văn mở miệng, Tô thị đã cân nhắc đến an toàn, giúp bọn nàng từ chối yêu cầu của hai tiểu tử kia, cũng coi như đồng ý để Lý Noãn lên núi.

Mấy người nói xong, Lý Đức vẫn không mở miệng không khỏi áy náy tự trách, nói: "Nếu chân ta không phế, có thể dắt bọn nhỏ lên núi đi dạo."

Làm một người cha, ông vẫn cảm thấy rất thiệt thòi cho mấy đứa bé, dĩ nhiên, thiếu nhất phải là Tô thị.

"Cha, con và Nhạc Nhạc không đi, chúng con ở nhà luyện chữ, chờ cha tốt rồi, chúng ta lại đi." Lý An rất hiểu chuyện, nhìn Lý Đức có chút mất mác, lập tức nói ngọt.

Chân Lý Đức có thể tốt, vốn ông không muốn nói, muốn cho Tô thị một niềm vui bất ngờ, nào biết vẫn không chịu nói ra, về phần phương pháp làm sao, ông đã cam kết với Lý Noãn, nói là đại phu tìm được phương thuốc cổ truyền thì sẽ không nói khoác, vừa nói dối nhất định sẽ cà lăm cộng thêm đỏ mặt, mặc dù Tô thị nhìn ra ông che giấu cái gì đó, nghĩ đến chân của ông có thể tốt lên, nên cũng không so đo.

Lý Nhạc cũng ở bên cạnh nói: "Đúng rồi, chờ cha tốt lắm, sẽ dẫn chúng ta đi chơi."

https://thuviensach.vn

"Được, chờ cha tốt, sẽ mang bọn con đi chơi, cam đoan đấy!" Lý Đức vui mừng nở nụ cười, trong lòng rất được an ủi.

"Như vậy đi, trước khi chân cha tốt lên, nếu Nhạc Nhạc và tam đệ thật sự muốn đi trong núi, con sẽ cùng đi, con có thể chăm sóc bọn nó." Chu Nguyên suy nghĩ một chút, liền đề nghị nói. Vốn cậu muốn ở lại luyện chữ, nhưng thấy đệ đệ muội muội muốn đi trong núi chơi lại không thể đi, nên mở miệng

Chu Nguyên lớn hơn Lý An phân nửa tuổi, qua mùa xuân, là mười ba tuổi rồi, cũng coi như nửa người lớn.

Tô thị có chút do dự, Lý Noãn liền cười nói: "Mẹ, tam đệ và Nhạc Nhạc rất hiểu chuyện, sẽ không nghịch ngợm, huống chi có Nguyên Nhi ở đây, an tâm đi mà."

Lý Nhạc và Lý An vội vàng gật đầu, cộng thêm Chu Nguyên bên cạnh, ba người cùng nhau nhìn Tô thị.

Bị ba đứa bé nhìn chằm chằm, trái tim Tô thị mềm nhũn, cười nói: "Đi thì đi đi, sáng sớm ngày mai mẹ chưng cho các con thêm mấy cái bánh màn thầu, mang đi trên núi ăn."

"Nguyên Nhi, cần phải chăm sóc tốt đệ đệ muội muội, không nên đi chỗ nguy hiểm." Tương thị đi tới trong nhà sau, tuy không tham dự quyết định nhưng có nghe đến kết quả, liền cười dặn dò Chu Nguyên.

Người một nhà nói chuyện, vừa ở trên giường, không sợ lạnh, lúc trời tối mới ăn xong.

Biết Tô thị và Tương thị cũng sẽ không để cho mình đi phòng bếp, Lý Noãn dứt khoát ở trong sân đánh xong một bộ Thái Cực quyền, sau đó lôi kéo Lý Văn trở lại phòng thắp cây nến, ngồi trở lại trên giường gạch.

https://thuviensach.vn

"Có chuyện gì hãy nói đi, đừng nhìn huynh cười khúc khích." Lý Văn ôn hòa cười nói.

Lý Noãn sẽ không khách khí, cười híp mắt nói: "Đại ca, chúng ta thương lượng chuyện này. . . . . Ngày mai muội lại đi tìm hai người tới có được không, chúng ta mời bốn người, tiền công mỗi ngày của mỗi người là hai rưỡi đấu lúa mì, tương đương tiền mặt là hai tám văn tiền, cũng không tính là đắt, nhưng tiến độ thật sự có chút chậm, kháng ở phòng Tây Sương cũng còn chưa xây—— Muội hi vọng có phòng chế thuốc của muội, có thể sửa chữa trước khi mỗi gia đình ăn tết."

Chờ phòng chế thuốc xây xong, nàng nên chuẩn bị đồ đầy đủ, là có thể bắt tay vào làm phối chút sản phẩm dưỡng sinh, đi thử bán ở chợ.

Lý Văn hơi suy nghĩ một chút, đề nghị: "Nếu không phải cứ như vậy đi, chúng ta có phòng nhiều, phòng chính là cha mẹ ở, bên trái là muội và Nhạc Nhạc, bên phải là huynh và tam đệ, đúng lúc ở Đông Sương có mấy phòng, chỉ có Tương bà bà và Nguyên Nhi, người một nhà chúng ta coi như một người một phòng, Đông Sương là đủ rồi. Tây Sương và hậu viện cũng trống không, không phải muội muốn xây cho đám người Nhạc Nhạc Thư Hương Viên sao, không bằng đổi hậu viện thành Thư Hương Viên, lớn nhỏ cũng thích hợp, sửa đổi một chút, còn có thể làm một thư phòng lòi ra bên ngoài, Tây Sương chỉ có hai phòng, có thể thông với nhau, cũng không xây kháng, vừa đúng một phòng cho muội thành phòng chế thuốc, một phòng muội dùng để làm phòng kho, như vậy rất nhanh sẽ có thể bắt đầu đào đất hầm."

Nhà, phòng ốc quay lưng về phía Nam hướng nhìn về phía Bắc, chuồng gia súc, chuồng heo đều dựa vào bên tay phải cửa, bên tay trái là phòng chứa củi, đều dựa vào tường viện, bốn phòng chính diện phía Nam là phòng chính, một là dùng để ăn cơm và phòng khách chiêu đãi khách, cũng gọi là phòng trước, ba phòng khác là ngủ, bốn phòng ở Đông Sương dựa vào phía đông tường viện, Tây Sương là bởi vì bị chuồng gia súc chiếm

https://thuviensach.vn

chút vị trí, chỉ có hai gian phòng. Phòng bếp ở hậu viện, đưa lưng về phía phòng chính, trừ đó ra, chính diện phía Nam hậu viện còn mấy phòng lộn xộn, nhà xí đang ở trong góc gần hậu viện nhất.

Lý Noãn suy nghĩ trong đầu, cảm thấy phương pháp này có thể được, tiền bạc bây giờ eo hẹp, quả thực không thể phô trương lãng phí.

"Được, muội nghe đại ca." Lý Noãn gật đầu, ngược lại quan tâm đến chuyện mua đất, "Đúng rồi đại ca, chuyện mua đất đai thế nào rồi?"

"Chuyện hầm và Thư Hương Viện, ngày mai huynh nói với mẹ và bốn người kia một chút, ngày mai huynh lại đi trấn trên tìm thêm hai người. Chuyện mua đất, huynh đã thông báo lái buôn nổi danh ở trấn trên rồi, nói muốn mua chừng hai mươi mẫu ruộng, bảo hắn nếu có đất đai nào tốt thì giữ lại, tốt nhất là năm nay mới trồng trọt xong, như vậy không dễ sinh cỏ dại." Lý Văn nói rõ ràng đâu vào đấy.

"Ừm, đại ca sắp xếp xong xuôi là được." Lý Noãn yên tâm gật đầu một cái, lại lấy từ trong ngực ra mấy trang giấy đưa tới nói, "Đại ca, huynh xem những đồ ghi trên tờ giấy kia một chút, có những đồ huynh đã nghe qua chưa?"

Trên giấy sao chép lại chính là hai mươi mấy cách điều chế, tất cả không phải là nguyên liệu dược liệu.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Huynh Muội Ấm Áp

"Ừ." Lý Văn gật đầu đáp một tiếng, nhận lấy tờ giấy Tuyên Thành, mở ra thấy chữ tiểu Khải phiêu lãng đẹp đẽ ở bên trên, không khỏi có chút kinh ngạc nhìn Lý Noãn, sau đó vừa cẩn thận nhìn tờ giấy, vừa chỉ ra những tên chưa từng thấy qua ở trên đó.

". . . . . Hoa hồng này chưa nghe nói qua. . . . . Ừ, cái gọi là rau diếp là cái gì?"

"Cái này đọc là rau diếp, còn gọi là rau xà lách."

"Rau xà lách thì có. Ừ. . . . . còn hoa loe kèn, cây mã đề, huynh đều chưa từng thấy qua, còn cây cỏ này là bắp cải hả?"

"Cây củ cải cải bắp."

"Chưa từng nghe qua, còn có cái này. . . . . ."

Dù sao Lý Văn chỉ học hai năm tư thục, phần nữa là chỉ cố gắng, cũng không có ít chữ không biết, mỗi khi gặp phải chữ không biết, hắn sẽ hỏi, Lý Noãn sẽ đọc tên đó ra, có tên khác thì sẽ bổ sung nói rõ, còn hình dung dáng vẻ bề ngoài của nó.

Cứ như vậy, mượn ánh nến, chữ biết hay không biết trên tờ giấy, hai huynh muội cũng lần lượt nêu lên.

Cho đến cây nến bị ngắt hai lần tim sáp, hai người mới nhìn qua hết tất cả những gì ghi trên tờ giấy.

https://thuviensach.vn

"Còn tưởng rằng ít nhất phải được năm sáu cách điều chế hiện tại lập tức có thể bào chế ra, xem ra là muội thật sự quá mong chờ rồi." Chờ sau khi Lý Văn hiểu hết những chữ không biết, Lý Noãn có chút khóc không ra nước mắt.

Bởi vì bị một phen xoi mói, nàng phát hiện, trong hai mươi mấy cách điều chế chọn ra, chỉ có ba cách điều chế có thể tìm được nguyên liệu, những cách điều chế khác, ít nhất cũng thiếu một loại nguyên liệu, về phần những cách điều chế còn lại, phần lớn quá mức phức tạp, hoặc là cần một phương pháp chế biến đặc biệt, nên càng không cần phải nói. . . . . .

Dĩ nhiên, có nhiều cách điều chế chỉ cần dược liệu, nhưng quá trình chế tạo cũng quá phức tạp, lấy điều kiện bây giờ, không cách nào chế biến ra.

"Aiz, từ từ thôi, không thể nào nhiều đồ như vậy mà không có một thứ gì được, có lẽ là khác biệt." Lầm bầm lầu bầu nói một câu, Lý Noãn tự tin một chút.

Sản phẩm dưỡng sinh do công ty của nàng nghiên cứu ra, coi trọng chính là tự nhiên, mọc tự nhiên, khỏe mạnh, tất cả nguyên liệu đều có thể tìm được trong thiên nhiên, cũng không có những vật được làm từ hóa chất pha sẵn. Dĩ nhiên, dựa vào những thứ này vẫn không thể để cho nàng mới gần hai mươi tuổi đã trở thành bậc thầy nổi tiếng trong nghề dưỡng sinh, càng không thể làm công ty dưới danh nghĩa của nàng nổi tiếng khắp mọi nhà được, dù sao, dưỡng sinh coi trọng tự nhiên mà công ty cũng không phải là một nhà.

Mặc dù nàng có thể từ trong số đông nhiều người cạnh tranh lan truyền ra, chân chính quan trọng là nhân tố, là chân lý đặc biệt trong dưỡng sinh của nàng.

Từ Lý Noãn mà ra, dưỡng sinh chân chính, cũng không phải là hàng loạt thậm chí là ép buộc cực đoan hay khống chế, mà là coi trọng thuận

https://thuviensach.vn

theo bản tâm và tự nhiên, chỉ có tâm trạng bình thản, khỏe mạnh, vấn đề chăm sóc thân thể mới có thể đạt được kết quả. Dù sao, sản phẩm dưỡng sinh cũng không phải tiên đan diệu dược, mà là vật phẩm phụ trợ nhằm vào những người bận rộn bên ngoài, nó ngay cả dược vật cũng không phải, càng không thể nào chữa khỏi trăm bệnh, đặc biệt là nhiều loại tâm bệnh.

Tâm tình thoải mái hay không, là nhân tố mấu chốt ảnh hưởng đến thân thể khỏe mạnh.

Lý Noãn đã từng vì vậy giải thích công khai, tâm trạng một người đối với thân thể mà nói, giống như vua của một nước, mà thân thể giống như giang sơn ngàn dặm. Nếu như bản thân Quân Vương có vấn đề, như vậy thì coi như có người ở bên phụ trợ, giang sơn này cũng khó có thể vững chắc; ngược lại, nếu tự thân Quân Vương hiền đức, như vậy thì coi như có gian thần nắm quyền, hắn cũng cực kỳ khó gây nên sóng gió gì ảnh hưởng tới giang sơn.

Khi đó, công ty dưới danh nghĩa của nàng đã đi vào quỹ đạo, danh tiếng đang lên rừng rực, cũng có không ít khách hàng trung thực, không sợ kẻ làm theo tới cạnh tranh.

Nhưng ngàn lần không nghĩ tới là, nàng vừa mới nói ra câu kia không lâu, đã chịu tai họa bất ngờ do trời giáng xuống, tới thế giới này, cũng nhảy qua tất cả các bước thành mẹ đứa nhỏ, cũng may tâm trạng nàng vẫn rất tốt, không bị đả kích, hơn nữa hiện tại, nàng đang dốc lòng nghỉ ngơi chạy đến cổ đại mở công ty, dĩ nhiên, suy nghĩ của nàng phải hơi thay đổi, cộng thêm tín ngưỡng sắc thái đặc biệt ở niên đại này.

Sau khi Lý Văn trả lại tờ giấy cho Lý Noãn, vẫn đang suy nghĩ những chuyện khác, giữa hai lông mày lại có chút nghi hoặc.

Im lặng một lát mới nhẹ giọng hỏi: "Nhị muội, muội hãy thành thật nói cho đại ca, sao muội biết viết chữ? Chữ này phiêu lãng xinh đẹp, viết còn

https://thuviensach.vn

tốt hơn đại ca không biết bao nhiêu lần, hơn nữa muội biết chữ cũng nhiều vô cùng, có thể so được với tú tài trấn trên, không, có lẽ còn tốt hơn bọn hắn rất nhiều."

Hai ngày nay, hắn nhìn Lý Noãn dùng bút mực nghiên giấy, cho là nàng đang luyện chữ giống như đệ đệ muội muội, nào biết nàng lại viết chữ đẹp như thế.

"Hả, cái này. . . . . ." Lý Noãn sửng sốt, có chút xấu hổ, suy nghĩ một cái, lộ ra vẻ làm khó nói: "Đại ca, không phải muội đã nói với huynh rồi sao? Muội cũng không biết tại sao, sau khi nằm mơ, trong óc liền có rất nhiều thứ, giống như là của muội vậy."

"Nhưng mà nhị muội, chữ viết này của muội cũng không phải một sớm một chiều là có thể luyện ra được." Lý Văn nói một cách chắc chắn, chân mày cũng nhíu lại.

Trí nhớ có thể là mơ thấy, bao gồm Lý Noãn đột nhiên biết thảo dược, hiểu được rất nhiều thứ, hắn đều có thể miễn cưỡng tin tưởng đó là học được trong mộng, thế nhưng cũng không có nghĩa là thao tác thực tế, nếu không ai cũng nằm ở trên giường suy nghĩ một chút là có thể viết ra một hàng chữ đẹp đẽ, tú tài chỉ sợ cũng không đáng giá.

Sao đột nhiên nói chuyện này, chẳng lẽ đại ca lại hoài nghi nàng sao? Lý Noãn không biết nên nói gì nữa, quyết định im lặng là vàng.

Lý Văn không biết suy nghĩ của nàng, thấy nàng không nói lời nào, liền nói tiếp: "Nhị muội, về sau tuyệt đối đừng để lộ những thứ này ở trước người khác, tốt nhất ngay cả những người trong nhà cũng không cần nói ra, nhớ chưa? Đại ca sợ nói ra chuyện như vậy, hại muội bị người xấu nhớ đến."

Mộc tú vu lâm, phong tất tồi chi

https://thuviensach.vn

(*Ý là người xuất sắc quá dễ bị ghen ghét đố kỵ)

Tuy Lý Văn nói chưa từng nghe qua những lời này, lại hiểu được đạo lý này, đồ quá tốt, luôn không giải thích được chọc người đố kỵ.

Thì ra là đại ca lo lắng cho nàng.

Tâm trạng căng thẳng của Lý Noãn nhất thời hạ xuống, tiếp theo có ấm áp xông lên đầu, cười nói: "Đại ca yên tâm, chuyện này muội sẽ cẩn thận, tạm thời sẽ không để lộ ở trước mặt người khác, đợi sau đầu xuân, chúng ta có tiên sinh, muội cũng đi theo học. Trước học tập sau đó biết viết chữ, cuối cùng sẽ không có vấn đề gì?"

Ở đương thời, tài văn chương là trình độ cực kỳ được người ta đánh giá cao, nàng một cô nương nhà nông, không, phải là tiểu phụ nhân nhà nông, có thể viết ra kiểu chữ đẹp bực này, hay là... "nằm mơ" học được, truyền đi còn không biết sẽ đưa tới chuyện gì, nếu lại tiếp tục chỉ sợ thiên hạ không loạn, người có lòng thêm dầu thêm mỡ, thổi phồng một phen, mang đi bình phẩm những tiểu thư nhà giàu kia, vậy còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa đây.

"Vậy thì tốt, sáng mai còn phải dậy sớm đấy, nhanh đi ngủ đi." Lý Văn thở phào nhẹ nhõm, thân thiết vuốt đầu Lý Noãn.

"Đại ca, tóc của muội cũng rối loạn rồi, tật xấu này của huynh không được, phải thay đổi!" Lý Noãn có chút im lặng trợn mắt, một tay lấy tay Lý Văn ra, buồn bực lên tiếng.truyện chỉ đăng duy nhất tại những trang khác chỉ là đồ chuyên đi copy khốn nạn.

Dầu gì nàng cũng có mười lăm tuổi rồi, ở cổ đại cũng coi như là một đại cô nương, trong bụng đã có đứa bé rồi, đại ca còn coi nàng như đứa bé.

Chỉ là nghĩ lại, ở trong mắt đại ca, nàng đều luôn là muội muội, trong lòng đã cảm thấy ấm áp.

https://thuviensach.vn

Lý Văn cười rút tay về, xuống giường mang giày, Lý Noãn cho rằng hắn phải đi, cũng không phòng bị, nào biết lại bị hắn xoa nhẹ một cái, còn cười nói với nàng: "Dù sao một lát nữa sẽ phải ngủ, cũng phải rối, không thể lãng phí."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Thân Thích Tới Cửa

"Đại ca, huynh thật là tiết kiệm! Dầu gì muội cũng sắp làm mẹ rồi, huynh không chừa chút mặt mũi, cẩn thận cháu huynh ra ngoài báo thù cho muội." Lý Noãn tức cười, khi nói chuyện, muốn tránh tay Lý Văn, nào biết hắn thu về trước một bước, cười sải bước đi ra khỏi phòng trước, đi tìm Tô thị bàn bạc để thợ xây xây lại Tây Sương và hậu viện.

Lý Noãn ở phía sau liếc mắt, đại ca đọc sách hai năm, trong bụng quả nhiên là nhuốm màu học vấn!

Sáng sớm ngày hôm sau, sắc trời chưa sáng, bốn gã thợ xây còn chưa tới, Lý Noãn đã bưng thảo dược đặt ở góc viện, để Tô thị và Tương thị hỗ trợ xem chừng, uống thuốc dưỡng thai xong, đi cùng với Lý Văn dẫn theo ba đệ đệ muội muội đi lên núi.

"Cây nấm này thật đẹp, phía trên còn có hoa, nhị tỷ, nhị tỷ, tỷ mau xem." Lý Nhạc cầm cây nấm màu sắc diễm lệ, như dâng vật báu đứng trước mặt Lý Noãn.

Lý Noãn mới vừa đào một gốc cây thảo dược ném vào gùi, ngẩng đầu nhìn thấy hoa nấm, thì cười giải thích, nói: "Nhạc Nhạc, cây nấm xinh đẹp kia là nấm độc đấy, nếu không cẩn thận ăn vào sẽ đau bụng."

"A." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Nhạc lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng ném nấm độc thật xa, nghiêng đầu chạy về phía Lý An bên kia: "Nhị tỷ, Nhạc Nhạc đi nói cho tam ca và nguyên ca ca."

https://thuviensach.vn

Bên kia, Chu Nguyên cũng mang cái gùi nhỏ, đang tìm nấm, mùa này trên núi nấm cũng không nhiều, phải chăm chỉ mới có thể tìm được.

Cũng không biết có phải đệ đệ muội muội hay không, Chu Nguyên hoạt bát sáng sủa hiểu chuyện đặc biệt nhanh, mới thời gian mấy ngày, đã biểu hiện như đại ca, chững chạc không ít, làm chuyện cũng không mơ hồ.

Lý Noãn phỏng đoán, có lẽ là Tương bà bà nói với cậu chuyện gì đó, mới dẫn đến Chu Nguyên nhanh chóng lớn lên.

Chỉ là lấy tính tình của Tương bà bà, chắc chắn không nói lời gì xấu, cho nên đối với chuyện Chu Nguyên nhanh chóng lớn lên, Lý Noãn cũng vui mừng.

Lý An và Lý Nhạc lại khác biệt, hai đứa bé tìm nấm một lát là sẽ đi đến chỗ khác chơi, bắt vỏ côn trùng cũng có thể chơi rất lâu, đứa bé nhà nông không có món đồ chơi gì, tất cả trong núi đều có thể trở thành niềm vui thú của bọn nó. Chơi đã côn trùng, hai đứa bé lại đi đào móc trong bụi cây thấp rậm rạp nửa ngày, phát hiện mấy cây lông gà rừng, đã vui mừng đến nhún nhảy, Lý Nhạc rất vui vẻ đi theo phía sau, rõ ràng là chuyện đơn giản như vậy, bọn nó lại chơi vô cùng vui vẻ.

"Tam đệ, Nhạc Nhạc, không nên đi xa." Chu Nguyên lau mồ hôi trên trán, ngẩng đầu lên kêu to.

"Vâng!" Cách đó không xa, Lý An và Lý Nhạc ngoan ngoãn đồng ý một tiếng, quả nhiên không chạy đi nơi xa mà xoay quanh ở phụ cận.

"Muội thấy khí sắc của ba đứa bé tốt hơn trước kia rất nhiều." Lý Noãn nhìn một lát, cười nói.

Lý Văn cũng cười gật đầu nói: “Trên mặt đã có thể thấy thịt, còn cần phải thông minh như nhị muội, hiện tại trong nhà ta mỗi ngày đều có thịt cá, phần trên đầu ăn ngon rồi, thân thể sẽ chắc chắn.”

https://thuviensach.vn

"Phải cám ơn giấc mộng kia." Lý Noãn lập tức cười, lại nhìn Lý Văn một chút.

Trải qua chừng mười ngày, màu xanh vàng trên mặt hắn phai nhạt không ít, da thịt coi như trắng nõn bởi vì hàng năm bị ánh mặt trời chiếu, lộ ra màu da khỏe mạnh.

Một đường đi đến, đến sườn núi đã giữa trưa, năm người huynh đệ tỷ muội vây quanh một chỗ, ngay cả ăn bánh màn thầu uống nước trong ống trúc cũng lại náo loạn một trận.

Sau đó Lý Noãn sẽ để cho Chu Nguyên mang theo đệ đệ muội muội chơi đùa ở phụ cận đây, cùng với Lý Văn đi sâu vào vùng đặt bẫy.

Không biết có phải nguyên nhân do thời tiết lạnh hay không, vẫn không có con mồi lớn nào mắc câu, chỉ bắt được một con gà rừng và một con thỏ xám, thỏ xám bởi vì bị hàm thiếc ghìm chặt cổ, đã chết.

Dùng cây cỏ mây trói gà rừng lại, Lý Văn ném nó cùng với thỏ xám vào trong gùi, cùng với thảo được mà Lý Noãn đào một buổi chiều.

Trời sắp tối rồi, hai huynh muội mới xuống núi tìm ba đệ đệ muội muội, cùng nhau đi vào trong nhà, mới xuống chân núi, đã bị Tương thị chạy tới gọi lại.

"Noãn Nhi nha đầu, người trong nhà đến, mẹ con bảo ta tới nói cho con biết trước chớ trở về, đợi nàng đuổi người đi rồi tới đây gọi con về."

Lý Văn và Lý Noãn liếc mắt nhìn nhau, cũng có chút kinh ngạc, đám người Lý An không nói chuyện, ngoan ngoãn nghe lời.

"Mẹ có nói là ai tới không?" Lý Noãn lập tức hỏi.

https://thuviensach.vn

"Cái này ta không biết, chỉ là hình như huynh đệ và vợ của huynh đệ cha con tới." Tương thị nói như vậy, suy nghĩ một chút, lại lo lắng bổ sung một câu: "Noãn Nhi nha đầu, không nên trách bà già ta nói chuyện quá thẳng, ta thấy huynh đệ của cha con không có ý tốt gì, chỉ là cha mẹ con vẫn rất vui vẻ khi bọn họ tới cửa."

"Những người kia thật đúng là còn mặt mũi mà đến." Lý Noãn tức giận, nhưng mà đối với thái độ của Tô thị và Lý Đức, ngược lại nàng không ngoài ý muốn.

Thông qua qua trí nhớ, nàng hiểu sâu sắc rằng, Tô thị và Lý Đức hết sức coi trọng tình thân, đối đãi người thân càng thêm bao dung, cho dù là người thân phạm vào tội lỗi lớn, bọn họ cũng có thể không chút do dự tha thứ. Đúng là bọn họ cực kỳ xem trọng tình thân, còn trên cả quan niệm bảo thủ ở thời đại này, hai người mới có thể tiếp nhận nàng chưa thành thân mà có con, cho nên mặc kệ nói thế nào, loại quan niệm này của bọn họ là chuyện tốt.

Nhưng mà ngược lại, đây cũng là nguyên nhân cả nhà bọn họ luôn bị những thân thích cực phẩm kia bắt chẹt, nàng phải nghĩ biện pháp thay đổi hiện trạng này.

Giống với lần nàng bị buộc treo ngược lên trên, Tô thị cũng chỉ chuyển mũi nhọn tức giận vào trên người những hương thân không máu mủ kia, sau Lý Đức lại biết nàng tự sát, tâm tình cũng không kém Tô thị bao xa, đối với những thân thích nói lời nặng nhất kia, hai người không những không trách cứ, ngược lại còn nói bọn họ chỉ bởi vì quá gấp và lo lắng, mới nói những lời nặng như thế, chẳng những không có ác ý, hơn nữa còn là vì tốt cho bọn họ.

Dừng một chút, Lý Noãn lại nói: "Bọn họ cũng thật sự có lá gan."

https://thuviensach.vn

Nàng vốn cho rằng, có chuyện quỷ nháo, coi như nhà nàng có dấu hiệu chuyển tốt, những thân thích kia tối thiểu sẽ bởi vì trong lòng hổ thẹn, nửa năm không dám tới, đáng tiếc nàng coi thường can đảm của những người kia, chỉ là sự kiện quỷ nháo, hoàn toàn không đè xuống khát vọng đối với tiền bạc của những người kia.

Mấy ngày nay, nhà nàng mướn thợ xây sửa chữa, chỉ mới bảy tám ngày, những thân thích kia đã ngồi không vững rồi.

"Bọn họ tới là chuyện sớm hay muộn, nhị muội, các ngươi ở chỗ này chờ, huynh đi về trước, huynh sợ cha mẹ sẽ nói lộ ra khỏi miệng." Lý Văn nói xong, để gùi xuống đất, cũng nhanh bước đi về phía trong nhà.

Cái gọi là sẽ nói lộ ra khỏi miệng, đương nhiên là chỉ chuyện nàng còn sống.

Mặc dù Lý Văn được Tô thị và Lý Đức soi sáng nuôi lớn lên, cũng may hắn đã học hai năm tư thục, biết rõ sai trái, hơn nữa mấy năm này, những thân thích kia cũng ghét bỏ nhà bọn họ quá nghèo, không muốn tới cửa, Tô thị và Lý Đức cũng không có cơ hội làm ảnh hưởng đến Lý Văn, tất nhiên hắn không có loại mù quáng xem tình thân là trên hết.

"Tương bà bà, làm phiền bà tới đây một chút, con có lời nói với bà." Lý Noãn gọi Tương thị đứng ở bên cạnh.

"Hả, sao thế Noãn Nhi nha đầu?" Tương thị tiến lên vài bước, đi tới bên người Lý Noãn hỏi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Nhạc Nhạc Bị Rắn Cắn

"Chúng ta đi qua nói chuyện." Lý Noãn lôi kéo Tương thị đi tới bên cạnh, mới nhỏ giọng nói, "Tương bà bà, bà trở về nói cho cha mẹ con biết, hãy nói. . . . . ."

Nghe xong lời Lý Noãn nói, đầu tiên Tương thị có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã hiểu, gật đầu nói: "Được, ta sẽ đi ngay bây giờ."

Sắc trời hơi trễ, trong phòng bếp, Tô thị đang cùng một nông phụ trung niên da hơi đen có mấy phần thùy mị chuẩn bị thức ăn, vừa nói vừa cười làm việc nhà, hình như tình cảm hết sức tốt đẹp.

Phụ nhân này không phải là người khác, chính là vợ của nhị ca Lý Đức Lý Nghĩa, Vương thị.

"Vợ lão Tứ, những năm này một mình muội chống đỡ cái nhà này, thật là khổ cho muội." Vương thị vừa nhóm lửa, vừa nói như vậy.

Chỉ là, mặc dù bà ta đang nói chuyện với Tô thị, thế nhưng đôi mắt lại dính vào miếng thịt Tô thị đang cắt, một chút không dời đi.

"Không khổ cực, đây là chuyện phải làm, chỉ cần cha bọn nhỏ đối tốt với muội, muội sẽ không cảm thấy khổ." Tô thị liền cười nói, lanh lẹ cắt lấy miếng thịt, cũng không oán trách gì.

Vương thị sửng sốt một chút, dời mắt khỏi miếng thịt trước mặt, vòng vo chuyển quan lại ở trên mặt Tô thị, liền nói: "Vợ lão tứ à, ta hiểu muội,

https://thuviensach.vn

một mình muội phải nuôi sống mấy miệng ăn, tại sao có thể không khổ cực chứ, lão Tứ có thể cưới được muội, đó là phúc khí của hắn."

Nghe Vương thị nói lời xuất phát từ trong lòng với bà như vậy, Tô thị liền cười cười, cảm thấy được an ủi, không tiếp tục phản bác gì.

Vương thị cẩn thận nhìn nét mặt của bà, tiếp tục cảm khái nói: "Vợ lão Tứ à, thật ra thì chị dâu ta cũng muốn đến giúp muội, nhưng tình hình của nhà chúng ta muội cũng biết rồi, muội và lão Tứ chia ra ở riêng, chuyện trong nhà ấy mà, ta và đại ca nhận lỗi với muội, thật sự là không giúp được gì."

"Aizz." Tô thị kinh ngạc buông tiếng thở dài, nhận lời hỏi thăm của Vương thị, "Nhị tẩu tử, trong nhà cũng có hai mươi mẫu đất, hắn không có vấn đề gì chứ?"

Vương thị liền thở dài, một lời cay đắng mới nói: "Cha mẹ ta lớn tuổi, mấy năm này càng ngày càng không động được, sẽ không nói hai lão nhân xuống đất làm việc, nhị ca của muội lại là một người thành thật, đại ca hắn cả ngày chạy ra bên ngoài không làm việc, vợ của đại ca thì yếu ớt, cũng không làm được bao nhiêu chuyện, trong nhà nhiều việc như vậy, nhị ca của muội sẽ phải làm một lúc nhiều việc, cũng nhanh bị bệnh, ta lo lắng, phải hầu hạ hắn, giúp đỡ hắn, nếu việc đồng áng trong nhà làm không xong, vậy thì không tốt, năm nay cha hắn đúng lúc đỡ hơn, giúp thu hoạch vụ thu xong, liền vội vàng sang đây xem vết thương hai người các muội, tình hình chúng ta muội cũng biết, không có đồ gì tốt, chỉ còn hai con gà mái này còn có thể ăn được, sáng mai muội giết nấu một bữa, cho lão Tứ bồi bổ thân thể."

Tô thị nghe nói như thế, trong lòng không khỏi có chút áy náy, bật thốt lên: "Nhị tẩu tử, các người cũng không dễ dàng, có thể tới đây một chuyến là tốt rồi, nhà chúng ta cũng không thiếu cái gì, hai con gà này, các ngươi

https://thuviensach.vn

mang về đi, thuận tiện nhà chúng ta có chút dã vị, tỷ cũng mang một ít trở về, đều là do đứa bé bắt được trên chân núi, cũng không đáng hai văn tiền."

"Như thế sao được." Vương thị từ chối, không đợi Tô thị khuyên, lại cảm khái một tiếng nói, "Aizz, muội xem ta đi, lại khách khí với muội nữa rồi, vậy thì cám ơn muội, vợ lão Tứ."

"Sao còn nói lời này, đều là người trong nhà, nói gì cám ơn với không cám ơn." Tô thị cười nói.

Sau đó hai người lại nói sang chuyện khác, không phải là chuyện trong ruộng, sau đó không biết Vương thị nói cái gì, Tô thị chuẩn bị nói lấy cho bà ta thịt khô, Tương thị đã vào phòng bếp, cuống cuồng nói: "Không xong, Liễu Nhi, Nhạc Nhạc té trong rãnh, bị rắn cắn rồi!"

"A!" Tô thị cuống quít để dao thái thịt xuống, "Tương đại thẩm, chuyện gì xảy ra, sao bị rắn cắn vậy, bây giờ đứa bé đang ở nơi đó?"

"Đang ở dưới chân núi, mới vừa rồi Văn Nhi trở lại, ta đi gọi hắn, Liễu Nhi, ngươi trước đi qua đó nhìn một chút." Tương thị nói xong cũng quay người đi ra khỏi phòng bếp, đi vòng qua đằng trước vào phòng chính.

Trong phòng tràn đầy mùi thuốc, một nam nhân trung niên có mặt mũi tương tự với Lý Đức, mặc vải thô, mắt dài nhỏ đang ngồi ở bên giường, lôi kéo tay Lý Đức nói chuyện.

Vào lúc này, hắn ta đang mở miệng một tiếng Tứ đệ: "Tứ đệ à, Noãn Nhi chết đi chúng ta cũng rất đau lòng, nhưng cũng không thể trách được ai. . . . . Nha đầu Noãn Nhi kia cũng hiếu thuận, đã đi rồi mà cũng muốn trở về hiếu thuận với đệ, lúc ta biết chuyện, trái tim rất khổ sở, đứa bé kia hiểu chuyện, rất hiểu chuyện."

Hai người đã nói một lát rồi, trong lòng Lý Đức cảm động hết sức, nghe nói như thế, không nhịn được nói: "Nhị ca, Noãn Nhi nó. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Cha." Ngoài cửa đột nhiên truyền đến giọng nói của Lý Văn, cắt đứt câu sau của Lý Đức, sau đó Lý Văn ý cười đầy mặt đi vào nói: "Cha, con đã trở về, a, nhị bá cũng ở đây, khách ít đến quá."

Lý Nghĩa liền cười nói: "Đâu có, ta đi tới thăm cha con một chút."

"A, là như vậy sao, vậy thì quá tốt rồi." Lý Văn cũng cười theo nói: "Cha, cha thấy nhị bá quan tâm nhà chúng ta chưa kìa, trước kia nhà chúng ta không có gì ăn, nhị bá cũng tiếc rẻ, lo lắng con ăn gì đó, hiện tại chúng ta có ăn rồi, nhị bá cứ tới đây thăm cha, cùng với cha ăn bữa cơm, cũng không cần lo lắng con ăn không rồi."

"Đại chất tử quá khách khí rồi, cái gì quan tâm với không quan tâm, đều là người một nhà, dĩ nhiên không thể gây thêm phiền toái cho các ngươi." Ngay cả mí mắt Lý Nghĩa cũng không nháy mắt một cái nói.

Lý Đức chất phác đôn hậu, cũng không có nghĩa ông ngu, tất nhiên nghe được ra ý tứ châm chọc trong lời nói của Lý Văn, lập tức cười khuyên: "Văn Nhi, nói lời gì vậy, đây là nhị bá của con, thân thích đấy, yên tâm đi, huynh ấy không phải loại người như con nói. Mới vừa rồi nhị bá con nói với cha, những năm này thân thể ông và bà con không được như xưa, đại bá của con lại thích buôn bán, công việc của hai mươi mẫu đất trong nhà đều rơi xuống trên vai nhị bá con, mệt mỏi cũng bị bệnh mấy lần. Văn nhi, mau nói lời xin lỗi với nhị bá con."

"Không phải con chỉ đùa với nhị bá một chút thôi sao, nhị bá là người tốt, sẽ không so đo với một tiểu bối như con." Lý Văn lơ đễnh cười nói, nghiêng đầu chống lại ánh mắt hả hê của Lý Nghĩa, từ trong lòng cảm thấy không thoải mái.

"Không có việc gì, hai thúc cháu ta không có gì không thể nói." Lý Nghĩa cười nói, một bộ dáng độ lượng.

https://thuviensach.vn

Lý Đức cười theo, trung hậu chất phác, nhìn Lý Văn nói: "Tên tiểu tử con, nhờ may là nhị bá con, đổi lại là người khác, chắc chắn sẽ đắc tội người ta."

Đổi lại là người khác, con sẽ không nói lời này. . . . . Trên mặt Lý Văn chỉ cười không nói, nhưng mà trong lòng lại rất là bất đắc dĩ.

Tô thị và Lý Đức tin tưởng họ hàng thân thuộc, gần như có thể nói là một loại cố chấp, đây là sự thật không sửa đổi được.

"Tứ đệ à. . . . . ." Lý Nghĩa cười vài tiếng, lại mở miệng, đang muốn nói cái gì nữa, Tương thị đã từ bên ngoài chạy vào, vội vã nói: "Không xong rồi, Tứ Nhi, Nhạc Nhạc rơi vào trong rãnh dưới chân núi, bị rắn cắn rồi, khóc gọi ngươi đấy, Liễu Nhi đã đi qua rồi."

Tương thị gọi Lý Đức là "Tứ Nhi", là căn cứ vào thứ tự của ông ở bên nhà cũ, từ “nhi” phía sau là uốn lưỡi vần cuối, cũng không chân chính đọc ra, không chỉ là Lý Đức, mà tám xã huyện quanh đây, mọi người gọi nam tử trưởng thành, nếu như phía sau đi kèm theo chữ “nhi”, vậy cũng phải uốn lưỡi vần cuối, chính là dạy dỗ người cứng rắn không nghe.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cố Chấp Với Tình Thân

"A!" Lý Đức lập tức đổi sắc mặt, vội vàng nói: "Đang ở đâu, Văn Nhi, nhanh, mau dẫn cha đi tìm Nhạc Nhạc."

Vốn Lý Văn cũng gấp gáp, lại phát hiện Tương thị nháy mắt với hắn, lập tức hiểu rõ, liền lộ ra vẻ làm khó nói: "Như vậy sao được, cha, nhị bá và nhị bá mẫu vẫn còn ở nhà chúng ta mà, mẹ đã đi qua rồi, trong nhà không thể không để lại người tiếp nhị bá và nhị bá mẫu."

Lý Đức phản ứng kịp, lập tức nói: "Nhị ca, huynh và nhị tẩu đi về trước đi, các huynh cũng bận rộn, đừng kéo dài thời gian, đứa nhỏ xảy ra chuyện, còn không biết còn bận rộn tới khi nào, đều đang rất lo lắng cho đứa bé."

Sớm không bị rắn cắn, muộn không bị rắn cắn, cố tình ngay lúc này, Lý Nghĩa khó chịu trong lòng, suy nghĩ nếu như ở lại, có lẽ sẽ phải làm chân chạy vặt thì gật đầu nói: “Vậy ta và nhị tẩu của đệ về trước, hôm nào sẽ sang đây xem các đệ.”

Lý Nghĩa nói xong, đứng dậy bước nhanh ra phòng chính, bước chân có chút vội vàng, chỉ sợ chậm một chút là sẽ bị gọi đi hỗ trợ vậy.

Trong sân, Vương thị đang đứng ở bên cạnh chuồng gia súc, con ngươi dính vào trên người con bò dịch không ra, cuối cùng bị Lý Nghĩa kéo đi.

"Thật là xui xẻo, vợ tứ đệ cũng đã đồng ý đưa ta hai con gà rừng, đang muốn nói cho ta thịt khô, kết quả bà già kia chạy vào, nói nha đầu chết tiệt kia bị rắn cắn, một cú cắn này, cũng đã lấy mất gà rừng của chúng ta, thật là

https://thuviensach.vn

một sao chổi, sao không một cú cắn chết nó đi!" Trên đường trở về, Vương thị mở miệng mắng.

Lý Nghĩa nghe, nhất thời tức giận nói: "Bà còn nói, trước khi đến ta đã làm theo như bà nói, có đồ là đủ rồi, ai bảo bà tham lam, còn muốn thịt khô, bà phải cầm đồ về nhà sớm một chút, cũng không cần đưa lại hai con gà mái, bà là đồ bàn bà phá của."

"Ông cho rằng ta đây là vì ai? Không phải ông nói muốn ăn thịt khô, ta đã sớm đi rồi, ta ước gì đi sớm một chút!" Vương thị nổi giận, dứt khoát đứng thẳng, chống nạnh chửi bóng chửi gió.

"Lười phải lôi kéo nói chuyện với đồ đàn bà như bà." Lý Nghĩa mềm xuống hạ giọng mắng một câu, quay đầu bước đi.

"Trách ta sao, trách ta lôi kéo nói chuyện với ông?" Vương thị hùng hùng hổ hổ theo sau, lại chuyển con ngươi nói: "Không thể để cho nhà lão Tứ chiếm tiện nghi, ngày mai đi mang gà mái về, còn có chim muông thú rừng vợ lão Tứ nói, thật may là hai con gà mái không biết đẻ trứng, nếu không thì thiệt thòi lớn rồi."

Đối với Vương thị mà nói, nhổ lông chim nhạn đang bay qua* là chuyện đương nhiên, nhưng người ta không cẩn thận nhặt một cọng lông của bà ta, nàng chính bà ta phải ăn thiệt thòi lớn.

(*Là một thành ngữ Nhạn quá bạt mao: chim nhạn bay qua còn muốn đưa tay rút mấy cọng lông, ý nói chuyện gì đã qua tay mà có lợi ích thì quyết không bỏ qua.)

Phòng chính, Lý Văn nhìn xuyên qua cửa sổ, thấy hai vợ chồng Lý Nghĩa đi, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

"Văn Nhi, nhanh, mau cõng cha đi tìm Nhạc Nhạc." Lý Đức cuống cuồng nói, tuy vết máu ứ đọng trên đùi đã biến mất, khôi phục được một

https://thuviensach.vn

chút tri giác nhưng lại không dùng sức được, ông sợ ngã xuống giường.

Lý Văn mím môi im lặng.

Tương thị liền nói: "Tứ Nhi, không cần gấp gáp, Nhạc Nhạc nó không có chuyện gì, không rơi vào trong rãnh, cũng không bị rắn cắn, đợi lát nữa bọn họ sẽ trở về."

"Hả?" Lý Đức ngẩn ra, rồi lập tức thở phào nhẹ nhõm, không khỏi nói: "Không bị cắn là tốt rồi, không bị cắn là tốt rồi. Tương đại thẩm, bà làm ta sợ hết hồn, ta còn tưởng rằng Nhạc Nhạc thật sự bị rắn cắn, bây giờ trái tim còn đang đập thình thịch đây này."

Lý Đức không trách cứ, mà nói ra tâm tình của ông, đối với người nhà mình, Lý Đức chưa bao giờ tức giận.

"Tứ Nhi, hù dọa ngươi, ngươi yên tâm, mấy đứa bé đều tốt lắm, đều là bà già ta nói bậy." Tương thị cười nói.

Lý Đức không nhịn được hỏi: "Tương đại thẩm, vì sao làm ta sợ, đang êm đẹp mà."

Tương thị không mở miệng, mà Lý Văn ở bên cạnh nói: "Cha, nếu không dọa cha thì cha sẽ nói chuyện Noãn Nhi còn sống cho nhị bá, đến lúc đó truyền đi, cha nói Noãn Nhi phải làm sao?"

"Đây, chuyện này. . . . . Không phải cha chưa nói sao." Lý Đức có chút chột dạ.

Dừng một chút, lại giải thích theo bản năng: "Ta đây không phải thấy nhị bá các con rất vất vả mới đến một lần, lúc nãy không phải rất vui vẻ, lời kia mình đã nói đến khóe miệng, hơn nữa, nhị bá các con cũng không phải người ngoài, biết cũng không có gì."

https://thuviensach.vn

Lý Văn day day thái dương huyệt, không lên tiếng.

"Ta đi phòng bếp xem một chút, lúc nãy Liễu Nhi đi gấp, trong bếp còn đốt lửa." Tương thị nói xong, xoay người đi phòng bếp.

"Cha, cha nghỉ ngơi cho tốt, con đi cửa viện chờ đám người Nhạc Nhạc." Lý Văn nói một câu, cũng ra khỏi phòng chính.

Lý Đức há miệng, rồi xấu hổ nhắm mắt lại, biết lúc nãy thiếu chút nữa nói sai, con lớn nhất giận ông rồi.

Lý Đức cố chấp với tình thân, đây là một khuyết điểm, cũng là ưu điểm cực lớn, bởi vì như thế nên ông chưa bao giờ tức giận với người trong nhà, cái gì cũng đều nghĩ đến hướng tốt, lắng nghe lời vợ con nói, tuy rằng cũng không nhất định sẽ đồng ý, nhưng tuyệt đối sẽ không tức giận, từ nơi này phương diện mà nói, ông là người cha tốt, cũng là người chồng tốt.

Bên phía chân núi, Tô thị vội vàng hấp tấp chạy tới, phát hiện Lý Nhạc không bị thương thì thở phào nhẹ nhõm.

"Mấy tên tiểu tử các con, lần sau không thể gây sự như vậy, mẹ thiếu chút nữa bị các con hù chết rồi." Tô thị xoa cái đầu nhỏ của Lý Nhạc, trong lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Mẹ, nếu như Nhạc Nhạc không bị rắn cắn, mẹ sẽ cho người khác thịt, mẹ, Nhạc Nhạc còn chưa ăn đủ thịt, đừng cho người khác có được không?" Lý Nhạc nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, nũng nịu năn nỉ nói.

Những lời này, đều là lúc nãy Lý Noãn dạy cho bé, từ trong miệng con gái nhỏ nói ra, Tô thị càng có thể nghe lọt.

Mà vài ngày nay, mặc dù trong nhà bỗng nhiên có thêm thịt, sắc mặt mấy đứa bé bắt đầu chuyển biến tốt, nhưng vẫn xanh vàng gầy yếu, không rực rỡ gì, nhìn qua thấy tội nghiệp. Nhất là Lý Nhạc, cuộc sống trong nhà,

https://thuviensach.vn

là từ năm năm trước bắt đầu thay đổi kém đi, khi đó, Lý Nhạc mới bốn tuổi, chính là thời kỳ đặt nền móng cho cơ thể phát triển nhưng ăn không ngon no, mặc dù có ca ca tỷ tỷ chăm sóc, nhưng thân thể luôn không tốt.

Tô thị nhìn gương mặt gầy nhỏ của con gái nhỏ, trái tim đau xót, ngồi xổm người xuống ôm bé vào trong ngực, dịu dàng an ủi: "Thích ăn thì ăn nhiều một chút, mỗi ngày mẹ sẽ nấu cho con, nhà chúng ta còn rất nhiều mà, ăn cũng ăn không hết."

"Vậy, mẹ, mẹ sẽ cho thịt người khác sao?" Lý Nhạc nháy mắt hỏi.

Tô thị khẽ sửng sốt một chút, ôn hòa giải thích: "Đứa nhỏ ngốc, mẹ sẽ không cho người khác, bọn họ là thúc thúc ruột, thím ruột của các con, không phải người ngoài."

Ở trong mắt Tô thị, Lý Nhạc là một đứa bé không hiểu chuyện, đối với bà mà nói, hoàn toàn không để vào trong lòng, chỉ coi như bé muốn ăn thịt, mới có thể nói như vậy. Mà Tô thị yêu cầu nghiêm khắc với chính mình, lấy tiêu chuẩn hiền thê lương mẫu yêu cầu mình, cho nên mặc dù bà rất đau lòng, cũng không quên hết lòng dạy dỗ, hi vọng đứa bé nhà mình có thể hiểu chuyện một chút.

"Vâng." Lý Nhạc có chút không tình nguyện, đáp một tiếng thật khẽ.

Ở trong trí nhớ của Lý Nhạc, những thúc thúc và thím kia cực kỳ xa lạ, so sánh khập khiễng một chút thì ngay cả hàng xóm còn không bằng, đối với bọn họ, Lý Nhạc không có nửa điểm tình cảm, dĩ nhiên sẽ không nguyện ý để Tô thị cho bọn hắn thịt.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hiền Thê Lương Mẫu Tô Thị

"Nhạc Nhạc ngoan, trở về không thể nói cha con như vậy, có nghe không?" Tô thị không biết từ nguyên nhân gì, lại dặn dò một câu.

"Tại sao vậy." Lý Nhạc nháy mắt, hỏi theo bản năng.

"Nhị bá của các con là nhị ca của cha các con, giống như Nhạc Nhạc và tam ca Nhạc Nhạc, nếu Nhạc Nhạc có thịt ăn, cũng sẽ cho tam ca ăn có đúng hay không? Hiện tại nhà chúng ta có ăn, cha các con cũng sẽ muốn cho huynh đệ của mình ăn, nếu Nhạc Nhạc nói không cho, cha các con sẽ khó chịu." Tô thị kiên nhẫn giải thích.

Vấn đề quan hệ phức tạp này, Lý Nhạc nghe cũng mơ hồ, liền ngơ ngác ồ một tiếng.

Lý Noãn ở bên cạnh nghe được thì 囧囧, bất đắc dĩ nhìn Tô thị, nói với ba đứa bé: "Nhạc Nhạc, tam đệ, Nguyên Nhi, đi, chúng ta về nhà ăn kẹo đường thôi."

Chuyện phát triển đến bây giờ, trong mắt Lý Noãn trên mặt Tô thị và Lý Đức đã bị dính lên mảnh giấy độc, hơn nữa còn là kịch độc, đã ăn sâu vào tận xương tủy, muốn giải độc, cũng không phải một sớm một chiều là chuyện có thể làm được, không gấp được.

Việc cấp bách, là phải nghĩ biện pháp khống chế hai người, không nên thả lỏng một chút nếu không độc sẽ phát tác, phương pháp giải độc, nàng còn phải bàn bạc kỹ hơn với Lý Văn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là từ lời nói và nét mặt của Tô thị, Lý Noãn cũng đã nhìn ra, Tô thị đối xử tử tế với những thân thích kia đều xuất phát từ Lý Đức.

Tất nhiên Tô thị nói đạo hiền thê lương mẫu, từ trong lòng Lý Đức coi trọng tình thân, Tô thị sẽ toàn lực ủng hộ ông ấy, hơn nữa dạy bọn nhỏ cũng phải làm như vậy. Tô thị cũng chưa từng đánh chửi con cái, cho dù là chuyện của Lý Noãn, Tô thị cũng không nổi giận nhiều, mà kéo trách nhiệm vào trên người mình, Tô thị như vậy, quả thật là một thê tử tốt, cũng là một người mẹ tốt, chân chính đảm đương nổi bốn chữ hiền thê lương mẫu.

Cũng không phải không nói, Tô thị như vậy, quá mức cổ hủ và cứng nhắc.

Cũng may Tô thị còn chưa đạt đến trình độ không có thuốc nào cứu được, hôm nay bà có thể để cho Tương thị tới báo tin, đã nói lên trong lòng bà cũng có chút phòng bị với những thân thích kia, chỉ là bà phòng bị hết sức có hạn, còn chưa đủ mạnh liệt, mục đích chỉ là vì bảo vệ Lý Noãn không bị phát hiện, để tránh Lý Noãn bị càng nhiều tổn thương hơn.

Chút phòng bị này, đối với những thân thích hung dữ kia mà nói, hiển nhiên không có sức chống cự, còn cần sức lực lớn cải tạo và tăng cường.

"Tốt!" Nghe đến có kẹo ăn, Lý Nhạc liền hoan hô một tiếng, rời khỏi lồng ngực Tô thị, chạy tới lôi kéo tay Lý Noãn, sau đó hai tỷ muội cầm tay nhau, thật vui vẻ đi vào trong nhà.

Lý An, Chu Nguyên cũng vui vẻ đi theo, Chu Nguyên mang gùi nhỏ, hơn phân nửa bên trong gùi đều là nấm.

"Mẹ, mẹ nhanh lên một chút." Lý An chạy, quay đầu lại nói một câu.

"Tới đây, đều đi chậm một chút, cẩn thận kẻo ngã." Tô thị nhìn mấy đứa bé, lộ ra nụ cười vui vẻ, mang gùi Lý Văn để lại, đi theo mấy đứa bé trở về

https://thuviensach.vn

nhà.

Đi tới cửa viện, Lý Văn lập tức ra đón, trao đổi ánh mắt với Lý Noãn, trong mắt hai người đều rất bất đắc dĩ.

Mấy người đặt gùi ở trong sân, Tô thị nhốt con gà rừng vào trong lồng tre trong chuồng gia súc, Tương thị mang con thỏ chết và nấm vào trong bếp, sau đó cả nhà rửa tay, cùng nhau vào phòng trước.

Lúc Tô thị đi, thức ăn đã được dọn dẹp không sai biệt lắm, sau đó Tương thị giúp thêm một tay, trước khi mấy người trở về đã chuẩn bị xong thức ăn, Lý Văn ôm Lý Đức ra, người một nhà an vị ở trên kháng ăn cơm, sau đó Tô thị và Tương thị cùng nhau thu dọn bát đũa đi phòng bếp, phòng bếp đã có nấm, thỏ hoang những đồ kia cũng đang chờ đợi họ đi xử lý.

Lý Đức bị ôm trở về trong phòng, Lý Noãn phát cho ba đứa bé mỗi người một miếng kẹo đường, ba đứa bé ăn xong rồi, đang ở trong sân chơi nhảy ô vuông.

Lý Noãn lấy thảo dược đã phơi tốt vào trong phòng, rồi lại đi tìm sàng trúc, ngồi ở trong sân, mượn ánh trăng sáng ngời thu dọn lại thảo dược, Lý Văn cũng tới giúp một tay.

"Đại ca, thương lượng với huynh chuyện này." Lý Noãn nghĩ thật lâu, cứ như vậy mà nói.

"Là chuyện nhị bá và nhị bá mẫu?" Mặc dù Lý Văn đang hỏi, cũng là giọng khẳng định.

"Ừm." Lý Noãn gật đầu, Lý Văn sẽ không nói chuyện, đợi nàng mở miệng.

Lý Noãn nhìn thảo dược trong tay suy nghĩ trong chốc lát, mới bỏ thảo dược vào trong cái sàng trúc, nhỏ giọng nói: "Đại ca, cha mẹ quá. . . . . để

https://thuviensach.vn

ý đến tình thân, Lúc này nhà chúng ta mới có chút khởi sắc, đã có người tới cửa Đả Thu Phong*, chiếm tiện nghi, lần này muội đã cản lại nhưng lần sau chỉ sợ cũng không may mắn như vậy, hơn nữa, nếu sau này muội thật sự làm chuyện lớn, những người này, chỉ sợ cũng không chỉ muốn mấy miếng thịt mấy con gà rừng, còn không biết sẽ làm gì tới lừa gạt tống tiền chúng ta nữa."

(*Đả thu phong: ý là chỉ người dưới vỏ bọc của một mối quan hệ nào đó tới để lừa gạt nhận tiền.)

"Điểm này huynh cũng nghĩ vậy." Lý Văn gật đầu, giữa hai lông mày lộ ra chút lo lắng.

"Cho nên chúng ta phải phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện." Lý Noãn nói tiếp, "Cha mẹ tốt bụng, không biết cự tuyệt, Nhạc Nhạc và tam đệ còn nhỏ, không làm được chuyện, hai chúng ta thì phải vững tâm, quản nhà cho tốt. Không nên để những người đó cho rằng nhà chúng ta là nguyên nhân, ta thì phải cung cấp cho hắn, trong thiên hạ sẽ không đạo lý này. Cha mẹ cũng không thiếu bọn họ. Đại ca, huynh cảm thấy thế nào?"

"Nói thì nói như thế, chỉ sợ sẽ làm không dễ dàng như vậy, hôm nay lúc huynh chạy về. . . . . ." Lý Văn nói chuyện xảy ra trước bữa cơm tốt cho Lý Noãn nghe.

"Bên mẹ, muội sẽ để Nhạc Nhạc đi dò xét, cũng không sai biệt lắm là tình huống này." Lý Noãn nói, không hề nói ra suy đoán của nàng với Tô thị ra, "Trên đường về, muội luôn suy nghĩ, nên làm cái gì. Đại ca, cha mẹ chúng ta bị bệnh, còn là bệnh nặng, phải chữa trị, hơn nữa phải cho liều thuốc mạnh! Muội suy nghĩ, không nặng không nhẹ như chúng ta hôm nay, sợ rằng cũng không tính là gãi ngứa."

"Nên từ từ thôi." Vẻ mặt Lý Văn phức tạp lắc đầu, "Trước kia huynh nghe người ta đề cập tới mấy câu, lúc cha còn ở nhà cũ, tình cảnh cũng

https://thuviensach.vn

không tốt, nhưng thái độ của cha với nhà cũ bên kia, hình như còn vui vẻ, chuyện như vậy. . . . . Có chút lạ."

"Hả?" Lý Noãn sửng sốt một chút, không khỏi kinh ngạc kêu một tiếng.

Trí nhớ của Lý Noãn trước kia lưu lại không tính là nhiều, về nhà cũ thì càng ít, trừ mơ hồ hiểu rõ tại sao trong nhà chỉ có ba mẫu đất, cũng chỉ nhớ năm năm trước, tình cảnh những thân thích kia mãi cứ tới cửa lừa gạt. Mà trong ấn tượng, mặc dù những thân thích kia lòng tham không đáy, thái độ với Tô thị và Lý Đức cũng không tệ, dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là không tính đến chuyện những người kia lộ ra vẻ mắt hung dữ trước khi Lý Noãn tự sát.

Nhưng nghe giọng điệu của Lý Văn, hình như ngoại trừ lúc tách ra ở riêng bị huynh đệ lừa gạt gia sản, còn có rất nhiều chuyện nàng không biết.

Thấy ánh mắt Lý Noãn mê mang, Lý Văn ngẩng đầu nhìn ba đứa bé chơi nhảy ô vuông ở trong sân, nhíu mày nói: "Nhị muội, có phải muội quên chuyện mùa xuân hằng năm chúng ta đều phải chuẩn bị lễ năm mới cho nhà cũ rồi không?"

"Còn có chuyện như vậy?" Lý Noãn lập tức hỏi lại, cũng không phủ nhận sự thật nàng quên mất chuyện này, động tác thu dọn thảo dược cũng dừng lại.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Về Nhà Cũ

"Muội thật sự đã quên rồi." Lý Văn thở dài, nói: "Mấy năm này, nhà chúng ta trôi qua như thế nào, tất cả mọi người đều nhìn thấy, người trong thôn cũng đều biết, nhưng lễ tết của nhà cũ bên kia, vẫn cứ đưa theo lẽ thường, vào lần năm trước, cha mẹ thật sự không chuẩn bị ra được lễ tết như mấy lần trước nên mang theo mười cân lúa mì đi qua, kết quả không biết bên kia nói gì, sau khi mẹ trở về thì trốn ở phòng bếp khóc đỏ mắt, bị huynh thấy được."

Lý Noãn nhíu mày, hỏi: "Đại ca không đi qua nhà cũ?"

Lý Văn rất bất đắc dĩ lắc đầu: "Muội thật sự là quên hết sạch sẽ rồi, mẹ chưa bao giờ để ba người chúng ta đi nhà cũ, lần đó thấy mẹ như vậy, huynh liền hỏi mẹ làm sao thế nhưng mẹ vẫn không nói tỉ mỉ với huynh. Nếu ở lúc trước, huynh cũng sẽ không chú ý chuyện nhà cũ bên kia, nhưng mẹ có tính tình gì, tin tưởng không cần huynh nói, muội cũng biết, nếu không phải là bên kia làm quá phận, mẹ cũng không. . . . . Ngày hôm sau, huynh ra cửa nghe người khác nói."

"Là xảy ra chuyện gì?" Lý Noãn dứt khoát ngồi thẳng người hỏi, chứng tỏ nàng rất để ý chuyện này.

"Cũng không rõ ràng lắm, chỉ là thấy mẹ nhặt lúa mì bị văn tung tóe ở trong đống tuyết. . . . . ." Lý Văn nói một câu thế này, đã nói không nổi nữa, giọng nói vừa tức giận vừa nghèn nghẹn.

https://thuviensach.vn

Không cần nói cũng biết, hiển nhiên là nhà cũ bên kia ngại ít đồ, cố ý làm khó, trái tim Lý Noãn bùng nổ, tức giận.

Nhà bọn họ cơm ăn cũng không đủ no, còn nhớ tới muốn hiếu kính lão nhân, cũng không nói cái này không nên, nhưng đối phương cũng quá phận rồi, không cảm động thì thôi, còn ngại đông ngại tây, nghĩ ra loại biện pháp ác độc này làm nhục con dâu, đây là chuyện trưởng bối nên làm sao?

Đây rõ ràng là ép người quá đáng mà!

Im lặng suy nghĩ, Lý Văn mới trở lại bình thường, nói đến chuyện hắn chứng kiến: "Cũng chính là lần đó, sau khi người ta nói cho huynh biết chuyện, liền đề cập đến chuyện của cha khi còn ở nhà cũ trước kia. . . . . ."

Lý Đức không có gì trước khi ở riêng, là con nhỏ nhất nhà trong, đều nói Hoàng đế yêu Trường Tử, dân chúng yêu thương con út, nhưng khi ở nhà cũ, ngay cả một chút Lý Đức cũng không được người khác yêu thích. Lão gia tử nhìn ông không thuận mắt, thường xuyên đánh chửi, lão thái thái không xem trọng ông, không quan tâm tới, ca ca tỷ tỷ thay đổi phương thức ức hiếp ông, giành cái ăn của ông, khi bốn tuổi ông đã theo ra đồng làm việc, nếu không làm xong, sẽ phải bị đánh, còn không cho cơm ăn.

Nguyên nhân Lý Đức bị phân ra ngoài cũng rất đơn giản, cũng rất bá đạo: Lão gia tử nói nhà cũ ở không được nữa.

Tình huống cụ thể là khi Lý Đức biết Tô thị, hai người xem mắt hợp nhau, mặc dù lão thái thái không xem trọng Lý Đức, nhưng cũng không cố ý khắt khe, đã giúp ông tìm bà mai đi làm mai, gần đến giờ phải kết hôn, sau khi Tô thị vào cửa, lão gia tử lại nói nhà cũ ở không được nữa, dứt khoát để cho hai người ở riêng. Nhưng cái nhà này chia rất không công bằng, vợ chồng son trừ phân được ba mẫu đất, một chút vật dụng cũ và đồ dùng hàng ngày, cái gì cũng không có. Tòa nhà hiện tại bọn họ đang ở, là

https://thuviensach.vn

tòa nhà gần rừng núi nhất trong thôn Lý gia, đây là lấy hơn phân nửa đồ cưới của Tô thị, lấy hai mươi lượng bạc khi lấy chồng mua tòa viện cũ này.

Nghe nói người xây tòa nhà này, là một thợ săn tới từ phương nam, thợ săn này cũng nghe nói bên này mùa đông trời lạnh tuyết sẽ rơi, nhưng không xem là quan trọng, khi xây nhà cũng không cho xây kháng, nào biết bên này, mùa đông trời lạnh gay gắt, trong phòng không có hơi ấm, cũ kỹ đặc biệt nhanh, vì vậy tòa nhà này, rõ ràng mới xây ba mươi mấy năm, lại cũ rách giống như nhà cũ trăm năm.

"Nhà cũ bên kia. . . . . Huynh nghe nói còn có hai gian phòng trống, dùng để đống vật lộn xộn." Cuối cùng Lý Văn nói ra tin tức này.

Lý Noãn nghe xong, nhất thời kinh ngạc phải nói không thốt nên lời, đây rốt cuộc là loại gia đình gì, thật sự là làm người ta khó hiểu!

Vốn nàng đang cho rằng trong nhà chỉ có ba mẫu đất, là hai ca ca của Lý Đức hiện đang ở chung với lão gia tử và lão thái thái gây ra, bây giờ nhìn lại, thì ra là ý của lão gia tử, có lẽ nếu như không phải nghĩ đến lão thái thái vẫn còn, có lẽ lão gia tử sẽ trực tiếp trục xuất Lý Đức ra khỏi hộ khẩu.

Dù sao, theo Lý Văn từng nói, mặc dù lão thái thái không xem trọng chuyện này, nhưng cũng không khắt khe, tốt xấu gì Lý Đức cũng là miếng thịt rớt xuống từ trong bụng bà cụ, đối với những đứa con khác lão thái thái cũng đối xử Lý Đức như thế, cho nên lão gia tử cũng không thể không cho lão thái thái một chút thể diện, làm việc quá tuyệt tình.

Còn có, Tô thị là lão thái thái mời người làm mai, lúc ấy Tô thị gả tới, đồ cưới cũng trị giá hơn ba mươi lượng bạc, lão gia tử cho Lý Đức ba mẫu đất, mặc dù không tính là đất đai thượng đẳng nhất, nhưng cũng không kém, không sai biệt lắm có thể đáng giá ba mươi sáu ba mươi bảy lượng,

https://thuviensach.vn

vững vàng đè ép đồ cưới của Tô thị, cái này khiến người Tô gia không thể nói bọn họ không phải.

Lý Noãn không nhịn được nghĩ, nếu như không phải là đương thời có thói quen "đất không phân một nửa", có phải lão gia tử sẽ chỉ cấp cho Lý Đức hai mẫu rưỡi ruộng đất hay không, vừa đúng ngang hàng với đồ cưới của Tô thị?

Cũng may Tô thị không phải một người thích so đo, mặc dù cách làm của lão gia tử rất không phúc hậu, bà vẫn yên lặng chấp nhận.

Mà nếu Tô thị cũng không nói gì, người Tô gia cũng không tự nhiên đi so đo, dù sao Tô thị là nữ nhi đã gả đi, vậy thì tương đương là người nhà khác rồi.

Những năm này, Tô thị không để cho mấy đứa bé đi nhà cũ, thật ra thì cũng là cảm nhận được ác ý của nhà cũ bên kia, không muốn để bọn họ bị nhà cũ làm tổn thương. Nhưng chính bà bởi vì người chồng Lý Đức, vẫn hết sức hiếu kính với nhà cũ, coi như trong lòng có uất ức cũng không oán trách, nếu nói bà chỉ bởi vì tình cảm với Lý Đức mới làm như vậy, là có chút không phải, ở trong lòng Tô thị, vẫn cố chấp theo đuổi bốn chữ “hiền thê lương mẫu”.

Nhưng mặc kệ là lão gia tử, lão thái thái, Lý Đức, hay Tô thị, cách làm hay tình cảm của bọn họ, ở trong mắt Lý Noãn đều khó hiểu.

Mà điều này ở trong đám người kia, nếu như muốn nói cách làm của ai khó hiểu nhất, đó chính là lão gia tử. Hành vi của lão gia tử quả thật làm người ta không thể tưởng tượng được, không biết nguyên nhân cuối cùng là gì, có thể làm cho lão gia tử vô tình như vậy với con trai ruột của mình, từ nhỏ đã đánh chửi vũ nhục, gần như chỉ thiếu chút nữa làm con trai chết đi!

"Tại sao muội cảm giác, cha và lão gia tử có thâm thù đại hận ....!" Im lặng rất lâu, Lý Noãn mới nói ra một câu nói như vậy.

https://thuviensach.vn

"Aizzz, với những người trong nhà cũ cha vẫn luôn không nói gì, thật sự không biết lão gia tử và lão thái thái nghĩ như thế nào, người khác đều nói bọn họ là mất tâm hồn rồi." Lý Văn lại thở dài.

Mất tâm hồn, là cách nói mê tín, ý là bị quỷ quái ám hại, mất đi tâm trí.

"Đại ca, ngoài hai ông bà, muội lại càng không hiểu cha nghĩ thế nào." Lý Noãn có chút bất đắc dĩ nói.

Từ trong ký ức biết được thông tin, Lý Noãn cho rằng Lý Đức chỉ có chút ngu hiếu, có chút nhân nhượng quá đáng với người thân, nhưng hôm nay Lý Văn vừa nói như thế, nàng đã cảm thấy chuyện này đã vượt ra khỏi phạm vi ngu hiếu, trong lòng nàng thậm chí đang suy nghĩ, có phải Lý Đức có tâm lý thích ngược đãi hay không, nếu không thật sự là khó mà giải thích được cách làm và thái độ của ông, dù là người con có hiếu nhất chuyển thế, từ nhỏ đã bị đối xử bất công như vậy, cũng không hề có nửa điểm oán khí, còn luôn vui vẻ chịu đựng?

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Bố Nhiệm Tương Thị

Lý Văn không nói thêm gì nữa, Lý Noãn nói ra lời hắn muốn nói nhất, cũng là vấn đề không hiểu nhất, hắn cũng không biết nên làm sao nói ra nữa.

Lý Noãn cũng im lặng, hai huynh muội cứ như vậy mà ngồi ở trên ghế đẩu dài và hẹp lùn, mượn ánh trăng, động tác nhanh nhẹn thu dọn thảo dược.

Đợi đến khi thảo dược trong gùi cũng đã sửa sang bỏ lại vào cái sàng trúc, Lý Noãn mới ngẩng đầu lên, nhìn chuồng gia súc, rồi ghé vào bên tai Lý Văn nhỏ giọng nói: "Đại ca, ngày mai huynh đi Đệ Nhất Lâu huyện Bảo một chuyến, mang tất cả các chim muông thú rừng, dã vị rừng núi trong nhà đi bán, giữ lại hai con mèo gấm* kia. Khi cha mẹ đều đã đi ngủ rồi, chúng ta sẽ làm thịt hai con gà mái kia ném cho mèo gấm ăn."

(*Mèo gấm, hay còn gọi là mèo cẩm thạch là một loài mèo rừng có bộ lông đẹp nhất trong họ hàng nhà mèo, thuộc chi Pardofelis sinh sống ở các khu rừng Đông Nam Á. Mèo gấm có họ hàng gần với báo lửa, chúng cùng với mèo lửa xứ Borneo Pardofelis badia hợp thành chi Pardofelis.)

"Nhị muội, làm như vậy có quá. . . . . ." Lý Văn cũng có chút chần chờ.

Lý Noãn hiểu ý của hắn, bây giờ phần lớn tiền tài trong nhà cũng đều ở trong tay Lý Noãn, lấy tính tình của cha mẹ, là tuyệt đối sẽ không vượt qua Lý Noãn, hứa cho tiền những thân thích kia, nhưng nhà này vẫn còn cha mẹ ở đây, cho nên trừ tiền tài ra những vật khác Lý Noãn không xen vào, nếu

https://thuviensach.vn

như bây giờ bán tất cả đi, thì tương đương nắm tất cả quyền vào trong tay, từ trong tay cha mẹ chuyển sang Lý Noãn, làm suy yếu lực khống chế cả gia đình của cha mẹ.

Về phần hai con gà mái kia, là hai vợ chồng Lý Nghĩa đưa tới, lấy tính tình của bọn hắn, nhất định sẽ đến đòi lại, đầu óc của Lý Đức và Tô thị cũng không ngu dốt, chắc là biết một điểm này, tuyệt sẽ không đồng ý nấu ăn hai con gà mái kia, đã như vậy, vậy còn không bằng cho mèo gấm hưởng thụ, Lý Văn nhớ Lý Noãn có nói, muốn dưỡng hai mèo gấm hung dữ thành thú nuôi trong nhà, dùng để giữ nhà giữ cửa. . . . . .

Lý Noãn mấp máy môi, nhỏ giọng khuyên: "Đại ca, chúng ta làm như vậy, cũng là vì nghĩ cho lợi ích của chúng ta, cũng không quá đáng."

"Vậy thì tốt, ngày mai huynh lập tức đi bán tất cả." Lý Văn suy nghĩ một chút, liền quả quyết đồng ý.

Tính tình Lý Văn ôn hòa, làm chuyện gì cũng thói quen nghĩ sâu tính kỹ, nhưng cũng không phải loại người phân vân lưỡng lự.

"Về phần cha, chờ biết rõ tình huống thì tùy bệnh bốc thuốc, qua lời đại ca nói lúc nãy, muội cũng không dám làm loạn." Lý Noãn có chút bất đắc dĩ nói, "Đại ca, huynh giúp muội bưng sàng trúc thảo dược vào trong phòng muội, đặt ở trên kệ sàng, muội đi tìm Tương bà bà nói một chút."

Vốn không muốn dùng Tương thị sớm như vậy, nhưng tình huống Lý Đức làm nàng có chút không dám hành động thiếu suy nghĩ, không thể làm gì khác hơn là bắt đầu dùng Tương thị trước thời hạn rồi.

Tìm Tương thị nói chuyện? Đuôi lông mày Lý Văn giật giật, có chút ngoài ý muốn, nhưng vừa nghĩ, liền biết, lúc Lý Noãn cứu trợ hai bà cháu Tương thị, cũng không chỉ vì đồng tình, đối với cách làm của Lý Noãn hắn cũng không cảm thấy có gì không đúng, suy nghĩ một chút, liền bưng cái

https://thuviensach.vn

sàng trúc lên, đứng lên nói: "Mẹ cũng đang ở phòng bếp, hãy nói với mẹ, huynh có việc tìm bà thương lượng."

"Không cần nói quá lâu." Lý Noãn cười nói, đứng dậy đi vòng qua hậu viện, vào phòng bếp.

Không bao lâu, Tô thị vội vã từ phòng bếp ra ngoài, đi tới tiền viện, Lý Văn đứng ở cửa phòng chính, thấy Tô thị, liền mỉm cười kéo bà vào trong phòng, hai mẹ con ngồi trên giường tỏa hơi ấm, nói đến những chim muông thú rừng để ở trong nhà.

Nếu muốn bán những thứ dã vị kia, Lý Văn cảm thấy vẫn nên cần thiết nói rõ với Tô thị, thuận tiện cho Lý Noãn và Tương thị có thời gian nói chuyện riêng.

Trong phòng bếp đã được dọn dẹp không sai biệt lắm, nấm được đặt ở trong chậu gỗ bên cạnh tủ chén, Tương thị đang lột da thỏ, thấy Lý Noãn gọi Tô thị cũng không đi theo ra ngoài, ngược lại đi vào, liền vội vàng khuyên nàng đi ra ngoài, sợ nàng lây dính máu tanh không tốt cho con.

"Noãn Nhi nha đầu, nơi này để bà già ta đây dọn dẹp là đủ rồi, con đi vào phòng ngồi chơi, trong nồi đã đun nước, đợi lát nữa là có thể rửa mặt rửa chân."

"Con cũng không phải là tiểu thư nhà giàu, chỗ nào chú ý nhiều như vậy." Lý Noãn cười nói, ngồi xuống chiếc ghế đẩu bên cạnh lò, "Tương bà bà, con có việc thương lượng với bà."

"Nói đi Noãn Nhi nha đầu, con muốn thương lượng gì với bà già này?" Tương thị sửng sốt một chút, lại hỏi.

Lý Noãn suy nghĩ một chút, mới nghiêm mặt nói: "Tương bà bà, con sẽ đối xử với Nguyên Nhi như đệ đệ ruột, chỉ cần chúng con có một miếng ăn cũng tuyệt đối sẽ không để cho nó ăn cháo loãng. Nhưng nhà chúng con

https://thuviensach.vn

cũng không tính là giàu có, còn phải thu xếp chuyện mời tiên sinh, nhưng bây giờ gặp phải phiền toái không nhỏ, nếu xử lý không được, đó chính là chuyện tổn thương đến gân cốt, thậm chí ảnh hưởng đến tương lai của đám người Nguyên Nhi. Chuyện này phải giải quyết, còn mời Tương bà bà giúp một tay, không chỉ chuyện này, sau này cũng có rất nhiều cần chỗ cần Tương bà bà, không biết Tương bà bà có đồng ý hay không?"

Đối với những thân thích sẽ làm nguy hại đến nhà mình, Lý Noãn không có cố ý phóng đại, chỉ là suy đoán chuyện tới phương hướng xấu nhất mà thôi.

Có thể lường trước, nếu như tiếp tục theo như bây giờ, mặc cho Tô thị và Lý Đức dung túng những thân thích luôn tới lừa gạt, chiếm tiện nghi, đó chẳng khác nào đang nuôi một đám Vampire, con sâu mọt lớn! Nếu như nhà bọn họ phát tài, những thân thích kia sẽ bị nuôi cho mập mạp, chắc chắn sẽ càng thêm một mực cắn cục thịt béo bọn họ không thả, hơn nữa nước lên thì thuyền lên đòi lấy càng nhiều.

Cho dù là đại thụ che trời, cũng chịu không được nhiều con sâu lớn gặm nuốt như vậy, hơn nữa nhà bọn họ cũng không phải đại thụ che trời, coi như tất cả đều phát triển theo kế hoạch của nàng, đó cũng chỉ là mới ra đất mầm mới, cần nghiêm túc kinh doanh và bảo vệ, những con sâu hung hãng kia, hoàn toàn có thể bóp chết giai đoạn mới chớm nở của bọn họ.

"A." Tâm trạng của Tương thị không rõ than một tiếng, vẻ mặt có chút phức tạp.

Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, không thể nào bà nghe không hiểu ý trong lời nói của Lý Noãn, Lý Noãn là muốn bà từ nay về sau cũng giúp nàng làm việc, làm bồi dưỡng, đối xử tử tế với Chu Nguyên là điều kiện trao đổi, chỉ là Lý Noãn nói rất uyển chuyển, hơn nữa bà tin tưởng, nếu như hôm nay bà không đồng ý yêu cầu của Lý Noãn, Lý Noãn cũng sẽ đối xử tử

https://thuviensach.vn

tế với Chu Nguyên và bà, nhưng bà có thể không có lương tâm như vậy sao?

Thấy Tương thị chần chờ, Lý Noãn lại nói: "Đều nói không phải người một nhà, không vào một nhà cửa. Tương bà bà, chúng ta cùng nhau vì đám người Nguyên Nhi cầu phúc, chẳng lẽ không đúng?"

Trong lời nói của Lý Noãn, khắp nơi đều nhắc tới Chu Nguyên, mà không nói Lý An, là bởi vì nàng biết, người Tương thị để ý nhất, nhất định là Chu Nguyên cháu ruột của bà ấy. Đó cũng không phải nói Tương thị ích kỷ, đây chỉ là bản tính con người, nếu như Tương thị để ý nhất không phải là cháu ruột của bà ấy, ngược lại càng quan tâm đến đám người Lý An, đó mới khác thường kỳ quái.

"Noãn Nhi nha đầu, sau này có chuyện gì cần bà già này đi làm, con cứ việc phân phó là được." Tương thị lại im lặng một lát rồi nói như thế.

Cuối cùng bà không có biện pháp cự tuyệt yêu cầu của Lý Noãn, huống chi, Lý Noãn nói rất đúng, bà đã là một phần trong nhà này, nên vì nhà này mà góp sức, đây là việc nằm trong phận sự của bà.

"Cũng không phải chuyện gì lớn." Lý Noãn nghe khẩu khí của Tương thị, có chút không sợ chết thì không nhịn được cười nói.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Miếu Bạch Đà

Sau đó, Lý Noãn và Tương thị nói một ít người quan trọng cần chú ý, để cho bà nhớ cẩn thận, cuối cùng mới nói, "Nếu như mà con và đại ca đi ra ngoài, những người này tới nhà chúng ta, thì phiền toái Tương bà bà nhờ người báo cho con hoặc đại ca con biết, trước khi chúng con trở lại, người phải giúp một tay chu toàn, không để bọn họ tùy tiện chiếm tiện nghi của nhà chúng ta."

"Thì ra là chuyện như vậy." Tương thị nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nhìn nụ cười thân thiện của Lý Noãn, cũng cười theo rồi nói: "Chuyện này Noãn Nhi nha đầu con không phải nói, lão bà tử cũng đang muốn nói với con đây. Hôm nay hai vợ chồng kia đã bàn bạc, nhìn tốt vô cùng, chỉ là bọn họ nhìn chằm chằm chuồng gia súc nhà chúng ta không di chuyển ánh mắt, vừa nhìn là biết người miệng ngọt nhưng trong lòng đang gào thét." (ngoài miệng thì nói lời ngon tiếng ngọt nhưng trong lòng lại nghĩ khác)

Bởi vì Lý Noãn để bà việc làm, là cùng chung một nhịp thở với nhà này, Tương thị cảm thấy bản thân và ngôi nhà này thêm thân mật hơn rồi, không tự chủ đổi “nhà các ngươi” lúc trước thành “chúng ta”.

Bản thân Tương thị không phát hiện ra, Lý Noãn lại cẩn thận phát hiện ra điểm này, mới vừa cười nói: "Cho nên mới muốn Tương bà bà lượng thứ. Tương bà bà, cha mẹ con bọn họ coi trọng thân thích, trong lòng đều luôn tin tưởng những người kia. Lúc bà gặp những người kia, chớ đối nghịch với bọn họ, cũng không cần chèn ép, kéo dài thời gian là được, có chuyện gì, cũng chờ con và đại ca trở về giải quyết."

https://thuviensach.vn

"Noãn Nhi nha đầu, con yên tâm, bà già này sẽ không làm hỏng chuyện của con. Ngay cả chuyện buổi chiều hôm nay, bà thấy rõ, cha mẹ con tâm địa tốt, trong lòng cũng thật lòng đối tốt với bọn họ, dù sao bà già này cũng không phải thân thích, có mấy lời tất nhiên không thể nói. Những gì nên nói, những gì không nên nói, trong lòng bà đã cân nhắc, sẽ không sai được." Tương thị gật đầu nói, trong giọng nói, cũng không bởi vì không phải thân thích mà có vẻ xa lạ.

Lý Noãn hài lòng gật đầu một cái, trong lòng càng coi trong Tương thị thêm mấy phần.

Tương thị này, cũng không phải vì chuyện đã từng trải qua mà trở nên cực đoan, ngược lại càng thêm nhìn thấu nhân tình thế thái, một chút đã rõ ràng, lại không để tâm vào chuyện vụn vặt, mọi việc đều có thể nghĩ rõ ràng, là một người tuyệt vời hiếm có, chỉ dùng ở nhà thật sự có chút lãng phí, sau này cần cân nhắc thêm.

Nghĩ tới đây, Lý Noãn lại cùng nói chuyện với Tương thị một lát nữa, chờ Tương thị động thủ dọn dẹp nội tạng thỏ hoang, mới rời khỏi phòng bếp.

Phòng trước, Lý Văn câu được câu không nói chuyện với Tô thị, đã sớm từ chủ đề bán dã vị chuyển sang chủ đề khác, cũng nhắc tới hôn sự của Lý Văn, Tô thị lập tức đau lòng.

"Mẹ thấy rõ ràng, Vương gia sát thôn rất tốt, bọn họ đã sớm không nhìn trúng nhà chúng ta rồi, lúc đó gặp phải chuyện của Noãn Nhi, bọn họ lập tức tìm lý do. . . . . Nếu mẹ có chút bản lãnh, có thể làm nhà tốt hơn, nhìn khởi sắc một chút, trở thành một nhà chồng chuẩn mực thì người ta cũng không ngại chuyện của Noãn Nhi, những người trong thôn đó, cũng không dám tìm tới cửa nói Noãn Nhi của mẹ, Noãn Nhi của mẹ nhiều nhất cũng chỉ danh tiếng không tốt, chính thôn trưởng nơi đó, cũng sẽ mắt nhắm mắt mở, aiz!" Nói tới chỗ này, Tô thị lại thở dài, trong lòng âm thầm tự trách.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, con mới mười bảy, những chuyện này qua hai năm rồi nói cũng không muộn, hiện tại cuộc sống của nhà chúng ta cũng đã đỡ hơn, cái gì cũng đừng buồn. Huống chi chuyện này đều đã qua, chỉ cần người một nhà chúng ta ở chung một chỗ, bình an là đủ rồi." Lý Văn nhẹ giọng khuyên nhủ, trong giọng nói không nghe ra một chút mất mát nào.

Nói thật, hiện tại hắn tập trung tinh thần muốn xông ra một phen tạo thành quả, hiện tại coi như có người tới cửa cần thân với hắn, hắn cũng không có tâm tư cưới vợ sớm như vậy.

"Đúng vậy, người một nhà bình an trải qua, cũng rất tốt." Nghĩ đến gần đây ngày càng phát đạt, lo âu trong lòng Tô thị nhất thời ít đi không ít, lập tức vui mừng cười nói, "Con và Noãn Nhi Nhi cũng có bản lĩnh rồi, ta và cha các con cũng vui mừng, đều là Bồ Tát phù hộ. Hôm qua ông ấy còn nói với mẹ, chờ chân của ông ấy tốt hơn, người một nhà chúng ta phải đi miếu Bạch Đà dập đầu Bồ Tát."

Ở trên núi Bạch Đà cách thôn Lý gia không xa, có một ngôi miếu Bạch Đà, đi nửa ngày đường là có thể đến. Lúc trước khi chân Lý Đức chưa bị thương, nhà bọn họ có thói quen đi hội chùa, năm đó, sau khi Lý Đức bị thương nhà bọn họ cũng không còn thói quen đi hội chùa nữa, sau đó thật sự không bỏ ra nổi tiền nhang đèn, mới không thể không ngưng hoạt động này.

Ở niên đại này, phần lớn dân chúng hết sức mê tín, ngày trước trong sự kiện mấy thôn dân tìm Giang đạo sĩ tới đuổi quỷ, cũng có thể thấy được một hai.

Có thể nói, dân chúng tín ngưỡng thần phật, là đạo lý bình thường, vả lại khó có thể rung chuyển.

Ở phương diện này, Tô thị cũng không ngoại lệ. Mà từ thói quen Tô thị tới đó thì bà cũng tín ngưỡng thần phật, là thật sự theo sát sau ấm no.

https://thuviensach.vn

Dân chúng khác tất nhiên cũng không kém xa.

Gia đình bình thường, không chỉ ngày lễ ngày tết phải tế thiên giổ tổ, chỉ cần trong nhà có một chút tiền dư, hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ định kỳ đi trong miếu dập đầu, cầu xin bình an.

Ở trong nhận biết của đại đa số mọi người, đều cảm thấy một người nếu như chết rồi, hoặc thăng thiên thành tiên thành Phật, hoặc là liền chuyển thế đầu thai, người mang tội nghiệt sẽ phải xuống Địa ngục chịu phạt, bái Phật nhiều, có thể giảm bớt tội nghiệt, tránh khỏi xuống Địa ngục chịu khổ, thậm chí rất nhiều gia đình sau khi người thân chết đi, đặc biệt mời người tới làm phép, tiêu trừ tội nghiệt của người chết lúc còn sống.

Chính bởi vì như vậy, đối với chuyện quỷ hồn Lý Noãn, người trong thôn cũng không hoài nghi.

Mà cũng chính vì phong tục của người dân như vậy, ở niên đại này chùa miếu và đạo quán rất hưng thịnh.

Miếu thờ, đạo quán ở niên đại này, cho dù là một tòa miếu nhỏ đơn sơ, tiểu quán, cũng sẽ không lo tiền nhan đèn, cũng may quan phủ quản lý hết sức nghiêm khắc chuyện xây miếu thờ đạo quán, bình thường xây dựng một ngôi miếu hoặc đạo quán, là phải được quan phủ phê công văn, nếu không chính là phạm pháp, lúc này mới không xảy ra việc xây dựng chùa miếu, đạo quán lan tràn.

Mặc dù như thế, vẫn có không ít chùa miếu và đạo quán xây dựng bất hợp pháp, hơn nữa có nơi còn có không ít khách hành hương.

Đối với những người vi phạm quy định về chùa miếu và đạo quán, coi như quan phủ muốn quản, vậy cũng phải cân nhắc xem dân chúng địa phương có đồng ý hay không, có thể sẽ chọc giận nhiều người, cho nên đại đa số thời điểm, đối với những chùa miếu đạo quán phạm pháp nhưng có nhiều khách hành hương, quan phủ cũng mắt nhắm mắt mở.

https://thuviensach.vn

Miếu Bạch Đà, chính là một miếu bị mặc kệ, thậm chí sau đó còn thay nó bổ sung công văn cho phép.

Dĩ nhiên, bây giờ miếu Bạch Đà đã là một ngôi miếu thờ có công văn cho phép rồi.

"Được, chờ chân của cha tốt rồi, người một nhà chúng ta đều đi trong miếu dập đầu." Lý Văn cười đồng ý nói.

Lý Văn học hai năm, vốn không tin quỷ thần, nhưng Lý Noãn “từ cõi chết sống lại”, làm hắn bắt đầu có chút tin, ít nhất một ít chuyện hắn tuyệt đối tin, đó chính là, người tốt sẽ gặp chuyện tốt.

"Hai ngày trước, mẹ nghe cha con nhắn, ý là đầu mùa xuân chân của ông ấy có thể đi qua đi lại, nếu cái chân kia tốt, chúng ta mới có thể kịp đi hội Long Hoa sang năm. Mẹ ấy à, sớm muốn đi rồi, làm phiền Bồ Tát phù hộ Noãn Nhi mới có thể lại sống lại, còn thông minh nữa." Tô thị cười nói, hình như nghĩ đến hội chùa náo nhiệt rầm rộ, vẻ mặt không khỏi có chút mong đợi.

Hội Long Hoa, là hội chùa cử hành vào mùng tám tháng tư mỗi năm, còn gọi là lễ tắm phật, là kỷ niệm Phật giáo Đại Thừa* và chào mừng ngày sinh của Phật tổ Thích Ca Mâu Ni người sáng lập ra Phật giáo.

(*Ngày hội Long Hoa các bạn có thể lên gg sớt để biết nhé. Có bài giải thích rõ về ngày hội Long Hoa này đấy ^^

Phật giáo chia làm hai trường phái lớn là Đại Thừa (Đại Thặng) và Tiểu Thừa (Tiểu Thặng) TheoWikipedia.)

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Lại Thêm Một Phần Của Cải

“Còn phải đi bái lạy Tống Tử nương nương, cầu cho Noãn Nhi chúng ta sinh được một tiểu tử mập mạp.”

Lý Noãn mới vừa đi tới trước cửa phòng, thì nghe được Tô thị nói như vậy, trên trán không khỏi xuất hiện mấy vạch đen, chỉ là nghĩ lại, cũng bình thường trở lại.

Ở thời đại này, mặc kệ sinh nam hay sinh nữ, nhìn vào bách tính, thì chuyện này đều là ý của Tống Tử nương nương (vị thần chuyên cai quản việc mang thai, sinh nở), chính vì vậy, mặc dù vẫn có quan niệm trọng nam khinh nữ, lại không đến nỗi cực đoan đến trình độ làm cho người ta khó có thể tiếp nhận.

Lý Văn ngồi đối diện trước cửa phòng, liếc mắt nhìn thấy Lý Noãn, lập tức ôn hòa gọi nàng: "Nhị muội tới, mau vào nhà, trên kháng rất ấm, bên ngoài lạnh."

"Đại ca, mẹ, cũng đã trễ thế này, sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngủ sớm dậy sớm thân thể mới khỏe mạnh." Lý Noãn đi vào, cười ngồi ở trên kháng nói.

Lý Văn nhớ tới cái gì đó, cũng nói: "Đúng vậy mẹ, một mình cha ngủ không ấm."

"Tiểu tử thúi, còn vui vẻ trêu chọc mẹ con nữa." Tô thị nhéo Lý Văn một cái, nhưng mà trên mặt lại đang cười.

https://thuviensach.vn

Lý Văn và Lý Noãn trao đổi ánh mắt, cũng cười theo.

"Kháng trong mấy gian phòng, mẹ và Tương bà bà các con đã sớm đốt nóng rồi, cả đêm cũng không lạnh cũng không sợ lạnh." Tô thị cười một lát, rồi mới nói, sau đó hơi xúc động nhớ lại, "Nói đến kháng, đó là chuyện của vài chục năm trước, khi đó, mẹ còn chưa gả cho cha con, cũng chưa nghe nói nhà ai có giường ngủ có giá đỡ, không ngờ sau khi gả cho cha con, cũng đã ngủ sắp hai mươi năm. . . . . Nếu không phải là hai con, sợ là sẽ ngủ như vậy cả đời."

Nhìn vẻ mặt Tô thị buồn bã, Lý Noãn dịch đến gần bên cạnh bà, thân mật ôm cánh tay của bà nói: "Mẹ, nhà chúng ta nhất định sẽ càng ngày càng tốt, quá khứ cứ để nó trôi đi, chúng ta ấy, phải nhìn về phía trước."

Tô thị không nhịn được cười nói: "Mẹ chỉ đang nghĩ, ban đầu trong tay còn chút tiền dư, người cứ ngu ngơ, không biết xây kháng."

"Còn không phải vì cung cấp cho đại ca đi học tư thục sao." Lý Noãn tiếp lời nói, còn ai oán nhìn Lý Văn một cái.

Lý Đức và Tô thị cần cù, hai vợ chồng mới vừa thành thân được hai năm, còn chưa có đứa bé, chi tiêu không lớn, cộng thêm những ngày sau này tiết kiệm, mặc dù có không ít thân thích tới lừa gạt, chiếm tiện nghi, hai vợ chồng vẫn góp được một chút tiền bạc.

Mặc dù hai vợ chồng tiết kiệm, nhưng lại chịu xài tiền cho con cái mình, lúc Lý Văn bảy tuổi, hai vợ chồng không chút do dự đưa hắn đi tư thục trấn trên đi học. Chỉ là Lý Văn vô cùng hiểu chuyện, biết trong nhà trải qua cũng không tốt, năm học thứ hai chủ động yêu cầu buông tha việc học, nếu như không phải như vậy, lúc Lý Đức bị rắn cắn, sợ là trong nhà không có tiền bảo vệ tính mạng của ông.

Lý Văn khẽ tằng hắng một tiếng, nói tránh đi: "Đột nhiên con nhớ đến một chuyện, thời điểm đầu mùa xuân chúng con ở phía sau hốc núi khai

https://thuviensach.vn

hoang một mảnh đất, tìm La đại nương mua một ít giống khoai lang, vào lúc sương sớm sáng ngày mai đi qua sẽ thu được khoai lang rồi, mẹ, nhị muội, hai ngày nay chúng ta đi ngủ sớm một chút, dưỡng tinh thần để làm việc."

Chuyện này hắn đã dấu diếm sáu bảy tháng rồi, vốn muốn đợi thêm hai ngày, cho người nhà một niềm vui bất ngờ, nhưng chống lại ánh mắt chua xót của Lý Noãn, hắn cảm thấy hiện tại nói tương đối tốt.

Khoai lang, cũng chính là địa qua, hồng thự, mỗi địa phương khác nhau sẽ có tên gọi khác nhau.

"Văn Nhi, con nói thật?" Tô thị lập tức bị đề tài này hấp dẫn, vội vàng hỏi.

Khai hoang cũng không phải dễ như tưởng tượng, đặc biệt là đối với nơi có nhiều núi, trên cơ bản đất đai vừa tốt nhất vừa quý vừa hiếm hơi có chút giá trị trồng trọt cũng đã bị người khai hoang rồi, nếu không phải Tô thị và Lý Đức cần cù, nếu có đất đai có thể khai khẩn, cho dù mệt một chút khổ một chút, bọn họ cũng không thể không đi.

Lý Văn cười gật đầu nói: "Thật, có một mẫu đất, bởi vì ở bên trong khe suối giữa núi, không bị người phát hiện ra, nên tiện nghi cho con."

"Tốt, thật tốt quá." Tô thị gật đầu nói tốt, vẻ mặt có chút kích động.

Đối với nông dân chính gốc mà nói, đất đai chính là tài sản quý báu nhất, chỉ có chê ít, không ngại nhiều.

"Đại ca, không nhờ huynh vẫn còn giấu giếm." Lý Noãn ở bên cạnh cười nói, hiển nhiên cũng vô cùng vui vẻ.

Trong nhà lại thêm một phần tài sản, mặc dù chỉ là một mẫu đất, đó cũng là hơn mười lượng bạc, nàng cũng sẽ không chê ít ỏi, đều nói tích đất

https://thuviensach.vn

thành núi, tích nước thành sông, núi vàng núi bạc kia tất cả đều là tích góp từng tí một mà có được.

Sau đó ba mẹ con lại vui vẻ nói đông nói tây một chút, rồi cùng đi ra khỏi phòng, chào đám người Lý Nhạc đang chơi ở trong sân, mọi người cùng nhau đi hậu viện, rửa mặt rửa chân rồi trở về phòng ngủ.

Đợi đến khi đèn phòng chính cũng đã tắt, Lý Văn và Lý Noãn lại mặc quần áo tử tế, nhỏ giọng đi từ trong phòng ra.

Dưới bóng đêm, hai huynh muội liếc mắt nhìn nhau, Lý Noãn chỉ chuồng gia súc, hai người rón rén tới gần, có chút giống trộm.

"Đại ca, muội mang gà đi ra ngoài giết nhé? Đánh thức cha mẹ sẽ không tốt." Lý Noãn nhỏ giọng thương lượng với Lý Văn.

"Giết hai con gà, không cần phiền phức như vậy." Lý Văn ôn hòa cười nói, giọng nói đè rất thấp, sau đó hắn đi vào trong chuồng gia súc, nhẹ nhàng lấy lồng tre nhốt hai con gà ra, đi tới bên cạnh lồng tre nhốt hai con mèo gấm, nói nhỏ, "Nhị muội, muội đi phòng bếp cầm con dao phay ra đây."

"Vâng." Lý Noãn gật đầu, làm chân chạy, lặng lẽ chạy tới phòng bếp hậu viện cầm dao phay, lại nhanh chóng trở lại tiền viện.

Sau đó ánh mắt Lý Noãn sáng long lanh nhìn chằm chằm, hai tay Lý Văn cùng lúc đưa vào trong lồng gà, một tay cầm đầu một con gà mái, đồng thời sử dụng ngón tay cái và ngón trỏ túm chặt mỏ gà mái, động tác vừa nhanh vừa chuẩn, không để gà mái kêu thành tiếng, lập tức mang hai con gà mái ra.

"Nhị muội, giết." Lý Văn nhỏ giọng nói.

https://thuviensach.vn

"Hả?" Lý Noãn kinh ngạc, trừng lớn mắt, cầm dao phay liếc nhìn hai con gà bị Lý Văn nắm chặt gắt gao, không ngừng vùng vẫy lại không phát ra được tiếng nào, nhất thời không biết nên xuống tay chỗ nào, chuyện này nàng thật sự không biết làm!

"Sao vậy nhị muội?" Lý Văn có chút không hiểu nhìn về phía Lý Noãn, nhẹ giọng hỏi.

"Cái đó. . . . . Đại ca, trước kia muội có giết gà?" Lý Noãn xấu hổ hỏi ngược lại một câu.

Nhất thời Lý Văn hiểu ra, cười đưa con gà ở tay phải cho Lý Noãn rồi nói: "Thôi, hãy để huynh tới giết, muội để dao xuống đất, bắt con gà này, đè lại miệng của nó."

"Ừm, được." Lý Noãn lập tức thức thời để dao xuống, nhận lấy con gà mái từ trong tay Lý Văn, hai người đều rất cẩn thận, không cho gà mái có cơ hội kêu thành tiếng.

"Nhị muội, tránh ra chút, đừng để máu tươi dính vào trên người." Lý Văn nhắc nhở một câu.

"Ừm." Lý Noãn gật đầu lui về phía sau hai bước, Lý Văn lập tức cầm dao lên, thật nhanh cắt một dao ở trên cổ gà mái, trực tiếp đứt cổ họng, gà mái vùng vẫy mấy cái rồi tắt thở, bị ném vào trong lồng tre nhốt mèo gấm.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Huynh Đệ Tốt

Mèo gấm so với mèo nhà thì có tính hoang dã, là động vật ăn thịt loại nhỏ, thỉnh thoảng cũng ăn một chút rau quả, thích ăn gan động vật nhất, thịt mỡ và cá sống.

Ngửi thấy được mùi máu gà, mèo gấm trong lồng tre lập tức nhào tới, hai móng vuốt đè gà mái xuống, không khách khí cắn thức ăn, phát ra tiếng ừng ực trầm thấp. Mà một con mèo gấm khác bên phía khác trong lồng tre ngửi thấy mùi máu tươi thì lập tức nhào vào phía trên lồng tre gầm nhẹ.

Con mèo gấm hưởng thụ thức ăn nghe được tiếng gầm nhẹ, lập tức bỏ qua thức ăn ngon trong miệng, cũng nhào tới trên lồng tre, hai móng vuốt dùng sức gãi lồng tre, hình như muốn cho con mèo gấm kia cùng ăn, hai ba lần đã bẻ gãy mấy thanh tre trên lồng.

Cũng may Tô thị và Tương thị bện lồng tre bền chắc, hai chân sau của hai con mèo gấm còn bị trói dây sắt, không sợ bọn nó chạy.

"Thật là mạnh như rồng như hổ, lợi hại hơn mèo nhỏ yếu đuối." Trong mắt Lý Noãn lộ ra vẻ yêu thích, đưa con gà mái còn lại trong tay đưa tới trước mặt Lý Văn, nhỏ giọng thúc giục, "Đại ca, mau giết con gà mái này rồi đưa cho con còn lại."

"Đợi chút, nhị muội, muội xem bụng con mèo gấm này . . . . . Có phải mang thai hay không?" Đuôi lông mày Lý Văn khẽ động, chỉ vào con mèo gấm mẹ chưa ăn, nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Con mèo đang nhào vào trên lồng tre, lộ ra mép bụng tròn tròn, Lý Noãn nhìn kỹ một chút, phát hiện tay chân nó khỏe khoắn cũng không mập mạp, thì nói: "Giống như thật sự có thai, hai ngày trước chúng ta không phát hiện. . . . . Đại ca, chờ mèo lớn sinh mèo nhỏ, sẽ để cho nó nuôi hai tháng, sau đó muội sẽ tự nuôi con mèo nhỏ kia. . . . . Mèo nhỏ dễ nhận người, không giống lớn, trong thời gian ngắn cũng không thuần phục được."

"Ừ, huynh cũng nghĩ như vậy." Lý Văn cũng nhỏ giọng cười nói, nhận lấy gà mái trong tay Lý Noãn, một đao cắt đứt cổ họng, lanh lẹ ném vào lồng tre.

Mèo gấm lập tức ngưng gầm nhẹ, nhào qua ăn, một con mèo gấm khác trong lồng tre cũng từ trên lồng tre rơi xuống, chính mình trở lại thức ăn trước mặt, bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Hai con mèo gấm đã bị bắt bốn năm ngày, bởi vì Lý Noãn thích, nên không để Tô thị và Tương thị làm thịt, thức ăn hai con mèo, cơ bản đều là Lý Văn và Lý Noãn phụ trách. Lúc vừa mới bắt đầu, hai con mèo gấm còn có chút cảnh giác với bọn họ, thấy hai người tới đây, đều núp ở trong góc lồng tre, phòng bị nhìn chằm chằm. Chỉ là trải qua mấy ngày thích ứng, hai con mèo gấm đã thành thói quen Lý Noãn và Lý Văn, giờ phút này đều tự mình ăn của mình, nhìn cũng không nhìn hai người.

Ánh trăng lành lạnh, hai huynh muội nhìn một cái, cùng nhau nhỏ giọng đi phòng bếp cất dao rồi trở về phòng của mình ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Noãn và Lý Văn lại thương lượng một phen, do Lý Văn muốn bán những thứ núi rừng trong nhà cho trấn trên, thuận tiện có thể mướn hai thợ xây tới nhà giúp đỡ đào hầm đất, cũng không đi khá xa huyện Bảo. Lý Noãn còn chi chút ngân lượng cho hắn, để cho hắn giúp một tay mang một ít vật trở lại.

https://thuviensach.vn

Không có Lý Văn ở nhà, Tô thị và Tương thị đều không yên tâm một mình Lý Noãn đi lên núi, thái độ hai người hết sức kiên quyết, Lý Noãn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ở nhà.

Lý Văn ra cửa không bao lâu, thợ xây đã tới rồi, Tô thị và Tương thị gọi bọn họ ăn điểm tâm.

Bốn thợ xây đều là người thật thà, ăn cơm xong, không cần người nào nhắc nhở, đã đi Tây Sương tiếp tục đào hầm đất, từng gánh rồi từng gánh bùn đất mang ra hậu viện.

Hậu viện trong nhà không nhỏ, Tô thị và Tương thị đều là người tính toán tỉ mỉ, thấy mặc dù đất đào từ dưới hầm đất lên phần lớn là đất đá, nhưng mà có không ít bùn đất, để thợ xây đổ bùn đất vào một vùng nhỏ ở trước phòng bếp hậu viện, lấy tường viện bên trái bảo vệ, và ba rìa bên cạnh đều đắp đá, vây thành một vườn rau dài rộng chín trượng, đợi sau khi bùn đất tới đủ, ngày sau tưới chút phân, là có thể trồng rau rồi.

Chỉ là, vườn rau chỉ vừa mới vừa đổ lớp bùn mỏng, lúc bắt đầu trồng rau, cần người chuyên cần tưới nước, chờ sau này bùn đất và mặt đất cân bằng độ ẩm, cũng không cần tốn sức như vậy nữa.

Cũng may là trạch viện này chỉ dùng hơn ba mươi lượng bạc mua nhưng diện tích trạch viện cũng không nhỏ, hậu viện định mở rộng ra khỏi vườn rau này, cũng sẽ không ảnh hưởng đến việc xây dựng lại Thư Hương Viện.

Cả trạch viện có kết cấu hình chữ nhật, tường ngay cửa chính của trạch viện rộng hơn mười trượng, từ cửa chính đến tường hậu viện, khoảng ba mươi trượng, nói cách khác, tổng diện tích trạch viện cũng đạt tới năm mẫu (mẫu đất - một mẫu đất khoảng 667 m2)*! Chỉ là ở tòa nhà này cũng không cách nào trồng trọt được trên mảnh đất cằn cỗi, một điểm này, từ việc đào được phần lớn đất đá từ viện đào hầm đất là đã biết, vì vậy, giá tiền mảnh

https://thuviensach.vn

đất này kém xa mảnh đất trồng trọt, ban đầu thợ săn kia mua mảnh đất này, cũng chỉ dùng mười lượng bạc.

Trước viện cộng thêm phòng bếp ở bên trong, chỉ chiếm hai ba phần mẫu đất, hiện tại Tô thị và Tương thị lấy một mẫu đất nhỏ làm vườn rau xanh, phía sau ngoại trừ gần đến tường viện mấy gian phòng, vẫn còn sáu phần mẫu đất trống, hoàn toàn đủ để xây thành một tiểu viện đọc sách.

Đến lúc đó, nếu như có thể mà nói, sẽ ở bên trong xây một tòa đình nghỉ mát, trồng ít hoa cỏ, cũng hoàn toàn có thể bố trí được.

Hơn nữa, mở ra vườn rau xanh này chỉ là hành động vô tâm nhưng lại đúng lúc ngăn cách tiếng động lớn ồn ào phía trước, ngược lại là một nơi yên tĩnh để đọc sách.

"Noãn Nhi, hai con gà mái nhà chúng ta đâu?" Đám thợ xây bắt đầu làm việc rồi, Tương thị ở phòng bếp rửa chén, Tô thị đi vào trong phòng Lý Noãn, có chút nóng nảy hỏi.

Trong phòng, Lý Noãn đặt một cái bàn nhỏ ở trên giường, phía trên để một chén nước, đang cầm que gỗ dạy Lý An, Lý Nhạc và Chu Nguyên viết chữ, thấy Tô thị đi vào, thì để que gỗ trong tay xuống, để mấy đứa bé tiếp tục luyện tập, mình thì xuống kháng, lôi kéo Tô thị đến cạnh kháng ngồi xuống, vừa nói: "Mẹ, mẹ nói gà mái, có phải là hai con gà mái nhị thúc và nhị bá mẫu mang tới không?"

Tô thị ngồi lên kháng, gật đầu nói: "Tối ngày hôm qua mẹ còn thấy . . . . . Noãn Nhi, con nói đi, có phải lúc buổi sáng, đại ca con không nhìn cẩn thận, cùng mang hai con gà mái kia lên trấn rồi không?"

"Mẹ, không thể nào. Là như vậy, tối ngày hôm qua, hai con mèo gấm của nhà chúng ta đói bụng, con và đại ca làm thịt cho bọn nó ăn rồi." Lý Noãn cười nói, không đợi Tô thị nói gì, đã nói tiếp, "Mẹ, nhị bá và nhị bá mẫu của chúng ta thật tốt, nhờ có bọn họ tặng gà mái cho chúng ta, đúng

https://thuviensach.vn

lúc mèo gấm nhà chúng ta có thai, ăn gà mái, sinh ra mèo con mới có hơi sức, khỏe mạnh, cường tráng, sau này dễ nuôi, còn tốt hơn gà rừng kia rất nhiều."

"Thật?" Nghe gà mái bị mèo gấm ăn, nét mặt Tô thị nhất thời phức tạp, nghe xong lời Lý Noãn nói, đã hỏi ngay một câu theo bản năng.

"Đương nhiên là thật." Lý Noãn gật đầu, giống như lúc này mới nhìn thấy nét mặt Tô thị, lập tức có chút lo lắng hỏi, "Mẹ, sẽ không trách con và đai ca chứ? Ngày hôm qua mẹ đã nói, nhị bá là huynh đệ tốt của cha, giống như con và đại ca, tam đệ, Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi. Con nghĩ, nhị bá biết mèo gấm nhà chúng ta có thai, chắc cũng sẽ rất vui mừng, nói không chừng còn đưa thêm hai con gà mái tới đây, mẹ, mẹ nói đúng không?"

Vẻ mặt Lý Noãn thẳng thắn hỏi, một đôi mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Tô thị.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Tin Tức Tốt

Thật sự là như vậy sao? Nghĩ tới những năm ở trong nhà cô đơn ra vào, Tô thị ngầm thở dài, sau đó yêu thương nhìn Lý Noãn, nhẹ giọng an ủi: “Làm sao mẹ trách các con được, cũng chỉ hai con gà mái, ăn cũng ăn rồi. Tương đại thẩm vẫn còn ở phòng bếp bận việc, mẹ đi sang giúp bà ấy. Đúng rồi Noãn Nhi, hôm nay con đừng ra khỏi cửa, giờ ngọ mẹ sai Nhạc Nhạc mang cơm tới cho con thông qua cửa nhỏ trong phòng."

Những năm này, không phải trong lòng Tô thị không uất ức, chỉ là Lý Đức vẫn rất tốt với bà, cộng thêm bọn nhỏ đều nghe lời hiểu chuyện, nàng cũng cố ý quên mất những thứ không vui kia.

Không thể không nói, hôm nay Lý Noãn làm như vậy, trong lòng bà rất hả giận, nhưng hơn nữa là lo lắng. Hai con gà mái bị mèo gấm ăn, chắc chắn hai vợ chồng Lý Nghĩa sẽ không bỏ qua, đến lúc đó còn không biết sẽ làm ầm ĩ thế nào, chỉ là suy nghĩ một chút lập tức nhức đầu.

Nhìn Tô thị đi ra khỏi cửa phòng, khóe miệng Lý Noãn cong lên một nụ cười chiến thắng.

Mèo gấm mang thai, có ăn gà mái hay không đều không liên quan gì, Tô thị làm một nông phụ chính gốc, lại không biết chuyện thường này?

Nhưng Tô thị cũng không bóc trần, ở trong chuyện đưa gà mái cho mèo gấm ăn, cũng không trách cứ Lý Noãn và Lý Văn. Mặc dù không tính là dung túng bọn họ gây cho ấm ức hai vợ chồng Lý Nghĩa, nhưng có thể nhìn

https://thuviensach.vn

ra được, thật ra thì trong lòng bà cũng có một chút tán thành, còn có loại bao che bọn họ, đây cũng coi là một chút tiến bộ chứ nhỉ?

"Nhị tỷ, mèo của chúng ta thật sự mang thai?" Tô thị vừa đi, Lý An, Lý Nhạc lập tức buông que gỗ trong tay, vây quanh.

Mặc dù Chu Nguyên không để que gỗ xuống, nhưng cũng dừng lại động tác viết chữ, có chút mong đợi nhìn sang Lý Noãn.

Đứa bé gia đình nông dân, đều rất thích mèo con chó con, ở trong mắt bọn nhỏ, mèo con chó con chẳng những có thể bắt con chuột, giữ nhà, mà còn là người bạn chơi đùa trung thành nhất.

"Đương nhiên là thật, nhiều nhất chưa tới hơn nửa tháng, nhà chúng ta sẽ có mèo con." Lý Noãn cười nói, ba đứa bé lập tức ở trên giường gạch hoan hô lên.

Cười đùa một chút, Lý Noãn mới gọi lại ba đứa bé, chỉ chỉ kẹo mạch trên tủ bên cạnh nói: "Được rồi, nhanh viết chữ, hôm nay nếu có một người không viết xong mười hai chữ to ‘trăm điều lấy đức cầm đầu, trăm thiện lấy hiếu làm đầu’, cũng giải thích ý nghĩa cho tỷ nghe, nếu không không cho phép ăn kẹo."

"A, Nhạc Nhạc phải đi viết ngay." Nghe được có thể không có kẹo ăn, Lý Nhạc lập tức kêu lên một tiếng, trở lại ngồi xuống bên cạnh bàn nhỏ, cầm que gỗ lên ngoan ngoãn viết chữ, chờ viết đầy mặt bàn trước mặt, lập tức lấy khăn lau khô, tiếp tục viết, Lý An và Chu Nguyên cũng như thế.

Ba đứa bé cũng viết rất hết sức chăm chú, buổi sáng ánh mặt trời rất rõ, xuyên qua cửa sổ chiếu vào, ánh nắng ấm áp rải đầy căn phòng nhỏ, yên tĩnh bình thản.

Viết một lát, trong lúc vô tình Lý An vừa ngẩng đầu, phát hiện chữ Lý Nhạc viết xiêu xiêu vẹo vẹo, không nhìn kỹ, hoàn toàn nhận không ra dạng

https://thuviensach.vn

chữ, thì quở trách: "Nhạc Nhạc, chỉ có muội ngu ngốc nhất thôi, viết cái chữ cũng viết không tốt."

Nhất thời Lý Nhạc uất ức chu cái miệng nhỏ nhắn nói: "Nhạc Nhạc rất nỗ lực, chỉ viết không tốt thôi!"

"Nhạc Nhạc ngu ngốc, không biết viết thì hỏi!" Lý An không khách khí quở trách tiếp, vẻ mặt có vẻ vô cùng bất mãn, xoay người lại lôi kéo tay áo Chu Nguyên, nhỏ giọng nói: "Nguyên ca, trong ba người chúng ta, chỉ có ca viết chữ viết tốt nhất, ca mau dạy Nhạc Nhạc. Nó thích ăn kẹo, nếu không ăn được kẹo, nhất định sẽ đau lòng."

"Ừ." Chu Nguyên gật đầu một cái, đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Lý Nhạc nói: "Nhạc Nhạc, ca dạy cho muội viết."

"Tốt, tốt, cám ơn Nguyên ca ca." Lý Nhạc cười vui vẻ.

Lý Noãn đang cầm một quyển sách, ngồi ở bên cạnh nhìn ba đứa bé, nhìn thấy một màn này, trên mặt bất giác lộ ra nụ cười ấm áp, hạnh phúc chính là đơn giản như vậy.

Toàn bộ cho tới trưa, Lý Noãn đều ở trong phòng đọc sách, ba đứa bé ở bên cạnh nàng nghiêm túc luyện chữ.

Chờ ăn cơm trưa rồi, Lý Văn còn chưa trở về, Lý Noãn chán đến chết, cũng không muốn lười ở trên giường đọc sách nữa, đi tìm một chút dược liệu, chuẩn bị mân mê ít thứ, bởi vì Tây Sương có thợ đang đào hầm, vì để tránh cho bị gặp phải, chỉ có thể sai bảo mấy tiểu tử đang luyện chữ trong phòng làm chân chạy.

"Tam đệ, Nguyên nhi, hai đệ đi trong nhà lấy chày và cối dã tỏi vào đây cho tỷ, nhớ phải rửa sạch sẽ, thuận tiện lấy thêm hai chén. Nhạc Nhạc, đi phòng bếp bưng cho tỷ một chén nước sạch."

https://thuviensach.vn

"Aizz!" Ba đứa bé đang viết chữ trên bàn đồng ý, buông que gỗ trong tay, xuống giường mang giày, chạy thật nhanh ra ngoài, chỉ chốc lát đã mang đồ Lý Noãn cần đi vào, đưa đến trước mặt nàng.

Lý Noãn ôm cối đá đặt ở gần lò sưởi đầu giường, suy nghĩ một chút, lại lấy ba văn trong ngăn kéo, đưa cho bọn trẻ, nhỏ giọng phân phó nói: "Các đệ đi trấn trên mua cho tỷ một cân gạo nếp, nhớ là bốn văn một cân gạo nếp tốt, dư ra ba văn, chính là phí vất vả của các đệ, một người một văn, mua đồ ăn hoặc giữ làm tiền riêng, tùy các đệ, chỉ là, chuyện như vậy không thể nói cho cha và mẹ, nếu không sẽ không có lần sau."

Gạo nếp đắt hơn gạo trắng, một đấu gạo nếp tốt phải ba lăm văn, mua một cân phải bốn văn.

"Ồ!" Ba đứa bé vội vàng gật đầu, nhỏ giọng đáp lời, bày tỏ tuyệt sẽ không nói cho cha mẹ.

"Nhị tỷ, bọn muội nhất định giữ bí mật!" Lý Nhạc giòn giã nói, mắt to nhìn Lý Noãn, tỏa sáng lấp lánh.

Sau đó do Lý An giữ tiền, ba người trao đổi ánh mắt hưng phấn, rồi chạy thật nhanh ra khỏi gian phòng, cười đùa chạy về phía trấn trên.

Tối ngày hôm qua Lý Noãn suy nghĩ cả đêm, quyết tâm phải bồi dưỡng mấy đứa bé phẩm chất “tri ân đồ báo”, dĩ nhiên, “báo” này không phải báo ân (đền ơn), mà là “báo thù” —— sau lưng người thương nhân thành công, không thiếu được một đám thành viên gia đình thông minh. Khôn khéo, cũng không đại biểu hám lợi, mà là ích lợi, công và tư rõ ràng, có thể bảo vệ gia viên của chính mình, không để cho tiểu nhân có chút cơ hội chỉ ngồi không mà chiếm tiện nghi nhà mình.

Bỏ dược liệu đã phối trước đó vào cối đá, sau đó lấy Vân Chi từ trong ngăn tủ, bẻ xuống một phần nhỏ ném vào cối đá, sau đó cất Vân Chi còn lại

https://thuviensach.vn

vào trong tủ, Lý Noãn ngồi xếp bằng ở trên giường kháng, nắm chày gỗ bắt đầu giã thuốc.

Giã thuốc là một kỹ thuật đơn giản, bởi vì dược liệu cũng không phải quá cứng rắn, mà chủ yếu là sấy khô, như vậy mới có thể bảo đảm dược tính của dược liệu không bị hỏng, đúng là như thế, dược liệu cũng sẽ không hoàn toàn khô héo biến thành giòn, bên trong còn có thể ẩn chứa rất ít lượng nước, làm cho thân cây dược liệu cũng còn giữ vững tính dai nhất định, muốn hoàn toàn đập nát cũng không dễ dàng.diễ ̣n ̣ đàn ̣ lê ̣ qụý ̣ đôn

Mới vừa giã một lát, Lý Văn đã trở về.

"Nhị muội, huynh có hai tin tức tốt muốn nói cho muội." Vừa đi vào trong nhà, Lý Văn lập tức cười nói, tâm tình vui sướng không có lời nào có thể miêu tả được.

"Là tin tức tốt gì, mà làm đại ca vui mừng như thế? Hôm nay trên trời rớt xuống cái bánh nóng hay những dã vị kia bán được nhiều tiền?" Lý Noãn cười hỏi, vỗ vỗ cối đá trước người, "Nhưng mà mặc kệ là gì, mau tới đây ngồi xuống rồi nói, thuận tiện giúp muội giã thuốc. Ngoài ra, muội cũng đang có chuyện muốn thương lượng với huynh."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Quy Củ Mới

"Hôm nay trời lạnh, nếu trên trời rơi xuống cái bánh nóng, trước hết huynh phải bị đập đau một cái, đây chính là tin tức xấu. Về phần hơn mười con gà rừng, thỏ hoang còn có cầy hương, có thể bán được bao nhiêu tiền, không phải nhị muội đã sớm đoán được rồi sao, sao còn cần huynh nói cho muội biết." Vẻ mặt Lý Văn rất là bất đắc dĩ cười nói, đặt mấy bọc giấy cầm trong tay lên trên bàn bát tiên, quay đầu lại đóng cửa.

Sau đó hắn đi tới bên kháng cởi giày ngồi lên, móc từ trong lòng ngực ra một túi tiền đặt ở trên kháng nói: "Huynh muốn nói tin tốt thứ nhất, có liên quan đến nó, muội mở ra xem thử một chút là biết."

"Huynh nhặt túi tiền hả?" Lý Noãn nhìn túi tiền màu xanh thẫm tinh xảo, vừa cười hỏi, vừa ôm cối đá đặt trên kháng tới trước mặt Lý Văn.

Về phần mấy gói giấy trên bàn, nàng không cần nhìn cũng biết là cái gì, bởi vì vậy cũng là một tay nàng bảo Lý Văn mua về.

"Này nếu thật sự nhặt được, huynh sẽ không dám mang về nhà, tránh cho chọc phải mối họa." Lý Văn nhận lấy chày gỗ, vừa giã thuốc vừa cười nói, "Đây là Trương quản sự của Đệ Nhất Lâu huyện Bảo sai người đưa tới, tổng cộng hai mươi lượng bạc, nói có một vị khách quý ăn quả Dương Đào của chúng ta, rất thích, lấy giá cả mười lăm văn hợp tác với chúng ta, dự định mua hai ngàn quả Dương Đào vào sang năm, đây chính là tiền đặt cọc của vị quý nhân kia trả cho chúng ta, còn có tiền còn dư lại sau khi đã bán dã vị và mua đồ."

https://thuviensach.vn

Mười lăm văn, cũng có thể mua lấy một đấu gạo tốt rồi, ở trong mắt phú quý người ta, hoàn toàn không coi vào đâu.

"Hiện tại có người đặt cọc, đây chính là tin tức tốt." Trên mặt Lý Noãn cũng lộ ra vui mừng, trong lòng âm thầm tính toán, xác định sang năm quả Dương Đào sẽ không ít hơn hai ngàn quả, mới cầm túi tiền lên, không khách khí đổ tiền ra kháng, tỉ mỉ đếm, tổng cộng là hai mươi bốn lượng, cộng thêm một trăm ba sáu văn.

Bỏ toàn bộ tiền vào trong một cái hộp nhỏ trong ngăn kéo, lại lấy ra hai mươi văn đưa cho Lý Văn nói: "Đại ca, sang năm có lẽ quả Dương Đào của chúng ta sẽ hơn hai ngàn, không thể tiếp nhận đặt cọc, sau này nếu có đặt cọc, thì tạm thời đẩy xuống, nếu quả có nhiều, bán tiếp cũng không muộn. Về phần hai mươi văn này, chính là tiền công của đại ca, từ hôm nay trở đi, nhà chúng ta phải thực hiện quy định tiền lương."

"Sao đột nhiên nghĩ như vậy?" Lý Văn dừng động tác giã thuốc, cũng không có nhận tiền, mà kinh ngạc hỏi.

"Đại ca, huynh thả trái tim vào lại trong ngực đi, muội cũng không có gì khác, mà cảm thấy, nhà chúng ta nên dưỡng thói quen rõ ràng tiền bạc." Lý Noãn cười nhét tiền vào trong tay Lý Văn, "Những nhà giàu kia đều như vậy, trong nhà có một đại tổng quản, những công tử tiểu thư kia, mỗi tháng đều có tiền tháng cố định, chính mình có thể giữ, cũng có thể mua thứ mình thích, nhưng nếu như đã xài hết rồi, muốn lấy thêm tiền, là phải chi trước tiền tháng sau, chờ tháng sau, thì có thể dùng tiền mỗi tháng, như vậy có thể bảo đảm một gia đình đều vận hành đâu vào đấy, sẽ không rối loạn gì."

"Chỉ là tình huống của nhà chúng ta, không so được với những đại gia đình kia, ăn không ngồi rồi nhất định là không được, cho nên muội chỉ muốn nói ra cách này. Mỗi một ngày sau này, muội sẽ căn cứ vào cống hiến cho gia đình của mọi người, đối chiếu tiền công thuê lao động cần thiết, phát tiền công cho mỗi người trong nhà chúng ta, bắt đầu từ ngày mai, mỗi

https://thuviensach.vn

ngày muội đều sẽ cho mọi người ký sổ, tiền công tính vào cuối tháng. Chỉ là về phần cha mẹ chúng ta, liền do muội giữ giùm, hiện tại chúng ta cũng đừng nói cho hai người biết, đại ca cảm thấy thế nào?"

"Với huynh mà còn nói tiền công, có phải có vẻ quá xa lạ rồi không?" Đối với ý tưởng của Lý Noãn, Lý Văn có chút động lòng, nhưng lại sợ sẽ ảnh hưởng đến tình cảm của người một nhà.

Lý Văn vừa nói như thế, nhất thời Lý Noãn cũng cảm thấy có chút không ổn, suy nghĩ một chút, đột nhiên ý tưởng lóe lên, nói: "Ông trời đền bù cho người cần cù, chúng ta liền gọi là tháng chuyên cần, thế nào? Ý là người một nhà chúng ta dựa vào cần cù lấy tiền tháng, càng cần cù, vì trong nhà bỏ ra phải càng nhiều sức, lấy được tháng chuyên cần chắc chắn càng nhiều hơn."

"Tốt! Gọi là tháng chuyên cần!" Lý Văn gật đầu khen ngợi nói: "Tháng chuyên cần, tháng chuyên cần, không chỉ có ý nghĩa cực tốt, còn có thể thường xuyên cảnh tỉnh chúng ta đừng lười biếng, cần cù làm giàu, ông trời đền bù cho người cần cù."

"Vậy từ hôm nay trở đi, tháng chuyên cần chính là quy củ của chúng ta." Lý Noãn cũng càng nghĩ càng thấy tốt, thì cười quyết định tháng chuyện chuyên cần, "Ai cũng đừng nghĩ không làm mà hưởng. Buổi tối huynh và tam đệ nói rõ quy củ này một chút, nhớ phải bảo nó giữ bí mật, chuyện này tạm thời không thể nói cho cha mẹ, Nhạc Nhạc và Tương bà bà."

Hai huynh muội thương lượng xong chuyện tháng chuyên cần, Lý Văn bắt đầu nói tin tức tốt thứ hai.

". . . . . Chính là đất đai nhà chúng ta đã kiếm được rồi, hai mươi mẫu đất đai thượng đẳng, hai mươi mẫu đất là 220 lượng, đang ở cửa thôn, cách nhà chúng ta cũng hai dặm. Mới vừa rồi lúc huynh trở lại, thuận tiện bảo lái

https://thuviensach.vn

buôn mang huynh đi xem một chút, quả thật là thượng hạng, nghe nói gia đình bán đất xảy ra chút chuyện, vội vã muốn bạc. . . . . Huynh bảo lái buôn giữ cho chúng ta một ngày, ngày mai cho tin chính xác, rồi trở lại thương lượng với muội."

"Không phải đại ca đã xem rồi sao, còn thương lượng gì nữa." Lý Noãn không nhịn được cười nói.

Nhìn nét mặt Lý Văn cũng biết, hắn rất xem trọng hai mươi mẫu đất kia, khó được nhất là giá tiền cũng phải chăng.

Lý Văn cười gật đầu nói: "Nhị muội cảm thấy, đất này có nên mua hay không?"

"Mua, đương nhiên là phải mua." Lý Noãn lập tức quyết định chuyện, nói: "Ngày mai đại ca mang theo bạc đi bàn chuyện cho xong, lương bổng cho lái buôn cũng đừng thiếu, sau này chúng ta còn phải nhờ hắn giúp một tay. Chờ chuyện làm xong, huynh cũng mời người ta tới trong nhà ăn bữa cơm, thôn trưởng. . . . . Cũng phải mời, còn có không phải trong thôn có một tú tài lão gia sao, tốt nhất cũng mời hắn tới."

Lý Văn giã thuốc, vừa nở nụ cười, vừa gật đầu.

"Đúng rồi, hôm nay huynh nói chuyện đào hầm với thợ xây trấn trên, bọn họ đều nói có thể tới làm, tiền công cũng giống như bốn người kia, mỗi người mỗi ngày hai đấu rưỡi lúa mì, ngày mai sẽ tới bắt đầu làm việc." Chờ Lý Noãn Bàn giao toàn bộ rồi, Lý Văn mới nói ra chuyện thợ xây, sau đó hỏi: "Lúc nãy nhị muội nói có chuyện muốn thương lượng với huynh, không biết là chuyện gì?"

"Tất nhiên là chuyện hầm đất, hoặc là phòng dưới đất." Nói tới hầm, nét mặt Lý Noãn nghiêm túc, "Đại ca, muội đã nghĩ, thay vì sau này xây dựng lại, không bằng làm một lần luôn. Muội nghĩ, không đơn thuần là một hầm

https://thuviensach.vn

trữ tuyết đơn giản, mà là một căn phòng dưới đất, muội muốn bọn họ theo yêu cầu của muội mà xây dựng, đào ra năm gian phòng dưới đất."

"Phòng dưới đất?" Lý Văn sửng sốt một chút, động tác giã thuốc cũng dừng lại, "Nhị muội, huynh mời những thợ xây kia, đều có tài nghệ giống như nhau, chịu khó làm, đào hầm đất không thành vấn đề, đào phòng dưới đất, sợ là có khó khăn."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Tịnh Liên Đại Sư

"Đại ca yên tâm, muội muốn bọn họ đào phòng dưới đất (tầng hầm), cũng không cần tay nghề giỏi gì, chỉ cần bọn họ tỉ mỉ chịu làm, đào theo phương pháp muội nói, tuyệt đối sẽ không có chuyện nguy hiểm chờ sụp đổ xảy ra." Nói tự mình thiết kế phòng dưới đất, Lý Noãn hết sức tự tin, nhảy xuống kháng đi lấy giấy và bút mực tới đây, trải giấy Tuyên Thành ở trên bàn nhỏ bên giường, cầm bút lông lên vẽ, vừa vẽ, vừa tỉ mỉ giải thích chỗ quan trọng, còn có một ít yêu cầu cứng nhắc.

Tay trái Lý Văn giữ cối đá, tay phải cầm chày gỗ giã thuốc, ánh mắt cẩn thận nhìn bản vẽ Lý Noãn thiết kế, nghiêm túc ghi nhớ vài chỗ trọng điểm nàng chỉ ra.

Từ trên bản thiết kế từng chút từng chút hiện ra ở trên mặt giấy Tuyên Thành, rung động trong lòng Lý Văn cũng càng ngày càng nhiều, cũng bắt đầu mong đợi phòng dưới đất này.diễn đàn lê quý đôn

Bởi vì chỗ phải chú ý cũng không ít, Lý Noãn lo lắng trong lúc nhất thời Lý Văn không nhớ được nhiều như vậy, sau khi vẽ xong bản thiết kế, lại trải ra thêm một tờ giấy Tuyên Thành nữa, viết ra những chỗ cần chú ý, gặp phải chỗ nào dùng từ chuyên ngành hiện đại nàng sẽ chú thích một câu ngay bên cạnh, sau đó lại đánh dấu nhấn mạnh những chỗ tuyệt đối không thể xảy ra sai lầm.

"Đại ca, cảm giác như thế nào?" Lý Noãn gác bút lông, tràn đầy tự tin cười hỏi.

https://thuviensach.vn

"Hợp tình hợp lý, ngoài dự đoán, đại ca thật sự bội phục." Lý Văn cười than thở một tiếng, cầm bản vẽ thiết kế và bản chú thích lên nhìn vài lần, đợi vết mực khô, mới cẩn thận chồng lên thu vào trong ngực.

"Đa tạ đại ca khích lệ." Lý Noãn cười thu dọn giấy và bút mực, đang muốn cầm bỏ lại vào trong ngăn kéo, thì đã nghe phía ngoài có giọng nói phụ nữ xa lạ, động tác không khỏi dừng lại.

Tất nhiên Lý Văn cũng đã nghe thấy, hai huynh muội nhìn nhau, cùng nhau xuống giường mang giày đi tới bên cửa sổ, thoáng mở cửa sổ ra một khe hở, xuyên qua khe hở nhìn ra phía ngoài.

". . . . . Vợ Lý tứ à, lúc buổi trưa ta đi trấn trên nghe người ta nói, trung tuần tháng sau, Tịnh Liên đại sư Hộ Quốc tự muốn tới miếu Bạch Đà, đây chính là chuyện tốt cầu cũng cầu không đến, nghe nói quan lại quyền quý vài trăm dặm bên ngoài đều muốn tới thăm viếng, muội cũng đi với ta nghe một chút, mở rộng tầm mắt, còn có thể dính chút Phật quang, tiêu trừ xúi quẩy. Còn có Noãn Nhi nha đầu nữa, coi như là cầu xin cho kiếp sau của nó tốt đẹp, muội cũng nên đi một lần mới phải, nếu có thể được Tịnh Liên đại sư tụng kinh thay nó, tội nghiệt lúc còn sống cũng tiêu trừ sạch sẽ."

Người phụ nữ trung niên mặc áo bông mới màu nâu xanh, vóc người khỏe mạnh, trong tay mang cái giỏ được phủ bởi khăn vải bố, khuôn mặt bà đối diện phòng chính, lôi kéo vỗ nhẹ Tô thị đang đưa lưng về phía phòng chính, nói đúng trọng tâm.

"La đại tỷ, chuyện này muội phải thương lượng với người trong nhà một chút." Tô thị khổ sở nói, "Tịnh Liên đại sư đó muội cũng đã được nghe nói, nói là Phật pháp rất cao thâm, là Phật Đà trên trời chuyển thế. . . . . Nhưng thời tiết này cũng lạnh, muội phải nhanh chóng may giày cho bọn nhỏ trong nhà, trong nhà còn có thợ làm việc, phải trông nom hai bữa cơm sớm trưa cho bọn họ, cung ứng nước nóng, mỗi ngày cũng không thiếu được người trông nom, thật sự là không phân thân ra được."

https://thuviensach.vn

La thị nghe xong, thì gật đầu nói: "Vợ Lý tứ này, muội thương lượng với người trong nhà một chút, tốt nhất là có thể đi được. Ngày mai ta còn tới đây, muội cho ta một tin chính xác, ta còn muốn hẹn cùng đi với mấy bà vợ trong những thôn khác, hôm nào lại nói chuyện với muội."

"Được, La đại tỷ, ngày mai nhất định cho tỷ tin chính xác ." Tô thị nhận lời nói.

Đợi đến khi La thị rời đi, Lý Noãn mới xoay người hỏi Lý Văn: "Đại ca, huynh cảm thấy La đại thẩm này như thế nào?"

Lý Văn đi trở về trên kháng tiếp tục giã thuốc, chậm rãi nói: "Chưa từng nghe bà nói thị phi, nhiều chuyện nói dài nói ngắn, chồng của bà đi sớm, trong nhà cũng không có con cái, sau đó liền tin Phật, làm người rất công bằng, trong những người vợ ở thôn Lý gia chúng ta, coi như là một người có uy tín, nói chuyện có phân lượng. Những giống khoai lang kia cũng là huynh tìm bà lấy.”di/e/n/d/a/n/le/q/uy/d/o/n

Người tin Phật, bình thường không giống với người tin thờ quỷ thần, mà phải tuân thủ phần lớn những điều kiêng kỵ của Phật môn.

"Vậy chờ chúng ta thu khoai lang, thì đưa cho bà một chút." Lý Noãn gật đầu một cái nói, nàng cũng có ấn tượng với La đại nương kia. Nhớ lúc vừa mới đến thế giới này, nàng ở trên tàng cây nghỉ ngơi, liền bị một đám bà ba hoa đánh thức, trong bốn người kia, chỉ có La thị không mở miệng nói nàng.

Suy nghĩ một chút, trong lòng Lý Noãn đã có suy tính, cũng trở về trên kháng, lại hỏi: "Đại ca, huynh biết Tịnh Liên đại sư không?"

"Thỉnh thoảng nghe người nhắc qua, nghe nói Tịnh Liên đại sư là đắc đạo cao tăng của Hộ Quốc tự , vốn là Phật Đà trên trời chuyển thế, cho nên ở con đường ngộ Phật pháp, so với lão phương trượng của Hộ Quốc tự còn cao sâu hơn rất nhiều, được một nửa số người thờ Phật ca tụng, nhưng mà

https://thuviensach.vn

những chuyện này đều là tin đồn, rốt cuộc chính người đó là người như thế nào, cũng không ai biết. Còn nghe nói có rất nhiều ngôi chùa lớn mời ông ấy đi giảng giải, nhưng đều bị ông ấy cự tuyệt, không biết vì sao lại đến miếu Bạch Đà." Lý Văn có chút nghi ngờ nói.

Mặc dù miếu Bạch Đà không coi là nhỏ, nhưng so với những ngôi chùa lớn mà nói thì không tính là gì.

"Suy nghĩ của cao nhân, ai biết được." Lý Noãn qua loa đáp một câu lấy lệ, trong lòng lại đang tính toán.

Lấy địa vị và uy tín của Tịnh Liên đại sư ở trong lòng dân chúng, nếu như có thể mượn một câu nói từ miệng vàng của ông ấy, nàng và bảo bảo trong bụng có thể danh chính ngôn thuận xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, chỉ là, có biện pháp gì có thể làm cho ông ấy hỗ trợ đây, vấn đề này phải suy nghĩ tỉ mỉ mới được.

"À, đại ca, buổi tối mẹ thương lượng chuyện này với chúng ta thì chúng ta nên đồng ý để mẹ đi, mà phẩm hạnh của La đại thẩm cũng được, mẹ đi theo bà ấy sẽ không bị ức hiếp." Lý Noãn nghĩ một lát, liền nói.

"Ừ." Lý Văn gật đầu đồng ý: "Nếu bỏ lỡ lần này, đoán chừng mẹ sẽ âm thầm hối hận. Đúng rồi nhị muội, muội để ta giã những vị thuốc này, là dùng để làm gì?"

"Mấy ngày nữa huynh sẽ biết, không phải muội đang nghĩ biện pháp kiếm tiền sao." Lý Noãn khẽ mỉm cười, nói: "Trong khoảng thời gian này nhà chúng ta chi tiêu không nhỏ, chủ yếu là mua gạch xây kháng, phía trước phía sau đã dùng hết hơn mười lượng bạc, thêm tiền mua đất ngày mai nữa, chúng ta chỉ còn lại hơn trăm lượng bạc, quy chế phòng dưới đất chắc chắn không đủ, sắp tết rồi, chúng ta còn phải tốn chút tiền, có thể kiếm chút nào hay chút đó."

https://thuviensach.vn

"Vậy cũng không thể để mệt nhọc, tiền không có, huynh cũng không đến mức đói chết, thân thể sụp đổ thì là chuyện không tốt, lại nói muội còn đang mang thai." Lý Văn ân cần nói.

Được người nhà quan tâm, trong lòng Lý Noãn tràn đầy ấm áp, cười nói: "Việc giã thuốc không phải đại ca đang làm sao, huynh xem bộ dạng của muội giống như mệt mỏi lắm sao? Đại ca yên tâm đi, dù là vì đứa bé, muội cũng không thể để mình mệt mỏi, cho dù mệt mỏi, cũng phải mệt mỏi Đại cửu cửu của nó, giống như hiện tại vậy, đại ca nói có đúng hay không?"diễn đàn lê quý đôn

"Vâng vâng vâng." Lý Văn rất bất đắc dĩ nở nụ cười, ngược lại nói với bụng của Lý Noãn: "Cháu à, cháu xem cháu còn chưa ra đời mà đã giày vò đại cửu cửu của con thế này rồi, mặt mũi của cháu thật lớn mà."

Lý Noãn hì hì một cái rồi cười ra tiếng, đưa tay vuốt bụng vẫn chưa to, trong lòng không khỏi cũng có chút mong đợi chờ nó sinh ra.

Đứa bé đã sắp ba tháng, hai ngày gần đây rõ ràng phản ứng thai nghén bớt đi rất nhiều, cho dù thấy máu tanh, cũng không choáng váng đầu, hay cảm giác buồn nôn.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Cảm Động

Đợi đến khi Lý Văn giã dược liệu thành mảnh vụn hết, Lý Noãn lập tức lấy tới một cái khăn tơ có đường vân liên tục, đổ tất cả dược liệu vào đó, cầm sợi dây màu trắng buột chặt ở miệng, bỏ vào trong chén nước ngâm.

"Những thứ này đều là loại dược liệu hoa cỏ, nếu như dùng lửa nấu chín, dược hiệu sẽ dễ biến mất, không đạt tới hiệu quả vốn có." Nhìn vẻ mặt Lý Văn nghi ngờ, Lý Noãn lập tức giải thích, "Dược liệu khác nhau, bởi vì dược tính hoặc do chính dược liệu đó, phương pháp nấu hay sao cũng không giống nhau, nhưng bình thường chúng ta đều để chung toàn bộ dược liệu vào chung một chỗ để nấu hoặc sao, như vậy một thành phần nhất định của dược liệu sẽ biến mất, thậm chí là biến chất, nhưng một phần công hiệu khác của dược liệu còn chưa hoàn toàn ra ngoài, như vậy nấu hay sao thuốc xong, sau đó uống sẽ không đạt tới hiệu quả mong muốn, cho nên rất lâu, rõ ràng nhìn bệnh không nghiêm trọng lắm, nhưng lại luôn trị không hết."

"Nhị muội, sao muội biết những thứ này không nên nấu lâu, nhưng lại cần giã ra thế này?" Lý Văn không khỏi kinh ngạc hỏi.

Trong thiên hạ nhiều đại phu như vậy, chắc chắn không thể không có người nghĩ tới vấn đề này, đã từng cho đại phu nhìn chân Lý Đức nhưng không ai nói điều này, nhưng vấn đề là, ai cũng không biết nên phân biệt chính xác công hiệu của các loại dược liệu như thế nào, mặc dù biết rõ nấu chung các loại dược liệu thì sẽ làm giảm bớt công hiệu của dược liệu, nhưng cũng không có cách nào khác.

https://thuviensach.vn

"Việc này sao, đều học được ở trong mộng." Lý Noãn hàm hồ đáp một câu, dọn dẹp cối đá sạch sẽ, lại đổ thêm một phần dược liệu khác vào, đẩy tới trước mặt Lý Văn nói: "Đại ca, tiếp tục đi, một phần này không cần giã quá nát."

"Được." Lý Văn lanh lẹ cầm chày gỗ lên, vừa tiếp tục giã thuốc, vừa nói: "Nói như vậy, thuốc dưỡng thai nhị muội đang uống, dược liệu bên trong có thể tách ra nấu không?"

"Theo lý thuyết là như thế, chỉ là phần lớn thuốc dưỡng thai đều là vật bổ dưỡng, thiếu chút công hiệu của thuốc cũng không thành vấn đề gì."

Lý Noãn nói xong, mở toàn bộ bọc giấy Lý Văn mua về ra bày trên bàn, bên trong là các loại thuốc bắc không có trong nhà, sau đó nàng cầm lấy một chén không, theo phân lượng khác nhau lấy ra một phần, mới gói kỹ dược liệu lại, bỏ vào trong ngăn tủ của mình, bưng chén ngồi vào trên kháng.

Thật ra thì kiếm bạc, nàng cũng không cần phải đi lên núi hái thuốc, nhiều phiền toái, nhưng nếu như tất cả dược liệu đều do Lý Văn đi mua, ngày sau thuốc nàng đưa ra thị trường, người khác điều tra, sẽ rất dễ tiết lộ cách điều chế ra, cho nên ở trong kế hoạch của nàng, sau này trong nhà còn sẽ có phòng thuốc, tự cấp tự túc, phòng ngừa cách điều chế lộ ra ngoài.

Lên kháng, Lý Noãn liền bắt đầu mở mang kiến thức cho Lý Văn: "Dược liệu căn cứ vào đặc tính của nó, có thể chia làm thảo, mộc, thổ, hỏa, thủy, cốc, quả, lân, thú, cầm, côn trùng, giới, thái, nhân, Kim Thạch, mười lăm loại khác, cộng lại hơn hai ngàn tám trăm vạn loại."

Nghe đến đó, động tác giã thuốc của Lý Văn dừng lại, có chút tê dại cả da đầu nhìn Lý Noãn, giật mình hỏi: "Nhị muội, muội có thể nhớ hết hai ngàn tám trăm vạn loại dược liệu?"

https://thuviensach.vn

Trước khoan nói đến việc trong thiên hạ có nhiều loại dược liệu như vậy hay không, chỉ cần phải nhớ kỹ hai ngàn tám trăm vạn cái tên, trong thiên hạ sẽ có mấy người có thể làm được?

Khó được lúc thấy Lý Văn lộ ra nét mặt khoa trương như vậy, nhất thời Lý Noãn lập tức cười lên nói: "Đại ca, muội còn chưa nói xong đâu rồi, đúng là trong thiên hạ này có hai ngàn tám trăm loại dược liệu, nhưng mà ai nói dược liệu đều là loại thân cỏ thân cây? Thật ra thì thức ăn bình thường của chúng ta, cũng có thể làm thuốc, chỉ là rất ít khi làm như vậy mà thôi. Còn nhớ rõ khi chúng ta bắt con hổ kia không, ngay cả con hổ kia, toàn thân đã có hơn mười loại dược liệu. Cho nên dược liệu trong thiên hạ này có hơn vạn loại, cũng không kỳ lạ, chỉ là phần lớn không muốn người biết."

"Về phần muội, chắc chắn không thể nào nhớ được nhiều dược liệu như vậy, muội biết rõ, ngay cả ngàn loại dược liệu hay dùng cũng không nhớ hết, tổng cộng chỉ ba bốn trăm loại, hết sức quen thuộc, không cao hơn một trăm năm mươi loại, hơn nữa đây đã là cực hạn của muội rồi."

"Nhị muội, thiếu chút nữa muội làm ta sợ muốn chết." Sau khi Lý Văn nghe xong, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, lắc đầu thở dài nói.

"Ai kêu đại ca chỉ nghe một nửa." Lý Noãn không khách khí phản bác, "Hơn nữa, đại ca chững chạc kiên nhẫn, lại ít đi mấy phần tính tình bồng bột, muội làm như vậy, cũng là đang rèn luyện đại ca gặp chuyện không kinh sợ đến mức tâm trạng kích động, nếu không sau này làm ăn, gặp phải một ít chuyện rồi ngạc nhiên ngay lập tức, dễ bị người chiếm tiện nghi."

"Vâng, nhị muội dạy dỗ rất phải." Lý Văn bất đắc dĩ kéo dài giọng, trêu ghẹo nói, "Aizzz, có người muội như thế, còn cầu gì hơn!"

Lý Noãn lập tức giả bộ tức giận nói: "Đại ca, những lời này của huynh muội sẽ nhớ kỹ, sau này muội nhất định sẽ nói cho đại tẩu, xem tỷ ấy có để

https://thuviensach.vn

ý đến huynh hay không."

Lý Văn không ngại cười cười, bình tĩnh nói: "Nếu nhị muội không bỏ được đại ca như vậy, đại ca sẽ ở nhà chăm sóc muội và cháu còn có cha mẹ cả đời, ai cũng không ức hiếp được các người."

Lý Noãn sững sờ, nhất thời cảm động đến đỏ mắt, cắn môi không nói lời nào.

"Nhị muội, chớ gạt đại ca, mặc dù đại ca không thông minh như muội, nhưng không ngu ngốc." Lý Văn nghiêm túc nói, "Những ngày này, muội dạy huynh cách đối nhân xử thế thế nào, làm thế nào để trở thành một thương nhân đạt tiêu chuẩn, muội nên biết, đại ca là người thứ nhất nhìn rõ ý của người đưa ngọc bội cho muội."

"Nói không chừng, là chúng ta hiểu lầm người ta, đại ca đừng nghĩ nhiều." Lý Noãn hít mũi một cái, lộ ra một nụ cười nói.

"Không phải là đại ca ép gì muội, tới khi muội phân tích rõ động cơ của hắn thì mới chịu nói thật ư?" Lý Văn đau lòng nhíu mày nói.

Lý Noãn cười lắc đầu nói: "Đại ca yên tâm, không phải muội có ý phủ nhận, mà là muội hoàn toàn không để ý đến người nọ, cần gì phải để ý tới suy nghĩ của hắn? Lúc nãy muội bị đại ca làm cho cảm động, ai kêu đại ca đối tốt với muội như vậy, làm muội không cảm động cũng không được."

"Không phải muội nói, chúng ta là người một nhà, phải yêu thương lẫn nhau sao?" Lý Văn ôn hòa cười nói, "Nếu có chuyện gì không vui, thì nói cho đại ca nghe."

"Ừm." Lý Noãn gật đầu cười, trong lòng tràn đầy dịu dàng.

Sau đó, Lý Noãn lại nói cho Lý Văn không ít chuyện có liên quan đến việc nấu dược liệu, phần lớn là những hiểu biết của nàng ở kiếp trước,

https://thuviensach.vn

nhưng ở niên đại này còn chưa có người nghiên cứu ra được, cũng dặn dò hắn đây là cơ mật thương nghiệp, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài.

Nàng muốn từ từ bồi dưỡng năng lực về mọi mặt cho Lý Văn, tất nhiên không thể thiếu chuyện hiểu rõ sản phẩm của mình.

Dù sao dựa vào kế hoạch của nàng, sự nghiệp dưỡng sinh nhất định sẽ làm lớn, nàng một nữ nhân gia đình, còn phải mang theo đứa bé, không tốt khi xuất đầu lộ diện ra bên ngoài. Có chút chuyện quan trọng, giao cho người ngoài nàng không yên lòng, nhất định phải giao cho đại ca Lý Văn, cho nên năng lực của hắn không thể kém được.

Đợi đến phần dược liệu thứ ba cũng đã giã xong, Lý Noãn bỏ phần đó vào khăn trắng sạch sẽ gói lại, dùng sợi bông màu đỏ buộc chặt, phân biệt với phần dược liệu thứ hai, sau đó bưng nước sạch mới múc ra, cũng đặt ở trong chén dược liệu đã được rửa sạch sẽ khi đặt phần dược liệu thứ nhất, ở dưới sự che chở của Lý Văn, thật nhanh đi ra cửa phòng tới thẳng phòng bếp.

"Đại ca, huynh đi phía trước xem, một lúc nữa đám người tam đệ mua gạo nếp về, thì giúp muội mang vào phòng bếp." Lý Noãn thông báo cho Lý Văn một tiếng, rồi lập tức mang theo dược liệu, bưng chén nhỏ đi vào trong phòng bếp.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Làm Bánh Bao

Rửa ấm sắc thuốc sạch sẽ, thêm vào chén lớn nước, ném túi dược liệu quấn sợi dây đỏ vào, mặc dù khăn nhỏ, bên trong chứa dược liệu không nhiều lắm nhưng bọc rất chắc chắn, hơi đè một cái, dược liệu đã chìm ở trong nước, sau đó đặt ở trên lò đá, nổi lửa, nấu thuốc.

Không giống với lò lửa bình thường, lò đá là lò nhỏ lộ thiên ở trong góc phòng, bình thường nấu thuốc nấu súp, hoặc dùng để nấu đồ hấp, chưng, đều phải dùng lò đá. Lò đá xây dựng rất đơn giản, chỉ cần có một chỗ không bị vướng víu ở trong phòng bếp, ở chân tường đất đào một cái hố, hai bên bỏ vào hai khối đá dài mảnh dài hơn nửa thước, dùng để để nồi, bởi vì nồi lớn nhỏ không đều, cho nên khối đá hai bên có thể di chuyển.

Phía trên lò đá treo thịt khô, đốt lửa lò đá nhiều, là có thể hun thịt khô đến vừa thơm lại ngon miệng, khi lửa đốt trên lò đá cháy rừng rực, thịt khô bên trên sẽ nhỏ mỡ, cho nên bình thường nồi trên lò đều có nắp, không sợ mỡ thịt khô nhỏ giọt vào trong nồi.

Gia đình nông dân, mặt trời mọc thì làm việc, mặt trời lặn thì nghỉ ngơi, khi bình thường trong nhà không có công cụ, Lý Noãn cũng chỉ có thể khống chế độ lửa, căn cứ khoảng thời gian sắc thuốc.

Ước chừng hai mươi phút trôi qua, Lý Noãn mở nắp ra, dùng đôi đũa sạch sẽ gắp gói thuốc lên, ném một bọc dược liệu khác chưa bị ngâm nước vào, đè bọc thuốc ở mặt trên nấu hai mươi phút, sau đó đậy nắp lên, chờ đợi khoảng chưa tới hai mươi phút, Lý Noãn mới đổ một nửa nước thuốc

https://thuviensach.vn

đã nấu tốt ra, sau đó gắp bọc thuốc ra ngoài rồi lại để ấm thuốc lên lò đá nấu tiếp.

Ước chừng qua một khắc (15 phút), bỏ bọc thuốc vào trong ấm, tiếp tục nấu một khắc đồng hồ nữa, mới bưng ấm thuốc đến bên cạnh hòn đá, ném bọc thuốc đầu tiên đã ngâm nước lạnh vào, dùng chiếc đũa đè nó ở dưới cùng, rồi đổ nửa bát nước thuốc đổ ra lúc nãy vào lại, đậy nắp lên, cứ như vậy đặt ở bên cạnh.

Hiệu quả truyền nhiệt của ấm sắc thuốc rất tốt, cộng thêm hai lần nấu chín, nửa bát nước cũng chỉ còn lại có nửa chén nhỏ, coi như chỉ đặt ở bên trên đá cạnh lò đá, bên trong vẫn sôi nhè nhẹ.

Cũng không lâu lắm, Lý Văn mang gạo nếp đám người Lý An mua về vào phòng bếp.

"Nhị muội, muội lấy gạo nếp, là làm gì vậy?"

Lý Noãn khẽ mỉm cười, đứng dậy nhìn chất lượng gạo nếp một chút, gật đầu nói: "Gạo nếp này là gạo mới năm nay, muội chỉ cần nửa bát là đủ rồi, còn dư lại, ngày mai muội làm món xôi cho mọi người. Đại ca, huynh đi giám sát đôn đốc đám người tam đệ viết chữ, hôm nay muội dạy có chút khó, sợ bọn nó viết không tốt."

"Ừ, vậy huynh đi ra ngoài trước." Lý Văn cười nói, để xuống một túi gạo nếp, đi ngay phòng trước.

Lý Noãn múc ra nửa bát gạo nếp đặt ở bên cạnh, sau đó lấy ra một tô canh lớn, đổ gạo nếp còn dư vào đó rồi múc một gáo nước đổ vào, để ngâm ở bên cạnh.

Phải làm nhân xôi dạng viên thuốc, nhất định phải ngâm gạo nếp hơn mười hai tiếng trước tiên, sau đó dùng lửa lớn nấu chín, làm như vậy gạo

https://thuviensach.vn

nếp mới có tính dính, có thể vê thành viên thuốc đẹp, các loại nhân ở bên trong không bị chảy ra.

Làm xong những thứ này, Lý Noãn mới bưng ấm sắc thuốc đang đặt ở bên bếp lửa, đặt ở trong nước lạnh nhanh chóng làm lạnh, cho đến khi nhiệt độ hạ xuống, lại rửa sạch đôi tay, lấy bọc thuốc ra vắt nước ở bên trong ra, bỏ ba bọc thuốc đã vắt khô nước kia ở trong chén nước lạnh sao cho nước chỉ ngập một nửa, chờ nước thuốc trong ấm thuốc nguội, liền đổ nửa chén nước thuốc đã chuẩn bị sẵn trước đó vào bát gạo nếp, đậy nắp lên để ngâm ở một bên.

Một chén lớn nước nấu chỉ còn lại không tới nửa bát, vừa lúc phủ bát gạo nếp, như vậy có thể bảo đảm gạo nếp ngấm vào vị thuốc.

Nếu như đổi lại ở kiếp trước, trực tiếp làm khô nước thuốc thành viên, bỏ vào viên nang là được, nhưng ở chỗ này khoa học kỹ thuật không phát triển, nàng chỉ có thể nghĩ biện pháp làm thuốc viên.

Cũng không lâu lắm, Tô thị và Tương thị đã tới phòng bếp, bởi vì thợ làm vẫn còn, sẽ không để Lý Noãn đi ra ngoài, ba người cùng nhau thu xếp thức ăn.

Tô thị cắt cả túi rau, lại chặt khá nhiều thịt, đều đặt ở trong chậu, sau đó thả ra dầu muối tương gừng tỏi các loại gia vị, cuối cùng bỏ chút rau thơm, cùng với bó lớn hành lá cắt nhỏ, quấy đều, nhân bánh bao đã làm xong.

Lúc Tô thị bận việc, Tương thị cũng không nghỉ ngơi, bà nhào nửa chậu bột mì, bỏ bột lên men ngày hôm qua để lại vào, cho tới khi cả nửa chậu bột mì cũng được nhào đến mềm dẻo, mới bỏ một cục bột tròn vào trong chén bỏ bột lên men lúc trước rồi cất vào trong ngăn kéo, chờ trải qua một đêm lên men, là có thể làm thành bột lên men rồi.

Cả quá trình, Lý Noãn cũng không giúp được gì, mặc dù nàng rất muốn học giống Triệu Vi trong “Kungfu túc cầu”*, dùng sức mạnh Thái cực tới

https://thuviensach.vn

nhào bột, hoặc giống như các đầu bếp mới của phương Đông, tự nhiên lưu loát trộn nhân bánh, thế nhưng cũng chỉ suy nghĩ một chút mà thôi, Tô thị và Tương thị không để cho nàng đụng nhân bánh hay nhào bột mì, cũng không phải sợ nàng làm hỏng, mà là lo lắng nàng mệt đứa bé trong bụng.

(*Đây là một phim, nhưng theo mình sớt trên mạng thì không có nhân vật nào theo như trong raw cả. Nhưng mình vẫn để y nguyên theo raw)

Lúc Tô thị lo làm nhân bánh, nhìn nàng đứng ở bên cạnh, bộ dạng giương mắt nhìn như thể sẽ làm cho nàng tới gần được trong gang tất, mặc dù chuyện đơn giản nhất, Lý Noãn cũng vui vẻ, có thể cùng người nhà nấu cơm, đối với nàng mà nói là một việc rất ấm áp.

"Mẹ, Tương bà bà, con cũng muốn làm bánh bao." Đợi đến khi làm bánh bao, Lý Noãn cũng không nhịn được nữa rồi, năn nỉ hai người.

Nhìn bộ dạng khát vọng của nàng, Tô thị không nhịn được cười nói: "Lại không ngăn cản được con nữa rồi, đi rửa tay rồi cùng làm."

"Rốt cuộc có thể làm bánh bao rồi." Lý Noãn vui mừng giống như đứa bé, rửa tay, ngồi chung với Tô thị và Tương bà bà, vây quanh cái bàn trong phòng bếp làm bánh bao, sau đó bỏ bánh bao vào trong lồng lớn hấp.

Chỉ là, bánh bao Tô thị và Tương bà bà làm đều tuân theo lối cũ, Lý Noãn lại bắt đầu phát huy trí tưởng tượng của nàng, vê bánh bao thành các hình dạng, Tô thị và Tương thị cũng cười nàng như đứa bé chơi đùa, Lý Noãn cũng không phản bác gì, cũng theo hai người cười đùa, thích thú.

Chờ lồng lớn bánh bao được che kỹ, lúc nồi hấp được bưng ra tới nơi, đám thợ thủ công cũng đã về nhà của mình, Tô thị và Tương thị ở lại phòng bếp nấu canh, hâm nóng thức ăn buổi trưa còn dư lại, Lý Noãn nhắc nhở hai người không cần lo ấm thuốc, gói thuốc và gạo nếp, rồi lập tức ôm hai tô bánh báo, cười hì hì đi tới Tiền viện.

https://thuviensach.vn

"Ăn cơm thôi!" Lý Noãn kêu một câu, tiến vào phòng trước, đặt hai tô bánh bao ở trên cái bàn có chân thấp trên kháng, trong lòng rất tự hào.

Lớn như vậy, đây là lần đầu tiên tự nàng làm bánh bao, thời điểm kiếp trước, mặc dù nàng thích làm gì đó trong phòng bếp, nhưng với bánh bao này, nàng vẫn chưa thử qua.

Chẳng được bao lâu, Lý Văn đã mang theo ba người Lý An trực tiếp từ cửa nhỏ trong phòng tới phòng trước, sau đó lại đi vào trong một phòng khác, ôm Lý Đức ra ngoài.

"Nhị tỷ, hôm nay đại ca nói rồi, đợi đầu mùa xuân sang năm, sẽ để cho chúng đệ dùng bút mực viết chữ." Lý Nhạc vui sướng bò đến trên kháng, lôi kéo Lý Noãn nói.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Hạng Mục Khoản Tiền Đầu Tiên

Chu Nguyên và Lý An cũng lần lượt lên kháng, Lý An lập tức làm cụt hứng: "Đại ca còn nói, nếu viết không tốt một trăm chữ, thì không dùng bút mực viết chữ, cho đến khi viết tốt mới thôi. Nhạc Nhạc, muội viết chữ viết tệ như vậy, nếu không cố gắng, đến đầu mùa xuân cũng viết không tốt."

"Tam ca mới viết không tốt, Nhạc Nhạc nhất định có thể viết tốt." Lý Nhạc lập tức tức giận nói, "Nguyên ca ca, ca nói xem, Nhạc Nhạc có thể viết tốt không?"

"Có thể viết tốt, chỉ cần cố gắng, cũng có thể viết tốt." Chu Nguyên nói thật lòng.

Lý Văn ôm Lý Đức từ trong phòng ra ngoài, vừa đúng nghe nói như thế, Lý Đức liền hỏi mọi người đang nói cái gì, ba đứa bé lập tức lặp lại lời nói lúc nãy một lần nữa.

"Chỗ chúng ta có câu châm ngôn, không sợ chuyện khó làm, chỉ sợ bạn không chịu làm." Lý Đức lộ ra nụ cười chất phác, nói với mấy đứa bé nhà mình: "An Nhi, Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, ba người các con phải nhớ kỹ, chúng ta có được hôm nay, là nhờ đại ca và nhị tỷ các con, sau này mặc kệ nhà chúng ta tốt hay xấu, các con cũng không thể quên ca ca và tỷ tỷ được. Làm người không thể quên gốc, không thể quên cây!"

Ba đứa bé cũng khéo léo gật đầu đáp lời, Lý Văn cười ôn hòa nói: "Cha, chúng ta đều là người một nhà, không nên nói những lời cám ơn với không cám ơn kia."

https://thuviensach.vn

"Chỉ là cha à, nếu như quả thật phải nói đến công ơn, mấy người chúng con cũng không biết đã thiếu cha và mẹ bao nhiêu công ơn, nếu như không phải có hai người, thì nhà chúng ta đâu ấm áp như vậy." Lý Noãn cũng nói.

Sau đó Lý Văn nhắc tới ngày mai có thể đi đào khoai lang rồi, nghe được tin tức này, hưng phấn nhất là ba người Lý An, vị khoai lang ngọt, giá tiền cũng hết sức rẻ, trước khi Lý Noãn tự sát, trong nhà đến cả khoai lang cũng không có mà ăn, khoai lang, chính là đồ ăn mà bọn nhỏ khó có được.

Ngồi nói chuyện một lát, Tô thị và Tương thị đã bưng canh rau và một chút thức ăn buổi trưa để lại tới phòng trước, đợi hai người đóng cửa, lên trên kháng, người một nhà mới động đũa ăn.

"Tam ca, Nguyên ca ca, các ca xem bánh bao của muội là một con thỏ nhỏ nè! Vừa mới bắt đầu ăn, một chậu bánh bao chất thành một đống, cũng không còn chỗ để để vào nữa, vừa lấy tới trên tay, mới phát hiện hình dạng không giống bình thường, Lý Nhạc vui mừng kêu lên tại chỗ.

"Của ca thì giống như một đóa hoa." Chu Nguyên cũng kinh ngạc nói.

Trong tay cậu, là bánh bao hình một đóa hoa sen, chỉ là bên dưới nhìn không giống ngó sen, nên cậu cũng không biết đây rốt cuộc là hoa gì, chỉ nhìn ra được là đóa hoa.

"Tại sao của ta lại là bánh bao, ta cũng muốn bánh bao không giống bình thường." Lý An nhìn bánh bao thỏ trong tay Lý Nhạc, lại nhìn bánh bao hình hoa trong tay Chu Nguyên, theo bản năng nhìn vào trong chậu, quả nhiên tìm được một cái bánh bao giống con mèo, vui mừng cầm trong tay gặm.

Lý Đức cũng rất tò mò, theo bản năng tìm bánh bao hình dạng khác, nhìn vài lần mới ăn.

https://thuviensach.vn

Thấy một màn như vậy, Lý Văn không khỏi nhìn Lý Noãn, nhìn nàng cười đến rất tự hào, không khỏi bất đắc dĩ cười lắc đầu.

Thiên hạ ngày nay, có thể nặn bánh bao thành hình như vậy, đoán chừng ngoại trừ Lý Noãn, sẽ không có người khác.

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng không nhịn được cầm một bánh bao hình dạng khác, mặc dù mùi vị ăn không sai biệt lắm, nhưng cảm giác không quá giống nhau.

"Những bánh hình hoa này đều do Noãn Nhi làm ra, ta cũng tới nếm thử tay nghề của Noãn Nhi chúng ta." Tô thị cười cầm lên một cái bánh bao vòng tròn nói.

"Tất cả mọi người ăn bánh Noãn Nhi nha đầu làm, bà già này cũng ăn một cái." Tương thị nhìn một chút, liền lấy một cái bánh bao hình ấm trà.

Nhìn người một nhà tăng thêm sức mạnh như vậy, trong lòng Lý Noãn cũng hồi hộp, cũng cầm một cái ăn.

Hôm nay nàng làm tổng cộng tám cái bánh bao, vừa lúc một người một cái, không nhiều cũng không ít, chính là ăn vui vẻ, ăn đồ mới.

Người một nhà ăn bánh bao, uống canh nóng, đều rất cho mặt mũi khen Lý Noãn làm tốt lắm, đặc biệt là ba đứa bé Lý An, Lý Nhạc và Chu Nguyên, đối với đồ mới luôn tràn ngập tò mò và yêu thích, càng thêm sùng bái bánh bao Lý Noãn làm, còn yêu cầu nàng lần sau làm nhiều một chút.

Ăn bánh xong, Tô thị liền hỏi tới chuyện Tịnh Liên đại sư muốn tới miếu Bạch Đà, bà có nên đi hay không, tất nhiên Lý Noãn và Lý Văn đồng ý, Lý Đức cảm thấy nên đi, ba đứa bé không có ý kiến, Tương thị bày tỏ không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

"Không phải chỉ một bữa cơm trưa thôi sao, bà già này vẫn có thể thu xếp được, sắp tết rồi, ngươi đi nghe giảng pháp, còn có thể nhân tiện cầu xin bình an cho chúng ta."

Quyết định chuyện này, người một nhà liền nói tới chuyện ngày mai đi đào khoai lang, nhưng trong nhà có thợ tới làm việc, nhất định phải để lại người trông nom.

Lý Noãn bởi vì phải làm dược hoàn (thuốc viên), không thể đi theo đi, nhưng không thể lộ diện ở trước mặt người ngoài.

Lý Văn muốn đi trấn trên làm chuyện mua đất, ngày mai thêm hai thợ mới, còn phải mời thêm hai thợ nữa, cứ như vậy, ít nhất phải bận đến buổi chiều mới rảnh, nhưng mà dĩ nhiên hắn không nói ra, chuẩn bị bữa trưa sau đó mời người tới sau, cho mọi người một bất ngờ, nói chỉ là có chuyện muốn đi trấn trên một chuyến, người một nhà cũng biết hắn là người bận rộn, tất nhiên cũng không hỏi nhiều.

Mà những người còn lại, cũng bày tỏ muốn mình là nhóm đầu tiên đi khoai lang, bao gồm Lý Nhạc nhỏ nhất, cuối cùng Lý Đức xung phong nhận việc phụ trách giữ nhà, chỉ cần Tô thị và Tương thị vào buổi trưa chạy về nấu cơm là được.

Người một nhà ăn nói chuyện, hai lồng bánh bao, tổng cộng ba mươi, da mỏng nhiều nhân, rất nhanh đã được ăn xong.

Sức lao động của người nông dân lớn, cũng có thể ăn, loại bánh bao như vậy, một người bình thường phải ăn bốn cái, đứa bé phát triển thân thể, cũng ăn không ít, ăn ba cái không thành vấn đề, hôm nay mọi người thích ăn bánh bao cũng rất cao, ba mươi cái bánh bao vẫn còn có chút không đủ, cũng may đây chẳng qua là cảm giác, không đến nỗi để ai phải đói bụng.

Lúc ăn cơm, mặt trời bên ngoài mới xuống núi, ánh sáng xuyên qua cửa sổ chiếu vào, vẫn còn rất sáng, đến khi người một nhà cười cười nói nói

https://thuviensach.vn

cơm nước xong, màn trời đã tối xuống.

Người một nhà nghĩ đến ngày mai phải làm việc, nên đều ngủ rất sớm, Lý Noãn trước khi Tương thị đi ngủ, cầm mười hai văn tiền đi trong phòng bà nói chuyện một lát, nói chuyện tháng chuyên cần cho Tương thị nghe, cũng giải thích ý nghĩa của nó rõ ràng..

Sau khi Tương thị nghe rõ, cũng không từ chối nữa, lấy tiền thuộc về bà cất đi, dùng vải gói kỹ, bỏ vào trong ngăn kéo.

Còn dư lại hai văn tiền, là cho một mình Chu Nguyên, là cậu chăm sóc đệ đệ muội muội, Chu Nguyên thận trọng lấy tiền, cẩn thận bỏ vào trong túi bên người.

Hà bao là Tô thị thêu, trong nhà mỗi người đều có một cái.

Trở lại trong phòng, Lý Noãn đốt cây nến, lấy ra hai mươi sáu tờ giấy Tuyên Thành được cắt tốt, dùng kim khâu phía sau lại, ghi ra hạng mục khoản tiền đầu tiên của Lý gia.

Viết ở giữa bìa ngoài năm chữ to "Sổ sách tháng chuyên cần", phía dưới ghi chú thời gian --"Vĩnh Hòa năm 278, hai mươi ba tháng mười, sương hàng (vào ngày 23 hoặc 24 tháng 10)."

Lý Noãn cũng phân phối cho mỗi người trong liên tục ba trang, theo như bối phận, ở mỗi một tờ góc trên bên phải viết xuống tên tuổi Tương thị, Lý Đức, Tô thị, Lý Văn, Lý Noãn, Chu Nguyên, Lý An, Lý Nhạc, sau đó ở trong mỗi tờ thứ nhất của mỗi người, viết tóm tắt hôm nay làm cống hiến gì cho trong nhà, phía sau ghi con số tháng chuyên cần được nhận.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Làm Xôi Viên

Tương thị là người thứ nhất, Lý Noãn ghi lại "Chiến sĩ thi đua chuyên cần. Đạt được mười văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

Sau đó là Lý Đức, Lý Noãn suy nghĩ một chút, ghi lại "Người cha tốt dạy dỗ con. Đạt được năm văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

Sau đó là Tô thị, Lý Noãn viết xuống "Chiến sĩ thi đua chuyên cần. Đạt được mười văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

. . . . . Lý Văn, "Vì người nhà đã bàn xong công việc mua đất, càng vất vả công lao càng lớn, đạt được hai mươi văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

. . . . . Lý Noãn, "Quản sự trong nhà, tổng giám sát kỹ thuật phòng dưới đất, đạt được ba mươi văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

. . . . . Chu Nguyên, "Chăm sóc em trai em gái, chân chạy mua gạo, ba văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

. . . . . Lý An, "Chân chạy mua gạo, một văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

. . . . . Lý Nhạc, "Chân chạy mua gạo, một văn tiền chuyên cần —— hai mươi ba tháng mười."

https://thuviensach.vn

Mỗi tháng đều có tiền thưởng chuyên cần, vậy mỗi ngày đều có thưởng, thì gọi là tiền chuyên cần, ông trời đền bù cho người cần cù!

Cuối cùng phía sau dư ra một tờ, Lý Noãn ghi lại "Hết thời gian rạng sáng ngày hai mươi ba tháng mười, trừ Lý Đức, Tô Thị, những người còn lại đã thanh toán xong tiền chuyên cần."

Sau đó Lý Noãn lấy ra hai mươi tờ giấy Tuyên Thành khâu lại với nhau, viết lên đó bốn chữ lớn: "Sổ sách của công", bên dưới còn ghi chú." Vĩnh Hòa năm 278, hai mươi ba tháng mười, sương hàng (vào ngày 23 hoặc 24 tháng 10)."

Ở tờ thứ nhất trong sổ sách, ghi lại tổng số tiền của nàng——"Tổng số tiền: 326 lượng bạc, 803 văn ——rạng sáng ngày hai mươi ba tháng mười."

Hết bận những thứ này, Lý Nhạc trên giường đất đã sớm ngủ say, Lý Noãn lấy hai quyển sổ bỏ vào hộp gỗ nhỏ trong ngăn kéo, mới thổi nến đi ngủ.

Ngày hôm sau trời còn chưa sáng, người một nhà đã rời giường từ sớm.

Ăn sáng xong, Tô thị, Tương thị cầm nông cụ, dẫn ba đứa trẻ Lý An, Lý Nhạc, Chu Nguyên, đi ra sau núi đào khoai lang.

Lý Văn chờ sáu thợ xây đến nhà, kêu họ ăn sáng, rồi theo thiết kế của Lý Noãn, nói rõ đào cửa vào phòng dưới đất và gian phòng thứ nhất như thế nào, sau khi xác định đám thợ đã hiểu và bắt đầu làm, hắn mới dựa theo Lý Noãn chi 230 lượng bạc, Lý Noãn ghi chép xong, Lý Văn kí tên vào phía sau mục đó, mới đi tìm lái buôn trấn trên bàn chuyện mua đất.

Thiết kế phòng dưới đất này, tất nhiên không thể nói hết trong một lần, dù có nói, thì đám thợ cũng không nhớ được nhiều hạng mục công việc như vậy, cho nên chờ thêm một ít thời gian, việc xây dựng phòng dưới đất này còn cần Lý Văn giám sát.

https://thuviensach.vn

Khi Lý Đức ăn cơm xong, ngồi an ổn trên kháng, mở cửa phòng, dễ dàng để ông trông nom trong nhà.

Tất nhiên không thể ngôi không cho đến buổi trưa, chờ đám thợ bắt đầu làm việc, trước hết ông cần tập mấy động tác cho giản gân cốt, sau đó dính ở trên kháng, buổi sáng uống hết nửa bát nước thuốc đã nấu, bắt đầu xoa bóp huyệt vị trên đùi phải, có bài học kinh nghiệm của mấy tháng trước, lần này Lý Đức tuyệt không dám gia tăng sức lực, hoặc là gia tăng số lần.

Mà trước khi đám thợ bắt đầu làm việc đã nghe Lý Văn nói, cũng biết hôm nay trong nhà ông chủ có chút bận, nước trà đều để ở phòng trước, khát thì tự mình tới phòng trước uống..., trong nhà có người, không cần kiêng dè.

Trong phòng bếp, Lý Noãn nhìn chút gạo nếp và cả nước uống, làm xôi viên, chắc chắn cô không cần lo lắng, chủ yếu là nửa chén thuốc viên này. Xác định nước thuốc bên trong ấm đã hút khô rồi, Lý Noãn mới thở phào nhẹ nhõm, vung ống tay áo lên, chuẩn bị làm xôi viên.

Đầu tiên cho gạo nếp đã ngâm tốt vào lồng hấp, để trong khay nhỏ nước đến khô, lấy nửa cân thịt nạc đã chuẩn bị ban sáng, nấu chín nửa bát nấm hương, củ cải cũng cắt thành miếng lớn chừng ngón cái, tự động bỏ vao chén, sau đó bóc mấy tép tỏi, cắt vài lát gừng, để chung vào một chỗ băm thành viên nhỏ, lấy thêm một chén nữa, đập hai quả trứng, bỏ muối rồi khuấy mạnh.

Làm xong những thứ này, phải bắt đầu rửa nồi thêm nước, bởi vì trong nhà mới làm bữa sáng, trong bếp còn lửa, Lý Noãn chỉ thêm ít củi vào bếp, rất nhanh lửa cháy lên.

Ở trong nồi để hai xẻng lớn mỡ lợn, nấu cho đến khi mỡ không nổi bong bóng nữa, cho thịt vào trộn mấy cái, thêm gừng tỏi, trộn thêm mấy cái, thêm nấm hương xào đến khi thơm, sau đó thêm vào một chén nước

https://thuviensach.vn

nhỏ, một muỗng muối, để lửa nhỏ, đậy nắp nồi lên nấu ba mươi giây, đổ củ cải vào trộn lên, nấu đến khi khô một nửa, rồi cho lửa lớn, đổ trứng gà trộn lên đến khi ra màu hoàng kim óng ánh, cuối cùng là hơn nữa muỗng lớn muối, nửa muỗng ngũ vị hương, rồi bỏ ba nguyên liệu mới làm nhân vào trong chậu nhỏ đã chiếm hơn phân nửa chậu.

Làm xong nhân bánh, rửa nồi cho sạch, thêm mấy gáo nước, bỏ nếp đã khô vào chậu, thêm một nửa muỗng muối quấy đều, sau đó sẽ trải ra sắp xếp trên lồng hấp, bỏ vào trong nồi, đậy nắp, dùng lửa lớn đun sôi, chờ nước sôi chừng hai mươi phút, tắt lửa, lấy lồng hấp khỏi nồi, đặt bên cạnh bay hơi một lát là có thể bỏ gạo nếp hấp dính vào nhau trong chậu, rửa lồng hấp sạch sẽ lần nữa.

Cuối cùng, trên tay xoa một chút dầu cải, bắt đầu tạo viên.

Gạo nếp mới ra lò rất dai, nắn trong tay co dãn mười phần, sau đó bóp tròn, chính giữa làm một lỗ rỗng, để nguội, nước bị nấm hương hút hết, bỏ nhân bánh vào, thế là xong một viên, bỏ vào lồng hấp, viên không được quá to, quá to sẽ dễ bị biến dạng, lớn chừng một quả trứng gà là tốt nhất.

Tay nghề làm xôi viên của Lý Noãn không tệ lắm, tận lực làm vỏ mỏng, nhiều chỗ thêm nhân, đơn giản một viên thì phải thêm một muỗng nhân.

Làm ba bốn viên xôi, đã dùng hết nhân bánh trong chậu, gạo nếp vẫn còn dư lại không ít, Lý Noãn quyết định dùng nó làm mười bốn viên không nhân, ở mặt trên lỗ hổng bằng đồng tiền, cũng bỏ vào lồng hấp

Làm xong những thứ này đã qua buổi trưa, Lý Noãn cười hài lòng, nghỉ ngơi một lát, tìm thêm một lồng hấp, dùng nước thuốc thấm ướt một mảnh vải rồi trải ra trên lồng hấp, lấy toàn bộ gạo nếp trong ấm sắc thuốc ra, phủ trên những chỗ bị ướt trong lồng hấp rồi bưng lên bắt đầu hấp.

Thêm củi vào bếp, Lý Noãn bưng cối đá giã thuốc tới, rót chút nước thuốc còn lại trong ấm sắc thuốc vào cối đá, để ở một bên, lại tháo ba gói

https://thuviensach.vn

thuốc ra, vứt sạch mẩu thuốc vụn, rửa sạch vắt khô để ở một bên, thuận tiện dọn dẹp phòng bếp.

Chờ thuốc gạo nếp viên chín, cả phòng bếp cũng tràn ngập một mùi thuốc nhàn nhạt, Lý Noãn nhân lúc còn nóng bỏ thuốc gạo nếp vào cối đá, ngồi ở bên cạnh bếp dùng chày gỗ giã mạnh.

Một lần giã này, tốn hơn nửa canh giờ, cho đến khi Tô thị, Tương thị mang theo ba đứa trẻ, mang theo số khoai lang đào buổi sáng về, đến phòng bếp nấu cơm, vốn ước chừng một chén thuốc gạo nếp, đã giã thành cỡ một nắm.

"Noãn Nhi, đây chính là xôi viên mà con nói?" Tô thị vào phòng bếp, nhìn thấy trên bàn một lồng hấp xôi viên, thì tò mò hỏi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Làm Xong

"Noãn Nhi, đây chính là xôi viên mà con nói?" Tô thị vào phòng bếp, nhìn thấy trên bàn một lồng hấp xôi viên, thì tò mò hỏi.

"Đúng vậy mẹ, chưng nóng là có thể ăn." Lý Noãn dừng lại động tác giã gạo nếp, để cối đá trên bàn, xoa xoa cánh tay bủn rủn, tràn đầy tự tin nói.

Tương thị cũng đi tới liếc mắt nhìn, nghi ngờ hỏi: "Noãn Nhi nha đầu, không phải nói bánh bao xôi viên sao, tại sao là màu trắng?

"Nguyên liệu làm nhân bánh bao xôi viên ý ạ." Lý Noãn cười nói, "Nó nằm ở trong xôi viên, mẹ, Tương bà bà, chờ khi các người ăn sẽ biết. Hôm nay, làm nhân còn ít nên gạo nếp không dùng hết, con liền làm mấy cái không nhân, lát nữa chúng ta đổ hai quả trứng, thả dầu muối, nấu chút nước nóng rót vào những viên không nhân kia, chưng thành món bánh nếp trứng viên ạ."

Tô thị sửng sốt nói: "Như vậy sao được, đổ nước canh vào, không sợ vỡ ra?"

Tương thị cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý cách nói của Tô thị.

"Mẹ, Tương bà bà, các người hãy yên tâm, xôi viên này rất dẻo, hiện tại cũng nguội rồi, chúng ta đổ súp trứng lập tức bỏ vào trong nồi chưng chín, bảo đảm không vỡ ra." Lý Noãn giải thích, cầm lên một viên không nhân đưa cho Tô thị và Tương thị nhìn.

https://thuviensach.vn

Tô thị nhìn qua liền nói: "Được, đợi lát nữa chúng ta thử xem, nhìn dáng vẻ của viên này, coi như vỡ ra, vậy cũng không vỡ được bao nhiêu."

"Vậy ta thử một lần." Tương thị cũng gật đầu, ngược lại nhìn Lý Noãn nói: "Noãn Nhi nha đầu, con đi bên cạnh nghỉ ngơi, cơm trưa để cho bà già này và mẹ con làm."

"Dạ, được ạ." Lần này Lý Noãn cũng không cự tuyệt, đáp một tiếng, ngoan ngoãn tìm ghế nhỏ ngồi xuống ở bên cạnh.

Giã gạo nếp là một việc rất tốn sức, người trong gia đình làm bánh dày cũng biết, sau khi nấu gạo nếp chín, sẵn còn nóng đổ vào trong cái máng, dùng đòn trúc lớn dùng sức giã, gạo nếp càng giã càng dùng sức, hơn nữa càng lạnh càng khó giã, loại việc tốn sức này, bình thường đều là nam nhân mới có sức làm, mặc dù lúc này nàng giã ít gạo nếp, dầu gì cũng dùng sức giã một thời gian thật dài, khi dừng lại, cánh tay đã mơ hồ có chút nhức mỏi.

Tô thị và Tương thị bắt đầu thu xếp thức ăn, Lý Noãn ở bên cạnh nhắc nhở hai người ít làm một chút, bởi vì xôi viên rất nhanh sẽ nấu chín.

Hai người nhìn xôi viên cũng không ít, một người có thể có ba bốn viên, gạo nếp lại dễ dàng ăn no, thảo luận với nhau, thì chưng một lồng bánh man thầu và một lồng bánh màn thầu chay, nấu hai món canh, lại xào hai đĩa cải trắng, hai đĩa tàu đậu hũ kho, hai chén lớn thịt thái trộn rau cần, một phần là người trong nhà ăn, một phần là cho thợ ăn, cũng không có gì khác nhau.

Trong gia đình nông dân, ăn cơm không nhiều chú ý như nhà giàu, có nhiều người, bình thường đều dùng chậu nhỏ, tô đựng món ăn, ai cũng không cảm thấy mất thể diện.

Đợi đến thời điểm nồi hấp xôi bốc hơi, Lý Văn trở về, trực tiếp tới phòng bếp tìm Lý Noãn.

https://thuviensach.vn

"Nhị muội, chuyện tình mua đất cũng đã làm xong, huynh kéo lái buôn giúp huynh làm khế ước đỏ, ngày mai mới có thể lấy được, cho nên huynh làm chủ quyết định chờ trưa mai rồi mời người đến trong nhà ăn cơm. Thợ xây cũng mời hai người nữa, sáng sớm ngày mai tới làm." Lý Văn lấy băng ghế nhỏ ngồi vào bên người Lý Noãn, vì để tránh cho Tô thị và Tương thị nghe được, liền cố ý giảm thấp âm thanh.

Lý Noãn gật đầu nói: "Vừa đúng hôm nay trong nhà bận rộn, ngày mai mời khách cũng tốt. Nhưng mà đại ca, khế ước đỏ là cái gì?"

"Huynh cũng mới biết hôm nay, khế đất chia làm khế ước trắng và khế ước đỏ, khế ước đỏ là điều khoản huyện phủ đưa ra, đăng ký trong sổ khế đất, mất có thể bổ sung, khế ước trắng là không đăng ký ở huyện phủ, nếu như mất rồi, mảnh đất trên khế đất sẽ không còn." Lý Văn nhỏ giọng giải thích.

"Hai người các con, đang nói thì thầm cái gì đấy?" Nhìn hai người xúm lại nói nhỏ, dáng vẻ rất thần bí, Tô thị ở bên cạnh nhóm lửa lập tức hỏi một câu.

"Không có gì mẹ, chúng con chỉ tùy tiện nói chuyện một chút." Lý Noãn lập tức quay đầu cười qua loa nói một câu lấy lệ, nói: "Mẹ, đợi con ngồi ăn ở phòng bếp xong, sau đó buổi trưa thợ bắt đầu làm việc rồi, con lại trở về phòng."

"Đúng rồi nhị muội, bánh bao xôi viên muội nói ở đâu, sao huynh không thấy?" Lý Văn theo lời nói của Lý Noãn tiếp một câu.

"Ở trong lồng hấp, đợi thêm một lát nữa là có thể bưng nồi xuống rồi, ta đứng ở đây cũng có thể ngửi thấy được mùi thơm rồi, tay nghề của Noãn Nhi nha đầu tốt lắm." Ngược lại, Tương thị phân chia bánh màn thầu ở bên cạnh thay Lý Noãn đáp lời, cười tán dương một câu.

https://thuviensach.vn

Một lồng hấp bánh màn thầu bình thường có mười lăm chiếc, Tương thị cho một mình Lý Noãn hai bánh màn thầu, phần bánh màn thầu còn dư lại chia làm hai phần, cho thợ ăn là sáu bánh màn thầu và sáu bánh màn thầu chay, còn dư lại bảy chiếc bánh màn thầu và chín bánh màn thầu chay là cho người trong nhà ăn.

Phân chia bánh màn thầu xong, Tương thị gắp một ít các món ăn cho Lý Noãn, để ở trong một bát lớn, sau đó múc ra một chén canh, sau đó nữa mới bưng bánh màn thầu và món ăn đi Tiền viện, kêu thợ đang làm ở Tây Sương viện ăn cơm.

Chờ Tương thị mang bát đũa đi Tiền viện, xôi viên của Lý Noãn cũng ra lò.

"Noãn Nhi, món bánh nếp trứng viên này thật sự không vỡ ra." Thấy mười mấy chiếc bánh nếp trứng viên, Tô thị không nhịn được chút ngạc nhiên nói.

Trong lòng Lý Noãn không khỏi có chút hài lòng, cười nói: "Con đã sớm nói sẽ không vỡ, mẹ, mau mang nồi nhỏ tới đựng, cái này ăn lúc còn nóng mới ngon, thời gian con nặn coi như tốt, mỗi người đều có một chiếc bánh nếp trứng viên, còn có hai chiếc bánh bao xôi viên, còn dư ra sáu chiếc bánh, các ngươi ai mà thèm thì ăn nhiều một chút."

"Mẹ thấy không bằng thì cho thợ làm một món chiếc bánh nếp trứng viên, thêm ba chiếc bánh bao xôi viên?" Tô thị lấy tới một xấp đĩa lớn, thương lượng với Lý Noãn, "Bọn họ làm việc mệt mỏi, ăn nhiều mới làm việc tốt."

"Cũng được, dù sao có con ở đây, ai muốn ăn xôi viên nữa, con lại làm là được." Lý Noãn cười gật đầu, sau đó lại nhắc nhở, "Mẹ, mẹ phải nhắc nhở mọi người, thời điểm ăn bánh bao xôi viên đừng mở miệng quá to, bên trong có nước canh, còn nóng, ăn vào trong miệng sẽ bị bỏng."

https://thuviensach.vn

Tô thị đang cầm đũa gắp xôi viên, nghe nói như thế, có chút kinh ngạc nói: "Mẹ còn tưởng rằng bên trong giống như bánh bao, thì ra đó là canh, Noãn Nhi, sao mà con làm được vậy?"

"Mẹ, mẹ ăn rồi sẽ biết." Lý Noãn khẽ mỉm cười, cố ý giấu giếm.

Thật ra thì khi Lý Noãn nặn viên, nhân đã đọng lại, trải qua nhiệt độ đun nấu, bên trong hóa lỏng, cộng thêm củ cải, nấm hương đã hút no nước lúc trước rồi, sau khi trải qua nhiệt độ đun nóng sẽ tràn ra một chút, dĩ nhiên là có nước canh rồi.

"Nha đầu con ấy, còn giấu tay nghề với mẹ nữa." Tô thị cười mắng một câu, cũng không hỏi nhiều nữa, mà lưu loát gắp xôi viên ra.

Về phần Lý Noãn làm những viên này như thế nào, bà sẽ không hoàn toàn hỏi tới. Kể từ sau khi Lý Noãn chết qua một lần, đã hiểu nhiều chuyện hơn, trải qua nửa tháng sống chung này, Tô thị đã dưỡng thành tố chất tâm lý bình tĩnh nhìn nhưng không quá sợ hãi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Được Sùng Bái

Không bao lâu, Tương thị trở lại phòng bếp lần nữa, nghe Tô thị nói làm sao phân chia xôi viên thì lấy một đôi đũa cùng với Tô thị phân chia xôi viên.

Tổng cộng sắp xếp được sáu đĩa xôi viên, Tô thị, Tương thị và Lý Văn một người bưng hai đĩa, cùng chào Lý Noãn một tiếng rồi đi ngay phòng trước.

Trong lồng hấp còn lại ba viên xôi viên, hai viên có nhân, một chiếc bánh trứng viên, Lý Noãn lấy từ trong tủ chén ra một bộ bát đũa, vui vẻ gắp xôi viên sau đó thử thăm dò cắn một cái thì lập tức nếm được nhân xôi, sau đó vừa thổi vừa ăn, chỉ trong chốc lát đã ăn xong ba viên xôi.

Bận rộn cho tới trưa, nàng đã sớm đói bụng, lúc này ba viên xôi thơm ngon vừa vào bụng, nhất thời cảm thấy thỏa mãn, sau đó nàng lại ăn một chiếc bánh màn thầu chay, uống một chén canh, thì đã hoàn toàn ăn no, chính xác mà nói, là có chút cảm giác no.

Hai ngày này, Lý Noãn đã không uống thuốc dưỡng thai nữa rồi, một là phản ứng thai nghén giảm đi, không cần dựa vào dược vật để giảm bớt, hai là thai nhi đã ổn định, đồ ăn trong nhà cũng rất dinh dưỡng, cũng không cần thuốc men bổ dưỡng, hơn nữa thuốc có ba phần độc, uống nhiều cũng không biết tốt hay xấu, cần gì phải đi lãng phí bạc?

Bên này, Lý Noãn mới vừa ăn xong không bao lâu, phòng trước Tô thị và Tương thị đã thu thập bát đũa trở lại phòng bếp, nói thẳng xôi viên hôm

https://thuviensach.vn

nay ăn ngon.

"Noãn Nhi nha đầu thanh tú xinh đẹp khéo léo, tay cũng khéo, lần đầu tiên trong đời bà già này được ăn xôi viên kèm theo canh đấy, bên ngoài vừa thơm vừa mềm, nhân bên trong nhiều mỡ, nhưng tuyệt không ngán." Tương thị cười nói, dường như mùi hương vẫn còn vương vấn ở chỗ này.

Nấm hương, thịt nạc, củ cải, đều là thuộc về thức ăn ngon miệng, tất nhiên ăn sẽ không cảm thấy ngán.

"Mùi vị món bánh trứng viên cũng ngon, chỉ làm có một chút, vẫn là xôi viên nhân ăn ngon." Tay nghề Lý Noãn giỏi, Tô thị cũng cảm thấy rất có mặt mũi, cũng sùng bài món xôi viên có nhân, "Noãn Nhi, hôm nay mấy thợ ăn xôi viên con làm, đều nói con ngon hơn đầu bếp trấn trên làm, tới nhà chúng ta làm thợ là có phúc ăn."

"Đây không phải là mẹ dạy tốt sao." Lý Noãn cười nói, trong lòng cảm thấy rất thỏa mãn.

Đây là niềm vui lớn nhất của một đầu bếp, đừng khen quá mức với đồ ăn của người đó làm.

"Nha đầu này, miệng như ăn mật." Tô thị cười nói, gom đồ ăn thừa giống nhau vào chung một chỗ rồi đặt lên bàn, dùng lồng cơm đậy lên, lại bỏ hai cái bánh man thầu con dư lại vào trong chậu rồi đặt trong tủ chén.

"Lúc nãy khi mọi người ăn xôi viên xong, còn lại không ít bánh màn thầu, vốn cho rằng những thợ kia sẽ ăn nhiều một chút, kết quả cũng chỉ ăn nhiều hơn một viên xôi viên, sau đó từng người tự ăn một cái bánh bao, uống hai chén canh, đã nói không thể ăn nữa rồi." Tương thị vừa rửa chén trong chậu nước, vừa cười nói tình huống ăn cơm hôm nay.

"Mặc dù dùng không tới một cân gạo nếp, nhưng có gạo nếp lấp bụng, cộng thêm nhân nhiều mỡ, ăn vào rất dễ no bụng." Lý Noãn vừa rửa tay,

https://thuviensach.vn

vừa cười giải thích một câu.

Sau đó Lý Noãn lau khô tay, sau đó múc gạo nếp thuốc còn ấm ở trong cối đá ra, cảm giác còn cứng hơn giã ra lúc nãy, có thể phải nặn thành viên, mới hài lòng cười cười.

Phòng bếp rất ấm áp, cộng thêm cối đá được Lý Noãn đặt ở bên trên tảng đá cạnh bếp lửa, sửa lại nắp, cho nên gạo nếp cũng không có lạnh. Mà mặc dù gạo nếp dẻo dai, nhưng mà mới vừa giã xong, bởi vì lượng nước đặc biệt đủ, nặn thành viên để ngoài một lát sẽ biến dạng, thật sự là ảnh hưởng mỹ quan.

Làm hàng hóa, vẻ bề ngoài và phẩm chất là hai nhân tố lớn ảnh hưởng đến lượng tiêu thụ hàng hóa, lần đầu tiên nàng làm thuốc viên, tuyệt đối không thể làm kém, hơn nữa sau nay nhất định phải càng làm càng tốt, làm ra nhãn hiệu vẻ vang của chính mình.

Cũng không lâu lắm, Lý Văn sẽ tới phòng bếp nói thợ nghỉ ngơi xong, mới vừa bắt đầu làm việc, Lý Noãn một tay cầm viên gạo nếp, một tay cầm ba tấm khăn được rửa sạch và đã hong khô lúc buổi sáng, chào một tiếng với Tô thị và Tương thị, rôi cùng Lý Văn trở lại trong phòng.

"Đại ca, đi rửa sạch tay, tới giúp muội nặn thuốc viên, hai ngày nữa phải lấy đi bán trong huyện." Lý Noãn nói một câu rồi lập tức lên kháng, trải rộng khăn khô ra, đặt gạo nếp phía trên, lại trải hai tấm khăn khác, mới tư đống gạo nếp đó bốc ra một cục cỡ móng tay cái, xoa nắn thành viên lớn nhỏ chừng hạt đậu, đặt ở trên cái khăn trống không, sau đó bắt đầu nặn viên thứ hai.

Khăn được bỏ ở trong ấm sắc thuốc đã nấu chín, lại bọc cả đêm thuốc, cho dù là rửa sạch rồi, vẫn mang theo mùi thuốc, dùng để để thuốc viên là thích hợp nhất.

https://thuviensach.vn

"Được." Lý Văn cười đáp một tiếng, đi rửa tay lau khô, ngồi lên kháng cùng nặn thuốc viên với Lý Noãn.

Vốn hắn muốn đi giúp đào khoai lang một tay, nhưng suy nghĩ một chút khoai lang cũng chỉ một mẫu, sợ là buổi sáng nay đã đào hơn phân nửa, còn dư lại cũng không tốn bao nhiêu hơi sức, thì lưu lại.

Lý Văn mới vừa nặn tốt một viên, Lý Noãn nhìn thấy, thì không nhịn được nói: "Đại ca, huynh nặn to như vậy, bệnh nhân còn chưa nuốt xuống viên thuốc đã bị nghẹn mà chết."

". . . . . Nhị muội, cái này chẳng lẽ không phải để nhai?" Rõ ràng Lý Văn sửng sốt một chút, mới không hiểu hỏi.

Lý Noãn lắc đầu nói: "Đương nhiên không phải, đại ca, chúng ta phải suy nghĩ cho khách hàng của chúng ta, huynh nghĩ xem, thuốc này đắng như vậy, nếu không phải là thân thể khó chịu, ai nguyện ý ăn? Cho nên, có thể không nếm được mùi vị, hoặc là nếm được một chút xíu đã nuốt xuống, đối với bệnh nhân mà nói, là một chuyện rất hạnh phúc, dưới tác dụng giống nhau của thuốc, thậm chí dưới tình huống tốt hơn, huynh nói họ sẽ thích đăng, hay không đắng? Chờ sau này kỹ thuật chúng ta thành thục, muội còn muốn bọc ở bên ngoài một lớp đường đấy."

"Cũng chỉ có muội mới có thể nghĩ nhiều như vậy." Sau khi Lý Văn nghe xong, có chút bất đắc dĩ cười nói.

Nhưng hắn không thể không thừa nhận, lời Lý Noãn nói rất đúng, vì vậy dựa theo Lý Noãn nặn viên thuốc nhỏ hơn, chia viên thuốc mới nặn xong lúc nãy thành ba phần.

Vừa bắt đầu, hai người còn cẩn thận, so sánh lớn nhỏ, nặn tốt từng viên từng viên, sau khi thuần thục, dứt khoát một lần xoa ba bốn viên, không tới nửa canh giờ, hai người đã nặn cục gạo nếp thuốc tròn to thành những viên thuốc nhỏ chừng hạt đậu.

https://thuviensach.vn

Dưới sự kiểm tra của Lý Noãn những viên thuốc đã nặn xong thi phần lớn bắt đầu định hình, phát hiện có biến dạng, thi lập tức cầm lên nặn lại thành tron, sau khi xác định tất cả thuốc viên không có vấn đề gì, mới mang ba tấm khăn đây thuốc viên tới bên cạnh cửa sổ, để nó có thể nhanh chóng hong khô.

Hai người rửa tay, Lý Văn lấy ra ba lượng bạc giao cho Lý Noãn nói: "Mua đất dùng hai trăm hai mươi lượng, làm khế ước đỏ tốn hai lượng bạc tiền thuế, huynh cho lái buôn bảy lượng, trừ hai lượng tiền thuế, còn lại là tiền lương cho lái buôn."

"Ừ, tốt." Lý Noãn nhận lấy bạc bỏ lại trong hộc gỗ, lấy ra sổ sách ghi chép tiền của công, viết vào hàng cuối cùng nhận lấy ba lượng, bảo Lý Văn ký tên, mới cất sổ sách đi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Trong Một Chữ Đức

Nhìn thời gian vẫn còn sớm, Lý Văn phải đi phía sau trong hốc núi, giúp đám người Tô thị đào khoai lang.

Một mình Lý Noãn ngồi ở trong phòng, nghĩ tới nghĩ lui, từ trong thảo dược tìm được một loại có vị ngọt, không xung đột gì với dược tính trong viên thuốc, len lén chạy tới phòng bếp ôm cối đá trở về gian phòng, xác định cối đá đã khô, thì bỏ hai gốc thảo dược vào, ngồi ở trên kháng không nhanh không chậm giã, nghĩ tới trong khoảng thời gian này cùng sống chung với người nhà, khóe miệng không tự chủ nâng lên.

Đến nửa buổi chiều, mọi người cũng đã đào xong khoai lang.

Mẫu đất phía sau núi cũng coi như là bậc trung, sau khi gieo xuống khoai lang, Lý Văn cũng không gieo quá dày, chỉ tưới qua mấy lần nước, chỉ như vậy, năm nay cũng thu hoạch hơn chín trăm cân khoai lang. Ở niên đại này không có phân hóa học, cũng không có giống khoai lang biến đổi gien, một mẫu được 1200 cân khoai lang, coi như là sản lượng rất cao rồi, bình thường đều là 1100 cân.

Tô thị, Tương thị mang khoai lang từ phía sau núi vào trong phòng trống bên cạnh phòng bếp, sau đó Tô thị mang một gùi khoai lang đến nhà La thị.

Buổi sáng, La thị đã tới một chuyến, là Lý Đức nói cho La thị, Tô thị sẽ đi miếu Bạch Đà nghe Tịnh Liên đại sư giảng giải, hiện tại Tô thị đi tới nói một chút, thuận tiện đưa mười mấy cân khoai lang qua, khoai lang này là

https://thuviensach.vn

Lý Văn tìm La thị lấy giống, hiện tại thu hoạch rồi, tất nhiên phải mang qua một ít.

Lý Văn tới trong phòng nói tình hình với Lý Noãn, rồi mang theo ba đứa bé Lý An đi chọn mấy củ khoai lang, đi phòng bếp nướng ăn, đại khái gần nửa canh giờ, mấy người vừa cầm khoai lang vừa chín vừa thơm ngát đến trong phòng mời Lý Noãn ăn.

"Nhị tỷ, Nhạc Nhạc cho tỷ chọn một củ, thật là nóng, thật là nóng, nhị tỷ, mau tới ăn, nhân lúc còn nóng ăn mới ngon." Lý Nhạc cầm khoai lang màu đỏ đi tuốt ở phía trước, chạy thật nhanh vào phòng đặt khoai lang lên bàn, vừa vuốt lỗ tai để tay đỡ nóng, vừa gọi Lý Noãn xuống giường tới ăn.

"Lập tức tới ăn ngay." Thấy tiểu muội đáng yêu của mình không để ý phỏng tay, mang tới cho mình mấy củ khoai lang chín, trong lòng Lý Noãn tràn đầy hạnh phúc, đáp một tiếng rồi lập tức để cối đá sang một bên, xuống kháng đi tới bên cạnh bàn bát tiên.

Sau đó ba người Lý Văn, Lý An, Chu Nguyên cũng vào phòng, năm người huynh đệ tỷ muội đóng cửa phòng, vây ở chung một chỗ ăn khoai lang thơm ngát, mọi người vừa ăn, vừa nói chuyện thu khoai lang hôm nay, Lý Noãn cười nghe bọn họ nói, rất nhanh đã ăn xong khoai lang.

Lau mặt, lại rửa tay, Lý Noãn nói: "Nhân lúc trời còn sáng rõ, đều đi viết chữ một lát, hôm nay chỉ cần viết tốt mười hai chữ mà tỷ giao ngày hôm qua là được, viết đến khi thợ nghỉ làm. Khi mới bắt đầu tập viết chữ, cũng không thể lười biếng, chờ sau này các ngươi thuần thục, có thể không cần viết mỗi ngày."

"Vâng!" Ba đứa bé gật đầu đáp lời, đi lấy bút gỗ của mình, Lý Văn bưng nửa bát nước đi vào, Lý Noãn mang tấm khăn đã hong khô bên cửa sổ tới, dùng để lau nước.

https://thuviensach.vn

Ba đứa bé lập tức cởi giày leo lên kháng, ngồi ở bên cạnh bạn có chân bàn thấp chấm nước viết lên, Lý Văn thì ở bên cạnh chỉ đạo thêm chút.

Lần trước Lý Noãn và Lý Văn đi huyện ý bán con hổ, lúc trở lại có mua mấy quyển sách, nửa tháng này, lúc rảnh rỗi Lý Văn sẽ đọc, luyện chữ, còn khắc khổ hơn ba đứa bé, ở trên phương diện thư pháp và hiểu biết chữ nghĩa đã có tiến bộ rất lớn.

Lý Noãn dời cối đá qua lại giã tiếp, thấy bên trong đã vụn, lấy thuốc viên bên cửa sổ lại, bỏ tất cả vào trong cối đá, sau đó đưa tay trộn đều.

Trời lạnh thế này, hơn một trăm viên thuốc đã định hình trở nên cứng rắn, trừ phi đun nóng, nếu không nó sẽ không thay đổi hình dạng, nhưng dù sao cũng là làm từ gạo nếp, mặt ngoài có tính dính, bỏ thuốc bột vào khuấy lên, mặt ngoài sẽ dính lên một tầng mỏng, mà mùi vị thuốc bột có tính ngọt ngào, tương đương với phủ một “lớp đường” lên viên thuốc, còn có thể phòng ngừa viên thuốc dính chung một chỗ.

Khuấy đều một lát, sờ lên mặt cảm giác mặt ngoài mỗi viên thuốc đều có một tầng phấn bột nhỏ, không dính tay, Lý Noãn mới hỏi Lý Văn: "Đại ca, nhà chúng ta có bình nhỏ không? Ít nhất là hơi lớn hơn ly trà là tốt nhất."

Lý Văn đang dạy Nhạc Nhạc viết chữ "Đức", nghe nói như thế, dừng lại cẩn thận suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Không có bình nào lớn như vậy, nhỏ thì lại có mấy cái, lúc trước đại phu xem bệnh cho cha để lại mấy bình thuốc, đều đã rửa sạch, có được hay không?"

"Vậy cũng được, làm phiền đại ca đi giúp muội lấy tới đây." Lý Noãn gật đầu, chờ Lý Văn xuống kháng mang giày, thì ngồi vào bên cạnh Lý Nhạc, cười tay nắm tay của cô bé nói: "Nhạc Nhạc, nhị tỷ dạy muội viết chữ ‘Đức’ như thế nào."

https://thuviensach.vn

"Được ạ." Lý Nhạc vui vẻ gật đầu, Lý Noãn đưa tay nắm lấy tay của cô bé, mang theo bút của cô bé vạch ra một nét, cũng nói: "Nhạc Nhạc, muội xem, thế này nhé, bên trái là song nhân, bên phải từ trên xuống dưới, theo thứ tự là ‘thập’, ‘tứ’, ‘nhất’, ‘ tâm ’, biết đây là có ý gì không?"

"Là có ý gì vậy nhị tỷ?" Lý Nhạc mê mang trừng mắt nhìn, không hiểu hỏi, Lý An, Chu Nguyên cũng tò mò dựng lỗ tai lên.

"Là nói đến cách đối nhân xử thế của một người, đều có một trái tim, mặc kệ làm chuyện gì, đều luôn thủy chung như một, như vậy, mới có thể “khiêm” mà có ích, chữ “khiêm” này, không chỉ là chỉ khiêm tốn, mà là một phẩm chất tốt đẹp bên ngoài, có tốt đẹp chính là phẩm chất, người này đi khắp thiên hạ bốn phương cũng có thể đạt được gặt hái, như vậy, người nhân tài này có thể được xưng tụng là thập toàn thập mỹ. Nhưng mà không có những thứ này thì không được, người này, còn phải có đồng bạn, dù cho hắn làm được tốt, cũng sẽ không có người khích lệ hắn, yêu thích hắn, vậy còn có tác dụng gì? Các ngươi nói có đúng hay không?" Lý Noãn cười nói.

Ba đứa bé cũng tán đồng gật đầu.

Lý Noãn lại hết sức chậm rãi viết bên cạnh, vừa giải thích: "Viết song nhân bên trái “thập”, “tứ” “nhất” “tâm”, là nhắc nhở chúng ta, mặc kệ một người đang làm gì, người bên cạnh hắn cũng làm bạn ở bên cạnh hắn, viết chữ “tâm (tim)” ở dưới cùng, là nói cho chúng ta biết, trái tim một người là cơ sở căn cơ cho tất cả, giống như lương thực trong ruộng, nếu như không có cây, dáng dấp phía trên khá hơn nữa, cũng sẽ từ từ chết héo. Nếu như chúng ta muốn thập toàn thập mỹ, sẽ phải giống như đống bảo tháp, “tâm (tim)” mỗi người, thủy chung như ‘một (nhất)’, mới có thể đi khắp thiên hạ ‘tứ’ phương cũng có thể đặt được gặt hái, trở thành một người ‘thập’ toàn thập mỹ."

Chờ Lý Noãn kể xong, trên bàn lại viết xong hai chữ “Đức”, mấy đứa bé bừng tỉnh hiểu ra, mới biết, thì ra là một chữ ‘đức’, thậm chí có nhiều

https://thuviensach.vn

học vấn và đạo lý thế này.

Lý Nhạc vội vàng dính chút nước, vừa nhỏ giọng nói thầm lại lời Lý Noãn nói qua lúc nãy, vừa viết ở trên mặt bàn, cuối cùng viết hoàn chỉnh chữ “Đức”, mặc dù kiểu chữ cũng không tính đẹp, nhưng cũng là lần đầu tiên cô bé viết rõ ràng như vậy, không khỏi hoan hô nói: "Nhị tỷ, Nhạc Nhạc viết được rồi!"

"Noãn Nhi tỷ tỷ, ngày hôm qua tại sao tỷ không nói cho chúng đệ biết, thì ra ‘Đức’ là có ý này?" Chu Nguyên không hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Khách Nhân Tới

Lý Noãn mỉm cười nói: "Nếu như các đệ thích đọc sách, gặp phải chữ không hiểu thì nhất định phải tự mình đi tìm kiếm đáp án, mà không phải chờ người khác tới nói cho các đệ biết, bởi vì, nếu như các đệ không tự mình phát hiện thì sẽ không có ai biết rốt cuộc đã hiểu cái gì, không hiểu cái gì. Hiện tại, các đệ đã hiểu tại sao ngày hôm qua nhị tỷ không nói ra chưa?"

"Hiểu rồi ạ!" Ba tiểu tử kia gật đầu, tất cả đồng thanh nói.

Không bao lâu, Lý Văn lấy mấy bình nhỏ ra, kinh ngạc phát hiện Lý Nhạc viết chữ "Đức" rất tốt, trong miệng còn nói lẩm bẩm, cẩn thận nghe đôi câu, chỉ hơi suy nghĩ là hiểu rõ do công lao của Lý Noãn.

"Đại ca, có phải nhà cũ cũng trồng khoai lang hay không? Ngày hôm trước nhị bá và nhị bá mẫu mang gà mái tới cho chúng ta, sao hai ngày nay không tới lấy chúng về." Lý Noãn vừa đếm số lượng chính xác bỏ vào trong bình, vừa tò mò hỏi.

"Nhà cũ có hơn hai mươi mẫu đất, nên trồng không ít thôi." Lý Văn không xác định chắc chắn nói.

Lý Noãn im lặng một lát, thầm nói: "Hi vọng ngày mai bọn họ không tới."

Khế đất ngày mai sẽ làm, Lý Văn đi mời thôn trưởng và tú tài lão gia tới nhà ăn cơm, tất nhiên muốn nói rõ đất nhà bọn họ mua, mời bọn họ tới đây

https://thuviensach.vn

ăn một bữa cơm, làm chứng, hai mươi mẫu đất cũng không phải là chuyện nhỏ, đến lúc đó nhất định sẽ truyền đi rất nhanh, ngộ nhỡ nhà cũ bên kia nghe được tiếng gió, tới náo loạn đòi hỏi cũng không tốt.

Dù nàng không biết đến thôn trưởng và tú tài lão gia, tuy rằng bởi vì nguyên nhân của nàng, danh tiếng của nhà bọn họ ở thôn Lý gia không tốt lắm, nhưng trước khi nàng xảy ra chuyện kia, nhà bọn họ ở thôn Lý gia vẫn rất được mọi người yêu mến, hơn nữa cũng đều nói nhất mã quy nhất mã (nợ gì thì trả nấy), trong nhà mua đất, mời thôn trưởng cùng với người có tiếng trong thôn đến làm chứng, là chuyện ước định mà thành, nếu như bọn họ cự tuyệt, chính là bọn họ không phải.

Còn nữa, bởi vì Lý Noãn đã "chết", lại trải qua một lần sự kiện quỷ nháo, những ngày qua đề tài đàm luận trong thôn, đã bắt đầu chuyển hướng sang đồng sinh thí* đầu mùa xuân cùng với Viện thí* mùa hè sang năm.

(*Đồng sinh: mặc tuổi lớn hay nhỏ đều gọi là Nho đồng, theo tập quán gọi là Đồng sinh.

Viện thí: do quan Học chính của tỉnh chủ trì. Đồng sinh tham gia thi đỗ gọi là Tú tài.

Cả 2 đợt thi này chỉ là hình thức dự tuyển. Hương thí, Hội thí, Điện thí mới là khảo thí khoa cử chính thức.

Nghe nói trưởng tôn (cháu đích tôn) của tú tài lão gia trong thôn rất thông minh, sang năm nhất định có thể thông qua kỳ thi đồng sinh, sau đó ở trong Viện thí đậu tú tài, trong thôn không ít người thu xếp đi làm mai, muốn gả con gái mình cho Tiểu Tú Tài lão gia tương lai, sau này sẽ là phu nhân của quan lại, đây chính là chuyện thể diện không gì bằng.

Mặt trời hạ núi, Lý Văn sẽ để cho thợ nghỉ làm, Lý Noãn nhét vào năm bình tổng cộng một trăm bốn mươi mấy viên thuốc, đặt ở trên bệ cửa sổ, đi Tây Sương nhìn tiến độ công trình, sau đó đút thức ăn cho mèo gấm, lại

https://thuviensach.vn

nhìn trâu nước lớn bên cạnh một chút, rồi trở về cùng với Tô thị đi phòng bếp làm cơm tối.

Trong vạc không có nước, Tương thị phải rời nhà đi đến cái giếng gần trong thôn lấy nước, đổ đầy cái vạc duy nhất trong bếp và mấy cái vạc trong phòng.

Cả thôn Lý gia, tổng cộng có ba cái giết, đều là mời người tìm vị trí nguồn nước, đào rất sâu mới thấy nước.

Ở mảnh đất khô cằn này, nước cũng không nhiều lắm, trong ruộng đều là dùng nước giếng đổ vào, có vài gia đình sẽ đào hồ nước ở bên cạnh ruộng nhà mình, thời điểm trời mưa có thể trữ nước, khi thiếu nước, cũng không cần phải cùng với người trong thôn đến giếng lấy nước, hơn nữa có lúc còn phải xếp hàng múc nước.

Người một nhà vui vẻ ăn cơm, sau khi trời tối, rửa mặt trở về phòng của mình đi ngủ.

Lý Noãn ngủ trễ hơn tất cả mọi người, nàng cẩn thận ghi chép tiền chuyên cần của mỗi người hôm nay, lại tính toán trước sau tiền công thợ bắt đầu tới nhà làm việc, nếu như ngày mai cộng thêm hai người nữa là tám người, đến đầu tháng mười một, thì phải bỏ ra hai trăm sáu mươi lăm đấu lúa mì.

Hôm nay trong nhà thu hoạch tám trăm cân lúa mì, đã ăn không ít rồi, tính toán theo đấu, chỉ còn sót không tới tám mươi đấu, nàng cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu như trả lúa mì cho thợ, mình lại phải đi mua lúa mì hoặc là phải đi mua bột mì đã mài ra, thật sự là hơi uổng công vô ích, quyết định sau cùng là toàn bộ tiền công cho thợ đều quy thành bạc, cũng chính là 3180 văn, ghi vào trên sổ công khoản tiền dự chi này.

Sớm tinh mơ ngày hôm sau, Lý Văn đi trấn trên thật sớm, quá buổi trưa, nên đã mời mọi người trở về nhà.

https://thuviensach.vn

Cùng đi, còn có trưởng tôn của tú tài lão gia, chỉ nhỏ hơn Lý Văn mấy tháng, gọi là Ngụy Ngạn Thành, một nhóm người vừa nói vừa cười đi vào sân.

Đột nhiên thấy nhiều người tới nhà như vậy, Tương thị đang ở trong sân giặt quần áo, Tô thị cùng ngồi ở bên cạnh bà vừa trò chuyện phiếm, vừa đóng đáy giày cũng sợ ngây người, không hiểu xảy ra chuyện gì.

"Mẹ, Tương bà bà, nhà chúng ta mua hai mươi mẫu đất ở đầu thôn, mời mối lái Trịnh và thôn trưởng còn có tú tài lão gia tới đây ăn bữa cơm, làm chứng." Lý Văn cười giải thích.

"Mua... mua hai mươi mẫu đất?" Tô thị không dám tin kêu lên một tiếng, nhớ ra còn có người ngoài ở đây, cũng không tiếp tục hỏi.

"Thì ra là Lý đại công tử còn chưa nói chuyện này cho người nhà biết." Trịnh Kim ở bên cạnh thấy tình cảnh này, thì ngừng trò chuyện với thôn trưởng, tú tài lão gia, đi tới bên cạnh Tô thị nhiệt tình cười nói, "Đại tẩu tử, nhà ngài có phúc lớn đấy, đoạn thời gian trước Đại công tử nhà ngài nhờ ta giúp ngài ấy xem đất đai, bảo là muốn mua chừng hai mươi mẫu, chuyện này thì không có gì cả, ngày hôm trước mới vừa có người nhờ ta bán ra hai mươi mẫu tốt, ta lập tức nói cho Đại công tử nhà ngài, người kia cần bạc gấp, không cần thứ khác làm thế chân, ta còn lo lắng Lý đại công tử không bỏ ra nổi nhiều ngân lượng như vậy, không ngờ ngày hôm qua ngài ấy đã mang tiền tới gặp ta, sảng khoái mua, nhờ phúc của Lý đại công tử, người nhà bán đất kia còn cám ơn ta tìm được người mua đất nhanh như vậy."

Làm người mối lái, tất nhiên không thể thiếu ăn nói khéo léo, Trịnh Kim là người mối lái nổi danh trấn trên, còn làm một chút chuyện cho các gia đình lớn trong huyện, lời nói ra tất nhiên không sai được.

"Thật?" Tô thị nhìn về phía Lý Văn.

https://thuviensach.vn

Lý Văn cười gật đầu, ghé vào bên tai Tô thị nhỏ giọng nói: “Mẹ, là nhị muội nói con mua, bạc cũng là nhị muội đưa ra, mẹ, có gì thì tối nay chúng ta nói, trước hết chào khách rồi mời vào trong nhà ngồi đã.”

"Đúng, đúng." Tô thị vội vàng để kim chỉ trong tay xuống, mời mấy người vào nhà, trong giọng điệu không che giấu được kích động, "Nhanh, mọi người mau vào phòng trước ngồi, chuyện này thật sự quá đột ngột, trong nhà cũng chưa dọn dẹp, Văn Nhi, nhanh mời cha con ra đây."

Lý Văn đáp một tiếng, vào phòng nói đại khái cho Lý Đức chuyện mua đất, Lý Đức sửng sốt rất lâu, thật thà cười, ý vị gật đầu nói quá tốt.

Hai cha con lại nói thêm mấy câu, Lý Văn ôm Lý Đức đi tới phòng trước, ngoại trừ Trịnh Kim là người mối lái trấn trên cùng với Ngụy Ngạn Thành, Lý Đức chưa từng thấy qua, những người còn lại đều biết, sau khi chào hỏi, Lý Văn cười giới thiệu Trịnh Kim, Ngụy Ngạn Thành cho ông biết.

"Cha, đây là mối lái Trịnh nổi danh trấn trên chúng ta, Trịnh Kim, đây là trưởng tôn của tú tài lão gia của thôn chúng ta, gọi là Ngụy Ngạn Thành."

Lý Đức chất phác cười, nói: "Ôi, lời khách sáo ta cũng sẽ không nói làm gì, thật sự làm khó mọi người từ xa tới đây, chân ta đây đi không được, cũng không thể đi ra đón tiếp được, tiểu tử Văn Nhi mua đất cũng không nói một tiếng, tâm trạng của ta cũng không có chuẩn bị, nhất thời kích động, cái miệng này cũng sẽ không biết nói chuyện."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Sợ Điều Gì Sẽ Gặp Điều Đó

"Ha ha, dựa vào Lý đại ca là người thành thật, người bạn này Trịnh Kim chắc chắn kết giao. Hơn nữa, Lý đại ca có người con có thể làm chuyện lớn như Lý đại công tử, thật sự như câu nói “cuộc đời thật tốt” mà nhiều người vẫn nói." Trịnh Kim cười vang nói, nói ra lời làm cho người ta nghe rất thoải mái.

Thôn trưởng Lý Nhất Thông chần chừ một lúc, mở miệng nói: "Lý Tứ à, vốn là ngày vui không nên nói chuyện này, nhưng hôm nay thừa dịp tất cả mọi người ở đây, ta vẫn muốn nói một chút, chuyện nha đầu Noãn Nhi, là ta không phải với cậu. Ta ở nhà suy nghĩ nửa tháng, cảm thấy nha đầu Noãn Nhi thành thật, người cả thôn đều nhìn nó lớn lên, không thể nào biết làm ra chuyện kia, thật ra thì nó cũng là người bị ủy khuất, ta bị những lời đó làm cho mơ hồ, nhất thời mất tâm hồn, mới nói ra lời dìm lồng heo như thế, Lý Tứ, ta thật sự xin lỗi cậu."

Lý Đức há mồm còn chưa lên tiếng, Lý Văn đã thở dài một tiếng, nói qua: "Thôn trưởng, sự tình đã trôi qua rồi, còn nói làm cái gì. Đây đều là một kiếp trong sinh mệnh của nhị muội con, không trách được người khác."

"Thôn trưởng, Lý đại công tử đã nói không so đo rồi, ông cũng đừng để ở trong lòng, chuyện này dừng lại thôi. Không đề cập tới chuyện này nữa, không đề cập tới chuyện này nữa." Trịnh Kim cười ngắt lời nói, ngược lại, lại hỏi lão gia tử mặt đỏ bên cạnh, "Ngụy lão gia tử, ta nghe người ta nói, năm nay lệnh tôn muốn thi đồng sinh thí và Viện thí, có phải thật vậy hay

https://thuviensach.vn

không, tám xã trong mười dặm này, sợ cũng chỉ có lệnh tôn có bản lãnh này thôi!"

Thật ra thì khi ở trên đường Trịnh Kim đã hỏi chuyện này một lần, bây giờ vì đổi chủ đề, liền đổi một phương thức khác hỏi một lần nữa.

Trịnh Kim nói chuyện rất có nghệ thuật, một câu đã nói đến trong lòng Ngụy lão gia tử, Ngụy lão gia tử cười nói: "Đứa nhỏ Ngạn Thành này giống ta, làm việc thực tế, ổn định, vốn là năm ngoái ta định để cho hắn đi thử một lần, hắn cảm thấy chưa đủ nắm chặt nên ở nhà ôn tập lại một năm."

Ngụy Ngạn Thành ở bên cạnh cười nghe, cũng không chen miệng, lần này hắn thật sự hoàn toàn chắc chắn, có thể thi một lần là đậu tú tài, nhưng lại không ra vẻ kiêu ngạo chút nào.

Đúng như Ngụy lão gia tử từng nói, Ngụy Ngạn Thành là một người kiên định vững chắc, nhưng hắn tuyệt đối không giống như Ngụy lão gia tử, nghe Ngụy lão gia tử nói chuyện cũng biết, ông cụ không khiêm tốn chút nào, nhưng mà ông cụ nói như vậy, cũng là biểu hiện yêu thích của trưởng bối đối với vãn bối.

Một phòng nam nhân nói tới những chuyện thi cử, vừa đúng là chuyện yêu thích của Lý Đức dù chưa từng nghe qua những chuyện kia, liền nụ cười chất phác lắng nghe.

Lý Văn giống như khách, không ngồi ở trên kháng, mà là ngồi trên ghế đẩu trên mặt đất, làm người chủ nhà, Lý Đức không nói lời nào, đương nhiên ông không thể không nói lời nói, cũng may kiến thức của ông cũng không coi là nông cạn, mặc kệ mọi người nói đến cái gì, đáp một đôi lời cũng không vấn đề gì.

Ngay từ lúc Lý Văn ôm Lý Đức ra ngoài, Tô thị đi ngay phòng bếp, nấu mấy chén nước nóng, bưng đến phòng trước mời mọi người uống cho ấm

https://thuviensach.vn

áp thân thể, sau đó lại đi phòng bếp cùng với Tương thị vội vàng thu xếp cơm trưa.

Trong nhà mua đất mời khách, bàn tiệc này tất nhiên không thể đơn giản giống như bình thường, phải bắt đầu làm sớm một chút.

Lý Noãn ở trong phòng, mơ hồ có thể nghe được tiếng nói cười của các nam nhân ở phòng chính, suy nghĩ một chút, liền kéo hộc tủ từ trong ngăn kéo ra lấy cái hộp nhỏ lấy ra một khối bạc vụn, phân phó ba đứa bé đang luyện chữ: "Chạy nhanh lên một chút, đi trấn trên mua hai cân thịt heo đầu, một cân rượu trắng trở lại."

"Vâng, nhị tỷ." Vừa nghe có việc làm, ba người họ hết sức tích cực, xuống giường mang giày, vẫn là Lý An nhận lấy tiền từ trong tay Lý Noãn, thật nhanh chạy đi trấn trên.

Ngày hôm qua ba đứa bé đã được cho biết, phải làm cống hiến trong nhà mới có thể cầm tiền tháng chuyên cần, bây giờ nghe có công việc, có thể không tích cực sao?

Sau khi ba người Lý Văn rời khỏi đây không lâu, chuyện Lý Noãn không muốn nhìn thấy nhất đã xảy ra—— Hai vợ chồng Lý Nghĩa đến rồi!

Vương thị đến phòng trước ra mắt mọi người rồi lập tức chủ động đi phòng bếp, tươi cười thân thiết lôi kéo Tô thị nói chuyện, lại giúp một tay làm việc, ánh mắt lại giống như là bọn quỷ xâm lược vào thôn, càn quét xung quanh.

Cũng may phòng bếp có Tương thị trông nom, mỗi lần Tô thị cảm thấy mất mặt, muốn mở miệng hứa cho Vương thị chỗ tốt, Tương thị làm như vô tình nhắc nhở một câu, nói tiền trong nhà tới không dễ dàng cỡ nào, Noãn Nhi chết rồi, mới đổi lấy tất cả hôm nay, làm Tô thị nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Trong phòng trước, Lý Nghĩa mở miệng gọi Lý Đức một tiếng Tứ đệ, thân thiết vô cùng, giống như các loại viên đạn bọc đường, đánh vào kế sách tình cảm, lừa dối Lý Đức đến đầu óc choáng váng, trong lúc nhất thời huynh đệ thâm tình, cảm động tràn đầy, ba phen mấy bận thiếu chút nữa nói bậy.

Lý Văn thấy tình thế không đúng, ở bên cạnh làm động tác chọc cười, mới không cho ông nói ra lời không nên nói.

Lý Nghĩa và Lý Đức nói rất lâu, lại phát hiện có Lý Văn ở bên cạnh phá bĩnh, ông ta hoàn toàn không vớt được chỗ tốt, liền ra vẻ trưởng bối, giả bộ cười nhã nhặn, nói Lý Văn không nên chen miệng vào lúc trưởng bối đang nói chuyện.

Lý Đức đã sớm bị dụ đến tìm không thấy nam bắc rồi, tất nhiên cũng gật đầu nói phải, cũng cười bảo Lý Văn nói lời xin lỗi Lý Nghĩa.

Nếu tiếp tục phát triển tiếp như vậy, không biết chuyện sẽ biến thành tình hình gì nữa.

Thật may là người tới nhà hôm nay đều là người biết chuyện, cũng biết hai mươi mẫu đất nhà Lý Tứ mua, là viết tên tuổi Lý Văn, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ chủ nhà chân chính của nhà này là Lý Văn. Nghe được lời Lý Nghĩa, tất nhiên bọn họ muốn giúp cho Lý Văn.

Mấy người có danh vọng đều về phe Lý Văn, lúc này Lý Nghĩa mới thu lại, tạm thời bị áp chế, không làm được gì.

"Thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó." Lý Noãn đứng yên ở bên cửa sổ, nghe chuyện trong phòng chính, mới buồn bực thở dài, trở lại trên kháng của mình, tĩnh tâm đọc sách.

Sống đến già, học đến già. Hơn nữa sách ở thời đại này, giữa những hàng chữ phản ảnh nếp sống thời đại này, đọc nhiều xem nhiều, là trăm lợi

https://thuviensach.vn

mà không có một hại.

Về phần hai vợ chồng Lý Nghĩa, hiện tại nàng muốn đi ra ngoài đuổi người đi cũng không được, cũng chỉ có thể khổ cực cho Lý Văn và Tương thị rồi, đợi nàng danh chính ngôn thuận "sống lại" rồi, tất nhiên sẽ dọn dẹp những thân thích cực phẩm kia.

Trong lúc bất chợt, Lý Noãn cũng bắt đầu mong đợi buổi giảng giải của Tịnh Liên đại sư.

Sau nửa canh giờ, ba đứa bé chạy đến đầu đầy mồ hôi, gương mặt đỏ ửng mang theo thịt heo đầu và rượu trắng trở lại, hiển nhiên là nghe lời Lý Noãn nói, cũng chạy hăng say.

"Nhị tỷ, thịt đầu heo bốn lăm văn tiền một cân, rượu trắng hai lăm văn tiền một cân, bạc vụn tỷ đưa, sau khi mua còn dư lại một trăm tám lăm văn." Lý An đặt miếng thịt heo đầu được gói kỹ và một chai rượu trắng lên bàn, móc ra hai chuỗi dây một trăm tám lăm văn tiền đưa cho Lý Noãn, báo cáo chi tiết.

Lý Noãn nhận lấy tiền kiểm lại số lượng, xác định đúng, mới thả trở về cái hộp nhỏ, lấy sổ sách công ra ghi lên một khoản.

Đóng hộc tủ, Lý Noãn mới quay đầu phân phó: "Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, hai người mang thịt heo đầu và rượu trắng đi phòng bếp, nói là đại ca sai người mua, sau đó canh giữ ở nơi đó, nghe xem nhị bá mẫu chúng ta nói chuyện gì với mẹ, một lát đến báo cáo cho tỷ, đều nhớ, chúng ta đang quan sát tình hình địch, không để cho người xấu lừa gạt đồ của chúng ta, phải đánh lên tinh thần."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Lý Chính Mới

"Nhị tỷ, Nhạc Nhạc đi ngay bây giờ!"

"Vâng, Noãn Nhi tỷ tỷ."

Nghe được có người muốn lừa đồ trong nhà, Lý Nhạc và Chu Nguyên lập tức ôm thịt heo đầu và vò rượu trắng đi ra cửa, chạy về phía phòng bếp.

Lý An vội vàng hỏi: "Nhị tỷ, vậy đệ làm cái gì?"

"Đừng nóng vội, nhiệm vụ của đệ là quan trọng nhất, tỷ nói cho đệ nghe." Lý Noãn cười đi tới bên cạnh Lý An, cúi đầu ở bên lỗ tai cậu nhỏ giọng nói, cuối cùng hỏi, "Tam đệ, đã nhớ hết chưa?"

"Nhớ rồi nhị tỷ, tỷ thật thông minh, đệ sẽ đi ngay." Cặp mắt Lý An sáng lên, dùng sức gật đầu một cái, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Lý Noãn cười trở lại ngồi xuống bên kháng, coi như không thể tự mình ra mặt, ở sau lưng giở vài đoạn nhỏ vẫn không có vấn đề gì.

Lý An đi tới phòng trước, thân thiết kéo Lý Nghĩa nói: "Nhị bá, mèo gấm nhà chúng cháu có mèo con, chúng cháu thương nó, nên đã giết hai con gà mái mà nhị bá và nhị bá mẫu mang tới hôm kia cho nó ăn rồi, nó ăn rất vui vẻ, còn vui mừng ngún nguẩy với chúng cháu nữa."

"Hả? Giết cho mèo ăn?!" Lý Nghĩa kinh ngạc “hả” một tiếng, đau lòng không dứt kinh ngạc hỏi.

https://thuviensach.vn

Người cả phòng nhìn nhau, vẻ mặt Lý Đức có chút ngượng ngùng, chỉ sợ Lý Nghĩa trách tội ông không bảo vệ tốt hai con gà mái.

Lý Văn thì sửng sốt một chút, chợt nghĩ đến cái gì đó, ngay lập tức trên mặt nở nụ cười không mở miệng.

Hắn không nói lời nào, đám khách nhân như Trịnh Kim đều là người biết nhìn sắc mặt, đều không rõ ràng tình huống lắm, tất nhiên cũng không mở miệng nói lung tung.

"Đúng vậy." Lý An cười gật đầu nói, "Đại ca còn nói, nhị bá là huynh đệ tốt của cha, nếu biết mèo của chúng cháu thích ăn gà mái, nhất định sẽ lại đưa hai con tới nữa. Nhị bá, bá sẽ đưa thêm hai con gà mái tới nữa chứ, mèo ăn ngon, mèo con sinh ra mới khỏe mạnh, dễ nuôi sống."

Lý Nghĩa nghe xong lời này, cặp mắt lồi ra, thiếu chút nữa nhảy dựng lên từ trên ghế.

Lý An nói xong lập tức nói tiếp: "Đại ca còn nói, nhị bá tốt với chúng ta như vậy, con nhất định phải nhớ rằng nhị bá thật tốt."

Lý Nghĩa không khỏi dừng lại, con ngươi di chuyển, sắc mặt lập tức xoay chuyển một 180°, cái mông gần như rời khỏi cái ghế phải trở về lại, hòa ái cười nói: "Không phải là chuyện hai con gà mái thôi sao, nếu cháu thích, ta để cho nhị bá mẫu của con mang tới thêm hai con nữa, chỉ là. . . . ."

"Quá tốt rồi, nhị bá, nhị bá thật tốt, cám ơn nhị bá!" Lý An vui vẻ hoan hô lên, cắt đứt câu nói kế tiếp của Lý Nghĩa, sau đó nghiêng đầu chạy ra ngoài.

"Đứa nhỏ này, đã cao lớn khỏe mạnh như thế rồi." Nhìn bóng dáng Lý An chạy ra ngoài, Lý Nghĩa bị cắt đứt lời nói sửng sốt một chút, quay đầu lại cười nói với Lý Đức, nhưng trong lòng cảm giác có chút không đúng.

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi thôn trưởng, nghe nói ngài sẽ thăng quang?" Nhận thấy Lý Nghĩa nghi ngờ, Lý Văn lập tức cười hỏi Lý Nhất Thông câu chuyện nghe được hai ngày nay, chuyển đề tài đi.

Bây giờ hắn đã mơ hồ đoán được sau đó sẽ xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên không thể để cho Lý Nghĩa tỉnh táo lại.

Phải biết, câu nói "nhớ rằng nhị bá thật tốt" mặc dù xuôi tai, cũng chỉ là lời nói suông, không có hứa cho chỗ tốt nào, nhưng lời nói “đưa hai con gà” của Lý Nghĩa là đã thật sự hứa cho chỗ tốt rồi.

Chỉ là lấy tính tình của Lý Nghĩa, ngoài miệng nói thế nhưng không nhất định sẽ làm, Lý Văn rất muốn biết, sao Lý Noãn bảo Lý An lấy gà tới tay.

Nhắc tới chuyện thăng quan, Lý Nhất Thông lộ vẻ vui mừng vô cùng, cười nói: "Thật ra thì chính ta ở trong thôn cũng không cống hiến gì cho mọi người, là Huyện lệnh lão gia trong huyện cất nhắc ta, cất nhắc ta làm Lý chính cho hương trấn chúng ta, mấy ngày nữa thông báo sẽ đưa xuống, đến lúc đó thôn Lý gia cũng phải chọn thôn trưởng mới."

Ở niên đại này, dưới hoàng quyền không ít huyện, quan chức chính thức thấp nhất chính là Huyện lệnh cửu phẩm, mà các hương trấn ở dưới quản lý của huyện phủ, còn lại là do Huyện lệnh sắp xếp Lý chính quản lý.

Lý chính không có phẩm cấp, nhưng thực quyền không nhỏ, yêu cầu thứ nhất là phải giám sát thu thuế của cả hương trấn.

Dưới hương trấn, chính là một hương mười tám thôn, mỗi thôn đều có Lý chính sắp xếp thôn trưởng, phụ trách xử lý những chuyện lớn nhỏ cho người trong thôn, nhưng không bao gồm thu thuế.

Vào lúc mùa hè, lão Lý chính của trấn Tùng Sơn trúng gió chết rồi, Huyện lệnh huyện Bảo liền từ bên trong thôn trưởng trấn Tùng Sơn đề bạt

https://thuviensach.vn

ra một Lý chính, Lý Nhất Thông cũng không biết là thật sự là vận khí tốt, hay là giải quyết gì đó được chọn trúng thành Lý chính kế tiếp, dù thông báo còn chưa tới nhưng tin tức cũng đã truyền khắp ở trấn Tùng Sơn.

"Ha ha, chuyện như vậy, ngày hôm qua ta cũng đã nghe nói qua, thôn trưởng, chúc mừng, chúc mừng!" Trịnh Kim lập tức cười lớn, giọng điệu giống như là đối xử với một người bạn, làm cho người ta nghe thật thoải mái.

"Ta cũng chỉ là chân chạy cho Huyện lệnh lão gia thôi, dính chút vinh quang của Huyện lệnh Lý lão gia, nơi nào giống như nhà Lý Tứ, có một người con tốt kiếm thật nhiều tiền, đây mới là chuyện vui." Lý Nhất Thông cười nói, trên mặt đêu không che giấu được vui vẻ.

"Thôn trưởng quá khiêm tốn rồi, ai trong thôn Lý gia chúng ta không biết năng lực của thôn trưởng chứ, được Huyện lệnh lão gia chọn trúng, là chuyện hợp tình hợp lý." Lý Văn mỉm cười nói, nói một chút nhưng hợp tình hợp lý.

Lý Văn nói lời này cũng không cố ý lấy lòng, nhưng mà chạm đến trong lòng Lý Nhất Thông, mặc kệ làm chuyện gì, được người khẳng định năng lực đều là vô cùng đáng giá tự hào.

Hai ngày nay Lý Nghĩa vẫn bận thu khoai lang, còn chưa nghe đến tiếng gió chuyện thăng quan, bây giờ nghe mọi người vừa nói như thế, lập tức cười một cách nịnh nọt nói: "Thôn trưởng, đây là Huyện lệnh lão gia coi trọng ngài đấy, vị trí Lý chính, là một chức quan béo bở, không phải ai cũng có thể ngồi được đâu, ngài sẽ lập tức thăng chức rất nhanh thôi nhưng cũng không thể quên chăm sóc cho hương thân trong thôn Lý gia chúng ta đấy."

"Lý Tứ, nhà các ngươi mua thêm hai mươi mẫu đất, khi khai khẩn đất thôn trồng trọt, phải tìm người hỗ trợ chứ nhỉ?" Lý Nhất Thông hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không để ý tới lơi Lý Nghĩa nói, ngược lại hỏi Lý Đức chuyện mở rộng thôn sang năm.

Phàm là làm quan, ghét nhất nghe người ta nói vấn đề lợi ích, mặc dù vị trí Lý chính kia thật sự có chút béo bở, nhưng chuyện này cũng không phải chuyện gì vẻ vang, đối với Lý Nhất Thông thích thể diện mà nói, lời nói của Lý Nghĩa gần như là một loại sỉ nhục, huống chi Lý Nghĩa còn dứt khoát yêu cầu chỗ tốt, càng thêm làm người ta chán ghét.

Thật ra thì Lý Nghĩa cũng không đần, chẳng qua đó là thói quen muốn nói gì thì nói cái nấy với Lý Đức, nhất thời nhanh miệng, ngoại trừ Lý Đức, những người khác nghe cũng sẽ không thoải mái.

"Lại tiếp tục khai khẩn đất thôn sao, không chừng đến lúc đó chân ta đã tốt rồi, hơi bận một chút, không mời người cũng được, chỉ mệt mỏi một chút thôi, đó cũng không phải là chuyện lớn gì." Lý Đức thản nhiên cười nói.

Lý Đức là một nông dân chính gốc, có phẩm chất cần cù chất phác đặc biệt của nông dân, đối với chuyện mời người đi trồng hoa màu, trừ khi không thể khác được, ông sẽ hoàn toàn không nghĩ đến.

"Ha ha, ta nói này Lý đại ca, Đại công tử biết kiếm tiền như vậy, mời hai người làm công trồng hoa màu chắc chắn không thành vấn đề, huynh nên hưởng phúc thật tốt, hơn nữa ta thấy, chính huynh muốn mệt mỏi, đoán chừng Đại công tử cũng sẽ không đồng ý." Trịnh Kim cười trêu ghẹo một câu, nhất thời chọc mọi người vui vẻ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Thủ Đoạn Của Vương Thị

Trong lúc nhất thời, một phòng toàn người đều ở đây vừa nói vừa cười với Lý Đức, về phần chuyện chân Lý Đức có thể tốt lên, tất cả mọi người không để ở trong lòng, cũng không nhắc lại, sợ nhắc lại chuyện đau lòng của Lý Đức.

Lý Nghĩa bị gạt qua một bên, mấy lần chen vào nói cũng không có người để ý đến ông ta, mà mỗi khi Lý Đức muốn nói đôi câu với ông ta, cũng sẽ bị những người khác vô tình hay cố ý chuyển hướng đi.

Mấy lần Lý Nghĩa gặp trắc trở như thế, giấu tức giận trong bụng, dứt khoát đi ra ngoài sân, đang muốn đi Tây Sương nhìn thử, thì nhìn thấy Vương thị dắt Lý An từ hậu viện ra ngoài, còn đang cười nói cái gì đó, nhìn qua ngược lại hết sức hòa hài.

"Mẹ xấp nhỏ, sao bà đi ra? Còn mang theo tiểu chất nhi (cháu trai nhỏ), các ngươi muốn đi làm gì?" Lý Nghĩa đi lên trước hỏi.

"Có thể làm gì, không phải ông bảo ta đi về nhà bắt hai con gà mái tới đây?"

"Bà. . . . . ." Lý Nghĩa há mồm định mắng đồ đàn bà ngu xuẩn, Lý An vội vàng lớn tiếng nói, "Không phải nhị bá nói cho chúng cháu hai con gà mái sao, nên con đi gọi nhị bá mẫu giúp một tay cầm, nhị bá, mới vừa rồi thôn trưởng cũng nghe được, không phải bá đổi ý chứ?"

https://thuviensach.vn

Lý Nghĩa sửng sốt, liếc mắt nhìn phòng trước thật nhanh, phát hiện mấy người thôn trưởng cũng bị giọng nói của Lý An hấp dẫn, đang nhìn ra phía ngoài, nhất thời hiểu mình đã bị mắc bẫy của tiểu chất nhi trước mắt này, không khỏi tức giận không thôi, nhưng bây giờ những người có danh vọng trong thôn đều ở đây, ông ta chỉ có hai lựa chọn, hoặc là tiếp tục ở lại, cũng có thể vớt một chút chỗ tốt, nhưng đầu tiên phải mất đi hai con gà mái, hoặc là tay không mà về, cái gì cũng không mang đi, cái gì cũng không bỏ ra.

Nếu như Lý Nghĩa chọn lựa chọn phía sau, thật ra là không có bất kỳ tổn thất nào, nhưng theo ông ta, không lấy được một chút đồ gì từ trong nhà Lý Đức chính là thiệt thòi lớn.

Tóm lại, ông ta cảm thấy cái thiệt thòi hôm nay trước mắt là chắc chắn rồi, vì vậy mắng Lý An ở trong lòng vô số lần, hung dữ trợn mắt nhìn Lý An, giọng điệu cũng hung dữ: "Tiểu chất nhi, ta và nhị bá mẫu của cháu còn có việc, đi về trước, hai ngày nữa sẽ mang thêm hai con gà mái tới cho các cháu!"

Ông ta nói xong, một tay kéo Vương thị không rõ chân tướng qua, tức giận đằng đằng bước đi.

"Ôi, này này, ta nói ông kéo ta đi làm gì, ông muốn giết người à!" Vương thị không rõ chân tướng, bị kéo đến lảo đảo một cái thiếu chút nữa té ngã, đến bên cửa sân mới phản ứng được, lớn tiếng la hét hỏi Lý Nghĩa.

Lý Nghĩa tức giận trong bụng, quay đầu lại hung dữ quát tháo Vương thị: "Ngươi câm miệng cho lão tử!"

Vương thị bị dọa sợ, nhất thời im lặng.

Ở phòng chính, Lý Văn thấy một màn như vậy, mới biết mục đích của Lý Noãn không phải là nhổ lông ở trên người vắt cổ chày ra nước, mà đơn giản là muốn đuổi hai người đi, cũng tốt, hôm nay là ngày vui, có hai vợ

https://thuviensach.vn

chồng kia ở chỗ này thật sự có chút đáng ghét, thay vì quậy lớn chuyện, không bằng đưa bọn họ đi trước tiên, tránh cho phá hỏng tâm tình.

Lý An chạy đến cửa sân nhìn một cái, sau khi xác định hai vợ chồng Lý Nghĩa đi, mới làm tư thế chiến thắng, vui vẻ chạy trở về phòng của Lý Noãn.

"Suỵt —— nhỏ giọng một chút, đừng làm cho người phòng trước nghe được." Thấy Lý An vào phòng, Lý Noãn lập tức làm động tác chớ lên tiếng với hắn, đóng cửa và cửa sổ.

Lý An vội vàng nhỏ giọng, mặt mũi tràn đầy hưng phấn mà nói: "Nhị tỷ, biện pháp tỷ nói thật sự có tác dụng, nhị bá và nhị bá mẫu đi rồi! Nhị tỷ, nhất định tỷ không thấy, nhị bá còn gào với nhị bá mẫu nữa đấy."

"Tam đệ, Good Job." Lý Noãn cười giơ ngón tay cái lên với Lý An, "Đệ bảo vệ được lợi ích của chúng ta, cho đệ thêm tháng chuyên cần."

"Đệ được thêm tháng chuyên cần sao, ha ha!" Lý An nhất thời vui sướng, nhảy đến lên giường lăn qua lộn lại một vòng.

Không bao lâu, Lý Nhạc và Chu Nguyên cũng trở vê, vừa vào phòng, Lý Nhạc đã lập tức nhào tới trước mặt Lý Noãn, uất ức báo cáo: "Nhị tỷ, nhị bá mẫu lừa gạt mẹ một cây trâm!"

"Lúc ấy nhị bá mẫu khóc với mẹ nói bà ta sống không tốt, còn quỳ xuống nhận sai với mẹ, mẹ lập tức đỡ bà ta dậy, lấy chiếc trâm cài trên đầu xuống chưa cho bà ta, đệ và Nhạc Nhạc còn có Tương bà bà nói gì cũng không ngăn được." Chu Nguyên ở phía sau bổ sung, trên mặt là tức giận không che giấu được.

"Vương thị này, thật đúng là không phải đèn đã cạn dầu." Lý Noãn không khỏi nhíu mày, ngược lại thấy vẻ giận dữ của Lý Nhạc và Chu Nguyên thì cười an ủi, "Không có việc gì, bà ta ăn hết, sớm muộn gì cũng

https://thuviensach.vn

bắt bà ta phun ra! Các đệ nói một chút, lúc ấy nhị bá mẫu nói cái gì, thậm chí làm mẹ cam lòng đưa chiếc trâm mà tỷ đưa cho bà ta."

Lý Nhạc lập tức nói: "Nhị bá mẫu nói rằng, gần đây thân thể của nãi nãi không tốt, mời đại phu, mua thuốc, tốn rất nhiều bạc, còn nói đại bá đánh bài bạc thua, mang những đồ còn dư lại trong nhà đi cầm sạch, hiện tại nãi nãi còn bệnh, ngay cả đồ tốt cũng không có ăn, trôi qua không tốt."

Truyện chỉ đăng duy nhất tại diễn đàn lê quý đôn. Hãy đến với chính chủ để đọc truyện nhanh nhất.

"Nhị bá mẫu còn nói nãi nãi hận nhà mình, nói nhà chúng ta tình nguyện cho thợ ăn thịt mỗi ngày, cũng không đưa cho bọn họ chút nước canh dư còn lại, sau đó còn nói bọn họ có lỗi với mẹ, là bọn họ xin lỗi mẹ, còn quỳ xuống dập đầu với mẹ, mẹ liền đỡ bà ta dậy, còn rút chiếc trâm cài đầu đưa cho bà ta, chúng đệ cũng không ngăn lại được." Chu Nguyên bổ sung.

"Đây rõ ràng là bà ta đang ép mẹ cho bà ta đồ, nếu mẹ không cho, đó chính là không hiếu kính với gia gia nãi nãi (ông bà nội)." Lý Noãn có chút im lặng nói.

Ở niên đại này, một chữ “hiếu” có thể đè chết người, chỉ cần ngươi để ý danh tiếng, để ý ánh mắt của người khác, không thể làm ra một chút hành động bất hiếu nào nếu không sẽ chọc người gièm pha, coi như da mặt ngươi dày, cũng không dám làm gì cha mẹ, nhiều lắm là thái độ tồi tệ một chút.

Mà ở riêng không có nghĩa là đoạn tuyệt quan hệ, vẫn có nghĩa vụ phụng dưỡng cha mẹ.

"Nhị tỷ, nhị bá mẫu lừa gạt đồ của mẹ, có quan hệ gì đến nãi nãi (bà nội)?" Lý An không hiểu hỏi.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên có liên quan hệ, lúc ấy nhị bá mẫu nói nãi nãi không ăn được đồ tốt, còn nói chúng ta, những ngày sau này tốt lên không đưa cho bọn họ đồ tốt, đây không phải là nói mẹ không biết hiếu kính gia gia nãi nãi sao?" Lý Noãn có chút bất đắc dĩ giải thích, ngược lại hỏi Lý Nhạc nói: "Nhạc Nhạc, lúc mẹ đưa chiếc trâm cho bà ta, là để cho bà ta đi cầm đồ, cung cấp ăn mặc cho gia gia nãi nãi?"

"Vâng, lúc đó mẹ nói như vậy." Lý Nhạc gật đầu nói.

"Nhị bá mẫu quá ghê tởm, không ngờ mang gia gia nãi nãi tới dọa mẹ." Nhất thời Chu Nguyên hiểu ra, không khỏi giận dữ nói.

Lý An cũng gật đầu nói: "Lần sau bà ta còn dám, chúng ta cầm cây chổi đuổi bà ta ra ngoài!"

"Đúng vậy, đúng vậy, sau này không cho phép bà ta còn có nhị bá tới nhà chúng ta." Lý Nhạc hết sức tán đồng gật đầu nói.

"Nhị tỷ, tỷ nói có được hay không?" Lý An hỏi Lý Noãn.

"Như vậy không được." Nhìn dáng vẻ lòng đầy căm phẫn của ba đứa bé, Lý Noãn không nhịn được cười lắc đầu, nghiêm túc giải thích, "Tam đệ, Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, nhị bá là huynh đệ ruột của cha, ông ta đối xử với cha không tốt, nhưng ở trong lòng cha, vẫn luôn coi ông ta là huynh đệ tốt, nếu như cha biết chúng ta đuổi bọn hắn ra ngoài, nhất định sẽ mất hứng."

"Nhưng nhị tỷ, bọn họ đều là người xấu!" Lý Nhạc mân mê cái miệng nhỏ nhắn, không vui nói.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Không Liên Quan Nhau

Lý Noãn cười xoa đầu nhỏ của Lý Nhạc, nói: "Cũng đừng có gấp, sớm muộn gì chúng ta cũng có cơ hội trừng trị những người xấu dám bắt nạt chúng ta, lần này bọn họ lấy được chỗ tốt, đoán chừng tạm thời sẽ không tới cửa. Được rồi, lên kháng viết chữ thôi, chúng ta không thể bởi vì bọn người xấu kia mà ảnh hưởng đến tâm trạng, mọi người nói có đúng hay không?"

"Vâng, nhưng muội còn rất tức giận." Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Nhạc vẫn còn rối rắm, nói.

Nhìn dáng vẻ này của muội muội, Lý Noãn không khỏi nở nụ cười, nói: "Hôm nay tất cả mọi người biểu hiện rất tốt, cũng cho các đệ thêm tháng chuyên cần."

"Tốt quá!" Ba đứa bé lập tức vui vẻ hoan hô, lo lắng trên mặt trở thành hư không.

Lý Noãn suy nghĩ một chút, lại mỉm cười bổ sung: "Chỉ là, lần này Nhạc Nhạc và Nguyên Nhi chưa hoàn thành nhiệm vụ, chỉ có thể được một nửa phần thưởng. Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, hai người đồng ý với quyết định của nhị tỷ không?"

"Đồng ý! Nhất định lần sau Nhạc Nhạc sẽ cố gắng hoàn thành nhiệm vụ." Lý Nhạc dùng sức gật đầu một cái, hết sức nghiêm túc nói.

"Ừm, đệ cũng đồng ý." Chu Nguyên cũng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Thấy Lý Nhạc và Chu Nguyên hiểu chuyện như vậy, Lý Noãn không khỏi hài lòng cười nói: "Muốn trừng trị người xấu, phải đọc nhiều sách, như vậy mới có thể nghĩ ra biện pháp tốt. Mau đến trên kháng, viết mười hai chữ mà tỷ đã dạy cho các đệ ngày hôm trước ra cho tỷ xem thử."

Ba đứa bé mang theo ý chí chiến đấu sục sôi đáp lời, cũng cởi giày bò lên kháng, vây ở bên cạnh bàn nghiêm túc viết chữ.

Trong phòng bếp, Tô thị và Tương thị lưu loát chuẩn bị thức ăn, đợi đến giờ ngọ ăn cơm, bày biện ra ba bàn. Một bàn là Lý Đức, Lý Văn và mấy vị khách đi tới nhà, một bàn là Tô thị, Tương thị còn có Lý An, Lý Nhạc, Chu Nguyên, một bàn là mang đi cho thợ, các món ăn trên mỗi bàn đều giống nhau, căn cứ vào đầu người mà phân phối.

Khác biệt duy nhất là trên bàn của đám người Lý Đức, nhiều thêm một cân rượu trắng.

Không có hai vợ chồng Lý Nghĩa làm rối, chuyện cũng đơn giản hơn rất nhiều, đám người thôn trưởng uống rượu, ăn cơm, rồi cáo từ rời đi, mối lái Trịnh ở lại nói thêm đôi câu mới rời đi.

Sau khi khách rời đi Lý Noãn mới ăn, cũng không phải đồ ăn thừa cơm thừa, mà là thức ăn Tô thị để riêng cho nàng.

"Đại ca, huynh lên núi đi xem chỗ bẫy rập có thu hoạch gì không, mấy ngày nay tất cả mọi người bận rộn, thiếu chút nữa quên vụ này rồi." Lý Noãn vừa ăn cơm, vừa nói với Lý Văn.

Vốn Lý Văn ngồi ở trên kháng đọc sách, trong lúc giật mình cũng nhớ tới chuyện này

"Huynh sẽ đi, hy vọng có thể có được thu hoạch lớn." Lý Văn cười nói, để quyển sách xuống mang giày vào.

https://thuviensach.vn

"Đại ca, mang hai con cá trở lại nữa." Lý Noãn suy nghĩ một chút, lại vội vàng nhắc nhở một câu.

"Ừ." Lý Văn mỉm cười đáp lời, ""Mèo con" chúng ta thèm ăn cá, cho dù là mùa đông, có đục băng đại ca cũng phải bắt nó về."

Trong lòng Lý Noãn tràn đầy dịu dàng, không khỏi lộ ra mấy phần tính trẻ con, dí dỏm cười nói: "Đại ca lại oán trách muội rồi, là cháu huynh muốn ăn, không phải muội muốn ăn."

"Nhị tỷ, Nhạc Nhạc cũng muốn cùng lên núi với đại ca." Đang luyện chữ, Lý Nhạc không ngồi yên, trơ mắt nhìn Lý Noãn nói.

Lý Noãn lắc đầu giải thích: "Đại ca phải đi vào sâu trong núi, không phải đi chơi, nếu các muội viết chữ mệt, thì đi trong sân chơi một lát, buổi tối nhị tỷ làm thức ăn ngon cho các muội."

"Có thức ăn ngon à? Là xôi viên ư, hay bánh bao xinh xắn?" Sự chú ý của Lý Nhạc dời đi trong nháy mắt, sáng mắt hỏi.

"Đều không phải." Lý Noãn lộ ra nụ cười thần bí, nói: "Đến tối các ngươi sẽ biết, bây giờ muốn chơi thì cứ đi chơi, muốn luyện chữ cứ luyện chữ cho tốt, nếu ai không nghe lời nói, buổi tối sẽ không có ăn."

"Nhạc Nhạc nhất định nghe lời nhất rồi." Lý Nhạc vội vàng bảo đảm nói, sau đó lại cẩn thận hỏi, "Nhị tỷ, Nhạc Nhạc muốn đi tìm Miêu Miêu chơi, có thể hay không?"

"Miêu Miêu?" Lý Noãn sửng sốt một chút, càn quét qua trí nhớ trong não, cũng không nhớ ra Miêu Miêu là ai, "Nhạc Nhạc, ai là Miêu Miêu hả?"

"Chính là Miêu Miêu thường tới nhà chúng ta chơi cùng chúng ta ấy, Chu Miêu Miêu á, nhị tỷ." Lý Nhạc nháy mắt to giải thích.

https://thuviensach.vn

Lý An bên cạnh dừng lại động tác luyện chữ, bổ sung: "Nhị tỷ, Miêu Miêu là con gái nhà Chu Đà Tử ở thôn chúng ta, trước kia thích tới nhà chúng ta chơi, sau đó Chu Đà Tử nói gia phong chúng ta không tốt, không để cho Miêu Miêu tới nhà chúng ta chơi. Còn có đám người Đại Sinh, Nhị Sinh, trước kia cũng thường xuyên đến chơi cùng chúng ta, hiện tại cũng không tới nữa rồi."

"À." Lý Noãn không khỏi gật đầu một cái, đang ăn cơm không nói gì.

Bởi vì chuyện riêng của một mình mình, làm hại người cả nhà đều bị chỉ trích, hiện tại nhà các nàng có ít tiền, trước mặt người trong thôn không nói cái gì, không biết sau lưng sẽ nói thế nào nữa! Đây là điều độc ác của xã hội phong kiến, nàng nhất định sẽ sớm thay đổi loại hiện trạng này, nhưng nàng còn thiếu một cơ hội, mà cơ hội này, chính là buổi giảng của Tịnh Liên đại sư vào trung tuần tháng sau.

Nghĩ đến đây, Lý Noãn không khỏi lại mắng nam nhân bắt nạt nàng trăm ngàn lần.

Im lặng thật lâu, nàng mới lấy lại tinh thần, cười nói với Lý Nhạc: "Nhạc Nhạc, chờ muội viết chữ tốt rồi, đám người Miêu Miêu, Đại Sinh, Nhị Sinh sẽ tới tìm muội chơi, hiện tại chúng ta không đi tìm bọn họ chơi, có được hay không?"

"Ồ, tại sao vậy ạ?" Tính tình Lý Nhạc thẳng thắn, có cố chấp đánh vỡ nồi cát hỏi đến cùng.

Mặt Lý Noãn không đổi sắc cười nói: "Bởi vì chữ viết Nhạc Nhạc tốt rồi, mọi người sẽ rất thích Nhạc Nhạc, tìm đến Nhạc Nhạc chơi."

Hoàn toàn không liên quan nhau quan hệ nhân quả.

Chu Nguyên: ". . . . . ."

https://thuviensach.vn

Lý An: ". . . . . ."

Miệng Chu Nguyên giật giật, cuối cùng bị ánh mắt của Lý Noãn phải thu ánh mắt về, yên lặng cúi đầu viết chữ.

Đều nói con nhà nghèo sớm phải lo việc nhà, mặc dù Chu Nguyên và Lý An chưa tròn mười ba, nhưng cũng đã dần dần thấy rõ ràng rất nhiều việc, cộng thêm gần đây học chữ, tâm tính cũng đều có thay đổi, càng thêm bắt đầu thành thục, duy chỉ có Lý Nhạc, bởi vì phía trên có ca ca tỷ tỷ bảo vệ, ngược lại còn duy trì tính tình đơn thuần.

"Được, nhất định Nhạc Nhạc sẽ viết chữ tốt." Lý Nhạc vui sướng đáp một tiếng, quả nhiên không hề nói đi chơi nữa, hào hứng bừng bừng tiếp tục luyện chữ.

Có nhắc nhở ngày hôm qua của Lý Noãn, ba đứa bé có chỗ gì không hiểu, cũng sẽ chủ động tới hỏi Lý Noãn, thỉnh thoảng còn có thể nói lên giải thích của mình cùng thảo luận với Lý Noãn, phong thái học tập tốt đẹp cứ như vậy từ từ tạo thành.

Khi trời sắp tối, Tô thị sẽ để cho thợ tan tầm về nhà, cũng không lâu lắm, Lý Văn trở lại, mang về không ít thú rừng, nhưng vẫn không có con mồi lớn.

"Hai ngày nay càng thêm lạnh, chờ tuyết rơi, muội sẽ thu hồi lại công cụ." Lý Noãn cầm mấy củ khoai lang đi tới phòng bếp, nói với Lý Văn đang giết cá.

Phía ngoài phòng bếp, Tô thị và Tương thị cũng buông kim chỉ xuống, vây ở bên ngoài dọn dẹp thú rừng, thú rừng Lý Văn mang về lần này, có mấy con cũng đã chết, cũng may là thời tiết lạnh, cũng không thay đổi mùi vị, dọn dẹp sạch sẽ có thể giữ được mấy ngày.

https://thuviensach.vn

"Cũng tốt, tuyết rơi cũng có rất ít động vật." Lý Văn gật đầu một cái, trong lúc vô tình thấy Lý Noãn đang rửa khoai lang, không khỏi hỏi, "Nhị muội, muội cầm khoai lang tới làm gì?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Bán Thuốc Viên

"Buổi chiều lúc huynh đi, không phải muội đã nói sẽ làm thức ăn ngon, chính là cái này." Lý Noãn tràn đầy tự tin cười nói.

Đuôi lông mày Lý Văn giật giật, trong mắt dâng lên vẻ cưng chiều, không khỏi cười hỏi: "Hôm nay muội chuẩn bị cho mọi người kinh ngạc gì đây?"

"Đại ca xem sẽ biết." Lý Noãn trừng mắt nhìn, bộ dạng không chịu tiết lộ thêm.

"Được, ta xem thử." Lý Văn khẽ mỉm cười, cũng không hỏi, vừa làm cá, vừa nhìn Lý Noãn trêu ghẹo.

Lý Noãn rửa sạch khoai lang, đi hong khô vỏ, cắt thành miếng nhỏ, đặt ở trong chén sạch. Sau đó nhóm lửa rửa nồi, chờ mặt trong nồi rửa sạch được đốt nóng, nàng đổi lửa lớn thành lửa nhỏ, đổ lượng lớn dầu cải vào trong nồi, ước chừng đun nóng đến năm sáu phân, thì chuẩn bị cho khoai lang vào, đợi đến khi xuất hiện màu vàng kim mới vớt lên.

Sau đó, Lý Noãn bỏ dầu trong nồi vào cái tô sạch, đặt ở trên bếp lò, đổi lửa lớn bếp thành lửa nhỏ, bỏ chừng nửa bát đường, dùng lửa nhỏ nấu đường thành nước sốt ửng đỏ, mới bỏ khoai lang vào khấy đều lên, chờ khoai lang tẩm đường ra nồi, trong phòng bếp cả đều tràn đầy một mùi hương ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

"Đại ca, mau tới nếm thử, khoai lang tẩm đường." Lý Noãn cầm một đôi đũa, như hiến vật quý gắp một miếng khoai lang tẩm đường thổi thổi, đưa tới khóe miệng Lý Văn, kéo ra tận mấy sợi chỉ đường.

"Món ăn như tên." Lý Văn liếc mắt nhìn sợi chỉ đường, cười ăn khoai lang tẩm đường vào trong miệng, sau khi tỉ mỉ thưởng thức, gật đầu mà ca ngợi nói: "Ừ, tay nghề của nhị muội thật không tệ, bên ngoài giòn trong mềm, ngọt mà không ngán, hôm nay chúng ta lại có lộc ăn rồi."

Lấy được khen ngợi, Lý Noãn lập tức cười thỏa mãn, lại gắp cho Lý Văn thêm một miếng, mới bưng hai chén khoai lang tẩm đường ra khỏi phòng bếp, một chén cho mấy tên tiểu tử Lý Nhạc, một chén còn lại là do nàng bưng đến phòng chính, cho Lý Đức ăn mấy miếng, sau lại bưng đến cửa phòng bếp, đút cho Tô thị và Tương thị đang bận rộn hai tay ăn.

Tô thị và Tương thị đều ăn hai miếng, rồi nói không ăn nữa, Lý Noãn mới bưng phần còn dư lại đến phòng bếp, cùng ăn chung với Lý Văn.

Bữa ăn tối rất phong phú, củ cải hầm gà, canh cá đậu hủ, rau xào, còn có một chút thức ăn còn dư lại lúc buổi trưa, tràn đầy cả một bàn lớn, người một nhà ngồi quanh ở bên bàn cơm, cười cười nói nói ăn rất vui vẻ, trong lúc đó không thiếu được nhắc tới chuyện mua đất, tất cả mọi người vô cùng vui vẻ, nhưng di cũng không hỏi tên trên khế đất là viết tên ai.

Sáng sớm ngày hôm sau, trời chưa sáng, Lý Noãn cùng với Lý Văn vội vàng đi xe bò lên huyện Bảo.

Vào huyện Bảo, Lý Noãn vác lấy giỏ xách nhỏ xuống xe bò.

"Nhị muội, cẩn thận một chút, buổi chiều huynh chờ muội ở ngoài cửa huyện thành." Lý Văn nhíu đuôi lông mày, có chút không yên lòng nói, "Nhị muội, bằng không huynh đi cùng với muội?"

https://thuviensach.vn

"Ban ngày ban mặt, sẽ không xảy ra vấn đề gì đâu, nếu đại ca đi theo muội, thuốc viên này thật sự không bán ra được. Chẳng lẽ đại ca đã quên bản lĩnh của muội rồi, khi ở Đệ Nhất Lâu, một mình muội quật ngã nhiều nam nhân đấy." Lý Noãn cười nói, vẫn còn tìm hai cái so sánh.

Đây chính là thuốc viên nữ nhân ăn, một đấng mày râu đứng ở bên cạnh, dù người ta có lòng muốn mua, cũng không tiện.

Chỉ là cách điều chế của thuốc viên này, cũng không phải nàng viết ra cái gì bậy bạ, mà là kiếp trước khi nàng mở công ty mới bắt đầu nghiên cứu ra, sau đó bởi vì dược liệu chưa đủ tốt, bị loại ra khỏi cách điều chế sản phẩm dưỡng sinh, nhưng cho dù là một loại dược liệu, cũng tuyệt đối tốt hơn toa thuốc bình thường rất nhiều.

"Vậy cũng tốt." Nghĩ đến tình huống lúc đó, Lý Văn không thể nín được cười cười, yên tâm không ít, điều khiển xe bò chia ra với Lý Noãn.

Lý Noãn vác lấy giỏ xách, nhìn bốn phía, chọn một phương hướng đi tới, rất nhanh đã thấy một y quán nhỏ, nàng đứng ở bên cạnh y quán, cười nhìn người ta lui tới.

Một người phụ nhân trung niên đâm đầu đi tới, thân thể đẫy đà, sắc mặt lại ố vàng, nhìn bà ấy đi qua, hình như gia cảnh cũng không tệ, chính là mục tiêu của Lý Noãn.

Mắt thấy phụ nhân trung niên muốn đi vào y quán, nàng lập tức cười nghênh đón, nhỏ giọng nói: "Vị phu nhân này, lúc có kinh nguyệt có phải có triệu chứng bụng đau như xoắn, cả người không còn chút sức lực nào không? Hơn nữa kinh nguyệt không đều, thỉnh thoảng rất nhiều, thỉnh thoảng cực ít?"

Phụ nhân trung niên kinh ngạc nhìn nàng, nhìn lên nhìn xuống đánh giá sau đó nói: "Ngươi, ngươi có bệnh không đấy?!" Sau đó quay người vào y quán.

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Lý Noãn dừng lại, kinh ngạc nhìn phụ nhân trung niên rời đi, một lát sau mới phản ứng lại, im lặng nhìn trời nói: "Ta có bệnh? Chẳng lẽ bà ấy nhìn không ra được ta cũng coi như là nửa đại phu, ta có ý tốt tiến cứ thuốc tốt chữa bệnh, bà ấy còn nói ta có bệnh? Phụ nữ thời kỳ mãn kinh thật sự không dễ chọc."

Trận đầu gặp thất bại, gặp trắc trở, Lý Noãn cũng không nổi giận, lập tức điều chỉnh tâm trạng, bắt đầu tìm kiếm mục tiêu lần nữa.

Rất nhanh, một cô nương trẻ tuổi mặc quần dài tơ lụa đỏ tươi, sắc mặt ố vàng, thoa son phấn cũng không giấu được tiều tụy đi tới.

Nhìn vẻ mặt của nàng, hình như có chút buồn bực.

Lý Noãn bước nhanh nghênh đón, miễn cưỡng không để mắt mùi son phấn gay mũi, mang theo nụ cười thân thiện nhỏ giọng nói: "Vị phu nhân xinh đẹp này, lúc có kinh nguyệt có phải có triệu chứng bụng đau như xoắn, cả người không còn chút sức lực nào không? Hơn nữa kinh nguyệt không đều, thỉnh thoảng rất nhiều, thỉnh thoảng cực ít? Đây là dấu hiệu báo vẻ ngoài già yếu, phải kịp thời chữa trị."

Lý Noãn không sợ gọi sai, ở thời đại này, sau khi cô nương làm vợ sẽ đổi kiểu tóc khác với thời thiếu nữ, biểu hiện rõ nhất là, khi nhà giàu người ta sẽ cài trâm màu đỏ thắm, mà gia cảnh bần hàn, cũng sẽ mang trâm cài tóc bằng gỗ, người khác chỉ cần liếc mắt nhìn tóc của các nàng, là có thể biết được cô nương này đã thành thân hay chưa.

Về phần Lý Noãn, hôm nay nàng đã xin ý kiến của Tương thị, đặc biệt chải một kiểu tóc quả phụ. Nàng đang có mang, vừa không có trượng phu, sau này lộ diện ở trước mặt người khác, kiểu tóc này hợp lễ nghi nhất, sẽ không chọc người gièm pha.

"Có thật không?" Cô gái ngại sờ mặt của mình một cái, nhìn lên nhìn xuống đánh giá Lý Noãn, "Tiểu quả phụ, sao ngươi nhìn ra được?"

https://thuviensach.vn

"Không dối gạt phu nhân, ta từng theo một danh y học hai năm y thuật, biết đến tuổi như hoa như phu nhân, vốn sắc mặt nên hồng nhuận mịn màng, nhưng bây giờ, sắc mặt phu nhân lại hoàn toàn khác biệt, mà thân thể phu nhân nhìn qua hết sức khỏe mạnh, cái này chỉ có một nguyên nhân, phu nhân có bệnh đặc thù của nữ nhân mới có." Lý Noãn phát huy bản lãnh mặt dầy, nói rõ ràng.

Lời nói này như chạm đến trong lòng cô gái, nàng không khỏi thở dài nói: "Tiểu quả phụ, ngươi nói không sai lỗi, vì bệnh, ta đã đi không ít y quán, đại phu đều nói đây là bệnh chung của nữ nhân, không trị được."

"Những người kia đều là lang băm." Lý Noãn không chút do dự giáng chức đại phu trong miệng cô gái, sau đó hạ thấp giọng nói với cô gái đang mang vẻ mặt kinh ngạc, "Phu nhân, ngài có biết hay không, trong hoàng cung sớm đã có bí truyền chữa trị bệnh này, những phi tử quý nhân kia, cũng đều không có bệnh này, mỗi một người đều như hoa như ngọc, cực đẹp."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Bắt Kẻ Trộm

Lý Noãn mặt không đỏ tim không đập lừa dối, không cảm thấy lúng túng chút nào.

Ngay từ lúc bắt đầu nàng đã xác định rằng những cô nương rất để ý đến dung mạo nên cố ý nhắc đến dung mạo ngay khi bắt đầu, hiện tại lại nói như vậy, đương nhiên chỉ vì muốn làm nàng ấy mua.

"Thật?" Cô nương kia lập tức vui mừng nhướng mày, rồi lại lộ ra vẻ mặt ủ mày ê.

Lý Noãn nhìn xung quanh, nhỏ giọng nói: "Phu nhân, ngài thấy sắc mặt ta thế nào, da tốt không?"

Cô nương kia nghe vậy, lúc này mới nhìn kỹ Lý Noãn trước mặt, phát hiện da của nàng mặc dù chưa nói tới hết sức trắng nõn nhưng lại nhẵn nhụi sáng bóng khỏe mạnh, đỏ ửng nhàn nhạt, cộng thêm ngũ quan đoan chính, không thể nói là đại mỹ nhân, cũng là một giai nhân, trong lòng không khỏi có chút ghen tỵ

Nhìn ra tâm tư của nàng ấy, Lý Noãn lập tức nói: "Phu nhân, bộ dạng này của ta cũng không là gì, ngài có thể đẹp hơn ta rất nhiều, chỉ cần bảo dưỡng da tốt, còn không mê đảo ngàn vạn nam nhân sao?"

"Nhưng ngươi nói đó là bí truyền cung đình, chúng ta ở núi cao hoàng đế xa, đừng nói bí truyền, ngay cả Kinh Thành, cả đời ta cũng chưa thấy một lần." Cô nương kia cau mày nói, mơ hồ có chút oán trách.

https://thuviensach.vn

"Phu nhân, ta có thể nói ra có bí truyền, đương nhiên là có nguyên nhân." Lý Noãn thần bí nở nụ cười.

"Nguyên nhân gì?" Cô nương kia không khỏi có chút hiếu kỳ hỏi.

Lý Noãn cười nhỏ giọng nói: "Phu nhân, danh y dạy ta y thuật, đã từng làm ở trong cung, sau đắc tội quyền quý, bị trục xuất ra khỏi Kinh Thành, ngài xem sắc mặt của ta đi, trước kia cũng sắc mặt vàng vọt, chính là ăn thuốc bí truyền mới tốt như vậy, hiện tại bệnh của ta đã tốt, trong tay còn giữ lại chút thuốc bí truyền, nhà ta không giàu có nên muốn đưa bán kiếm ít tiền khi cần."

Nói nhảm, tất cả đều là nói nhảm.

Nàng một cô nương mười lăm tuổi thanh xuân, thân thể kiện khang, không bệnh không tai họa, sắc mặt không tốt đó là do dinh dưỡng không đầy đủ.

Hôm nay nàng ăn ngon mặc đủ ấm, chính là do mang thai bảo bảo mà thôi, dĩ nhiên sắc mặt hồng nhuận phơn phớt sáng bóng rồi.

"Thật?" Cô nương kia vui mừng, vội vàng hỏi, "Ngươi còn bao nhiêu, danh y đó đâu rồi, danh y ở nơi nào?"

"Sớm đã đi rồi, người ta là danh y, lúc ấy nghèo túng, mới ở chỗ ta một khoảng thời gian ngắn, sớm đã được người phú quý mời đi, nếu có ông ấy ở đó, tùy tiện dạy ta đôi chút, ta còn sợ không thể kiếm tiền sao? Mới không mang thuốc viên này ra bán đâu đấy." Lý Noãn nhỏ giọng nói.

Cô nương kia nghe xong lời này, nhất thời có hơi thất vọng, sau đó nghĩ đến gì đó, vội vàng nói: "Tiểu quả phụ, thuốc viên của ngươi còn bao nhiêu, ta đều mua hết."

https://thuviensach.vn

Lý Noãn mang vẻ mặt thần bí vén một góc khăn trên giỏ xách, lộ ra các bình thuốc bên trong, nói: "Phu nhân, ta còn năm bình, có một bình đã bị ta ăn năm viên, chỉ có 25 viên, tổng cộng 145 viên, ta bán cho ngài mười văn một viên, đây đã là tiện nghi nhất rồi, ngài nhất định phải mua, nếu không ta bán cho người khác."

"Được, mười văn một viên thì mười văn một viên." Đối với giá tiền này, cô nương kia không nháy một cái sảng khoái đồng ý.

"Phu nhân, mỗi ngày ba lượt, trước khi ăn cơm nửa canh giờ dùng nước nóng uống, một lần năm viên, bảo đảm sắc mặt ngài càng ngày càng tốt." Lý Noãn nhỏ giọng dặn dò.

Chắc chắn sắc mặt sẽ khôi phục một chút, nhưng muốn trị bệnh này khỏi hoàn toàn, chút thuốc này nhất định không được mà phải liên tục ăn một đợt trị liệu, cũng chính là ba tháng mới được.

"Nơi này ước chừng có hai lượng bạc, ngươi cũng đừng thối lại, ta thấy ngươi cũng không có tiền lẻ, tiền còn lại coi như là ta thưởng cho ngươi." Cô nương kia hào phóng móc ra một khối bạc vụn đưa cho Lý Noãn.

So với gương mặt, một chút bạc đối với nàng ấy mà nói không đáng kể chút nào.

Sau đó, cô nương kia lấy năm bình thuốc từ trong giỏ xách để vào trong khăn tay của nàng ấy, mới nhớ tới một chuyện, nói: "Tiểu quả phụ, ngươi cũng không nên lừa ta, vị kia nhà ta là người hầu quan gia, ngươi lừa ta, chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn."

"Phu nhân yên tâm, mấy ngày nữa ta còn tới trong huyện, nếu có vấn đề gì, phu nhân cứ tới tìm ta." Lý Noãn thu tiền, mỉm cười nói.

Làm thương nhân, thích nhất chính là loại người mua hào phóng như thế, trong lòng Lý Noãn cũng hết sức may mắn, cô gái này xem ra khác với

https://thuviensach.vn

bà bác không hiền hòa kia, là người sảng khoái.

Cô nương kia gật đầu một cái, vội vàng muốn trở về uống thuốc, đi vài bước, vừa quay đầu hỏi "Tiểu quả phụ, ta tên là Bạch Ngọc Liên, ngươi gọi là gì?"

"Bạch phu nhân, ta tên là Lý Noãn, là người của thôn Lý gia trấn Tùng Sơn." Lý Noãn mỉm cười đáp lại.

Dường như cô nương kia rất hài lòng câu trả lời của nàng, cũng nở nụ cười, gật đầu một cái, cũng nhanh bước rời đi.

Cho đến khi cô nương kia đi xa, Lý Noãn mới hưng phấn khoa tay múa chân làm tư thế chiến thắng.

Đây không chỉ là nhóm thuốc viên tự chế bán ra đầu tiên, mà là bước đầu tiên nàng phát triển con đường dưỡng sinh ở thời đại này, Bạch Ngọc Liên, khách hàng đầu tiên mua sản phẩm dưỡng sinh!

Đây đáng giá là một ngày kỷ niệm - hai mươi sáu tháng mười, năm 278 Vĩnh Hòa.

Đang lúc Lý Noãn vui mừng, người đến người đi náo nhiệt trên đường, đột nhiên ồn ào một trận, cách đó không xa truyền đến tiếng khóc của ông lão: "Trời đánh ăn trộm, đó là tiền thuế thóc của một nhà bảy miệng ăn nhà ta, đứng lại, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Lý Noãn nghe tiếng nhìn lại, liền nhìn đến một thiếu niên ước chừng 16, 17 tuổi quần áo lam lũ, một đường đẩy đám người chạy qua bên này, chọc cho người đi đường kêu lên tránh né.

Ở phía sau thiếu niên cách đó không xa, là một ông lão tóc hoa râm, đôi mắt ông lão đỏ bừng, vì lấy về tiền của mình, đã chạy đến sắc mặt đỏ ửng, đôi môi cũng tái nhợt không có chút máu.

https://thuviensach.vn

"Tránh ra!" Trong nháy mắt, thiếu niên như ăn mày đã chạy đến gần, đẩy một đại thẩm trước mặt ra, lại đụng phải bé gái mà đại thẩm dắt theo, hai người ngã xuống, bé gái bị dọa đến nằm trên mặt đất khóc, thiếu niên lại lập tức bò dậy, nhìn cô bé rồi nhấc chân tiếp tục chạy trốn.

Ánh mắt Lý Noãn lóe lên, ném giỏ xách qua, lưu loát rơi xuống trên cổ chân thiếu niên kia, thiếu niên kia bị vấp một cái, ngã xuống đất lần nữa.

Không đợi hắn bò dậy, một bàn tay mảnh khảnh đã đưa tới trước mặt hắn, tiếp theo là một giọng nói dễ nghe của một cô gái: "Ta biết rõ ngươi trộm tiền là bất đắc dĩ, nhưng quân tử yêu tài, thủ chỉ hữu đạo*, trả tiền lại cho ông lão."

(Quân tử ái tài, thủ chi dĩ đạo" ý nói: Người quân tử coi trọng của cải nhưng lấy của cải phải đúng đạo lý)

Thiếu niên ngẩn người, cắn răng che túi tiền trong tay ở trước ngực, đỏ mắt nhìn chằm chằm Lý Noãn, một cước đá văng ra giỏ xách ra, bò dậy muốn đụng ngã nàng tiếp tục chạy.

Lý Noãn đưa một tay ra bảo vệ bụng theo bản năng, sau đó một tay linh hoạt nhanh chóng kéo cánh tay thiếu niên, dưới chân hơi vừa lui, lấy Thái Cực quyền, khéo léo dùng sức kéo thiếu niên một cái.

Nguồn sức mạnh này mềm mại lại có sức, thiếu niên bị kéo như vậy, không hiểu sao dưới chân lảo đảo một cái, đặt mông lại ngồi về trên đất.

Người xung quanh lập tức ồ lên cười vang, cô bé bị dọa khóc cũng nở nụ cười khanh khách.

Lúc này, ông lão đã đuổi theo, đứng ở bên người Lý Noãn cố gắng thở.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tiếng Như Tên

Thiếu niên thấy không thể chạy trốn, không khỏi đỏ mắt, bảo vệ túi tiền trong tay, lớn tiếng giận dữ quát Lý Noãn: "Các ngươi những người thích xen vào chuyện của người khác, tất cả đều là ngụy quân tử giả mù sa mưa! Muội muội ta sắp chết đói, không có số tiền này, muội muội ta sẽ chết ngươi có biết hay không!"

"Không có số tiền này, người một nhà của vị lão bá này cũng không có cơm ăn." Lý Noãn nhìn cũng chưa từng nhìn thiếu niên một cái, lấy giỏ xách của mình luồng vào trong tay.

"Ông ấy có cơm ăn hay không, liên quan gì tới ta?" Thiếu niên sửng sốt một chút, tức giận nghiêm giọng nói.

Ông lão lập tức nóng nảy, chỉ vào thiếu niên thở dốc nói: "Đồ chết tiệt ngươi, tên trộm này, ngươi... ngươi trả tiền trả lại cho ta, ta phải... phải kéo ngươi đi gặp quan! Tiểu quả phụ, con là người tốt, giúp ta, kéo hắn đi gặp quan!"

Nghe đến hai chữ gặp quan, sắc mặt thiếu niên lập tức hơi trắng bệch, hắn bò dậy, đỏ mắt nhìn chằm chằm Lý Noãn không nói lời nào, giống như chỉ cần Lý Noãn dám bước lên trước một bước, hắn sẽ liều mạng.

Lý Noãn nhìn thiếu niên một cái, quay đầu lại nói với ông lão: "Lão bá, muội muội của hắn ngã bệnh, không có hắn ai ở bên cạnh chăm sóc không được, lão bá, người xem như vậy có được hay không, hắn trả túi tiền lại cho người, chuyện này cứ tính như vậy nhé?"

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, lại nhắc nhở một câu: "Lão bá, chúng ta là dân chúng bình thường, không đánh nổi quan lại, ầm ĩ không tốt, bạc không có, có khi còn bị đánh nữa đấy."

"Lời này của con có lý, nghe con vậy, chỉ cần hắn trả tiền lại, trả lại cho ta là được." Ông lão còn thở gấp, chăm chú nhìn thiếu niên chằm chằm, chỉ sợ hắn lại chạy.

Trấn an được ông lão, Lý Noãn mới nhìn thiếu niên đỏ vành mắt, nói: "Cho ngươi hai lựa chọn, thứ nhất, không trả lại túi tiền sẽ bắt ngươi đi gặp quan, ngươi biết ta sẽ làm được; thứ hai, trả lại túi tiền, ta đưa tiền chữa bệnh cho muội muội ngươi, còn sắp xếp chỗ ở cho các ngươi, nhưng ngươi phải đi làm thợ cho nhà ta trả nợ, hiện tại đang thiếu thợ, tiền công của bọn họ bao nhiêu ta cho ngươi bấy nhiêu."

"Sao ta tin tưởng ngươi được." Thiếu niên nhìn chằm chằm Lý Noãn, hiển nhiên không tin tưởng, nhưng vẻ mặt có đã có chút giãn ra.

Lý Noãn có chút im lặng, nói: "Ngươi có tin ta hay không, đó là chuyện của ngươi, không nên bảo ta nói cho ngươi biết, nếu như ngươi không tin tưởng ta, ta nói nhiều hơn nữa cũng đều là nói nhảm."

Trong lúc nhất thời thiếu niên sững sờ tại chỗ, một lát sau, mới do dự nói: "Được, ta có thể tin tưởng ngươi, nhưng trước hết ngươi phải mua thuốc cho muội muội ta đã."

"Trái lại ngươi dám uy hiếp ta?" Khóe miệng Lý Noãn giật giật, nói: "Ta thấy hình như ngươi không rõ ràng tình huống cho lắm thì phải, ta chỉ nói lên phương án giải quyết, ngươi lựa chọn cái nào là chuyện của ngươi, chẳng lẽ ngươi cho rằng đây là đang ra chợ mua bán thức ăn, còn có thể cò kè mặc cả?"

Thiếu niên ngơ ngẩn chốc lát, không khỏi hung dữ trợn mắt nhìn Lý Noãn một cái, cắn răng, đi lên trả tiền cho ông lão, thật nhanh kéo cổ tay

https://thuviensach.vn

Lý Noãn, chỉ sợ nàng quỵt nợ, nói: "Đi mang muội muội ta đi xem bệnh bốc thuốc!"

Sức lực thiếu niên không nhỏ, cộng thêm khẩn trương, lại càng không biết nặng nhẹ, một cái nắm này bóp chặt cổ tay Lý Noãn đến đau.

Lý Noãn không có phòng bị, đau đớn mãnh liệt như vậy, sắc mặt không khỏi tái đi, cau mày nói: "Ngươi buông ta ra trước đã, ta đang mang thai, không chạy thoát được ngươi đâu."

Thiếu niên nghe vậy cả kinh, cuống quít buông lỏng tay ra, trên mặt bẩn thỉu có chút lúng túng, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Lý Noãn.

Nhìn qua nàng rất giống tên lừa gạt sao? Nàng nhiều lắm cũng chỉ là gian thương mà thôi. . . . . .

Lý Noãn xoa cổ tay, im lặng nghĩ tới, ngẩng đầu hỏi thiếu niên ăn mặc rách nát cao hơn nửa cái đầu, nói: "Muội muội ngươi ở địa phương nào?."

"Ẩn nấp ở trong ngõ hẻm trước mặt cách đó không xa." Thiếu niên nói.

"Đi thôi." Lý Noãn xoay người chuẩn bị cùng rời đi với thiếu niên, lại bị ông lão kéo lại, cảm kích nói với nàng: "Tiểu quả phụ, cám ơn con lấy túi tiền của ta về."

Lý Noãn cười lắc lắc đầu, dặn dò: "Ông à, lần này con có thể giúp một tay, lần sau cũng không may mắn như vậy nữa đâu, túi tiền nhất định phải cất cẩn thận."

Ông lão gật đầu đáp lời, vui mừng rời đi, đám người cũng giải tán theo.

Lý Noãn và thiếu niên đi chưa được mấy bước, trong ngõ hẻm phía trước đột nhiên xuất hiện một cỗ kiệu phía trên đỉnh đầu trắng như tuyết, cỗ

https://thuviensach.vn

kiệu tinh xảo hoa mỹ, mép bên trên còn có hoa văn hoa sen trông rất sống động.

Cũng không biết ánh mắt của kiệu phu nâng kiệu có vấn đề hay không, trực tiếp chặn hai người Lý Noãn lại.

"Tiểu phu nhân xin chớ chê trách, chủ tử nhà ta có lời muốn nói với vị tiểu ca này, cũng không có ác ý gì." Hình như là nhìn ra tâm tư của Lý Noãn, một tên kiệu phu trong đó cười giải thích.

"À." Vẻ mặt Lý Noãn bình tĩnh gật đầu một cái, nhìn cỗ kiệu tuyệt đẹp trước mắt, lại nhìn thiếu niên nghèo hèn mang vẻ mặt mê mang bên cạnh, không nhiều lời.

"Ta cũng không nhận ra các ngươi." Thiếu niên hồi hồn lại rất nhanh, nhíu mày nói.

"Người mà bản Vô Tương quen biết trên cõi đời này, thì chỉ cần gặp nhau chính là quen biết, nhưng nếu ngày khác không hề gặp nhau nữa, thì sẽ không thân nhau, chỉ cho rằng là khách tầm thường qua đường trong hồng trần mờ mịt, thí chủ cần gì phải chấp nhất như thế." Bên trong kiệu trắng như tuyết truyền ra một giọng nói trong suốt mà nhu hòa, mang theo một loại hơi thở thánh khiết sạch sẽ, làm như một luồng ánh sáng mặt trời từ trên núi tuyết truyền xuống, có thể gột rửa vẩn đục và bàng hoàng trong lòng người.

Lý Noãn không khỏi sững sờ, chợt hiểu phản ứng lại, ngồi bên trong kiệu là một hòa thượng!

Sau đó nàng kinh ngạc -- hòa thượng ngồi kiệu? Hòa thượng xuất hành không phải đều đi bộ, không thể ngồi phương tiện giao thông sao?

Lý Noãn đang hoài nghi, bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng thét chói tai của nữ nhân: "A! Ta đã thấy cỗ kiệu này rồi, Tịnh Liên đại sư, là cỗ kiệu

https://thuviensach.vn

của Tịnh Liên đại sư!"

Tiếng nói này vừa dứt, gần như nửa con phố đều oanh động.

Bao gồm bên trong cửa hàng mua bán đồ ăn ở hai bên, tất cả đều buông đồ trong tay xuống, như ong vỡ tổ vây quanh ra ngoài, trong miệng gọi pháp danh của Tịnh Liên đại sư, ánh mắt thành kính, vẻ mặt hưng phấn, còn thiếu chút nữa quỳ xuống dập đầu cúng bái.

Trong lúc nhất thời muôn người đều đổ xô ra đường, rất nhanh cỗ kiệu của Tịnh Liên đại sư bị vây đến nước chảy không lọt, Lý Noãn và thiếu niên đứng ở trước cỗ kiệu, không thể tránh khỏi bị vây quanh ở trong vòng vây.

Cũng may mọi người kính trọng Tịnh Liên đại sư đã đạt tới trình độ nào đó, mặc dù kích động, cũng không đến gần trong vòng một trượng, chỉ đứng nhìn từ xa, giống như ngẩng đầu nhìn thần tiên giáng xuống từ trên trời.

"Tịnh Liên đại sư! Tịnh Liên đại sư!"

Mọi người có vẻ nhiệt tình mười phần, cùng hô to Tịnh Liên đại sư, từng người một sắc mặt đỏ lên, giống như bị điên.

Có cần phải khoa trương như vậy không, khóe miệng Lý Noãn giật giật, có loại kích động nâng trán thở dài.

Chuyện có chút ra khỏi tưởng tượng của nàng, nàng hoàn toàn không ngờ tới, trong kiệu này chính là Tịnh Liên đại sư!

Nghe giọng nói của Tịnh Liên đại sư, không giống như lão tăng trong tưởng tượng của nàng, ngược lại tiếng như tên, như trên đỉnh Tuyết Sơn thật cao, bao quanh một đóa hoa Tuyết Liên trắng trong thuần khiết ở trên

https://thuviensach.vn

cao, thánh khiết, sạch sẽ, hàm chứa một lực lượng dịu dàng tinh lọc tất cả u ám.

Nhìn ông ấy trắng trợn phá vỡ giới quy - ngồi cỗ kiệu - của các sư thầy như thế, vẫn làm dân chúng thờ phụng, có thể thấy được lực ảnh hưởng quả nhiên không giống người thường, thậm chí có thể làm cho mọi người coi thường thế tục lệ thường.

Mặc kệ là nhìn từ điểm nào, Tịnh Liên đại sư này cũng làm rất tốt mấy chữ "cao tăng đắc đạo".

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Chỉ là. . . . . Cao tăng vạn chúng chú mục như vậy, giá trị con người cũng không rẻ nhỉ, nàng nên dùng phương pháp gì để ông ấy thay mình nói chuyện?

Mắt Lý Noãn lóe sáng, tạm thời bỏ qua tiếng hô huyên náo bên tai, lấy góc nhìn chỉ có ở thương nhân của nàng cùng với phương thức hiểu rõ sự vật, quan sát tỉ mỉ cỗ kiệu trước mặt, trầm ngâm không nói.

Mà đối mặt với sự hâm mộ nhiệt tình của dân chúng như vậy, dường như tâm trạng của Tịnh Liên đại sư trong kiệu không có một chút dao động, giọng nói bình tĩnh mà chậm rãi: "Tịnh Liên đa tạ các vị thí chủ ưu ái, ta vốn vô tâm làm ánh trăng, nhiễu loạn trật tự nhân gian, chính là Tịnh Liên đắc tội, đúng là không nên, xin các vị thí chủ trở về đi thôi."

Giọng nói của ông ấy nhu hòa trong suốt trước sau như một, giống như một luồng ánh mặt trời đến từ Tuyết Sơn, thánh khiết sạch sẽ, ẩn chứa lực lượng trấn an lòng người.

Đám người xao động yên tĩnh lại như kỳ tích, mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng rối rít hướng về phía cỗ kiệu thi lễ một cái, rồi chậm rãi sơ tán ra, cần làm gì thì đi làm nấy.

Mà không ít người sau khi xoay người rời đi, còn liên tiếp quay đầu lại, ca ngợi Tịnh Liên đại sư không hổ là Phật Đà chuyển thế, không màng danh lợi, một lòng vì bách tính.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên yên tĩnh phá vỡ suy nghĩ của Lý Noãn, nàng lấy lại tinh thần, chuẩn bị tránh qua cỗ kiệu rời đi, lại bị thiếu niên bên cạnh khẩn trương kéo lại.

"Không cho phép ngươi đi, muội muội ta còn chưa được xem bệnh."

Cảm giác đau đớn mờ mờ ảo ảo trên cổ tay truyền đến lần nữa, Lý Noãn không khỏi thoáng nhíu đuôi lông mày, cổ tay xoay chuyển một cái, bước lên trước một bước, một cái tay khác nhẹ nhàng vỗ ở trên cổ tay thiếu niên, thiếu niên chỉ cảm thấy cổ tay đau xót, trong tay giống như có một con cá, lập tức trượt ra xa khỏi tay.

"Cảnh cáo ngươi, lần sau còn kéo tay ta, ta thật sự sẽ không khách khí với ngươi!" Lý Noãn lui về phía sau hai bước trợn mắt nhìn thiếu niên, có chút không vui nói.

Mặc dù nàng có học Judo, Thái Cực, nhưng bản thân cũng không phải làm bằng sắt đá, bị dùng sức kéo hai lần như vậy, vén lên tay áo nhìn một chút, cũng có chút thâm tím.

Thiếu niên thấy trên cổ tay nàng có vết máu ứ đọng, có chút nhất thời lúng túng đỏ mặt nói: "Thật xin lỗi, ta quá nóng lòng, muội muội ta bị bệnh. . . . . ."

"Thôi." Lý Noãn cắt đứt lời của hắn, nhìn lướt qua cỗ kiệu tuyết trắng trước mặt nói: "Tịnh Liên đại sư có lời cần nói với ngươi, ta đến trước mặt chờ ngươi, không chạy được."

"Tiểu phu nhân ở chỗ này dự thính, cũng không cản trở đâu." Lý Noãn còn chưa đi, Tịnh Liên đại sư trong kiệu đã nói giữ lại.

Thiếu niên nghe vậy, lập tức nhìn Lý Noãn chăm chú, nói: "Tịnh Liên đại sư đã nói có thể nghe, không cho phép ngươi đi."

https://thuviensach.vn

"Một nam tử hán đại trượng phu như ngươi, mà không có cảm giác an toàn?" Lý Noãn nhìn dáng vẻ cảnh giác của thiếu niên, không khỏi có chút im lặng, nghiêng đầu nhìn lên nhìn xuống đánh giá cỗ kiệu của Tịnh Liên đại sư nhiều lần, mới lễ phép nói: "Đại sư, có lời gì xin nói nhanh lên một chút, đại ca ta vẫn còn ở ngoài thành chờ ta về nhà."

"Làm phiền phu nhân chờ chút." Tịnh Liên đại sư chậm rãi nhẹ nhàng nói xong, từ bên trong kiệu lộ đưa ra một bàn tay, đó là một bàn tay khớp xương rõ ràng, trắng nõn tinh tế rộng rãi, trong lòng bàn tay nâng một hộp gấm xinh xắn, còn có mười văn tiền.

"Tiểu thí chủ, vật trong hộp chính là thuốc tốt chữa bệnh, mười văn tiền này, là ta hóa duyên có được, hy vọng có thể hóa giải khẩn cấp của tiểu thí chủ." Tịnh Liên đại sư bình tĩnh giải thích.

Tiếng nói vừa ngừng, bên cạnh kiệu lập tức có một tiểu hòa thượng tiến lên nhận lấy mấy thứ kia, mỉm cười tiến lên đưa cho thiếu niên, nói: "Vị thí chủ này, xin đừng từ chối."

Thiếu niên sững sờ nhận lấy những thứ kia vào trong tay, một lát sau mới phản ứng lại, cảm kích nói: "Cám ơn Tịnh Liên đại sư, ta hiểu, sau này ta nhất định hối cải để làm con người hoàn toàn mới, tuyệt không làm chuyện trộm cắp."

"Ngã Phật Từ Bi, tiểu thí chủ, tất cả thế gian đều có nhân quả, nhân hôm qua, quả hôm nay, nhân hôm nay, quả ngày khác, làm bậy là sinh hậu quả xấu. . . . . ."

Mắt thấy Tịnh Liên đại sư dường như muốn nói tràng giang đại hải, Lý Noãn vội vàng cười nói với thiếu niên: "Vận may của ngươi không tệ, ra cửa gặp quý nhân, chuyện đã được giải quyết, ta đây đi trước, nhanh đi cho muội muội ngươi uống thuốc, giúp ta chúc nàng sớm ngày khang phục."

https://thuviensach.vn

"Cám ơn tiểu phu nhân, Tịnh Liên đại sư, ta đi trước." Lúc này thiếu niên mới phản ứng lại, gật đầu cười, vội vàng vái chào Tịnh Liên đại sư một cái, rồi lập tức cáo từ rời đi.

Nhìn thiếu niên biến mất ở trong đám người, Lý Noãn vác lấy giỏ xách chuẩn bị đi thì bị tiểu hòa thượng chuyển đồ lúc nãy ngăn lại: "Tiểu phu nhân xin dừng bước."

Lý Noãn nhìn tiểu hòa thượng, quay đầu lại hỏi người trong kiệu nói: "Tịnh Liên đại sư, ngài tìm ta có chuyện gì sao?"

"Tịnh Liên chỉ nhắc nhở tiểu phu nhân một câu, phu nhân vốn không phải là người ở chỗ này, nhưng lại tồn tại ở chỗ này, nhân quả tuần hoàn, trong sinh mạng nhất định có ba lần kiếp nạn, mong rằng tiểu phu nhân cẩn thận một chút." Trong kiệu, Tịnh Liên đại sư bình tĩnh nói.

Lý Noãn có chút ngoài ý muốn sửng sốt một chút, trong lòng khiếp sợ không thôi, trên mặt vẫn bình tĩnh cười nói: "Đại sư nói quá cao thâm, ta nghe qua có chút hồ đồ, ta không phải người ở nơi này, vậy sao lại đứng ở chỗ này chứ?"

"Tiểu phu nhân tâm sáng như gương, cần gì phải lừa mình dối người." Trong giọng nói của Tịnh Liên đại sư dường như mang theo thở dài.

Lý Noãn hơi ngẩn ra, âm thầm suy đoán chẳng lẽ Tịnh Liên đại sư thật sự có bản lĩnh hơn người, trên mặt không biến sắc cười nói: "Tiểu phụ cũng là lời thật nói thật, đại sư có nghe nói qua một câu nói —— Ký lai chi, tắc an chi*. Về phần kiếp nạn mà đại sư nói, cũng chỉ là thiên tai nhân họa, đối với chúng ta dân chúng bình thường mà nói, cũng sẽ như vậy, có gì mà lo lắng, chỉ là. . . . . Chuyện xảy ra ở trên người tiểu phụ, còn hi vọng Tịnh Liên đại sư có thể giữ bí mật."

(*Ký lai chi, tắc an chi: Mình đã đến (một nơi nào đó) rồi, thì phải bình tâm/an tâm/ bình tĩnh lại).

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không phải người chết vì sĩ diện, đối với cái kiếp nạn gì đó, nàng thật sự không để trong lòng.

Người sống cả đời, ai có thể bảo đảm cả đời xuôi gió xuôi nước? Còn đang sống, đều muốn được sống, sống thoải mái, đây mới là quan trọng nhất.

Trong kiệu, Tịnh Liên đại sư im lặng một lát, bình tĩnh nói: "Chuyện này, Tịnh Liên sẽ không nói lại lần thứ hai."

Lý Noãn yên tâm cười, không ngờ Tịnh Liên đại sư này lại dễ nói chuyện thế này, xem ra nàng "sống lại" có hi vọng rồi, nghĩ như vậy, nàng lại nói: "Tịnh Liên đại sư, ngày khác tiểu phụ còn có việc muốn nhờ, hi vọng đến lúc đó đại sư có thể lên tiếng tương trợ, nếu như đại sư có yêu cầu gì, đến lúc đó cứ việc nói ra, chỉ cần tiểu phụ có thể làm được, nhất định sẽ không cự tuyệt."

"Tiểu phu nhân nói quá lời rồi, giải cứu khó khăn, vốn là việc Tịnh Liên phải làm." Bên trong kiệu trắng như tuyết, Tịnh Liên đại sư nhẹ giọng nói.

"Trái tim Tịnh Liên đại sư hướng về chúng sinh, là phúc phận của dân chúng chúng ta. Đại sư, đại ca tiểu phụ vẫn còn chờ ở ngoài thành, xin đi trước một bước." Lý Noãn cười khen một câu, lại cáo từ một tiếng, vác giỏ xách xoay người rời đi.

"Đi thôi." Im lặng chỉ chốc lát sau, Tịnh Liên đại sư trong kiệu mới phân phó kiệu phu một câu.

Bốn gã kiệu phu nghe vậy, yên lặng nâng cỗ kiệu trắng như tuyết thay đổi hướng, đi ngược hướng với Lý Noãn.

"Xem ra tất cả đều là hư ảo, đại thiên thế giới đều là hiểu ra, nhìn thấu, chính là thiền, nhìn không thấu, chính là hồng trần." Bên trong kiệu, một tăng y mặc áo choàng màu trắng, tóc đen, da tuyết trắng, giống như nam tử

https://thuviensach.vn

Tuyết Liên xuất thế chắp tay trước ngực, nhỏ giọng nói nhỏ, ôn hòa từ bi, một đôi mắt giống như bao la vạn trượng, rồi lại sáng rõ như nước.

"Tịnh Liên, không ngờ ngài cũng có loại hứng thú tệ hại này, chỉ là nhìn dáng dấp, tiểu quả phụ này hình như không bị lời của ngài hù dọa." Đối diện Tịnh Liên, một nam tử cười như không cười nhìn Tịnh Liên nói.

Nam tử mặc hoa bào màu xanh dương nhạt, ngọc quan buộc tóc, eo buộc thắt lưng Bát Bảo Lưu Ly, tuấn mỹ bất phàm, trên mặt tuyệt đẹp nhưng không mất cương nghị, so với ôn hòa từ bi của Tịnh Liên, cả người cũng lộ ra phong cách uy nghiêm như có như không, vừa nhìn là biết người sống lâu ở địa vị cao.

"Tiểu phu nhân kia tâm chí kiên định, không phải Tịnh Liên có thể thao túng." Tịnh Liên khẽ rũ mắt, chỉ đáp một câu, vẫn bình tĩnh ôn hòa như vậy, không đau khổ không vui.

Ánh mắt nam tử tuấn mỹ lóe lên, bên môi là nụ cười như có như không, lại nói: "Một thôn phụ, lại can đảm hơn người, có thể ăn nói rõ ràng, Tịnh Liên, ngài có thể cảm nhận được nàng khác biệt với thôn phụ bình thường không?"

"Dân chúng không sợ Tịnh Liên, cũng không phải là không sợ Thế tử Vân vương ngài." Tịnh Liên bình tĩnh đáp, không kiêu ngạo không tự ti.

"Ta lại quên mất, cách một màn kiệu, ta ngươi không thấy rõ nàng, nàng cũng không nhìn thấy ta và ngài trong kiệu." Nam tử tuấn mỹ được gọi là thế tử Vân vương hình như chợt hiểu ra, thản nhiên mỉm cười, mặc dù trên mặt hắn mang ý cười, một đôi con ngươi thâm thúy lại làm cho người ta không nhìn thấu.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Vương Đông Tới Cửa

Trên xe bò, Lý Văn thấy Lý Noãn vẫn cúi đầu nhìn xe ngẩn người, không khỏi lo lắng hỏi: "Nhị muội, sao vậy, có ai bắt nạt muội à?"

"Hả?" Lý Noãn sửng sốt lấy lại tinh thần, chống lại ánh mắt lo lắng của Lý Văn, cười nói, "Đại ca, huynh nghĩ nhiều rồi, ai có thể bắt nạt được muội chứ? Muội đang suy nghĩ, lần sau nên chuẩn bị bao nhiêu thuốc viên. Đại ca, huynh phải biết, hôm nay người mua đặc biệt hào phóng, còn thưởng tiền cho muội! Vốn muội cho rằng sẽ có rất ít người tin tưởng, không ngờ mới gặp người thứ hai, nàng đã mua hết tất cả thuốc của muội, xem ra muội còn đánh giá thấp trình độ quan tâm đến dung mạo của các cô nương."

Lý Noãn hưng phấn đâu chỉ điểm này, ở niên đại này, cũng không có sản phẩm dưỡng sinh, cũng không có kỹ thuật có thể nghiên cứu phát triển, mà trong tay nàng, lại có nhiều cách điều chế, nam nữ già trẻ đều có.

Nói cách khác, tất cả mọi người trong thiên hạ đều là khách hàng tiềm ẩn của nàng, chỉ cần nàng vững vàng nắm trong tay cách điều chế không lộ ra ngoài, thì tuyệt đối không có người cạnh tranh, cho dù có, vậy cũng hoàn toàn không có năng lực cạnh tranh, như vậy chỉ cần nàng nguyện ý, một ngày nào đó, sự nghiệp dưỡng sinh của nàng sẽ còn lớn hơn kiếp trước, trải rộng khắp thiên hạ!

Nghĩ tới tương lai tốt đẹp, Lý Noãn không nhịn được cười càng thêm vui vẻ, hoàn toàn không ngậm miệng được.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng cười vui vẻ như vậy, Lý Văn lấy ra một chiếc bánh màn thầu trong bao quần áo trên xe, rất bất đắc dĩ đưa cho nàng nói: "Buổi trưa chưa ăn cơm, cũng không thấy muội kêu đói, còn tưởng rằng muội không vui vẻ, bây giờ nhìn lại, hẳn là quá vui mừng, cho nên quên mất."

"Đại ca vừa nói, muội cảm thấy hơi đói." Lý Noãn giật mình tỉnh lại từ trong bức tranh sự nghiệp tốt đẹp lấy lại tinh thần, sờ bụng một cái, nhận lấy bánh màn thầu bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Lý Văn lại lấy một chiếc bánh khác ra, vừa ăn vừa nói tình huống buổi sáng: "Huynh đưa thực đơn muội viết cho Trương quản sự Đệ Nhất Lâu, ông ấy nói có thể, nhưng bây giờ vẫn không thể xác định được giá tiền, muốn mời đại phu đánh giá giám định, mới trả lời chắc chắn cho huynh. Huynh nói cho ông ấy biết, nếu như giá cả vừa phải, sẽ có nhiều thực đơn hơn."

"Muội cho bọn họ nhiều nhất cũng chỉ có thể mười thực đơn, phần còn lại, giữ lại chúng ta dùng sau này." Lý Noãn gật đầu cười nói, ngược lại nói đến kiến thức trước.

Xe bò chạy trên đường chính, mặt trời dần dần lặn về phía Tây, bóng người đi đường càng kéo càng dài, nhìn phong cảnh ven đường dần dần lui về phía sau, Lý Noãn không khỏi nhắm mắt hít một hơi thật sâu, cảm thấy tất cả đều rất yên tĩnh, không khỏi lên tiếng ca xướng.

Đi ở trên đường nhỏ ở nông thôn

Hoàng hôn buông xuống, bò già là bạn của ta

Ánh tà dương buổi chiều như đóa hoa ở lồng ngực

Đám mây rực rỡ là ánh nắng chiếu vào xiêm áo

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nụ cười hiện ở trên mặt

Hát khẽ một khúc hát nông thôn

Cho dù suy nghĩ tung bay ở trong gió chiều

Bao nhiêu cô đơn phiền muộn

Cũng theo gió đêm bay mất

Quên lãng quá khứ ở trên đường nhỏ nông thôn

. . . . . .

Cất tiếng hát, Lý Văn cũng bị lây, cười cùng hát lên với nàng, thỉnh thoảng gặp phải người đi đường xa lạ, cũng đều cười chào hỏi lẫn nhau.

Về đến nhà đêm đã khuya, người một nhà vui vẻ hòa thuận ăn cơm xong thì trở về phòng của mình đi ngủ.

Lý Noãn kiểm tra tình trạng mèo gấm, lại nhìn tiến độ phòng ngầm dưới đất, thương lượng mấy câu với Lý Văn, quyết định ngày mai điều bốn thợ đi hậu viện, sửa lại Thư Hương viện, hiện tại tầng hầm vừa mới bắt đầu đào, tám thợ xúm lại đào cửa vào, ngược lại bởi vì chật chội mà làm trễ nãi công trình.

Mấy ngày kế tiếp, Lý Noãn vẫn ở nhà làm thuốc viên, thuận tiện tạm thời giữ chức tiên sinh một lần, dạy học cho ba đứa bé.

Chân Lý Đức đang dần dần chuyển biến tốt, đã bắt đầu có một chút cảm giác, Tô thị và Tương thị cũng vui mừng không thôi, ngoại trừ chuẩn bị việc trong nhà, thu xếp thức ăn mỗi ngày, thời gian còn lại đều bận rộn may giày mới cho Lý Đức. Bởi vì chuyện này, lúc ăn cơm tối, Lý Noãn nhiều lần nói giỡn nói năm nay trừ cha, lễ mừng năm mới đều không có giày mới

https://thuviensach.vn

mang, mỗi lần nói ra đều bị Tô thị cười mắng, tình cảm người một nhà càng nồng hậu.

Những ngày sau trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã đến mùng một tháng đông.

Sáng sớm ngày hôm đó, Lý Văn phát tiền công sớm cho thợ, đám thợ thủ công lấy được tiền mặt, cũng vui mừng được nói người chủ tốt, ăn chút điểm tâm, lập tức nhiệt tình tăng lên cao.

Lý Văn và Tô thị cùng chào hỏi Tương thị một câu, theo lệ thường muốn đi trong núi nhìn một chút, trở về làm thuốc viên với Lý Noãn, vừa đi đến cửa miệng, đã bị người ngăn cản.

Lý Văn sững sờ, sau khi thấy rõ ràng người tới, không khỏi kinh ngạc nói: "Vương Đông, huynh tới làm gì?"

Từ lần náo loạn chuyện Giang đạo trưởng đuổi quỷ trước đó, Vương Đông biết được lúc hắn thấy “quỷ hồn” Lý Noãn trên đường nhỏ là thật, thì chưa từng tới nhà bọn họ, khi thấy Lý Văn hoặc là Tô thị, cũng sẽ tránh từ xa, chỉ sợ dính phải đồ gì không sạch sẽ, sao hôm nay đột nhiên gan lớn vậy?

"Này, hắc hắc, Lý Văn, ta nghe nói nhà đệ mua đất?" Vương Đông gãi gãi sau đầu, có chút lấy lòng cười nói.

"Đúng vậy, rất vất vả mới gom được chút tiền, mua 20 mẫu đất." Lý Văn cười gật đầu nói, vẻ mặt không nhìn ra sâu cạn, "Huynh còn có việc gì không, nếu không có việc gì thì ta đi trước, trời lạnh, ta phải lên núi lấy củi."

Vương Đông vội vàng nói: "Không phải, ta chỉ thuận miệng hỏi một câu, ta đi tới là bởi vì trong huyện thông báo xuống, thôn trưởng làm Lý chính, buổi chiều sẽ phải dọn đi trấn trên ở, ngẫu nhiên lúc ấy chính ta ở

https://thuviensach.vn

bên cạnh, ông ấy bảo ta đi nhà đệ thông báo một tiếng, để cho các ngươi cử ra một người, buổi trưa đi qua ăn một bữa cơm."

"À, nhanh như vậy sao, ta biết rồi, ta sẽ trở về thương lượng với trong nhà, buổi trưa sẽ đi qua, làm phiền huynh đến đây một chuyến rồi." Lý Văn kinh ngạc buông tiếng thở dài, cười nói với Vương Đông.

"Không khách khí, dù sao trong thôn này chuyện đó cũng không phải một chuyện đơn giản, chính ta ở trong nhà cũng nhàn rỗi." Vương Đông cười nói, ánh mắt không khỏi nhìn vào trong sân viện nhà Lý tứ, "Lý Văn, nghe nói nhà các ngươi mời nhiều thợ đào đất hầm, sửa viện, thật ra thì việc sửa viện này ta cũng lành nghề, đều là người cùng thôn, đệ để cho ta tới bắt đầu làm việc, ta sẽ làm việc giống họ, nhận được một nửa tiền công của họ cũng được, đệ xem có được hay không?"

Lý Văn đã sớm nhìn ra tâm tư của hắn, nghe nói như thế, nhất thời sắc mặt có chút khó xử nói: "Vương Đông, chuyện như vậy không được...."

Vương Đông lập tức nóng nảy, lớn tiếng ồn ào: "Vì sao chứ, ta khẳng định không kém hơn bọn họ, chỉ cần một nửa tiền công, còn là cùng thôn, như vậy rồi mà ngươi cũng không cho ta làm quá không có đạo lý!"

"Không phải ta không chăm sóc người cùng thôn, chủ yếu là thợ nhà ta đã đủ. Mấy người thợ kia cũng đã tìm người làm chứng, muốn ở nhà chúng ta làm đến khi nào làm xong mới được, nếu để cho bọn họ đi, là phải bồi thường bạc cho người ta." Đều nói không phải người một nhà, không vào một cửa, Lý Văn trải qua soi sáng và mở mang của Lý Noãn, bây giờ nói cũng nghiêm trang, không thấy lúng túng chút nào.

Vương Đông ngẩn người, hiển nhiên không ngờ tới còn tình huống như thế, hắn vốn cho rằng náo loạn xong, nhất định có thể bắt được việc này, nào biết bị một câu nói của Lý Văn lấp kín đường.

Muốn hắn buông tha như vậy, hắn lại cảm thấy rất không cam tâm.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Gây Chuyện

Nếu như hắn có thể lấy được việc này mà nói, đến lúc đó lấy tính khí một nhà Lý Văn, hắn có làm việc hay không, còn không phải là hắn chỉ cần mở miệng dỗ dành đôi câu là được sao, còn có thể được hai bữa cơm sáng trưa, đây chính là chuyện tốt ăn uống chùa còn được tiền công!

"Phi! Ta thấy là các ngươi xem thường người của thôn Lý gia chúng ta, nếu không lúc đi tìm thợ, vì sao không trực tiếp tìm ở trong thôn, nhất định đi trấn trên, còn cố ý tìm người làm chứng, người trong thôn chúng ta làm sao hả, đều là khổ cực kiếm tiền, lại không nói muốn lấy không của nhà ngươi." Vương Đông không chiếm được chỗ tốt, dứt khoát không để ý mặt mũi, sắc mặt khó chịu lớn tiếng kêu la, cố ý muốn cho người xung quanh nghe.

Không ngờ Vương Đông vô sỉ như thế này, Lý Văn thay đổi sắc mặt, mơ hồ có chút tức giận nói: "Vương Đông, huynh nói chuyện xin chú ý một chút, nhà chúng ta chưa từng xem thường người trong thôn, huynh đừng ở chỗ này nói hưu nói vượn."

Nhìn Lý Văn lạnh mặt, trong lòng Vương Đông chẳng biết tại sao đột nhiên có chút sợ hãi, dứt khoát bắt đầu rối rắm, lớn tiếng hét lớn: "Tao nói bậy nói bạ thế nào, ngươi dám nói lúc nhà các ngươi mời thợ không che giấu người của thôn Lý gia đi mời? Nhà các ngươi có chút tiền thì ngon rồi, xem thường những hương thân nghèo chúng tao, tao chỉ muốn tìm một việc để làm, ngươi không đồng ý thì thôi, tao lại không mặt dày đi xin ngươi!"

https://thuviensach.vn

Lý Văn nhất thời bị chọc giận quá mà cười lên, cười lạnh lướt mắt nhìn hắn, xoay người trở lại trong sân nhỏ, trực tiếp đóng cửa lại.

Trong khoảng thời gian này, người Lý Văn tiếp xúc đủ loại màu sắc đủ loại hình dạng, là trong quá trình trao đổi, phong cách đã có thay đổi không nhỏ, Vương Đông bị ánh mắt kia làm giật mình, trong lòng sợ, ngược lại ầm ĩ lợi hại hơn, trong miệng cũng càng ngày càng không biết điều, bắt đầu thêu dệt vô cớ, không bao lâu, hàng xóm đều bị hắn làm ồn phải đi ra, từ xa vây thành một vòng tròn, chỉ trỏ nghị luận ầm ĩ.

"Hai ngày trước ta nghe nói, nhà Lý tứ phát tài, còn che giấu, có việc đều không tìm người trong thôn làm, hoàn toàn không coi trọng chúng ta."

"Ai nói không phải, còn nói nhà bọn họ mời thợ xây, mỗi ngày tham ăn tham uống, rất lạnh nhạt với Lý lão gia tử bên kia."

"Trước kia còn nghe nói một nhà Lý tứ hiếu thuận, mỗi lần lễ tết gì đều tới tặng nhà cũ, ta thấy cũng chỉ làm dáng mà thôi, ngươi xem hiện tại bọn họ toàn được ăn ngon, những ngày sau này tốt như vậy, cũng không thấy bọn họ đưa chút gì cho Lý lão gia tử bên kia."

"Nghe nói ngày hôm qua hai vợ chồng Lý Nghĩa tới nhà bọn họ giúp một tay, bị người ta đuổi ra ngoài, được cây trâm nhưng là do vợ Lý Nghĩa quỳ lấy được, nhưng phải mua chút thức ăn cho lão thái thái."

"Cũng chỉ một cây trâm, đối với nhà Lý tứ thì xem là gì, người ta cũng không quan tâm chút tiền này, chỉ như phát cho ăn mày mà thôi."

"Cũng không chỉ như thế đâu, lúc còn khổ sở, đã dụ dỗ lừa gạt Lý lão gia tử, ta thấy nếu không phải Lý lão gia tử vụng trộm cung cấp cho thì mấy năm này bọn họ không có biện pháp trôi qua tốt được, hiện tại bản thân có tiền, liền trở mặt ném Lý lão gia tử đi, lúc này mới thật sự không phải là người mà!"

https://thuviensach.vn

"Còn nghe nói, cũng không biết nhà Lý tứ này dùng tà pháp gì, chết một nha đầu, lại đột nhiên có tiền!"

Nghe nói thế, đám người lập tức như nước vỡ đê, tam cô lục bà phát huy trí tưởng tượng không phải của người, nói gì mà người một nhà Lý Noãn dùng người chết kiếm tiền, quả thật mất hết tính người, chết sẽ xuống Địa ngục. . . . . .

Người trong thôn càng ngày càng nhiều, phần lớn trong mắt đều lóe ra ánh sáng ghen tỵ, trong miệng nói những lời bôi nhọ, ác độc hãm hại người một nhà Lý Noãn.

Vương Đông thấy có nhiều người làm chỗ dựa cho mình như vậy, khí thế tăng mạnh, chỉ vào sân viện nhà Lý Noãn đang muốn nói thêm lời khích bác, cửa lại đột nhiên mở ra.

Lý Văn bình tĩnh đi ra từ bên trong, lướt nhìn mọi người, cuối cùng cười nhìn Vương Đông nói: "Vương Đông, vốn ta nể mọi người đều là người cùng thôn, không muốn náo loạn quá lớn, không ngờ ngươi kiếm chỗ tốt không được thẹn quá hóa giận, ở trước cửa nhà ta ngậm máu phun người, nếu như hôm nay ngươi không nói chuyện cho rõ ràng, chúng ta sẽ đi mời Lý chính đến lý luận một hai ngay bây giờ."

Vốn là nhìn thấy nụ cười ấm áp trên mặt Lý Văn, mọi người cũng không chút để ý, thậm chí có chút khinh thường, hiện tại nghe thấy lời này, mọi người đang nói hăng say tức thì cả kinh, ngậm chặt miệng.

Không đợi người nào phản ứng, Lý Văn tiếp tục ôn hòa mỉm cười, nói: "Người nói bậy nhà ta và nhà cũ lúc nãy, cũng mời các người nói cho rõ ràng, nếu không chúng ta sẽ đi chỗ Lý chính nói cho rõ ràng, hoặc là trực tiếp đi công đường trên huyện cũng được, thuận tiện gọi nhị bá ta đối chất, nhìn xem rốt cuộc là nhà ta và nhà cũ bất hòa hay các ngươi mở miệng phỉ báng nói xấu người cùng thôn."

https://thuviensach.vn

Phỉ báng người cùng thôn, đây chính là tội danh nhốt vào đại lao, rất đáng sợ, còn chưa định tội đã bị ăn hèo trước, lấy đi nửa cái mạng.

Giọng điệu Lý Văn ấm áp giống như ánh mặt trời tháng ba, nói chuyện cũng âm vang có lực, nói năng có khí phách, vốn mọi người muốn lên tiếng phản bác đều run sợ, chợt phát hiện nhà Lý tứ vốn tốt tính hình như không dễ bắt nạt giống như trước, ngược lại nhớ lại lúc nãy bọn hắn cũng đều cùng nói bậy mấy câu, nhất thời cũng có chút sợ hãi.

Nhìn tất cả mọi người không nói lời nào, thậm chí có người muốn chạy đi, Lý Văn cười càng thêm ôn hòa, nói: "Nếu tất cả mọi người không chịu ở chỗ này giải thích, vậy ta không thể làm gì khác hơn là đi tìm Lý chính phân xử, cộng thêm Vương Đông ở bên trong tổng cộng hai mươi chín người, ta đều nhớ rõ ràng rồi, tuyệt đối sẽ không oan uổng người nào, cũng sẽ không tiện nghi người nào. Nếu ở chỗ Lý chính cũng không nói rõ ràng, vậy chúng ta lên công đường nói rõ, dù sao hôm nay nghe thấy mấy câu này cũng không chỉ có người một nhà chúng ta, còn có tám người thợ đến làm trong nhà nữa."

"Lão đại nhà Lý tứ, chúng ta đều là người cùng thôn, không phải chỉ đùa một chút thôi sao, không cần phải nghiêm trọng đến mức lên công đường chứ?" Thấy Lý Văn nói chuyện đến nước như thế, mọi người cũng không thể im lặng, lúc này đã có người nở nụ cười mở miệng.

"Chính là bởi vì người cùng thôn, cho nên mới phải làm như vậy, hôm nay là phỉ báng nhà chúng ta, vậy không sao, nhưng ngộ nhỡ ngày nào đó mọi người gặp phải quý nhân, lại phát tác tật xấu đùa giỡn này, vậy thì sẽ thế nào? Là ta thật sự suy nghĩ cho mọi người, chỉ là mọi người không cần cảm ơn ta, đây là chuyện phải làm cho người cùng thôn." Lý Văn mỉm cười, đúng lý hợp tình nói.

Mọi người nghe vậy đều sững sờ, trong lòng không khỏi thầm mắng Lý Văn hèn hạ vô sỉ, loại lời nói không biết xấu hổ này, cũng mệt hắn nói

https://thuviensach.vn

được!

Trong lòng mọi người đều nghẹn một cục tức lớn, nhưng suy nghĩ tới chuyện hôm nay không thể nào bỏ qua như vậy, rốt cuộc có người dẫn đầu mở miệng nói xin lỗi, giải thích sự thật.

"Chỉ là, lời nói đuổi hai vợ chồng Lý Nghĩa ra ngoài lúc nãy, không phải lời nói thật, là Lý Nghĩa kéo vợ hắn đi."

Có người thứ nhất mở đầu, rất nhanh sẽ có thứ hai, người thứ ba. . . . . .

"Chỉ là, sau đó vợ Lý Nghĩa còn nói cho chúng ta biết, chiếc trâm kia là vợ Lý Tứ chủ động cho, cấp cho việc mua chút thức ăn cho lão thái thái, kết quả bị chính nàng giấu đi."

"Ngày hôm qua ta nhìn thấy, chiếc trâm kia còn chạm mấy viên trân châu, tối thiểu cũng được ba lượng bạc, đây cũng không phải là tiền lẻ!"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Cho Liều Thuốc Mạnh

"Như vậy sao, dù có được làm thợ, tối thiểu cũng phải bận rộn ba tháng, mới có thể cầm được tiền."

"Tiểu tử Vương Đông này hết ăn lại nằm, bản lĩnh không có, còn muốn đổ thừa nhà Lý Tứ ăn không lấy không, người ta không đồng ý, hắn liền chỉ vào cửa lớn nhà người ta kêu la không ngừng nghỉ, bộ dạng kia của hắn, sợ hắn đào cũng không chuẩn, có thể làm cái gì?"

"Hắn còn nói khoác nói hắn có thể làm như thợ được mời từ trấn trên, muốn người nhà Lý Tứ cho hắn tiền lương, hắn là ai chứ, người ta lại không nợ hắn, dựa vào cái gì?"

. . . . . .

Mọi người nói xong, đột nhiên phát hiện thật ra thì nhà Lý Tứ cũng tốt vô cùng, có người nghĩ đến nhà Lý Tứ xưa đâu bằng nay, thậm chí nhân cơ hội tán dương.

Lý Văn nở nụ cười lắng nghe, ánh mắt bình tĩnh nhìn Vương Đông bị mọi người nói cho mặt đỏ tới mang tai, suy nghĩ lại, không khỏi nhớ tới lời Lý Noãn nói lúc nãy.

—— Đi với Bụt mặc áo cà sa, gặp quỷ nói chuyện hoang đường, đối phó người vô sỉ, phương pháp duy nhất chính là càng vô sỉ càng hèn hạ hơn hắn!

https://thuviensach.vn

Sau một lát sau, Lý Văn mới mỉm cười nói: "Nhà ta không tốt như mọi người nói đâu, nhưng mà chưa làm qua chuyện gì xấu không muốn người biết, sau này nếu mọi người có ý kiến gì, ngược lại có thể tìm ta nói rõ ràng, nếu người nào nói bậy nữa, vẫn là câu nói kia, hoặc là đi chỗ Lý chính lý luận, hoặc là chúng ta đi công đường huyện nha."

"Sẽ không, sẽ không, ta còn chưa cho gà ăn, ta đi về trước đây." Thấy Lý Văn mềm không được cứng không xong, lập tức có người lấy cớ chạy trước.

"Ta cũng chưa cho heo ăn!"

"Vịt nhà ta cũng chưa được ăn!"

. . . . . .

Không bao lâu, một đám người vây ở xung quanh đã đi hết, ai về nhà nấy, Vương Đông cũng muốn nhân cơ hội lách người rời đi nhưng lại bị Lý Văn kéo lại.

Không đợi Lý Văn nói gì, Vương Đông lập tức bị sợ đến khóc, nói: "Đừng kéo ta đi công đường, là ta nhỏ mọn, ta nói hưu nói vượn, Lý Văn, ta không muốn vào đại lao!"

Lý Văn cười nói: "Không đi công đường, ta để cho ngươi giúp ta chuyển lời cho Lý chính, nói cha ta đi đứng không tiện, buổi trưa không thể đi ăn cơm."

"À, được, ta lập tức đi ngay." Gánh nặng trong lòng Vương Đông được giải, đồng ý rất nhanh, xoay người chạy về phía nhà Lý Nhất Thông.

Trong phòng, Lý Noãn ngồi ở bên kháng hết sức chăm chú nặn thuốc viên, ba đứa bé ngồi ở bên cạnh bàn chân ngắn trên kháng luyện chữ, Tô thị và Tương thị ngồi ở tận cùng bên trong đầu kháng chỗ đặt gần lò sưởi, lòng

https://thuviensach.vn

không yên may đáy giày, hai lỗ tai dựng lên, cố gắng nghe động tĩnh bên ngoài.

Cũng không lâu lắm, Lý Văn cười đẩy cửa vào, trở tay đóng cửa lại.

"Văn Nhi, sao rồi, những hương thân kia đều đi rồi hả? Bọn họ nói như thế nào?" Thấy Lý Văn, Tô thị và Tương thị cũng buông công việc trong tay, vội vàng hỏi.

"Mẹ, Tương bà bà, hai người cứ yên tâm, bọn họ cũng tán dương chỗ tốt của mình." Lý Văn cười ngồi ở bên cạnh Lý Noãn nói.

Tô thị và Tương thị đều thở phào nhẹ nhõm, sau đó cũng như có điều suy nghĩ. Mới vừa rồi, khi Lý Noãn nghĩ kế sách, họ cũng ở bên cạnh nghe, lúc ấy còn lo lắng chuyện sẽ bị huyên náo không thể thu dọn, nhưng Lý Văn kiên trì, họ cũng không còn biện pháp ngăn cản, giờ phút này phát hiện loại phương pháp này có hiệu quả, hơn nữa có hiệu quả hoàn toàn không ngờ đến, trong lòng không khỏi có loại xúc động trước nay chưa có, giống như bỗng nhiên mở ra một cánh cửa.

Có người đáng bị coi thường như vậy, ngươi tốt với hắn, hắn sẽ không ngừng, ngươi ác với hắn, ngược lại hắn có thể nhìn thấy lòng tốt của ngươi.

Nhìn Tô thị và Tương thị hình như bị chuyện ngày hôm nay làm tỉnh táo đôi chút, Lý Văn cười hỏi nghi ngờ trong lòng. "Noãn Nhi, nói một chút xem tại sao chúng ta không đi chỗ Lý chính ăn cơm?"

Lý Noãn cười, nói: "Vương Đông này là hạng người gì, muội cũng hiểu rất rõ, nhưng muội dám khẳng định, dạng người kia bên ngoài mạnh bên trong yếu, tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ không sợ chúng ta. Cho nên muội nghĩ, nếu như không phải Lý chính Lý Nhất Thông cho hắn cái gì đó, hắn sẽ không tới làm ầm ĩ với chúng ta như vậy."

https://thuviensach.vn

"Aiz, loại chuyện này mà ông ta cũng làm được." Tô thị có chút phức tạp buông tiếng thở dài, sau đó lại lo lắng nói, "Nhưng Noãn Nhi, mặc kệ như thế nào, dầu gì ông ta cũng là Lý chính trấn Tùng Sơn chúng ta, ông ta mời chúng ta đi ăn cơm, chúng ta cũng không có đạo lý cự tuyệt, ngộ nhỡ chuyện hôm nay ông ta để bụng, ngày sau ông ta so đo, có thể chúng ta sẽ phải ăn quả đắng."

Tương thị cũng không nhịn được lên tiếng nói: "Đúng vậy Noãn Nhi nha đầu, đều nói dân không đấu với quan, ta đấu không lại hắn."

"Còn nói có tiền có thể ma sui quỷ khiến. Mẹ, chỉ cần nhà chúng ta có tiền, thì ông ta sẽ nhìn chằm chằm chúng ta không buông cho đến chết. Nếu như lần này chúng ta không phản kháng, ông ta sẽ cho rằng chúng ta dễ bắt nạt, vậy nhất định còn có lần sau, sau nhiều lần, cho đến khi khống chế nhà chúng ta ở trong lòng bàn tay của ông ta, tùy ý đòi hỏi." Lý Noãn thu hồi nụ cười, rất nghiêm túc nói, cuối cùng, lại hỏi Lý Văn: "Đại ca, huynh nói đúng không?"

Lý Văn gật đầu, cẩn thận phân tích nói: "Mẹ, con người Lý Nhất Thông trước và sau không đồng nhất, không phải người tốt. Nếu như hôm nay chúng ta nhịn chuyện này xuống, ông ta sẽ không bỏ qua cho chúng ta, ngược lại càng thêm tệ hại hơn. Cho nên mặc kệ chúng ta làm gì, ông ta cũng tìm chúng ta gây phiền toái, nếu như vậy, sao chúng ta phải nhẫn nhịn chứ?"

Tương thị có kinh nghiệm nhìn thấu đạo lý đối nhân xử thế, là một người thông minh, vừa nghe lời hai người nói đã hiểu, tất cả đều là tiền tài gây họa, tránh cũng không tránh được , vì vậy không mở miệng nữa.

"Nói như con, hình như cũng có lý, nhưng mà. . . . . ." Tô thị lại chần chờ, ánh mắt có chút chớp động.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, sẽ không phải là hiện tại đi chỗ Lý Nhất Thông nói xin lỗi, để ông ta không nên so đo, hóa chuyện lớn thành chuyện nhỏ chứ?" Lý Noãn đột nhiên nói.

Lý Văn và Tương thị nghe vậy, đều không khỏi nhìn về phía Tô thị.

Bị đâm trúng ý tưởng, Tô thị có chút nhất thời ngượng ngùng, miễn cưỡng cười nói: "Noãn Nhi, nhà chúng ta không chọc nổi ông ta, không có tiền là chuyện nhỏ, mẹ sợ cuộc sống sau này trôi qua không yên ổn."

Tô thị là một nông phụ bình thường, không trải qua sóng gió, trong xương luôn giữ gìn phẩm chất chất phát của gia đình nông dân, còn mang theo cảm giác ti tiện chỉ có gia đình nông dân mới có, đều sợ gặp phải phiền toái, đặc biệt là dính vào chữ "quan", càng thêm không muốn trêu chọc, cho nên khi gặp phải vấn đề, bà căn cứ vào nguyên tắc có thể dàn xếp ổn thỏa không đắc tội thì cố gắng hết sức, chỉ hy vọng những ngày sau này yên bình, không có tranh chấp là tốt nhất.

Lý Noãn có chút nhức đầu, dứt khoát hung ác, quyết định hạ liều thuốc mạnh cho Tô thị, trực tiếp nói với Lý Văn: "Nếu mẹ nói như vậy, đại ca, mang các hộp nhỏ để khế đất và toàn bộ bạc đưa qua cho trưởng thôn, chúng ta nhận lỗi với ông ta!"

"Noãn Nhi, mẹ chỉ nói là nói lời xin lỗi với ông ta thôi mà." Vừa nghe phải đưa khế đất, Tô thị sợ hết hồn, vội vàng lên tiếng giải thích.

Đất đai đối với gia đình nông dân mà nói, là tài sản hết sức quan trọng, nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, mặc kệ là nguyên nhân gì, gia đình nông dân đều là sẽ không nguyện ý mang bán đất đai đi, hiện tại Lý Noãn lại muốn đưa đất đai mới mua ra, chuyện này làm Tô thị không thể không kinh hãi, không nóng nảy.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Tức Đến Nội Thương

Lần này không cần Lý Noãn và Lý Văn mở miệng, Tương thị đã nói: "Liễu Nhi, chuyện như vậy bà già này đã từng thấy rồi, nhà chúng ta trước kia không có tiền, người trong thôn đều biết, hiện tại chúng ta đột nhiên có nhiều đất đai và bạc như vậy, người ta cũng đỏ mắt, trong lòng không phục, đố kỵ, trừ phi chúng ta đưa ra ngoài tất cả, nếu không chuyện phiền toái này sẽ không dừng lại."

Lời này đối với Tô thị mà nói, không khác nào Thể Hồ Quán Đính*, Tô thị ngơ ngẩn, có chút mê mang luống cuống.

(*Thể hồ quán đính: dùng bơ tinh khiết cô đặc. Phật giáo giáo huấn trí tuệ, khiến người hoàn toàn giác ngộ. Ngụ ý nghe xong ý kiến cao minh khiến người được dẫn dắt rất lớn)

Trước đó, bà chưa bao giờ nghĩ tới vấn đề tại sao phải xảy ra, chỉ là khi xảy ra, suy nghĩ nên giải quyết như thế nào, hôm nay trong lúc bất chợt bị động hiểu được nguyên nhân xảy ra chuyện, thậm chí bà có loại cảm giác sợ hãi.

Thấy sắc mặt Tô thị hơi trắng bệch, Lý Noãn rất đau lòng, nhưng vẫn cứng rắn lòng dạ mặt không có vẻ gì nói: "Tương bà bà, nói nhiều như vậy làm gì, mẹ cảm thấy chúng ta không nên sống quá tốt, nên an phận làm người nghèo, ăn không đủ no mặc không đủ ấm cũng không đáng kể, chỉ cần đừng gây phiền toái cho bà là được, nếu như vậy, chúng ta còn giữ những thứ gây họa kia làm gì, đại ca, còn không mau cầm mang những thứ kia cho Lý chính nói xin lỗi."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lý Văn chần chừ một lúc, mặc dù có chút không đành lòng, nhưng vẫn đi tới mở hộc tủ ra, kéo ngăn kéo ra lấy bọc nhỏ chứa hộp nhỏ đựng bạc và khế đất.

Hôm nay nếu không làm cho Tô thị hiểu rõ, ngày sau gặp phải vấn đề càng lớn hơn, sợ rằng bà sẽ vận dụng một số chuyện mạnh hơn để sắp xếp ổn thỏa, hơn nữa tính khí Lý Đức tốt, cho dù bọn họ kiếm được một núi vàng cũng không giữ được. Hơn nữa không giữ được còn là chuyện nhỏ, nếu như có một ngày bọn họ không cách nào cung cấp được đòi hỏi của những người kia, kết quả còn không biết sẽ là dáng vẻ gì, chắc chắn sẽ không tốt hơn hiện tại.

Cho nên nếu như Tô thị không bỏ tính cách này, bọn họ biết rõ hậu quả nghiêm trọng như thế nên phải sớm chặt đứt “nguồn tai họa” này trước.

Chỉ là liều thuốc mạnh của Lý Noãn hôm nay đúng là có chút ngoan độc, ngoan độc đến có chút dọa người.

"Nhị tỷ, Nhạc Nhạc không muốn đói bụng, đừng đưa đồ của chúng ta cho người khác có được hay không, hu hu. . . . ." Vốn ở bên cạnh luyện chữ, Lý Nhạc thấy thế, lập tức đau lòng khóc.

Lý An cũng đỏ mắt, cắn môi không nói lời nào, Chu Nguyên im lặng cúi đầu.

"Nhạc Nhạc, mẹ nói nhà chúng ta không thể tranh chấp với người ta, hiện tại người ta không thích chúng ta có tiền, chúng ta đưa bạc và khế đất đi, sau này chúng ta an phận sống nghèo khó, như vậy mới thanh tịnh, Nhạc Nhạc, dung mạo muội xinh đẹp như vậy, ngày sau muội trưởng thành, nếu như bị nhìn người nhìn thấy, cũng không quản người ta là ai, tính tình có được hay không, gả đi là được, nếu không người ta nháo tới cửa, lại không yên ổn, nếu muội bị bắt nạt, cũng đừng về nhà nói, có nói chúng ta cũng sẽ không ra mặt giúp muội, làm người, phải học im hơi lặng tiếng, biết chưa?"

https://thuviensach.vn

Lý Noãn rũ mắt không nhìn tới Tô thị, từng chữ như đâm vào tim, giọng nói thong thả, không nhanh không chậm nói.

"Nhạc Nhạc không muốn, Nhị tỷ, không nên đưa Nhạc Nhạc cho người ta, Nhạc Nhạc sợ. . . . . ." Lý Nhạc lập tức khóc lớn hơn nữa, lập tức nhào vào trong ngực Lý Noãn, thân thể nho nhỏ cũng có chút run rẩy.

Hốc mắt Lý Noãn nóng lên, không khỏi rơi lệ, nhẹ giọng trấn an Lý Nhạc bị dọa sợ: "Nhạc Nhạc đừng sợ, cho dù nhị tỷ chết, cũng sẽ không để muội bị bắt nạt, cùng lắm thì hai tỷ muội chúng ta cùng chết, tốt hơn bị người bắt nạt còn phải chịu đựng. Sau này đứa bé trong bụng ta ra đời, ta sẽ bóp chết nó, tránh cho nó sinh ra đi theo ta chịu khổ, còn có thể tiết kiệm thêm cho trong nhà chút thịt!"

Cuối cùng những lời này hoàn toàn như đâm nát trái tim, trong nháy mắt trong phòng im lặng như tờ, bao gồm Lý Văn ở bên trong sắc mặt mọi người cũng có chút trắng bệch.

Sắc mặt Tô thị càng thêm thảm đạm, cả người run rẩy kịch liệt, cuối cùng trước mặt bỗng tối sầm hôn mê bất tỉnh.

"Liễu Nhi, Liễu Nhi!" Tương thị bên cạnh lấy lại tinh thần, cuống quít đỡ bà, có chút kinh hoảng kêu lên.

"Mẹ, mẹ. . . . . ." Lý Nhạc lập tức sợ hãi ôm lấy Tô thị, Lý An và Chu Nguyên cũng rời khỏi bàn, người một nhà lo lắng vây quanh Tô thị.

Lý Noãn lau khô lệ trên khóe mắt, đau lòng nhìn Tô thị, cuối cùng vẫn hạ quyết tâm nói: "Tương bà bà, bấm vào huyệt nhân trung của mẹ con."

Tương thị sững sờ, nhìn thấy ánh mắt kiên quyết của Lý Noãn, trong bụng thở dài một tiếng, rồi làm theo.

https://thuviensach.vn

Ban đầu khi bà bị đuổi ra khỏi nhà, không biết khóc ngất đi bao nhiêu lần, nếu như trước đó, bà có một người nữ nhi thông minh như Lý Noãn bên người, cho dù ngất mấy lần, chỉ cần có thể để cho bà thấy rõ sự thật, cũng sẽ không rơi vào kết quả lưu lạc nơi đầu đường ăn xin, nếu không phải gặp được người một nhà Lý Noãn, bà không biết bây giờ bà và Chu Nguyên sẽ sống ra sao.

Mặc dù Tô thị sẽ không rơi vào nông nỗi như bà, nhưng tính cách của nàng ấy không thích hợp với gia đình dần dần giàu có.

Tô thị dần dần lấy lại sức, còn chưa mở mắt ra, đã nghe được tiếng khóc của Lý Nhạc: "Mẹ, Nhạc Nhạc không ăn, Nhạc Nhạc không sợ đói bụng, mẹ, ngươi đừng tức giận, Nhạc Nhạc rất nghe lời, sau này nếu nhà chúng ta không đủ ăn, mẹ ăn Nhạc Nhạc là được, Nhạc Nhạc không sợ đau. . . . . ."

Bởi vì có câu nói nghe mà rợn người lúc nãy của Lý Noãn, Lý Nhạc dưới tình thế gấp gáp, không tự chủ cũng nói ra ngoài, Tô thị vừa nghe, lập tức bật khóc, một tay ôm chặt Lý Nhạc vào trong ngực.

"Không đưa, mẹ cái gì cũng không đưa, mẹ chỉ có mấy người các con mà thôi. . . . . ." Tô thị nghẹn ngào nói xong, nước mắt chảy không ngừng.

Bà chưa bao giờ biết, thì ra hành động nhẫn nhịn của bà đã làm thương tổn đến mấy đứa bé quá sâu, vẫn cho rằng gặp phải khó khăn nhịn một chút cho qua là tốt, chưa từng nghĩ tới cảm nhận của mấy đứa bé, đây là lỗi của người mẹ như bà!

"Mẹ, chúng ta cùng nhau đối mặt khó khăn có được hay không." Lý Noãn hít sâu một hơi, cố gắng bình phục tâm tình, nở nụ cười nói.

"Đúng vậy mẹ, chúng ta không sợ người xấu." Lý Nhạc nức nở, giơ lên quả đấm nhỏ nói, "Nhị tỷ nói rồi, chỉ cần chúng con đọc nhiều sách, là có thể nghĩ ra biện pháp tốt đối phó người xấu, mẹ, Nhạc Nhạc và tam ca còn

https://thuviensach.vn

có Nguyên ca ca đều đang rất nỗ lực đi học, nhất định không cho người xấu bắt nạt chúng ta."

"Mẹ, Nhạc Nhạc ngu hết biết, cũng học không tốt. Chẳng qua con và Nguyên ca rất thông minh, còn có đại ca, chúng con là nam tử hán, nhất định sẽ bảo vệ tốt nhà chúng ta." Lý An vung tay áo lau nước mắt, ưỡn ngực, nghiêm trang nói.

Lý Nhạc lập tức mân mê cái miệng nhỏ nhắn, chuẩn bị phản bác, Chu Nguyên bên cạnh cười rộ lên nói: "Nhạc Nhạc cũng học rất tốt, ý của tam đệ là chúng con đều là nam tử hán, bảo vệ người nhà là trách nhiệm của chúng con."

"Còn nhỏ tuổi, cũng biết trách nhiệm, có phải do nhị tỷ của đệ dạy không?" Nhìn không khí hòa hoãn, Lý Văn mới thở phào nhẹ nhõm, cười hỏi.

"Bọn họ cũng không nhỏ." Lý Noãn đưa tay xoa đầu Lý An, di chuyển tới bên cạnh Tô thị, nhẹ nhàng lôi kéo tay của bà, nghiêm túc nói, "Mẹ, lúc nãy lời nói của con quá nặng, xin lỗi mẹ."

"Noãn Nhi, mẹ không trách con... con nói rất đúng." Tô thị lộ ra nụ cười từ ái, đưa tay lau đi nước mắt nơi khóe mắt Lý Noãn nói, "Mẹ hồ đồ sống nửa đời người, nếu không phải buổi nói chuyện này nhắc nhở mẹ... có lẽ mẹ vẫn sống như thế, hiện tại lần này nghĩ ra, đột nhiên cảm thấy mình thật sự ngu, rõ ràng làm việc sai chính là người khác, chịu uất ức là chúng ta, mẹ còn ngu chạy đi nói xin lỗi."

"Mẹ không ngốc, mẹ là nữ nhân thông minh nhất trên thế giới, chỉ là quá lương thiện." Lý Noãn nhịn không được bật cười, có chút nũng nịu tựa vào trong ngực Tô thị, cùng với đầu Lý Nhạc chiếm cứ cả ngực Tô thị, trong lòng vẫn còn có chút tự trách vừa rồi làm quá mức.

https://thuviensach.vn

"Đều sắp làm mẹ rồi mà còn như đứa bé." Tô thị không nhịn được cười mắng, đưa tay ôn hòa xoa đầu của nàng.

"Cho dù con lên làm bà rồi, thì cả đời vẫn là con gái của mẹ." Lý Noãn lộ ra nụ cười nghịch ngợm.

"Còn có Nhạc Nhạc, mẹ, Nhạc Nhạc cũng luôn là con gái của mẹ." Lý Nhạc vội vàng nói, ôm eo Tô thị, chỉ sợ Tô thị quên cô bé.

“Còn có chúng con nữa, chúng con vĩnh viễn đều là nhi tử của mẹ.” Lý An không cam lòng rơi ở phía sau, đưa tay chọc Lý Nhạc, muốn cướp lồng ngực Tô thị, Chu Nguyên theo sát phía sau, giúp Lý Nhạc ngăn cản Lý An, mấy đứa bé lập tức cười vui vẻ.

Tô thị và Tương thị cũng cười theo, Lý Noãn nhìn Tô thị cởi mở, áy náy trong lòng mới hơi tiêu tán một chút.

"Cũng đừng cãi cọ nữa, chúng ta một nhà tám người đều luôn là người một nhà, còn phân cái gì ta ngươi." Lý Văn bỏ cái hộp nhỏ vào lại trong ngăn kéo, đi tới bên kháng xách mấy đứa bé sang một bên, đặt mông chiếm đoạt vị trí bên cạnh Tô thị.

Mấy đứa bé không thuận theo, lập tức nhào qua náo loạn với Lý Văn một trận, phát hiện không cách nào đoạt lại trận địa, thì dứt khoát đều đi vây quanh Tương thị nũng nịu.

Trong phòng thay đổi kiềm nén trước đó, tràn đầy tiếng nói tiếng cười, Tô thị cười nhìn Lý Nhạc rất lâu, mới quay đầu lại hỏi ý kiến Lý Noãn: "Noãn Nhi, bình thường đối với người ngoài, mẹ sẽ không để mặc bọn họ bắt nạt như trước đây, nhưng mà nhà cũ bên kia. . . . . Mẹ có thể đối tốt với bọn họ một chút hay không?"

"Mẹ, vừa rồi con nghe những người đó nói, nhị bá mẫu dấu riêng cây trâm của mẹ, không lấy đi mua đồ cho nãi nãi." Lý Văn mỉm cười nói.

https://thuviensach.vn

"Aizz. . . . . ." Tô thị không nhịn được thở dài, "Nhị bá mẫu các con là hạng người gì, mẹ. . . . . Cũng biết, nhưng mà gia gia của các con không muốn thấy mẹ và cha các con, mỗi lần lễ tết chúng ta đưa qua gì đó, ông ấy đều vứt bỏ, mẹ cung cấp chỗ tốt cho nhị bá mẫu các con, cũng chỉ hi vọng thông qua bọn họ tẫn hiếu với hai người."

Lý Noãn nghe vậy trong lòng vui vẻ, vội vàng hỏi: "Nói như vậy, mẹ, thật ra thì không phải mẹ không biết nhị bá mẫu lừa gạt?"

"Mẹ có thể ngu như vậy sao?" Tô thị cười giận chửi một câu, đưa tay đánh vào trán Lý Noãn một cái.

Lý Noãn xoa trán bừng tỉnh hiểu ra, nói: "Thì ra mẹ vẫn đang giả bộ ngu, còn lừa gạt chúng con nữa chứ!"

"Nha đầu con ấy, con nói chuyện với mẹ như vậy sao?" Tô thị không khỏi cười trách mắng, chợt nghĩ đến cái gì đó, vẻ mặt có chút trở nên phức tạp nói: "Chỉ là cha các con rất quan tâm đến nhà cũ, có mấy lời chúng ta nói là được rồi, cũng đừng nói trước mặt ông ấy, mẹ sợ ông ấy sẽ không chịu nổi."

Nhìn bộ dạng này của Tô thị, trước kia bà cũng từng nói đến chuyện nhà cũ, chỉ là kết quả không tốt lắm. . . . . .

Lý Noãn suy nghĩ, liếc mắt nhìn nhau Lý Văn bên cạnh, hai người cũng gật đầu một cái, Lý Noãn nói: "Mẹ, người cứ thoải mái, chỉ cần mẹ để ý kỹ cha, chúng ta cứng rắn như sắt, ai cũng đừng nghĩ sẽ bắt nạt được chúng ta."

Cuối cùng, còn thêm một câu, "Mẹ, con biết rõ, cha nghe lời của mẹ nhất."

Nhất thời sắc mặt Tô thị ửng đỏ, giơ tay lên gõ ở trên đỉnh đầu Lý Noãn một cái, cười mắng: "Nha đầu con, thật là càng ngày càng không có quy củ,

https://thuviensach.vn

còn biết trêu ghẹo mẹ con nữa."

"Mẹ à, đánh sẽ ngu. . . . . ." Lý Noãn có chút buồn bực, thầm nghĩ hôm nay có lẽ không thích hợp làm nũng, vừa bị gõ trán vừa bị gõ đầu. . . . . .

Thấy dáng vẻ Lý Noãn xoa đầu có chút buồn bực, Lý Văn bên cạnh cười khẽ không dứt, ánh mắt kia dường như đang nói: ai bảo muội dám trêu chọc mẹ, bị đánh là đáng lắm.

Sau đó, Lý Noãn nói chuyện tiền tháng chuyện cần cho Tô thị nghe, Tô thị cười nói nàng có nhiều ý đồ xấu, suy nghĩ một chút, để Lý Noãn giữ tiền tháng chuyên cần cho bà, nói là trên người không thể giữ tiền, nếu không nhất định sẽ nếu bị người nhà cũ lấy mất.

Lý Noãn vui mừng, lúc này không để ý lớn nhỏ nói một câu: "Mẹ, mẹ tiến bộ rồi.", vừa dứt lời, trên đầu lại bị đánh thêm một cái, nhất thời buồn bực không thôi, thầm than Hoàng Lịch hôm nay quá xung khắc với bát tự của nàng, chọc cho Lý Văn vẫn luôn rất lịch sự cũng cười ha hả lên.

Qua trận ầm ĩ này, cũng sắp đến trưa rồi, Tô thị và Tương thị đi nấu thức ăn, kêu đám thợ qua ăn chung, Lý Văn đi lên núi làm chuyện bị lỡ lúc sáng.

Lý Noãn vẫn ăn trên bàn cơm nhỏ của mình, ăn xong rồi tiếp tục nặn thuốc viên, cũng chỉ dạy cho ba đứa bé Lý An viết chữ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 58.2

Buổi chiều đám thợ mới vừa tan tầm, Lý Văn trở về, mang về hai tin tức, một tốt một xấu.

Tin tức tốt là, bẫy rập trong núi bắt được một con gấu nâu cao hơn người trưởng thành, đã bị kéo trở về đặt ở phòng chứa củi, một tin tức khác chính là tin tức xấu làm cho người ta lo lắng—— Trưởng thôn mới của thôn Lý gia là Vương Đông!

Đây có thể nói là tin xấu, trên mặt người một nhà nhất thời xuất hiện một tầng mây đen, bầu không khí ngột ngạt vẫn kéo dài đến giờ cơm buổi chiều cũng chưa tản đi.

“Noãn Nhi, con nói xem chuyện như vậy tính sao đây.” Tô thị thu dọn xong bát đũa, theo bản năng đi vào phòng của Lý Noãn, còn chưa ngồi lên kháng, khuôn mặt đã u sầu thảm đạm thở dài, "Không ngờ Lý Nhất Thông để Vương Đông làm thôn trưởng, ông ta cố ý muốn chỉnh nhà chúng ta mà."

"Mẹ, mẹ cứ yên tâm, hắn mới vừa lên làm chức thôn trưởng, hai ngày nay khẳng định đang bận xã giao, không biết vui vẻ bao nhiêu đâu, sẽ không có chủ ý tới gây sự với chúng ta." Lý Noãn cũng không ngẩng đầu lên cười nói, trong tay là những viên thuốc nặn trong những ngày qua, bỏ từng viên từng viên vào trong những bình sứ trắng.

Những bình thuốc nhỏ này đều là Lý Văn mua về, mỗi bình cũng đựng được khoảng 30 viên, chứa xong, đắp kín nắp, rồi chỉnh tề bỏ vào trong giỏ

https://thuviensach.vn

xách bên cạnh.

Nghe Lý Noãn nói như thế, nhất thời Tô thị lo lắng hơn, hai ngày nay sẽ không tới gây phiền toái, ý là sớm muộn sẽ tìm đến bọn họ gây phiền toái.

Giữa hai lông mày của Tô thị không khỏi tăng thêm vài phần sầu lo, thở dài nói: "Vậy phải làm sao bây giờ, buổi sáng đại ca con mạt xát hắn như vậy, không biết trong lòng hắn ghi hận đại ca con như thế nào nữa, hiện tại hắn lên làm thôn trưởng, chắc chắn sẽ không muốn chúng ta tốt hơn."

Giọng điệu của Tô thị rất lo âu, Lý Noãn không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía bà, thấy vẻ mặt bà u sầu lo lắng, thì nhẹ giọng mà khuyên giải an ủi: "Mẹ, nhà chúng ta chưa từng làm chuyện gì ác, thần Phật sẽ phù hộ chúng ta. Hơn nữa phát tài vốn cũng không phải là chuyện đơn giản, trời cao sẽ an bài rất nhiều vấn đề tới khảo nghiệm chúng ta, nếu như chúng ta vượt qua, thì sẽ càng được nhiều chỗ tốt, giống như những thần tiên kia, người nào chưa từng trải qua muôn vàn khó khăn, cuối cùng mới tu thân thành thần hay sao?"

Khi bạn đang lo lắng, bạn càng dùng những đạo lý bình thường đi trấn an, hắn sẽ càng suy nghĩ lung tung, chẳng bằng để các nàng tự hỏi tự trả lời trọng điểm.

"Noãn Nhi, đạo lý con nói tất nhiên mẹ hiểu rất rõ ràng, nếu muốn trở thành người trên người, sẽ phải nếm trải trong đau khổ, nhưng mà trái tim của mẹ cứ có cảm giác treo ở giữa không trung." Tô thị nói như vậy nhưng vẻ mặt không tự chủ được đã thả lỏng một chút.

Không ngờ tới Tô thị sẽ nói toạc ra hàm nghĩa trong lời nói của nàng, Lý Noãn có chút kinh ngạc, chợt lại có chút buồn bực, sớm biết Tô thị lòng sáng như gương, nàng cũng không lãng phí nước miếng nói nhiều lời nói nhảm như thế.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Cuộc sống này, khổ sở là khổ, tốt quá cũng khổ, mẹ nói đúng không?"

Tô thị ngớ người, cẩn thận suy nghĩ, cảm thấy đúng như thế, không khỏi nhẹ nhàng gõ đầu nói: "Nha đầu con phải hiểu, mẹ sống hơn nửa đời người, gặp phải chuyện, quay đầu lại còn chưa nghĩ thấu đáo được như con."

"Không phải mẹ không nghĩ ra, mà là mẹ luôn lao tâm lao lực suy nghĩ cho người một nhà chúng ta, trong lòng cũng bị mọi người chúng ta chất đầy, dĩ nhiên không suy nghĩ khác được." Lý Noãn mỉm cười nói, nói xong, còn dí dỏm trừng mắt nhìn Tô thị, nhất thời chọc Tô thị bật cười.

"Nha đầu con đấy, sớm nghỉ ngơi một chút, không cần làm mệt thân thể, cũng không biết con lấy những bình bình lọ lọ này làm gì, hai ngày nay phòng bếp cũng bị con hun ra mùi thuốc nồng." Giải được vướng mắc trong lòng, mây đen trên mặt Tô thị cuối cùng cũng tản ra, từ ái trách một câu.

"Những thứ này là bảo bối đấy ạ, cũng không nhiều, rất nhanh sẽ làm xong thôi, mẹ, mẹ cũng đi nghỉ ngơi đi." Lý Noãn cười qua loa nói một câu lấy lệ.

"Trời còn sớm, ta đi đỡ cha con đi trong sân vài vòng, hai ngày nay chân của ông ấy có chút động tĩnh, cả người cũng ngồi không vững, mỗi ngày cũng phải khập khễnh đi lại hai vòng ở trong sân mới chịu, cũng không sợ người khác nhìn thấy chuyện cười." Tô thị cười nói, trong mắt không che giấu được vui mừng, sau đó đứng dậy rời khỏi phòng của Lý Noãn.

Lý Noãn cười, cẩn thận bỏ tất cả thuốc vào bình, không nhiều không ít, vừa đúng được 36 bình, chỉnh tề tràn đầy một giỏ xách.

Ngày hôm sau trời chưa sáng, Lý Văn đã lấy xe bò cùng với Lý Noãn chạy tới huyện Bảo, trên xe bò còn có đầu gấu nâu bắt được ngày hôm qua, đang đắp cỏ khô, chỉ là mật gấu đã bị Lý Noãn lấy ra.

https://thuviensach.vn

Đến huyện Bảo, Lý Noãn vác lấy giỏ xách đầy ắp nhảy xuống xe bò, quay đầu nói với Lý Văn: "Đại ca, đừng quên nói cho Trương quản sự chúng ta đã lấy mật rồi."

"Không quên được, ngược lại chính muội phải chú ý an toàn, buổi chiều sẽ ở ngoài thành chờ muội." Lý Văn cười ôn hòa nói, khi nói xong câu dặn dò, mới vội vàng cho xe bò đi đến Đệ Nhất Lâu.

Lý Noãn vác lấy giỏ xách có chút nặng, đi tới chỗ bên cạnh y quán bán thuốc viên lần trước, còn chưa kịp tìm kiếm khách hàng, thì có một thiếu nữ mười bốn mười lăm tuổi đi tới trước mặt nàng hỏi "Này, quả phụ kia, ngươi tên là Lý Noãn sao?"

"Sao vậy?" Lý Noãn có chút không hiểu hỏi, đôi con ngươi không biến sắc quan sát thiếu nữ mặc áo mỏng ngắn, chải kiểu tóc nha hoàn trước mắt.

"Là ta hỏi ngươi trước, ngươi phải trả lời ta trước, ngươi có phải tên là Lý Noãn không?" Thiếu nữ không vui cau mày nói, có vẻ có chút không nhịn được.

Thái độ hỏi này, giống như tra hỏi, xem ra là người một nhà giàu, Lý Noãn có chút im lặng, nói: "Đúng vậy, ta chính là Lý Noãn."

Lấy được câu trả lời chắc chắn, vẻ mặt của thiếu nữ lập tức thay đổi một trăm tám mươi độ, lập tức mặt mày hớn hở nói: "Cuối cùng ngươi cũng tới, mỗi ngày ta đều tới đây, đã ở đây chờ ngươi mấy ngày rồi. Nếu ngươi không đến ta sẽ phải đi trong thôn ngươi tìm ngươi."

Lý Noãn nghe thiếu nữ nói xong cũng không hiểu ra sao, không khỏi cau mày nói: "Ngươi tìm ta có chuyện gì không?"

"Không phải ta muốn tìm ngươi, mà là phu nhân nhà ta." Thiếu nữ vội vàng đáp, dừng một chút, lại bổ sung một câu, "Phu nhân nhà ta gọi là

https://thuviensach.vn

Bạch Ngọc Liên, phu nhân nói, lần này ngươi nên biết chứ? Đi nhanh đi, hai ngày nay phu nhân nhà ta tìm ngươi tìm đến phát bực rồi."

"Thì ra là Bạch Phu Nhân." Lý Noãn bừng tỉnh hiểu ra, cũng không hỏi nhiều nữa đi theo thiếu nữ.

Hai người xuyên qua bốn năm con đường cái, tới bên ngoài một tòa dinh thự xinh đẹp, đứng ở hai bên đại môn đỏ thắm là người làm còn trẻ tuổi, nhìn qua cũng có chút lười biếng.

"Châu Nhi, sao hôm nay lại về sớm thế." Dường như hai người rất quen thuộc nàng ấy, cũng chủ động bắt chuyện.

"Tìm được người rồi thì trở về chứ sao, chẳng lẽ vẫn ở bên ngoài hóng gió Tây Bắc, hai người các ngươi còn không mau mở cửa, làm trễ nãi chuyện của phu nhân, hai người các ngươi sẽ không có quả ngon mà ăn đâu." Châu Nhi tức giận.

"Không phải chỉ hỏi một câu thôi sao, ngươi đang giận gì chứ, sẽ không đẹp đâu." Hai người cười hì hì nói xong, mở cửa chính dinh thự ra.

"Hừ, ta lười phải nói với các ngươi." Châu Nhi khẽ hừ một tiếng, mang theo Lý Noãn không nói gì đi nhanh vào trạch viện, đi qua phía trước phòng ngoài sảnh, vòng qua một vườn hoa nhỏ, đi tới một sân viện tinh xảo sau hậu viện, dọc theo đường đi gặp không ít nha hoàn, người làm, thấy Lý Noãn đều rất kinh ngạc.

"Phu nhân, Lý Noãn tới." Châu nhi đứng ở ngoài cửa bẩm báo nói.

"Vậy còn không mau mời nàng vào." Trong phòng truyền đến âm thanh mừng rỡ của cô nương, không đợi Châu Nhi đẩy cửa, cửa phòng đã bị người mở ra, một cô nương mang sắc mặt không tính là quá tốt đứng ở bên trong.

https://thuviensach.vn

"Bạch Phu Nhân." Lý Noãn mỉm cười cúi người chào.

"Muội muội không cần khách khí." Bạch Ngọc Liên thấy Lý Noãn, lập tức thân thiết đưa tay đỡ tay nàng, mời nàng vào trong phòng, "Muội muội tốt, cuối cùng muội đã tới, mấy ngày nay ta luôn lẩm bẩm gọi muội, bên ngoài trời lạnh, mau vào trong phòng ngồi. Châu Nhi, nhanh đi pha hai ly trà nóng."

"Dạ, phu nhân." Châu Nhi kinh ngạc nhìn Lý Noãn, vội vàng đáp tiếng rời đi.

"Muội muội tốt, tới ngồi trên kháng, trên kháng là thảm lông cừu thượng đẳng, so với thảm bình thường rất ấm áp." Bạch Ngọc Liên lôi kéo Lý Noãn, để nàng ngồi vào trên kháng.

Lý Noãn có chút xấu hổ, không biến sắc rút tay về, mỉm cười nói: "Bạch Phu Nhân, ta ngồi ở bên cạnh tú đôn* là được rồi."

(*Tú đôn hay còn gọi là tọa đôn, là ghế ngồi thống nhất với đồ nội thất truyền thống của Hán tộc, tròn, bụng lớn, nhỏ lên xuống, đặc biệt là hình dạng của nó giống như một cái trống cổ, nó còn được gọi là cổ đôn)

"Ngươi thích ngồi chỗ nào thì ngồi chỗ đó đi." Bạch Ngọc Liên cũng không kiên trì nữa, nghiêng người ngồi xuống ở trên kháng, thấy Lý Noãn ôm giỏ xách ngồi xuống bên tú đôn, mới thân thiết cười nói, "Muội muội tốt, thuốc muội bán cho ta ngày đó rất có tác dụng, đáng tiếc quá ít, bệnh của ta hiện tại có tốt lên đôi chút, nhưng vẫn không đủ, muội muội tốt, muội có thể nói cho ta biết vị đại phu trong cung kia là người ở địa phương nào không, nếu muội nói cho ta biết, ta sẽ tặng vòng tay này cho muội."

Nói xong, nàng tháo vòng tay bạc chạm hoa đưa cho Lý Noãn.

"Bạch Phu Nhân, cái này quá quý trọng, ta không thể nhận." Lý Noãn cười từ chối, tiếp theo lại lộ ra chút xin lỗi, "Bạch Phu Nhân, thật ra thì lần

https://thuviensach.vn

đó ta lừa gạt ngài, thuốc viên này cũng không phải bí truyền trong cung, mà thuốc tổ truyền của nhà ta, ta sợ phu nhân không tin tác dụng của thuốc viên, mới thêu dệt ra những chuyện kia để lừa phu nhân."

"Ngươi. . . . . ." Bạch Ngọc Liên hơi lộ ra tức giận, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, vui mừng nói, "Muội muội tốt, ý của muội là, trong tay muội có cách điều chế thuốc viên này?"

"Ta không có, cách điều chế ở trong tay cha ta." Lý Noãn cười nói, nói dối mà mắt không chớp lấy một cái.

Bạch Ngọc Liên không nghi ngờ gì, nghe vậy vui mừng trên mặt càng đậm mấy phần, thậm chí có chút vội vàng nói: "Muội muội tốt, muội thấy như vậy được không, muội trở về hỏi cha của muội xem thử, để ông ấy nói ra một giá, bán cách điều chế kia cho ta được không?"

"Cái này. . . . . Bạch Phu Nhân, sợ rằng cha ta sẽ không đồng ý." Lý Noãn chần chừ một lúc, lộ ra dáng vẻ khổ sở nói, phát huy bản lĩnh tán dóc, nói: "Không dối gạt Bạch Phu Nhân, cách điều chế này là tổ tông một thế hệ nhà chúng ta truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác, cha ta xem cách điều chế này còn quan trọng hơn ta, nếu ta nói ông bán cách điều chế đi, nhất định ông sẽ đánh ta chết."

"A, không nghiêm trọng như thế chứ? Không phải chỉ một cách điều chế thôi sao." Bạch Ngọc Liên có chút khó có thể tin.

"Bạch Phu Nhân, thật ra thì bệnh của ngài không nghiêm trọng, dựa theo thuốc viên bí truyền nhà chúng ta, chỉ dùng ăn một đợt điều trị, tuyệt đối có thể tươi cười rạng rỡ, lấy phương thuốc đi cũng không dùng để làm gì." Lý Noãn tự tin cười nói.

"Ngươi hiểu cái gì, phương thuốc này là một cây hái ra tiền. . . . ." Bạch Ngọc Liên cau mày nói đến một nửa, thì tự giác im bặt nhìn Lý Noãn một cái, phát hiện nàng bày ra vẻ không hiểu gì, trong lòng không khỏi thở phào

https://thuviensach.vn

nhẹ nhõm, vội vàng cười chuyển đề tài nói, "Muội muội tốt, muội nói ăn một đợt điều trị, là có ý gì?"

"À, đây là thổ ngữ ở chỗ ta, chính là ba tháng." Lý Noãn cười thuận miệng bịa chuyện, làm như không nghe thấy câu nói “cây hái ra tiền” của Bạch Ngọc Liên, sau đó vẻ mặt thần bí vén tấm phủ giỏ xách lên, nói: "Bạch Phu Nhân, hôm nay ta lại len lén làm rất nhiều thuốc viên, ta tính toán một chút, đủ ăn hai tháng rưỡi rồi, cộng thêm Bạch Phu Nhân ăn lúc trước, nhất định có thể khôi phục hoàn toàn triệt để, phu nhân muốn mua không? Vẫn là mười văn một viên."

"Được, những thuốc này ta đều mua hết." Bạch Ngọc Liên không chút do dự nói, sau đó lại hỏi, "Muội muội tốt, muội đã biết làm thuốc viên, vậy muội nhớ cách điều chế chứ? Muội lén bán cách điều chế cho ta, cha muội sẽ không biết, được không?"

Lý Noãn có chút lúng túng nói: "Bạch Phu Nhân, ta không biết chữ, không biết phía trên viết cái gì, ta chỉ lén bán thuốc viên giùm đại ca nhà ta, một nửa của là của hắn đấy."

Phải, Lý Văn nằm cũng trúng đạn.

Cái gì gọi là gian thương vô lương, đó chính là như Lý Noãn lúc này, bôi đen người trong thiên hạ mà nàng mặt không đổi tim không đập loạn.

"Đại ca muội biết chữ?" Hai mắt Bạch Ngọc Liên tỏa sáng nói.

"Biết chữ, đại ca ta là người thông minh." Lý Noãn gắng sức mà gật đầu, vẻ mặt sùng bái.

"Thật tốt quá. . . . . Muội muội tốt, lần sau muội dẫn đại ca muội cùng đi, được không?"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 58.3

"Cái này không tốt lắm đâu, Bạch Phu Nhân, thuốc ta bán là dùng cho phụ nữ, đại ca ta là một đấng mày râu. . . . . ." Lý Noãn rối rắm, trong lòng thầm nghĩ Bạch Ngọc Liên này nghĩ cũng giỏi nhỉ, muốn mua cách điều chế, xem nàng là kẻ ngốc ư?

"Không cần gấp gáp." Bạch Ngọc Liên cũng không biết suy nghĩ trong lòng Lý Noãn, rất thân thiết cắt đứt lời Lý Noãn nói: "Muội muội tốt, ta đây là đang muốn thương lượng chuyện phát tài với đại ca muội, muội chỉ cần dẫn hắn tới là được, vòng tay bạc này là ta đưa cho muội."

"Vậy thì cám ơn Bạch Phu Nhân rồi." Lần này Lý Noãn không khước từ, mà là đặt cái giỏ ở một bên trên đất, cười nhận lấy vòng tay bạc đeo lên cổ tay rồi vuốt ve, dáng vẻ yêu thích không buông tay.

Thấy bộ dạng này của nàng, Bạch Ngọc Liên cười càng thêm thân cận, hỏi dò: "Muội muội tốt, muội nói xem nếu cha muội muốn bán cách điều chế tổ truyền kia, thì cha muội sẽ bán bao nhiêu?"

"Ai biết chứ, Bạch Phu Nhân ngài không biết, cha ta ấy à, chính là câu nói luôn bên miệng của những người đọc sách, coi tiền bạc là thứ vớ vẩn, nếu sớm bán cách điều chế kia đi, có lẽ nhà ta sẽ sống tốt hơn, nếu như mà nhà ta có tiền, ta sẽ không gả cho một con ma bệnh! Đáng thương cha của đứa bé, chàng chết sớm, để ta ở góa." Lý Noãn nói xong, tay xoa bụng vẻ mặt buồn rầu.

https://thuviensach.vn

"Muội muội tốt, đừng đau lòng, đây đều là số mệnh của nữ nhân chúng ta." Bạch Ngọc Liên thấy nàng nói đến chuyện đau lòng, vội vàng lên tiếng an ủi, "Chỉ là chuyện đã qua rồi, nếu muội có bạc, còn sợ không tìm được một lang quân như ý sao?"

"Đúng vậy, Bạch Phu Nhân nói có lý." Lý Noãn hết sức đồng ý gật đầu, không đợi Bạch Ngọc Liên mở miệng, nàng đột nhiên kêu lên một tiếng, nói, "Nguy rồi, thiếu chút nữa ta quên mất, Bạch Phu Nhân, nhà ta cách huyện Bảo quá xa, ta phải về nhà sớm, những thuốc viên này. . . . . ."

"Có bao nhiêu? Ta đều mua hết, không phải muội nói phải ăn trong ba tháng sao, sợ là những thuốc viên này không đủ." Trên phương diện mua thuốc viên, Bạch Ngọc Liên rất sảng khoái lên tiếng.

"Bạch Phu Nhân, chỗ ta tổng cộng có 36 bình, một bình 30 viên, cộng lại là 1080 viên." Lý Noãn lưu loát tính toán nói.

Bạch Ngọc Liên gật đầu một cái, đứng dậy lấy từ trong kho đựng bạc trắng ra một đống bạc đưa cho Lý Noãn nói: "Đây là mười một lượng bạc, thêm hai trăm văn, coi như đưa thêm tiền đi xe cho muội muội."

"Cám ơn Bạch Phu Nhân ban thưởng." Lý Noãn cười híp mắt nhận lấy bạc, bỏ vào trong ví mang bên người, sau đó lấy 36 bình trong giỏ xách ra đặt ở trên bàn rồi xách giỏ rời đi.

"Muội muội tốt, lần sau đừng quên dẫn theo đại ca muội cùng đi." Lý Noãn đi tới cửa viện, còn nghe thấy Bạch Ngọc Liên dặn dò.

"Không quên được, Bạch Phu Nhân yên tâm." Lý Noãn cười đáp một tiếng, mới vừa đi ra khỏi tiểu viện, đã nhìn thấy nha hoàn Châu nhi bưng hai ly trà đi về phía này.

Châu Nhi nhìn thấy nàng đi ra ngoài, có chút nhất thời lúng túng dừng chân lại giải thích: "Mới vừa rồi phòng bếp không giúp được, nước trà này.

https://thuviensach.vn

. . . . ."

"Không sao, ta lại không khát, mau đưa cho Bạch Phu Nhân, trời lạnh, uống nhiều nước nóng rất tốt cho thân thể." Lý Noãn mỉm cười nói, dường như thấy Châu Nhi thở phào nhẹ nhõm, thì xách giỏ đi ra ngoài.

"Quả phụ này được cái rất tốt, biết ta đi tới trễ sẽ bị phu nhân trách phạt, đặc biệt để lại cho ta một câu nói, để phu nhân biết nàng cũng không ngại, cũng miễn mắng ta một trận." Châu Nhi lầm bầm lầu bầu nói xong, có chút cảm kích đưa mắt nhìn Lý Noãn đi xa, mới bưng nước trà đi vào tiểu viện.

Vừa ra khỏi trạch viện, Lý Noãn lập tức tháo vòng tay bạc ra khỏi tay, chuẩn bị ra khỏi thành, nào biết mới đi chưa được có mấy bước, đã bị một Tiểu Hòa Thượng chặn lại.

"Tiểu phu nhân, chủ tử nhà ta cho mời." Tiểu Hòa Thượng chắp tay trước ngực, vẻ mặt thành khẩn mà khiêm tốn nói.

Lý Noãn nhíu đuôi lông mày, mơ hồ đoán được thân phận của chủ tử trong miệng Tiểu Hòa Thượng, nhưng không quá khẳng định, dứt khoát hỏi "Chủ tử của ngươi là ai?"

"Chủ tử nói tiểu phu nhân sẽ đoán được thân phận của ngài." Tiểu Hòa Thượng đáp.

"Ô. . . . ." Lý Noãn áp cảm thấy không rõ khẽ ồ một tiếng, một lát sau, mới hỏi tiếp, "Vậy hắn có nói tìm ta có chuyện gì không?"

"Chủ tử nói tiểu phu nhân đi qua sẽ biết." Tiểu Hòa Thượng vẫn thong dong, một bộ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim.

Làm thần bí như vậy, chẳng lẽ có chuyện gì muốn tìm nàng? Lý Noãn khẽ nâng đuôi lông mày, ngẩng đầu nhìn sắc trời dường như còn sớm, mới gật đầu nói: "Xa không, không xa thì mang ta qua đó."

https://thuviensach.vn

"Không xa, ở quán trà phía trước." Tiểu Hòa Thượng đồng ý, xoay người dẫn đường ở trước mặt.

Lý Noãn hơi chần chừ một lúc, đưa tay cầm giỏ xách vào trong khuỷu tay, cất bước vội vàng đi theo, mặc kệ như thế nào, Tịnh Liên đại sư đường đường là cao tăng Phật Môn, sẽ không hại nàng, lại nói, hắn không có thực lực hại nàng, dù thật sự hại nàng, đối với hắn mà nói cũng không có chỗ tốt.

Rất nhanh, Lý Noãn đi theo Tiểu Hòa Thượng tới nhã gian ở tầng hai của quán trà, Tiểu Hòa Thượng đẩy cửa mời Lý Noãn đi vào, sau đó đóng cửa lại, đứng ở bên cửa chắp tay trước ngực, cứ như vậy mà tụng kinh niệm Phật .

Lý Noãn đi vào nhã gian, liếc mắt nhìn thấy mỹ nam tử ngồi đối diện cửa phòng đang chắp tay trước ngực, nhắm mắt tụng kinh.

Hắn mặc tăng y màu trắng, tóc đen sõa vai, da tuyết trắng, đẹp như Tuyết Liên xuất thế, cánh môi màu đỏ nhạt khép mở, nhỏ giọng nói nhỏ, ôn hòa từ bi.

"Tịnh Liên đại sư?" Lý Noãn sửng sốt rất lâu, mới không xác định chắc chắn kêu lên một tiếng.

Tịnh Liên nghe vậy mở hai mắt ra, đó là một đôi ngươi thủy tinh, giống như bao la vạn trượng, rồi lại trong rõ như nước, tràn đầy từ bi và yên tĩnh, bình tĩnh đối diện với ánh mắt chân chừ của Lý Noãn, không buồn cũng không vui.

"Tiểu phu nhân, mời ngồi." Tịnh Liên nói nhỏ, làm một động tác mời ngồi vào bị trí bên cạnh, không màng danh lợi mà tùy ý.

Giọng nói của hắn vẫn nhu hòa trong suốt, giống như một luồng ánh sáng mặt trời đến từ Tuyết Sơn, thánh khiết sạch sẽ, ẩn chứa lực lượng trấn

https://thuviensach.vn

an lòng người, làm chút tâm tư kinh ngạc của Lý Noãn không khỏi bình tĩnh lại.

Lý Noãn cũng không kiểu cách, đi tới ngồi xuống bên người Tịnh Liên nói: "Tịnh Liên đại sư, có chuyện gì thì xin mời nói, đại ca ta vẫn chờ ta về nhà."

"Tiểu phu nhân, nguyền rủa người chết sớm là hành động làm bậy tích ác, với tình huống của tiểu phu nhân hết sức bất lợi." Tịnh Liên chắp tay trước ngực, lẳng lặng nhìn Lý Noãn nói, ánh mắt bình tĩnh mà ôn hòa.

Đây là chuyện gì chứ! Trong nháy mắt Lý Noãn sửng sốt, nhất thời rất không hiểu đầu mối, không khỏi cau mày nói: "Tịnh Liên đại sư, hôm nay chúng ta mới gặp mặt nhỉ, lúc nào thì ngài nghe ta nguyền rủa người chết sớm, ngài . . . . . Aizz không đúng, ngài nghe lén ta nói chuyện với Bạch Ngọc Liên?!"

Trong nháy mắt sắc mặt Lý Noãn tối lại, hết sức tức giận nhìn chằm chằm Tịnh Liên —— cao tăng đắc đạo? Cao tăng đắc đạo sẽ nghe chuyện góc tường như người ta?!

"Tiểu phu nhân chớ giận, nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, Tịnh Liên cũng không nghe lén." Vẻ mặt Tịnh Liên thản nhiên, không nhanh không chậm nói.

"Ngươi không nghe, ngươi không nghe nhưng sao ngươi biết? Đừng nói với ta ngươi biết coi bói, ngươi tính ra được, năm nay ta đang làm gì nhé!" Lý Noãn cũng không phải người ngu, sẽ bị vài ba lời nói luyên thuyên lừa gạt, lúc này nhìn vẻ mặt Tịnh Liên lạnh nhạt, nàng đột nhiên có loại kích động đập giỏ xách vào đầu hắn!

Tịnh Liên khẽ di chuyển tầm mắt, vẻ mặt bình tĩnh lời nói nhỏ nhẹ: "Tiểu phu nhân, giỏ xách dùng để đựng thức ăn, cái đầu này của Tịnh Liên không dám ‘hưởng thụ’."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Lý Noãn giựt giựt: ". . . . . ."

Tịnh Liên tiếp tục nhẹ giọng nói: "Tịnh Liên mời tiểu phu nhân đến chỗ này, chính là nhắc nhở tiểu phu nhân một câu, Bạch Phu Nhân không thể thâm giao."

"Là vì chuyện này?" Lý Noãn sửng sốt, trong nháy mắt từ trong phẫn nộ phục hồi tinh thần lại, ngược lại lại lâm vào một loại cảm xúc không thể tưởng tượng nổi: "Tịnh Liên đại sư, muôn dân trong thiên hạ còn cần ngài quan tâm rất nhiều, ngài đổi đối tượng đi được không, ngay cả ta kết giao với ai cũng muốn quản, có phải bàn tay của ngài quá dài rồi không?"

"Muôn dân trong thiên hạ, trong vận mệnh tự có định số, duy chỉ có tiểu phu nhân người dị thế, biến số trong vận mệnh quá nhiều, thậm chí còn ảnh hưởng đến khí vận thiên hạ, Tịnh Liên không thể không quản." Tịnh Liên nói nhẹ nhàng, giọng nói nhu hòa mà trong suốt, lại nhiều thêm kiên trì làm Lý Noãn im lặng.

Cũng bởi vì nàng là người từ bên ngoài đến? Sẽ không được đối xử ngang hàng? nhất thời Lý Noãn giận dữ rồi, trợn mắt nhìn Tịnh Liên, thấy mí mắt hắn cũng không hạ xuống, mới âm tình bất định hỏi "Vậy cuộc sống riêng của ta ngài cũng muốn quản?"

"Đúng vậy." Tịnh Liên thản nhiên đáp, Lý Noãn chỉ cảm thấy bực bội, thiếu chút nữa một ngụm máu phun lên gương mặt tuyệt mỹ của Tịnh Liên.

"Ta kiên quyết phản đối!"

"Tiểu phu nhân là người dị thế, từng hành động, có lẽ cũng sẽ đưa hậu quả không chịu nổi, Tịnh Liên không còn cách nào, kính xin tiểu phu nhân chớ nên trách tội." Tịnh Liên nhẹ giọng nói, cũng lộ ra một chút xấu hổ, làm Lý Noãn hòa hoãn không ít.

"Tính ta xui xẻo." Lý Noãn nín nửa ngày, cuối cùng vẫn thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

Hết cách rồi, trừ thỏa hiệp, nàng cũng không nghĩ ra được con đường nào, chẳng lẽ muốn nàng giết người diệt khẩu? Nói giỡn, nàng là thương nhân, không phải quái tử thủ.

(*quái tử thủ: (1) kẻ làm nghề chém tù bị tử hình; (2) phiếm chỉ hung thủ giết người.)

"Nhưng mà ta lại có một yêu cầu." Lý Noãn nói tiếp.

"Mời tiểu phu nhân nói, chỉ cần Tịnh Liên có thể làm được." Tịnh Liên hòa hoãn nhẹ giọng nói.

"Mặc kệ người là thần toán, hay là làm thế nào để biết được từng hành động của ta, ta ngủ, đi nhà xí, tắm, khi thay xiêm y, ngươi mà dám liếc mắt nhìn, để cho ta biết, ta sẽ móc mắt ngươi!" Lý Noãn hung dữ uy hiếp nói, cuối cùng, lại tăng thêm một câu, "Mặc khác, tất cả ý kiến của ngươi ta đều có thể nghe, nhưng không phải nhất định sẽ tiếp nhận."

Tịnh Liên hơi im lặng trong chốc lát, làm như đang suy tính, cuối cùng nhàn nhạt nhẹ giọng nói: "Tịnh Liên sẽ làm hết sức."

"Không phải làm hết sức, là phải làm được!" Lý Noãn một câu nói gần như là quát.

Trên suy nghĩ nàng và hắn có khoảng cách khổng lồ, vẫn có chướng ngại trên phương diện trao đổi ngữ ngôn? Nàng đã sống được hai kiếp, cũng chưa bao giờ gặp phải người làm nàng không bình tĩnh được như Tịnh Liên!

Tịnh Liên lại tiếp tục im lặng, tiếp theo bình tĩnh không gợn sóng nói: "Tiểu phu nhân bớt giận, Tịnh Liên sẽ hết sức làm được."

Trong nháy mắt Lý Noãn như nghẹn ở cổ họng, tức đến nội thương, chớp mắt, suýt nữa vì vậy hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Vào giờ phút này, nàng nhớ lại ngày trước khi xem Tây Du kí, nàng vẫn không hiểu tại sao lòng mang muôn dân trăm họ như Như Lai Phật Tổ phải bố trí chín chín tám mươi mốt kiếp nạn cho thầy trò Đường Tăng, kéo dài thời gian học hỏi lâu như vậy, để muôn dân trăm họ khốn khổ nhiều năm, hiện tại nàng đã hiểu, đầu óc của cao tăng đắc đạo cũng không thể tính toán theo lẽ thường, tổng kết mà nói chính là ba chữ —— không, phải, người!

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Thôn Trưởng Mới Lạm Dụng Chức Quyền

Lý Noãn ôm một tức giận trong bụng rời khỏi quán trà, lúc đi tới cửa huyện thành đã qua giờ Mùi, từ xa nhìn thấy Lý Văn đang lẳng lặng ngồi ở trên xe bò chờ đợi, nhất thời lửa giận trong lòng tan biến hết, trên mặt không tự chủ lộ ra một nụ cười yên tâm.

Nàng ôm lấy giỏ xách chạy tới, leo lên xe bò, cười nói chuyện xảy ra ở nhà Bạch Ngọc Liên cho Lý Văn nghe.

Ở trong lòng Lý Noãn, không có gì có thể so sánh qua được ấm áp và yêu quý của người thân mang đến cho nàng, người ngoài có lẽ có thể làm cho nàng tức giận nhất thời, nhưng vĩnh viễn không thể nào thật sự đi vào lòng của nàng, tất nhiên Tịnh Liên pháp sư cũng ở hàng ngũ người ngoài.

"Có lời gì thì từ từ, ăn xong một chút gì đó rồi hãy nói, trong bụng muội còn có đứa bé, ngay cả bản thân cũng không chú ý thân thể." Ở trên xe bò, Lý Văn vội vàng giảng đạo, móc từ trong lòng ngực ra một túi giấy, cười đưa cho Lý Noãn nói: "Vẫn còn nóng, lần trước muội nói ăn bánh màn thầu lạnh không thoải mái, hôm nay đặc biệt mua cho muội."

"Đại ca thật tốt." Lý Noãn cười nhận lấy túi giấy mở ra, thấy bên trong có hai chiếc bánh màn thầu màu trắng còn nóng hổi, trong lòng hạnh phúc khỏi phải nói tới.

Nàng cười cầm một cái bánh lên bắt đầu ăn ngồm ngoàm, cũng gói kỹ chiếc bánh còn lại, phòng ngừa bị gió làm lạnh.

https://thuviensach.vn

Lý Văn nhìn vẻ mặt thỏa mãn của nàng, ôn hòa cười nói: "Ăn chậm một chút, nghẹn cũng không có nước nóng mà uống đâu, đi ngàn dặm nước trong ống trúc cũng lạnh rồi, muội không thể uống."

"Muội cũng không phải đứa bé, nào dễ bị nghẹn như vậy." Lý Noãn cười nói, lại cắn bánh màn thầu một cái, vừa nhai vừa nói: "Đại ca, nói với huynh chuyện này, Bạch phu nhân muốn mua cách điều chế thuốc viên của muội, muội không muốn bán, nên nói với nàng ta là gia truyền của nhà chúng ta. . . . . Nàng ta bảo lần sau dẫn theo huynh đi cùng, muội đồng ý rồi, đến lúc đó huynh nhất định phải cự tuyệt."

Lý Noãn nói rõ ràng chuyện xảy ra ở nhà Bạch Ngọc Liên cho Lý Văn nghe, để hắn chuẩn bị trước, đến lúc đó phát huy cho tốt.

“Muội thật sự phủi chuyện này rất sạch sẽ.” Lý Văn quay đầu nhìn Lý Noãn, rất là bất đắc dĩ cười nói.

"Ai bảo tất cả mọi người nói nam chủ ngoại, nữ chủ nội chứ, đại ca là trụ cột thứ nhất của chúng ta ngoài cha, những chuyện này đương nhiên là phải để huynh tới xử lý mới thỏa đáng, muội một người phụ nữ, sau này còn mang theo đứa bé, ở sau lưng yên lặng ủng hộ huynh là tốt rồi." Lý Noãn thản nhiên cười nói.

Dĩ nhiên, trong này còn một nguyên nhân khác, nàng muốn làm một chưởng quỹ vung tay thoải mái.

"Được, về sau những chuyện này đều giao cho đại ca tới xử lý, hiện tại coi như huynh đã hiểu tại sao giá tiền thảo dược không cao, muội tìm hái một bộ phận là vì bảo vệ cách điều chế, đúng không?" Lý Văn mỉm cười nói, giọng điệu có chút dung túng.

"Cái gì cũng không thể gạt được đại ca." Lý Noãn vừa ăn bánh màn thầu, vừa cười yếu ớt thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Kinh nghiệm ngươi lừa ta gạt trên thương trường, bảo vệ cách điều chế của mình, tất nhiên nàng phải làm đến giọt nước không lọt.

Xem ra tâm tư của hắn còn chưa đủ kín đáo, loại chuyện như vậy, nên sớm suy đoán ra, Lý Văn thầm nghĩ, ngược lại nói: "Chỉ là nhị muội, chuyện bên ngoài, đại ca có thể ra mặt xử lý, nhưng khế đất này ngày sau phải sang tên cho muội, mặc kệ sau này nhà chúng ta có sản nghiệp gì, phía trên cũng đều viết tên của muội."

"Ừ, muội cũng nghĩ như vậy, cũng tốt thỏa mãn một chút tâm tư hư vinh nhỏ nhoi của muội." Lý Noãn gật đầu cười, thẳng thắn nói: "Nhưng mà đại ca, khế đất kia cũng không cần sang tên, đều là của nhà chúng ta, thật ra thì không cần phân chia như vậy, huống chi, đây chính là tài sản công trong nhà, bao gồm cả tài sản viết tên muội sau này, đều là tài sản chung của Lý gia chúng ta, ai cũng không thể tùy tiện tham ô."

"Được, đều nghe nhị muội hết." Lý Văn mỉm cười gật đầu, sau đó Lý Văn còn nói tình huống xảy ra ở Đệ Nhất Lâu, "Con gấu kia bán được 83 lượng bạc, chuyện thực đơn cũng đã thương lượng thỏa đáng, cũng đã viết công văn, do chúng ta cung cấp thực đơn, bên Đệ Nhất Lâu tiêu thụ, lợi ích chia thành bốn sáu, Đệ Nhất Lâu bốn, chúng ta sáu."

Nói xong, Lý Văn móc ra toàn bộ thu hoạch ngày hôm nay, đưa toàn bộ cho Lý Noãn.

Lý Noãn cầm lấy một tờ ngân phiếu năm mươi lượng và một túi bạc, mở công văn ra nhìn một chút, không nhịn được hỏi: "Đại ca, sao phía trên lại viết tên của muội, Trương quản sự kia không hỏi gì sao?"

"Ta viết tên tuổi của muội muội ta, hắn có thể hỏi cái gì?" Lý Văn cười ôn hòa nói: "Đây không phải là chuyện hắn nên hỏi."

Trong lúc không để ý, Lý Noãn thấy được tự tin và thong dong trong đáy mắt Lý Văn, mơ hồ còn cất dấu cơ trí, không khỏi bật cười nói: "Đại

https://thuviensach.vn

ca, sao muội cảm thấy huynh càng ngày càng giống gian thương rồi."

"Đây cũng là nhờ có nhị muội chỉ giáo, nếu không dù đại ca có thay đổi thế nào, cũng chỉ là một thương nhân mà thôi." Lý Văn mỉm cười nói, cũng không phủ nhận một chút thay đổi của hắn.

Đây là nói nàng gian trá giảo hoạt? Lý Noãn sững sờ, sau đó có chút kinh ngạc nhìn lên nhìn xuống đánh giá Lý Văn một phen, kinh ngạc nói: "Không nhìn ra nha đại ca, huynh cũng học được thủ đoạn."

"Cái này gọi là mưa dầm thấm đất." Lý Văn cười cường điệu một câu.

Đầu tiên là Lý Noãn nghẹn, tiếp theo càng thêm kinh ngạc, không nhịn được hoài nghi nhìn chằm chằm Lý Văn, sao nàng trước kia không phát hiện, thật ra đại ca thuộc loài hồ ly?

Nhìn bộ dạng nàng tìm tòi nghiên cứu, Lý Văn không khỏi cười ra tiếng nói: "Yên tâm đi, dù thay đổi thế nào, vẫn là đại ca của muội, điểm này vĩnh viễn không thay đổi được."

. . . . . .

Xe bò đi về phía trước, hai huynh muội một đường nói đùa, bất tri bất giác trời đã tối, khi xe bò chạy đến một góc bên ngoài cửa thôn, hai người lại phát hiện phía trước cửa thôn đứng không ít người, từ xa cũng không thấy rõ là ai.

"Chuyện gì xảy ra?" Lý Noãn khẽ nhíu lông mày, có chút buồn bực nói.

Đã hơn nửa đêm, lại có nhiều người đứng ở cửa thôn như vậy, đây là hóng gió tập thể? Quan trọng nhất là, những người đó hình như thấy được bò của bọn hắn, hiện tại cũng chạy về phía này, cũng không biết rốt cuộc muốn làm gì.

https://thuviensach.vn

Lý Văn cũng nhíu mày, có chút lo lắng nói: "Nhị muội, muội vòng bên cạnh đường nhỏ đi về trước, ta đi sang xem một chút."

"Ừm, đại ca, huynh cẩn thận một chút." Lý Noãn cũng biết hiện tại không thể bị nhìn thấy, vừa nói chuyện, vừa đeo giỏ xách nhảy xuống khỏi xe bò, khom lưng chạy vào cánh rừng bên cạnh, dọc theo đường phía ngoài cánh rừng vòng qua cửa thôn về đến nhà.

Mới vừa vào viện, đã bị Tô thị kéo đến trong phòng.

"Noãn Nhi, đại ca con đâu rồi, sao không trở về cùng với con?" Mới vừa vào nhà, Tô thị cũng có chút lo lắng hỏi.

Lý Noãn khẽ động, không khỏi hỏi: "Mẹ, hôm nay trong nhà đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tô thị hơi chần chừ một lúc, cuối cùng thở dài nói: "Còn không phải là Vương Đông ư, lúc trời sắp tối, hắn dẫn theo khá nhiều người đến nhà chúng ta, nói là đại ca con che giấu biện pháp kiếm tiền, muốn nó giao ra để cả thôn cùng phát tài. Noãn Nhi, con còn chưa nói đại ca con đang ở đâu, mau để cho nó tránh đi, đây nhất định là Vương Đông cố ý muốn tìm nó gây chuyện."

"Mẹ, mẹ lại quên, những chuyện này không tránh được." Lý Noãn có chút bất đắc dĩ nhắc nhở.

Mặc dù, hôm nay Tô thị đã hiểu rất nhiều đạo lý, nhưng muốn bà chân chính thích ứng loại cách làm đối mặt với khó khăn này, sợ vẫn còn cần một khoảng thời gian không ngắn, dù sao tính tình và thói quen của một người không thể nào nói đổi là đổi được.

Tô thị sửng sốt một chút, có chút chần chờ nói: "Chuyện lần này huyên náo thật lớn, không bằng tránh trước cái đã, chờ lần sau người hơi ít một chút. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Mẹ!" Vừa nghe Tô thị muốn chạy trốn, Lý Noãn rất nhức đầu, vội vàng kêu một tiếng ngắt lời bà, để giỏ xuống trên bàn bên cạnh, lôi kéo Tô thị đi tới bên kháng ngồi xuống nói: "Mẹ, có đôi lời nói thật hay, ngày mai rồi tính, ngày mai sao mà nhiều thế! Nếu vấn đề tới, chúng ta phải nghĩ biện pháp giải quyết, chúng ta cứ tránh né, sẽ chỉ làm bọn họ lớn lối hơn mà thôi, vẫn là câu nói kia, trừ phi tiền của nhà chúng ta biến mất, nếu không tình thế này là không qua được, nếu như chúng ta không giải quyết, nó còn có thể càng thổi càng hung mãnh!"

"Nhưng Noãn Nhi, chỗ đại ca con thì có biện pháp kiếm tiền gì, còn có người nói giờ Ngọ ở huyện Bảo thấy được đại ca con, không biết mua bán cái gì đó được một trăm lượng bạc, đây không phải là nói bậy sao? Các con chỉ đi bán một con gấu, cũng không phải con hổ quý hiếm, sao có thể có nhiều tiền như vậy, Vương Đông kia nói như vậy, đó chính là muốn gây phiền toái cho đại ca con."

Tô thị hơi tỉnh táo đôi chút, nhưng vẫn lo lắng không dứt, nói xong lời này, thì không nhịn được lại thở dài.

Mười dặm tám thôn quanh đây không có thợ săn, gia đình nông dân cũng không đi qua những tửu lâu lớn kia, cũng không biết giá tiền các loại chim muông thú rừng, cộng thêm trong núi lớn, gấu nâu thường gặp hơn hổ, cho nên Tô thị cũng cho rằng gấu nâu chỉ đắt hơn thịt heo chút ít.

Đuôi lông mày Lý Noãn giựt giựt, nhất thời hiểu vài phần.

Chắc là người thấy Lý Văn và Trương quản sự giao dịch, bởi vì nhìn thấy ở phía xa, Lý Văn không phát hiện người nọ, đồng dạng, người nọ cũng không thấy rõ Lý Văn được bao nhiêu tiền, mới nói bậy một trăm lượng. . . . . .

Cái này thật đúng là xui xẻo, thật may hiện tại tất cả bạc đều ở chỗ nàng, chỉ sợ những người đó có lột sạch Lý Văn, cũng không tìm ra được

https://thuviensach.vn

bạc để đối chất.

Lý Noãn vừa ngẫm nghĩ lại, thì hoàn toàn yên tâm, nghiêm trang nói với Tô thị: "Mẹ, chính là bởi vì chúng ta không có biện pháp kiếm tiền gì đó, mới không sợ bọn họ, hơn nữa mẹ à, con thật sự có biện pháp đó, nhưng không có đạo lý giao ra.

Tô thị lắc đầu theo bản năng, nói: "Noãn Nhi, chắc con không biết, Vương Đông kia nói hắn chỉ vì tạo phúc cho thôn Lý gia chúng ta, người trong thôn cũng đồng ý, nếu chúng ta không giao ra biện pháp kiếm tiền, vậy sẽ phải đắc tội người của toàn thôn."

"À, như vậy ư." Lý Noãn khẽ gật đầu một cái, trên mặt không nhìn ra tâm tình gì, trong lòng thì có chút im lặng.

Vương Đông kia thật sự là một nhân vật, nàng và Lý Văn chỉ mới rời khỏi một ngày, hắn đã trở mình như thế, quậy đến cả thôn Lý gia đều oanh động. Nhưng Vương Đông kia lại có thể nhẫn nhịn được, vậy cũng chỉ là một người ngu ngốc miệng cọp gan thỏ mà thôi, lấy tính tình của hắn, tuyệt đối không nói ra lời tạo phúc cho cả thôn như thế, nàng cũng không tin bên trong không có Lý Nhất Thông trợ giúp!

Trong lòng nàng nghĩ ngợi, kéo tay Tô thị qua mỉm cười trấn an nói: "Mẹ, không nói gạt mẹ, bây giờ đại ca đã bị đám người Vương Đông ngăn ở cửa thôn, con suy nghĩ nhiều cũng vô dụng, mẹ, người cứ thoải mái, chúng ta phải tin tưởng năng lực của đại ca, chuyện chắc chắn sẽ không trở nên hỏng bét như mẹ nghĩ đâu."

"Đã bị ngăn lại?" Tô thị ngẩn người, mắt thấy chuyện không có cách nào ngăn cản, không khỏi bắt đầu tự trách, "Đối với đại ca con, dĩ nhiên mẹ yên tâm, nó có thể nhẫn nhịn được nhưng cũng không thể chống cự nổi miệng lưỡi của người cả thôn. . . . . Đều do mẹ vô dụng, cũng nghĩ không ra biện pháp gì tốt. Noãn Nhi, các con khổ sở kiếm tiền cho gia đình, mẹ và

https://thuviensach.vn

cha con cũng không giúp đỡ được cái gì, hiện tại xảy ra loại chuyện này, các con còn phải chịu trách nhiệm. . . . . ."

"Mẹ, mẹ đang nói gì vậy, chúng ta không phải người một nhà sao?" Lý Noãn sừng sộ mặt lên, nói: "Hay mẹ xem con và đại ca là người ngoài?"

"Noãn Nhi, con biết mẹ không có ý này mà." Tô thị có chút bất đắc dĩ nói.

"Vậy không được, đại ca cũng không phải là quả hồng mềm, chút chuyện này tuyệt đối không làm khó được huynh ấy, mẹ cũng đừng lo chuyện này nữa." Lý Noãn nhẹ giọng cười, ngược lại hỏi, "Đúng rồi mẹ, đám tam đệ đâu rồi? Sao không thấy bóng người."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 59.2

"Đây không phải là biết Vương Đông muốn đi chặn các con, bọn nó cũng đi theo, ngộ nhỡ không tránh ra, còn có thể nhắc nhở với các con chuyện xảy ra buổi chiều hôm nay." Tô thị liền nói.

"Vẫn rất hiểu chuyện." Lý Noãn hài lòng cười nói, dứt khoát kéo Tô thị đi tới phòng bếp, "Mẹ, hôm nay con ở trong huyện biết một phu nhân rất khéo léo, chúng con nói chuyện một lát, nàng dạy cho con cách làm một món ăn gia đình, nói là ăn ngon lại dễ làm, con sẽ làm ra cho mẹ va Tương bà bà xem một chút, có phải thật sự ngon giống như nàng nói hay không."

Thấy bộ dạng hào hứng bừng bừng của Lý Noãn, Tô thị cũng không tiện áp chế hăng hái của nàng, chỉ đành phải tạm thời để chuyện Vương Đông xuống, hai người cùng nhau vào phòng bếp, cùng với Tương thị chuẩn bị thức ăn.

Đầu thôn bên kia, Lý Noãn vừa rời đi một lát, Lý Văn đã được Lý An chạy dẫn đầu đến trước mặt hắn báo cáo tình huống buổi chiều, suy nghĩ một chút, trong lòng đã có tính toán.

"Lý Văn, bổn thôn trường nghe nói hôm nay ngươi kiếm một trăm lượng bạc? Đây chính là người trong thôn chúng ta tận mắt thấy, ngươi đừng muốn chống chế." Vương Đông mang theo mười mấy thôn nhân, vừa mới áp sát đã có chút hả hê lớn tiếng hỏi, giọng điệu hơi chất vấn.

Lý Văn không nhanh không chậm nhảy xuống khỏi xe bò, dưới vòng vây của ba người Lý An đi tới trước mặt Vương Đông, bình tĩnh mỉm cười

https://thuviensach.vn

nói: "Thôn trưởng nói là chính ta ở hậu viện Đệ Nhất Lâu lấy được bạc sao? Khi đó ta đang làm việc thay cho một vị quý nhân, bạc cũng là của vị quý nhân kia, ta đến một văn cũng không lấy được, cũng chỉ là kiếm một cái nhân tình mà thôi."

"Lý Văn, ngươi khỏi phải nghĩ đến che giấu, rõ ràng ta thấy người ta nâng vật gì đó đen sì từ trên xe bò xuống mang vào trong, sau đó mới cho ngươi bạc, ước chừng. . . . . Ước chừng một trăm lượng!" Trong đám người, có người có chút lo lắng nói.

Người kia nói xong, lập tức núp ở trong đám người, sợ bị nhìn thấy bộ dạng.

Dưới ánh trăng mờ, Lý Văn cũng thấy không quá rõ ràng rốt cuộc người nọ là ai, nghe giọng nói có chút quen thuộc, cẩn thận suy nghĩ, mới nhớ ra là Chu đại lang trong thôn.

Chu đại lang là người xem như đàng hoàng, mười tám mười chín tuổi, mới cưới được thê tử, thỉnh thoảng sẽ đi huyện thành làm công việc móc phân cho người ta, mặc dù dơ bẩn, nhưng lại được không ít tiền công. Lý Văn không ngờ một người trong ngày thường nhìn qua rất thành thật, nhưng dưới sự hấp dẫn của bạc trước mặt, cũng mất đi bản tâm, nổi lên lời nói dối.

"Lý Văn, hiện tại ngươi còn gì để nói?" Vương Đông có chút hả hê hỏi.

"Ta đã nói rồi, là ta làm việc thay quý nhân, về phần chút đồ vật mà ta bán kia, cũng chỉ trị giá một lượng bạc." Lý Văn vẫn mỉm cười, lại móc từ trong ngực ra một hà bao nói: "Thôn trưởng, ngươi nhất định phải tin tưởng, nếu không có thể tới lục soát, chỗ ta ngoại trừ hà bào này ra, nhiều thêm một văn cũng không có."

Tất cả mọi người nhìn về phía hà bao trong tay Lý Văn, rất nhỏ rất tinh xảo, chỉ có một chút trống, hiển nhiên không chứa nổi một trăm lượng bạc.

https://thuviensach.vn

"Lục soát thì lục soát, mọi người cùng nhau lục soát!" Vương Đông rõ ràng không tin, lập tức nói tất cả thôn nhân đồng loạt xông lên.

Hắn mang theo nhiều người ngăn ở cửa thôn như thế, không phải là vì làm Lý Văn không có thời gian giấu bạc, không thể không thừa nhận có biện pháp kiếm tiền, sau đó ngoan ngoãn giao ra sao?

"Đại ca, tại sao để cho bọn họ lục soát xe bò của chúng ta." Lý Nhạc mân mê cái miệng nhỏ nhắn, rất không vui lòng nói.

"Để cho bọn họ lục soát, chúng ta không làm việc gì trái với lương tâm, không sợ bọn họ lục soát." Lý Văn cười ôn hòa nói, đưa tay nhẹ nhàng xoa đầu nhỏ của Lý Nhạc, trấn an tâm tình của cô bé.

Mặc dù Lý An và Chu Nguyên có chút bất mãn, nhưng vẫn không mở miệng nói gì. Hai người đều hiểu, nếu như không để bọn người đó lục soát, bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Không bao lâu, mọi người đã lật tung cả xe bò lên mấy lần, ngay cả lỗ mũi bò cũng không buông tha, còn thiếu chút nữa mổ bụng con bò ra xem bên trong dạ dày có giấu bạc hay không, dù là như vậy, vẫn không thấy chút bóng tiền nào.

"Hừ, bạc khẳng định bị ngươi giấu đi rồi." Không tìm ra được nguyên do, Vương Đông có chút thẹn quá hóa giận, xoay người chỉ vào Lý Văn tức giận hừ nói.

Ánh mắt một đám người lại rơi vào trên người Lý Văn lần nữa, lộ ra hoài nghi, thậm chí có người bày ra vẻ mặt oán giận, dường như cảm giác Lý Văn không giao bạc và biện pháp kiếm tiền ra là một loại hành động hèn hạ.

Trên thế giới này, luôn có ít người cảm thấy người khác trả giá là đương nhiên, chính mình nên đòi lấy, hắn cũng không nghĩ xem hắn dựa vào cái

https://thuviensach.vn

gì.

Vương Đông ỷ thế hiếp người, ánh mắt chất vấn của mọi người, làm Lý Nhạc tức giận giơ nắm tay nhỏ lên, không nhịn được lớn tiếng nói: "Phần mông của bò cũng bị các ngươi vạch ra xem rồi, coi như giấu đi cũng sẽ bị các ngươi tìm được, các ngươi còn muốn thế nào nữa? Rõ ràng đại ca ta không có bạc như các ngươi nói, các ngươi đang vu oan cho đại ca ta, muốn lừa gạt tiền của nhà ta. Hơn nữa nhà chúng ta ăn thịt, đó cũng là tiền của nhà chúng ta, tại sao phải nói với các ngươi, tại sao phải đưa cho các ngươi, khi nhà chúng ta ăn không đủ no, tại sao các ngươi không nói muốn tạo phúc cho người trong thôn gì đó, không cho nhà chúng ta chút đồ ăn?"

Lý Nhạc là một đứa bé khéo léo, suy nghĩ đơn thuần, có cái gì thì nói cái đó, nhưng đều thật tình, lập tức làm cho một đám người á khẩu không trả lời được, cũng có chút ngượng ngùng.

Lý An nghe Lý Nhạc nói, không khỏi nhớ tới lúc không đủ ăn, nhớ tới khi đó những hương thân này hờ hững, hiện tại nhìn sắc mặt tham lam của những người này, nhất thời không nhịn được, tức giận trợn trừng mắt nhìn mọi người quát lên: "Các ngươi không muốn thấy nhà ta tốt lên mà!"

Một nhóm người lập tức bị tiếng quát này làm cho đứng yên.

Lý An dừng một chút, mới tiếp tục tức giận nói: "Nói đến biện pháp kiếm tiền, ta còn nhớ vào ngày ba tháng tám mùa hè năm ngoái nhà chúng ta không đủ ăn, đại ca muốn tìm việc nhưng không được, tìm các ngươi giúp một tay nghĩ biện pháp, nhưng rõ ràng các ngươi có thể giúp đỡ giới thiệu công việc, lại xem thường nhà chúng ta, đều không nói cho đại ca ta biết, khi đó thuốc cho cha ta thiếu chút nữa cũng mua không nổi, thiếu chút nữa mất mạng! Cuối cùng vẫn là La đại thẩm đầu thôn cho nhà ta mượn tiền, cha ta mới giữ được cái mạng, các ngươi đã làm chuyện gì tốt cho nhà chúng ta chưa? Bây giờ còn có mặt mũi tới nhà chúng ta muốn này muốn

https://thuviensach.vn

nọ, các ngươi cũng không sợ nửa đêm quỷ gõ cửa, sau khi chết rơi xuống đất ngục!"

Lời vừa nói ra này, cộng thêm ban đêm gió lạnh và tiếng lá cây xào xạt vang lên từ trong rừng, mấy người nhát gan nhất thời sợ run cả người.

Vương Đông cũng sợ, nhưng rất nhanh hắn đã nhớ lại thân phận của hắn, lập tức tìm về lại sức mạnh, chỉ vào Lý An nổi giận mắng: "Con thỏ nhỏ chết tiệt kia, ngươi lại dám nguyền rủa ta xuống địa ngục? Ta chính là thôn trưởng thôn Lý gia! Ta để các ngươi giao ra biện pháp kiếm tiền đó là để mắt các ngươi, các ngươi còn dám đối nghịch với ta, có tin chỉ cần một câu nói của ta, các ngươi phải lập tức cút khỏi thôn Lý gia không?"

Nói xong, lộ ra vẻ mặt đắc ý.

Chẳng ai nghĩ tới Vương Đông phách lối như thế này, mới vừa lên làm thôn trưởng đã lạm dụng chức quyền, ban đầu Lý Nhất Thông cũng chỉ vụng trộm bày ra thủ đoạn mà thôi, chưa bao giờ nói ra trắng trợn như vậy.

Trong khoảng thời gian ngắn, bao gồm ba mươi mấy người đứng bên cạnh hắn cũng có chút khiếp sợ.

Lý An tức đến nghẹn, bị tức đến máu xông lên não, thiếu chút nữa xông lên đánh người, cũng may Chu Nguyên kéo cậu, để cậu tỉnh táo lại.

Nếu cậu thật sự động thủ đánh người trước, chuyện sẽ thay đổi hoàn toàn rồi.

Hiện tại, chuyện này Vương Đông không có lý, cậu mà đánh, lập tức biến thành bọn họ đánh thôn trưởng, đến lúc đó còn không biết Vương Đông sẽ nói thế nào, khẳng định sẽ lớn lối hơn.

Lý An chỉ cảm thấy tức giận, lại chỉ có thể siết chặt quả đấm, hung dữ nhìn chằm chằm Vương Đông đang hả hê, dưới bóng đêm, ánh mắt kia có

https://thuviensach.vn

vẻ đặc biệt kinh người.

Lý Nhạc cũng bị chọc tức đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hốc mắt hồng hồng, gần như muốn khóc lên.

Ánh mắt Lý Văn có chút phát lạnh, đưa tay vỗ nhẹ lên đầu nhỏ của Lý Nhạc, bày tỏ an ủi, trên mặt không bùng nổ như Vương Đông tưởng tượng, ngược lại càng cười đến ôn hòa: "Ha ha, thôn trưởng muốn đuổi chúng ta rời khỏi thôn Lý gia, xin hỏi lý do là gì, chẳng lẽ là bởi vì nhà ta không hề ăn không đủ no nữa? Nếu như là vậy, cho dù ngươi là thôn trưởng, ta cũng sẽ đi công đường trong huyện lý luận một phen, vừa đúng vị quý nhân trong huyện kia nhận nhân tình của ta, trả công đạo cho ta đối với ngài ấy mà nói cũng không khó khăn, mà không sợ thôn trưởng có Lý chính ủng hộ."

"Ngươi... ngươi dám kéo ta đi công đường? Ta chính là thôn trưởng!" Vừa nghe Lý Văn nói, sắc mặt Vương Đông thay đổi, nhưng lại một mực cắn chặt thân phận của hắn, hình như như vậy thì có thể làm hắn có thêm sức lực, nhưng vẻ mặt của hắn đã bại lộ sự sợ hãi trong lòng hắn.

Hắn dựa vào Lý Nhất Thông, nếu như Lý Văn không sợ, hắn cũng không có biện pháp ngăn chặn Lý Văn.

"Có dám hay không, thôn trưởng có thể tìm ta thử một lần." Lý Văn bình tĩnh, nụ cười vẫn luôn như gió xuân tháng ba, thế nhưng nụ cười ấy ở trong mắt Vương Đông giống như khiêu khích và miệt thị.

"Ta là thôn trưởng, ta nói ngươi phải cút thì phải cút, ngươi... ngươi bớt uy hiếp ta! Ngươi dám kéo ta lên công đường, ngươi tuyệt đối không có quả ngon để ăn!" Vương Đông ưỡn ngực, rất muốn biểu hiện tự tin, nhưng khi nói ra lại phát hiện sức lực không đủ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Không Như Mong Muốn

Nhìn ra Vương Đông miệng cọp gan thỏ, vốn giận đùng đùng, lúc này Lý An quát lên: "Đều nói hoàng tử phạm pháp đều tội như thứ dân, thôn trưởng hay quan lại cũng như thế mà thôi!"

Học hơn nửa tháng, cộng thêm Lý Noãn có phương pháp giáo dục, Lý An nói tới nói lui cũng căn cứ vào đạo lý mà bảo vệ quyền lợi của mình, dưới cơn thịnh nộ, đã có mấy phần khí thế.

Vốn Vương Đông đã sợ, bị quát một tiếng như vậy, nhất thời hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã trên mặt đất.

Hắn nuốt nước miếng, còn muốn nói tiếp cái gì đó để cho mình thêm can đảm, có thể đe dọa được Lý Văn, Lý An, đột nhiên nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng la: "Thôn trưởng, thôn trưởng, Lý chính trấn trên bảo ta truyền lời cho ngài đây!"

Khi Vương Đông nghe thấy giọng nói này như thể nghe thấy tiếng trời, thân thể hắn phấn chấn như hổ, khí thế tăng mạnh, sợ và lo lắng trong lòng cũng trở thành hư không.

Không đợi người nhắn lời chạy tới, hắn đã mặt hả hê nhìn chằm chằm Lý Văn, giọng điệu phách lối, nói: "Lý Văn, ta không sợ nói thật cho ngươi biết, đúng là ta đang thay Lý chính đại nhân làm việc, muốn thu thập một nhà các ngươi, như thế nào? Ngươi có bản lĩnh thì kéo Lý chính đại nhân lên công đường xem, ngươi làm đi!"

https://thuviensach.vn

Mọi người vừa nghe, cũng có chút hả hê, suy đoán xem Lý chính cấp cho Vương Đông quyền lực gì, dùng để trị người một nhà Lý Văn.

Phải biết, ngày hôm qua nhà Lý tứ từ chối lời mời của Lý Nhất Thông, đắc tội Lý chính mới nhậm chức này, đây là chuyện người cả thôn đều biết, hơn nữa bây giờ ở trong đám người này cũng có không ít người lắm mồm nhiều chuyện, ngày hôm qua bọn họ mới vừa nhận được tin tức, đã lập tức chạy đi xem sắc mặt không hài lòng của Lý Nhất Thông, đối với tính chân thật của chuyện này càng thêm chắc chắn.

Chỉ là mọi người cũng không biết, có thể được Lý chính mời đi ăn cơm, chứng tỏ Lý chính đại nhân nhớ kỹ ngươi, coi trọng ngươi, đó thật sự là chuyện tốt nhiều người cầu cũng không được, người nhà Lý Tứ cũng không biết thế nào, thậm chí ngay cả mặt mũi của Lý chính cũng không cho, "ném" chuyện tốt kia đi! "Ném" này cũng khá tốt đấy, chuyện tốt lập tức biến thành chuyện xấu, đắc tội Lý chính, nhà Lý tứ này còn muốn sống tốt sao? Nằm mơ đi!

Chính bởi vì như vậy, rất nhiều người biết rõ cách làm của Vương Đông hôm nay không có đạo lý, nhưng vẫn đi theo.

Ở trong mắt người trong thôn, người một nhà Lý tứ nhất định không có một ngày tốt lành, đi theo Vương Đông, nói không chừng còn có thể vớt chút chỗ tốt, dù sao hôm nay là thời kỳ nông nhàn, mọi người đều là gia đình nông dân, khác thì không có, chính là thời gian đặc biệt nhiều, cũng không sợ trì hoãn.

Hơn nửa đêm, trời đã tối rồi, còn làm chân chạy nhắn lời cho người ta?

Đuôi lông mày Lý Văn khẽ động, trên mặt vẫn mang theo mỉm cười bình tĩnh, đối với chuyện Vương Đông nhảy xuống nhảy lên khiêu khích thượng, hắn cũng không có ý tiếp chiêu.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là gần đây tiếp xúc quá nhiều chuyện, cộng thêm ảnh hưởng của Lý Noãn, chẳng biết bắt đầu từ lúc nào, hắn bắt đầu có thói quen dùng nụ cười che giấu các loại cảm xúc của chính mình, trên mặt hắn nở nụ cười, đại đa số thời điểm đều như mang mặt nạ, chỉ có ở trước mặt người nhà, nụ cười của hắn mới phát ra từ trong trái tim.

Ngược lại, Lý Nhạc không nhịn được, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Ngươi dám bắt nạt người nhà ta, đại ca ta nhất định sẽ cho ngươi vào đại lao!"

Vương Đông vừa nghe, lông mày dựng lên định mắng chửi người, lúc này, thanh niên nhắn lời thở hổn hển chạy tới, vội vàng nói: "Thôn trưởng, Lý chính bảo ta nói cho ngài biết, muốn ngài đừng làm khó nhà Lý tứ, nếu nhà Lý tứ có chuyện gì cần giúp một tay, ngài nhất định phải giúp, nếu không giúp được, phải đi trấn trên tìm hắn nghĩ biện pháp."

Lời vừa nói ra này, tất cả mọi người đều kinh hãi, nhất thời nét mặt trở nên vô cùng đặc sắc, cũng bắt đầu hối hận.

Vẻ mặt phách lối một giây trước còn ở trên mặt Vương Đông, nghe được tin tức này, chỉ một cái chớp mắt, sắc mặt lập tức thay đổi nở nụ cười lấy lòng, có chút khẩn trương nói: "Cái đó, Lý Văn, ta... lúc nãy ta chỉ đùa giỡn với ngươi mà thôi, ngươi đừng để trong lòng, ngươi cũng đã nghe thấy rồi chứ, sau này nếu có chuyện gì không như ý, ngươi tìm đến ta là được, nếu ngươi không thích ai, ta lập tức giúp ngươi thu thập hắn!"

Nịnh hót! Lý Nhạc, Lý An, Chu Nguyên đều rất khinh thường nhìn chằm chằm Vương Đông.

Lý Văn liếc mắt nhìn người chạy tới truyền lời, hình như không phải người trong thôn, ánh mắt lóe lên, mỉm cười nói với Vương Đông: "Vậy thì cám ơn thôn trưởng, thôn trưởng còn lục soát tìm bạc hay không? Nếu như không lục soát nữa thì chúng ta còn phải về nhà ăn cơm."

https://thuviensach.vn

"Không lục soát, không lục soát, các ngươi trở về ăn cơm, ăn cơm đi." Vương Đông vội vàng khoát tay, nặn ra một nụ cười nói.

Lý Văn cười, nâng ba đứa bé Lý Nhạc lên xe bò, vốn một nhóm người vây quanh xe bò lập tức tự động nhường ra một con đường, Lý Văn lễ phép nói một câu cám ơn, rồi vội vàng dắt xe bò đi vào trong thôn, không bao lâu đã trở về trong nhà.

Trong phòng bếp, Lý Noãn còn lôi kéo Tô thị và Tương thị làm bánh khoai lang và canh thịt ớt.

Bánh khoai lang rất đơn giản, thái sợi khoai lang, ngâm ở trong nước sạch mười phút, vớt lên thêm đường trộn đều, đường bao nhiêu căn cứ vào khẩu vị của từng người, sau đó trộn vào một ít bột mì, trộn đều sau để ở trong chén, dùng cái muỗng đè cho bằng rồi bỏ vào trong vỉ hấp chưng khoảng 20' là đại công cáo thành.

Canh thịt ớt cũng có chút phiền toái, Lý Noãn không thể chỉ dựa vào lời nói, quyết định tự tay nấu.

Trước khi nấu, đầu tiên phải chuẩn bị đầy đủ hết tất cả nguyên liệu, hoa khô tiêu, ớt khô cắt nhỏ, tép tỏi, tương đậu, trong nhà có mầm đậu và bắp cải, Lý Noãn cũng tự chọn ra một số, rửa sạch, vốn nàng muốn tự động thủ, nhưng Tô thị và Tương thị đều không cho nàng đụng nước lạnh, hết cách rồi, nàng chỉ có thể ở bên cạnh nhìn.

Sau đó chính là cắt thịt, Lý Noãn muốn tự mình thái, rồi lại bị Tương thị tới tự thái.

"Noãn Nhi nha đầu, trong bụng con còn đứa bé đấy, không thể đụng vào nước lạnh, cũng không thể đụng vào những thứ máu tanh này, không tốt với con, con nói là được rồi, thịt này con đừng đụng vào, bà già này bảo đảm sẽ không cắt hỏng của con đâu." Tương thị cười nói.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn vừa cảm động vừa không biết làm thế nào, dở khóc dở cười: "Tương bà bà, gia đình chúng ta là gia đình nông dân, chú ý nhiều như vậy làm gì?"

"Vậy không được, ta có thể chú ý thì chú ý, chuyện này nếu mà bình thường, bà già này cũng không dành việc này với con, vì biết rõ không nói được với con." Tương thị nghiêm chỉnh nói.

Tô thị ngồi thái bắp cải bên cạnh cũng nói: "Noãn Nhi, nghe Tương bà bà của con đi, nếu nhà chúng ta bận quá, hết cách rồi mới cho con làm, hiện tại chúng ta lại không bận."

"Được rồi ạ, mẹ, Tương bà bà, con sai lầm rồi còn không được à." Lý Noãn vội vàng nhận sai, tiếp theo cười sờ bụng, nói: "Con xem đi, con còn chưa ra đời, bà ngoại của con và Tương bà bà đã cưng chiều con như vậy rồi, nếu con chào đời, có lẽ sẽ nâng con lên tận trời đấy, tất cả hạnh phúc đều rơi vào trên người con đấy."

Nghe Lý Noãn nói như vậy, Tô thị và Tương thị đều nở nụ cười, Tô thị cười mắng: "Nha đầu ấy, nói ngọt như đường."

"Mẹ, chúng ta đều là hủ mật, con còn cần phải đi chỗ khác trộm sao?" Trên mặt Lý Noãn đều là nụ cười hạnh phúc, nói với Tương thị: "Tương bà bà, miếng thịt cắt mỏng hơn so với bình thường là được, bề ngang có thể rộng hơn một chút."

"Bảo đảm cắt tới khi nào con hài lòng." Trên phương diện cắt thái, Tương thị rất tự tin, cười đáp một câu, rồi cắt thật nhanh.

Đợi đến khi một lồng hấp bánh khoai lang ra nồi, đợi nấu nước sôi, Lý Noãn nhúng tất cả mầm đậu, cải trắng qua nước, vớt lên đặt ở trong một chậu lớn sạch sẽ, sau đó đổ nước đi, cho thêm một chút mỡ lợn, đợi đến khi mỡ nóng tám phần, cho thịt vào xào lăn thành màu trắng rồi vớt lên bỏ vào trong chén, trong nồi còn dư lại chút mỡ, đổ nửa bát ớt khô đã cắt nhỏ vào

https://thuviensach.vn

nôi, quấy đều sau đó cho thêm mấy tép tỏi cắt thành hai nửa, trộn lên xào một lát, ngửi thấy được mùi thơm của tiêu, thì đổ hơn phân nửa chén tương đậu vào, rồi tương ớt, thêm nước, thêm hai muỗng lớn muối, một muỗng canh nước tương, nấu sôi bỏ thịt vào nấu thêm hai phút, cuối cùng đã xong.

Lý Noãn vừa bận rộn làm việc, vừa nói rõ với Tô thị và Tương thị: ". . . . . Bước làm cuối cùng này, chỉ cần thêm nước nấu nồi thịt thêm chút nữa là xong."

"Cái này không phải cũng nấu xong rồi sao? Rất thơm, cũng không biết nửa bát tiêu ớt, có thể quá cay hay không." Tô thị có chút lo lắng nói.

"Mẹ, tuyệt đối sẽ không cay, mặc dù bỏ nhiều tiêu, nhưng chỉ có một chậu như vậy thôi mà." Lý Noãn vừa rửa sạch nổi, vừa cười nói: "Nồi thịt này không đủ thơm, còn phải thêm một tầng dầu sôi."

Nói xong, đổ nửa bát dầu cải vào trong nồi đã khô nước, ném vào một ít hoa tiêu và nửa bát tỏi viên, đợi đến khi dầu sôi rồi, trực tiếp múc một vá lớn tưới lên chậu thịt.

Xì xèo một tiếng, một mùi thơm bay khắp mọi nơi, cả phòng bếp cũng đều là mùi thơm.

Sau đó Tô thị và Tương thị lại chưng miến cải trắng, xào đậu hũ trong nhà làm, ba người bưng bốn năm món ăn cùng với bánh màn thầu Tương thị chưng lúc sáng sớm đi tới phòng trước.

Trong phòng, Lý Văn đang nói chuyện với Lý Đức, Tô thị thấy được, lúc này mới nhớ tới chuyện Vương Đông dẫn người đi cửa thôn chặn Lý Văn, trái tim căng thẳng, sau đó lại thở phào nhẹ nhõm.

Lúc ăn cơm, Lý Văn mới cười nói chuyện đã xảy ra ở cửa thôn, hời hợt sơ lược chuyện xung đột đó, nghe thấy như thế mấy đứa bé Lý An đều không vui, muốn chen miệng bổ sung, tuy nhiên bị cái trừng của Lý Noãn

https://thuviensach.vn

làm ngậm miệng, tất cả đều ngoan ngoãn cúi đầu ăn cơm, cũng may canh thịt ớt sắc hôm nay rất ngon, ba đứa bé đều hết sức thích thú, rất nhanh đưa toàn bộ sự chú ý vào ăn cơm.

Cuối cùng, Lý Văn nhắc tới chuyện Lý Nhất Thông phái người tới truyền lời: "Ông ta bảo Vương Đông chăm sóc cho nhà chúng ta, nhị muội, muội nói xem rốt cuộc Lý Nhất Thông muốn làm gì?"

"Văn Nhi, người ta là Lý chính, chẳng lẽ âm mưu gì của chúng ta? Người ta làm như vậy, đó là người ta độ lượng không so đo với chúng ta. Tối ngày hôm qua, cha nghe Liễu Nhi nói các con từ chối lời mời tiệc của Lý chính, lúc ấy đã nghĩ Lý chính người ta sẽ trách tội, con thấy không, không ngờ người ta chẳng những không tức giận, còn chiếu cố chúng ta nữa, tốt biết bao, sau này gặp phải, các con phải lễ phép với người ta." Lý Đức trịnh trọng giảng dạy, trên mặt mang theo nụ cười vui vẻ, cảm thấy Lý Nhất Thông vô cùng tốt.

Tô thị và Tương thị liếc mắt nhìn nhau, cũng không nói gì.

Nếu như Lý Nhất Thông thật sự tốt, cũng sẽ không để cho thứ người như Vương Đông làm thôn trưởng, mặc kể ở phương diện nào, Vương Đông đều không thích hợp làm thôn trưởng, nhưng Vương Đông làm được thôn trưởng, là vì sao? Chuyện này còn không phải là vì trừng trị nhà bọn họ.

Lý Noãn âm thầm im lặng, dứt khoát gắp thêm cho Lý Văn một miếng thịt phiến, cười nói: "Đại ca, hôm nay huynh mệt mỏi rồi, ăn nhiều thịt một chút."

"Cám ơn nhị muội." Lý Văn mỉm cười ăn thịt, nở nụ cười ấm áp, nói: "Cha, người cứ thoải mái đi ạ, sau này gặp Lý chính đại nhân, chúng con nhất định sẽ ‘rất’ lễ phép, hơn nữa 'sẽ' chào hỏi ông ấy."

https://thuviensach.vn

Đang ăn bánh khoai lang, Lý Noãn nghe thấy lời nói đó, thiếu chút nữa nhịn không được bật cười, cũng vội vàng gật đầu theo, nói: "Đúng vậy cha, nhất định chúng con sẽ ghi nhớ điều 'tốt' của Lý chính đại nhân."

Thấy nhi tử nữ nhi đều hiểu chuyện như vậy, Lý Đức rất hài lòng, gật đầu nói: "Như thế mới đúng, người khác đối tốt với chúng ta, chúng ta không thể quên được cái tốt của người ta, làm người, phải có lương tâm, không để ý những chuyện nhỏ nhặt, như vậy mới sống thẳng lưng, không để người ta coi thường."

"Vâng, cha nói đúng lắm." Lý Noãn cười qua quýt nói một câu, đang muốn gắp cải trắng trong nồi canh thịt ớt, đã bị Tô thị cản lại.

"Noãn Nhi, cái này quá cay, không tốt cho đứa bé trong bụng con, đừng ăn nhiều như vậy, chờ đứa bé sinh ra, con qua tháng, thích ăn gì mẹ đều không cản con." Tô thị ân cần nói.

Lý Đức cũng gật đầu nói: "Nhị nha đầu, nghe lời của mẹ con, đừng ăn cay như vậy."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 60.2

Lý Noãn suy nghĩ một chút, dường như cũng có chuyện như vậy, chỉ có thể đau buồn chuyển đôi đũa sang phía miến cải trắng hầm cách thủy, làm bộ đáng thương ăn thức ăn thanh đạm, trong mũi đều là mùi vị mê người của thịt ớt, trong lòng bị tra tấn vô cùng, nhìn mọi người vui sướng ăn thịt ớt, nàng vuốt bụng âm thầm thở dài.

Con à, mẹ con chỉ vì con, thức ăn ngon trước mặt cũng không thể ăn nhiều, sau này nếu con không nghe lời của mẹ, mẹ sẽ lấy mông đè chết con đấy. . . . . .

Ăn xong cơm tối, Lý Noãn mới bắt đầu chỉnh sửa lại thu hoạch hôm nay, tính toán tiền chuyên cần của mỗi người trong nhà cũng ghi chép toàn bộ vào trong sổ sách.

Lý Văn đỡ Lý Đức tập đi ở trong sân một lát, đưa ông trở lại trong phòng, mới đến chỗ Lý Noãn nói rõ chuyện lúc buổi chiều tối nay.

Vừa vào phòng, thấy Lý Noãn chống cằm ngồi ở trên kháng ngẩn người, đã đi qua cười, hỏi: "Nhị muội, đang suy nghĩ gì đấy?"

"Ồ, thì ra là đại ca." Lý Noãn lấy lại tinh thần, cười nói: "Không nghĩ gì, đang rối rắm đặt tên cho con sau khi ra đời."

"Không bằng theo họ Lý của chúng ta?" Lý Văn ngồi vào trên kháng, cười đề nghị.

https://thuviensach.vn

"Như vậy không tốt lắm đâu." Lý Noãn lý trí lắc đầu nói: "Vừa nghe cũng biết nó không có cha, người khác hỏi tới muội không biết sẽ nói cái gì."

"Cũng đúng, vậy nhị muội cảm thấy nên họ gì?" Lý Văn cẩn thận suy nghĩ một phen, cũng cảm thấy lời này có lý, thì cười hỏi.

Lý Noãn dí dỏm trừng mắt nhìn, nói: "Dù sao cũng không biết cha nó là ai, không bằng tìm cái họ mà muội thích, họ. . . . . Ừ, Bách Lý đi, hi vọng sau này đứa bé của muội có thể trở thành là Bách Lý Thiêu Nhất (Bách Lý là trăm dặm), ngàn dặm chọn một, ngàn dặm mới tìm được một, thậm chí còn là cường giả thiên hạ vô song."

"Đã như vậy, không bằng gọi là Bách Lý Vô Song luôn, tên con trai hay con gái đều thích hợp." Lý Văn cười nói.

"Vâng, vậy cái tên này luôn, hôm nào nói một tiếng với cha mẹ." Lý Noãn rất hài lòng gật đầu một cái.

Ở thời đại này, đặt tên cho con cái là chuyện của trưởng bối, coi như mình lấy, cũng phải báo với trưởng bối một tiếng, trưng cầu sự đồng ý của bọn họ.

Quyết định chuyện đặt tên, Lý Noãn mới nhớ tới, hỏi: "Đúng rồi đại ca, huynh tới có chuyện gì không?"

Lý Văn cười nói: "Chỉ muốn hỏi một câu, nhị muội có ý kiến gì với hai người Lý Nhất Thông và Vương Đông?"

"Để cho muội nói, muội cảm thấy Lý Nhất Thông rất giảo hoạt, Vương Đông ấy à, là một quân cơ rất thuận tay, đại ca cảm thấy thế nào?" Lý Noãn nói xong, dí dỏm trừng mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng xảo quyệt của nàng, Lý Văn không khỏi nhíu lông mày, có chút kinh ngạc hỏi: "Nhị muội, có phải muội đoán được gì rồi phải không?"

"Thì cũng chỉ đoán được những lời nói của đại ca lúc ăn cơm mà thôi." Lý Noãn rất không khiêm tốn cười nói.

Nàng là đại sư dưỡng sinh, cũng là người lăn lộn ở trên thương trường, những thủ đoạn của Lý Nhất Thông, nàng nhìn thấy mở đầu cũng sẽ biết được sau đó, hoàn toàn không cần nghĩ.

"Thật đúng là chuyện gì cũng không gạt được muội." Lý Văn không khỏi bất đắc dĩ cảm khái một câu, chủ động phân tích chuyện buổi tối, "Người truyền tin được Lý Nhất Thông phân phó, tới rất sớm, nhưng vẫn ở phía xa nhìn, đợi cho Vương Đông và huynh xảy ra tranh chấp, hắn mới chạy đến giả bộ như mới chạy đến, không phải là để cho chúng ta nhớ kỹ ân tình của Lý Nhất Thông sao, đáng tiếc người truyền tin giả bộ không giống, nói tới nói lui làm liền mạch không hổn hển, thêm nữa huynh đã sớm phòng bị với ông ta, một chiêu không có tác dụng với chúng ta."

"Đại ca, cũng đừng quên, một chiêu này có tác dụng với cha chúng ta." Lý Noãn cười nhắc nhở một câu, ở chỗ sâu trong con ngươi xẹt qua ánh sáng cơ trí.

"Đây cũng là một vấn đề." Lý Văn không khỏi khẽ nhíu lông mày, ngược lại đề nghị: "Nhị muội, chúng ta nên sửa lại tật xấu của cha rồi, tiếp tục như vậy nữa không được."

"Không, đại ca, chúng ta còn phải chờ một thời gian nữa." Lý Noãn cười lắc đầu, "Ít nhất phải biết rõ ràng chuyện giữa nhà cũ và cha đã rồi mới tính đến. Thật lâu trước muội đã nhìn ra, cha và mẹ khác nhau, mặc dù mẹ luôn nhẫn nhịn chịu đựng mọi chuyện, tính tình cũng dịu dàng, nhưng mà trong lòng luôn thấy rõ ràng tất cả mọi chuyện, cho nên hôm đó muội

https://thuviensach.vn

mới dám hạ liều thuốc mạnh uốn nắn bà. Nhưng cha lại không nhìn rõ ràng, thật ra thì cha rất thông minh, huynh thấy không khi chúng ta nói móc nhị bá, ông lập tức có thể hiểu được, nhưng phương thức ông đối xử với người khác lại không giống với tư duy của người bình thường, dường như hình ảnh của người khác còn chưa đi vào trong lòng ông, tiến vào khúc cong, tiến vào trong ngõ cụt cuộc sống tốt đẹp."

Lý Noãn nói xong, không nhịn được nhíu mày, rơi vào im lặng, Lý Văn cũng không mở miệng nói chuyện.

Đối với tình huống không có cách nào giải thích hợp lý này, may là đầu óc hai huynh muội thông minh, nhất thời cũng không có biện pháp nghĩ ta nguyên nhân trong đó.

Một lát sau, Lý Văn mới cười nói sang chuyện khác: "Vừa nhắc tới nhà cũ, hôm nay ngược lại có chút kỳ quái, theo lý thuyết, nghe Vương Đông dẫn người đi chặn huynh lục soát tìm bạc, nhất định đám người nhị bá sẽ tới tham gia náo nhiệt nhưng bọn họ lại không đến."

"Có lẽ là có chuyện gì đó kéo chân, mà mặc kệ ông ta, không đến mới tốt hơn, tốt nhất vĩnh viễn đừng đến, cách tốt nhất cách chúng ta càng xa càng tốt, đó mới tốt nhỉ." Lý Noãn bắt đầu mơ ước.

Vậy mà thực tế luôn không như mong muốn, vừa rạng sáng ngày hôm sau, Lý Noãn mới vừa tỉnh ngủ, đang muốn ngủ nướng thêm một giấc nữa, đã nghe được gào thét bên ngoài viện.

"Sắp chết, sắp chết rồi, lão tứ, vợ lão tứ, chuyện như vậy các ngươi không thể không giúp một tay! Ta thật là mạng khổ, quen biết một người như vậy. . . . ." Đi tới một chỗ bên ngoài sân nhà Lý Noãn, Vương thị bắt đầu hắng giọng lớn tiếng gào, không có bao nhiêu lâu, hàng xóm cũng bị bà ta bắt đầu trách móc.

https://thuviensach.vn

"Xảy ra chuyện gì, xảy ra chuyện gì vậy?" Tô thị nhanh nhẹn mặc y phục xong đi ra, vội vàng ra khỏi gian phòng đi mở cửa.

Cửa vừa mở ra, đã nhìn đến một đám người trong thôn vây ở ngoài cửa viện, Vương thị ngồi ở ngưỡng cửa khóc lớn, nhưng chỉ nghe tiếng khóc chứ không thấy nước mắt.

Thấy Tô thị ra ngoài, Vương thị lập tức khóc lớn hơn, âm thanh thê thảm, nói: "Đại ca bài bạc thua, người ta tới cửa đòi bạc, nói nếu không đưa, sẽ lấy mạng của chúng ta, chuyện này phải làm sao đây, vợ lão tứ à, muội không thể để mặc như thế. . . . . ."

"Nào có nghiêm trọng như vậy. . . . . Thua, thua bao nhiêu bạc?" Tô thị đang muốn đồng ý, nhớ tới lời nói của Lý Noãn, do dự một chút, vòng vo hỏi tình huống trước.

Thấy Tô thị không đồng ý, Vương thị sửng sốt một chút, sau đó càng thêm thảm đạm khóc lớn, nói: "Một trăm lượng bạc, một trăm lượng bạc đấy!"

"Gì? Một. . . . . Một trăm lượng bạc?" Tô thị giật mình trợn to mắt, thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi của mình.

Đám người vây xem càng thêm hít vào một ngụm khí lạnh.

Một trăm lượng bạc, đây quả thực là con số khó có được, thật sự là đập nồi đập chậu cũng không gom đủ được, chỉ là gần đây nhà Lý tứ phát tài, còn mua đất đai. . . . . .

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cũng không chen miệng vào.

Vương thị thấy thế, càng lớn tiếng khóc la ầm lên: "Vợ lão tứ a, cũng không phải muội không biết, tất cả bạc của nhà cũ, đều dùng vào việc xem bệnh cho lão thái thái rồi, một đồng cũng không lấy ra được, nào có một

https://thuviensach.vn

trăm lượng bạc đưa người ta chứ, vợ lão tứ à, lão gia tử, lão thái thái cũng gấp đến tức giận rồi, nếu tiếp tục như vậy, sẽ sinh bệnh nặng hơn đấy!"

"Chuyện này. . . . . ." Tô thị khổ sở nhìn Vương thị, lại nhìn người trong thôn vây xem ngoài cửa, nhất thời cũng không biết nên mở miệng thế nào.

Một trăm lượng bạc, đó cũng không phải là con số nhỏ gì, bà làm gì có?

Về phần tìm Lý Noãn và Lý Văn lấy tiền, bà sẽ không nghĩ tới. Không nói tiền kia thuộc về ai, dựa vào Lý Noãn và Lý Văn khổ sở lắm mới kiếm được tiền mua 20 mẫu đất, bà không thể mở miệng nói Lý Noãn đưa tiền cho nhà cũ được.

Thấy Tô thị dường như không muốn đáp ứng, lúc này Vương thị tóm lấy hai tay Tô thị, càng thêm lớn tiếng: "Vợ lão tứ à, các ngươi cũng không thể thấy chết mà không cứu, không phải chỉ một trăm lượng bạc thôi sao, đây cũng chỉ là chuyện đơn giản với các ngươi thôi mà, không phải ngày hôm qua các ngươi kiếm được một trăm lượng bạc sao, đây chính là chuyện cả thôn đều biết, chẳng lẽ các ngươi muốn trơ mắt nhìn chúng ta chết sao vợ lão tứ, ngươi không thể ác tâm như vậy, lão thái thái. . . . . ."

"Nhị tẩu tử, nhà ta nào có bạc, các người đang làm khó người mà?" Tô thị bị Vương thị kéo tay đến phát đau, nghe Vương thị kéo chuyện lên đầu lão gia tử lão thái thái, cũng có chút nóng nảy.

Nhà bà nào có bạc, cũng là Vương Đông loan tin ra ngoài, bà đi chỗ nào lấy bạc cho bà ta đây?

Vương thị đâu chịu tin, nghe xong lời này, chợt đẩy Tô thị ra, đẩy Tô thị lảo đảo thiếu chút nữa té ngã, chính bà ta đặt mông ngồi xuống trên mặt đất sát ngưỡng cửa, bắt đầu la lối om sòm mắng to: "Vợ lão tứ, ngươi thay đổi rồi! Ngươi lòng dạ đen tối, ngươi ác độc, không phải chỉ một trăm lượng bạc thôi ư, có thể quan trọng hơn mạng người à? Ngươi thật độc ác, có ý muốn hại chết chúng ta mà!"

https://thuviensach.vn

Tô thị bị nói đến sắc mặt lúc trắng lúc xanh, ngây tại chỗ không biết trả lời như thế nào, người chung quanh cũng bắt đầu chỉ chỉ chỏ chỏ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Không Thôi

Đúng lúc này, Lý Văn mỉm cười đi từ trong phòng ra, đi tới cửa viện đứng ở trước mặt Tô thị, nhàn nhạt liếc nhìn mọi người.

Không biết là biểu hiện lập uy gần đây của Lý Văn dọa, hay những người này chột dạ, tóm lại, vốn đám người còn xôn xao khi thấy Lý Văn xuất hiện, lập tức im lặng.

Thấy mọi người nể mặt như vậy, nụ cười của Lý Văn càng thêm ôn hòa, nhìn cũng không nhìn Vương thị đang ầm ĩ trên đất, chỉ mỉm cười nhìn về phía mọi người vây ở ngoài cửa viện: "Nhị bá mẫu, cháu nghĩ bá mẫu nhầm rồi ạ, bài bạc thua là đại bá, hại chết các người, tất nhiên cũng là đại bá, bá mẫu chạy đến nhà cháu trách lên đầu mẹ cháu, đây là đạo lý gì?"

Bàn về giọng nói lớn nhỏ, giọng nói ôn hòa của Lý Văn tuyệt đối không so được với Vương thị, nhưng kì lạ là trong nháy mắt lại làm cho Vương thị ngậm miệng.

Rất dễ nhận thấy, mặc dù Vương thị đang la lối om sòm, nhưng vẫn cũng chú ý động tĩnh xung quanh.

Thấy Vương thị yên tĩnh lại, Lý Văn mỉm cười nhìn về phía bà ta nói: "Nhị bá mẫu, không phải trong tay các người còn bảy tám mẫu đất, trong tay đại bá cũng có bảy tám mẫu đất, các người một người bán đi bốn mẫu đất, không phải đủ tiền trả rồi sao, chẳng lẽ các người tình nguyện chết cũng muốn giữ đất? Nhị bá mẫu, ban đầu khi nhà chúng cháu cực khổ, mẹ cháu bán toàn bộ đồ cưới đi, chúng cháu ăn trấu nuốt rau, cũng không

https://thuviensach.vn

chống đỡ nổi ư? Đồ cưới của các người, có bán ra ngoài cũng còn lại ba bốn mẫu, còn dư dả hơn chúng cháu năm đó nhiều, không chết được, trừ phi chính các người muốn chết, vậy chúng cháu cản cũng không cản được, nhị bá mẫu, bá mẫu nói đúng không?"

Người vây xem nghe thế, đều gật đầu nói đúng rồi, nhà mình thiếu tiền không muốn trả, lại đổ thừa đến trên đầu người khác, thật là quá đáng.

Nếu như quả thật không trả được vậy còn tìm cách khác được, đây rõ ràng có thể trả hết, còn tới muốn sống muốn chết làm ầm ĩ, đây là chuyện gì chứ?

Vương thị há miệng muốn nói điều gì đó, đã nghe được Lý Văn tiếp tục mỉm cười nói: "Hơn nữa nhị bá mẫu, nhà chúng cháu có nghĩa vụ hiếu kính gia gia, nãi nãi, nhưng hiện tại nhị bá mẫu không nên yêu cầu nhà chúng cháu cung cấp cho các thúc bá, các bá mẫu, mặc kệ chuyện này là gì, đều không hợp lễ nghĩa, nhị bá mẫu, bá mẫu nói chúng cháu lòng dạ hiểm độc, chúng cháu chiếm tiện nghi của bá mẫu chỗ nào, nói lung tung như thế, khi chết nhất định xuống địa ngục."

Lý Văn vừa thốt ra lời kia, những người vừa nãy còn chỉ trỏ Tô thị nhất thời đều thay đổi sắc mặt.

Vậy mà Vương thị cũng là người cá lợn chết không sợ bỏng nước sôi, hoàn toàn không sợ những thứ này, bà ta định mở miệng nhưng dứt khoát quỳ xuống dưới chân Lý Văn, cũng không nói nhà mình còn đồ cưới, chỉ khóc lớn nói: "Đại chất tử, nhị bá mẫu van cháu, cháu hãy giúp đỡ, một trăm lượng bạc đối với các cháu mà nói cũng không tính là gì, không phải chỉ cần một ngày là có thể kiếm về được sao, nhị bá mẫu dập đầu với cháu!"

Vốn thôn nhân đã yên tĩnh lại lập tức nổ tung, không ít người cũng bắt đầu khuyên Tô thị, khuyên Lý Văn đưa bạc.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Vương thị làm như vậy rất quá đáng, nhưng dù sao trưởng bối quỳ xuống trước vãn bối, đây chính là chuyện không có đạo lý!

Tô thị hoàn toàn ngây dại, trong lòng rét run, trên thế giới này tại sao có thể có một bá mẫu như vậy, vì lừa gạt tiền, chỉ vì gạt tiền mà quỳ xuống dưới chân cháu mình, chuyện này của bà ta rõ ràng là chặt đứt may mắn của Lý Văn, nếu như truyền đi, còn không biết người khác sẽ nói như thế nào, bà ta muốn cho sau này Lý Văn không còn biện pháp làm người mà!

Lý Văn cười cười, ung dung đi tới bên cạnh Vương thị, cũng không quản Vương thị không tình nguyện thế nào, lôi bà ta lên nói: "Nhị bá mẫu, đi đứng không tốt cũng đừng đi lại bên ngoài, nghe nói lần trước bá mẫu dấu riêng cây trâm mẹ cháu hiếu kính nãi nãi, nhị bá tức giận, thiếu chút nữa đánh gãy chân của bá mẫu, không ngờ cho đến bây giờ vẫn chưa tốt được, nhị bá xuống tay cũng quá ngoan độc, bá mẫu xem sao bá mẫu không cẩn thận như vậy, chúa thấy mà đau lòng, nhị bá mẫu, đi, cháu đưa bá mẫu về nhà."

Vương thị ngây người, lập tức giùng giằng không muốn đi, nhưng làm gì Lý Văn cũng không thả bà ta ra, quýnh lên, bà ta khóc lớn tiếng gào to: "Nói bậy, chân ta rất tốt không thành vấn đề, cây trâm kia chỉ đáng giá hơn ba lượng bạc, ta chỉ giữ lại số lẻ, còn lại tất cả đều đưa cho nhị bá của ngươi, hắn. . . . . ."

Lý Văn khẽ cười cắt ngang bà ta: "Nhị bá mẫu, bá mẫu đừng nói dối cháu, cháu hiểu cả, bá mẫu xấu hổ khi mọi người biết, được rồi, cháu không nói chuyện này nữa, cháu đưa bá mẫu về nhà trước."

"Ta không nói dối, các ngươi là những người máu lạnh, thấy chết mà không cứu, người máu lạnh mà! . . . . . ." Vương thị đưa một cái tay ra đang chuẩn bị bám chặt khung cửa chết cũng không chịu buông tay, gào lên.

https://thuviensach.vn

Lý Văn khẽ nhíu lông mày, dứt khoát buông Vương thị ra, mặc cho bà ta ôm khung cửa ngồi trở lại trên đất lần nữa, cười hỏi: "Không phải nói đại bá thiếu không ít bạc, một đồng cũng không lấy ra được? Trong tay nhị bá có bạc, mặc dù thiếu một chút, cũng nên giúp chứ nhỉ, chính các ngươi đều không bỏ tiền bảo vệ mạng của mình, nói ra người nào tin tưởng? Sẽ không phải là đại bá không thua hết tiền, mà là nhị bá mẫu bịa ra, tới đùa giỡn nhà ta?"

Thôn nhân vây xem nghe thấy, phần lớn lộ ra nét mặt bừng tỉnh hiểu ra, là Vương thị tới lừa bạc?

Vương thị tắt tiếng, con ngươi đảo lòng vòng, trực tiếp gào to vào trong sân: "Lão Tứ ơi, đệ xem con của đệ nói chuyện với nhị bá mẫu của nó thế nào này, cái này còn muốn cho người ta sống nữa hay không đây. . . . . ."

Lý Văn nhìn Vương thị, đi tới bên cạnh Tô thị sắc mặt đang trắng bệch, có chút đau lòng nói: "Mẹ, trời còn chưa sáng đâu, mẹ đi vào ngủ thêm chút nữa đi ạ."

"Không, mẹ không mệt, Văn Nhi, mẹ ở chỗ này cùng với con." Tô thị chợt hiểu lấy lại tinh thần nói, giọng điệu kiên định. Ánh mắt bà nhìn về phía Vương thị, trong mắt không còn thân thiết trước kia, mà là tràn đầy đề phòng.

"Không có chuyện gì cả, mẹ đi vào ngủ, nhị bá mẫu làm ầm ĩ như vậy, con sợ đánh thức cha." Lý Văn mỉm cười nói.

"Văn Nhi, con phải coi chừng đấy." Tô thị do dự một chút, rồi gật đầu dặn dò một câu, sau đó lạnh nhạt nhìn Vương thị một cái, xoay người trở về phòng.

Nếu để cho Vương thị rống như vậy nữa, lấy tính khí của Lý Đức, sợ là sẽ muốn bò ra ngoài, bà phải trở về phòng chặn Lý Đức lại.

https://thuviensach.vn

Không biết có phải bị hành động của Vương thị kích thích hay không, Tô thị vừa vào phòng, thấy Lý Đức đang mặc y phục, giữa hai lông mày toát ra một làn sương lạnh, thay đổi tính khí dịu dàng ngày trước, lời nói quyết liệt: "Lý Đức, rốt cuộc ai là vợ của ông, rốt cuộc ai là vợ của ông?! Ông đi ra ngoài thì ông đừng trở lại cái nhà này nữa!"

Nói xong, đặt mông ngồi ở trên kháng khóc, cơn uất ức nhiều năm qua bị đẩy hoàn toàn ra ngoài, Tô thị không kiềm chế tâm tình của mình được.

Lý Đức mặc y phục được một nửa, thì tiếng khóc rống này đã đổ ụp xuống, còn chưa hiểu tình huống gì, đã nhìn đến Tô thị khóc rất thương tâm, hai người ở chung một chỗ gần hai mươi năm, đây là lần đầu tiên ông thấy Tô thị rơi lệ, hơn nữa còn đau lòng như vậy, lập tức đau lòng không thôi đi qua ôm bà, lại bị Tô thị đẩy ra.

"Không phải ông muốn đi giúp người khác bắt nạt con của chúng ta sao, ông đi đi, ông đi đi, đi ra ngoài cũng đừng trở về nhà nữa!" Tô thị đã khóc không thành tiếng.diễn đàn lê quý đôn

Lý Đức vừa nghe, như vậy cũng được sao, vội vàng nói: "Liễu Nhi, bà nói cái gì vậy, ta chỉ muốn đi xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thôi mà, nhị tẩu ầm ĩ như vậy, ta sợ ngộ nhỡ xảy ra chuyện gì, không biết ăn nói thế nào với nhị ca."

Tô thị mang một bụng uất ức, lại đang nổi nóng, lời này của Lý Đức quả thực là thêm dầu vào lửa, Tô thị nghe càng thêm lạnh lẽo, trực tiếp gào với Lý Đức: "Ông chỉ biết nhị ca của ông! Lý Đức, ta gả cho ông gần hai mươi năm, ở trong lòng ông ta còn không bằng nhị ca của ông, còn không bằng nhị tẩu của ông, ông không suy nghĩ cho ta, không suy nghĩ cho con cái, ông đi đi, đi mà sống với nhị ca nhị tẩu của ông!"

"Ta còn chưa đi mà." Thấy Tô thị kích động như thế, Lý Đức cũng lo lắng, vội vàng an ủi, "Liễu Nhi, đừng khóc có được hay không, ta không đi

https://thuviensach.vn

ra ngoài còn chưa được sao?"

"Ta không muốn nghe, hay nói chuyện với ông, ông đi đi!" Tô thị hoàn toàn không nghe lọt tai, kêu khóc đẩy Lý Đức ra, nước mắt giống như sợi dây chuyền trân châu đứt dây, từng hạt từng hạt rơi xuống.

Lúc này Tô thị đã uất ức đau lòng tới cực điểm, một khi uất ức gần hai mươi năm bộc phát, há một hai câu an ủi của Lý Đức là có thể an ủi được?

Lý Đức vội vàng cầm lấy tay Tô thị, nghĩ tới nhất định Tô thị bị uất ức cực lớn, hốc mắt cũng có chút ê ẩm, nói: "Liễu Nhi, ta không đi, ta không đi, ta giúp bà."

"Ông không đi? Ông nói ông không đi?" Giọng nói của Tô thị run rẩy, hất tay Lý Đức ra, khóc chất vấn, "Ta muốn không đi thì ông sẽ không đi? Mùa hè lúc đó, chút lúa mạch còn sót lại trong nhà cũng bị mất, đến cả trấu cũng không có mà ăn, Nhạc Nhạc thiếu chút nữa đói chết, ông còn ngăn ta không cho đi qua nhà cũ lấy chút thức ăn, có lẽ ta và ông cũng sống với nhau gần hai mươi năm rồi, cho dù chúng ta không có cơm ăn, hàng năm đồ đưa qua cho nhà cũ bên kia cũng không ít đi một phần, chúng ta cho ra bao nhiêu, ông không tính toán! Hiện tại nhà người ta đến bắt nạt trên đầu nhà chúng ta, ông có bò ra cũng muốn giúp người khác cùng nhau bắt nạt mẹ con ta, Lý Đức, ông mới là người không có lương tâm nhất, rốt cuộc ai là vợ của ông, ai là con của ông hả, Lý Đức, rốt cuộc ông có trái tim hay không!"

Nếu là trước đây, Tô thị tuyệt đối không nói ra những lời này, nhưng mà hôm nay bà nhìn thấy Vương thị quỳ xuống dưới chân Lý Văn, thì không nhịn được nữa.

Trước kia nhà cũ đối xử với bà như thế nào bà đều có thể nhẫn, có thể nhịn, ở trước mặt Lý Đức vẫn không oán trách, không nói nhà cũ một chút không tốt, nhưng Lý Văn là thịt trong lòng bà, bà trơ mắt nhìn con bị

https://thuviensach.vn

Vương thị bức bách lại không giúp được gì, vậy còn khó chịu hơn giết bà, hôm nay bà mặc kệ tất cả, ba chỉ muốn bảo vệ con của bà mà thôi.

Lý Đức bị hỏi đến á khẩu không trả lời được, nhìn dáng vẻ Tô thị khóc rống, cổ họng như nghẹn lại, trái tim cũng vỡ ra.

"Được, ông không đi, ta đi, ta đi được chưa, ta sẽ mang theo bọn nhỏ đi, ông hãy sống cả cuộc đời mình với những ca ca, tẩu tử của ông đi!" Thấy Lý Đức không nói lời nào, Tô thị dần dần từ uất ức đổi thành thất vọng và lạnh lẽo, đứng dậy đi ra ngoài.

"Liễu Nhi!" Lý Đức cuống quít muốn kéo Tô thị lại, lại không kéo được, quýnh quá lăn từ trên kháng xuống, ngã ầm ở trên đất.

truyện chỉ đăng duy nhất tại diễn đàn lê quý đôn những trang web khác chỉ là đồ chuyên đi ăn cắp không biết tự trọng.

Tô thị bước nhanh đi tới cửa nghe được tiếng động, theo bản năng quay đầu nhìn lại, phát hiện Lý Đức ngã xuống đất, cuống quít chạy tới đỡ ông lên, không nhịn được gục vào ngực ông khóc rống lên: "Đồ người không có lương tâm này, ông thật sự muốn bỏ mấy mẹ con ta mà."

Tính tình Lý Đức đôn hậu, hoàn toàn không biết giải thích như thế nào, một tay lấy ôm Tô thị vào trong ngực, cũng không nhịn được khóc lên, nghẹn ngào nói: "Liễu Nhi, đừng đi, nàng đừng đi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 61.2

Lý Noãn đứng lẳng lặng ở bên ngoài cửa sổ nhỏ, hốc mắt cũng không nhịn có chút cay.

"Nhị tỷ, mẹ khóc đến thật đau lòng, Nhạc Nhạc rất khổ sở." Lý Nhạc ôm eo Lý Noãn, hốc mắt đỏ ửng, khịt khịt lỗ mũi nói.

Lý Noãn khẽ mỉm cười, đưa tay vỗ vỗ đầu nhỏ của Lý Nhạc, nói: "Nhạc Nhạc ngoan, sau khi mẹ khóc sẽ trở nên rất vui vẻ."

Nói tất cả những che dấu trong lòng ra ngoài, tâm tình của người ta tất nhiên sẽ thoải mái hơn, có lúc, loại phát tiết này thậm chí có thể ảnh hưởng tâm trạng của một người khác, bởi vì nếu không nhìn thấu rõ ràng rồi, quá thương tổn đến một mức độ nào đó rồi cũng sẽ như vỡ đê.

Núi lửa bộc phát, nhất định là nó đã chịu phải áp lực đạt tới cực hạn, mới có thể đột nhiên phụt ra.

"Có thật không nhị tỷ?" Lý Nhạc nửa tin nửa ngờ trừng mắt nhìn, lông mi thật dài phía trên dính vào một chút nước mắt trong suốt.

"Dĩ nhiên, nhị tỷ đã gạt Nhạc Nhạc khi nào chưa? Đi, chúng ta trở về phòng chải tóc." Lý Noãn cười nói, lôi kéo Lý Nhạc trở về phòng.

Mới vừa rồi vừa nghe đến tiếng động, Lý Văn từ cửa nhỏ đi tới đây, thương lượng với nàng một lát mới đi ra từ cửa chính, sau đó nàng mang theo Lý Nhạc mặc quần áo tử tế, đến nơi này chờ đợi, mặc dù một màn này

https://thuviensach.vn

ở trong dự liệu của nàng, nhưng nàng vẫn không được nhịn mà đau lòng, mặc kệ đối với Tô thị hay Lý Đức, nàng đều xuất phát từ quan tâm người khác.

Nhưng mà, có bệnh nhìn như không sao cả, thậm chí như chuyện đương nhiên, đến mức độ cao hơn còn độc hơn cả thạch tín, nhất định phải trị!

Cửa viện, Vương thị bị cái nhìn xa lạ lạnh lùng của Tô thị thoáng trấn áp, rất khiếp sợ sửng sốt một chút, không đợi bà ta phục hồi tinh thần lại, đã bị Lý Văn mang theo nụ cười trên mặt "đỡ" lên, cách xa khung cửa.

"Nhị bá mẫu, mau dậy đi, trên đất lạnh, chỉ là nhị bá mẫu à, lời này của bá mẫu thật sự kỳ quái, cha ta còn đang ngủ, nhà ta lại không có người cầm đao đâm bá mẫu, sao bá mẫu lại sống không nổi nhỉ? Nhị bá mẫu, chẳng lẽ là bá mẫu bị nhị bá của ta đánh đến ngu ngốc, đừng làm rộn nữa, ta dẫn bá mẫu về nhà, nhị bá mẫu." Lý Văn mỉm cười, ôn hòa nói xong, trong tay âm thầm dùng sức, lôi kéo Vương thị đi về phía nhà cũ.

Người vây xem đã sớm xem đến mắt choáng váng, tất cả đều không hiểu ra sao, thấy Lý Văn đỡ Vương thị đi, theo bản năng tránh ra một con đường.

Vương thị thấy không thể ở lại được, há mồm muốn kêu la nói gì đó, Lý Văn khẽ nhíu lông mày, đáy mắt xẹt qua tia sáng không nhịn được, không biến sắc hung hăng nhéo ở trên eo bà ta một cái, trong miệng Vương thị nhất thời biến thành tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, cả người gần như cũng nhảy lên.

"Nhị bá mẫu, bá mẫu sao vậy, chân bị thương lại đau sao? Bá mẫu đừng nhảy, như vậy sẽ đau hơn." Lý Văn mỉm cười nói.

Không biết vì sao, dưới tình huống bên hông đau nhức nghe giọng nói dịu dàng như thế, Vương thị vẫn run rẩy theo bản năng, trong lòng xuất

https://thuviensach.vn

hiện sợ hãi, nhất thời quên mất phản kháng, bị Lý Văn đỡ đi về phía nhà cũ.

. . . . . .

"Đại ca xuống tay thật độc ác." Nhớ tới khi Tô thị và Lý Đức tranh chấp truyền tới một kêu thảm thiết vô cùng có lực, đang chải đầu cho Lý Nhạc, Lý Noãn cũng bật cười, lầm bầm lầu bầu nói một câu.

Nếu như không phải vì đâm cho Tô thị và Lý Đức một kim, thì Lý Văn nói nhảm với Vương thị nhiều như vậy làm gì, giọng nói này, rõ ràng còn lợi hại hơn 500 con vịt, làm cho đầu người cũng đau đớn.

Một buổi sáng như vậy, Tương thị cũng không ngủ được, chờ Vương thị bị Lý Văn kéo đi, phải đi phòng bếp thu xếp bữa sáng, trời vừa sáng, đám thợ làm đã tới rồi.

Khi ăn bữa sáng, Lý Văn đã cười trở lại, hốc mắt Tô thị còn hồng hồng, chỉ là nhìn nụ cười trên mặt của bà, còn có bộ dạng cười ngây ngô của Lý Đức cũng biết, hai người đã tốt như lúc ban đầu, tình cảm thậm chí kiên cố hơn trước kia.

Ăn bữa sáng xong, đám thợ không cần người nào thúc giục, đều rất chủ động bắt đầu làm việc.

Lý Văn để đũa xuống đi lên núi, Lý Noãn ở trong phòng ăn bữa sáng tiếp tục chế thuốc, giã thuốc, sau khi chuẩn bị xong, nhân lúc không ai thấy, chạy tới phòng bếp sắc thuốc.

Bị Lý Văn nghiêm trị như thế, vài ngày nay Vương thị không trở lại giày vò, Lý Noãn bảo mấy đứa bé Lý Nhạc ra ngoài hỏi thăm một chút, nhà cũ bên kia cũng không truyền ra cái gì không tốt, càng không có chuyện đánh bạc thua tiền, cũng không để ý nữa.

https://thuviensach.vn

Nhà cũ bên kia không ai tới đây gây chuyện, Vương Đông cũng cẩn thận tuân theo phân phó của Lý Nhất Thông, không tới bới móc, người một nhà Lý Noãn cũng mừng rỡ thanh tịnh.

Liên tiếp mấy ngày, trong sân cũng tràn ngập mùi thuốc, mà trước một đoạn thời gian, Lý Noãn cũng chế không ít thuốc viên, đám thợ thủ cũng tập mãi thành thói quen, đều biết Lý Đức dùng thuốc, nên không có ai hỏi nhiều.

Về phần trong nhà Lý Noãn xảy ra các loại chuyện kia, đám thợ nghe thấy cũng không có ai để ý tới, bọn họ đều được Lý Văn tự mình lựa ra, tư cách rất tốt, đều hiểu bổn phận của mình, chỉ cần Lý Văn tốt với bọn họ là được, còn những chuyện khác, không nên biết, bọn họ cũng sẽ không nghe loạn.

Chỉ là những ngày yên ổn như vậy cũng không còn mấy ngày nữa, đã lại bị một đám người xa lạ phá vỡ.

"Nơi này là nhà Lý Đức sao?" Lúc xế chiều, một giọng nói thô vang lên ở ngoài sân, bá đạo hỏi một câu, dọa Lý Nhạc đang cho mèo vân ăn hết hồn.

Lý Nhạc lấy lại tinh thần, đi tới cửa liếc mắt nhìn bên ngoài sân, thấy bên ngoài đứng bốn, năm nam nhân xa lạ, xung quanh còn vây quanh một vòng thôn nhân, lập tức quay người chạy về phía hậu viện.

"Nhị tỷ, bên ngoài tới mấy người ngoài thôn." Mới vừa vào phòng bếp, Lý Nhạc đã vội vàng nói.

Hôm nay đã ăn cơm trưa, Tô thị và Tương thị đi ngay trấn trên, Lý Văn mang theo Lý An, Chu Nguyên đi lên núi chống rét cho quả Dương Đào, mặc dù nói không biết chừng mười cây Dương Đào trước kia sống sót thế nào, có lẽ đã có chút biến dị, nhưng thời tiết quá lạnh, nên bảo vệ mới tốt. Bây giờ trong nhà chỉ còn sót lại Lý Đức, Lý Noãn và Lý Nhạc, thấy có

https://thuviensach.vn

người xa lạ, người thứ nhất Lý Nhạc nghĩ đến là Lý Noãn, cho nên lập tức chạy tới phòng bếp.

"Người ngoài thôn?" Lý Noãn ngồi ở bên cạnh ghế nhỏ 小灶 sắc thuốc, nghe vậy sững sờ, hỏi ngược lại, "Bọn họ có nói tới làm gì không?"

"Không biết, bọn họ ở bên ngoài hỏi nơi này có phải nhà của cha không." Lý Nhạc nói xong, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, xoay người lại chạy ra ngoài, "Nhị tỷ, tỷ chờ một chút, Nhạc Nhạc phải đi hỏi bọn hắn tới làm gì."

Lý Noãn có chút nghi ngờ, thấy Lý Nhạc muốn chạy ra khỏi phòng bếp, lập tức gọi lại: "Nhạc Nhạc, dẫn người đến phòng bếp."

"Hả, à!" Lý Nhạc đáp một tiếng, chạy nhanh ra khỏi phòng bếp.

Không bao lâu, Lý Nhạc bỉu môi mang theo bốn nam nhân lạ mặt đến phòng bếp, vừa đi vào, đã chạy tới bên cạnh Lý Noãn, phòng bị nhìn chằm chằm bốn người, báo cáo: "Nhị tỷ, bọn họ nói muốn đến lấy bạc của chúng ta."

Lý Noãn chỉ nghiêng đầu nhìn mấy người một cái, rồi không coi ai ra gì dời bình thuốc đến bên trên ghế đá bên cạnh, mở nắp ra, ném gói thuốc vào nước lạnh ngâm, dùng chiếc đũa đè nó ở dưới cùng, rồi đổ chén nước thuốc đầu tiên vào, đậy nắp lên, cứ như vậy đặt ở bên cạnh bếp.

Cũng không phải Lý Noãn muốn giả bộ thâm trầm, mà là thuốc này nấu quá lửa, tác dụng của thuốc sẽ biết mất thậm chí biến chất, trực tiếp ảnh hưởng đến chất lượng thuốc viên, nàng cũng không muốn bởi vì mấy người này mà hỏng nồi thuốc.

"Tiểu cô nương, đại nhân nhà các ngươi đâu? Chuyện như vậy phải nói với đại nhân nhà các ngươi, tỷ tỷ của ngươi không làm chủ được." Nam nhân trung niên đi đầu mặc áo bông màu xanh đậm, ánh mắt không chút

https://thuviensach.vn

kiêng kỵ quét một vòng ở trong phòng bếp, bỏ qua Lý Noãn đang nấu thuốc, trực tiếp hỏi Lý Nhạc, giọng nói tục tằng có lực.

"Nhà ta chuyện đều là nhị tỷ ta làm chủ." Lý Nhạc lập tức không phục nói.

"Ồ." Nam tử trung niên nhàn nhạt ồ một tiếng, lúc này ánh mắt có chút lợi hại mới rơi vào trên người Lý Noãn, mang theo vài phần xem kỹ và hoài nghi, nhìn thấy nàng chải kiểu tóc quả phụ, đáy mắt còn xẹt qua một tia khinh thường.

"Các ngươi tới nhà ta muốn bạc, có thể nói một chút tại sao không?" Xử lý tốt bình thuốc, Lý Noãn mới đứng dậy hỏi.

Nam tử trung niên cau mày, giải thích một câu: "Lý Huy thiếu sòng bạc chúng ta một trăm lượng bạc, chính hắn không trả được, cho nên chúng ta đi đến nhà các ngươi đòi."

"Lý Huy?" Vẻ mặt Lý Noãn sững sờ, không thể không nghiêng đầu hỏi Lý Nhạc: " Nhạc Nhạc, Lý Huy là ai ?"

Không phải Lý Noãn giả bộ ngu, trí nhớ của nàng phân tán, không có chút ấn tượng gì với những cái tên ít xuất hiện, nhất thời không nhớ nỗi Lý Huy là ai.

"Nhị tỷ, Lý Huy là đại bá." Lý Nhạc vội vàng nhắc nhở một câu.

Lý Noãn âm thầm im lặng, khó trách không nhớ được tên của người này, thì ra là người bên nhà cũ, trước kia Lý Noãn rất ít tiếp xúc với bên nhà cũ, cộng thêm coi như đám người Lý Huy tới, Lý Noãn đều phải gọi theo như bối phận, hoàn toàn chưa nghe qua tên của bọn họ, không nhớ được cũng bình thường.

https://thuviensach.vn

"Tiểu quả phụ, chúng ta còn có việc muốn làm, bạc đâu rồi, mau mang tới đây." Nam tử trung niên thấy bộ dáng này của Lý Noãn, có chút không nhịn được mà nói.

"Thiếu nợ thì trả tiền là chuyện bình thường, nhưng nợ tiền của ngươi là đại bá ta, trả tiền nên là ông ta, ngươi dẫn người tới tìm chúng ta muốn tiền là có chuyện gì? Thuận tiện nhắc nhở ngươi một câu, trong tay đại bá ta có tám mẫu đất, ngươi đi tìm ông ta mà đòi." Thấy người này không khách khí như vậy, Lý Noãn cũng không nói nhảm với hắn tuy không nói trắng ra, trên mặt nàng cũng mang theo nụ cười ung dung.

Chuyện này còn chưa nói, vừa nghe nói nhà nàng có bạc, đòi nợ cũng trực tiếp lượn quanh nhà nàng, thật sự coi nhà nàng dễ bị bắt nạt?

Nam nhân trung niên nhíu mày lại, trầm giọng hừ nói: "Đó là chuyện trong nhà của các ngươi, chính các ngươi đi giải quyết, tóm lại hôm nay ta phải lấy được bạc!"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Hình Thức Thăng Cấp

“Vậy ta chỉ có hai chữ —— không có.” Lý Noãn buông tay ra, vẻ mặt không thể làm gì, “Nhà ta và nhà đại bá hoàn toàn không lui tới, còn trong không bằng quan hệ láng giềng, đâu phải người trong nhà, sao có thể vì người kia mà tới nhà ta đòi nợ? Đây cũng quá không có đạo lý, hơn nữa, cũng không phải ông ta trả không được.”

“Tiểu quả phụ, muốn trách thì trách các ngươi quá xui xẻo, có một người đại bá như vậy, Đông Đầu ta chỉ đi đòi nợ giùm người, sẽ không đi uổng công một chuyến, ta khuyên ngươi hãy giao bạc ra đây, nếu không đừng trách Đông Đầu ta bắt nạt một tiểu quả phụ.” Thấy Lý Noãn không chịu giao tiền, vẻ mặt nam tử trung niên tên là Đông Đầu nhất thời âm trầm, giọng điệu không tốt uy hiếp.

Theo lời Đông Đầu nói, ba người phía sau hắn và người hầu thanh niên cũng bắt đầu xắn tay áo, ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm Lý Noãn.

“Các ngươi không được bắt nạt nhị tỷ ta!” Lý Nhạc nóng nảy, không cần suy nghĩ đã bước lên trước một bước ngăn ở trước người Lý Noãn, tức giận nhìn chằm chằm mấy người Đông Đầu.

Lý Noãn ấm áp trong lòng, cười xoa đầu Lý Nhạc, kéo cô bé lui phía sau nói: “Nhạc Nhạc ngoan, nhị tỷ không dễ bị bắt nạt như vậy, Nhạc Nhạc muội phải nhớ, làm một cô nương tốt gương mẫu, nhất định phải lên được phòng khách, xuống phòng bếp, đấu thắng Tiểu Tam, đánh thắng được lưu manh!”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Đông Đầu càng thêm âm trầm, bước lui về phía sau một bước, ba thanh niên dữ tợn xông lên trước, muốn bắt lấy Lý Noãn.

Lý Noãn thuận tay cầm cái chậu bên cạnh lên ném một cái, linh hoạt chụp được đầu của người vọt tới đầu tiên, người nọ vội vàng đưa tay lấy cái chậu đi, nhân cơ hội này, bàn tay Lý Noãn dường như linh hoạt như cá, nhẹ nhàng kéo cổ tay hắn lại, tiếp theo thân thể dịch sang bên cạnh, khẽ dùng sức lực kéo, kéo người nọ ngã về phía trước, cùng lúc đó dưới chân đạp một cái.....

“A ——” Một tiếng hét thảm, người nọ cũng mặc kệ cái chậu trên đầu, cuống quít ôm lấy phía dưới, khổ sở ngã xuống đất kêu rên.

Da mặt Đông Đầu co lại, chỉ thấy Lý Noãn nhìn cũng không nhìn người nọ một cái, động tác nhàn nhã giống như dạo chơi, chỉ hai ba lần cũng đã quật ngã được hai người hắn mang tới trên mặt đất, nhất thời sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mang theo vài phần sợ hãi.

“Nhạc Nhạc, cầm dao, lúc nãy tay người nào chạm vào tỷ thì muội chặt đứt luôn.” Lý Noãn cười nhìn về phía Đông Đầu, nói.

“A, tốt!” Vẻ mặt Lý Nhạc sùng bái, hoàn toàn không ý thức được Lý Noãn nói cái gì, vui mừng đồng ý một tiếng, chạy đi lấy dao.

Chờ lấy con dao phay to từ trong tủ chén ra, ba người kia sắc mặt trắng bệch, khổ sở không chịu nổi, lúc này Lý Nhạc mới phản ứng lại, nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn cũng trắng bệch kêu khẽ một tiếng, con dao rơi “cạch” một tiếng, rớt xuống bên cạnh lỗ mũi của một người trong đó, người nọ bị sợ đến ngây người, lúc ấy hôn mê bất tỉnh.

“Nhị tỷ, nhị tỷ, Nhạc Nhạc không muốn giết người.” Lý Nhạc sợ nhào tới trong ngực Lý Noãn lớn tiếng nói, thậm chí mang theo tiếng khóc nức nở.

https://thuviensach.vn

“Nhạc Nhạc, mới vừa rồi nếu nhị tỷ không đánh bại bọn họ, hiện tại có lẽ tay nhị tỷ đã bị chặt mất rồi.” Lý Noãn nhẹ nhàng vỗ đầu nhỏ Lý Nhạc, mỉm cười giải thích một câu.

Lý Nhạc còn nhỏ, nhưng nàng phải để cho cô bé hiểu, những người này cũng không phải người lương thiện, nếu như tình huống ngược lại, bọn họ cũng sẽ không nhân từ nương tay.

“Có thật không nhị tỷ?” Lý Nhạc ngẩng đầu nhìn Lý Noãn, một đôi mắt trong suốt sáng ngời, giọng nói còn có chút run rẩy hỏi.

“Nhị tỷ đã lừa gạt Nhạc Nhạc lúc nào chưa?” Lý Noãn mỉm cười nói: “Nhạc Nhạc, như chúng ta chưa tính là giết người, chỉ là gậy ông đập lưng ông, mấy ngày trước không phải nhị tỷ đã dạy các muội viết qua những lời này ư, mặc kệ người xấu hay người tốt, chúng ta cũng nên làm như vậy, muội nói có đúng không.”

“Vâng, Nhạc Nhạc nhớ rồi ạ.” Lý Nhạc khéo léo đáp lời, vẫn ôm Lý Noãn không chịu buông tay, chuyện cầm dao vừa rồi hoàn toàn dọa cô bé.

“Được rồi, nhị tỷ cũng không muốn muội thật sự chặt đứt tay của bọn hắn, chỉ cần Nhạc Nhạc nhớ, người xấu vĩnh viễn là người xấu, không cần đồng tình với bọn họ là được.” Lý Noãn cũng không ép Lý Nhạc làm gì vượt qua giới hạn của cô bé, nhẹ giọng an ủi một câu, rồi lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Đông Đầu đang toát mồ hôi lạnh, nói: “Đông Đầu đại ca, ta động thai khí.....”

Tiểu quả phụ này còn có thai? Đông Đầu cắn răng, quả quyết nói: “Ta đưa tiền mua thuốc dưỡng thai cho ngươi!”

Lúc này, hắn cũng không còn biện pháp đi xác nhận tính chân thật, chỉ có thể thầm than tự mình xui xẻo, đi ban đêm cả đời, hôm nay cuối cùng cũng gặp phải ma, hắn thật xui xẻo! Chỉ là tiểu quả phụ này thật sự tà môn, nhìn yếu đuối, cũng không thấy nàng dùng sức, sao chỉ cần hai ba lần đã

https://thuviensach.vn

đánh ngã được người hắn mang đến? Nếu không phải những người này đi theo hắn nhiều năm, hắn hết sức hiểu rõ, hắn thật sự muốn hoài nghi bọn họ giả vờ.

Lý Huy đáng chết, chỉ nói nơi này có thể lấy được bạc, thế nhưng không nói cho hắn biết nơi này còn có nữ nhân lợi hại như thế, chờ hắn quay lại sẽ trừng trị hắn ta!

Đông Đầu suy nghĩ như thế trong lòng, trong lúc nhất thời đẩy tất cả xui xẻo hắn chịu phải lên trên người Lý Huy.

Lý Noãn cười hài lòng, chỉ vào cái chậu rơi trên mặt đất, rơi có chút biến hình nói: “Cái chậu nhà ta.....”

“Ta mua mới cho ngươi!”

“Dao cũng rớt xuống đất.....”

“Cho ngươi tiền mua cái mới!”

“Nhạc Nhạc nhà ta bị dao hù sợ.....”

“Chính cô bé cầm dao liên quan gì tới ta? Ta bồi thường tiền dao cho ngươi! Người của ta còn bị nó dọa ngất đấy!” Đông Đầu nhất thời tối mặt.

“Ồ.” Nụ cười trên mặt Lý Noãn không còn nữa, nhàn nhạt ồ một tiếng, dừng một chút, tiếp tục bình tĩnh nói: “Nhưng Nhạc Nhạc nhà ta bị dao hù sợ.....”

Khóe miệng Đông Đầu co giật, hung hăng nói: “Mua, đều mua, ngươi muốn bao nhiêu bạc, nói đi!”

“Vậy thì cám ơn, không nhiều lắm, tổng cộng năm lượng bạc là được.” Lý Noãn lập tức vừa cười, xòe bàn tay về phía Đông Đầu, nói.

https://thuviensach.vn

Tay Lý Noãn rất đẹp, đầu ngón tay và lòng bàn tay có chai sần nhàn nhạt, đó là do trước kia đi theo Tô thị làm tú công và làm việc nặng, hôm nay đã nhạt rất nhiều, nhưng vẫn có thể nhìn ra được.

Nhưng Đông Đầu không có tâm tình đi thưởng thức, sắc mặt hắn lúc xanh lúc đỏ, trong lòng hận không thôi.

Cả đời hắn chuyên đi đòi nợ, đây là lần đầu tiên bị người ta đòi tiền, đây quả thực là đang đánh vào mặt hắn!

Nhưng bây giờ hắn có thể không đưa sao? Hiển nhiên không thể!

Nín nửa ngày, Đông Đầu mới móc từ trong ngực ra một bọc bạc, lấy ra năm lượng bạc vụn hung hăng đặt ở trong tay Lý Noãn, cắn răng nói: “Năm lượng, cầm cho chắc!”

“Ừ, chút bạc này ta thấy rất tốt.” Lý Noãn cười ước lượng sức nặng của bạc, cảm giác không sai biệt lắm, rồi lập tức làm động tác mời đi, “Mời các vị đi, ra cửa quẹo phải lại tiếp tục quẹo phải, vẫn đi về phía trước, ra khỏi sân lại tiếp tục quẹo phải đi về phía trước, đi thong thả không tiễn.”

“Còn chưa đi!” Đông Đầu rống với ba người nằm trên mặt đất, tức giận đùng đùng hất tay rời đi.

Thấy đầu đông rời đi, hai người không bị choáng váng tranh thủ đỡ những người hôn mê, ảo não nhếch nhác rời đi.

Thôn nhân canh giữ ở ngoài viện thấy mấy người đầu đầy bụi đất ra ngoài, lập tức có ý tốt đi lên hỏi tình hình, lại bị một câu nói “cút” của Đông Đầu đang tức giận phun cho nước miếng đầy mặt.

Một nhóm người đều vẻ mặt khó hiểu, nhìn thấy con đường Đông Đầu đi hình như không phải rời khỏi thôn, lập tức đi theo.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Hình Thức Thăng Cấp (2)

Lý Noãn đứng lẳng lặng ở bên ngoài cửa sổ nhỏ, hốc mắt cũng không nhịn có chút cay.

"Nhị tỷ, mẹ khóc đến thật đau lòng, Nhạc Nhạc rất khổ sở." Lý Nhạc ôm eo Lý Noãn, hốc mắt đỏ ửng, khịt khịt lỗ mũi nói.

Lý Noãn khẽ mỉm cười, đưa tay vỗ vỗ đầu nhỏ của Lý Nhạc, nói: "Nhạc Nhạc ngoan, sau khi mẹ khóc sẽ trở nên rất vui vẻ."

Nói tất cả những che dấu trong lòng ra ngoài, tâm tình của người ta tất nhiên sẽ thoải mái hơn, có lúc, loại phát tiết này thậm chí có thể ảnh hưởng tâm trạng của một người khác, bởi vì nếu không nhìn thấu rõ ràng rồi, quá thương tổn đến một mức độ nào đó rồi cũng sẽ như vỡ đê.

Núi lửa bộc phát, nhất định là nó đã chịu phải áp lực đạt tới cực hạn, mới có thể đột nhiên phụt ra.

"Có thật không nhị tỷ?" Lý Nhạc nửa tin nửa ngờ trừng mắt nhìn, lông mi thật dài phía trên dính vào một chút nước mắt trong suốt.

"Dĩ nhiên, nhị tỷ đã gạt Nhạc Nhạc khi nào chưa? Đi, chúng ta trở về phòng chải tóc." Lý Noãn cười nói, lôi kéo Lý Nhạc trở về phòng.

Mới vừa rồi vừa nghe đến tiếng động, Lý Văn từ cửa nhỏ đi tới đây, thương lượng với nàng một lát mới đi ra từ cửa chính, sau đó nàng mang theo Lý Nhạc mặc quần áo tử tế, đến nơi này chờ đợi, mặc dù một màn này

https://thuviensach.vn

ở trong dự liệu của nàng, nhưng nàng vẫn không được nhịn mà đau lòng, mặc kệ đối với Tô thị hay Lý Đức, nàng đều xuất phát từ quan tâm người khác.

Nhưng mà, có bệnh nhìn như không sao cả, thậm chí như chuyện đương nhiên, đến mức độ cao hơn còn độc hơn cả thạch tín, nhất định phải trị!

Cửa viện, Vương thị bị cái nhìn xa lạ lạnh lùng của Tô thị thoáng trấn áp, rất khiếp sợ sửng sốt một chút, không đợi bà ta phục hồi tinh thần lại, đã bị Lý Văn mang theo nụ cười trên mặt "đỡ" lên, cách xa khung cửa.

"Nhị bá mẫu, mau dậy đi, trên đất lạnh, chỉ là nhị bá mẫu à, lời này của bá mẫu thật sự kỳ quái, cha ta còn đang ngủ, nhà ta lại không có người cầm đao đâm bá mẫu, sao bá mẫu lại sống không nổi nhỉ? Nhị bá mẫu, chẳng lẽ là bá mẫu bị nhị bá của ta đánh đến ngu ngốc, đừng làm rộn nữa, ta dẫn bá mẫu về nhà, nhị bá mẫu." Lý Văn mỉm cười, ôn hòa nói xong, trong tay âm thầm dùng sức, lôi kéo Vương thị đi về phía nhà cũ.

Người vây xem đã sớm xem đến mắt choáng váng, tất cả đều không hiểu ra sao, thấy Lý Văn đỡ Vương thị đi, theo bản năng tránh ra một con đường.

Vương thị thấy không thể ở lại được, há mồm muốn kêu la nói gì đó, Lý Văn khẽ nhíu lông mày, đáy mắt xẹt qua tia sáng không nhịn được, không biến sắc hung hăng nhéo ở trên eo bà ta một cái, trong miệng Vương thị nhất thời biến thành tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, cả người gần như cũng nhảy lên.

"Nhị bá mẫu, bá mẫu sao vậy, chân bị thương lại đau sao? Bá mẫu đừng nhảy, như vậy sẽ đau hơn." Lý Văn mỉm cười nói.

Không biết vì sao, dưới tình huống bên hông đau nhức nghe giọng nói dịu dàng như thế, Vương thị vẫn run rẩy theo bản năng, trong lòng xuất

https://thuviensach.vn

hiện sợ hãi, nhất thời quên mất phản kháng, bị Lý Văn đỡ đi về phía nhà cũ.

. . . . . .

"Đại ca xuống tay thật độc ác." Nhớ tới khi Tô thị và Lý Đức tranh chấp truyền tới một kêu thảm thiết vô cùng có lực, đang chải đầu cho Lý Nhạc, Lý Noãn cũng bật cười, lầm bầm lầu bầu nói một câu.

Nếu như không phải vì đâm cho Tô thị và Lý Đức một kim, thì Lý Văn nói nhảm với Vương thị nhiều như vậy làm gì, giọng nói này, rõ ràng còn lợi hại hơn 500 con vịt, làm cho đầu người cũng đau đớn.

Một buổi sáng như vậy, Tương thị cũng không ngủ được, chờ Vương thị bị Lý Văn kéo đi, phải đi phòng bếp thu xếp bữa sáng, trời vừa sáng, đám thợ làm đã tới rồi.

Khi ăn bữa sáng, Lý Văn đã cười trở lại, hốc mắt Tô thị còn hồng hồng, chỉ là nhìn nụ cười trên mặt của bà, còn có bộ dạng cười ngây ngô của Lý Đức cũng biết, hai người đã tốt như lúc ban đầu, tình cảm thậm chí kiên cố hơn trước kia.

Ăn bữa sáng xong, đám thợ không cần người nào thúc giục, đều rất chủ động bắt đầu làm việc.

Lý Văn để đũa xuống đi lên núi, Lý Noãn ở trong phòng ăn bữa sáng tiếp tục chế thuốc, giã thuốc, sau khi chuẩn bị xong, nhân lúc không ai thấy, chạy tới phòng bếp sắc thuốc.

Bị Lý Văn nghiêm trị như thế, vài ngày nay Vương thị không trở lại giày vò, Lý Noãn bảo mấy đứa bé Lý Nhạc ra ngoài hỏi thăm một chút, nhà cũ bên kia cũng không truyền ra cái gì không tốt, càng không có chuyện đánh bạc thua tiền, cũng không để ý nữa.

https://thuviensach.vn

Nhà cũ bên kia không ai tới đây gây chuyện, Vương Đông cũng cẩn thận tuân theo phân phó của Lý Nhất Thông, không tới bới móc, người một nhà Lý Noãn cũng mừng rỡ thanh tịnh.

Liên tiếp mấy ngày, trong sân cũng tràn ngập mùi thuốc, mà trước một đoạn thời gian, Lý Noãn cũng chế không ít thuốc viên, đám thợ thủ cũng tập mãi thành thói quen, đều biết Lý Đức dùng thuốc, nên không có ai hỏi nhiều.

Về phần trong nhà Lý Noãn xảy ra các loại chuyện kia, đám thợ nghe thấy cũng không có ai để ý tới, bọn họ đều được Lý Văn tự mình lựa ra, tư cách rất tốt, đều hiểu bổn phận của mình, chỉ cần Lý Văn tốt với bọn họ là được, còn những chuyện khác, không nên biết, bọn họ cũng sẽ không nghe loạn.

Chỉ là những ngày yên ổn như vậy cũng không còn mấy ngày nữa, đã lại bị một đám người xa lạ phá vỡ.

"Nơi này là nhà Lý Đức sao?" Lúc xế chiều, một giọng nói thô vang lên ở ngoài sân, bá đạo hỏi một câu, dọa Lý Nhạc đang cho mèo vân ăn hết hồn.

Lý Nhạc lấy lại tinh thần, đi tới cửa liếc mắt nhìn bên ngoài sân, thấy bên ngoài đứng bốn, năm nam nhân xa lạ, xung quanh còn vây quanh một vòng thôn nhân, lập tức quay người chạy về phía hậu viện.

"Nhị tỷ, bên ngoài tới mấy người ngoài thôn." Mới vừa vào phòng bếp, Lý Nhạc đã vội vàng nói.

Hôm nay đã ăn cơm trưa, Tô thị và Tương thị đi ngay trấn trên, Lý Văn mang theo Lý An, Chu Nguyên đi lên núi chống rét cho quả Dương Đào, mặc dù nói không biết chừng mười cây Dương Đào trước kia sống sót thế nào, có lẽ đã có chút biến dị, nhưng thời tiết quá lạnh, nên bảo vệ mới tốt. Bây giờ trong nhà chỉ còn sót lại Lý Đức, Lý Noãn và Lý Nhạc, thấy có

https://thuviensach.vn

người xa lạ, người thứ nhất Lý Nhạc nghĩ đến là Lý Noãn, cho nên lập tức chạy tới phòng bếp.

"Người ngoài thôn?" Lý Noãn ngồi ở bên cạnh ghế nhỏ 小灶 sắc thuốc, nghe vậy sững sờ, hỏi ngược lại, "Bọn họ có nói tới làm gì không?"

"Không biết, bọn họ ở bên ngoài hỏi nơi này có phải nhà của cha không." Lý Nhạc nói xong, nghiêng đầu suy nghĩ một chút, xoay người lại chạy ra ngoài, "Nhị tỷ, tỷ chờ một chút, Nhạc Nhạc phải đi hỏi bọn hắn tới làm gì."

Lý Noãn có chút nghi ngờ, thấy Lý Nhạc muốn chạy ra khỏi phòng bếp, lập tức gọi lại: "Nhạc Nhạc, dẫn người đến phòng bếp."

"Hả, à!" Lý Nhạc đáp một tiếng, chạy nhanh ra khỏi phòng bếp.

Không bao lâu, Lý Nhạc bỉu môi mang theo bốn nam nhân lạ mặt đến phòng bếp, vừa đi vào, đã chạy tới bên cạnh Lý Noãn, phòng bị nhìn chằm chằm bốn người, báo cáo: "Nhị tỷ, bọn họ nói muốn đến lấy bạc của chúng ta."

Lý Noãn chỉ nghiêng đầu nhìn mấy người một cái, rồi không coi ai ra gì dời bình thuốc đến bên trên ghế đá bên cạnh, mở nắp ra, ném gói thuốc vào nước lạnh ngâm, dùng chiếc đũa đè nó ở dưới cùng, rồi đổ chén nước thuốc đầu tiên vào, đậy nắp lên, cứ như vậy đặt ở bên cạnh bếp.

Cũng không phải Lý Noãn muốn giả bộ thâm trầm, mà là thuốc này nấu quá lửa, tác dụng của thuốc sẽ biết mất thậm chí biến chất, trực tiếp ảnh hưởng đến chất lượng thuốc viên, nàng cũng không muốn bởi vì mấy người này mà hỏng nồi thuốc.

"Tiểu cô nương, đại nhân nhà các ngươi đâu? Chuyện như vậy phải nói với đại nhân nhà các ngươi, tỷ tỷ của ngươi không làm chủ được." Nam nhân trung niên đi đầu mặc áo bông màu xanh đậm, ánh mắt không chút

https://thuviensach.vn

kiêng kỵ quét một vòng ở trong phòng bếp, bỏ qua Lý Noãn đang nấu thuốc, trực tiếp hỏi Lý Nhạc, giọng nói tục tằng có lực.

"Nhà ta chuyện đều là nhị tỷ ta làm chủ." Lý Nhạc lập tức không phục nói.

"Ồ." Nam tử trung niên nhàn nhạt ồ một tiếng, lúc này ánh mắt có chút lợi hại mới rơi vào trên người Lý Noãn, mang theo vài phần xem kỹ và hoài nghi, nhìn thấy nàng chải kiểu tóc quả phụ, đáy mắt còn xẹt qua một tia khinh thường.

"Các ngươi tới nhà ta muốn bạc, có thể nói một chút tại sao không?" Xử lý tốt bình thuốc, Lý Noãn mới đứng dậy hỏi.

Nam tử trung niên cau mày, giải thích một câu: "Lý Huy thiếu sòng bạc chúng ta một trăm lượng bạc, chính hắn không trả được, cho nên chúng ta đi đến nhà các ngươi đòi."

"Lý Huy?" Vẻ mặt Lý Noãn sững sờ, không thể không nghiêng đầu hỏi Lý Nhạc: " Nhạc Nhạc, Lý Huy là ai ?"

Không phải Lý Noãn giả bộ ngu, trí nhớ của nàng phân tán, không có chút ấn tượng gì với những cái tên ít xuất hiện, nhất thời không nhớ nỗi Lý Huy là ai.

"Nhị tỷ, Lý Huy là đại bá." Lý Nhạc vội vàng nhắc nhở một câu.

Lý Noãn âm thầm im lặng, khó trách không nhớ được tên của người này, thì ra là người bên nhà cũ, trước kia Lý Noãn rất ít tiếp xúc với bên nhà cũ, cộng thêm coi như đám người Lý Huy tới, Lý Noãn đều phải gọi theo như bối phận, hoàn toàn chưa nghe qua tên của bọn họ, không nhớ được cũng bình thường.

https://thuviensach.vn

"Tiểu quả phụ, chúng ta còn có việc muốn làm, bạc đâu rồi, mau mang tới đây." Nam tử trung niên thấy bộ dáng này của Lý Noãn, có chút không nhịn được mà nói.

"Thiếu nợ thì trả tiền là chuyện bình thường, nhưng nợ tiền của ngươi là đại bá ta, trả tiền nên là ông ta, ngươi dẫn người tới tìm chúng ta muốn tiền là có chuyện gì? Thuận tiện nhắc nhở ngươi một câu, trong tay đại bá ta có tám mẫu đất, ngươi đi tìm ông ta mà đòi." Thấy người này không khách khí như vậy, Lý Noãn cũng không nói nhảm với hắn tuy không nói trắng ra, trên mặt nàng cũng mang theo nụ cười ung dung.

Chuyện này còn chưa nói, vừa nghe nói nhà nàng có bạc, đòi nợ cũng trực tiếp lượn quanh nhà nàng, thật sự coi nhà nàng dễ bị bắt nạt?

Nam nhân trung niên nhíu mày lại, trầm giọng hừ nói: "Đó là chuyện trong nhà của các ngươi, chính các ngươi đi giải quyết, tóm lại hôm nay ta phải lấy được bạc!"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hình Thức Thăng Cấp (3)

Vọt tới cửa, lại thấy Tô thị và Tương thị đang mang theo Lý An cười cười nói nói đi vào trong sân, người chạy trước tiên ngừng lại bước chân theo bản năng, mọi người phía sau cũng ngừng lại theo.

“Ah, xảy ra chuyện gì vậy, tại sao các ngươi lại chạy đến nhà ta, rốt cuộc các ngươi muốn làm gì?” Tô thị có chút không vui nói.

“Các ngươi..... Các ngươi, mới vừa rồi.....” Đầu lưỡi của mọi người như bị thắt lại, không có ai có thể nói ra một câu đầy đủ.

Rõ ràng lúc nãy bọn họ thấy Tô thị và Tương thị cũng ở đây, sao nhìn dáng vẻ của hai người bọn họ giống như vừa mới trở về, mới vừa rồi bọn họ còn đi chung với Tô thị và Tương thị, Lý An đi với Lý Nhạc tới phòng bếp rốt cuộc là ai?

Mọi người sợ hãi nhìn ba người Tô thị, vừa quay đầu nhìn trạch viện phía sau, nhất thời cảm thấy tòa nhà này quỷ khí âm trầm.

“Các ngươi bị gì thế, sao sắc mặt khó như vậy?” Tô thị hơi nhíu nâng chân mày, đứng ở phía trước đám người hỏi thăm.

“A ——!” Đột nhiên, trong phòng của Lý Noãn chợt truyền ra một tiếng hét thảm, nghe âm thanh, hình như là của Giang đạo trưởng mà bọn họ mời tới trừ quỷ, mọi người nhất thời rợn cả tóc gáy.

https://thuviensach.vn

Mọi người đâu còn dám ở lại hỏi gì, vội vàng hấp tấp nói: “Không có việc gì, không có việc gì”, một nhóm người gần như lập tức lăn một vòng giải tán.

Trưa hôm đó, người trong thôn đều nghe nói nhà Lý tứ thật sự có lệ quỷ, nghe nói ngay cả Giang đạo trưởng trừ quỷ cũng bị lệ quỷ hại, chuyện này còn chưa xong đâu, toàn thôn cũng bởi vì như thế mà lòng người bàng hoàng, tức thì sinh ra một nỗi sợ hãi với nhà Lý tứ, ngay cả những người to gan nhiều chuyện cũng bị dọa cho bệnh không ít.

“Lại ngất đi, Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, lấy bạc trên người ông ta rồi ném người đi.” Lý Noãn im lặng liếc mắt nhìn Giang đạo trưởng hôn mê nằm trên mặt đất, quay đầu lại phân phó hai đứa bé, lấy cái gối nhỏ trong áo ra, xoay người đi tới bên cạnh chậu nước rửa mặt.

Lúc nãy nàng thật sự muốn động thủ, nhưng nào biết nàng mới từ trên kháng xuống, Giang đạo trưởng kia đã kêu thảm một tiếng, mắt trợn trắng ngã trên mặt đất, nàng còn tưởng rằng ông ta giả bộ, đá mấy đá trên người của ông ta, vẫn không thấy ông ta tỉnh lại, mới biết gan của Giang đạo trưởng tự xưng trừ quỷ này còn nhỏ hơn người ta.

Cái này không thể trách nàng quá hung dữ, theo câu chuyện mà mọi người từng ngày từng ngày thêu dệt nên, nàng không cẩn thận mở ra hình thức thăng cấp, oan hồn rồi lệ quỷ, tiếp tục như vậy nữa, lần sau nàng nên hóa thân dạ xoa..... Ừ, còn là Mẫu Dạ Xoa sống sờ sờ.

Tịnh Liên đại sư cứng nhắc, đều cho nàng đặc biệt đãi ngộ rồi nhưng lại cứ không chịu “mở kim khẩu (mở miệng vàng)” cho nàng sống lại, nhất định đợi đến khi thuyết pháp, nói gì mà thời cơ chưa tới, nhưng thật ra là không muốn cho người khác biết hắn biết nàng.

Thật không hiểu suy nghĩ của hòa thượng, đặc biệt là đại hòa thượng, giống như Như Lai Phật Tổ, giống như Tịnh Liên.

https://thuviensach.vn

Lý Nhạc và Chu Nguyên đáp một tiếng, dựa theo phân phó làm việc, rất nhanh tìm ra một túi tiền từ trong ngực Giang đạo trưởng, đổ bạc bên trong ra giao cho Lý Noãn, sau đó nhét túi tiền rỗng vào trong ngực Giang đạo trưởng, kéo ông ta ra ngoài.

Đi tới cửa, Lý An thấy hai người lao lực như vậy, cũng đi theo giúp một tay, Tương thị và Tô thị suy nghĩ một chút, cũng giúp cùng ném Giang đạo trưởng ra ngoài.

Đợi đến khi mấy người trở về trong phòng, mặt của Lý Noãn không sai biệt lắm đã rửa sạch sẽ, nhưng có chút bột mì rơi vào trong cổ, buổi tối phải tắm kỹ lần nữa.

“Mẹ, hôm nay động tĩnh của chúng ta quá lớn, những thợ làm kia sợ là đều nghe được, mẹ cầm số tiền này, buổi trưa, phát hai mươi văn cho mỗi người cho tám thợ kia, để cho bọn họ an tâm, chỉ cần không lộ ra tâm tư không đứng đắn, sẽ có thần tài phù hộ bọn họ.” Lý Noãn lấy từ trong tủ cái hộp nhỏ ra hai chuỗi đồng tiền đưa cho Tô thị nói.“Noãn Nhi, 20 văn, có phải quá nhiều hay không.” Tô thị cầm tiền, có chút không bỏ được nói.

Cũng không phải bà keo kiệt, mà là nghĩ tới Lý Noãn và Lý Văn kiếm tiền cũng không dễ dàng, tiền bạc đều chảy ra ngoài, mỗi ngày nhìn hai đứa trẻ mệt mỏi bà rất đau lòng.

“Không nhiều không nhiều, mẹ, mới vừa rồi chúng con lấy từ chỗ Giang đạo trưởng hơn bốn lượng bạc!” Lý Nhạc lập tức cười nói, “Mẹ, lần trước Giang đạo trưởng kia tới chỗ chúng ta, khi đó nhị tỷ không có chuẩn bị gì, mới để cho ông ta lừa đi chiếc trâm của mẹ, hôm nay con đã lấy được bạc từ chỗ ông ta. Mẹ, nhị tỷ nói cho chúng con biết rồi, mặc kệ là ai, trừ phi chúng ta nguyện ý từ đáy lòng, nếu không ai cũng không thể ăn được chút cơm gì từ chỗ chúng ta, dù ăn được cũng phải để cho hắn trả lại một chén đầy!”

https://thuviensach.vn

“Hả?” Tô thị giật mình kêu một tiếng, thiếu chút nữa không kịp phản ứng.

“Hơn nữa mẹ à, chủ ý này là con và tam ca còn có Nguyên ca ca cùng nhau nghĩ ra, nhị tỷ còn nói rất tốt, mẹ, chúng con thông minh không?” Lý Nhạc lôi kéo Tô thị giành công nói, cô bé ngước khuôn mặt nhỏ nhắn nói xong, cười chờ đợi Tô thị khen.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Lý Nhạc, trong lòng Tô thị nhất thời có chút phức tạp.

Bọn nhỏ vẫn nhỏ như thế, cũng biết nghĩ biện pháp bảo vệ cái nhà này không để người ngoài bắt nạt, bà làm mẹ bọn nhỏ, nhưng vẫn không hề làm gì cả.....

“Mẹ, mẹ đang nghĩ gì vậy ạ?” Lý Nhạc không nghe thấy Tô thị nói chuyện, không khỏi nháy mắt hỏi.

“Không nghĩ gì cả.” Tô thị lập tức hoàn hồn, đưa tay xoa đầu nhỏ Lý Nhạc, ôn hòa cười nói: “Thông minh, đều thông minh cả.”

Lý Noãn thấy thế, cười đẩy Tô thị một cái, nói: “Được rồi mẹ ạ, chuyện tiền này cứ quyết định như vậy, mẹ đi nhanh giải thích chuyện đã xảy ra cho cha nghe, động tĩnh lớn như vậy, chắc chắn cha sẽ lo lắng.”

“Vậy cũng tốt.” Vốn Tô thị còn muốn nói điều gì đó, lại sợ Lý Đức lo lắng, cũng nuốt trở về, xoay người đi phòng trước.

“Cũng sắp giữa trưa rồi, lão bà tử này đi nấu cơm trước, mấy người các con chơi đi.” Tương thị cười nói, cũng đi theo rời khỏi phòng.

Khác biệt với Tô thị, Tương thị rất đồng ý với hành động của mấy đứa bé, theo ý của bà, người một nhà nên giống như bây giờ mới phải, sẽ không bị người ngoài bắt nạt.

https://thuviensach.vn

Đợi đến lúc ăn cơm buổi trưa, tám thợ làm ngồi chung một chỗ, vừa ăn vừa thương lượng, một người trong đó có chút lo lắng đi tới trước mặt Lý Văn, đang muốn nói chào tạm biệt không làm nữa, Tô thị đã móc ra hai chuỗi tiền từ trong ngực, nói những lời Lý Noãn nói ra một lần nữa, sau đó phát hết cho đám thợ.

Đám thợ làm lấy được tiền, lại nghe Tô thị nói một phen, cũng có chút đỏ mặt thấy mình quá nhỏ nhen, sau khi ăn cơm xong, cũng càng thêm ra sức làm việc.

Thời tiết càng lạnh, tối hôm đó, bầu trời đã bắt đầu nổi lên bông tuyết.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Noãn đi ra khỏi cửa phòng, nhìn thấy trời đất như được phủ thêm một lớp áo trắng, bông tuyết trắng xóa, rất đẹp, không khỏi lộ ra nụ cười, đi tới trong sân đứng im lặng một lát.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cha Đứa Bé?

Tuyết rơi như dấu hiệu báo được mùa, chỉ cần tuyết rơi không nghiêm trọng, trong mùa đông tuyết rơi càng nhiều, gia đình nông dân lại càng thích, đợi đến năm sau, bông tuyết hóa thành nước tuyết thấm vào đất, đất càng thêm phì nhiêu, trồng lương thực thu hoạch cũng càng nhiều.

Mà đối với Lý Noãn mà nói, tuyết rơi năm nay, còn có ý nghĩa sang năm sẽ có thể chế biến ra mấy cách điều chế thuốc đặc biệt, có thể chính thức xây dựng đường dưỡng sinh rồi.

"Ai nha, thấm thoát đã đến ngày tuyết rơi rồi." Tô thị đi ra, sợ hãi than một tiếng.

Dừng một lát, lại có chút lo lắng tự nhủ: "Ngày mai là ngày đi chùa Bạch Đà nghe Tịnh Liên đại sư thuyết pháp, vừa đến thời kỳ tuyết rơi là La đại tỷ kia lại đau nhức chân tay, làm sao đây."

Trong khi Tô thị đang lo lắng thì nghe được trong sân truyền đến giọng nói của Lý Noãn: "Mẹ, đợi con và đại ca đi huyện thành, thời tiết này quá lạnh, con chuyển hai con mèo gấm qua dưới cái bàn trong phòng bếp rồi, một lát nữa Nhạc Nhạc hỏi tới, mẹ nói với muội ấy một tiếng."

Lý Noãn đứng ở trong chuồng gia súc, cười yếu ớt nói với Tô thị xong, một tay xốc lồng tre lên đi về phía hậu viện.

"Biết rồi, Noãn Nhi, thời tiết quá lạnh, các con đi đường cẩn thận một chút." Tô thị nhẹ giọng đáp lời, sau khi dặn dò một câu, lập tức xoay người

https://thuviensach.vn

lại đóng cửa phòng, đi theo Lý Noãn tới phòng bếp.

Hai mẹ con chuẩn bị cơm thật sớm để ở phòng bếp, sắc trời vẫn còn mờ mịt, bao phủ một tầng mây, xem ra chút nữa tuyết lại rơi.

Cũng không lâu lắm, Lý Văn đã tới, hai người ăn điểm tâm, mang mấy giỏ thuốc viên lên xe bò, gấp gáp cho bò đi về phía huyện Bảo, chân bò và móng bỏ đều bó vải bông cũ, chống lạnh hơn nữa phòng trơn.

"Thuốc muội hái lúc trước đã dùng hết rồi, nếu làm tiếp thì phải mua dược liệu, thế nhưng như thế rất dễ tiết lộ cách điều chế, cho nên nhóm thuốc viên hôm nay là nhóm cuối cùng trong năm nay." Trên xe bò, Lý Noãn không vội vã nói, ngược lại còn hỏi: "Đúng rồi đại ca, huynh đã nghĩ ra biện pháp đối phó với Tần Ngọc Liên chưa?"

"Binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản." Lý Văn điều khiển xe bò, cũng không quay đầu lại mỉm cười nói.

"Thôi, dù sao đại ca huynh cứ xem đó mà làm là được." Lý Noãn như không có vấn đề gì nói, hai tay luồn vào trong đôi bao tay mà Tô thị đưa cho nàng trước khi ra khỏi cửa, đầu cúi thấp giấu vào bên trong khăn quàng cổ thật dày, chỉ lộ ra một đôi mắt.

Lý Văn liếc thấy nàng như vậy, không khỏi bật cười, cho xe bò đi chậm về phía trước.

Vừa đi qua khỏi con đường tuyết không dễ đi, nhưng mà đối với bò mà nói một chút cũng không khó khăn, ước chừng vào lúc giữa trưa, xe bò đã đến huyện Bảo, sau đó không dừng lại đi tới bên ngoài đại trạch của Bạch Ngọc Liên.

Hai huynh muội nhảy xuống xe bò, Lý Noãn cười móc ra hai khối bạc vụn, đi tới đưa cho hai người giữ cửa, nói: "Hai vị tiểu ca, làm phiền các

https://thuviensach.vn

ngươi đi vào thông báo cho Bạch Phu Nhân một tiếng, nói Lý Noãn đã tới, muốn gặp ngài ấy."

Hai người lấy được chỗ tốt, tất nhiên rất vui mừng, một người trong đó nhìn kỹ Lý Noãn mấy lần, còn nhận ra nàng, lập tức nhét bạc vào trong ngực nói: "Ah, ngươi không phải là tiểu quả phụ cùng đi vào với Châu Nhi lần trước sao? Ngươi ở đây đợi lát nữa, ta lập tức đi thông báo cho phu nhân."

Nói xong, xoay người đẩy cửa ra tiến vào.

Chẳng qua bao lâu, hai huynh muội nghe được bên trong truyền đến tiếng cười oanh oanh yến yến, hình như tới không ít người, hơn nữa còn đều là nữ nhân.

Cửa lớn được mở rộng ra, bốn năm thiếu phụ cười đi ra, đi theo ở đằng sau bốn năm nha hoàn ăn mặc khác nhau, đám người kia nhìn thấy Lý Noãn, cũng thân thiết bắt đầu chào hỏi với nàng.

"Lý muội muội, lúc nãy ở chỗ Ngọc Liên nghe nói muội đã đến rồi, các tỷ muội chúng ta đều đi ra đón muội, mau vào thôi, bên ngoài lạnh lắm, chúng ta đi vào trong phòng Ngọc Liên nói chuyện." Một thiếu phụ đi đầu cười đến vẻ mặt ôn hòa, đi ra cửa chính, thân thiết kéo tay Lý Noãn nói.

Thiếu phụ ước chừng sắp ba mươi tuổi, mặc vải gấm tơ lụa màu xanh nhạt, khoác áo choàng lông cừu màu trắng thật dày, có thể thấy được mơ hồ trên cổ vòng dây vàng ròng khắc hoa, trên đầu cài hai chiếc trâm cài tóc, trên trán dán một đóa hoa vàng óng ánh, mang bông tai phỉ thúy viền bạc, mặt trái xoan trải qua chú ý ăn mặc trang điểm thì rất xinh đẹp, nhưng vẫn không che giấu được nếp nhăn trên khóe mắt nàng.

Bên cạnh nàng còn có ba thiếu phụ giống vậy, khoác áo choàng lông cừu màu sáng, nhưng trên phương diện trang phục không chú ý như người

https://thuviensach.vn

thiếu phụ trước, thấy thiếu phụ đi đầu đã kéo Lý Noãn, tất cả cũng đều dừng ở phía sau nửa bước.

Cứ so sánh như thế, đã lập tức phân được cao thấp của mấy người kia.

Lý Noãn không biến sắc quan sát mấy người một vòng, ngây thơ cười nói: "Phu nhân nói đùa, ta chỉ là một thôn phụ nông thôn, không lạnh lắm, ngược lại mấy vị phu nhân từ xa chạy đến nhận ta, làm cho ta có chút xin lỗi, chẳng qua là trước kia ta chưa từng thấy qua mấy vị phu nhân, không biết là làm thế nào mấy vị phu nhân biết ta, à, mấy vị phu nhân, vị này là đại ca của ta, gọi là Lý Văn, lần trước Bạch phu nhân nói nhất định phải mang theo đại ca tới, chuyện này cũng không sao, trong nhà không làm gì, ta lập tức lôi kéo đại ca nhà ta tới."

"Mấy vị phu nhân hữu lễ." Lý Văn lễ phép ôm quyền thi lễ, mặt mỉm cười, tao nhã lịch sự lại không lộ vẻ làm bộ.

Thiếu phụ thấy Lý Văn, khẽ sửng sốt một chút, tiếp theo cười nói: "Lý đại công tử không cần đa lễ, mọi người đều là tới chỗ Ngọc Liên dạo chơi, không có những cấp bậc lễ nghĩa kia, chúng ta vẫn nhanh đi vào thôi, như thế này Ngọc Liên sẽ nóng lòng chờ."

Nghe vậy, Lý Văn và Lý Noãn không khỏi liếc mắt nhìn nhau.

Mấy người này rõ ràng không phải chủ nhà, lại ra tới đây đón tiếp khách, loại hành động giọng khách át giọng chủ này hiển nhiên không hợp, họ có thể làm như vậy, chỉ có thể nói rõ thân phận của các nàng cao hơn Bạch Ngọc Liên không ít, cho nên hoàn toàn không để Bạch Ngọc Liên hay cả nhà Bạch Ngọc Liên vào trong mắt, thế nhưng những thiếu phụ kia lại thân thiết gọi Bạch Ngọc Liên là "Ngọc Liên", đây có thể là vì làm quen với Lý Noãn.

Về phần tại sao muốn làm quen với Lý Noãn, còn thông qua Bạch Ngọc Liên, nguyên nhân trong này tất nhiên không cần phải nói nhiều, nhất định

https://thuviensach.vn

là vì thuốc viên, thậm chí là cách điều chế thuốc viên.

Hai huynh muội lập tức tâm sáng như gương.

Thiếu phụ nói xong, thân thiết lôi kéo Lý Noãn đi vào bên trong cửa.

"Phu nhân chờ một chút." Lý Noãn đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, vội vàng rút tay ra ngoài, quay người chạy về phía xe bò nói: "Ta còn mang theo rất nhiều thuốc viên tới đây, không thể để ở bên ngoài, ngộ nhỡ bị người trộm đi thì làm sao? Những thuốc viên này trị giá rất nhiều bạc, ta phải mang chúng vào."

Cuối cùng, còn gọi Lý Văn một tiếng: "Đại ca, mau tới đây giúp một tay."

Thấy bộ dạng này của Lý Noãn, trong mắt thiếu phụ kia thoáng qua vẻ khinh bỉ nhưng trên mặt lại cười ôn hòa, hỏi: "Lý muội muội, thuốc viên muội làm có tác dụng gì, đáng bao nhiêu bạc chứ?"

"Không dối gạt phu nhân, đây là thuốc chuyên trị bệnh của nữ nhân, là bí truyền của tổ tiên ta, rất có hiệu quả, mười văn một viên đấy." Lý Noãn lập tức cười hồi đáp, "Chỗ này của ta có hơn 130 bình, một bình 30 viên, trị giá bốn mươi mấy lượng bạc đấy."

Lý Noãn trả lời thiếu phụ, cùng lấy ra với Lý Văn, xách hai giỏ đi tới bên cạnh thiếu phụ trả lời.

Vừa mới đi tới, Lý Noãn lại tự hào cười nói: "Mấy vị phu nhân, các ngài xem sắc mặt Bạch phu nhân tốt hơn trước kia nhiều, chính là ăn thuốc viên của ta đấy, ta tới bán hai lần thuốc viên, cả hai lần ngài ấy đều mua hết thuốc viên của ta, chẳng qua ta tính toán một chút, ngài ấy ăn xong những thuốc viên kia sẽ hoàn toàn hồi phục, biến thành đại mỹ nhân da trắng nõn!"

https://thuviensach.vn

Mấy thiếu phụ kia trao đổi ánh mắt, hiển nhiên cũng có chút động lòng.

"Ngươi nói thật?" Thiếu phụ đi đầu hỏi.

"Đương nhiên là thật, không tin các phu nhân cứ hỏi Bạch phu nhân một câu, còn có nha đầu Châu Nhi của ngài ấy cũng biết." Lý Noãn trả lời một câu, rồi không nói chuyện với các nàng ta nữa, ngược lại nói: "Mấy vị phu nhân, chúng ta mau vào thôi, bên ngoài lạnh, bị lạnh cũng không tốt lắm."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 63.2

Trên đường đi hậu viện, Lý Noãn mang vẻ mặt nhiều chuyện hỏi: "Phu nhân, ta thấy da mặt ngài tốt như thế, nhất định là nhà ngài có tiền?"hãy vào chấm com để đọc truyện chính chủ

"Lý muội muội nói đùa, ta chỉ là một nữ nhân trong nhà, tiền tài đều là của nhà chồng." Thiếu phụ đi song song với Lý Noãn thấy buồn cười, mặc dù nói như vậy nhưng trên mặt nàng ta vẫn không tự chủ được lộ ra chút tự hào.

"Lời của Vinh tỷ tỷ cũng quá khiêm nhường rồi, Vinh tỷ tỷ là trưởng tức (con dâu trưởng) của Tề gia buôn bán vải lớn nhất huyện Bảo, chỉ riêng thân phận này, dù là Huyện lệnh lão gia của huyện Bảo thấy cũng phải nhường ba phần." Lúc này, ba thiếu phụ khác vẫn không tìm được cơ hội nói chuyện lập tức mở miệng, không biến sắc giới thiệu cho Lý Noãn thân phận của Vinh thị, lại khéo léo nịnh bợ Vinh thị.

"Ai nói không phải, có thể biết Vinh tỷ tỷ, đây chính là phúc khí."

Vinh thị được tâng bốc lên không kìm được vui mừng, cũng không đắc ý hả hê, mặc cho họ nói đôi câu, rồi khẽ cười một tiếng dừng lại nói: "Ba vị muội muội quá đề cao ta, không phải chỉ một thân phận thôi sao, có gì tốt đáng giá để lấy ra nói chứ."

Lý Noãn ở bên cạnh nở nụ cười, cũng không chen miệng vào, cũng không biểu hiện không có hứng thú, tóm lại là nàng không nên nói lời không nên nói.

https://thuviensach.vn

Mấy người khẽ cười nói mấy câu, Vinh thị thân thiết hỏi Lý Noãn: "Đúng rồi Lý muội muội, thuốc viên của muội cũng bán cho chúng ta được không? Dù sao thuốc viên chỗ Ngọc Liên cũng đã đủ rồi, trong nhà mấy tỷ muội chúng ta nhân khẩu nhiều, không tránh được có mấy nữ nhân bị bệnh, đúng lúc hiệu quả của thuốc viên cũng không tệ lắm, mấy tỷ muội chúng ta mua về làm lễ vật tặng, cũng coi là chút tâm ý."

"Vậy thì tốt quá rồi phu nhân, tâm địa của phu nhân thật tốt, quan tâm người của bên nhà chồng như vậy, đại thiếu gia Tề gia cưới được phu nhân thật là may mắn. Hơn nữa ta đang lo lắng nhiều thuốc viên như vậy sẽ bán không hết, nếu mấy vị phu nhân đều mua, vậy thì thật là đã giúp ta và đại ca ta rồi, như vậy ta có thể về nhà sớm rồi. Hôm nay thời tiết lạnh, mây trên bầu trời không tan đi, cũng không biết lúc nào sẽ lại có tuyết rơi." Lý Noãn lập tức nụ cười nói.

Cái gì gọi là trợn mắt nói lời bịa đặt, chính là như nàng lúc này, biết rõ dù không bán được thuốc viên, Bạch thị Bạch Ngọc Liên cũng sẽ mua, càng nói càng có thêm nhiều lựa chọn.

Chỉ là trước đó Bạch thị cũng không có dự định, hơn nữa so với lực ảnh hưởng, chắc chắn Bạch thị không so được với trưởng tức của Tề gia buôn bán vải lớn nhất, có nàng ta tuyên truyền giúp, tin tưởng thuốc viên của nàng rất nhanh sẽ có thể mở ra thị trường trong xã hội thượng lưu của huyện Bảo, sau khi đường dưỡng sinh khai trương cũng sẽ không lo mối làm ăn.

"Đâu có, cũng không mắc lắm, ta đây sẽ gọi người trở về lấy ngân lượng tới đây, ba vị muội muội cũng không cần phải lấy ra chút ngân lượng kia." Vinh thị thấy nàng nói như vậy, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ hài lòng, quay đầu lại phân phó với nha hoàn sau lưng: "Hồng Nhi, trở về tìm quản gia lấy ngân phiếu năm mươi lượng tới đây, nữa lấy đồ hai người mang tới để trên bàn, đi nhanh về nhanh."

https://thuviensach.vn

"Dạ, đại thiếu phu nhân." Hồng Nhi đáp một tiếng, lập tức xoay người bước nhanh đi về phía cửa lớn.

Lý Noãn vội vàng kêu lên: "Phu nhân, trong tay ta chỉ có hai lượng bạc vụn, ngài đưa ngân phiếu năm mươi lượng, ta sợ không đủ để thối lại."

Thấy Lý Noãn để ý mấy lượng bạc như vậy, mặc dù trong lòng Vinh thị có chút khinh thường, nhưng lại cảm thấy nàng cũng coi như đàng hoàng, thì cười nói: "Lý muội muội, chút bạc dư đó muội không cần thối lại, tất cả đều là ta đưa cho muội."

"Vậy thì cám ơn Vinh phu nhân." Lý Noãn mừng rỡ nói một câu cám ơn.

Theo ở phía sau, Lý Văn nghe đối thoại của mấy người, không khỏi lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, lại có mấy phần cưng chiều, gặp phải nhị muội "không gian không phải thương nhân" của hắn, cũng coi như là không may mắn của Vinh thị.

Vinh thị còn chưa biết, nàng ta tự cho là đã biết được tính tình của Lý Noãn – tiểu quả phụ thôn dã không kiến thức, nhưng không biết những hiểu biết của nàng ta với Lý Noãn, tất cả đều là do Lý Noãn cố ý để cho nàng ta hiểu, hơn nữa Vinh thị này bề ngoài bình dị gần gũi, trong lòng lại cao cao tại thượng ngạo nghễ, đảo ngược bị Lý Noãn nắm mũi dắt đi mà không biết.

Ngươi muốn khoe khoang thân phận của ngươi, vậy thì tốt, Lý Noãn nghiêm túc nghe ngươi khoe khoang, dù sao nghe cũng không mất gì.

Ngươi muốn khoe khoang phẩm chất của ngươi, vậy thì tốt, Lý Noãn cũng không dấu vết nâng ngươi lên, thuận tiện đẩy mạnh tiêu thụ hàng hóa ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Ngươi muốn khoe khoang ngươi Phú Quý, vậy thì tốt, Lý Noãn cũng không khách khí đồng ý lấy bạc ngươi đưa, không có ai sẽ ngại nhiều bạc.

Nhìn xem, cái gì gọi là thương nhân, chính là như vậy.

Lấy lời Lý Noãn đã từng nói, đó chính là "Làm ăn, quan trọng nhất là phải lựa ý hùa theo khách hàng, nói lời nàng muốn nghe, chỉ cần không tổn hại đến uy tín và ích lợi của bản thân, nói thế nào đều được, quan trọng là dỗ nàng vui vẻ, làm ăn như vậy thì sẽ hoàn toàn thành công."

Không lâu lắm, mấy người đã đi tới tiểu viện của Bạch Ngọc Liên, cùng nhau vào phòng, nha hoàn đều ở lại bên ngoài, giữ lấy áo choàng của mấy thiếu phụ.

"Muội muội tốt, rốt cuộc muội đã tới rồi, mới vừa rồi ta và mấy vị tỷ tỷ đang nói đến muội đấy, mau để đồ xuống, nặng lắm." Bạch thị thấy Lý Noãn vào phòng, lập tức nhiệt tình ra đón, làm chủ nhà không đi ra ngoài đón khách, ngay cả một nha hoàn cũng không đưa ra đón khách đã đành nhưng trên mặt nàng ta cũng không thấy chút lúng túng nào.

"Ta cũng nhớ tới Bạch phu nhân, nghĩ tới ngài muốn gặp đại ca ta, chuyện này cũng không có gì, hôm nay có thời gian rảnh rỗi, ta lập tức mang theo hắn tới." Lý Noãn cười nói, đặt hai giỏ thuốc viên lên bên cạnh cửa.

Bạch thị chuyển ánh mắt, thấy Lý Văn đi ở phía sau một đám nữ nhân, nhưng ung dung cười yếu ớt, đáy mắt xẹt qua ánh sáng, vội vàng lộ vẻ tán thưởng nói: "Vị này là Lý đại công tử ư? Không hổ là người đọc sách, nhìn không giống những mãng phu kia, có phong cách của người đọc sách."

"Bạch phu nhân nói đùa, ta cũng chỉ nhận biết hai ba chữ, kém xa người đọc sách." Lý Văn đúng mực cười nói, đặt cái giỏ ở bên cạnh hai giỏ của Lý Noãn, sau đó không đợi Bạch thị trả lời, lại tiếp tục nói: "Nghe nói Bạch phu nhân muốn mua cách điều chế tổ truyền của nhà ta, hôm nay ta đặc biệt

https://thuviensach.vn

tới nói cho Bạch phu nhân một tiếng, bí truyền nhà ta không bán ra ngoài, kính xin Bạch phu nhân tha lỗi."

Nói xong, ôm quyền khẽ cung kính, tỏ vẻ áy náy.

Lời này rất thẳng thắn, chỉ là nói ra trước mặt nhiều người như vậy, hoàn toàn làm rõ chuyện này, cũng có thể xem là một loại phương pháp vô cùng tốt.

Như vậy sau đó, đừng nói là Bạch thị, sau này mấy người Vinh thị cũng sẽ không đánh chủ ý lên cách điều chế, đừng xem hiện tại họ tỷ tỷ muội muội thân thiết, nhưng nếu như dính đến ích lợi, ai còn quản ngươi là tỷ tỷ hay muội muội, chính vì vậy, trong lúc các nàng biết cách điều chế tổ truyền của Lý Noãn là cây rụng ra tiền, ngược lại sẽ giám sát kiềm chế lẫn nhau.

Lý Noãn sững sờ, lập tức lộ ra vẻ bất mãn nói: "Đại ca, muội lén bán cách điều chế cho Bạch phu nhân, chờ nhà ta có tiền, cũng có thể tìm cho muội người chồng tốt."

Nghe được lời nói "đơn thuần không có đầu óc" của Lý Noãn, Lý Văn còn chưa nghĩ gì, Vinh thị đã cười kéo tay của nàng qua, nói: "Muội muội ngốc, cách điều chế của muội là một cây hái ra tiền, ta mà là muội, ai cũng không bán, ngày sau nhà các ngươi làm thuốc viên này, cũng có thể phát tài rồi. Muội nhất định phải tin tưởng, cửa hàng lớn nhỏ của Tề gia không ít, còn có mấy chỗ bỏ trống, chuẩn bị năm sau khai trương, không bằng cho các muội mượn chỗ mở cửa tiệm, đợi ngày sau các ngươi có tiền lời, chia cho ta hai phần lợi nhuận."

Bạch thị vừa nghe, thiếu chút nữa cắn nát hai hàm răng trắng.

Thật ra thì nàng ta cũng nghĩ tới cách điều chế có thể không mua được, đã sớm quyết định thương lượng chuyện hợp tác với hai huynh muội Lý Noãn, không ngờ bị Vinh thị bước trước một bước, hơn nữa lấy thân phận

https://thuviensach.vn

của Vinh thị, nàng ta vẫn không thể nói gì, sớm biết như thế, nàng ta không nên để lộ tin tức này ra ngoài, nói cho cùng, là trách nàng ta không nhẫn nhịn được.

Ba thiếu phụ bên cạnh Vinh thị liếc mắt nhìn nhau, cũng bắt đầu có chút rục rịch chộn rộn, lợi ích trước mặt, không động lòng đó là giả.

"Vinh phu nhân, ngài không gạt ta chứ?" Lý Noãn làm bộ như không nhìn thấy vẻ mặt của mấy người khác, có chút hoài nghi hỏi. hãy vào trang chấm com để đọc truyện chính chủ.

"Làm sao lừa muội được, nếu như các muội dựa vào cách điều chế này không kiếm được bạc, cửa tiệm kia của ta sẽ đưa cho muội, coi như đền bù." Vinh thị nửa đùa cười nói, cũng không nhìn đám người kia.

Chuyện như vậy không cần nghĩ cũng biết, mấy người kia cũng muốn chia chén canh, nên nàng ta sớm xác định chuyện này xuống trước.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 63.3

Hai thành lợi nhuận, tính toán này thật giỏi. . . . . Lý Noãn "đau khổ suy nghĩ", mới nói: "Nghe qua giống như vô cùng tốt, chỉ là chuyện như vậy ta không làm chủ được, phải hỏi đại ca ta."

Ánh mắt Vinh thị chuyển sang Lý Văn, lộ ra vẻ thăm dò, mấy thiếu phụ khác cũng xoay đầu lại, Lý Văn mỉm cười nói: "Vinh phu nhân, chuyện này ta cũng không làm chủ được, phải về nhà thương lượng với cha ta đã."

"Đúng vậy, ta cũng quên mất, cha ta rất lợi hại, Vinh phu nhân ngài không biết đấy thôi, cha ta xem cách điều chế còn quan trọng hơn cả ta, lần trước ta đã nói với Bạch phu nhân rồi, nếu biết đại ca ta tự tiện làm chủ chuyện cách điều chế, không nói đánh chết hắn, tối thiểu cũng phải cắt đứt chân." Lúc này Lý Noãn lộ ra vẻ âu sầu, tiếp theo lại có chút nóng nảy nói: "Chuyện này phải làm sao đây đại ca, tính khí cha như thế, tám phần sẽ không đồng ý, nhưng Vinh phu nhân tốt với chúng ta như vậy, tình nguyện đưa cửa tiệm cho chúng ta sử dụng, hơn nữa cũng chỉ phân hai thành lợi nhuận, không phải là ta đang phụ lòng tốt của Vinh phu nhân sao?"

Chỉ là Lý Noãn biểu hiện ra dáng vẻ này cũng không phải sợ phụ ý tốt, mà là sợ bị mất tiện nghi vô ích, hiển nhiên như một quả phụ thôn dã trẻ tuổi không có kiến thức.

Lời vừa nói ra, bao gồm Bạch thị và bốn thiếu phụ trao đổi ánh mắt với nhau, lập tức có một thiếu phụ mặc áo gấm màu da cam thêu hoa cười nói: "Lý muội muội, nếu cách điều chế này quan trọng như vậy, chúng ta cũng sẽ không làm khó Lý đại công tử, ngộ nhỡ cha muội gây khó khăn, đại ca

https://thuviensach.vn

muội sẽ phải chịu tội! Chỉ là Lý muội muội cần bạc như vậy, không bằng như thế này nhé, sau này ai cần thuốc viên của muội, sẽ để cho Lý muội muội làm thêm chút ít nữa, muội thấy như thế nào?"

Mấy thiếu phụ kia có thể đến từ gia đình giàu có, đều là người khéo léo, chỉ cần suy nghĩ thêm một chút, cũng biết hai thành lợi nhuận tuyệt đối không phải là con số nhỏ, nhưng các nàng đã rơi ở phía sau Vinh thị một bước, chỗ tốt đó chắc chắn không thể có được. Nếu lợi nhuận cực nhỏ thì cũng thôi đi, nhưng cố tình là lợi nhuận không thể lường trước được, ai có thể cam tâm trơ mắt nhìn người khác chiếm lợi ích này đi? Tất nhiên sẽ ra mặt phá rối.

Không biết là Lý Noãn muốn chính là hiệu quả này, muốn họ kiềm chế lẫn nhau, ai cũng đừng nghĩ không làm mà được chia một chén súp.

"Aiz, vậy cũng chỉ có thể như thế thôi." Lý Noãn hậm hực nói, làm bộ không thấy Vinh thị muốn mở miệng nói chuyện, "Cùng lắm thì ta khổ cực thêm một chút, làm nhiều thuốc viên, không thể bán cách điều chế, cha ta cũng không thể quản ta len lén bán thuốc viên."

Phải sớm nói chuyện này đến bước cuối cùng, những người này đều không phải là người ngu xuẩn, một lát nữa đợi họ phản ứng kịp, hợp tác sẽ phiền toái.

Có vài lời nói có thực lực có vài lời nói chỉ như nói chơi, bây giờ Lý Noãn rất cẩn thận, thận trọng cũng là chuyện không có cách nào khác, ai bảo trụ cột nhà nàng quá mức yếu kém, nếu chính diện trở mặt với những thiếu phụ này, đó mới thật sự không có ngày yên ổn, chỉ có chu toàn trước, chờ tất cả đi vào quỹ đạo, những vấn đề này cũng sẽ tự sụp đổ.

"Đây cũng là một đạo lý." Thiếu phụ mở miệng làm rối lập tức cười nói, "Lý muội muội, nghe nói nhà muội cách huyện thành rất xa, không bằng ta

https://thuviensach.vn

đưa một chiếc xe ngựa tiễn các muội về, nếu để cho các muội chạy xe bò vê, trên xe bò không có chòi che, ngồi sẽ rất lạnh."

"Vậy thì tốt quá." Lý Noãn lập tức cười gật đầu nói, vẻ mặt vui mừng rất sống động.

Dù sao nàng cũng không phải ẩn sĩ thâm sơn, những người này muốn tra địa chỉ của nàng cũng đơn giản giống như ăn cơm uống nước, tiện nghi này không cần mới phí phạm, cộng thêm ngày mai sẽ là ngày đi miếu Bạch Đà nghe Tịnh Liên đại sư thuyết pháp, ngày mai đi qua, nàng có thể quang minh chính đại xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, cũng không cần lo lắng họ tìm tới cửa nói chuyện cách điều chế.

"Vậy thì cám ơn phu nhân." Lý Văn cũng mỉm cười nói cảm ơn một câu.

Lần này, mấy người trong phòng ai cũng không lên tiếng làm rối, xem nét mặt, đều đồng ý cách làm của thiếu phụ này.

Lý Noãn suy nghĩ trong đầu, không khỏi thầm than tốc độ phản ứng nhanh của những người này, có lẽ các nàng đã hiểu rõ, ngầm hiểu lẫn nhau quyết định muốn hợp tác, chỉ vì hiện tại Lý Noãn đã nói không thể động vào cách điều chế, mấy người kia cũng không tiện lập tức lại nói tới chuyện này, hơn nữa họ còn chưa thương lượng xong cụ thể chuyện phân chia lợi ích, nhờ vậy mới không như lang như hổ bám chặt lấy cách điều chế không thả.

Không thể không nói, trí tuệ của cổ nhân tuyệt đối sẽ không thua người hiện đại chút nào, đặc biệt là những thứ nữ nhân nhà giàu, nếu không có một trái tim thấu hiểu mọi việc, ở trong đại trạch tranh đấu với nhau sợ là không cách nào sinh tồn.

Sau đó thiếu phụ kia sai nha hoàn đi ra ngoài chuẩn bị ngựa xe, mấy người an vị ở chung một chỗ nói mấy câu, uống một chút trà, đợi đến khi

https://thuviensach.vn

nha hoàn của Vinh thị cầm ngân phiếu tới, mang người tới lấy thuốc viên, Lý Văn chủ động đứng dậy cáo từ, Bạch thị làm chủ nhân, lên tiếng giữ lại mấy câu, cũng không kiên trì nữa, để Lý Văn và Lý Noãn xách theo giỏ rời đi.

Sau đó Vinh thị và đám người Bạch thị nói thêm mấy thứ gì đó, Lý Noãn không biết, cũng không cần biết, nội dung cụ thể không rõ ràng lắm, còn có thể không biết đại khái ư, không phải là vấn đề phân chia lợi ích kia sao.

Chờ xe ngựa chạy đến cửa thôn, trời đã tối hơn nửa canh giờ, hai huynh muội xuống nói cám ơn với phu xe, sau đó vội vàng chuẩn bị dắt xe bò trở về nhà, về đến nhà, Lý Văn còn cầm một chai rượu thuốc chạy tới nhà La thị một chuyến.

Vào buổi sáng, Lý Noãn nghe lời Tô thị nói, mặc dù không có gì quan trọng, nhưng vẫn âm thầm nhớ, cho nên trước khi trở lại cố ý đi tiệm thuốc mua một chai rượu thuốc.

Giờ Sửu (1-3h sáng) ngày hôm sau còn chưa tới, bầu trời còn rơi rất nhiều tuyết, La thị đã tới gọi Tô thị, Tô thị kéo La thị ăn điểm tâm, sau đó hai người lại đi gọi mấy người trong thôn nữa, sáu, bảy người đạp tuyết cùng nhau chạy tới miếu Bạch Đà.

Thuyết pháp vào giờ Tỵ (9h sáng), họ dậy sớm chạy tới, nếu không sẽ trễ giờ.

Sau khi đám người La thị đi, Lý Noãn và Lý Văn cũng cùng đi miếu Bạch Đà, trong nhà do Tương đại thẩm trông, vốn Lý Noãn muốn để Lý Văn ở lại, sau đó suy nghĩ lại, nàng không tìm được miếu Bạch Đà, mà nếu như đi theo sau lưng mấy người Tô thị, ngộ nhỡ bị phát hiện sẽ không tốt, chỉ có thể đi cùng với Lý Văn.

https://thuviensach.vn

Khi đến miếu Bạch Đà, hai huynh muội gần như thành người tuyết, giống như những người chạy tới nghe thuyết pháp, ở ngoài miếu rũ tuyết mới đi vào.

Trong miếu biển người tấp nập, Lý Noãn dõi mắt nhìn, miếu thờ to như vậy thiếu chút nữa làm nàng không phản ứng kịp.

Miếu Bạch Đà, tên thô sơ như vậy, không ngờ miếu này không thô sơ chút nào, chẳng những không thô sơ, còn là một ngôi miếu lớn rất nguy nga, ở ngoài miếu thờ là một quảng trường không nhỏ, quảng trường chia làm ba tầng, giữa mỗi tầng là bảy bậc thang liền nhau, ở chính giữa để lư hương lớn, trong lư hương đều là nhang, cũng không thiếu người chen vào trong, mà ngoại trừ chủ miếu chính giữa, hai bên quảng trường và phía sau chủ miếu có không ít miếu nhỏ, rải rác khắp trong miếu Bạch Đà có không ít hòa thượng, một ít đang quét tuyết, một ít lại dẫn đường cho khách hành hương, mỗi hòa thượng đều lễ phép hiền hòa.

Lý Noãn và Lý Văn đứng ở cửa một lát, đang muốn đi vào trong, thì có một tiểu hòa thượng đi tới, chắp tay trước ngực, khiêm tốn hỏi: "Tiểu phu nhân là Lý thị Lý Noãn?"

Thấy gương mặt của tiểu hòa thượng, Lý Noãn khẽ nhíu đuôi lông mày, gật đầu nói: "Ta là Lý Noãn, sao ngươi lại biết ta?"

"Tiểu tăng cũng không nhận ra tiểu phu nhân, mà được một vị khách quý nhờ vả, đặc biệt ở chỗ này chờ một tiểu phu nhân chừng mười lăm mười sáu tuổi, thì mang tiểu phu nhân đi gặp mặt, có nhiều chỗ mạo phạm, kính xin tiểu phu nhân tha lỗi." Tiểu hòa thượng có chút áy náy nói.

"Khách quý?" Nghi ngờ hỏi ngược lại, sau đó lại bổ sung một câu, "Chẳng lẽ Tịnh Liên đại sư?"

"Không phải, nếu tiểu phu nhân muốn gặp Tịnh Liên đại sư, chi bằng đợi đến sau khi thuyết pháp kết thúc, tiểu tăng sẽ thay phu nhân nhắn nhủ

https://thuviensach.vn

tâm ý, gặp hay không gặp, tiểu tăng không dám cam đoan." Tiểu hòa thượng thành khẩn nói, cho rằng hiện tại Lý Noãn muốn gặp Tịnh Liên đại sư.

Lý Noãn cũng không giải thích, lại hỏi: "Vị quý khách kia có nói hắn họ gì, tìm ta có chuyện gì không?"

"Tiểu tăng không biết." Tiểu hòa thượng lắc đầu đáp.

Lý Noãn càng nghi ngờ trong lòng, không khỏi quay đầu liếc mắt nhìn Lý Văn, hai người đều không hiểu ra sao.

Rốt cuộc là quý nhân nào, lại biết đến tiểu quả phụ thôn dã như nàng, còn biết nàng sẽ đến miếu Bạch Đà, chỉ đích danh muốn gặp nàng, chẳng lẽ. . . . . Là cha đứa bé trong bụng nàng?!

Hai huynh muội đồng thời nghĩ tới khả năng này, không hẹn mà cùng im lặng.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Không Thích Hợp Làm Loại Chuyện Đó!

Sương phòng dành cho khách quý ở phía Nam miếu là một viện thanh tịnh mà không mất đi lịch sự tao nhã, trong phòng yên tĩnh tràn ngập hương trà nhàn nhạt, lấn át cả mùi nhang đèn đặc biệt trong miếu.

Nam tử ngồi ở bên cạnh bàn thưởng thức trà, một thân hoa bào màu trắng, ngọc quan buộc tóc, eo buộc Bát Bảo Lưu Ly, tuấn mỹ bất phàm, diện mạo tuyệt đẹp mà không mất đi cương nghị, cả người toát ra uy nghiêm như có như không, vừa nhìn là biết người sống ở địa vị cao.

Thấy hai người Lý Noãn đi vào, khóe miệng hắn dâng lên ý cười nhợt nhạt, sau khi kêu hai người ngồi xuống, cũng không vội vàng mở miệng nói chuyện.

Lý Noãn quan sát chỗ ngồi của người này xong, vốn có chút cảnh giác nhất thời buông lỏng mấy phần, nàng cảm thấy rõ ràng người này không phải cha xấp nhỏ, đồng thời lại có chút hoài nghi, không biết người này tìm nàng tới làm gì, nàng không nhớ rõ trước đây quen biết một người như thế.

“Vị công tử này, không biết ngài tìm ta tới là có chuyện gì muốn phân phó?” Lý Noãn cầm lấy giỏ ngồi xuống, chủ động lên tiếng dò hỏi.

“Ta tìm nàng, là muốn thỉnh giáo mấy vấn đề.” Nam tử cười nói, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía Lý Noãn, mỗi tiếng nói cử động đều lộ ra khí chất cao quý.

https://thuviensach.vn

“Nói gì thỉnh giáo với không thỉnh giáo, ta chỉ là một phụ nhân ở nông thôn, công tử có lời gì cứ hỏi là được.” Lý Noãn cười nói.

Nam tử bưng tách trà trong tay lên khẽ nhấp một ngụm, sau khi để xuống mới nói: “Nàng biết Tịnh Liên đại sư của Hộ Quốc tự?”

Nghe thấy vấn đề này, Lý Noãn không khỏi sững sờ, đột nhiên có chút hiểu tại sao Tịnh Liên không muốn để người ta biết chuyện biết nàng, lấy thân phận là Hộ Quốc tự đại sư của hắn, sợ là mọi cử động đều bị rất nhiều người có lòng nhìn thấy, quả thật rất dễ gây ra phiền toái.

Chỉ là suy nghĩ lại, Lý Noãn rất nhanh bình tĩnh lại cười nói: “Coi như là biết đi, còn nói chuyện qua vài lần.”

Nói không biết chắc chắn không được, nếu người này hỏi như thế rồi, tất nhiên là có tin tức chắc chắn, bằng không sao có nhiều người đến nghe thuyết pháp như thế, lại cố tình chọn trúng nàng, còn sớm gọi tiểu hòa thượng trông chừng để ý.

“Ồ.” Nam tử nhẹ giọng ồ một câu, vẫn là nụ cười yếu ớt, làm cho người ta không thấy rõ rốt cuộc hắn đang suy nghĩ gì, có tin tưởng lời của nàng hay không.

Lý Noãn không biến sắc nhìn vẻ mặt nam tử, sau đó lại quay đầu trao đổi ánh mắt với Lý Văn, rồi lại cười nói: “Công tử, ta và đại ca còn muốn đi trong miếu xin xăm, sau đó nghe thuyết pháp, nếu không có vấn đề gì khác, chúng ta xin đi trước.”

“Đợi một chút.” Nam tử cười ý bảo hai người ngồi xuống, nhìn phía sau bình phong nhẹ giọng nói, “Cầm một hộp quà ra đây.”

Không bao lâu, trong bình phong đi ra một nam tử mặc áo quần người hầu, một đôi mắt lấp lánh có hồn, hiển nhiên không phải người hầu bình thường, mà là thị vệ biết võ cải trang thành. Hai tay gã đang cầm một cái

https://thuviensach.vn

hộp nhỏ, cung kính đưa cho nam tử tuấn mỹ, ánh mắt nam tử nhìn Lý Noãn, người hầu kia đi tới bên cạnh Lý Noãn, đôi tay nâng cái hộp nhỏ đưa về phía Lý Noãn, từng cử động không kiêu ngạo không tự ti.

"Đa tạ công tử ban thưởng." Lý Noãn duỗi đôi tay nhận lấy cái hộp nhỏ, cười nói một câu cám ơn.

Trong lòng lại bắt đầu âm thầm suy đoán thân phận của nam tử mặc trường bào màu trắng này, thoáng nghĩ đến thân phận cha xấp nhỏ cũng không tục, không nhịn được bắt đầu so sánh hai người, cũng không biết hắn và cha xấp nhỏ, thân phận của ai cao hơn?

Nàng không sợ người gây khó dễ, ở thời đại này quý nhân đi ra ngoài đều thích mang theo hộp quà tặng nhỏ, bên trong là chuẩn bị theo một khuôn khổ, dùng để khen thưởng hoặc sử dụng cho đáp lễ bình thường, cũng không phải đồ vật không thể nhận. Nhưng mà thân phận của nam tử trước mắt này không thấp, coi như bên trong hộp quà nhỏ này là đáp lễ theo khuôn khổ, vậy cũng không kém chỗ nào.

Nam tử thấy dáng vẻ Lý Noãn có chút mất hồn, ý cười trên khóe miệng càng rõ ràng thêm mấy phần, cười nói: "Không phải nói muốn đi xin xăm sao, trễ nữa, thuyết pháp của Tịnh Liên đại sư sẽ bắt đầu đấy."

Lý Noãn sửng sốt lấy lại tinh thần, thấy mỉm cười trên mặt nam tử, trong lòng không khỏi khẽ nhúc nhích, ngay sau đó rũ mắt xuống nói: "Vậy chúng ta đi trước đây."

"Không muốn biết thân phận của ta sao?" Nhìn nàng bỏ hộp quà nhỏ vào trong giỏ xách đứng dậy muốn đi, nam tử đột nhiên cười hỏi một câu.

Sao không muốn biết chứ, đây còn không phải là sợ hỏi sẽ chọc giận tới ngươi ư! Lý Noãn buồn bực quay đầu nhìn về phía nam tử, thấy hắn cười nhìn lại mình, cũng không lộ ra cảm xúc không tốt gì, trong mắt không khỏi thoáng qua hoài nghi, liền dứt khoát hỏi: "Công tử có thân phận gì?"

https://thuviensach.vn

“Rất nhanh nàng sẽ biết thôi, đi đi.” Nhìn vẻ mặt nàng có chút bất mãn, nụ cười trên khóe miệng của nam tử càng sâu hơn, thản nhiên đáp một câu rồi không nhìn nàng nữa, lẳng lặng bưng tách trà lên uống.

Không nói ngươi còn bảo ta hỏi! Nhất thời Lý Noãn buồn bực, thấy nam tử dời tầm mắt đi, thì nổi lá gan trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó mới quay người rời đi.

Rời khỏi tiểu viện, Lý Văn nhìn đuôi lông mày Lý Noãn khẽ vặn lên, thì quan tâm hỏi: “Nhị muội, sao vậy, không vui?”

Mới vừa rồi khách quý chỉ tìm Lý Noãn, cho nên mặc dù hắn đi theo, ngoại trừ chào lúc đầu đi vào, vẫn không mở miệng chen vào.

Lý Noãn thu hồi suy nghĩ, cười lắc đầu nói: “Không phải không vui vẻ, chính là cảm thấy có chút khó hiểu, đại ca, huynh nói xem, tại sao hắn lại để ý chuyện muội có biết biết Tịnh Liên đại sư hay không?”

Lý Văn nghe vậy khẽ nhíu đuôi lông mày, ngay sau đó mỉm cười nói: “Ai biết được, có lẽ muội nên đi hỏi Tịnh Liên đại sư.”

Lý Noãn cười không nói gì nữa, hai huynh muội trở lại chủ miếu trong miếu Bạch Đà, góp tiền nhan đèn, lĩnh nhang đèn tế bái thần linh, sau đó Lý Noãn lại chợt có ý muốn lôi kéo Lý Văn đi rút xăm, đời trước nàng cũng đi qua chùa miếu, nhưng đây là lần đầu nhìn thấy miếu thờ hương khói thịnh vượng như vậy, lại muốn làm đầy đủ các hoạt động.

Ào ào, xôn xao.....

Lý Noãn thành tâm thành ý quỳ gối trên bồ đoàn trước tượng Phật, nhắm hai mắt lắc ống thẻ, không lâu lắm, đã nghe được vang lên một tiếng nhỏ lạch cạch, thẻ gỗ viết chữ rơi trên mặt đất, nàng lập tức cười nhặt lên, thấy ở trên viết “97” màu đỏ, thì cười cầm đi tìm đại sư giải đoán xăm bên cạnh.

https://thuviensach.vn

“Tiểu phu nhân cái xăm này là xăm hạ.” Nâng chòm râu bạc phơ, đại sư khoác tăng bào giải đoán xăm đưa thơ trên quẻ sâm cho Lý Noãn, nói: “Xin hỏi tiểu phu nhân muốn hỏi cái gì.”

Nghe được là xăm hạ, Lý Noãn cũng không quá chú ý, cười nhận lấy thơ trên quẻ xăm xem rồi nói: “Đại sư, ta hỏi một câu sự nghiệp.”

“Điên cuồng liễu nhứ, tùy phong phiêu linh, sự hữu phản phục, dị nhân lai thành.” Đại sư vuốt râu một cái, chậm rãi đọc nửa câu thơ trên quẻ xăm lên, trầm tư suy nghĩ một chút nói: “Nửa câu thơ trước ngụ ý chỉ vận mệnh của tiểu phu nhân nhấp nhô, từng trải qua biến số lớn, nhưng cái gọi họa là nơi chứa phúc, phúc là nơi chứa họa, tất cả chuyện tiểu phu nhân gặp phải cũng không phải đều là chuyện xấu, có thể nói biến ảo vô thường, cũng không định số, nếu như muốn thành công, cần lấy được cao nhân tương trợ mới có thể thành công.”

Lý Noãn mỉm cười nghiêm túc nghe, cũng không biết trong lòng tin mấy phần, sau đó nàng trầm tư suy nghĩ, rồi khiêm tốn mà hỏi: “Vậy đại sư cho hỏi, câu này có ý là gì? “Vĩ công dục lập, thử nhật khả thành, thái dương đương không, lặc mã lai nghênh.” Có phải là nói nếu ta muốn thành công, hiện tại có thể bắt đầu hành động, nhưng câu ‘thái dương đương không, lặc mã lai nghênh’ là có ý gì?”

“Không phải, đều không phải. Tiểu phu nhân không cần quá gấp gáp, xin nghe bần tăng nói một lời, nếu tiểu phu nhân muốn thành công, phải chờ đợi một thời cơ chín muồi, như vậy mới thuận buồm xuôi gió, nếu nóng vội, sợ là tai họa không ngừng.” Đại sư lập tức chậm rãi lắc đầu, ý vị sâu xa nhắc nhở.

“Hoá ra là như vậy.....” Lý Noãn bừng tỉnh hiểu ra gật đầu một cái, ngay sau đó chắp tay trước ngực hành lễ với đại sư nói cám ơn, “Đa tạ đại sư nhắc nhở, ta nhớ kỹ rồi.”

https://thuviensach.vn

“A di đà Phật, tiểu phu nhân khách khí.” Đại sư khiêm tốn đáp lễ lại.

Ra khỏi chủ miếu, Lý Noãn nhìn thơ trên quẻ xăm lần nữa, lại ngẩng đầu nhìn phương xa, đứng ở cửa ngẩn người nơi chủ miếu người đến người đi.

Không bao lâu, Lý Văn cũng đi ra, thấy Lý Noãn ngây người ở bên cạnh cửa, đi qua hỏi: “Nhị muội, rút được xăm gì?”

“A, xăm hạ, còn nói ra cửa gặp quý nhân đấy.” Lý Noãn cười nói, xăm hạ cũng mặc kệ xăm hạ, “Đại ca, còn huynh, rút được xăm gì?”

“Huynh rút được xăm trung, không tốt cũng không xấu.” Lý Văn tùy ý nói một câu, thì nghe được tiếng chuông truyền đến từ gác chuông cách đó không xa.

Sau ba tiếng chuông vang lên, hai huynh muội nghe được những người bên cạnh rối loạn, nói là buổi thuyết pháp của Tịnh Liên đại sư sắp bắt đầu.

Cũng không lâu lắm, phương trượng chủ trì mang theo chừng hai mươi hòa thượng trẻ tuổi đi ra từ phía sau chủ miếu, người đến phía trước bái Phật dâng hương nhìn thấy, cũng tự giác dừng lại chuyện vẫn chưa làm xong, lui ra khỏi bên trong chủ miếu, hơn nữa tự động thối lui đến bên ngoài bậc thang thứ nhất ngoài chủ miếu.

Hai người Lý Noãn tất nhiên cũng theo đám người đi xuống, đi tới một nửa, đột nhiên bị một tiểu hòa thượng chen vào đám người kéo lại ống tay áo.

“Tiểu phu nhân, chủ tử nhà ta bảo ta tới mời tiểu phu nhân và vị công tử này đi phía sau chủ miếu nghỉ ngơi.”

Lý Noãn cho rằng có người thừa dịp rối loạn trộm cắp, thiếu chút nữa động thủ, cũng may kịp thời thấy gương mặt của tiểu hòa thượng có chút

https://thuviensach.vn

quen thuộc, lúc này mới buông lỏng cảnh giác, dừng bước lại nói: “Thì ra là sư phụ, nhưng mà bây giờ nhiều người thấy như vậy, vào miếu quá bắt mắt, hay là thôi, chờ chủ tử sư phụ thuyết pháp xong, ta lại đi tìm hắn.”

“Không cần đi cửa chính, chủ tử bảo ta mang tiểu phu nhân và công tử đi vòng qua núi giả từ phía tây, trực tiếp từ cửa hông tiến vào.” Tiểu hòa thượng cẩn thận giải thích, sau đó lướt qua đám người chỉ chỉ ngọn núi giả cao lớn dưới bậc thang phía bên trái chủ miếu, nhìn qua quả thật có thể tránh được tầm mắt của mọi người.

“Vậy thì tốt, phiền toái tiểu sư phụ rồi.” Lý Noãn liếc mắt nhìn núi giả, liền cười gật đầu nói.

Vì vậy ba người chen qua đám người đông đúc, khó khăn lắm mới chen qua được đám người, thừa dịp hỗn loạn không người nào chú ý, vòng qua núi giả vào phía sau chủ miếu.

Hai người vừa mới tiến vào không lâu, đám người hỗn loạn lập tức yên tĩnh lại, phương trượng nói ít lời khách sáo, sau đó liền mời Tịnh Liên xuất hiện, còn có một vị khách quý đặc biệt đến dự thính ——Thế tử Vân vương.

Tịnh Liên một thân trường bào trắng như tuyết, tóc đen xõa vai, da thịt như tuyết, giống như đóa hoa Tuyết Liên, hai tay hắn tạo thành chữ thập, chậm rãi đi ra bên trong từ bên trong chủ miếu, một đôi tròng mắt giống như bao la vạn trượng, rồi lại rõ ràng như nước, chỉ liếc mắt một cái, rồi khẽ rũ tầm mắt xuống, cánh môi hoa đào nhẹ nhàng khép mở, nắng lên sau khi tuyết rơi, ánh mặt trời màu vàng nhạt phủ lên trên người hắn, ôn hòa, từ bi, tuyệt thế vô song.

Về phần Thế tử Vân vương Lăng Diệp Vũ, là một thân trường bào màu trắng, ngọc đái kim quan, trên mặt tuấn mỹ mang theo ý cười như có như không, hắn dưới sự bảo vệ của hai người thị vệ thản nhiên đi lên bậc thang

https://thuviensach.vn

đá, tùy ý ngồi lên cái ghế an bài ở chỗ không xa, từng cử động, cũng lộ ra khí chất cao quý.

Sau đó hắn bưng tách trà sứ men xanh đã chuẩn bị tốt ở bên cạnh bàn trà lên gẩy gẩy lá trà, khẽ nhấp một cái, sau khi để tách trà xuống, mới ngước mắt lướt qua tất cả mọi người phía dưới, lại không thấy hai huynh muội Lý Noãn, nụ cười trên khóe miệng không khỏi càng sâu một phần, tầm mắt chuyển sang Tịnh Liên đã ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn màu vàng kim, trong tròng mắt thâm thúy dâng lên thâm ý.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Không Thích Hợp Làm Loại Chuyện Đó! (2)

Quá trình thuyết pháp hết sức thanh tịnh, mọi người trầm ngâm nín thở nghe, đang nghe đến mê mẩn, đột nhiên nghe được một tiếng "cạch" vang lên, ánh mắt không khỏi chuyển đến nơi phát ra tiếng động.

Vẻ mặt Lăng Diệp Vũ không đổi sắc lạnh nhạt nói: "Trà nguội rồi."

Tiếng nói vừa ngừng, lập tức có thị vệ tiến lên dọn dẹp tách trà sứ men xanh bể tan tành, phương trượng chủ trì ngẩn ra, lập tức quay đầu nhỏ giọng phân phó hòa thượng sau lưng: "Đi pha cho Thế tử Vân vương một tách trà nóng."

Chỉ có Tịnh Liên, vẫn sóng nước chẳng xao nói kinh văn, giống như một người ngoài cuộc, tất cả những chuyện xảy ra xung quanh đều không có quan hệ gì tới hắn.

Rối loạn phía dưới chỉ trong chốc lát đã yên tĩnh lại, cho đến khi thuyết pháp kết thúc, cũng không phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn nữa.

Trong hậu đường, từ trên giá sách Lý Văn cầm lên một quyển Địa Tàng Kinh đọc, Lý Noãn chán đến chết ngồi ở trên kháng, ngây ngẩn một lát, liền hỏi tiểu hòa thượng bảo vệ ở một bên: "Tiểu sư phụ, buổi thuyết pháp còn bao lâu nữa?"

"Trước khi dùng cơm chay." Tiểu hòa thượng nhẹ giọng đáp.

https://thuviensach.vn

“À, tại sao giữa các hòa thượng không gọi sư huynh sư đệ, tại sao sư phụ phải gọi Tịnh Liên đại sư là chủ tử?” Lý Noãn tò mò nhiều chuyện hỏi.

“Bởi vì mạng của Tịnh Tâm là chủ tử cứu, cho nên mới xưng hô như thế.” Tiểu hòa thượng tiếp tục đáp.

“Hoá ra là như vậy.” Lý Noãn gật đầu cười, “Tịnh Tâm tiểu sư phụ, sự phụ làm hòa thượng có phải là bởi vì chủ tử sư phụ không, chủ tử sư phụ giữ lại tóc, sư phụ cũng có thể giữ lại, ngộ nhỡ ngày nào đó hắn vứt bỏ sư phụ mặc kệ tất cả hoàn tục, sư phụ phải làm sao?”

Tịnh Tâm ngẩn ra, sau khi lấy lại tinh thần vội vàng chắp tay trước ngực, thành kính cúi lạy về phía phương Tây, nói: “A di đà Phật, tội lỗi, tội lỗi, tiểu phu nhân vô tâm nói như vậy, Phật sẽ không cho là thật.”

Thấy Tịnh Tâm khẩn trương như vậy, Lý Noãn không khỏi buồn bực nói: “Thì sao, lời nói của ta có gì không đúng?”

Tịnh Tâm im lặng không nói gì.

Lý Noãn càng thêm không hiểu, dứt khoát cười nói: “Sư phụ phải nói, sau này ta không được nói vô tâm như vậy nữa, vô tâm cũng trở thành cố tình, Phật tổ sẽ tưởng thật.”

Tịnh Tâm vừa nghe, chần chừ một lúc, cuối cùng vẫn mở miệng nói: “Không dối gạt tiểu phu nhân, chủ tử chính là người sinh ra ở Hộ Quốc tự, từng thề trước Phật, cuộc đời này đều làm bạn bên cạnh nhang đèn, làm bạn bên người Phật tổ, nếu như làm trái, sẽ phải nếm hết tất cả khó khăn thế gian mà chết.”

Nhất thời Lý Noãn không biết nên nói gì nữa, từ nhỏ làm bạn với Phật, ăn ở cùng với tăng sư, khó trách sẽ trở nên như vậy.

https://thuviensach.vn

Im lặng một lát, Lý Noãn lại cười nói: “Tịnh Tâm sư phụ, không bằng sư phụ đọc một đoạn kinh Phật cho ta nghe nhé?”

“Không biết tiểu phu nhân muốn nghe loại nào? Kinh Kim Cương, kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyện, kinh Địa Tàng, kinh Lăng Nghiêm, kinh Vô Lượng Thọ hay kinh A Di Đà.”

“Kinh Kim Cương.” Lý Noãn tùy ý nói, dù sao nàng cũng không biết gì đến Phật, chọn quyển nào có cái gì khác nhau đâu.

Tịnh Tâm gật đầu một cái, sau đó chắp tay trước ngực, khẽ cúi đầu, nhẹ giọng đọc: “Như thị ngã văn. Nhất thì phật tại xá vệ quốc chích thụ cấp cô độc viên. Dữ đại bỉ khâu chúng, thiên nhị bách ngũ thập nhân câu. Nhĩ thì, thích tôn thực thì, trứ y trì bát, nhập xã vệ đại thành khất thực...”

Lý Noãn lắng nghe, cả người dựa vào ở trên vách tường, tùy ý mông lung, lại nghe một lát, cả người chống đỡ không nổi ngủ mất.

Buổi sáng dậy sớm, cộng thêm trên kháng ấm áp, Tịnh Tâm đọc kinh Kim Cương bị nàng biến thành bài hát ru con.

Không biết đã trải qua bao lâu, trong lúc Lý Noãn nửa tỉnh nửa ngủ, cảm thấy có người đắp chăn cho nàng, còn tưởng rằng là Lý Văn tìm Tịnh Tâm mượn tới, cũng không để ý, nhưng mà qua một lát, nàng đột nhiên cảm thấy trán mình có chút mát mẻ, hình như có một bàn tay lạnh lẽo phủ lên, nàng bị đông cứng run một cái, nhất thời tỉnh táo mở mắt ra.

Đợi đến khi thấy rõ ràng nam tử tuấn mỹ bên cạnh, Lý Noãn kinh ngạc thiếu chút nữa ngã khỏi kháng.

“Nàng nhiễm phong hàn, trán có chút nóng lên. Nói thật, lần đầu tiên ta thấy có người tới bái phật nghe kinh Kim Cương cũng có thể nghe đến ngủ.” Đôi môi Lăng Diệp Vũ dâng lên ý cười nói, thấy nàng giương mắt

https://thuviensach.vn

mà nhìn, lại tăng thêm một câu, “Sao vậy, nhanh như vậy đã quên ta là ai rồi sao, buổi sáng chúng ta mới thấy gặp mặt.”

Lý Noãn trở lấy lại tinh thần, nắm chặt chăn nhíu mày hỏi “Sao ngươi ở chỗ này, đại ca ta đâu?”

“Nơi này là sương phòng của ta, ta không thể ở chỗ này?” Nụ cười trên môi Lăng Diệp Vũ có xu hướng mở trộng, dường như bị lời nói hồ đồ không rõ tình hình của nàng chọc cười.

“Sương phòng của ngươi?!” Lý Noãn chợt trừng lớn mắt, thiếu chút nữa nhảy dựng khỏi kháng, lại phát hiện cả người không có sức lực, dường như thật sự có dấu hiệu cảm mạo, trong lòng không khỏi buồn bực thân thể này không đủ mạnh mẽ.

Rõ ràng là ngủ ở trên kháng, không phải không có đắp chăn, không ngờ lại bị cảm!

Lý Noãn suy nghĩ một chút, dứt khoát bỏ qua suy nghĩ rời khỏi kháng, đảo mắt chống lại đôi con ngươi thâm thúy mang ý cười kia, không biết tại sao, nàng đột nhiên sinh ra một loại dự cảm xấu, lúc này kéo chặt chăn, cảnh giác nói: “Ánh mặt của ngươi là có ý gì, cảnh cáo ngươi, đừng tới đây, ta là quả phụ đang có thai, không thích hợp làm loại chuyện đó!”

Nụ cười trên khóe miệng của Lăng Diệp Vũ không khỏi cứng lại, bị Lý Noãn nhìn thấy, cảm giác sắp có chuyện xảy ra càng ngày càng mãnh liệt.

Lời nói khoa trương của nàng lúc nãy, cũng chỉ vì thử dò xét người trước mắt mà thôi, nàng cũng không phải là loại ngươi tự luyến, sẽ không ngu đến mức cho rằng nàng một quả phụ thôn dã có thể có được xem trọng của quý công tử trước mặt, nàng bị hắn đưa đến đây, chắc chắn sẽ không phải là chuyện hắn ăn no không có chuyện gì làm, cũng không biết người trước mắt này rốt cuộc muốn làm gì.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, cửa phòng bên ngoài bình phong mở ra, Lý Văn mỉm cười, bưng một chén nước thuốc nồng nặc đi tới bên kháng, ôn hòa nói: "Nhị muội, có chuyện gì sau đó đại ca sẽ giải thích cho muội, trước đứng lên uống thuốc đã."

"A, được." Lý Noãn cười ngồi dậy, đưa tay tiếp nhận chén thuốc bưng tới bên môi, đang muốn uống vào, đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu lên vẻ mặt đau khổ nói, "Đại ca, thuốc này thật đắng, có đường không?"

Lý Văn cau mày nói: "Đi ra khỏi nhà, mang theo đường thế nào được, thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh, huống chi thuốc này cũng không quá đắng, uống vào là được."

Đại ca có thể nói như vậy với nàng? Hơn nữa trong thuốc này có mùi hoa hồng, hoàn toàn không phải thuốc trị phong hàn, mà là một chén thuốc phá thai! (T_T, ôi tên của ta T_T, lời của editor)

Chẳng lẽ nam tử trước mắt thật sự là cha đứa bé, hiện tại bởi vì nàng có chút không biết nguyên nhân, không muốn nàng sinh hạ đứa bé, cho nên mới muốn cho nàng sẩy thai?

Nàng tuyệt đối không cho phép! Đứa bé của nàng, mắc mớ gì tới hắn chứ?!

Chỗ sâu trong con ngươi trong trẻo của Lý Noãn xẹt qua tối tăm, trên mặt cũng không biến sắc bĩu môi nói: "Đại ca nói thật nhẹ nhõm nhỉ, huynh không uống dĩ nhiên không biết đắng, bằng không huynh uống một chén thuốc này cho muội xem, như thế muội mới uống."

Nàng nói xong, đưa chén thuốc trong tay tới trước mặt "Lý Văn" nói.

"Lý Văn" còn chưa kịp làm ra phản ứng gì, Lăng Diệp Vũ đã cười nói: "Là thuốc có ba phần độc, nàng ngã bệnh mới phải uống thuốc, đại ca nàng bình thường, uống thuốc làm gì."

https://thuviensach.vn

“Lý Văn” nghe vậy, cũng cười theo nói: “Đúng vậy nhị muội, huynh lại không ngã bệnh, mau uống thuốc đi, một lát nữa sẽ hết lạnh.”

“Muội không uống đấy, đại ca huynh đi hỏi hòa thượng trong miếu xem có đường giùm muội được không, tìm được đường muội sẽ uống ngay..., uống xong ăn kẹo vào, cũng không đắng.” Lý Noãn lộ ra khuôn mặt tươi cười làm nũng nói.

Thấy bộ dạng của nàng, Lăng Diệp Vũ quay đầu lại nói với “Lý Văn”: “Ngươi đi tìm đường cho nàng, nếu không nàng sẽ không ngoan ngoãn uống thuốc.”

“Được rồi, ta sẽ đi phòng bếp tìm xem.” Làm như không thể làm gì than một tiếng, “Lý Văn” lại nhìn Lý Noãn một cái, lúc này mới xoay người rời đi.

Đợi đến khi “Lý Văn” đi, Lý Noãn lại hỏi: “Công tử, rốt cuộc ngươi có thân phận gì?”

“Ta tên là Lăng Diệp Vũ, chờ nàng hết bệnh, đi ra ngoài hỏi hòa thượng trong miếu là biết.” Lăng Diệp Vũ cười nói, nghe không ra tâm tình gì, “Vốn tưởng rằng sáng hôm nay nàng sẽ biết, ai ngờ nàng đi hậu đường lúc Tịnh Liên đang chuẩn bị thuyết pháp, nên bỏ lỡ.”

“Ồ.” Lý Noãn gật đầu một cái, đột nhiên nhanh chóng đưa chén thuốc trong tay hất vào mặt Lăng Diệp Vũ, Lăng Diệp Vũ phản ứng không kịp bị hất vào mặt, sau đó nàng linh hoạt kéo chăn ra lật người xuống kháng, lại đưa một chân ra ước chừng đá vào háng người vừa bị hất thuốc vào mặt kia, chỉ nghe một tiếng rên đau đớn, Lăng Diệp Vũ khổ sở bảo vệ bộ vị quan trọng của mình ngã xuống trên kháng.

Lý Noãn thấy thế, lo lắng Lăng Diệp Vũ phản ứng lại nên chạy trốn, ngay cả giày cũng không mang vào, chống đỡ thân thể có chút mềm nhũn

https://thuviensach.vn

chạy ra khỏi phòng, đạp lên mặt tuyết lạnh lẽo, chạy thật nhanh về phía chủ miếu.

Mới vừa chạy ra không bao xa, đã nghe được trong sương phòng truyền đến mệnh lệnh lạnh lẽo của người nào đó: “Người đâu, bắt tiểu tiện nhân kia về cho ta!”

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cứu Đứa Bé Của Ta

Lý Noãn lạnh lẽo, cắn răng chạy ra khỏi tiểu viện, mới chạy tiếp mấy bước, đã bị ba gã thị vệ đuổi theo bắt lấy, nàng không thể không giữ vững tinh thần, lần đầu tiên không để ý sẽ động thai khí, lấy Thái Cực kết hợp Judo động thủ với ba người kìa.

Nếu như bây giờ còn cố kỵ nhiều như vậy, nàng tuyệt đối sẽ bị bắt trở về bị cưỡng ép uống thuốc phá thai, như vậy đứa bé sẽ thật sự không giữ được.

Chống đỡ thân thể mềm nhũn, Lý Noãn cắn răng dùng ba chiêu võ không hay gì từ từ quật ngã, sau đó liều mạng chạy đi chủ miếu.

Người ở đó nhiều, thân phận của Lăng Diệp Vũ càng cao quý, sẽ càng không để cho người công khai mang nàng đi trong miếu như thế, miếu thờ chính là đất Phật Môn thanh tịnh, nếu như hắn làm như vậy, nhất định sẽ chọc giận mọi người đang thắp hương bái Phật nghe giảng pháp phía dưới.

Chạy một lát, Lý Noãn cảm thấy trong bụng truyền đến đau đớn, trái tim không khỏi lạnh lẽo, cuống quít bảo vệ bụng còn chưa to, nghĩ đến khả năng nào đó, hốc mắt không khỏi đỏ lên.

“Con ơi, ngay cả tên mẹ cũng đã đặt cho con rồi, con không thể rời khỏi mẹ như vậy, cầu xin con đấy.” Lý Noãn cắn môi nỉ non, lần đầu tiên cảm thấy vô dụng như thế này, trước đó nàng chưa bao giờ biết, trong lúc vô tình nàng đã có tình cảm rất sâu với đứa bé chưa chào đời này.

https://thuviensach.vn

Nàng toàn lực chạy trốn, nghe gió gào thét bên tai, trong hốc mắt dần tràn ngập ra một tầng hơi nước.

Bụng đau nhức càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí Lý Noãn cảm thấy hạ thể chảy ra chất lỏng ấm áp, cũng không dám dừng lại ở chỗ không người.

“Nếu như con thật sự rời đi, con vẫn là Bách Lý Vô Song của mẹ, cái tên này, mẹ chỉ đặt cho mỗi mình con!” Lý Noãn cắn răng, nén lệ nghẹn ngào nói.

Nàng chỉ làm dưỡng sinh, cũng không phải bác sĩ, không biết phải giữ lại đứa bé như thế nào, cũng không biết dưới tình huống này đứa bé còn có thể giữ lại được hay không, điều duy nhất nàng có thể làm, chính là lập tức tìm người cứu đứa bé.

Khi đến được phía ngoài quảng trường ngôi miếu thì bụng đau đớn làm ý thức của Lý Noãn mơ hồ, thậm chí ngay cả dưới chân lạnh lẽo và đau đớn cũng không cảm giác được.

Bởi vì mất máu và đau đớn, nàng đã gần như kiệt sức, nhưng nàng vẫn kiên trì chạy về phía trước, một chuỗi dấu chân màu đỏ ở lại phía sau nàng, nhìn thấy mà ghê.

Khi rẽ vào một góc ở trên đường, nàng nhìn thấy một bóng người áo trắng hơn tuyết, nàng muốn dừng bước, nào biết hai chân đã không nghe sai khiến, ngược lại lảo đảo một cái ngã vào trong một lồng ngực ấm áp mang theo hương nhang đèn.

Trước mắt Lý Noãn biến thành màu đen, chỉ có thể dựa vào mùi hương nhang đèn để biết được người kia là hòa thường, nàng gần như nắm chặt hắn theo bản năng, âm thanh cực kỳ yếu ớt khẩn cầu: “Sư phụ, van cầu sư phụ mau cứu đứa bé của ta, nó..... Nó tên là Bách Lý..... Bách Lý Vô Song!”

https://thuviensach.vn

Tịnh Liên nhìn nữ tử té xỉu ở trong ngực hắn, nhìn khuôn mặt trắng như tờ giấy của nàng, lại ngước mắt nhìn thấy phía sau nàng có dấu chân đỏ tươi kéo dài đến từ rất xa, trong lòng giống như bị cái gì đó hung hăng đập một cái, xưa nay không hề bận tâm đến chuyện gì lúc này hai mắt toát ra cảm xúc phức tạp.

Tâm tình gợn sóng chỉ trong nháy mắt, Tịnh Liên khôi phục tâm trạng sóng nước chẳng sao, nhẹ giọng nói: "Tịnh Liên sẽ làm hết sức."

Sau đó hắn nhẹ nhàng ôm lấy Lý Noãn lâm vào hôn mê, xoay người đi đến ngôi miếu chính, rõ ràng là động tác hết sức thân mật, nhưng khi hắn làm, lại không hề kiều diễm, làm cho người ta không hề sinh ra chút ý nghĩ lệch lạc.

Một thời gian thật dài, Lý Noãn đều cảm thấy thân ở trong sương mù, mặc kệ nàng đi như thế nào, luôn không tìm được đường đi ra ngoài, không biết đã trải qua bao lâu, rốt cuộc nàng thấy ở phía trước tỏa ra ánh sáng, nàng đi về phía có ánh sáng theo bản năng, dần dần cảm nhận được ấm áp, ngửi thấy được mùi thuốc nhàn nhạt, bên tai dần dần bắt đầu có tiếng người nói, sau đó trước mắt nàng sáng rực lên, mở mắt ra lần nữa, đã nhìn thấy Lý Nhạc, Lý An, Chu Nguyên đang vây quanh, bên cạnh còn có Lý Văn bưng thuốc mớm thuốc cho mình.

"Nhị muội, rốt cuộc muội đã tỉnh lại." Thấy nàng mở mắt, Lý Văn thở phào nhẹ nhõm, nhẹ giọng cười nói.

Lý Noãn lại thấy được trong mắt của hắn dâng lên nước mắt, trái tim không khỏi vừa đau vừa ấm áp, còn có chút áy náy, nhất định là nàng dọa đại ca rồi, lâu như vậy, ngoại trừ lần nhắc tới mẹ bị nhà cũ ức hiếp, nàng chưa từng thấy bộ dạng này của đại ca.

"Nhị tỷ tỉnh rồi, mẹ, Tương bà bà, cha, nhị tỷ tỉnh rồi!" Đầu tiên là Lý Nhạc sửng sốt một chút, sau đó lập tức hoan hô, lớn tiếng đi ra bên ngoài

https://thuviensach.vn

kêu lớn, rồi sau đó vẻ mặt đầy quan tâm nhào tới bên cạnh Lý Noãn, “Nhị tỷ, tỷ hôn mê suốt bảy ngày rồi, hù chết mọi người đấy.”

Lý Noãn sửng sốt một chút, không ngờ nàng hôn mê lâu như vậy, khó trách tất cả mọi người lo lắng như thế.

“Đúng vậy nhị tỷ, Tịnh Liên đại sư nói rồi, nếu trong vòng mười ngày tỷ không tỉnh lại, thì không thể sống.” Lý An nói xong, không nhịn được vành mắt đỏ ửng, lập tức cầm tay áo lau.

Chu Nguyên ở bên cạnh yên lặng quay đầu lau nước mắt, mới nhắc nhở Lý Văn: “Văn đại ca, mau cho Noãn tỷ tỷ uống thuốc, một lát nữa lạnh thì không thể uống, trước khi đi Tịnh Liên đại sư đã thông báo rồi, trong vòng một tháng Noãn tỷ tỷ không thể ăn đồ sống uống đồ lạnh, nếu không đứa nhỏ trong bụng không giữ được.”

“Đứa bé.....” Lý Noãn ngẩn ra, mừng rỡ nhìn về phía Lý Văn hỏi, “Đại ca, đứa bé của muội thật sự không có chuyện gì sao?”

Có lẽ là hôn mê quá lâu nên giọng nói của Lý Noãn có chút khàn khàn trầm thấp, nói dứt lời, nàng không nhịn được ho khan hai tiếng, lúc này mới cảm giác cổ họng mở ra.

“Tịnh Liên đại sư cho muội Bảo Tâm Đan được mang từ Hộ Quốc Tự, chỉ cần muội có thể tỉnh lại, chính là mẹ tròn con vuông.” Lý Văn mỉm cười giải thích, đặt chén thuốc lên trên bàn chân ngắn trên kháng, vẻ mặt vui mừng đở Lý Noãn dậy, lúc này mới bưng chén thuốc lên lần nữa đút nước thuốc cho nàng, “Đừng nói nhiều quá, bây giờ muội đang suy yếu, uống thuốc rồi hãy nói.”“Đúng vậy nhị tỷ, tỷ uống thuốc trước đã, như vậy mới có thể nhanh khỏe hơn.” Lý Nhạc cũng vội vàng gật đầu nói.

“Ừ, tốt.” Lý Noãn cười gật đầu, mặc cho Lý Văn mớm thuốc cho nàng, đôi tay nhẹ nhàng để lên bụng, trong thoáng chốc, giống như nàng cảm nhận được hô hấp của sinh mạng nhỏ bé trong bụng, trong lòng dần dần

https://thuviensach.vn

dâng lên dịu dàng, suy nghĩ đến chuyện xảy ra ở miếu Bạch Đà, nàng không khỏi âm thầm cắn răng.

Lăng Diệp Vũ! Thù này, Lý Noãn nàng nhất định sẽ ghi nhớ!

Mới vừa uống xong một chén thuốc, Tô thị và Tương thị đã đỡ Lý Đức đi khập khễnh vào phòng, thấy Lý Noãn thật sự tỉnh lại, Tô thị lập tức cực vui mà khóc, trong chớp mắt rơi lệ.

Chờ mấy người Tô thị cũng ngồi vào trên kháng, Lý Noãn lập tức cười lôi kéo tay Tô thị nói: “Mẹ, đừng khóc, không phải con đang rất tốt sao, đại nạn không chết, tất có phúc cuối đời. Đúng rồi mẹ, Tịnh Liên đại sư nói chuyện của con với người trong thôn thế nào?”

“Ngài ấy cũng không nói gì, nhưng người trong thôn nghe nói là Tịnh Liên đại sư phái người đưa con trở lại, cảm thấy là con có Phật duyên, nói không chừng trong bụng là đại tiên gì đó chuyển thế, Diêm Vương Gia không dám thu, mới được Phật Đà cho chuyển thế Tịnh Liên đại sư cứu trở lại.” Tô thị nghĩ đến lời nói của người trong thôn, trong mắt còn ẩn chứa nước mắt, trên mặt không nhịn được lộ ra nụ cười.

“Noãn Nhi nha đầu, con không biết đấy thôi, mấy ngày nay ngay cả thôn trưởng cũng đến cửa thăm, người trong thôn đều tới nhà chúng ta tặng đồ, đang mong đợi con sớm tỉnh lại.” Tương thị lau đi nước mắt nơi khóe mắt, cũng cười theo, nói.

“Con thật đúng là nhân họa đắc phúc (gặp họa mà được phúc).” Lý Noãn cười nói.

Không ngờ lực ảnh hưởng của Tịnh Liên đại sư lại lớn như vậy, đơn giản như thế đã đính chính cho danh tiếng của nàng, ân tình này nàng ghi nhớ, ngày sau có cơ hội nhất định báo ân.

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Lý Noãn lại hỏi, “Mẹ, mẹ biết vào ngày thuyết pháp ở miếu Bạch Đà, có một người tên là Lăng Diệp Vũ không?”

“Lăng Diệp Vũ?” Tô thị ngẩn người, cau mày cẩn thận suy nghĩ một chút mới nói: “Đó không phải là Thế tử Vân vương tới dự thính sao? Noãn Nhi, sao đột nhiên hỏi chuyện này?”

Thì ra là Thế tử Vân vương, thân phận này quả nhiên rất có phân lượng! Lý Noãn âm thầm tức giận, trong lòng biết chuyện này tạm thời không thể để cho Tô thị và Lý Đức biết, liền cười qua loa lấy lệ nói: “À, là như vậy, con bỏ lỡ buổi thuyết pháp, sau đó nghe có người nhắc đến nên có chút tò mò.”

“Nhị nha đầu, rốt cuộc xảy ra chuyện gì ở miếu Bạch Đà, ta nghe mẹ con nói, lúc Tịnh Liên đại sư ôm con đến chủ miếu toàn thân đều là máu, dọa chết người rồi.” Lý Đức thấy vợ vừa bắt đầu đã nói tới chuyện khác, vội vàng hỏi chuyện đã xảy ra ở miếu, trên gương mặt đôn hậu chất phác còn mang theo vài phần sợ hãi.

Chuyện Lý Noãn tự sát lúc trước, Lý Đức cũng không biết, mặc dù lúc ấy nghe được tiếng khóc, nhưng sau đó Lý Noãn nói đó là nàng không cẩn thận ngã, Tô thị cho rằng nàng “đã đi”, mới khóc đến đau lòng như vậy, mặc dù ông có chút khẩn trương, tốt xấu gì cũng là nữ nhi đứng sờ sờ ở trước mặt ông, còn lần này khác biệt, ông nhìn tận mắt thấy Lý Noãn hôn mê bảy tám ngày, còn nghe Tô thị nói tình huống lúc đó, trong lòng nóng nảy đừng hỏi tới.

Thấy Lý Đức lo lắng như vậy, Lý Noãn càng thêm xác định chuyện này tuyệt không thể nói, nếu để cho người một nhà biết người xuống tay với nàng chính là vị Đại Phật Thế tử Vân vương, còn không biết sẽ lo lắng thành cái dạng gì nữa.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ như thế nên nàng làm dáng vẻ lắc đầu nói: “Cha, con cũng không biết xảy ra chuyện gì nữa, lúc ấy con đang muốn đi tìm đại ca, kết quả đi tới một nơi vắng vẻ, rồi bị người đánh ngất xỉu, sau đó xảy ra chuyện gì con hoàn toàn không rõ ràng.”

Nhìn dáng vẻ của nàng, Lý Đức không khỏi nặng nề thở dài nói: “Aiz, cũng không biết chúng ta đã chọc phải kẻ thù gì nữa, cũng không biết người nào ác độc như vậy, rốt cuộc xảy ra chuyện gì đây!”

“Bắt nạt nhị tỷ đều là người xấu, nguyền rủa bọn họ không có đồ ăn!” Lý Nhạc tức giận nói xong, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, gấp gáp nở cười nói, “Đúng rồi nhị tỷ, chúng ta có hai con mèo con, đều rất đẹp, mẹ làm cho bọn nó một cái tổ thật dày.”

“Có thật không, Nhạc Nhạc, mau dẫn tỷ đi xem.” Lý Noãn vừa nghe, lập tức đứng dậy xuống kháng, lại bị vài cánh tay đưa tới ngăn lại.

“Nhị muội, dưới kháng lạnh.”

“Noãn Nhi, thân thể con còn yếu, đừng đi lại nhiều.”

“Noãn Nhi nha đầu, con nằm thêm đi.”

.....

Nhìn dáng vẻ khẩn trương của những người kia, Lý Noãn cảm thấy ấm áp đồng thời có chút xấu hổ, lập tức ngoan ngoãn nằm xuống, cười trưng cầu ý kiến: “Con chỉ đi ở trong phòng một vòng, không đi ra ngoài, sẽ không lạnh, hơn nữa con nằm quá lâu, xương cốt cũng cứng ngắc, không hoạt động, sẽ bệnh mất.”

“Nhị tỷ, muội đi phòng bếp ôm một con mèo nhỏ tới đây cho tỷ xem.” Trông thấy tất cả mọi người không cho Lý Noãn xuống giường, Lý Nhạc

https://thuviensach.vn

lập tức hiểu chuyện nói, sau đó nhảy xuống kháng, mang giày chạy đi ra ngoài, cũng không lâu lắm đã ôm một con mèo nhỏ trở lại trong phòng.

Lý Noãn cười nhận lấy con mèo nhỏ to chừng bàn tay từ trong lồng ngực của Lý Nhạc, hình như nó mới ngủ dậy, cặp mắt đen nhánh mê mang nhìn người cả phòng, co lại thành một đoàn ở trong tay Lý Noãn, hắng giọng phát ra tiếng meo meo non nớt, lộ ra răng nhọn thật nhỏ, dáng vẻ này chọc cho Lý Noãn nhịn không được bật cười, sau đó người một nhà đều cười theo.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Cứu Đứa Bé Của Ta (2)

Bởi vì vừa mới tỉnh lại, lúc ăn cơm trưa Lý Noãn ăn một ít cháo gạo, ăn một chút thức ăn thanh đạm, rồi nằm xuống nghỉ ngơi.

Đợi đến buổi chiều, lại có người tới thăm, Tô thị cười nói cho người nọ Lý Noãn đã tỉnh rồi, tin tức này vừa ra, rất nhanh sẽ truyền khắp cả thôn, cho đến gần tối Lý Noãn tỉnh lại, Tô thị và Tương thị đã đón đưa mười mấy đám người rồi.

“Đại ca, sao bên ngoài ồn ào như vậy?” Lý Noãn xoa mắt, thấy Lý Văn ngồi ở đầu kháng chỗ đặt lò sưởi đọc sách, không khỏi kỳ quái lên tiếng hỏi.

Lý Văn nhìn thấy nàng tỉnh, thì để sách xuống đi tới nâng nàng dậy, nói: “Nghe nói muội tỉnh lại, thôn trưởng dẫn theo không ít người đến thăm muội, mấy ngày nay trong nhà ta thu không ít lễ, người nào tặng cái gì, đưa lúc nào, huynh đều ghi rõ ràng vào bên trong sổ, chờ muội tỉnh lại sẽ đưa cho muội xem. Mấy ngày này khi muội chưa tỉnh, huynh đều đã ghi rõ ràng vào trong sổ sách rồi, chờ muội xem đối chiếu lại xem có chỗ nào sai hay không.”

“Tất nhiên phải ghi nhớ, sau này lễ tết, cũng dễ đáp lễ.” Lý Noãn cười gật đầu, nói: “Đại ca, huynh đi ra ngoài nói với những người kia rằng, muội vừa mới tỉnh lại, vì cầu phúc cho đứa bé, bắt đầu từ sáng sớm ngày mai, đến trước giờ Dậu (5h-7h chiều), mỗi người trong thôn đều có thể tới nhận 13 văn tiền.”

https://thuviensach.vn

“Ừ, huynh sẽ đi nói.” Lý Văn cười đáp lời, đứng dậy đi ra khỏi gian phòng.

Lý Noãn lấy chăn ra đi xuống kháng lấy sổ sách ra xem, cũng không phải nàng không tin Lý Văn, mà là phương thức viết sổ sách của nàng có chút phức tạp, đặc biệt là trong sổ sách chung, còn có bạc phải chi cho các loại hạng mục, sợ Lý Văn hiểu sai rồi nhớ sai tính sai.

Chỉ là sau mấy lần xem kỹ, Lý Noãn không nhịn được nở nụ cười, không ngờ Lý Văn tính sai mấy chỗ, mặc dù đề mục có chút sai lầm, chỉ là khoản hạng mục này càng ngày càng tốt, thấy vậy là biết mấy ngày nay Lý Văn bỏ ra không ít công sức.

Buổi tối hôm đó, Lý Noãn nói nội dụng mấu chốt trong phương thức viết sổ sách cho Lý Văn, sau đó sửa vào phía sau những chỗ sai.

Sáng sớm ngày hôm sau, người một nhà còn chưa tỉnh ngủ, ngoài cửa viện đã tụ tập không ít người, mặc dù có chút nghị luận ầm ĩ, nhưng không có ai lớn tiếng ồn ào, đợi đến khi Tô thị và Tương thị nghe được động tĩnh đi ra mở cửa, mọi người lập tức yên tĩnh, trơ mắt nhìn hai người.

Tô thị sửng sốt một chút, rồi cười nói: “Mọi người là tới nhận tiền hả, Noãn Nhi nó còn chưa dậy đâu, ta sẽ đi gọi nó.”

“Đại muội tử, chớ khách khí với chúng ta như vậy, chúng ta chờ thêm một chút cũng không có chuyện gì, Noãn Nhi nha đầu chưa tỉnh lại thì hãy để nó nghỉ ngơi thêm.” Lập tức có thôn phụ lớn tuổi cười ngăn cản nói, “Chúng ta nhiều người như vậy, nói chuyện vài câu, thời gian sẽ trôi nhanh thôi, dù sao trong khoảng thời gian này không có chuyện gì phải làm, cũng không để lỡ việc.”

“Vậy cũng được, mọi người vào trong sân nói chuyện, ta đi bưng băng ghế ngồi ra ngoài cho mọi ngươi ngồi.” Tô thị gật đầu nói, lôi kéo Tương thị cùng đi phòng trước mang băng ghế ngồi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mọi người cười cười nói nói vào viện, các nữ tử trẻ tuổi đã có chồng cần mẫn chủ động khuân giúp cái băng ghế ngồi, bởi vì tối qua tuyết rơi, có người chủ động làm công việc quét tuyết, rất nhanh quét dọn sân nhỏ.

Đợi đến lúc Lý Noãn đi ra, đám thợ làm cũng đã tới làm, trong sân tụ tập bảy tám mươi người, hoặc đứng hoặc ngồi.

“Xin lỗi mọi người vì đã tới trễ.” Lý Noãn cười nói, trong tay cầm một hà bao đi tới trong sân, Lý Nhạc giống như tiểu thư đồng, bưng giấy và bút mực đi ở phía sau, trên mặt còn có chút ngái ngủ.

Tối ngày hôm qua bởi vì Lý Noãn tỉnh lại, Lý Nhạc hưng phấn, lôi kéo Lý Noãn nói chuyện nói đến hơn nửa đêm, cho đến khi quá mệt mỏi mới đi ngủ, tất nhiên chưa tỉnh hẳn.

Chẳng được bao lâu, Lý Văn cũng ra ngoài phòng, đưa đến băng ghế ngồi, ngồi ở trước bàn đã trải tốt giấy và bút mực.

“Cám ơn mọi người đã tới sớm như vậy, mọi người đến chỗ đại ca ta báo cái tên, sau đó tới chỗ ta nhận 13 văn tiền, những tờ giấy tích phúc ghi tên người này là lễ tạ thần đốt cho Bồ Tát, cho nên nhất định phải làm hình thức này, hi vọng các hương thân phối hợp một chút.” Lý Noãn cười nói.

Dĩ nhiên, cái gọi là lễ tạ thần đều là giả, làm như vậy cũng chỉ là vì phòng ngừa có người nhận nhiều lần.

Mọi người gật đầu đồng ý, chủ động xếp hàng, hai huynh muội một người ghi chép, một người phát tiền, bận đến quá buổi trưa, tiền dần dần bớt đi.

Lúc đó Tô thị và Tương thị đưa tới điểm tâm cho hai người, sau đó lại bưng thuốc dưỡng thai tới cho Lý Noãn.

https://thuviensach.vn

Khi sắp hết buổi trưa, hai huynh muội phát được gần hơn 450 văn tiền, đang chuẩn bị thu dọn đi ăn cơm trưa, bên ngoài lại truyền đến giọng nói của Vương thị và Lý Nghĩa, không lâu lắm, hai vợ chồng đã đi vào sân nhà Lý Noãn.

Thấy Lý Noãn đứng ở trong sân, hai vợ chồng đều sửng sốt, sau đó Vương thị khoa trương nói: "Ôi chao, nhị nha đầu thật sự không chết! Đây là đang phát tiền hả? Ôi, nhị nha đầu, khi biết cháu chết, ta và nhị bá của cháu rất đau lòng, hiện tại nhà cháu trôi qua thật tốt, cháu cũng không thể quên chúng ta, tiền này cháu phát cho chúng ta nhiều hơn chút đi, cũng không cần nhiều, chỉ cần cho ta và nhị bá của cháu mỗi người mười ba lượng bạc, vừa đúng số may mắn." (Ở TQ số 13 là con số may mắn)

"Cháu à, còn thất thần làm gì, còn không mau ghi tên của ta và nhị bá mẫu của cháu vào, chúng ta là trưởng bối của đứa bé trong bụng muội cháu đấy, có chúng ta tích phúc cho nó, bảo đảm ngày sau nó không kém, dựa theo bối phận của ta và nhị bá mẫu của các cháu, đặc biệt chạy tới tích phúc cho tiểu bối, 13 lượng bạc cũng chỉ là làm hình thức mà thôi." Lý Nghĩa cười nói, bản lãnh nói nói hưu nói vượn đã nhuần nhuyễn, không kém Lý Noãn.

Chỉ là, mặc dù Lý Noãn có thể nói bậy nhưng còn chưa bao giờ nói lời không biết xấu hổ thế này.

"Cháu sẽ ghi tên nhị bá và nhị bá mẫu." Lý Văn không nóng không lạnh nói, soàn soạt soàn soạt vài nét bút viết xuống tên của bọn họ.

Hai vợ chồng hả hê liếc mắt nhìn nhau, đang cho là có thể bắt được hai mươi mấy lượng bạc, nào biết Lý Noãn lại móc ra 26 văn tiền đưa cho bọn hắn nói: "Nhị bá, nhị bá mẫu, khi Bồ Tát báo mộng đã dặn dò, 13 văn là tiền tích phúc, nhiều hơn nữa đó chính là tiền mua mạng, ta không muốn mạng của nhị bá và nhị bá mẫu."

https://thuviensach.vn

Vương thị là người muốn tiền không muốn mạng, lúc này ngang ngược hét lên: “Cái gì mua mạng với không mua mạng, bớt lấy cái đó tới dọa ta, tên cũng ghi rồi, đã nói là 13 lượng bạc, làm khó ngươi còn muốn ăn vạ, duy trì loại chuyện thất đức không giữ lời, đó là nghiệp chướng cho đứa bé trong bụng người, mau đưa bạc ra đây!”

“Nhị bá mẫu, giọng lớn cũng không phải là có lý, mới vừa rồi đại ca cháu chỉ nói ghi tên cho các người, lúc nào thì nói đưa bạc cho các người? Dáng vẻ của các người, nói khó nghe một chút, chính là con chó sủa loạn!” Lý Noãn không khách khí nói.

Vương thị ngẩn người, đột nhiên gắt giọng lớn tiếng: “Trời ơi! Mọi người mau đến xem, trên đời này nào có người cháu nào như thế, nhất định là lúc trước chết mất lương tâm lòng dạ hiểm độc rồi, mọi người tới nghe một chút xem nó nói cái gì này, nó lại mắng trưởng bối của nó là chó, cái này có còn thiên lý nữa không!”

“Nhị bá mẫu, bá mẫu có bản lĩnh thì kêu gào tất cả mọi người trong thôn tới luôn đi, chúng ta để cho bọn họ phân xử thử, xem mặt mũi của các người có thể lớn đến mức có thể cầm 13 lượng bạc không.” Lý Noãn bình tĩnh cười nói, hoàn toàn không quan tâm tới bà ta ầm ĩ.

“A, ngươi giết ta đi, ta có ý tốt tới tích phúc cho đứa bé của ngươi, ngươi dám nói lời như thế, ngươi đang lấy dao đâm vào trái tim ta mà!” Nhìn dáng vẻ Lý Noãn không quan tâm, Vương thị dứt khoát bắt đầu ngang ngược, “Khó trách ngươi muốn mở rộng tích phúc, nha đầu bỉ ổi không có lương tâm như ngươi, đứa nhỏ sinh ra nhất định sẽ nửa chết nửa sông, ngươi nghĩ chỉ cần dùng 13 văn để mua phúc khí của mọi người, cái người lòng dạ hiểm độc, không biết xấu hổ kia, chỗ của ngươi sẽ có Phật duyên gì, ngươi không chết, đó là Diêm Vương Gia chê ngươi bẩn thỉu!”

“Tứ đệ, đệ xem nhị nha đầu của đệ đi, nó lại dám chửi chị bá mẫu của nó, nha đầu này thay đổi rồi, trở nên không có tim không có phổi nữa!

https://thuviensach.vn

Ngày trước nó không giữ gìn, tư thông cùng với nam nhân, nhưng trong lòng không xấu, hiện tại nó lại tệ hại như thế, nó ghi hận những trưởng bối nói nó không tốt!" Lý Nghĩa cũng ở một bên bắt đầu trách móc, ngược lại bày ra dáng vẻ vô cùng đau đớn.

Nụ cười trên mặt Lý Văn nhất thời biến mất không thấy, trong con ngươi dâng lên lạnh lẽo.

Lý Đức ở trong phòng nghe động tĩnh như thế, lập tức sốt ruột, vịn tường đi ra, cũng không hỏi đúng sai, đã trực tiếp hỏi Lý Noãn: "Xảy ra chuyện gì, nhị nha đầu, đang xảy ra chuyện gì?"

Thấy dáng vẻ chỉ quan tâm nhà cũ của Lý Đức, Lý Noãn không khỏi có chút khổ sở, tốt xấu gì nàng cũng mới giãy giụa từ quỷ môn quan trở về, chẳng lẽ cũng không trọng bằng một người huynh đệ không biết xấu hổ của ông?

Mặc dù trong lòng không dễ chịu lắm, nhưng Lý Noãn cũng cười đi lên trước đỡ Vương thị dậy, lớn tiếng nói: "Nhị bá mẫu, cháu đùa với bá mẫu thôi, bá mẫu và nhị bá muốn 26 lượng bạc, đó cũng không phải là con số nhỏ không phải sao, tạm thời nhà cháu không có nhiều như vậy, như vậy đi, cháu lập tức bán nhà của cháu đi nhé."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Cái Gì Mới Gọi Là Mặt Dày Chân Chính

Lúc này, bên ngoài sân đã bị Vương thị kêu gào tới khá nhiều người, giọng nói của bà ta vừa vặn có thể làm cho người bên ngoài nghe thấy.

Sau đó Lý Noãn giống như hoàn toàn không thấy Lý Đức, cũng không quản vẻ mặt áy náy của ông, nghiêng đầu nói với Lý Văn: “Đại ca, mau vào nhà cầm khế đất đi trấn trên tìm mối lái Trịnh. Aizz, đều tại muội không tốt, không có việc gì lại đi tích phúc duyên cho đứa bé, đã có Tịnh Liên đại sư cầu phúc thay muội, muội còn làm những chuyện này làm gì. Đại ca, thật xin lỗi, không ngờ đất này vừa tới tay, đã lại phải bán qua tay rồi.”dien/dan/le/quy/don

Trên mặt Vương thị lộ ra vẻ hả hê, bày ra dáng vẻ ngươi không đấu lại ta, khi được Lý Noãn nâng đứng lên.

Lý Nghĩa cau mày, cảm thấy lời này của Lý Noãn rõ ràng là có ý đưa tiền cho bọn họ nhưng nghe có chút là lạ.

Nhất thời Lý Văn phản ứng lại, mỉm cười lắc đầu nói: “Nhị muội, chớ khổ sở, nếu như mọi người cảm thấy chúng ta đang gạt bọn họ dùng 13 văn tiền mua phúc khí của bọn họ, thì bảo bọn họ đưa tiền lại rồi chúng ta hủy những tờ giấy ghi tên kia. Vốn là Tịnh Liên đại sư còn nói đứa bé này là phúc tinh của chúng ta, không ngờ ngược lại chọc nhị bá và nhị bá mẫu bất mãn, ép chúng ta cho bọn họ một người 13 lượng bạc, chúng ta không đưa, liền đứng ở trong sân nhà chúng ta la to, nói những chuyện không có.”

https://thuviensach.vn

Lời kia vừa thốt ra, Lý Nghĩa biến sắc. Quả thật da mặt ông ta dày, đó cũng là mặt dày với người nhà, dù sao không phải thật sự hoàn toàn không cần thể diện, dù sao vẫn là chuyện trong nhà.

Nhưng không đợi Lý Nghĩa mở miệng, Lý Noãn lại lớn tiếng thở dài nói trước một bước: “Aizz, suy cho cùng cũng là cha đau lòng người bên nhà cũ, tình nguyện chúng ta ăn khổ nuốt khổ, cho dù chết đói, cũng muốn nhà cũ ăn sung mặc sướng. Đại ca, đừng nói nữa... Nhanh đi bán đất đi, dù chúng ta chết đói, cũng phải để nhà cũ sống thoải mái tiêu dao, không phải sao? Muội không cho nhị bá bạc, nhị bá đã nói muội cầm dao găm đâm ông ta, muốn sống muốn chết, cha đau lòng muốn chết, trước kia khi chúng ta sắp chết đói, cũng không thấy cha nhíu mày một cái, đại ca, cha hận chúng ta không chết hết đi đưa tất cả đồ trong nhà cho nhà cũ bên kia!”

Lần này Lý Đức thật sự làm Lý Noãn đau lòng, cộng thêm những lời Tô thị nói trước đây không lâu, Lý Đức sẽ không tiếp nhận được, sẽ làm ra những hành động như cầm dao đâm vào tim.

Nghe được đối thoại của hai huynh muội, Lý Đức đứng trước cửa phòng kìm nén đến sắc mặt đỏ bừng, nhưng không biết mở miệng như thế nào.

Ông nghiêm túc nhìn vợ chồng Lý Nghĩa, lại nhìn Lý Noãn và Lý Văn, đột nhiên phát hiện một màn trước mắt xa lạ đến đáng sợ, phát hiện phương thức sống chung của cái nhà này và nhà cũ khác xa tưởng tượng của ông, trong lòng không khỏi dần dần sinh ra một loại cảm giác sợ hãi trước đó chưa từng có, ông muốn chạy trốn, thoát khỏi cảnh tượng xa lạ này.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Lý Noãn, Lý Đức hốt hoảng xoay người trở về phòng, cũng lập tức đóng cửa phòng lại.

“Những lời này, muội nhớ mẹ cũng đã nói, sao.....” Lý Noãn không khỏi nhíu đuôi lông mày, vẻ mặt không hiểu nhìn về phía Lý Văn.

https://thuviensach.vn

Lý Văn bất đắc dĩ lắc đầu, bày tỏ hắn cũng không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

“Tiểu tiện nhân không vâng lời bất hiếu kia, ngay cả cha mình mà ngươi cũng mắng được!” Phát hiện Lý Đức khác thường, Lý Nghĩa đột nhiên chỉ vào lỗ mũi Lý Noãn, lớn tiếng quát lớn, “Ngươi xem cha ngươi bị ngươi chọc giận cũng không muốn gặp lại ngươi nữa rồi kìa, đồ nha đầu tán tận lương tâm kia, ta và nhị bá mẫu của ngươi ép ngươi đưa tiền lúc nào, rõ ràng là ngươi sợ chúng ta nói trong bụng ngươi là con hoang, muốn đưa tiền bịt miệng chúng ta!”

Trận ồn ào này, dù Tô thị và Tương thị ở sau hậu viện làm cơm trưa cũng nghe thấy, vội vàng xào rau rồi lập tức bỏ vào thêm một tô nước, sau đó gấp gáp chạy tới tiền viện thì nghe được lời nói như thế.

“Ngươi mắng đứa bé trong bụng ai là con hoang, đồ lão già không biết xấu hổ kia, mệt ngươi còn là nhị bá của bọn nhỏ, ngươi cũng không sợ không được chết tử tế ư! Nếu ngươi còn đứng ở đây la lối om sòm, ta sẽ đi lấy dao chém chết ngươi, hoàn toàn chặt cái miệng không nói lời tốt đẹp gì của ngươi xuống!” Tô thị giận tím mặt nói.

Bà tận mắt nhìn thấy Lý Noãn trải qua hai lần suýt chết, trong lòng đau đớn như bị dao khoét, hiện tại mắt thấy Lý Noãn mới tỉnh lại, đã có người tới cửa ác ngôn nhục mạ, bà gần như không chút nghĩ ngợi đã rống lên.

Đột nhiên bị tiếng rống thô bạo chen ngang, làm tất cả mọi người sững sờ, bao gồm Lý Noãn, Lý Văn cùng với Tương thị, cũng bị khí thế kia của bà trấn áp.

Thật lâu sau, Lý Noãn mới cười hì hì một tiếng, giơ ngón tay cái về phía Tô thị nói: “Mẹ, chửi giỏi lắm!”

Tô thị cũng bị hành động điên cuồng của mình dọa sợ, nghe thấy lời nói của Lý Noãn mới phản ứng lại, thấy mọi người giật mình nhìn bà, gương

https://thuviensach.vn

mặt nhất thời đỏ rực.

Quả thật Lý Nghĩa không thể tin được, người em dâu dịu hiền ngoan ngoãn giống như con cừu nhỏ lại có thể nói ra những lời này, lập tức tức giận muốn khiển trách, nào biết Lý Noãn đột nhiên kéo cổ tay của ông ta, còn chưa kịp phản ứng, cảnh tượng trước mắt đột nhiên trời đất quay cuồng, không giải thích được đã ngã xuống đất.

Cũng may y phục đủ dày, chỉ bị có chút kinh hách, cũng không đau lắm.

Lý Nghĩa sợ hãi lấy lại tinh thần, đang muốn bò dậy đánh người, Lý Noãn nhìn thấy ánh mắt hung ác của ông ta, vốn muốn nói đầu gối của ông ta đau đớn mới khuỵu xuống, dứt khoát một cước hung hăng đá vào dưới háng của ông ta.

“A ——!” Lý Nghĩa kêu thảm thiết kinh thiên động địa, gần như làm tuyết đọng phía trên ngọn cây cách đó không xa cũng rơi xuống.

Nhìn Lý Nghĩa che hạ thể co rúc ở trên đất, Tô thị và Tương thị cũng sợ run lên, sau đó vội vàng quay đầu đi chỗ khác.

Vương thị thấy cảnh tượng này, đặc biệt là Lý Nghĩa che bộ vị kia, không còn hả hê nữa, lập tức muốn kêu lên nói giết người rồi, đã bị Lý Noãn lấp đầy cả miệng tuyết, lạnh đến làm bà ta run cả người, còn chưa phun tuyết ra, đã bị Lý Noãn quật ngã trên mặt đất, đánh bà ta tiếng kêu thảm thiết còn đáng sợ hơn cả tiếng kêu của con heo bị giết.

Khóe mắt Lý Văn giật một cái, dứt khoát kéo Tô thị và Tương thị đi phòng bếp hậu viện nấu cơm, thuận tiện gọi ba tên tiểu tử đang đứng bên cửa sổ xem kia tới.

Lý Noãn có một mặt đặc biệt bạo lực, chuyện này khi lần đầu tiên đến Đệ Nhất Lâu bán con hổ thì hắn cũng đã phát hiện, nhưng mà hôm nay có vẻ xuất sắc.

https://thuviensach.vn

“Đại ca, muội muốn xem nhị tỷ đánh người xấu!” Lý Nhạc bị lôi kéo đi tới hậu viện, rất không vui lòng nói: “Dáng vẻ nhị tỷ đánh người xấu rất đẹp, lần trước đám người tên Đầu gì đó tới nhà đòi bạc, chính là bị nhị tỷ đuổi đi, hơn nữa nhị tỷ còn nói bị động thai khí, còn nói chậu chúng ta rớt bể, dao cũng rơi hỏng, Nhạc Nhạc bị dọa sợ, sau đó Đầu gì đó cho chúng ta năm lượng bạc mua mới.”

Mọi người: “.....”

Đời trước của Noãn Nhi (nhị muội, nhị tỷ, Noãn tỷ tỷ, Noãn Nhi nha đầu) nhà bọn họ là cường đạo ư?

“Đại ca, mọi người sao vậy?” Lý Nhạc nhìn vẻ mặt mọi người kỳ quái, không khỏi nháy mắt không hiểu hỏi, “Có phải năm lượng bạc quá ít hay không, không mua được những thứ kia sao?”

Cái này ngược lại không thể trách Lý Nhạc không hiểu chuyện, từ khi cô bé bắt đầu có trí nhớ, chưa thấy trong nhà có những thứ kia, cho nên cũng không hiểu rõ giá tiền lắm.

Mọi người lần nữa: “.....”

Lý Văn im lặng một lát, rồi mỉm cười nói: “Cũng không sai biệt bao nhiêu, không ít.”

“À.” Lý Nhạc không nghi ngờ gì gật đầu một cái, đột nhiên sau đó nói: “Đại ca, sau này muội muốn đi theo nhị tỷ học công phu, đánh người xấu!”

“Đệ cũng muốn học!” Lý An và Chu Nguyên đồng thời nói.

Vốn Tô thị muốn phản đối, dù sao đánh tới đánh lui như vậy tổn thương hòa khí, chỉ là suy nghĩ một chút, lại cảm thấy học một chút công phu phòng thân cũng rất tốt, nên cũng không nói gì nữa.

https://thuviensach.vn

Tương thị cười nói: “Vậy cũng phải chờ sau khi nhị tỷ các con sinh đứa bé đã, hiện tại nhị tỷ các con không thích hợp mệt mỏi.”

Ba đứa bé đều gật đầu nói vâng, sau đó mấy người cười cười nói nói vào phòng bếp, cùng nhau thu xếp bữa cơm trưa đã chuẩn bị được một nửa.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 66.2

Tiền viện, Lý Noãn đánh cho Vương thị kinh hoàng cầu xin tha thứ, mới dừng lại nhỏ giọng hỏi: "Nhị bá mẫu, dù sao ta cũng là người đã chết qua một lần rồi, mặc kệ nguyên nhân là gì, Diêm Vương Gia hắn không dám thu ta, nhưng mà hắn nhất định sẽ thu các ngươi, bá mẫu nói có đúng không

"Vâng vâng vâng, Noãn Nhi, Noãn Nhi, nhị bá mẫu sai rồi, nhị bá mẫu không nên tính kế cháu… Cháu đừng đánh nữa." Vương thị vội vàng gật đầu.

"Cái gì, nhị bá mẫu, bá mẫu không nhầm chứ, ta đánh bá mẫu?" Lý Noãn đột nhiên đề cao âm lượng, "Rõ ràng là chính bá mẫu muốn đánh ta, không cẩn thận té, nhị bá tới kéo bá mẫu lên nhưng không được, các ngươi cùng nhau đụng vào trên bàn, bá mẫu còn nói là ta muốn đánh bá mẫu, hả? Nhị bá mẫu, bá mẫu không thích nhà ta có tiền, cũng không thể sử dụng loại phương pháp tự mình hại mình đến lừa tiền nhà ta chứ! Nhị bá mẫu, bá mẫu muốn làm gì? Giấy và bút mực đặt trên bàn rất đắt đấy, cũng không thể đi như vậy, nhị bá mẫu, ta không nói bá mẫu, bá mẫu đừng ném đi. . . . . Nhị bá, bá đừng đạp lên, những thứ đó là đại ca của ta liều mạng kiếm tiền mua về, nhị bá, bá không thể như vậy. . . . . ."

Lý Noãn nói sinh động như thật, dưới ánh mắt kinh ngạc của hai vợ chồng Lý Nghĩa ném giấy Tuyên Thành trên bàn xuống mặt đất, sau đó dùng sức đạp lên.

Bởi vì Lý Noãn không thể bị lạnh, cho nên buổi sáng sau khi Lý Văn chuyển cái bàn ra thì để ở góc trong sân bên cạnh phòng chứa củi, vừa có

https://thuviensach.vn

thể tránh gió, vì vậy lúc này người bên ngoài viện cũng không thấy được tình huống cụ thể, chỉ có thể nghe được âm thanh trong sân, cộng thêm những người vừa mới cầm tiền của nhà Lý Noãn, vừa không có lí do thích đáng, vừa không người dẫn dắt, nên cũng không có ý định xông vào trong sân xem tình hình.

Trong sân, Lý Noãn tự biên tự diễn, nhưng ánh mắt vẫn nhìn hai vợ chồng Lý Nghĩa, thấy hai người kia hồi hồn lại, há mồm muốn kêu cái gì đó, lúc này nở nụ cười uy hiếp nói: "Các ngươi dám mở miệng cãi cọ, ta đánh chết các ngươi ngay bây giờ, nói là chính các ngươi đập phải bàn nên chết!"

Giọng điệu lạnh lùng này, nhất thời làm hai vợ chồng Lý Nghĩa rùng mình, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, cuống quít ngậm miệng.

Lý Noãn muốn cho hai vợ chồng Lý Nghĩa nhìn xem, cái gì mới gọi là mặt dày chân chính, muốn bọn họ nhớ kỹ bài học hôm nay, chớ không có việc gì là tới nhà nàng làm ầm ĩ.

Nhìn hai vợ chồng Lý Nghĩa ngoan ngoãn nghe lời, Lý Noãn lại nâng bút lông trên bàn lên: "Nhị bá mẫu, bút lông này là một vị quý nhân đưa cho đại ca, bá mẫu đừng ném đi. . . . . ."

Sau đó ở dưới tầm mắt của hai vợ chồng Lý Nghĩa, trực tiếp ném bút lông qua đầu tường.

Ngay sau đó, Lý Noãn lại đột nhiên kêu thảm một tiếng, trực tiếp nằm ở trên đất, cũng tiện tay chà dính một chút bụi trên đất xoa lên mặt mình, lại xoa trên người một ít, rồi ôm bụng khổ sở kêu lên: "Cứu mạng, bụng của ta đau quá, đứa bé của ta. . . . . Ai tới cứu ta, Tịnh Liên đại sư đã nói đứa bé này không thể có chuyện gì được, cứu mạng. . . . . ."

Người bên ngoài thấy bút lông bay ra đầu tường, lập tức có người bước lên nhặt lấy, đi nhanh vào sân nhà Lý Noãn, mọi người vây xem thấy thế,

https://thuviensach.vn

cũng vội vàng đi vào theo, chuẩn bị xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nào biết vừa mới tiến vào, mọi người đã nhìn thấy giấy Tuyên Thành bị ném đầy đất, Lý Noãn nằm trên mặt đất ôm bụng, vẻ mặt khổ sở kêu cứu mạng, còn nói Tịnh Liên đại sư muốn nàng phải giữ lại đứa bé này, lập tức có mấy nàng dâu (con dâu) trong thôn tốt bụng tiến lên dìu nàng, cũng giúp một tay nhặt giấy Tuyên Thành vứt trên mặt đất lên, còn có người thấy tình huống không ổn, lập tức xoay về phía hậu viện kêu lên: "Lý Tứ à, Noãn Nhi bị nhị bá của nó đánh, mau ra đây nhìn xem, giống như động thai khí rồi!"

Cũng không lâu lắm, Lý Văn đã vội vã chạy tới tiền viện, vẻ mặt nóng nảy và lo lắng.

Về phần hai vợ chồng Lý Nghĩa nằm dưới đất, đã trực tiếp bị mọi người bỏ quên, ai bảo lúc Vương thị chơi xỏ lá, bà ta thích lăn lộn trên đất, mọi người thấy trên mặt bọn họ có chỗ máu ứ đọng, một chút thương thế gì cũng không có, lại nghĩ đến trước đó Lý Noãn nói bọn họ đụng vào trên bàn, càng cảm thấy bọn họ chỉ đang la lối om sòm.

Không biết, Lý Nghĩa bị thương ở một chỗ không thể nói, mà khi Lý Noãn đánh Vương thị, là chỉ đánh đúng một chỗ, dĩ nhiên chỉ có một nơi máu ứ đọng.

Nhìn Lý Noãn được mọi người đỡ trở về phòng, hai vợ chồng Lý Nghĩa ngây người thật lâu, Vương thị mới kinh thiên động địa (trời long đất lở) quát lên: "Các ngươi đã bị nó lừa rồi, là chính nó lăn lộn trên đất, thiên lý đâu, đánh chết người mà……"

Đáng tiếc lời nói của hai vợ chồng Lý Nghĩa chưa bao giờ đáng tin, cho nên tuy lần này mọi người nghe được, nhưng cũng không có ai quản đến, sói đến kêu nhiều ai còn tin tưởng?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, ở trong mắt mọi người, Lý Noãn là tiểu thai phụ, còn có thể đánh thắng được hai vợ chồng ngang ngược kia?

Vương thị kêu rên một lát, thấy mọi người hoàn toàn không để ý đến mình, trong lòng nhất thời lạnh lẽo, bà ta quay đầu lại nhìn Lý Nghĩa, hai vợ chồng đỡ nhau bò dậy, nhếch nhác đi ra khỏi nhà Lý Noãn, mới vừa đi không bao xa, đã nghe được trong phòng Lý Noãn có người kêu lên: "Đừng để cho bọn họ đi, giấy Tuyên Thành của nhà Noãn Nhi bị bọn họ đạp hư rồi, còn đẩy Noãn Nhi xuống đất, người này thật sự rất đáng hận, phải bắt bọn họ bồi thường bạc!

Cũng không biết Lý Noãn nói cái gì đó, đã làm cho mấy nàng dâu (con dâu) trong thôn đồng tình không thôi, cũng đầy lòng căm phẫn lao ra, muốn thay nàng chủ trì công đạo.

Hai vợ chồng Lý Nghĩa vừa nghe, lập tức muốn chạy đi, lại mấy người khỏe mạnh trong đám hương thân kéo lại.

"Nhanh, mang bạc ra đây, nhà Lý Noãn cũng không phải núi vàng núi bạc, bạc đều là đại ca Lý Noãn liều mạng kiếm về, nhìn xem bá bá, bá mẫu các ngươi làm chuyện thiếu đạo đức gì đây!" Một nàng dâu (con dâu) tuổi còn trẻ chỉ trích, có vẻ hết sức tức giận.

Người trong phòng đều đi ra ngoài, Lý Noãn đã nhỏ giọng nói với Lý Văn người vừa mới chạy tới tiền viện xem tình hình: "Đại ca, huynh nhanh nói cho mẹ là muội giả vờ."

"Muội đấy. . . . . Lần sau cũng không thể dọa người như vậy." Vẻ mặt lo lắng của Lý Văn bị kiềm hãm lại, lộ ra vẻ hết cách lắc đầu cười nói.

"Không phải đại ca đã sớm đoán được rồi sao, còn nói muội dọa người, nếu không phải là đại ca nghe được động tĩnh sau đó nói với mẹ là muội không sao, mẹ còn ngẩn người ở phòng bếp được ư?" Lý Noãn dí dỏm trừng mắt nhìn, nói.

https://thuviensach.vn

"Muội còn dám nói, cũng không phải thấy đã sắp đến giữa trưa, nghĩ tới đám thợ làm vẫn chờ ăn cơm, họ mới bị huynh khuyên ở lại, nếu không đã sớm đi theo tới." Lý Văn cười nói, sau đó đứng lên nói, "Huynh đi hậu viện báo tin bình an cho mẹ, một lát nữa trở lại thăm muội, thuận tiện mang thuốc dưỡng thai cho muội luôn."

"Tốt." Lý Noãn gật đầu cười, đợi đến khi Lý Văn đi, lại tiếp tục ôm bụng, làm ra dáng vẻ khổ sở.

Chỉ chốc lát sau, mấy nàng dâu nhiệt tình đã tiến vào, trong tay người đi đầu còn mang theo một nắm tiền, phía trên để mấy khối bạc vụn, ngồi vào trước mặt Lý Noãn nói: "Noãn Nhi, muội xem thử, chút bạc này đủ mua giấy Tuyên Thành và bút lông chưa?"

Lý Noãn nhìn lướt qua, cảm giác chừng đó có lẽ được bốn lượng bạc rồi, cũng đủ mua chiếc trâm mà Tô thị đã đưa ra, nàng đã nói, sớm muộn cũng bắt bọn họ trả trở về!

Sau đó Lý Noãn cũng không nói chuyện tiền bạc, "miễn cưỡng" lộ ra nụ cười “yếu ớt” nói: "Cám ơn mọi người, có phần tâm ý này của mọi người, trong ta cảm thấy rất ấm áp, vui vẻ hơn cả việc lấy được bạc nữa."

Lời này nhất thời làm mấy nàng dâu bị lung lạc rồi, cũng không nhịn được lộ ra nụ cười, nàng dâu đi đầu kia đã quan tâm nói: "Noãn Nhi, nếu không chúng ta đi mời đại phu cho muội nhé?"

"Đúng đấy Noãn Nhi, chúng ta đều là nữ nhân, không sợ nói cho muội biết, nữ nhân mang thai, nhất định phải nghỉ ngơi tốt, ngộ nhỡ không tốt, sau này sẽ lưu lại mầm bệnh, khó chịu cả đời." Một nàng dâu bên cạnh cũng gật đầu nói.

"Cám ơn mọi người quan tâm, không cần gấp gáp, đại ca muội đi nấu thuốc dưỡng thai cho muội rồi, đó là Tịnh Liên đại sư phái người đưa tới, thật ra thì khoảng thời gian trước đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, muội đều

https://thuviensach.vn

nhớ không được, sau khi tỉnh lại đã động thai khi, là Tịnh Liên đại sư khó khăn lắm mới giúp muội giữ được, tất nhiên muội sẽ không mang con của mình ra đùa giỡn." Lý Noãn "suy yếu" cười nói: "Tất cả mọi người mau trở về đi, cũng sắp đến giữa trưa rồi, không thể bởi vì muội mà làm trễ nãi mọi người ăn cơm được."

"Không phải chỉ một bữa cơm thôi sao, không chết đói được." Nàng dâu đi đầu hào sảng cười nói, "Chỉ là Noãn Nhi muội động thai khí, phải nghỉ ngơi nhiều vào, chúng ta chen chúc ở nơi này cũng làm ầm ĩ, đi trước đây, qua hai ngày nữa sẽ trở lại thăm muội."

"Được, chờ thân thể muội tốt hơn một chút, muội sẽ xuống bếp tự tay làm một chút điểm tâm cho mọi người, mấy người chúng ta ngồi chung một chỗ thoải mái nói chuyện." Lý Noãn miễn cưỡng gật đầu cười nói.

"Vậy được, ta đi đây." Nàng dâu đi đầu gật đầu đáp lời, mang theo mấy nàng dâu khác đứng dậy đi ra ngoài.

Sau khi ra ngoài, mấy nàng dâu trẻ tuổi còn nói tình huống Lý Noãn “suy yếu” với mấy người bên ngoài, mọi người nghe vậy cũng lớn tiếng mắng hai vợ chồng Lý Nghĩa quá đáng, sau đó lập tức rời khỏi nhà Lý Noãn.

Bên trong nhóm người này có không ít người nhiều chuyện, cộng thêm hôm nay mới lấy được chỗ tốt, trong lòng cũng có chút thiên vị nhà Lý Noãn, rất nhanh đã truyền chuyện này ra ngoài, đầu tiên là lấy danh nghĩa Tịnh Liên đại sư đính chính danh tiếng cho Lý Noãn, còn nói hai vợ chồng Lý Nghĩa không có đạo đức, bắt nạt cháu gái đang có thai, đặc biệt là câu chuyện Lý Noãn "bị bắt nạt" kia, nói ra sinh động như thật. . . . .

Cuối cùng còn nói tuy hai vợ chồng Lý Nghĩa quá đáng như vậy, nhưng người một nhà Lý Noãn cũng không đuổi người, tâm ý này, rất thiện lương mà, cuối cùng vẫn là mọi người giúp một tay đuổi hai tên vô lương kia ra

https://thuviensach.vn

khỏi nhà Lý Noãn, nếu không không biết hai người này còn muốn ồn ào tới làm khó người nhà Lý Noãn đến khi nào nữa.

Kế tiếp trong một thời gian thật dài, hai vợ chồng Lý Nghĩa không ra khỏi cửa, cái này dĩ nhiên không phải bởi vì sợ hãi bị người nói, mà là vết thương không thể nói ra của Lý Nghĩa . . . . . .

Tuy một cước kia của Lý Noãn không có ý muốn phế Lý Nghĩa, nhưng cũng là một cước hả giận, không nghỉ ngơi bốn mươi năm mươi ngày là không được.

Ai bảo miệng ông ta tràn đầy nói tục, bất lấy vấn đề nàng chưa thành thân mà có con không thả, lên tiếng hãm hại, một cước này là dạy dỗ! Nếu ông ta còn không biết tiến lùi, lần sau một cước kia sẽ không chỉ làm cho ông ta làm hòa thượng bốn mươi năm mươi ngày đâu, mà là trực tiếp biến ông ta thành thái giám!

Lúc ăn cơm trưa, tinh thần Lý Đức có vẻ có chút hoảng hốt, chỉ buồn bực trong lòng ăn bánh màn thầu, cả người có trạng thái không có ở đây.

Người một nhà nhìn thấy dáng vẻ này của ông, trao đổi ánh mắt với nhau, mặc dù cũng có chút lo lắng, nhưng cũng không có ai mở miệng hỏi thăm, một bữa cơm trôi qua trong sự im lặng như thế.

Ăn xong bữa cơm, đám Lý An đi ngay Thư Hương viện, Lý Văn cũng đi theo. Ngay từ lúc sau khi trở về từ miếu Bạch Đà, Lý Văn đã dỡ bỏ những bẫy rập ở trong núi ra thu hồi công cụ lại, hiện tại không có việc gì làm nên đi theo tới Thư Hương viện đọc sách.

Thư Hương viện đã xây dựng lại xong từ mấy ngày trước, chỗ đám Lý An thường luyện chữ tức là phòng của Lý Noãn đã chuyển tới Thư Hương viện.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn cũng đi xem, bố cục là làm dựa theo ý tưởng của nàng, hai gian phòng bị đổi thành phòng học và thư phòng, trong sân có một ngôi đình nhỏ, trong đình còn bố trí bàn đá tròn và những ụ đá rất khác biệt, mà chỗ sân nhỏ dựa vào tường trồng những dây leo thực vật có sức sống mãnh liệt, đợi đến đầu mùa xuân, tiểu viện sẽ trở nên sức sống bừng bừng.

Lúc xế chiều, lại có người đến lãnh tiền, chỉ là cũng không nhiều người lắm, một mình Lý Văn cũng có thể làm được, Lý Noãn thì ở trong phòng, "suy yếu" nằm ở trên kháng đọc sách.

Mắt thấy trời đã tối rồi, Lý Văn cẩn thận suy nghĩ một chút, ngoại trừ vài hộ gia đình có tiền và người nhà tú tài lão gia ra thì tất cả mọi người trong thôn đều nhận tiền, ngay cả vài thợ làm trước khi đi đều bị hắn gọi lại, mỗi người lĩnh mười ba văn tiền, có lẽ sẽ không có người đến, đang chuẩn bị dọn dẹp bút mực và bàn, bên ngoài đã truyền tới tiếng kêu của một người có dáng vẻ lưu manh.

"Lão Tứ, nghe nói nhà ngươi phát tài, mấy ngày trước lão tử bài bạc thua một trăm lượng bạc, nhanh đưa cho lão tử một trăm lượng!"

Vừa dứt lời không lâu, một trung niên tóc hoa râm uống đến say khướt xiêu xiêu vẹo vẹo đi vào, trực tiếp đi tới phòng của Lý Đức.

Vừa đi, còn vừa nấc rượu, hết sức phách lối nói: "Gần đây vận may của lão tử không tốt, nhanh, cầm bạc ra đây, không đúng, một trăm lượng không đủ, lão tử cần hai trăm lượng, đợi lão tử thắng tiền, lập tức đưa cho tiểu tử ngươi mấy trăm lượng, để cho ngươi cũng dính chút tiếng thơm."

Đuôi lông mày Lý Văn giật giật, đã nhìn đến Lý Noãn đi từ trong phòng ra, trực tiếp đi tới chỗ Lý Huy.

Nhìn dáng vẻ Lý Noãn cười tươi như hoa, Lý Văn không khỏi lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, lắc đầu một cái, đồng tình nhìn Lý Huy, quay đầu lại tiếp tục thu dọn đồ đạc.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Sắc Đảm Ngập Trời

"Ôi, "khách" rất ít đến nhà, đại bá, đã lâu rồi không thấy đại bá tới thăm chúng cháu, mau tới phòng trước ngồi, cháu đi pha trà mời đại bá." Lý Noãn cười tiến đến gần Lý Huy, kéo ông ta tới phòng trước.

"Lão tử, lão tử không tới uống trà, nhanh gọi cha ngươi ra đây, lão tử tìm hắn lấy bạc!" Lý Huy say khướt nói xong, đi theo Lý Noãn vào phòng trước, mới vừa ngồi vào trên kháng, lập tức ngã ngửa nằm xuống, trong miệng nấc rượu kêu lên, "Lão Tứ, nhanh đi lấy bạc cho lão tử —— con mẹ nó, ngày hôm qua đám người Đông Đầu kia uy hiếp lão tử, nói trong mười ngày không đưa ra nổi bạc, sẽ chém tay lão tử, giết lão tử . . . . . ."

"Đại bá, cha cháu đang nghỉ ngơi ạ." Lý Noãn vội vàng cười cắt đứt lời Lý Huy, nói: "Đại bá, cháu nói này, sao đại bá phải chạy xa tới nhà cháu đòi bạc, cháu nghe nói hai ngày trước nhị bá nhặt được một thỏi vàng ở trong núi, trị giá hơn 100 lượng bạc!"

"Chuyện khi nào, sao ta không biết?!" Lý Huy ngồi dậy, miệng đầy hơi rượu hỏi Lý Noãn.

Lý Noãn không biến sắc dịch lui ra, cười nói: "Đại bá ‘bận rộn’ ở trấn trên mỗi ngày, dĩ nhiên không biết những chuyện này, hơn nữa, nhị bá cũng không muốn chúng cháu nói cho đại bá biết, trong lòng nhị bá cũng không muốn cho đại bá biết bọn họ có bạc, sợ đại bá tìm bọn họ đòi ....!"

"Lão nhị khốn kiếp, phát tài, lại còn gạt lão tử, hãy xem lão tử, lão tử đi về trừng trị hắn thế nào!" Lý Huy nhất thời say khướt mắng.

https://thuviensach.vn

Uống rượu say tất nhiên rất nóng tính, hùng hùng hổ hổ nói xong, lập tức đứng dậy say lảo đảo đi ra ngoài, chỉ là đi chưa được mấy bước, cũng không biết hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, quay đầu lại muốn nói với Lý Noãn, trong lúc bất chợt phát hiện nụ cười yếu ớt trên mặt Lý Noãn rất đẹp, hơn nữa dưới ánh nến lập lòe càng thêm xinh đẹp, lập tức nổi lên sắc tâm.

Ông ta cũng không kiêng dè gì, trực tiếp xiêu xiêu vẹo vẹo đi tới bên người Lý Noãn, đưa tay phải muốn sờ mặt của Lý Noãn, ô ngôn uế ngữ tự nhiên bật thốt lên: "Con mẹ nó mấy năm không gặp, không ngờ dáng dấp của nhị nha đầu đã xinh đẹp như vậy rồi, dáng vẻ này rất đẹp, mau cùng đại bá của cháu đến trên giường thân mật nào."

Nụ cười trên mặt Lý Noãn nhất thời cứng đờ, lui về phía sau mấy bước trốn khỏi cánh tay của Lý Huy.

Nào biết Lý Huy thấy nàng trốn tránh như vậy, nhất thời hăng hái, cặp mắt toát ra ánh sáng đỏ tà ác, bước chân không yên nhào về phía Lý Noãn, trong miệng càng ngày càng không chịu nổi.

"Ngượng ngùng cái gì, dù sao tiểu dâm phụ ngươi cũng đã sớm không còn sạch sẽ nữa rồi, sau này cũng không ai thèm lấy, có thể chơi đùa với dã nam nhân, thì sao không thể để đại bá của ngươi nếm thử hương vị một chút, tiểu dâm phụ, đã lâu không có nam nhân chơi với ngươi, ngươi cũng muốn nhỉ, tới đây, để đại bá giúp ngươi đỡ thèm. . . . . ."

Lý Noãn hoàn toàn không ngờ tới Lý Huy nổi danh du côn lưu manh chẳng những chơi bời lêu lổng thích đánh bạc, hơn nữa còn sắc đảm ngập trời (ham muốn dục vọng), có thể háo sắc với cháu gái?!

Nghe thấy những câu nói tục tĩu vang lên từ miệng gã ta, trong lòng nàng lạnh lẽo đến buồn nôn, khẽ cong thân thể khéo léo né tránh cái ôm của Lý Huy, Lý Huy đụng vào trên tủ, chưa từ bỏ ý định xoay người lại nhào về phía Lý Noãn, Lý Noãn không nhịn được tránh lần nữa, sau đó dứt

https://thuviensach.vn

khoát đá một cước vào Lý Huy đang nhào vào trên kháng, nhanh, hung ác, chuẩn đá vào bắp chân của gã, trong nháy mắt những câu nói tục tĩu trong miệng Lý Huy biến thành kêu thảm thiết, ngã nhào trên đất ôm bắp chân rên rỉ.

"Đại bá, đại bá sao thế ạ, chân không thoải mái?" Lý Noãn đi vòng qua bên cạnh Lý Huy, vẻ mặt ngạc nhiên hỏi một câu, sau đó xoay người ra ngoài phòng kêu lên, "Đại ca, chân đại bá xảy ra vấn đề, nhanh đi vào đỡ đại bá trở về!"

Chỉ chốc lát sau, Lý Huy đã bị Lý Văn mang nụ cười trên mặt đỡ đi, chỉ chốc lát sau, Lý Văn trở lại, vẻ mặt lại có chút cổ quái.

"Đại ca, họ trách huynh?" Lý Noãn đang chuẩn bị đi phòng bếp giúp Tô thị và Tương thị, thấy bộ dạng của Lý Văn, lập tức dừng bước lại hỏi thăm.

Lý Văn lấy lại tinh thần, hình như là nghĩ tới điều gì đó, không nhịn được cười nói: "Mới vừa rồi huynh đỡ đại bé về nhà cũ, mới vừa đi ra khỏi không bao xa, đã bị một đám người lao tới, trực tiếp lôi đại bá trong tay huynh đi rồi."

"À?" Lý Noãn nghe cũng không hiểu ra sao, thì suy đoán nói, "Chẳng lẽ là đại bá đánh bạc, nên tới tìm đại bá đánh bạc?"

Lý Văn cười lắc đầu nói: "Lúc bắt đầu huynh cũng cho rằng như thế, đang muốn trở lại, đã nghe được đại bá kêu thảm thiết. . . . . Huynh nhìn qua, chỉ thấy đám người kia đánh cho đại bá gần chết, nhìn dáng vẻ của đám người kia, không giống như người trong thôn ta, hẳn là đại bá chọc phải người không nên chọc ở bên ngoài rồi."

Lý Noãn nghe thế thì hả giận, nhất thời cười lên nói: "Đồ điên kia, bị đánh đáng đời!"

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi nhị muội, còn có chuyện thiếu chút nữa đã quên nói cho muội biết, Tịnh Liên đại sư bảo huynh chuyển lời cho muội, nói ngài ấy và Thế tử Vân vương sẽ nhanh chóng trở lại kinh thành, sau khi muội tỉnh lại thì không cần đi miếu Bạch Đà tìm, ngày sau hữu duyên thì sẽ gặp lại." Lý Văn đột nhiên nhớ tới chuyện này, nở nụ cười, nói.

"Ồ." Lý Noãn cười gật đầu đáp lời, trong lòng lại thêm một phần cảm kích Tịnh Liên.

Mặc dù lời này của Tịnh Liên rất tùy ý, ý tứ cũng là bảo đảm với nàng, tên khốn kiếp Lăng Diệp Vũ kia tạm thời sẽ không tìm tới cửa hại nàng.

Chỉ là nhắc tới chuyện này, Lý Noãn không khỏi nhớ lại tình huống lúc đó, không nhịn được hỏi: "Đại ca, muội nhớ lúc đó rõ ràng là ngủ ở hậu đường chủ miếu, sau đó đã xảy ra chuyện gì, sao muội bị người bắt đi?"

Lý Văn nghe vậy thu nụ cười lại, trịnh trọng lắc đầu nói: "Chuyện này huynh cũng vậy không rõ ràng lắm, sau khi muội ngủ, đã có người thả mê hương vào hậu đường, bao gồm tiểu sư phụ Tịnh Tâm và chúng ta đề bị ngất đi, sau khi tỉnh lại đã phát hiện không thấy muội, huynh và tiểu sư phụ Tịnh Tâm còn có Tịnh Liên đại sư tìm muội khắp nơi, cuối cùng là Tịnh Liên đại sư tìm được muội đầu tiên."

"Hóa ra là như vậy." Lý Noãn gật đầu một cái, ngược lại cười nói, "Thôi, cũng may có Tịnh Liên đại sư, muội và đứa bé mẹ tròn con vuông, cũng coi như may mắn trong bất hạnh."

Sau đó hai huynh muội lại nói chút chuyện khác, cùng đi vào phòng bếp giúp Tô thị và Tương thị một tay.

Đợi đến lúc ăn cơm tối, rốt cuộc trên mặt Lý Đức đã tốt hơn, vừa ăn vừa cười nói tay nghề Tô thị giỏi, mọi người nhìn nụ cười chất phác trung hậu kia, nhất thời đều thở phào nhẹ nhõm, người một nhà lại khôi phục không khí vui vẻ hòa thuận trước kia.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Lý Noãn lại nhạy cảm cảm thấy Lý Đức có chút không bình thường, trong ánh mắt nhìn như bình thường kia, thậm chí có một ánh sáng âm u cực đoan vặn vẹo, giống như ma quỷ ngủ đông trong bóng tối, lúc nào cũng có thể bộc phát ra lực phá hoại điên cuồng.

Trong lòng Lý Noãn có chút khiếp sợ, ngẩng đầu nhìn Lý Văn, phát hiện Lý Văn cũng đang nhìn nàng, hiển nhiên cũng phát hiện vấn đề.

Sau buổi cơm tối, Lý Noãn ở trong phòng ký sổ, Lý Văn đi vào, cũng xoay người lại đóng cửa lại.

"Nhị muội, lúc nãy muội phát hiện ra đúng không? Lúc nãy rõ ràng cha có chỗ không thích hợp." Lý Văn ngồi vào bên kháng, hơi nhíu đuôi lông mày nói.

Lý Noãn dừng lại nói: "Có lẽ là hôm nay kích thích quá mức, ông hoàn toàn không cách nào tiếp nhận được, đại ca, muội phải biết rõ rốt cuộc giữa cha và nhà cũ bên kia đã xảy ra chuyện gì, cảm giác giống như cha đi đứng không bình thường, muội thấy điều này có chút không chắc chắn, vừa đúng ngày mai là Đông Chí, muội lấy chút đồ đưa qua cho gia gia và nãi nãi bên nhà cũ."

"Như vậy cũng tốt." Lý Văn khẽ gật đầu, nói đến chuyện mắt thấy tai nghe trước đó: "Lần trước khi huynh đưa nhị bá mẫu về nhà cũ, hai đứa bé choai choai trong nhà cũ đứng ở góc tường chơi, vắng ngắt, cũng không biết những người khác trong nhà cũ đi đâu."

"Ngày Đông Chí phải dâng lễ giổ tổ, gia gia và nãi nãi nhất định ở đó, buổi sáng chúng ta đi qua, nhất định có thể nhìn thấy." Lý Noãn nói xong, suy nghĩ một chút lại nói, "Khoan đã, hình như chúng ta cũng chưa từng thấy gia gia và nãi nãi."

"Từng thấy, lúc muội bốn tuổi, chúng ta cùng với cha mẹ đi qua mấy lần, chỉ là có thể muội không nhớ thôi." Lý Văn cười nói.

https://thuviensach.vn

"Thật sự là không nhớ được." Lý Noãn nghiêng đầu suy nghĩ một chút, trong đầu không có chút ấn tượng, chỉ có thể lắc đầu.

Ngày hôm sau, Lý Noãn bắt đầu chính thức xuất hiện ở trong tầm nhìn của mọi người, bởi vì tạm thời không cần chế thuốc viên, nàng đích thân tới Tây Sương viện, chỉ đạo đám thợ làm sửa phòng dưới đất.

Lý Noãn nói chuyện rất có kỹ xảo, trong quá trình hướng dẫn cũng không quơ tay múa chân, mà giống như một người bạn đang chỉ rõ thiếu sót trong đó, cũng tán thành và khích lệ một ít cách làm của bọn họ, thậm chí còn dạy cho đám thợ làm một chút phương pháp đào móc nhẹ nhàng, cùng với một chút tư tưởng kỹ thuật tân tiến của hiện đại, rất nhanh quen thuộc với đám thợ kia, cũng trong thời gian ngắn nhất lấy được công nhận và yêu thích của đám thợ kia.

"Hôm nay hai mươi hai tháng chạp, mọi người sớm tan tầm một chút, ngày mai là Đông Chí, sẽ cho mọi người nghỉ một ngày, đây là quà tặng trong ngày lễ nhà ta chuẩn bị cho mọi người, một cân thịt heo, nửa cân bột mì, đương nhiên chỉ là một chút tâm ý, mọi người chớ ghét bỏ." Lý Noãn cười đặt đồ ở trên bàn trong Tây Sương viện, nói với những người thợ kia.

Mấy người thợ thấy quà tặng trong ngày lễ phong phú, trong lòng càng thêm có ấn tượng tốt với người một nhà Lý Noãn, nói vài câu ơn sau đó mỗi một người lĩnh một cân thịt heo, nửa cân bột mì gói kỹ rời đi.

Ngày hôm sau trời vừa sáng, sau khi toàn bộ người trong nhà đã ăn qua điểm tâm thì lập tức đến phòng bếp.

Tương thị nhào bột mì cán vỏ bánh sủi cảo, Tô thị lưu loát chặt thịt muối hòa với cải trắng làm nhân sủi cảo, ba đứa trẻ Lý An giúp một tay xem lửa nấu nước, một lát làm thịt dê để dùng, Lý Văn chi chút ngân lượng, đi nhà Chu Đà Tử nuôi dê mua một đầu dê trở lại, lại kêu ba bốn tiểu tử trẻ tuổi an phận trong thôn cùng giúp một tay làm thịt dê, tinh thần

https://thuviensach.vn

Lý Đức sáng láng chống gậy gỗ ngồi ở bên cạnh xem, nhìn cảnh tượng trong nhà hòa thuận, trong lúc nhất thời cười không khép miệng được.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 67.2

Đợi đến khi xử lý sạch sẽ thịt dê, Lý Văn cắt một cân thịt dê hai bên cho ba tên tiểu gia hỏa đã giúp một tay, sau đó đỡ Lý Đức vào phòng nghỉ ngơi, mới mang thịt dê đã được cắt thành từng miếng lớn vào phòng bếp.

Lý Noãn thì ở trong phòng tính toán tháng chuyên cần trong một tháng này cho mọi người, chia ra cất vào trong túi tiền của Tô thị và Tương thị, tất nhiên của hai ngừ Tô thị và Lý Đức do nàng bảo quản, về phần những người khác, đương nhiên là lập tức phát cho mọi người.

Từ hai mươi ba tháng mười đến hai mươi ba tháng mười một âm lịch, Tương thị đạt được 323 văn tháng chuyên cần, Lý Đức 98 văn, Tô thị 330 văn, Lý Văn 588 văn, Lý Noãn 905 văn, Chu Nguyên 48 văn, Lý An 45 văn, Lý Nhạc 41 văn.

Lần đầu tiên chính thức cầm được tiền chuyên cần của một tháng, Lý An, Lý Nhạc, Chu Nguyên vui mừng nhảy loạn ở phòng bếp thật lâu, cũng lên kế hoạch muốn mua những thứ gì, nhưng cuối cùng nhịn lại, quyết định cất tiền tháng chuyện cần, mặc dù Lý Văn không biểu hiện quá vô cùng hưng phấn, nhưng cũng trịnh trọng cất hà bao vào, mà Tương thị cầm hà bao nhìn thật lâu, mới cẩn thận thu vào, cận thân cất giữ.

"Mẹ, tiền tháng chuyện cần của mẹ ở chỗ con, lúc nào muốn dùng, thì tới lấy, nếu không dùng, con vẫn sẽ giữ cho mẹ." Phát xong tháng chuyên cần cho Tương thị, Lý Noãn cười nói với Tô thị.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại chúng ta ăn mặc đều không tệ, tạm thời mẹ chưa dùng tới những tiền kia, giữ lại." Tô thị vừa làm nhân, vừa cười nói với Lý Noãn.

"Được, tất cả đều giữ cho mẹ, giữ đến được một núi vàng núi bạc." Lý Noãn cười lên tiếng.

Đợi đến khi nhân và cán vỏ sủi cảo tốt rồi, mọi người mang đồ lên phòng trước, người một nhà vây ở một chỗ làm sủi cảo, vừa nói vừa cười, không khí rất ấm áp.

Gói hết hai chậu lớn sủi cảo, Lý Noãn đã nói: "Cha, mẹ, con và đại ca đi nhà cũ đưa sủi cảo và thịt dê cho gia gia và nãi nãi nhé."

Vừa nghe Lý Noãn muốn đưa đồ đi nhà cũ, Tô thị lập tức nhớ lại chuyện gặp phải trước kia, sắc mặt có chút nhất thời trắng bệch, Lý Đức nghe được, cặp mắt lại bộc phát ra một đạo ánh sáng kinh người, lộ ra nụ cười thật thà vui vẻ, nói: "Được, được, đưa sủi cảo, đưa thịt dê, đưa nhiều một chút, nhà cũ nhiều người, sẽ đưa một nửa dê, một chậu sủi cảo qua."

Lời Lý Đức vừa nói ra, mọi người nhất thời hết ý kiến.

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng vẫn là Lý Noãn cười nói: "Cha, con đưa nhiều quá bọn họ sẽ ăn không hết, hơn nữa, bên nhà cũ cũng làm thịt dê và sủi cảo, đưa nhiều quá, trong lúc nhất thời ăn không hết, để lâu mặc dù sẽ không hư mất, nhưng sẽ thay đổi mùi vị, ăn sẽ không tốt, đến lúc đó ăn thức ăn biến chất vào, nhà cũ sẽ cho rằng chúng ta đưa đồ ăn hư hỏng cho họ."

"Sẽ không, đang mùa đông, vị sẽ không thay đổi." Lý Đức vẫn nở nụ cười, sắc mặt lại có chút trở nên quỷ dị, hình như có cái gì đó bộc phát muốn xông ra khỏi nụ cười.

Lý Noãn trao đổi ánh mắt với Lý Văn thật nhanh, lập tức cười gật đầu nói: "Vậy cũng tốt, con nghe cha, đưa qua cho nhà cũ nhiều một chút."

https://thuviensach.vn

Tô thị nhíu mày, muốn nói điều gì đó, lại bị Lý Noãn kéo lại, nói: "Mẹ, chúng ta mang đồ đi phòng bếp trước đã, thịt dê đều ở phòng bếp mà, con và đại ca cũng sẽ không chọn, mẹ, mẹ giúp chúng con chọn đồ tốt đưa qua cho nhà cũ nhé."

"Được rồi." Tô thị hơi chần chừ một lúc, nhưng cũng gật đầu đáp.

Sau đó Tương thị và Tô thị mỗi người bưng một chậu sủi cảo, Lý Noãn và Lý Văn cầm nhân và vỏ sủi cảo đi phía trước, bốn người cùng nhau đi về phía phòng bếp.

"Noãn Nhi, con ngăn cản không cho mẹ nói, cha con bất công thiên vị đến như thế, nào có người cha nào như vậy!" Vào phòng bếp, Tô thị đã không nhịn được mở miệng, những lời Lý Đức nói lúc nãy, bà rất bất mãn.

Đổi lại là ngày trước, Tô thị sẽ không oán trách những chuyện này, nhưng mà bây giờ, Tô thị đã tỉnh ngộ rồi, tất nhiên sẽ không lại im lặng.

"Mẹ, ngài đừng nóng giận, cha đã chui vào ngõ cụt rồi, nói với ông ấy nhiều như vậy làm gì, hơn nữa, ông ấy bảo đưa nhiều như vậy, thì con cũng sẽ đưa nhiều ư?" Lý Noãn cười nói, lấy từ trong tủ chén ra một cái tô sạch sẽ, cho sủi cảo vào, thấy Tô thị còn lo lắng, thì cười thúc giục, "Mẹ, mau làm thịt cái đùi dê đưa cho đại ca, cũng sắp buổi trưa rồi, sau khi con đi đưa đồ qua, trở về còn phải bày đồ cúng nữa đấy."

"Để ta." Tương thị bên cạnh hiểu được, lập tức đi đến cầm đao, lấy dao rạch từ sống lưng đến đùi dê xuống thành miếng thịt lớn, lại chọc thủng trên miếng thịt một lỗ, dùng dây xỏ xong đưa cho Lý Văn.

Vẻ mặt Tô thị có chút phức tạp thở dài nói: "Aizz, không ngờ người một nhà chúng ta lại phải chia thành hai."

"Mẹ đừng đau lòng, qua không bao lâu nữa, cha sẽ hiểu, đừng có gấp." Lý Noãn biết Tô thị là thay Lý Đức cảm thấy thương cảm, vội vàng cười an

https://thuviensach.vn

ủi, "Mẹ, hai mươi năm cũng đã trôi qua, cũng không cần gấp gáp trong nhất thời, đúng không?"

"Mẹ, cha là một người thông minh, có một số việc, sớm muộn gì ông ấy sẽ hiểu." Lý Văn cũng cười nói.

"Ai biết ông ấy có hiểu được hay không." Tô thị bất đắc dĩ lắc đầu, hiển nhiên không có lòng tin với Lý Đức, dừng một chút, làm như hạ quyết tâm, rồi nói tiếp, "Nếu ông ấy vẫn không hiểu, đời này cũng chỉ có thể trôi qua như vậy, cũng không thể bởi vì một mình ông ấy, mà làm cho cả nhà phải uất ức theo."

"Phải hiểu, nhất định phải hiểu, mẹ, con và đại ca đi nhà cũ đây, chỉ chốc lát nữa sẽ trở lại." Lý Noãn cười nói, trừng mắt nhìn Tương thị, để bà giảng giải cho Tô thị nghe, sau đó bưng một chén sủi cảo to cùng với Lý Văn rời khỏi phòng bếp, ra khỏi sân đi về phía nhà cũ.

Trong phòng bếp, hai nữ nhân ngồi chung một chỗ nói chuyện một lát, rõ ràng tâm tình Tô thị trở nên khá hơn không ít, hai người đã bắt tay đun nước thuộc thịt, lại thương lượng buổi trưa làm bữa tiệc thịt dê, rất nhanh công việc đã lu bù, cũng không lâu lắm, trên mặt Tô thị lại thấy nụ cười xuất hiện.

Hôm nay nhà cũ đặc biệt náo nhiệt, chỉ là cũng không phải cùng nhau gấp gáp làm sủi cảo, làm thịt dê, mà là đang gây gổ, từ xa Lý Noãn và Lý Văn đã nghe thấy giọng nói to lớn của Vương thị: "Sao lại trách ta, ta bị thương, ta nói này đại tẩu, nhân khẩu của các ngươi nhiều như vậy, hơn phân nửa gia đình đều là của các ngươi, nhiều thêm chút sủi cảo cũng sẽ không chết người, lại nói không phải đã A Dũng nhà ta cũng ở đây rồi sao?"

"Nhị thẩm, thẩm bị thương ở mặt, cũng không phải tay, sao không thể làm sủi cảo?" Một người trung hậu thành thật trong đám người đó không

https://thuviensach.vn

hiểu hỏi.

"Con thỏ nhỏ chết kia, ngươi nói thế là thế nào, ta đây đau mặt, ta phải lấy tay che chở mặt! Chỉ còn lại một tay, ngươi nói xem, một tay phải là sủi cảo thế nào?" Vương thị cậy mạnh không nói lý lẽ.

"Một tay không thể làm sủi cảo, nhóm lửa vẫn không có vấn đề đấy, hắc hắc." Người trung hậu thành thật kia rất tự nhiên nói, nói xong lại cười ngây ngô hai tiếng.

Chỉ là lấy trình độ da mặt dày của Vương thị, hoàn toàn sẽ không mua bán lỗ vốn, trực tiếp kêu la: "Đốt lửa cái gì! Không phải các ngươi vẫn còn đang làm sủi cảo, còn làm tiếp thịt dê ư, gấp cái gì! Lại nói hôm qua cha ngươi bị người đánh thành như vậy, các ngươi còn làm ầm ĩ đến quá nửa đêm, làm cho người ta ngủ không yên, đến bây giờ ta vẫn còn sợ hãi đây này!"

Vào buổi trưa bên nhà cũ đã rùm beng thành ra như vậy, hai huynh muội đi tới ngoài viện không khỏi liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt cũng có chút cổ quái.

Đi tới cạnh cửa, Lý Noãn liếc mắt nhìn vào sân thấy nam nữ già trẻ, thì kêu lên: "Gia gia, nãi nãi, chúng cháu tới đưa sủi cảo và thịt dê cho hai người đây."

Trong sân bày cái bàn lớn, phía trên để một chậu lớn nhân sủi cảo, còn có một cặp vỏ sủi cảo vừa mới cán ra, năm sáu người vây ở một chỗ làm sủi cảo, lúc này đều dừng lại động tác trong tay, nhìn ra ngoài cửa thấy hai người Lý Noãn, vốn Vương thị chống nạnh, vênh váo hống hách hướng về phía năm sáu người kia, nghe được giọng nói của Lý Noãn, dáng vẻ bệ vệ lập tức xìu xuống hơn phân nửa.

"Nơi này thật náo nhiệt, nhị bá mẫu, vết thương trên mặt nhị bá mẫu đã khá hơn chút nào chưa, cháu thấy là biết đụng phải rất mạnh rồi, chỉ tái một

https://thuviensach.vn

chút, cũng không cần tránh gió." Lý Noãn bưng chén đi vào trong sân, cười chào hỏi Vương thị.

Nhất thời Vương thị không dám mở miệng, mấy người kia sửng sốt một lát, một người thanh niên thân thể khỏe mạnh, hai mươi bảy hai mươi tám tuổi cũng có chút ngớ ngẩn nói: "Hai người, hai người chính là Lý Noãn đường muội và Lý Văn đường đệ nhà Tứ thúc?"

"Đúng vậy." Lý Noãn cười gật đầu, đoạn đối thoại nghe được lúc nãy cũng chính là của người này và Vương thị, cũng rất tự nhiên tiếp lời, "Muội còn nhớ lúc còn nhỏ đã tới đây mấy lần, nhưng cũng không nhớ rõ lắm, không biết huynh là vị đường ca nào?"

"Không nhớ rõ cũng không sao, ta cũng không nhớ ra được các ngươi như thế nào, chỉ nghe các ngươi kêu gia gia và nãi nãi, suy nghĩ có lẽ hai người là đệ đệ muội muội nhà Tứ thúc, nên mới hỏi một câu, đúng rồi, ta tên là Lý Lực, là đại đường ca của hai người, hắc hắc." Lý Lực thành thật nói, vẻ mặt ngớ ngẩn nở nụ cười, không chút nào dối trá giả bộ.

Lý Noãn không nhịn được khẽ cười, nàng còn tưởng rằng nhà cũ là đầm rồng hang hổ gì, cứ nghĩ người nhà cũ không phải là dạng không biết xấu hổ như hai vợ chồng Lý Nghĩa, thì cũng lưu manh như Lý Huy, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ tồn tại loại người trung thực như Lý Lực, làm cho lòng đầy phòng bị của nàng thả lỏng chút ít.

"Đại đường ca, đệ và Noãn Nhi tới đưa sủi cảo và thịt dê cho gia gia và nãi nãi, một lát còn phải trở về, chúng ta đi vào phòng trước đã." Lý Văn mỉm cười tiếp lời.

"Được, gia gia và nãi nãi đã dậy rồi, ta sẽ dẫn hai người đi. Sức ta lớn nên để ta cầm đồ giúp cho." Lý Lực cười khúc khích nói xong, vội vàng đi tới giúp Lý Văn xách thịt dê, lại xoay bàn tay lớn một cái, đã cầm lấy một tô lớn sủi cảo vững vàng, thật nhanh đi ở phía trước mặt dẫn đường cho hai

https://thuviensach.vn

người tới phòng trước, thậm chí không muốn giới thiệu những người trong sân cho hai người Lý Noãn.

Chỉ là Lý Noãn còn chưa biết tính toán của những người này, nở nụ cười với mọi người, rồi lôi kéo Lý Văn đi theo phía sau Lý Lực đi phòng trước.

Lý Lực xung trận đi ở đằng trước, rất nhanh đi vào phòng, nói rõ ý định của hai người Lý Noãn khi tới đây, lúc này hai người Lý Noãn mới đi tới trước cửa, nào biết còn chưa có đi vào, đã nghe được trong phòng truyền đến tiếng rống giận dữ âm trầm: "Khốn kiếp! Ai cho ngươi mang đồ bọn nó tới vào trong nhà, nhanh ném ra ngoài cho ta! Để bọn nó cầm đồ cút đi!"

Hai huynh muội gần như đồng thời nhíu đuôi lông mày, trao đổi ánh mắt, lập tức đi thẳng vào.

Trong nhà có chút mờ mờ, lão thái thái ngồi ở đầu giường nơi đặt gần lò sưởi ngủ gà ngủ gật, tóc bà bạc hơn phân nửa, hẳn là đã rớt hàm răng, đôi môi hơi khô quắt, hoàn toàn không thấy người trong phòng, mà ông cụ an vị ở bên cạnh lão phu nhân, tóc đã bạc hoàn toàn, môi dưới khẽ lật ra ngoài, chính là bộ dạng của một ông già bình thường, nhưng mà lúc này vẻ mặt của ông như đưa đám, lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người Lý Noãn.

Mà Lý Lực một tay nâng thịt dê lên, một tay bưng tô sủi cảo đứng ở trong phòng, bị rống đến ngây dại.

"Đại đường ca, cám ơn huynh đã giúp chúng ta cầm những thứ này, huynh đi giúp mọi người đi, muội có chuyện cần nói với gia gia và nãi nãi." Lý Noãn đi lên phía trước, cười lấy cùi chỏ chọc vào Lý Lực.

"À à, vậy các ngươi từ từ nói chuyện, ta đi ra ngoài trước." Lý Lực chợt hiểu lấy lại tinh thần, vội vàng đặt thịt dê và sủi cảo lên trên bàn, sau đó vừa đi ra ngoài, vừa không hiểu tự nhủ, "Kỳ quái, bình thường gia gia rất

https://thuviensach.vn

dễ nói chuyện, cũng không biết hôm nay bị gì nữa, bên Tứ thúc tặng đồ tới đây, còn tức giận lớn như vậy. . . . . ."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Quá Làm Cho Lòng Nàng Nguội Lạnh

“Ai nói chuyện với nha đầu không biết liêm sĩ kia, cút ra ngoài, tất cả đều cút ra ngoài cho ta!” Lý Lực còn chưa đi ra cửa, ông cụ đã bộc phát, chỉ vào mặt của Lý Noãn giận dữ ngút trời mắng, giọng điệu rất không tốt.

Lý Lực lo lắng quay đầu lại liếc mắt nhìn, vội vàng bước nhanh đi tới trong sân.

Tất nhiên người trong sân cũng đều nghe được giọng nói của lão gia tử, tất cả đều giữ yên lặng cúi đầu làm sủi cảo, ai cũng không dám mở miệng nói thêm một câu.

Tình huống này hàng năm cũng sẽ xảy ra ở nhà cũ một hai lần, chỉ là trước kia bị mắng là Tô thị, hiện tại đổi thành huynh muội Lý Noãn.

Lý Noãn cười nhìn thẳng vào ánh mắt của lão gia tử, nghĩ tới trước mặt là một lão nhân nên ôn tồn nói: “Gia gia, sủi cảo này làm vào buổi sáng, thịt dê này cũng mới giết vào buổi sáng, đều vẫn còn tươi ngon, ném ra ngoài rất đáng tiếc, hơn nữa gia gia, đồ là chúng cháu đưa tới hiếu kính hai ông bà, ném đi như vậy thật sự không có quy củ, nếu gia gia không thích ăn sủi cảo và đùi dê này, vậy cũng được, chính gia gia tự mình ném nó đi ạ.”

“Đồ lão Yêu (đang nói đến Lý Đức) khốn kiếp kia, sao lại sinh ra một nha đầu không biết xấu hổ như thế, mang thai con hoang chạy đến nhà ta, cũng làm cho cái nhà này xui xẻo! Biến, bớt ở chỗ này mở cái miệng thúi, cút ra ngoài cho ta!” Lý Noãn không nghe lời của lão gia tử nói, ông cụ

https://thuviensach.vn

cũng không nghe lời của Lý Noãn nói, tiếp tục tức giận chỉ Lý Noãn mắng mỏ.

Đuôi lông mày Lý Noãn khẽ động, trong lòng có chút im lặng, dứt khoát cười nói: “Gia gia, đồ khốn kiếp kia là con của ngài, nha đầu không biết xấu hổ là cháu gái của ngài, trên người chảy dòng máu của ngài, nếu gia gia cảm thấy bẩn thỉu, xúi quẩy, điều đó cũng chứng tỏ dòng máu chảy trong người của ngài cũng như vậy, ngài nói có đúng không? Trừ khi..... Cha cháu không phải con ruột của ngài, cháu cũng không phải cháu gái ruột của ngài, như vậy mới có thể giải thích được vì sao cha cháu khốn kiếp, gia gia cũng không phải thằng khốn, cháu bẩn thỉu, gia gia cũng không bẩn thỉu.”

Tiếng nói vừa ngừng, đôi mắt trong trẻo của Lý Noãn nhìn chằm chằm vẻ mặt lão gia tử, không bỏ sót bất kỳ phản ứng nào của ông cụ.

Ông cụ không biết Lý Noãn đang thử dò xét ông cụ, nghe xong lời này, giận dữ đến gần như nhảy dựng từ trên kháng xuống, đôi tay gầy đét thiếu chút nữa đánh vào trên mặt Lý Noãn, mắng: “Khốn kiếp, ta nói ngươi không biết xấu hổ thì chính là không biết xấu hổ, ta nói cha ngươi khốn kiếp là khốn kiếp, ngươi còn dám tranh cãi với ta, cái đồ ngỗ nghịch bất hiếu kia, đồ các ngươi đưa tới cũng không phải thứ tốt!”

Lời này rõ ràng là ngang ngược không nói đạo lý, đâu giống lời nói của trưởng bối, coi như bởi vì một ít chuyện mà có bất mãn, những lời này cũng thái quá rồi.

Lý Noãn có chút im lặng, chẳng lẽ cái này chính là bạo lực chuyên quyền trong truyền thuyết?

Lý Văn khẽ nhíu chân mày, trao đổi ánh mắt với Lý Noãn, hai người đều cho rằng ông cụ này hoàn toàn không như trưởng bối, hoàn toàn chính là một người chuyên quyền, già mà không kính lưu manh vô lại. Nhưng

https://thuviensach.vn

nhớ lại lời nói của Lý Lực lúc đi ra ngoài, ông cụ ngang ngược la lối om sòm hình như chỉ nhằm vào bọn họ, đây rốt cuộc là kiểu gì đây?

Chẳng lẽ đối tốt với ông cụ cũng là sai? Vậy cũng không đúng, nhìn bộ dạng thành thật của Lý Lực, không có khả năng không đối xử tốt với ông cụ.

Chỉ là dù trong lòng Lý Noãn buồn bực, nghĩ đến ông cụ là một lão nhân sắp bảy mươi tuổi, không muốn so đo với ông những thứ này, nên cười tiếp lời: "Gia gia, cháu sai rồi, cháu không nên tranh cãi với gia gia, chỉ là chúng cháu đưa đồ ăn cho gia gia không tính là không vâng lời bất hiếu nhỉ, cháu bảo đảm, lần sau lúc tới chắc chắn sẽ không tranh cãi với gia, tuyệt đối làm gia gia hài lòng. Cái đó, gia gia, nãi nãi, trong nhà của chúng cháu còn có việc bận, đi trước đây ạ, hai ngày nữa tới nữa xem hai ông bà."

Lý Noãn nói xong, cũng không muốn xem lão gia tử và lão thái thái có phản ứng gì, dù sao chắc chắn sẽ không có câu trả lời bình thường, dứt khoát trực tiếp xoay người đi ra ngoài.

"Ai cho các ngươi tới nhà của ta, tiểu tiện nhân độc ác kia, thật sự khốn kiếp như cha của ngươi, các ngươi cố ý muốn chọc giận chết bộ xương già ta mà, các ngươi ngỗ nghịch không vâng lời sẽ chết không được tử tế! Biến, cút ra khỏi nhà ta, cút xa chừng nào tốt chừng nấy! Cút!"

Phía sau truyền đến tiếng mắng của lão gia tử, Lý Noãn cũng không chút để ý, nào biết vừa đi đến cửa bên, đột nhiên nghe được một tiếng thét kinh hãi của Lý Văn: "Nhị muội tránh ra!"

Tránh ra? Lý Noãn sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, đã bị một vật cứng hung hăng đập vào sau gáy, chỉ nghe được "cốp" một tiếng, sau gáy đã truyền đến một trận đau nhức kinh người, nàng còn bị dội thứ gì đó nữa, sau đó là tiếng đồ sứ rơi dưới đất vang lên.

https://thuviensach.vn

Trước mắt Lý Noãn tối xầm, thân thể không khỏi loạng choạng, Lý Văn vội vàng tiến lên đỡ nàng, gấp gáp nói: “Nhị muội, muội làm sao vậy, đi, huynh đỡ muội đi tìm đại phu trong thôn.”

“Muội.....” Lý Noãn muốn nói không có việc gì, nhưng hai ngày nay nàng mới giãy giụa từ bên bờ tử vong, vốn suy yếu, chưa bao giờ phải chịu cú đập mạnh như vậy, cuối cùng không nói gì được, đã trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Lý Văn giật mình, không kịp hỏi tại sao ông cụ muốn làm như vậy, lập tức ôm lấy nàng bước nhanh đi ra ngoài.

Nhìn Lý Văn ôm Lý Noãn nhanh chóng rời đi, ông cụ trợn tròn mắt, ngơ ngác ngồi ở chỗ đặt gần lò sưởi có chút không biết làm sao, ông chỉ muốn hả giận, chưa từng nghĩ tới muốn giết người, ai biết tách trà sẽ trực tiếp nện ở trên đầu Lý Noãn chứ, lúc này thấy Lý Noãn đã hôn mê, bàn tay ông ném ly trà cũng có chút run rẩy.

Lão thái thái nghe được tiếng vang, cũng mở mắt ra, có chút giật mình nhìn trên tách trà mặt đất, thật lâu sau mới nói: “Lão già, ông... ông hãy để cho ai đó đi xem một chút đi, ta thấy hai đứa bé của nhà Lão Yêu (đang nói đến Lý Đức) không đơn giản, ngộ nhỡ nha đầu kia có mệnh hệ gì, sợ rằng bọn nó sẽ ồn ào tới cửa.”

“Hắn dám, ta là cha của hắn đấy!” Ngược lại lão gia tử bị kích lửa giận, dép sợ hãi trong lòng xuống, “Tiện nha đầu thắt cổ không biết xấu hổ kia, không phải chỉ bị đập một cái thôi sao, nó đâu thể vì như thế mà chết đi được!”

“Vậy tùy ông thôi.” Lão thái thái thấy lão gia tử như vậy, cũng ngậm miệng không nói, dù sao bà cũng không muốn quản.

Nhìn Lý Văn ôm Lý Noãn hôn mê bất tỉnh nhanh chóng rời đi, người trong sân cũng không dám mở miệng, Lý Lực muốn mở miệng, đã bị người

https://thuviensach.vn

con dâu có nhãn lực trong nhà kéo lại.

Một bên là lão gia tử, một bên là một nhà Lý Noãn đang phát tài, hai bên cũng không đắc tội được, vẫn nên nói ít thì tốt hơn.

.....

Lúc Lý Noãn tỉnh lại, bên ngoài trời đã tối, nàng ôm đầu theo bản năng, lập tức sau gáy truyền đến một trận đau đớn, đau đến làm nàng không nhịn được hít một hơi khí lạnh.

Ngủ ở bên cạnh nàng, Nhạc Nhạc lập tức tỉnh lại, mơ mơ màng màng dụi dụi con mắt, vừa lướt qua Lý Noãn xuống giường vừa còn buồn ngủ, nói: “Nhị tỷ, Nhạc Nhạc đi bưng thuốc cho tỷ, tỷ chờ một chút nha..... Lúc nãy đại ca đỡ mẹ về phòng, một lát nữa sẽ tới.....”

Lý Noãn vội vàng ngồi dậy, kéo Lý Nhạc trở về nhét vào chăn nói: “Muội ngủ trước đi, để tỷ tự đi uống thuốc.”

“A, nhị tỷ, Nhạc Nhạc đều nghe đại ca nói rồi, gia gia hư, dùng tách trà đập tỷ, chảy thật nhiều máu, nhị tỷ, Nhạc Nhạc giữ ấm chăn cho tỷ, tỷ đi uống thuốc, uống thuốc rồi chúng ta cùng ngủ.....” Lý Nhạc ngoan ngoãn nằm ở trong chăn, mí mắt dính vào nhau, vẫn còn lầu bầu bất bình dùm Lý Noãn.

“Ừ được, chúng ta ngủ chung.” Lý Noãn dịch góc chăn cho Lý Nhạc, nhìn con bé ngủ, mới xuống kháng đi bưng thuốc trên bàn, mặc dù đắng, nhưng vẫn uống hết.

Mới vừa uống xong, Lý Văn đã tiến vào từ cửa nhỏ thông với phòng, thấy nàng xuống kháng, lập tức cau mày nói: “Nhị muội, sao muội lại tự mình xuống khỏi kháng, nhanh đi lên kháng nằm xuống.”

https://thuviensach.vn

“Đầu muội bị thương, cũng không phải tay chân bị thương, không nghiêm trọng như vậy.” Trên gương mặt có chút tái nhợt của Lý Noãn nở nụ cười nói.

“Bị người đập đầu còn cười được, cũng chỉ có muội mới làm được, hơn nửa đêm, thuốc cũng uống rồi, mau tới kháng nằm nghỉ ngơi.” Đối với tâm trạng lạc quan của Lý Noãn, Lý Văn có chút không thể làm gì.

“Vậy còn có thể như thế nào, ông cũng đã lớn tuổi rồi, còn là gia gia nữa, cũng không thể đối phó giống như đại bá nhị bá được, ông ném muội tách trà thì muội sẽ ném tảng đá lại ư?” Lý Noãn cười nói.

Chỉ là tuy nói như vậy, nhưng trong lòng nàng vẫn còn có chút buồn bực, cho dù là ai cũng sẽ không vui vẻ được khi bị bất ngờ ném tách trà vào sau gáy, huống chi trong khoảng thời gian này nàng liên tiếp bị thương, loại xui xẻo đến đổ máu này thật sự người thường không chịu nổi.

“Ném lại thì không được, sau này cách xa ông cụ một chút, quả thật lão gia tử phát điên rồi, chuyện này mà cũng làm được.” Nhìn trên trán Lý Noãn quấn lớp băng trắng, Lý Văn không khỏi chỉ trích đôi câu, hiển nhiên ấn tượng với lão gia tử cũng cực kỳ kém.

Lý Noãn cười nói: “Mặc kệ như thế nào, hôm nay ít nhất chắc chắn một chuyện, cha là ruột thịt của gia gia, không phải nhặt được.”

“Đúng vậy, nếu không ông cũng sẽ không tức giận như vậy.” Lý Văn sững sờ, gật đầu nói, “Đúng rồi, cha nghe nói muội bị gia gia đập đầu, ở trong phòng né tránh một ngày, buổi trưa bày đồ cúng trời cũng không ra ngoài, cơm trưa cũng không ăn.”

“Ông muốn tránh né mâu thuẫn của nhà cũ và nhà chúng ta.” Lý Noãn có chút im lặng nói, đối với loại hành vi này của Lý Đức, nàng vẫn có thể đoán được nguyên nhân.

https://thuviensach.vn

“Huynh cũng nghĩ như vậy.” Lý Văn gật đầu một cái, ngược lại lộ ra nụ cười nói, “Được rồi, muội thêm bệnh mới, phải nghỉ ngơi nhiều, thời gian không còn sớm, huynh cũng đi ngủ đây.”

“Ừ, ngủ.” Lý Noãn cười chui vào chăn, đợi đến khi Lý Văn thổi cây nến rời đi, mới lại ngồi dậy, dựa vào đầu giường đặt gần lò sưởi phát ngốc.

Lần ngồi này, cũng ngồi đến rạng sáng, Tô thị và Tương thị đều đã tỉnh dậy, nàng mới nằm ở trên kháng nhắm mắt ngủ một lát, cũng không lâu lắm, đã bị Lý Nhạc bưng điểm tâm tiến vào đánh thức.

“Nhị tỷ, ăn điểm tâm.” Lý Nhạc giòn giã kêu lên, bưng một chén cháo trứng muối thịt nạc đặt lên bàn, lại đi bưng một chén thuốc đi vào.

Lý Noãn mê man ngồi dậy, không cẩn thận lại đụng phải sau gáy, đau đến nàng tỉnh táo lại, đang muốn xuống giường, trong đầu đột nhiên nhảy ra mấy hình ảnh hỗn loạn, mà nội dung trong hình ảnh, làm nàng sợ ngây người.

Trong gian phòng lịch sự tao nhã, một cô gái lõa thể mang khăn che mặt hôn mê bất tỉnh nằm ở trên giường, cũng không lâu lắm, một người nam nhân cao lớn đi vào, đi thẳng tới bên giường, hình như do dự một lúc, rồi cởi áo ra, cuối cùng chỉ mặc một cái quần lót màu trắng, lộ ra nửa người trên tinh xảo hoàn mỹ.

Nhưng ngay lúc đó, nam tử nghiêng đầu, trong con ngươi thâm thúy bắn ra tia sáng sắc bén, đột nhiên nhìn vào trong mắt của nàng, Lý Noãn cả kinh hồi hồn lại, trong lòng kinh hoàng không thôi.

Nam tử trong hình ảnh kia nàng biết, là Lăng Diệp Vũ!

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Quá Làm Cho Lòng Nàng Nguội Lạnh (2)

Đây là trí nhớ trước kia của người này, có lẽ là bởi vì quá sợ, nên quên mất đoạn trí nhớ này, nếu không phải đập trúng đầu nàng, kích thích thần kinh, có lẽ vĩnh viễn không nhớ ra được những chuyện này.

Lý Noãn bình phục tâm tình, lại cẩn thận nhớ lại tình huống lúc đó, lại phát hiện phía sau trí nhớ một vùng tăm tối, xem ra là ngất đi.

“Nhị tỷ, nhị tỷ đừng trách, nhanh uống thuốc ăn cháo, mẹ nói rồi, thuốc phải uống lúc còn nóng.”

Giọng nói giòn giã Lý Nhạc vang lên ở bên cạnh, Lý Noãn chợt hiểu lấy lại tinh thần, cười gật đầu nói: “Được, tỷ sẽ uống thuốc, ăn cháo. Đúng rồi Nhạc Nhạc, muội đã ăn chưa, nếu chưa ăn thì ăn cùng nhé.”

“Nhạc Nhạc đã ăn rồi, hiện tại gần trưa rồi nhị tỷ, mẹ và Tương bà bà cũng bắt đầu chuẩn bị cơm trưa rồi, để cho tỷ ăn chút cháo lấp bụng trước.” Lý Nhạc khéo léo đáp.

“A, vậy cũng tốt.” Lý Noãn gật đầu cười, xuống kháng đến bên cạnh bàn uống thuốc mới húp cháo, mới ăn được một nửa, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

“Ai vậy?” Lý Nhạc không hiểu hỏi, cửa lại không đóng, bình thường người trong nhà đều tùy tiện ra vào, ai sẽ gõ cửa chứ?

https://thuviensach.vn

“Ta là thợ tới đây làm việc, Noãn Nhi muội tử, phòng dưới đất đào không được, có khối đá lớn ngăn ở nơi đó, nếu đào tảng đá đó ra, thì phải đợi đến năm sau mới đào được, muội tử thấy phải làm sao?” Người thợ đứng phía ngoài, nói vọng vào.

“A, chờ một chút, để ta xem một chút.” Lý Noãn đáp một tiếng, ăn vội hai ba miếng cháo trứng muối thịt nạt, mặc đại quần bông, lại mặc áp bông dày rồi lập tức đi ra ngoài.

Nhìn người tới, Lý Noãn cười nói: “Dương Tam đại ca, đã để huynh chờ lâu.”

“Không sao đâu, Noãn Nhi muội tử, vết thương trên đầu muội đã khá hơn chưa, không có chuyện gì chứ?” Dương Tam cười cười, quan tâm hỏi một câu.

“Không có việc gì, chỉ là một chút vết thương nhỏ, chúng ta đi xem phòng dưới đất thôi.” Lý Noãn lắc đầu một cái, dẫn đầu đi về phía Tây Sương viện, Dương Tam vội đuổi theo.

Phòng dưới đất rất sâu, tuy cửa vào không nhỏ, ánh sáng lại không chiếu xuống được, thắp ngọn nến nhưng vẫn rất mờ mờ.

Lý Noãn xem kỹ chỗ đám thợ làm đào, nơi này đúng lúc là căn phòng thứ hai, đang muốn đào căn thứ ba ở phía trái, lại bị một tảng đá lớn ngăn ở bên trái, nàng cầm cây nến xem kỹ, mới hỏi: “Các vị đại ca, tảng đá lớn chừng bao nhiêu, thông đến vị trí nào?”

“Căn cứ vào kinh nghiệm trước kia, đoán chừng tảng đá kia chiếm đến phía dưới Đông Sương viện, nếu đào một gian phòng ở trong viện này, đoán chừng phải đào đến trung tuần tháng chạp mới được, xong rồi còn phải đào hai gian phòng nữa chắc phải đến năm sau mới hoàn thành.” Dương Tam nói.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn cúi đầu suy nghĩ, rồi hơi khoa trương huơ tay múa chân nói: "Vậy cứ như vậy đi, thẳng hướng này đào một gian phòng thứ hai, đào đến đầu cuối của tảng đá kia, sau đó lại hướng bên phải đào một thông đạo rộng vòng qua tảng đá kia, sau đó ở mặt khác của tảng đá đào hai gian phòng là được rồi, độ dày bức tường cách mỗi gian phòng cũng tuân theo quy cũ trước kia, dày ba thước, các vị đại ca cảm thấy như vậy được không?"

Vốn Lý Noãn muốn xây phòng dưới đất thành hình lõm, chỉ là cái "lõm" này đứng ở Đông Sương mới có hiệu quả, nói cách khác, cửa của gian phòng vào cửa dựa vào Tây Sương viện, đi xuống sau đó trực tiếp từ bên ngoài Đông Sương viện đào hai gian phòng, sau đó sẽ rẽ ngoặt ở phía trái, đào ở phía trước phong trước một gian phòng, cuối cùng lại tiếp tục quẹo phải, ngoặt trở về Tây Sương viện đào hai gian phòng.

Nhưng mà bây giờ có tảng đá ngăn ở chỗ này, Lý Noãn sẽ cho đào ba gian phòng ở Tây Sương viện, đi lên trước nữa đào một cái thông đạo, sau đó lại rẽ hướng Tây Sương viện đào hai gian phòng, như vậy thì có thể vòng qua tảng đá lớn, hơn nữa có tảng đá lớn chống ở giữa, phòng dưới đất sẽ càng thêm vững chắc.

"Không thành vấn đề, bảo đảm trước tết là có thể làm xong." Dương Tam gật đầu lên tiếng, "Noãn Nhi muội tử, trên đầu muội còn vết thương, nhanh đi nghỉ ngơi, nếu còn vấn đề gì không hiểu ta hỏi lại muội."

Nghe Dương Tam vừa nói như thế, mấy người khác đã nhớ lại chuyện nghe được lúc buổi sáng, cũng đều ân cần bảo Lý Noãn đi nghỉ ngơi.

Lý Noãn cười gật đầu đáp một tiếng, lại bảo mọi người không cần quá gấp, trước tết đào được gian phòng là tốt rồi, lúc này mới cười rời đi.

"Tâm địa Noãn Nhi muội tử tốt, ta làm thợ xây nhiều năm như vậy, nhưng chưa bao giờ gặp được một người chủ tốt như thế, người một nhà nói chuyện cũng khách khí, không xem ta như người hầu mà sai bảo, còn tỉ

https://thuviensach.vn

mỉ dạy cho ta nhiều thứ hữu dụng như vậy, nếu đổi chủ nhà khác biết những thứ này, sẽ giữ chặt cho mình ấy chứ.” Chờ Lý Noãn đi, Dương Tam không nhịn được cảm thán một câu.

Một người khác cũng nói: “Đúng vậy, làm công việc này, những chủ nhà kia ai mà không thúc giục nhanh làm cho xong, ta làm ngành này đều theo số trời lấy tiền, sớm làm xong, bọn họ cũng không đưa cho ta nhiều tiền công, Noãn Nhi muội tử còn nói ta không gấp gáp, xem ta như bằng hữu.”

“Vậy còn nói nhảm gì nữa, chúng ta không thể để cho bằng hữu móc tiền công không công, nhanh làm việc đi.” Ngay sau đó đã có người kêu mọi người làm việc.

“Đúng vậy, nhanh làm việc mới quan trọng!” Tất cả mọi người gật đầu đáp lời, mặc dù cũng biết gần đến thời gian ăn cơm trưa rồi, nhưng cũng không có ai vì vậy mà lười biếng, mỗi người đều tận tâm tận lực làm việc.

Lúc ăn cơm buổi trưa, Lý Noãn phát hiện từ đầu đến cuối Lý Đức không nhìn nàng một cái, nói cụ thể là lớp vải trên đầu nàng, trong lòng không khỏi có chút ê ẩm.

Chẳng lẽ ở trong mắt của Lý Đức, con gái như nàng còn không bằng lão gia tử có thái độ ác liệt, thậm chí tất cả mọi người trong nhà cũ ư?

Nàng thật sự rất muốn hiểu rõ, rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì, thế nhưng làm ông tình nguyện trốn tránh, cũng không nguyện ý nhìn thẳng vào mâu thuẫn khổng lồ giữa bọn họ và nhà cũ, trải qua chuyện ngày hôm qua, nàng khắc sâu được lão gia tử thống hận Lý Đức cỡ nào, từ chuyện lão gia tử ném tách trà, trước kia tuyệt đối không ít lần đánh chửi Lý Đức, nhưng Lý Đức lại hiếu thuận trước sau như một, móc tim móc phổi đối tốt với người nhà cũ bên kia.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng ăn cơm xong, Lý Noãn trực tiếp trở về phòng, Tô thị đau lòng hốc mắt đều đỏ, đợi thu dọn bát đũa, lập tức đi tới trong phòng Lý Noãn.

“Noãn Nhi, nếu không vui hãy khóc ra ngoài, mẹ ở cùng với con, cha con thật sự mất năng lực suy nghĩ rồi, ban đêm hôm qua mẹ nói cho cha con biết con bị lão gia tử ném đồ, cha con lại giả bộ ngủ, mẹ kéo cha con, không ngờ cha con lại rống với mẹ, nói nhất định là con chọc giận lão gia tử, Noãn Nhi, mẹ biết rõ tính tình của lão gia tử, lão gia tử không ưa một nhà chúng ta, mẹ làm cái gì lão gia tử đều thấy ngứa mắt, lúc này còn đánh ngất con, sau này con đừng qua đó nữa, có chuyện gì thì để mẹ đi.” Tô thị ngồi ở bên kháng, lôi kéo vẻ mặt có chút buồn bực an ủi Lý Noãn, đến cuối cùng lại nói đến mức chính mình rơi lệ.

Nghe Tô thị nói những lời này, hốc mắt của Lý Noãn cũng có chút cay, miễn cưỡng lộ ra nụ cười tươi tắn nói: “Mẹ, đừng như vậy, chắc chắn trong lòng cha cũng khó chịu, mẹ xem, cha cũng không dám nhìn con.”

Tuy nói như vậy nhưng trong lòng nàng cũng đau lòng một phen.

Vừa đến cái thế giới này, nàng không có tình cảm gì với gia đình này, nhưng kể từ khi Tô thị ôm nàng khóc rống kia, nàng đã đặt cái nhà này ở trong lòng, hai tháng này sống chung, nàng cảm thấy mình đã sáp nhập vào cái nhà này, cái thế giới này, nhưng Lý Đức thật sự quá làm cho lòng nàng nguội lạnh, cho dù có nỗi khổ tâm, ông cũng không nên quá đáng như vậy.

“Khó chịu? Cha con khó chịu cũng là do cảm thấy con và Văn Nhi chọc tức lão gia tử.” Tô thị lau nước mắt, nhưng lau mãi không khô, “Những năm này, người một nhà chúng ta ăn không đủ no mặc không đủ ấm mua thuốc trị chân cho cha con, người nhà cũ ngay cả một cái rắm cũng không cho cha con nghe thấy, ai tốt với cha con mà cha con vẫn chưa biết được sao, hiện tại chúng ta khó khăn lắm mới có chút bạc, không giống ngày

https://thuviensach.vn

trước tất cả đều đưa cho nhà cũ, cha con cũng không vui lòng đều muốn đưa bạc cho bọn hắn.”

“Đừng khóc mẹ, mẹ mà khác, trong lòng con cũng khó chịu, không phải con đã nói rồi sao, nếu như cha vẫn như vậy, cùng lắm thì ông ấy nói gì, con chỉ nghe không làm.” Lý Noãn đưa tay lau nước mắt giùm Tô thị, “Mẹ, sau này có chuyện gì cũng đừng nói cho cha biết, tránh cho ông ấy mắng mẹ, đợi đến khi lấy lại được tinh thần rồi, chúng ta lại tính sổ với ông ấy.”

“Đè nén trong lòng rất khó chịu, bây giờ nói ra đã tốt hơn nhiều rồi, không có chuyện gì.” Tô thị khẽ hít mũi một cái, lộ ra nụ cười hiền hòa, cũng không duy trì bao lâu, đã không nhịn được thở dài.

Cùng giường không đồng lòng, loại chuyện này sao có thể nói không để ý là thật sự không để ý, hai mẹ con liếc nhau một cái, cũng không nói gì nữa.

Trong phòng yên tĩnh lại, bên ngoài đột nhiên truyền đến giọng nói hào hứng của Vương Đông: “Thúc Lý tứ, mấy ngày không thấy, khí sắc đã tốt lên hơn nhiều nhỉ. A đúng rồi thúc Lý Tứ, Lý Văn có ở nhà không, cháu tới tìm hắn thương lượng một ít chuyện.”

Giọng nói này phá vỡ im lặng ở giữa hai mẹ con, đuôi lông mày Lý Noãn vừa động, có chút không biết nói gì, nói: “Vương Đông tìm đến đại ca nói có chuyện thương lượng, không biết hắn lại muốn làm chuyện gì nữa.”

“Haizz, không một ngày thanh tịnh mà, buổi sáng đại ca con đi trấn trên làm việc còn chưa trở lại, cha con mẹ lại không yên lòng, hay là mẹ đi ra xem một chút.” Tô thị nói xong, lấy tay lau mặt, đứng dậy đi ra ngoài.

Lý Noãn suy nghĩ, lấy quyển sách đặt ở đầu kháng ra xem, Tô thị như thế, nàng phải bảo vệ cái nhà này, nhưng không phải ôm đồm tất cả, hơn nữa nàng cũng không thể nào luôn canh cánh giữ ở trong nhà, dù sao cũng

https://thuviensach.vn

phải có người có thể gánh chuyện đi xử lý và ứng đối, nếu Lý Đức đỡ không nổi, vậy hãy để cho Tô thị đứng lên.

“Thôn trưởng, Văn Nhi chúng ta đi trấn trên làm việc rồi, sắp tối mới có thể trở về, ngươi tìm nó thương lượng chuyện gì, nói với ta cũng được.” Tô thị đi ra ngoài nói.

Vương Đông thấy Tô thị, lập tức cười nói: “Thím, là như vậy, ta nghe nói tuy biện pháp kiếm tiền của Lý Văn có chút nguy hiểm, nhưng có thể kiếm tiền phải không, cũng nên thương lượng với hắn, có thể nói biện pháp kiếm tiền kia ra cho mọi người trong thôn biết, chỉ là cũng không phải nói ra biện pháp không công, ta đã quyết định, trong thôn chúng ta nguyện ý đưa bạc mua biện pháp.”

“Thôn trưởng thật sự muốn mua?” Biện pháp kiếm tiền của Văn Nhi là dễ đả thương tính mạng, rất nguy hiểm.” Tô thị nhíu mày, tốt bụng nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Biện Pháp Kiếm Tiền (1)

"Không phải chỉ một chút nguy hiểm thôi sao, trong thôn ta rất nhiều người can đảm, ai mà không có can đảm, đúng không?" Vẻ mặt Vương Đông lơ đễnh nói xong thì bước về phía phòng trước một bước, đến trước mặt Tô thị, lấy lòng cười nói: "Thím, một nhà thím là người lương thiện nổi danh trong thôn chúng ta, cái nhà này ngoài thúc Lý Tứ chống nửa bầu trời, thím chính là người chống nửa bầu trời còn lại, thím làm chủ, bán biện pháp kiếm tiền này cho mọi người, để mọi người cùng nhau phát tài, ngày sau tất cả mọi người sẽ nhớ tới thím."

Theo Vương Đông, biện pháp kiếm tiền của một nhà Lý Noãn hoàn toàn không có chút nguy hiểm nào, nói gì dễ đả thương đến tính mạng là đang đe dọa mà thôi, nếu thật sự rất nguy hiểm, tại sao Lý Văn kiếm nhiều bạc như thế vẫn còn bình an vô sự?

Thấy Vương Đông chưa từ bỏ ý định, ngược lại Tô thị cũng không quá bất ngờ, dù sao tính tình của Vương Đông, người trong thôn cũng biết.

Bà nghĩ một lát, rồi nói: "Vậy thế này đi, chuyện như vậy ta cũng không làm chủ được, nếu thôn trưởng nói như vậy, vậy chờ Văn nhi trở lại, ta sẽ khuyên nó, có thể bán biện pháp kiếm tiền cho mọi người hay không, chậm nhất là ngày mai sẽ cho thôn trưởng một tin chính xác."

Vương Đông không ngờ Tô thị sảng khoái như vậy, sửng sốt một chút mới vội vàng cười nói: "Vậy thì tốt, chỉ cần có thím mở miệng, bảo đảm không thành vấn đề, vậy thì cháu đi trước, mai tới nghe tin tức tốt từ thím."

https://thuviensach.vn

"Ta sẽ cố gắng, thôn trưởng đi thong thả." Tô thị gật đầu cười, cũng không nói gì thêm, đợi cho Vương Đông đi ra khỏi sân, bà vội trở về phòng Lý Noãn.

Vào phòng đóng cửa, bà lập tức đi tới bên kháng ngồi xuống nói: "Noãn Nhi, Vương Đông lại đưa ra chủ ý lấy bạc mua biện pháp kiếm tiền, con thấy nên làm sao đây? Mẹ thấy chúng ta cũng không có kiếm tiền biện pháp gì, chính là vào trước ngày tuyết rơi Văn Nhi đi vào trong núi bắt một ít chim muông thú rừng, trong núi sâu nguy hiểm gì cũng có thể gặp phải nhưng Vương Đông kia lại không chịu tin."

Tô thị cũng không biết quá rõ ràng những thu nhập trong nhà, cũng không hỏi tới, nhưng mà biết bắt chim muông thú rừng có thể kiếm không ít ngân lượng, đồng thời cũng là một chuyện rất nguy hiểm, đặc biệt là các loại sài lang hổ báo heo rừng gấu đen trong núi sâu, nếu như gặp phải một con, vậy cũng không phải là chuyện đùa.d

"Thì ra là mẹ nói chuyện đó, nếu bọn họ muốn mua, chúng ta bán cho bọn họ là được." Lý Noãn để quyển sách xuống cười nói: "Chỉ là chúng ta có thể lựa chọn bán cho ai trước, sau đó bán cho ai, cũng để bọn họ lập khế ước sinh tử, trước đó nói rõ ràng, nếu như bọn họ gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, cũng không liên quan đến chúng ta, nếu không đến lúc đó xảy ra chuyện gì thì sẽ phiền toái."

Qua lời nói của Tịnh Liên pháp sư cùng với hoạt động phát tiền tích phúc duyên của mấy ngày trước, bây giờ người trong thôn đã rất ít nói đến chuyện thị phi của nàng, thanh danh của nàng tốt hơn quá khứ nhiều, nhưng người tiếp nhận nàng từ trong đáy lòng cũng chỉ có ít người, giống như những nàng dâu đã đòi công đạo cho nàng vào mấy ngày trước, còn có những người vừa ép buộc hai vợ chồng Lý Nghĩa giao bạc vừa đuổi ra khỏi sân cũng đứng về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên chỉ là tạm thời, nhưng quan hệ giữa người và người chính là dựa vào giai đoạn cũng cố để duy trì, bởi vì không có ai có nghĩa vụ luôn đối tốt với ai.

Vì vậy, nếu như muốn bán kỹ năng săn thú, dĩ nhiên phải tuyển chọn ra một nhóm người, nếu không vừa nghe đến khế ước sinh tử, không phải thật tâm tin tưởng người nhà bọn họ sợ là lại muốn ầm ĩ, thay vì như vậy, còn không bằng vừa bắt đầu tìm lý do không bán cho bọn họ, như vậy còn có thể củng cố quan hệ giữa nàng với mọi người, đợi đến khi tất cả mọi người buôn bán có bạc, bán kỹ năng cho người trong thôn cũng không muộn.

Mặc dù theo phương pháp đi săn của nàng, tính nguy hiểm cũng thấp hơn rất nhiều nhưng dù sao vẫn có, cho nên loại phương pháp kiếm tiền này đối với nàng mà nói, chỉ thích hợp làm bàn đạp làm giàu mà thôi, muốn tiếp tục làm trường kỳ, coi như Lý Văn nguyện ý mạo hiểm, nàng cũng sẽ không đồng ý chẳng bán cho người khác.

Tô thị hết sức đồng ý gật đầu nói: "Đúng, khế ước kia nhất định phải viết, nếu không người ta gặp phải chuyện gì lại tìm ta, ta cũng không thể nói lí lẽ được, mẹ thấy lo lắng của con rất chu đáo. Chỉ là Noãn Nhi, nếu ta bán biện pháp kia, thú rừng trong thôn bắt được sẽ nhiều ra, ngộ nhỡ tửu lâu không cần nhiều như vậy thì sao?"

"Mẹ, ngược lại chuyện này không cần gấp gáp, nếu bọn họ bán không được, cùng lắm thì nhà chúng ta mua là được." Lý Noãn cười nói.

"Cái gì? Chúng ta mua? Noãn Nhi, chúng ta mua nhiều thú rừng như vậy cũng ăn không hết." Tô thị sững sờ, ngược lại đề nghị, "Nếu không chúng ta lại ký khế ước với bọn họ, để khi bọn họ bán không được cũng đừng tìm đến chúng ta, tự mình nghĩ biện pháp?"

Lý Noãn cười lắc lắc đầu, nói: "Không cần, mẹ, mẹ nghe con nói hết đã, chúng ta có thể tự mở tửu lâu bán thú rừng, giữ độc quyền về các món ăn

https://thuviensach.vn

thú rừng. Mẹ, từ sau lần đó trong đầu con có không ít phương pháp điều chế thú rừng, đến lúc đó con mời hai đầu bếp, con dạy thực đơn cho bọn họ, món ăn làm ra chắc chắn sẽ ngon."

"Mở tửu lâu. . . . . ." Tô thị có chút chần chờ, lo lắng nói: "Noãn Nhi, đây cũng không phải là chuyện nhỏ, ngộ nhỡ chưa chuẩn bị xong, thua lỗ thì sao? Nếu là tiệm tạp hóa thì tạm được, chắc chắn sẽ có người đến mua đồ, thua lỗ cũng sẽ ít đi, nhưng tửu lâu nói tốt thì sẽ tốt, nói không tốt thì sẽ không tốt, hoàn toàn sẽ không chính xác."

Tô thị tốt là chính ở điểm này, làm cái gì đều rất cẩn thận, coi như có nắm chắc mười phần, trước khi hoàn thành cũng sẽ không bảo đảm nói nhất định được, duy nhất không tốt, chỉ là có chút thiếu hụt quyết đoán.

"Mẹ nói như vậy cũng rất có đạo lý." Đầu tiên là Lý Noãn gật đầu đồng ý, ngược lại lại nói: "Nhưng mà mẹ, buôn bán đều có nguy hiểm, không thử một chút làm sao biết không được, nếu như làm tốt chuyện này, sau này chúng ta có thể kiếm được lợi nhuận lớn, có gì không tốt? Chẳng lẽ mẹ hi vọng mỗi ngày đại ca đều chạy vào sâu trong núi, lỡ có ngày nào đó vận khí không tốt, gặp phải thú rừng hung dữ thì sao?"

"A. . . . . ." Tô thị không khỏi mất hồn than một tiếng, do dự thật lâu, mới hạ quyết tâm nói: "Vậy cũng tốt, nếu thật sự như vậy, chúng ta cứ dựa theo lời Noãn Nhi nói. Dù sao mẹ cũng chỉ giả thiết, không nói chắc chắn người ta thật sự muốn nhiều thú rừng, chúng ta lo lắng mù quáng quá rồi."

Lý Noãn không khỏi thổi phù một tiếng, chế nhạo nói: "Mẹ cũng biết là lo lắng mù quáng quá rồi ư?"

Chỉ là thông qua nhắc nhở của Tô thị, ngược lại nàng thật sự muốn mở tửu lâu nhãn hiệu dưỡng sinh, làm các loại thức ăn dinh dưỡng, thế nhưng nhất định phải chờ sau khi dưỡng sinh đường đi vào quỹ đạo đã.

https://thuviensach.vn

"Nha đầu con ấy, sao càng ngày càng không có quy củ, lại chế nhạo mẹ." Tô thị cười mắng một câu, cũng không lo lắng cái gì nữa.

Khi Tô thị và Tương thị bắt đầu dọn cơm tối, Lý Văn mới chạy về, cười cầm một phần khế đất còn có ngân lượng đưa cho Lý Noãn nói: "Nhị muội, đây là chuyện muội muốn huynh làm, đã mua chỗ cây quả Dương Đào và chỗ ở khe núi, tổng cộng 95 mẫu, một mẫu hai lượng, cộng thêm tiền lương cho mối lái Trịnh, còn có buổi trưa mời người ăn cơm, tổng cộng dùng 198 lượng 23 văn, ngoài ra còn dùng hai lượng bốn văn mua năm bản sách, đã cầm đi Thư Hương viện."

Mua đất vùng núi ở trong mắt mọi người là chuyện ngu xuẩn, tất nhiên đều là chủ ý của Lý Noãn.

Sau đó nàng đã xem qua, phát hiện cây quả Dương Đào đều gắt gao quấn ở bên cạnh trên những cành cây khô, nếu như nhất định phải dời đi, hoặc lấy dây leo xuống, hoặc là đào mấy gốc dây leo về, vậy còn không bằng để nó ở lại đó, trực tiếp chuyển đổi đất vùng núi thành rừng cây quả Dương Đào, hơn nữa chỗ khe núi giữa sườn núi là chỗ rất khó nhìn thấy, đương nhiên nàng muốn lấy nó làm sở hữu cho mình.

Lý Noãn nhìn khế đất, phía trên có con dấu của nha môn trong huyện, trong lòng cảm thán hiệu suất xử lý chuyện của Trịnh Kim thật sự không tầm thường, nói cất bạc và khế đất, viết vào trên sổ sách chung, để Lý Văn ký tên, mới lại hỏi: "Đại ca, buổi trưa mời ai ăn cơm vậy?"

"Lý chính Lý Nhất Thông nhất định phải mời, có Lý chính, sẽ không mời thôn trưởng, còn có Ngụy lão gia tử và Ngụy Ngạn Thành, mối lái Trịnh Trịnh Kim, còn có hai phu tử trấn trên." Lý Văn cười nói.

"Vậy còn được, Lý Nhất Thông không nói lời gì khó nghe chứ?" Lý Noãn hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

Lý Văn mỉm cười lắc đầu nói: "Ngược lại ông ta muốn hỏi bạc của chúng ta là từ đâu tới, nhưng Trịnh Kim không nói cho ông ta biết."

"Xem ra mối lái Trinh đối xử với chúng ta cũng không tệ lắm." Lý Noãn không nhịn được cười nói.

Nàng gần như có thể tưởng tượng ra được sau khi bị Trịnh Kim cắt ngang lời, mặt của Lý Nhất Thông sẽ đen đến không thể đen hơn được nữa nhưng vẫn phải nở nụ cười vui vẻ.

Nhìn dáng vẻ vui vẻ của nàng, Lý Văn rất bất đắc dĩ lắc đầu, đứng dậy đi rót cho nàng một ly nước nóng.

"Đúng rồi đại ca, hôm nay Vương Đông tới nhà chúng ta, hắn nói muốn mua biện pháp kiếm tiền của chúng ta, không sợ nguy hiểm gì. . . . . ."

Nhận lấy nước uống vài hớp, Lý Noãn bắt đầu nói đến chính sự, nói ra tất cả chuyện xảy ra lúc buổi chiều và lo lắng cùng với quyết định của Tô thị cho Lý Văn nghe, cuối cùng hỏi: "Đại ca, huynh cảm thấy như thế nào?"

"Muội và mẹ quyết định là được rồi, cứ làm như vậy." Lý Văn gật đầu cười, suy nghĩ một chút, lại đề nghị: "Chẳng qua huynh thấy chuyện này tốt nhất nên để mẹ ra mặt, buổi tối muội thương lượng cụ thể nên làm như thế nào với bà là được."

"Ừm, chúng ta nghĩ giống nhau." Lý Noãn cười gật đầu, hai ba hớp uống sạch ly nước, đưa cái ly không cho Lý Văn nói: "Đại ca, thêm một ly nữa."

"Muội thật sự là không khách khí." Lý Văn cười nhận lấy cái ly, lại đi rót thêm cho nàng hơn phân nửa ly nước nóng: "Uống chậm một chút, đừng để bị sặc. Đúng rồi, vết thương trên đầu sao rồi, tốt hơn chút nào không?"

"Ừm, tốt hơn nhiều." Lý Noãn gật đầu lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Sau đó hai huynh muội lại nói chuyện một lát nữa, nghe Tương thị kêu ăn cơm, hai người mới đi phòng trước.

Lý Đức vẫn cúi đầu, không nhìn Lý Noãn, thậm chí cũng không nhìn những người khác, đợi đến khi ăn cơm xong, ông bước xuống kháng, vịn vách tường trở về phòng, im lặng không nói gì, nhìn bóng lưng có chút thê lương, thấy như vậy mọi người chua xót bất đắc dĩ, đồng thời vừa giận ông không biết tranh giành.

Trước khi ăn cơm, Tô thị cũng đã nói với mấy đứa bé, khi bọn họ ăn cơm chớ nói chuyện với Lý Đức, bây giờ nhìn thấy Lý Đức như vậy, Lý Nhạc không nhịn được ngẩng đầu nhìn Lý Noãn, mắt to có chút hồng hồng nói: "Nhị tỷ, cha thật đáng thương."

"Nhạc Nhạc ngoan, cha đang ngã bệnh, chờ cha tốt hơn, sẽ mang chúng ta đi trong núi chơi, đó là chuyện cha đã đồng ý với chúng ta rồi." Lý Noãn đưa tay xoa đầu nhỏ của Lý Nhạc, cười an ủi cô bé, nói.

"Ừm." Lý Nhạc khéo léo gật đầu một cái, lại nhìn Lý Đức, rồi cúi đầu ăn canh rau, nước mắt trực tiếp rơi vào trong chén, tí tách một tiếng.

Lý Nhạc cảm thấy, người cha luôn yêu thương cười đùa với cô bé đã không còn, bé sợ, bé sợ cha sẽ vĩnh viễn không tốt lên được, sẽ không bao giờ nói với bọn họ, dụ dỗ bọn họ vui vẻ nữa.

Đi tới bên cạnh cửa nhỏ Lý Đức nghe được đối thoại của hai tỷ muội, bước chân không khỏi dừng lại, tiếp theo sau đó khập khễnh đi vào phòng.

Một bữa cơm được ăn dưới sự im lặng, tâm tình của mọi người đều rất phức tạp, buổi tối Lý Noãn Tô thị thương lượng chuyện của ngày mai, sau khi xác định không có gì bỏ sót, liền trở về phòng của mình đi ngủ.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Biện Pháp Kiếm Tiền (2)

Buổi trưa ngày hôm sau, Vương Đông dẫn người trong thôn tới nhà Lý Noãn.

"Thím, cháu mang mọi người đến mua biện pháp kiếm tiền, bao nhiêu tiền, thím cứ nói với chúng cháu một tiếng." Vừa đi vào trong sân, Vương Đông đã nói với Tô thị đang may đáy giày trong phòng trước

Tô thị để đáy giày xuống, cười đi tới cửa mời Vương Đông đi vào, 7-80 thôn nhân tự động dừng ở ngoài phòng, đưa cổ dài muốn nghe bên trong nói những gì.

Sáng sớm bọn họ đã bị Vương Đông gọi tới, nói Tô đại thẩm đồng ý bán biện pháp kiếm tiền cho mọi người, mặc dù mọi người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng vẫn đi theo, khác với lần trước, lần này mọi người tới cũng không có dáng vẻ hung dữ ngăn cản Lý Văn như lần trước, mà là tò mò mong đợi chiếm đa số, dù sao nếu thật sự có thể mua, đây chính là chuyện cực tốt.

Mọi người ở trong sân nghị luận ầm ĩ chờ đợi, có mấy nàng dâu trẻ tuổi chào hỏi nhau một câu, đi tới phòng Lý Noãn, cũng quan tâm hỏi thân thể nàng khỏe hơn chút nào chưa, thấy trên đầu nàng đeo băng vải, lại lo lắng hỏi thăm xảy ra chuyện gì.

Lý Noãn cười nói không có việc gì, đã hỏi tới chuyện sinh con của mấy nàng dâu.

https://thuviensach.vn

Hôm nay bụng của nàng đã bắt đầu nhô lên, chưa tới khoảng bốn tháng nữa đứa bé sẽ ra đời, nàng có chút mong đợi, có chút hưng phấn, còn có mấy phần không biết làm sao, dù sao nàng chưa từng có kinh nghiệm mang thai, loại cảm xúc phức tạp cũng chưa bao giờ có.

Mấy nàng dâu có ý tốt giễu cợt nàng một lát, rồi tỉ mỉ nói đến kinh nghiệm hoặc kiến thức khi mang thai, ngồi ở trên kháng ngươi một câu ta một câu, bổ sung lẫn nhau, cuối cùng nói chuyện hơn nửa canh giờ.

Trong phòng trước, Vương Đông và Tô thị nói chuyện một lát, trên mặt nở nụ cười tươi đi ra nói: "Tô đại thẩm nói rồi, biện pháp kiếm tiền này rất nguy hiểm, trước bán cho một số người thử trước, nếu thật sự thành công, lại bán cho mọi người trong thôn, để mọi người cùng nhau kiếm bạc trắng. Chỉ là người mua biện pháp, nhất định phải ký khế ước, bảo đảm sau khi mua biện pháp, nếu gặp phải nguy hiểm, sẽ không tới tìm phiền toái, mọi người thông báo với nhau, nếu ai nguyện ý ký khế ước, mà có thể mua trước, nhóm đầu tiên chỉ có mười hộ gia đình."

Vừa nghe nói phải ký khế ước, rất nhiều người đang muốn thử lập tức hoài nghi, Vương Đông cũng không vui mừng, nói: "Rốt cuộc các ngươi có mua hay không? Các ngươi cũng không nghĩ xem, bạc dễ kiếm như thế sao, bây giờ chúng ta còn đang sống dựa vào đất đai. Các ngươi không dám mua, thì dứt khoát trở về trông chừng đất đai của mình, tiếp tục sống cuộc sống khổ cực, đừng đứng ở chỗ này. Thiệt thòi ta chạy tới chạy lui giúp các ngươi nghĩ biện pháp phát tài, quay đầu lại chính các ngươi lại không dám?"

Vừa rồi ở trong phòng trước, Tô thị nói cho Vương Đông biện pháp kiếm tiền chính là đi vào sâu trong núi săn thú, nhưng mà nhà bọn họ có kỹ năng săn thú, cho nên Lý Văn mới có thể dựa vào cái đó kiếm tiền.

Vương Đông cũng không có hoài nghi gì, trong khoảng thời gian này, người trong thôn cũng biết, Lý Văn thường đi sâu vào trong núi mang thú

https://thuviensach.vn

rừng trở lại, mọi người đã sớm suy đoán hắn đi sâu vào trong núi săn thú, nhưng đều không chắc chắn, bây giờ nghe Tô thị vừa nói như thế, tất nhiên tin tưởng.

Nhưng Vương Đông vốn là người miệng cọp gan thỏ, vừa nghe nói như thế, nhất thời phản ứng lại chuyện như vậy chắc chắn không an toàn, đi sâu vào trong núi săn thú, ngộ nhỡ gặp phải thú rừng lớn, không chết cũng bị lột da, vốn chỉ muốn có biện pháp kiếm tiền là có thể dễ dàng lấy được bạc, nào biết sẽ gặp nguy hiểm, rất buồn bực, lại nghĩ tới biện pháp kiếm tiền tốt nhất, đó chính là lấy phí trung gian giữa hai bên người mua và người bán.

Đây cơ bản là chuyện ngồi chờ lấy bạc, làm vậy còn không đơn giản ư? Nhưng không phải cái gì cũng không làm, ít nhất hắn phải đợi thôn nhân mua, khi đó mới có phí cho người trung gian, cho nên hiện tại hắn gần như không để lại sức lực cổ động mọi người mua.

"Thôn trưởng nói tốt như vậy, vậy sao thôn trưởng không mua?" Im lặng một lát, đã có người hỏi.

Vương Đông vừa nghe, lập tức trợn mắt nhìn về phía người kia, nghĩ sẽ lấy ra danh hiệu thôn trưởng để áp chế, nhưng con ngươi hắn xoay vòng rồi bày ra dáng vẻ đương nhiên, gật đầu nói: "Mua, sao không mua được, ta là người mua đầu tiên, ta làm thôn trưởng, đương nhiên phải đánh trận đầu. Về phần mười hộ kia là lấy ra ngoài cho các ngươi."

"Thôn trưởng, rốt cuộc biện pháp kiếm tiền kia là gì, ngài phải nói rõ ra, nếu không mọi người sẽ không dám mua lung tung." Có người khác hỏi.

Lời này vừa nói ra, lập tức được mọi người phụ họa, đều muốn Vương Đông nói rõ ràng.

Sắc mặt của Vương Đông lập tức có chút thay đổi, phải nhờ vào mắng chửi người để bản thân có sức mạnh, Tô thị lập tức đi ra ngoài, nói với mọi người: "Biện pháp kiếm tiền kia, chính là đi vào tận sâu trong núi săn thú,

https://thuviensach.vn

chỉ là Văn Nhi nhà ta có biện pháp, có thể để cho mọi người không cần tốn sức vẫn có thể bắt được thú rừng, nhưng trong núi sâu rất nguy hiểm, nếu chúng ta bán biện pháp này cho các ngươi, các ngươi ở trong núi sâu gặp phải nguy hiểm gì, thì không thể trách đến nhà chúng ta."

Đám người lập tức có chút xôn xao, cũng nghị luận ầm ĩ.

"Đi vào tận sâu trong núi săn thú, đây không phải là để cho người đi chịu chết sao? Loại biện pháp này mà có thể kiếm được tiền ư, dù có đưa không, ta cũng không lấy." Chỉ chốc lát sau, đã có người nói to.

Tô thị nhíu mày, nói với người kia: "Nếu các ngươi không muốn mua thì đừng mua, vốn ta cũng không muốn bán."

Người nọ không ngờ Tô thị có thể nói ra lời sắc bén như thế, sửng sốt một chút, không biết nên nói tiếp thế nào, liền dứt khoát ngậm miệng không nói, vốn có người muốn nghị luận mấy câu thị phi cũng đều ngậm miệng, thầm nói cái nhà này đã thay đổi, không dễ bắt nạt như trước kia.Cả sân người cũng không ai dám tỏ thái độ, cùng nhau thảo luận, phần lớn là dáng vẻ do dự không quyết.

Một lát sau, mới lại có người hỏi: "Tô đại thẩm, vậy nhà biện pháp săn thú của nhà các ngươi, muốn bán bao nhiêu tiền?"

"Năm lượng bạc một phần!" Vương Đông lập tức mở miệng cướp lời nói, vốn là Tô thị và hắn quyết định giá tiền là ba lượng, nhưng nếu như không tăng giá, thì sao hắn có thể lấy được phí trung gian?

Tô thị nhìn Vương Đông một cái, thầm nghĩ Vương Đông này thật sự lòng dạ hiểm độc, lại nói ra giá tiền chênh lệch đến hai lượng bạc, nhưng cũng không mở miệng phản bác.diễ ̣n ̣ đàn ̣ lê ̣ qʊý ̣ đôn

"Đắt như thế?" Lập tức có người bất mãn kinh kêu lên.

https://thuviensach.vn

Năm lượng bạc, như thế cũng đủ cho gia đình nông dân bình thường dùng nửa năm rồi, gia đình hơi khó khăn một chút, cũng đủ dùng cho một năm.

Tô thị còn chưa lên tiếng, mấy nàng dâu trẻ tuổi đi ra khỏi phòng Lý Noãn, Lâm thị đi đầu lớn tiếng nói: "Năm lượng bạc chỗ nào, rõ ràng là ba lượng bạc, thôn trưởng cố ý đề cao giá tiền, muốn tham ô bạc của chúng ta."

Mọi người nghe Lâm thị nói, lập tức nói Vương Đông không biết xấu hổ, Vương Đông tức giận nhìn chằm chằm Lâm thị, nàng ấy lại khẽ nâng cằm, trong mắt toát ra khinh bỉ, hoàn toàn không sợ, chọc cho Vương Đông tức giận không thôi, nhưng lại không dám làm ra chuyện gì.

Mặc dù vấn đề giá cả đã giải thích, nhưng vẫn không có ai bày tỏ nguyện ý mua, đều vẫn còn ở giai đoạn xem chừng.

Đối với tình huống này, Tô thị cũng không nóng nảy, dù sao bọn họ đã nghĩ tới, nếu như không ai mua sau này có thể tránh được một đống phiền toái, mặc dù có khế ước, nhưng sẽ có người không nói đạo lý, coi như biết rõ làm ầm ĩ không chiếm được chỗ tốt cũng sẽ làm, đến lúc đó cả nhà bọn họ sẽ gặp không ít phiền phức.

"Thím Tô, biện pháp này cháu mua, đúng lúc chồng con không có gì chỉ có thân thể cũng rắn chắc, đi săn thú nói không chừng còn có thể mua về cho cháu vài cây trâm, nếu vận khí tốt, bắt được thú lớn, nhà cháu cũng sẽ giống nhà thím, sẽ mua thêm đất đai."

Người nói lời này, chính là Lâm thị phơi bày âm mưu của Vương Đông, nàng ấy cười nói, bày tỏ tin tưởng người nhà Lý Noãn, cũng ôm tâm tư phát tài.

"Vậy nhà cháu cũng mua, chồng cháu cũng không có gì, chồng cháu cũng giống như chồng Lâm tỷ, có nhiều người đi cùng cũng sẽ an toàn

https://thuviensach.vn

hơn." Người thứ hai mở miệng, là nàng dâu bên cạnh Lâm thị - Lý thị, nói xong, còn dùng khuỷu tay chọc Lâm thị mỉm cười nói: “Lâm tỷ, tỷ phải để chồng tỷ chiếu cố đến chồng muội đấy nhé, hắn cũng không cường tráng như chồng của tỷ.”

Lâm thị và các nàng dâu trẻ tuổi bên cạnh Lý thị nghe được lời này, đều đồng ý mua, muốn chồng bọn họ cũng đi theo cùng.

Cũng không lâu lắm, mười danh ngạch đã xác định xuống, Lý Noãn đứng ở bên cửa sổ trong phòng nhìn ra, phát hiện người đứng ra muốn mua, phần lớn là những người nàng dự đoán lúc trước, duy chỉ có một người làm nàng có chút kinh ngạc, đó chính là vợ Lý Trụ người bị nàng dọa đến mức sinh bệnh nặng hơn một tháng trước, cũng nói muốn mua.

Sau đó Tô thị nói mấy câu nói, đuổi mọi người rời đi, mang theo mười hộ muốn mua biện pháp đi hậu viện, Vương Đông vốn cũng muốn đi theo, lại bị Lâm thị mắng trở về, vẻ mặt tức giận đuổi ra khỏi sân nhỏ nhà Lý Noãn.

Trong Thư Hương viện, Lý Văn đang mang theo mấy đứa bé Lý An đọc sách, Tô thị mang theo người tiến vào.

Mọi người ký khế ước rất nhanh, lại lưu loát nộp bạc, vợ Lý Trụ tùy tiện nói: "Biện pháp kiếm tiền người nói đâu? Nhanh đưa cho ta, ta còn phải chạy về nhà nấu cơm trưa."

"Ở chỗ này không dạy được, lúc xế chiều, mỗi nhà cử ra một người đi theo ta tới chân núi, ta sẽ tự tay dạy." Lý Văn mỉm cười nói.

Kỹ năng bố trí bẫy rập, không chính mắt thấy đến không tự thử nghiệm, sẽ hoàn toàn không có biện pháp học được, bọn họ cũng không cần không vào sâu trong rừng sâu núi thẳm, chỉ cần ở bìa rừng học tập là được rồi, đợi đầu xuân tuyết tan rồi, bọn họ mà có thể kết bạn đi vào trong núi sâu thử bố trí bẫy rập.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa hai huynh muội đều rất chắc chắn, nhóm người thứ nhất này chỉ cần nghiêm túc đi làm, nhất định sẽ thu hoạch không tệ, bởi vì vừa tới mùa xuân, chính là thời gian động vật lớn ra ngoài kiếm ăn, là thời gian săn bắt tốt nhất.

Dĩ nhiên, chắc chắn bọn họ cũng sẽ không bỏ quên thời cơ tốt nhất này.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Chấp Niệm Của Lão Gia Tử

Xế chiều hôm đó, Lý Văn mang theo mười người trong đó có chồng của Lâm thị đi đến dưới chân núi, người đến xem náo nhiệt cũng bị đuổi đi, bắt đầu làm mẫu đặt bẫy rập cho mười người ở lại, cũng giảng giải một ít việc cần chú ý trong đó, sau lại để cho bọn họ làm lại một lần nữa, xác định bọn họ nắm giữ được mấu chốt, lại bảo mọi người phải bảo đảm giữ bí mật, nếu không là trái với khế ước, sau mới để cho mọi người rời đi.

Chỉ là Lý Văn cũng không nói cho mọi người biết, lần này chỉ là phương thức săn thú cơ bản nhất, bẫy rập phức tạp hơn nữa, phải chờ tới đầu mùa xuân sau mới có thể dạy cho bọn họ.

Mục đích của lần dạy này không có ý gì khác ngoài trợ giúp cho bọn họ thấy được rốt cuộc trong những người này ai đáng giá để tín nhiệm (tin tưởng giao nhiệm vụ), ngày sau coi như thật sự muốn giúp đỡ người trong thôn, những người trải qua cuộc khảo nghiệm này sẽ đáng giá tin tưởng hơn.

Nhìn mọi người còn đang đắm chìm trong hưng phấn mà rời đi, Lý Văn cười cười, ban đầu hắn nhìn thấy những thứ này, khiếp sợ trong lòng và mong đợi cũng không ít hơn so với những người này.

Sau đó Lý Văn thu dọn những đồ vật kia bỏ vào gùi mang về nhà, trên đường gặp được lão tú tài trong thôn chính là Ngụy lão gia tử thì dừng lại chào hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ngụy lão gia tử, là muốn đi chỗ nào ăn cơm hả?" Lý Văn mỉm cười nói.

Ngụy lão gia tử cười lắc đầu nói: "A, là Lý Văn à, ta chỉ tùy tiện đi một chuyến để tiêu cơm, cháu mới vừa hết bận trở lại à?"

"Vâng, mới dạy phương pháp săn thú cho mọi người." Lý Văn gật đầu cười, "Ngụy lão gia tử đi loanh quanh vài vòng nữa đi ạ, cháu đi về trước, có rảnh thì tới nhà cháu ngồi một lát, lần trước có quý nhân tặng cho nhà cháu một hộp trà thơm thượng hạng, sẽ chờ khi nào Ngụy lão gia tử có thời gian tới thưởng thức."

Lý Văn nói trà thơm, chính là đồ trong hộp quà Lăng Diệp Vũ tặng, bên trong ngoài một ít hộp trà thơm, còn có mười hai thỏi bạc trắng và một cây bút Lang Hào*, loại hộp quà nhỏ này vừa danh giá lại không tục khí.

(*Bút Lang hào, bản thân tên gọi đã nói lên việc lấy lông sói chế thành. Người xưa dùng lông sói để chế bút nhưng ngày nay cái gọi là Lao Hào thực ra là lông chuột vàng. Sách vở ghi chép về bút Lang Hào khá muộn, có người suy đoán bút râu chuột là bút Lang Hào, thế thì loại bút này phải có trước Vương Hi Chi đời Tấn, tuy nhiên không có chứng cứ xác thực. Lông đuôi của chuột vàng nhọn có thể làm bút được, chất lông cứng sau lông thỏ và hơn lông dê, bút làm ra thuộc loại kiện hào bút (健毫筆 – bút lông cứng). Khuyết điểm của bút này cũng giống như Tử Hào là không làm được bút quá to. Theo thuhoavn.com)

Thấy Lý Văn phải đi, Ngụy lão gia tử chần chừ một lúc, rồi gọi hắn lại: "Lý Văn, cháu chờ một chút, có chuyện này, ta cảm thấy vẫn nên nói với cháu là về gia gia cháu."

"Gia gia cháu?" Bước chân của Lý Văn dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

Ngụy lão gia tử suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Trước kia ta và gia gia cháu cùng học tư thục, gia gia cháu lớn hơn ta năm tuổi, ông ấy rất thích đi học, sau đó khi sắp thi Đồng sinh, trong nhà đột nhiên không cho đi học nữa, sau đó ta đi hỏi ông ấy, nói là cha ông ấy không cho ông ấy đi học, muốn cho con trai nhỏ trong nhà đi học, còn ông ấy thì về nhà trồng trọt."

"Cháu biết rồi, Ngụy lão gia tử, cám ơn ông đã cho cháu biết." Lý Văn như có điều suy nghĩ nhíu mày, cười nói cám ơn Ngụy lão gia tử.

"Đây cũng là chuyện mấy chục năm trước, ông ấy nghĩ không thông chuyện này, tốt xấu gì ta cũng là đồng môn với ông ấy hai năm, cũng không muốn thấy ông ấy như vậy, nhưng dù sao ta cũng không phải là người trong nhà các cháu, khó mà nói ra được, ta thấy cháu cũng là người hiểu chuyện, có lẽ có thể khuyên ông ấy thông suốt." Ngụy lão gia tử nói xong, khoát tay áo nói: "Cháu về đi, ta lại đi tiếp một lát nữa."

"Vậy cũng tốt, Ngụy lão gia tử, cháu đi trước đây ạ." Lý Văn lễ phép gật đầu một cái, lập tức xoay người trở về nhà.

Vào viện bỏ đồ xuống, Lý Văn trực tiếp đi tới phòng của Lý Noãn, nói lại chuyện Ngụy lão gia tử đã nói một lần nữa.

"Có chuyện như vậy ư." Lý Noãn để sách trong tay xuống bàn, trong lúc giật mình giống như hiểu ra cái gì đó, "Gia gia thích đi học, cuối cùng bởi vì tiểu đệ trong nhà nên không được đi học, hiện tại gia gia đã thành gia lập nghiệp rồi, nhưng lại đối xử tiểu nhi tử (con út) của mình như kẻ thù, rõ ràng gia gia đang chuyển hận thù lên trên người cha mà. . . . . ."

"Hơn nữa người từng học chung với gia gia là Ngụy lão gia tử đã thi đậu tú tài, thế nhưng đến tư cách thi Đồng sinh của gia gia cũng bị tước đoạt nên trong lòng càng khó để chuyện này xuống, có lẽ gia gia cảm thấy, nếu như gia gia có thể tham gia đầy đủ các kỳ thi thì đã sớm đạt được một

https://thuviensach.vn

thân phận vẻ vang, ít nhất cũng là tú tài, có lẽ còn tốt hơn." Lý Văn đứng ở góc độ của lão gia tử suy nghĩ.

"Là như vậy." Lý Noãn gật đầu phân tích nói: "Cũng bởi vì chuyện này cho nên thái độ của gia gia mới ác liệt như thế với cha, gia gia đang phát tiết oán hận. Hơn nữa sợ rằng không chỉ đơn thuần là cho hả giận, mà là thông qua phương thức này thể hiện tâm trạng muốn phản kháng vận mệnh trong bao nhiêu năm qua —— nếu tổ gia gia nâng niu tiểu nhi tử trong lòng bàn tay, vậy gia gia sẽ giẫm đạp tiểu nhi tử vào trong bùn, nhìn hắn khổ sở giãy giụa, thông qua như vậy mới có thể hồi phục được thống hận và bất mãn trong lòng gia gia với thói quen “yêu thương con út của mọi người”."

Lý Văn lắng nghe những lời Lý Noãn nói, không khỏi hết sức đồng ý gật đầu, đứng dậy đi rót cho Lý Noãn một ly nước.

Lý Noãn nhận lấy nước uống một hớp, mới lại nói: "Lão gia tử thích đi học, nhưng bởi vì tiểu đệ của mình mà sĩ đồ (con đường làm quan) vô vọng, tâm trạng đó muội có thể hiểu, mất mát phiền muộn thậm chí oán hận không cam lòng, nhưng hành động sau đó của gia gia, quả thật có chút cực đoan, đại ca, đổi lại là huynh, huynh sẽ ghi hận trong lòng cả đời sao?"

Lý Văn cười lắc đầu nói: "Nói cho cùng, vẫn là chấp niệm đi học của gia gia quá nặng, chưa bao giờ để xuống, mới dẫn đến những hành động thể hiện tức giận không cam lòng của gia gia trong những năm qua. Mà tâm nguyện lớn nhất của huynh, là người một nhà chúng ta bình an, tất nhiên sẽ không để ý chuyện này, nhưng nếu như tự mình trải qua chuyện này, không tránh được sẽ có tâm trạng mất mát khổ sở, dù sao không phải ai cũng có cơ hội bước lên con đường làm quan."

Vốn Lý Noãn không thể hiểu được lão gia tử nhưng nghe Lý Văn vừa nói như thế, lại cảm thấy thật ra thì ông cũng là người đáng thương.

Nhưng người đáng thương cũng có chỗ đáng hận!

https://thuviensach.vn

Đặc biệt là nghĩ đến vết thương còn mơ hồ đau sau gáy, tâm trạng đồng cảm với lão gia tử càng ít, cuối cùng chỉ còn sót lại một chút xíu tôn trọng lão gia tử.

Nhìn vẻ mặt Lý Noãn biến đổi không ngừng, Lý Văn cũng biết nàng đang suy nghĩ gì, cười cười, mới lại mở miệng nói: "Nhị muội, Ngụy lão gia tử hi vọng chúng ta có thể giúp gia gia nhìn thấu những chuyện này, muội xem nên làm thế nào đây?"

"Còn có thể làm sao, rõ ràng lão gia tử đã tẩu hỏa nhập ma rồi!" Lý Noãn còn đắm chìm ở bên trong bất mãn với lão gia tử, dừng một chút, mới hồi phục tâm trạng nói: "Nãi nãi thì bỏ mặc mọi chuyện, nếu như lúc mới bắt đầu nãi nãi có thể khuyên gia gia, có lẽ gia gia sẽ không tồi tệ đến trình độ này, sẽ nghĩ tới cha là con của ông mà không phải kẻ thù, nhưng bây giờ, gia gia đang đắm chìm trong điên cuồng phát tiết, chẳng những oán hận không giảm bớt, ngược lại đang trong quá trình chuyển từ phát tiết kia thành thói quen, tất cả chuyện liên quan đến cha, ông đều thống hận, thậm chí muội cảm thấy được, ông đã xem cha thành tiểu đệ người đã cướp đi cơ hội bước lên con đường làm quan của ông rồi."

Sau khi phân tích một phen, Lý Noãn lại suy nghĩ trong chốc lát, mới nói: "Bây giờ gia gia đã lún quá sâu vào vũng bùn, muốn kéo gia gia ra ngoài, thì phải xuống tay từ chỗ gốc."

"Nhị muội nói là sĩ đồ sao?" Đuôi lông mày Lý Văn khẽ động, hỏi.

"Vậy làm sao được, tuổi của gia gia cũng đã cao, vốn không có khả năng, hơn nữa như vậy có thể còn làm cho gia gia cảm thấy đã trễ mấy chục năm lại càng thêm thống hận và không cam lòng." Lý Noãn lắc đầu một cái, ngược lại cười hỏi Lý Văn nói: "Đại ca, huynh còn chưa nghĩ đến cực kỳ vấn đề cơ bản, huynh suy nghĩ sâu hơn một chút nữa đi, mọi người thi cử là vì cái gì, được cái gì?"

https://thuviensach.vn

Lý Văn cau mày suy nghĩ, mới hiểu ra nói: "Danh dự, vinh dự, tiền tài, quyền lợi, còn có cảm giác tài trí hơn người."

"Đúng vậy, chính là những chuyện đó." Lý Noãn gật đầu nói: "Nhưng mà bây giờ chúng ta cũng không có những thứ đó, danh dự bình thường, vinh dự không có, tiền tài không nhiều lắm, quyền lợi càng không cần phải nói, cũng không cho gia gia cảm giác tài trí hơn người được. Cho nên dù muốn giúp gia gia, cũng phải chờ sau này chúng ta có những thứ kia rồi nói, chờ gia gia lấy được những thứ kia, rồi giảng đạo lý với gia gia, gia gia mới nghe hiểu được. Nhưng trong khoảng thời gian này chúng ta không thể cấp cho gia gia những điều đó, cũng không ai biết sẽ xảy ra chuyện gì."

"Vậy huynh không nói những chuyện đó nữa, nói chuyện có thể xảy ra vào ngày mai." Lý Văn mỉm cười nói.

"Ngày mai có thể có chuyện gì chứ?" Lý Noãn sững sờ, không nghĩ ra là đã sắp xếp chuyện ngày mai vào lúc nào, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lý Văn.

Lý Văn cười nói: "Không phải muội nói muốn đi chợ ở trấn trên, trấn Tùng Sơn là nơi tụ chợ của các thôn xóm xung quanh, ngày mai là 27 tháng 11 âm lịch, nếu tuyết không rơi, huynh sẽ dẫn muội đi một chuyến."

"Tốt quá, thời tiết trong trẻo như vậy, chắc chắn tuyết sẽ không rơi." Lý Noãn phản ứng lại lập tức cười gật đầu.

Hai huynh muội nói chuyện một lát nữa rồi cùng đi Thư Hương viện, nhìn mấy đứa bé Lý An luyện chữ.

Hai ngày nay, ba đứa bé đã bắt đầu dùng bút lông, nhưng vẫn không cần giấy và mực, mà là dính nước viết ở trên bàn.

Lúc ăn cơm tối, Lý Đức cúi đầu gặm bánh màn thầu, vẫn không gắp thức ăn ăn, Tô thị thấy, trái tim ê ẩm một trận, yên lặng gắp chút thức ăn để

https://thuviensach.vn

trong chén cho ông, Lý Noãn thấy tốc độ ăn cơm của Lý Đức rõ ràng chậm lại.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 70.2

Đi chợ phải đi sớm, buổi sáng 27 tháng 11 âm lịch, trời chưa sáng Lý Noãn đã dậy, cùng đi còn có Lý Nhạc.

Hai tỷ muội rửa mặt thật nhanh, ra cửa đã nhìn thấy Lý Văn chờ ở bên ngoài, Lý An và Chu Nguyên, mọi người cùng nhau ăn điểm tâm, chào Tô thị và Tương thị một tiếng rồi chuẩn bị đi trấn trên.

"Văn Nhi, chăm sóc tốt đệ đệ muội muội." Trước khi đi, Tô thị dặn dò một câu.

"Vâng." Lý Văn gật đầu cười, mấy huynh đệ tỷ muội cùng đi ra khỏi cửa, một đường cười cười nói nói, khi đến trên trấn, trấn nhỏ đã rất náo nhiệt, gần như đã người đông chen chúc nhau, tiếng rao hàng, tiếng trả giá vang bên tai không dứt.

Trấn Tùng Sơn nhỏ hơn huyện Bảo, chỉ là phía trước phía sau cũng có hơn mười con phố, đặc biệt là hôm nay khi tất cả mọi người đều đi chợ, cả trấn nhỏ đều hết sức náo nhiệt.

"Bên kia có bán đồ chơi làm bằng đường!" Lý Nhạc cưỡi trên vai Lý Văn, đứng thật cao nhìn thấy từ xa, liếc mắt đã thấy được tình huống phía trước.

Lý Noãn cười nhắc nhở: "Nhạc Nhạc, muốn mua đồ chơi làm bằng đường, thì phải dùng tiền từ tháng chuyện cần của muội đấy nhá."

https://thuviensach.vn

"Nhạc Nhạc không mua, Nhạc Nhạc muốn giữ tiền tháng chuyên cần mua vật hữu dụng, chúng ta đi qua nhìn một chút là được rồi." Lý Nhạc khéo léo lắc đầu nói.

"Vậy chúng ta sẽ đi qua nhìn." Lý Noãn gật đầu cười, cũng không can thiệp suy nghĩ của bé.

Mấy người theo đám người đi tới chỗ trước quán nhỏ bán đồ chơi làm bằng đường, Lý Nhạc nhìn thấy nhiều loại đồ chơi làm bằng đường, thật lâu mới dời mắt nói: "Chúng ta đi thôi, chờ sau này Nhạc Nhạc có rất nhiều tiền tháng chuyên cần rồi thì sẽ ăn đồ chơi làm bằng đường."

"Ừ, chúng ta đi dạo một vòng trong bố trang phía trước xem thử có vải đẹp không, sắp hết năm, ta sẽ làm cho mẹ và Tương bà bà mỗi người một bộ đồ mới." Lý Noãn vừa nói, vừa đi lên phía trước.

"Văn đại ca, Noãn Nhi tỷ tỷ, đệ và tam đệ muốn đi vào bên trong tiệm bên kia mua chút đồ, lát nữa sẽ trở lại cửa hàng tìm các người." Đi tới cửa bố trang, Chu Nguyên nói với hai người, cùng với Lý An xuyên qua đám người, chậm rãi đi trên đường.

Lý Noãn và Lý Văn nhìn nhau cười một tiếng, cũng không nói gì, mang theo Lý Nhạc vào bố trang.

Bởi vì là nơi tụ chợ của các thôn xóm xung quanh, ông chủ bố trang mang ra rất nhiều vải thừa khi làm y phục còn dư lại, đặt chung một chỗ để mọi người chọn lựa, dù những vải thừa này không thể làm y phục, nhưng may hà bao, làm đáy giày vẫn không có vấn đề gì, tuy nhiên căn cứ vào kích cỡ khác nhau, giá của những miếng vải thừa này cũng không giống nhau, nhưng trên tổng thể đều hết sức rẻ.

Lý Noãn thấy có mấy mảnh vải có vẻ tốt, khẽ bảo vệ cái bụng dần to lên, đứng đi theo các đại thẩm đại tỷ cùng nhau chọn, cuối cùng chọn sáu

https://thuviensach.vn

mảnh, lại tính toán tỉ mỉ suy nghĩ, xé mấy thước vải khác nhau, cò kè mặc cả với ông chủ một phen, cuối cùng dùng 300 văn mua những thứ đồ này.

Ra khỏi bố trang, Lý Noãn cười bỏ vải vào trong giỏ xách, lúc này mới hỏi: "Tại sao Nguyên Nhi và tam đệ còn chưa trở lại?"

"Chẳng lẽ đi chỗ khác mua đồ?" Lý Văn cũng có chút nghi ngờ.

Lý Nhạc cưỡi trên đầu vai Lý Văn chỉ vào cách đó không xa kêu lên: "Đại ca, nhị tỷ, tam ca và Nguyên ca ca ở chỗ đó bị người vây quanh rồi!"

Hai người lập tức chạy tới bên kia, vừa chen qua đám người chật cứng đã nhìn thấy Lý An và Chu Nguyên bị người ta đè ở trên đất.

"Tiểu tử thúi, bản đại gia mà các ngươi cũng dám trộm, quả thực là chán sống rồi! Động thủ, hung hăng dạy dỗ hai người không biết chết sống này cho bản đại gia, để xem sau này bọn nó còn dám động tay hay không." Trước mặt Lý An và Chu Nguyên, là một nam nhân trung niên vênh mặc, trong tay cầm hai hà bao nói.

Lý Nhạc thấy thế, lập tức la lớn: "Nói láo! Hà bao này rõ ràng là của tam ca và Nguyên ca ca ta, là ngươi cướp hà bao của ca ca ta, ngươi là đồ trứng thối!"

Trong nháy mắt tầm mắt của mọi người nhìn sang bên này, vốn hai người đang muốn động thủ kia cũng dừng tay lại.

Nam nhân trung niên nghiêng đầu sang, vẻ mặt lửa giận nói: "Nói hưu nói vượn! Các ngươi và hai tiểu tử nghèo này là cùng một bọn, muốn lừa gạt tiền của bản đại gia! Hai hà bào này vốn là của bản đại gia, bị hai tiểu tử này cướp đi, mọi người xem kỹ năng thêu thùa và chất liệu hà bao này xem, bọn nó có đủ điều kiện để dùng không?!"

https://thuviensach.vn

"Ta nói này bác kia ơi, cám ơn bác đã khen trình độ thêu thùa của trưởng bối nhà ta, nếu nói đến thêu thùa, ta nói này bác kia ơi, bác đã thấy chữ ở phía trên chưa?" Lý Noãn không chút hoang mang tiến lên, nụ cười tự tin nói.

"Chữ, nơi đó có chữ?" Nam nhân trung niên nghe vậy, lập tức nắm chặt hà bao ở lòng bàn tay, gắt gao bóp chặt không để cho người khác nhìn thấy, cũng hung dữ nhìn chằm chằm Lý Noãn nói: "Ta nói này tiểu quả phụ, đừng ở chỗ này xen vào việc của người khác, cút nhanh sang một bên, nếu không đừng trách bản đại gia không khách khí với ngươi!"

Lý Noãn nhíu đuôi lông mày, sau lưng đột nhiên truyền đến một giọng nói rất quen thuộc: "Xảy ra chuyện gì, ai ngăn cản ở cửa ra vào của đổ quán Phúc Phương, có nhường đường để lão tử đi qua không!"

Mọi người vừa nghe giọng nói này, thật nhanh nhường ra một con đường, một nam nhân ba mươi tuổi dẫn đầu mang theo mấy người đi tới, mày rậm ngay mặt, nhìn thấy người đoạt hà bao của Lý An và Chu Nguyên, lại nhìn Lý An và Chu Nguyên bị đè ở trên đất, không khỏi cau mày nói: "Vương Tứ, muốn làm chuyện gì thì nhanh lên một chút, đừng chặn ngang cửa sòng bạc như thế."

Nam nhân trung niên tên Vương Tứ nghe thế, lập tức nói với hai người kia: "Hai người các ngươi còn đứng ngây đó làm gì, nhanh dọn dẹp hai tiểu tử này cho ta."

"Ai dám đến ra tay, ta sẽ phế tay của hắn!" Lý Noãn cười nhìn hai người kia nói, trong giọng nói lại để lộ ra uy nghiêm, dầu gì nàng cũng từng là ông chủ của một công ty, chút khí thế này vẫn lộ ra được.

Hai người muốn động thủ kia run lên một cái, ngừng lại theo bản năng, Lý An và Chu Nguyên cắn răng, cũng không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Đông Đầu vừa nghe, cảm giác giọng nói này hình như đã từng nghe ở đâu đó, lúc này mới tiến lên hai bước nhìn nữ tử đưa lưng về phía gã, đợi thấy rõ ràng gương mặt mang theo nụ cười của Lý Noãn, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi.

Lý Noãn cười xoay người nói: "Đông Đầu đại ca, đã lâu không gặp."

"Ngươi…. Rốt cuộc ngươi là người hay quỷ!" Đông Đâu lui về phía sau một bước theo bản năng, ba người phía sau gã càng lập tức thối lui khỏi thật xa.

"Đương nhiên là người, ngươi không đi thôn chúng ta hỏi thăm nữa ư, Tịnh Liên đại sư đã cứu ta, cho nên, ta còn sống." Lý Noãn khẽ cười nói, nhìn Đông Đầu dường như đang thở phào nhẹ nhõm, lại tiếp tục cười nói: "Chỉ là Đông Đầu đại ca, ta thật sự không cố ý muốn làm ồn ào ở chỗ này, ai kêu có người đoạt hà bao của hai đệ đệ nhà ta, phía trên hà bao còn thêu rõ tên của hai đệ đệ nhà ta, người nọ lại cứ nói hà bao là của hắn, ta đây cũng hết cách rồi, ta sẽ cho biết một chút công phu da tỏi da lông của nhà ta là thế nào, ta không thể trơ mắt nhìn hai đệ đệ của ta bị bắt nạt, Đông Đầu đại ca, ngươi nói đúng không?"

Đông Đầu lập tức đen mặt, hung hăng trừng mắt nhìn Vương Tứ lúc này đã trợn mắt hốc mồm, nói: "Nhanh trả hà bao lại cho hai vị đệ đệ của Lý phu nhân!"

"Đông Đầu đại ca, hai đệ đệ của ta bị dọa sợ rồi, khó khăn lắm bọn họ mới theo ta ra ngoài một chuyến, đã gặp phải loại chuyện như vậy, còn y phục cũng đã bị làm dơ, giữa mùa đông này cũng không tiện giặt. . . . . ." Lý Noãn cười trần thuật lại sự thật.

Lại là tiết tấu này! Sắc mặt của Đông Đầu càng đen hơn.

Lý Nhạc trên vai Lý Văn nghe thế, lập tức vui vẻ nói: "Bồi thường bạc, bồi thường bạc! Nhị tỷ, còn có Nhạc Nhạc cũng không vui, bọn họ đè tam

https://thuviensach.vn

ca và nguyên ca ca xuống đất, chắc chắn rất đau."

Nói xong lời cuối cùng, nụ cười trên mặt Lý Nhạc đã biến mất, lộ ra lo lắng.

Lý Văn nghe nói như thế, có chút bất đắc dĩ cười cười, nhưng không nói gì, giữa hai lông mày đều là thương yêu muội muội.

"Đông Đầu đại ca, huynh nghe chứ, Nhạc Nhạc nhà ta cũng bị đau lòng." Lý Noãn bình tĩnh nói.

Đông Đầu lập tức giận dữ gào thét với Vương Tứ: "Chuyện như vậy là ngươi gây ra, chính ngươi làm, lão tử mặc kệ chuyện của ngươi!"

Nói xong, Đông Đầu chuẩn bị mang người rời đi, lại bị Lý Noãn ngăn lại nói: "Đông Đầu đại ca, ta thấy trên người hắn cũng không có bạc mua y phục cho hai đệ đệ ta, nếu không sao đến nỗi đồ của trẻ con cũng giành giật, không bằng ngươi cho hắn mượn, các ngươi đều là người quen mà."

Mắt thấy không thoát thân được, trong lòng Đông Đầu càng thêm tối tăm, rồi lại kiêng kỵ bản lĩnh của Lý Noãn, nên nổi giận với Vương Tứ nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Khốn kiếp! Nhanh đỡ đệ đệ của Lý phu nhân dậy! Ngươi lập tức trả lại hà bao cho lão tử, lấy thêm mười lượng bạc mua cho đệ đệ Lý phu nhân bộ đồ mới, mua Kim Sang Dược, nếu không lão tử sẽ động thủ với người, nghe rõ chưa?"

Lúc này Lý Noãn mới lộ ra nụ cười hài lòng.

Bị đè ở trên đất, Chu Nguyên và Lý An liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên cảm thấy chẳng phải kìm nén, đều cho rằng tư thế này cũng không tệ, rất giản gân cốt. . . . . Đáng tiếc hai người ấn chặt bọn họ cũng không dám tiếp tục, lập tức luống cuống tay chân đỡ bọn họ lên.

https://thuviensach.vn

Lý Nhạc thấy thế, vội vàng lắc lắc để Lý Văn đặt bé xuống, chạy đến trước mặt hai ca ca, lấy khăn tay ra lau đất trên người bọn họ.

"Gì?! Mười. . . . . Mười lượng bạc?!" Nét mặt Vương Tứ giống như nuốt phải con ruồi bay ra từ trong nhà xí, đột nhiên cảm thấy hai hà bao trong tay đặc biệt gai góc.

"Mười lượng bạc thì sao, ngươi chê ít hả?" Lý Noãn thu lại nụ cười, bình tĩnh nhìn Vương Tứ nói.

"Không ít, không ít." Vương Tứ vội lắc đầu, gã không hiểu tại sao Đông Đầu phải sợ một tiểu quả phụ, nhưng ngay cả Đông Đầu cũng không dám chọc người này, cho gã mượn mười lá gan gã cũng không dám trêu chọc!

Sớm biết hậu trường phía sau hai tiểu tử này cứng như thế, gã không nên trêu chọc bọn họ, vì chỉ trăm văn tiền mà phải bồi thường mười lượng bạc!

Vương Tứ đau khổ, nào còn vênh váo đắc y phách lối như trước đó, cuối cùng dưới sự thúc giục của Đông Đầu, cực kỳ rối rắm đưa bạc và hà bao cho Lý Noãn.

Lý Noãn cười nhận lấy bỏ vào trong giỏ xách, sau đó đưa rổ cho Lý Văn cầm, đi tới trước mặt hai người Vương Tứ, nói: "Đưa tay ra."

Hai người không rõ chân tướng, chần chờ một chút, vẫn đưa hai tay ra.

"Cám ơn nhiều." Lý Noãn cười nói, một tay bắt lấy cổ tay của mỗi người, cơ thể khẽ động, hai cánh tay chuyển động theo, mọi người liền nghe được "rắc" một tiếng, hai người đồng thời kêu thảm rút tay trở về, lúc nãy vẫn còn bình thường nhưng bây giờ đã trật khớp rồi.

Vương Tứ đau đớn vẻ mặt trở nên trắng bệch, liều mạng che hai tay ở trước ngực.

https://thuviensach.vn

Đông Đầu khinh thường nhìn gã một cái, hừ lạnh một tiếng, cáo từ Lý Noãn, dẫn theo người nhanh chóng rời đi.

Lý Noãn không để ý đến Vương Tứ, xoay người nhận lấy giỏ xách từ trong tay Lý Văn, trả lại hai hà bao cho Lý An và Chu Nguyên nói: "Chuyện này dạy cho các đệ bốn bài học. Thứ nhất, tiền không thể lộ ra ngoài; thứ hai, đi ra khỏi nhà, không chỉ phải chú trọng thái độ của mình, còn phải đề phòng tiểu nhân quanh thân, nói ví dụ như Vương Tứ; thứ ba, lúc cần kêu cứu thì phải kêu lên đừng nín, nếu như không phải Nhạc Nhạc thấy các đệ, hiện tại bị mất tiền tài danh dự còn cả sức khỏe nữa; thứ tư, quân tử động khẩu không động thủ đó là bởi vì không có thực lực, có thực lực, đệ có thể dựa vào tâm trạng của mình mà lựa chọn dùng tài hùng biện hay động thủ, giống như tỷ không ưa bọn họ làm xằng làm bậy sẽ thuận tiện vặn trật khớp, chỉ đơn giản như vậy thôi."

Mọi người vây xem: ". . . . . ."

Lý An và Chu Nguyên cũng gật đầu một cái, bày tỏ đã nhớ, Lý Nhạc vội bổ sung: "Nhị tỷ, còn có gậy ông đập lưng ông!"

Lời vừa nói ra này, mọi người nhất thời nở nụ cười, vui vẻ rời khỏi.

Đám người vây thành đám cũng giải tán theo, khôi phục đường phố rộng rãi.

Ở bên trong những người rời đi, cũng có mấy người gặp qua Lý Noãn, đã có người hỏi đồng bạn bên cạnh: "Tiểu quả phụ lúc nãy là Lý Noãn thôn Lý gia ư? Nói chuyện rất khách khí, giọng nói cũng ngọt, còn mang theo nụ cười, nhưng xuống tay thật hung ác."

"Là có chút hung ác, chỉ là cũng hả giận, Vương Tứ kia cũng không phải là người tốt gì, trong quá khứ không biết đã từng hại bao nhiêu người, đáng đời hắn xui xẻo!" Một người bên cạnh lại gần nói, bày tỏ rất ủng hộ Lý Noãn.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Hòa Ly

Chuyện này dần dần dịu xuống trong tiếng thảo luận của mọi người.

"Nhạc Nhạc, cho muội đồ chơi làm bằng đường này." Trên đường người đến người đi, Chu Nguyên móc từ trong lòng ngực ra một cái túi đựng đồ chơi làm bằng đường đưa cho Lý Nhạc nói: "Biết muội thích ăn, huynh và tam đệ mua cho muội này."

Lý Nhạc vui mừng nhận lấy đồ chơi nhỏ làm bằng đường, vui vẻ búng lên, vui mừng nói: "Cám ơn Nguyên ca ca, cám ơn tam ca."

"Ai mà thèm cái cám ơn của muội chứ, nếu không phải Nguyên ca, ta sẽ không mua đồ chơi làm bằng đường cho muội đâu, quá lãng phí tiền." Lý An xoay tay nói, nhìn dáng vẻ vui mừng của Lý Nhạc, lại nói: "Còn cầm làm gì, còn không mau ăn đi, nếu tan ra thì sẽ không mua cho muội lần thứ hai đâu."

"Tam ca, bây giờ là mùa đông, đồ chơi làm bằng đường sẽ không tan đâu." Lý Nhạc cong cong khóe mắt cười nói, cũng không bị Lý An phá hỏng tâm trạng, "Muội giữ lại, chờ về nhà chúng ta cùng ăn."

"Ai mà thèm ăn, huynh mới không ăn." Lý An nhìn đồ chơi làm bằng đường trong tay Lý Nhạc, khe khẽ hừ một tiếng.

Chu Nguyên ở bên cạnh cười nói: "Đúng vậy Nhạc Nhạc, đồ chơi làm bằng đường này là huynh và tam đệ đặc biệt mua cho muội đấy, các huynh không ăn, chính muội giữ lại mà ăn."

https://thuviensach.vn

"Vâng vâng, nguyên ca ca và tam ca thật tốt." Lý Nhạc cười gói kỹ đồ chơi làm bằng đường rồi ôm sát vào trong ngực, "Nhạc Nhạc muốn giữ lại nhìn lâu một chút."

Lý An ở bên cạnh cố làm như không có gì cả hừ hừ hai tiếng, nhưng mà trên mặt lại lộ ra nụ cười thỏa mãn, Lý Nhạc quý trọng đồ chơi làm bằng đường cậu và Chu Nguyên mua, dĩ nhiên trong lòng cậu rất vui vẻ, nhưng mà cậu không muốn cho Lý Nhạc biết.

Sau đó mấy người đi mua chút bánh táo đỏ ở cửa hàng bánh ngọt, lại đi dạo trong cửa hàng đồ trang sức, hai tỷ muội Lý Noãn, Lý Nhạc nhìn các loại đồ trang sức xinh đẹp, chọn lựa một lát, cuối cùng cũng không mua.

Ước chừng đến buổi trưa, người đi chợ bắt đầu ít dần, mấy người đi đến quán ven đường ăn tô mì trứng gà, sau đó đi tiệm tạp hóa mua mười cân dầu cải, một chút gia vị, lại mua chút thịt heo và trứng gà, rồi vui vẻ đi về nhà.

Mới vừa về đến nhà, đã nghe được giọng nói cà lơ phất phơ của Lý Huy: "Tứ đệ, đệ có thể lấy ra mấy trăm lượng bạc mua đất núi vô dụng kia, đây rõ ràng là kiếm tiền cũng dễ dàng mà, sao không cho lão tử hai trăm lượng, lão tử là huynh đệ với đệ, là đại ca của đệ, nhanh đưa bạc cho lão tử, đừng giả bộ không nói lời nào với lão tử."

Vẻ mặt Tô thị khó xử nói: "Đại bá, trong tay chúng ta không có bạc, đừng nói là hai trăm lượng bạc, chỉ hai lượng bạc cũng không lấy ra được, đi nơi nào lấy cho đại bá hai trăm lượng bạc đây?"

"Vợ lão tứ à, không phải ngày hôm qua các ngươi còn bán phương pháp săn thú cho người trong thôn ư, không thể nào không có tiền, đừng ở chỗ này giả bộ đáng thương với lão tử, không đưa bạc cho lão tử cũng được, vậy thì giao phương pháp săn thú kia ra, lão tử bán lấy tiền, thế nào cũng có thể kiếm ra được một trăm lượng bạc." Lý Huy như đương nhiên nói.

https://thuviensach.vn

"Nhưng đó đều là đồ của bọn nhỏ, chúng ta không làm chủ được." Tô thị nhíu chân mày nói, thuận tiện nhìn Lý Đức, thấy hắn cúi đầu không nói lời nào, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nào biết cơn tức này vẫn chưa hoàn toàn hạ xuống, Lý Đức đã ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào Tô thị, giọng nói trầm thấp mà khàn khàn, nói: "Liễu Nhi, đại ca bài bạc thua một trăm lượng bạc, nếu trong mấy ngày nay không trả lại cho người ta, sẽ bị chặt tay, nàng đi cầu xin bọn nhỏ, để bọn nhỏ đưa một trăm lượng bạc cho đại ca trả nợ, chúng ta cũng không thiếu chút tiền này đúng không?"

Tô thị không dám tin nhìn Lý Đức, không ngờ hắn lại nói ra những lời này.

—— không thiếu chút tiền này đúng không?

Hắn thật sự coi bạc bọn nhỏ kiếm được là từ trên trời rơi xuống ư? Đây chính là một trăm lượng bạc, một trăm lượng bạc nặng trĩu, dễ kiếm đến như vậy sao?! Trời ơi, lời như thế mà hắn cũng nói ra được!

Rốt cuộc hắn có còn là Lý Đức đôn hậu ngay thẳng trước kia không? Vẫn là chồng bà, cha của bọn nhỏ ư?!

Ánh mắt Tô thị nhìn Lý Đức dần dần dâng lên chua xót và tuyệt vọng.

Lý Huy nhất thời cười ha hả, quát lớn với Tô thị đang hoàn toàn sửng sờ: "Vẫn là tứ đệ đối tốt với lão tử, vợ lão tứ, còn lo lắng làm gì, còn không mau đi tìm hai tiểu tài thần nhà ngươi, để bọn nó đưa bạc cho lão tử. A đúng rồi, một trăm lượng không đủ, phải đưa cho lão tử hai trăm lượng! Nhanh, lão tử không có nhiều thời gian ngồi chơi với các ngươi, chờ lão tử có tiền, nhất định phải đi sòng bạc lấy số bạc đã thua trở lại!"

"Ngươi đừng mơ tưởng!" Tô thị nghe nói như thế thì lập tức đứng dậy, bất chấp tất cả nhặt cây chổi bên cạnh lên đuổi Lý Huy đi: "Biến, cái thứ

https://thuviensach.vn

không biết xấu hổ kia, cút ra khỏi cửa nhà ta! Ngươi muốn bạc, ta cho ngươi biết, không có, biến, cút cho ta!"

"Ngươi. . . . . Trời ơi, lão Tứ, đệ xem con đàn bà điên này đang làm gì này, nhanh cản bà ta lại!" Lý Huy bị đánh đến dậm chân, trốn xung quanh phòng, cũng kinh sợ không dứt quát Lý Đức.

Lý Đức rũ xuống đầu im lặng một lát, rồi lại ngẩng đầu lên nhìn về phía Tô thị.

Lúc này, Lý Văn và Lý Noãn đứng ở ngoài cửa trao đổi ánh mắt với nhau, rồi cùng đi vào, hai người xuất hiện, làm trong phòng đang ồn ào nhất thời yên tĩnh lại.

Tô thị thấy hai người, sửng sốt một chút, ném cây chổi chạy tới ôm cổ Lý Noãn, nghẹn ngào không nói lời nào.

Lý Noãn ôm Tô thị, ánh mắt nhìn về phía Lý Đức ngồi ở đầu giường chỗ đặt gần lò sưởi, nhẹ giọng nói: "Mẹ, những lời mọi người nói, con và đại ca đều nghe được, chúng con biết nên làm thế nào, mẹ không phải lo lắng."

"Noãn Nhi, hôm nay rốt cuộc mẹ thấy rõ rồi, nghĩ thấu triệt rồi." Tô thị rơi lệ, chỉ có Lý Noãn nghe được lời bà nói.

Ý tứ trong lời nói của Tô thị, là nhất định quyết tâm muốn hoàn toàn ân đoạn nghĩa tuyệt với Lý Đức, từ đó hai người gặp nhau như người lạ, không còn bất kỳ quan hệ gì.

Lý Văn thấy Lý Đức muốn mở miệng, lập tức cười đi tới đỡ Lý Huy nói: "Đại bá, không bằng đại bá trở về trước, chuyện bạc, cũng không thể nói muốn có là lấy ra được ngay, chúng cháu thương lượng một chút, ngày mai sẽ cho đại bá một tin chính xác, đại bá thấy thế nào."

https://thuviensach.vn

"Đại chất tử, chớ giở trò với lão tử, ngày mai nhất định phải đưa bạc cho lão tử, nếu không lão tử sẽ sống chết ở lỳ nhà các ngươi không đi!" Lý Huy xoa cánh tay bị Tô thị đánh đau, chơi xỏ lá mà nói.

"Sống chết ở lỳ nhà ta không đi?" Lý Noãn nghe vậy đuôi lông mày nhảy lên, nhẹ nhàng thoát khỏi lồng ngực Tô thị, đi tới trước mặt Lý Huy hỏi.

"Đúng vậy thì sao, ta sẽ không đi đó, hôm nay ta cũng sẽ không đi!" Lý Huy phách lối nói xong, vẻ mặt vô lại, dứt khoát hất tay Lý Văn ra, đi tới bên kháng đặt mông ngồi xuống, bộ dạng "Xem ngươi có thể làm gì ta".

Lý Noãn bật cười, bước hai ba bước đi lên phía trước, xoay người đá một cước, một cước đá Lý Huy từ trên kháng rơi xuống nền đất, Lý Huy kêu thảm ôm gáy, còn chưa bò dậy, đã lại bị Lý Noãn đá thêm một cú vào chân, tiếng kêu thảm thiết nhất thời càng thêm kinh thiên động địa, vậy mà rất nhanh, đã có giẻ lau bàn nhét vào trong miệng ông ta.

"Đại bá, tiếng kêu của bá quá ồn." Lý Noãn vỗ tay một cái, đi vòng qua bên cạnh Lý Huy, một cước dẫm vào trên cổ tay của ông ta nói: "Đại bá, đôi tay này không cần chờ Đông Đầu tới chặt, hiện tại cháu sẽ giúp đại bá phế nó đi, tránh cho sau này đại bá không có tiền cũng dám đánh bạc!"

"Nhị nha đầu, dừng tay!" Lý Đức đột nhiên rống to ra tiếng.

Lý Noãn dừng một chút, sau đó không chút do dự đạp mạnh lên cổ tay Lý Huy, chỉ nghe "rắc rắc" một tiếng, Lý Huy gãy tay rồi.

Sau đó nàng lại đi vòng qua chỗ bên kia, Lý Huy cuống quít muốn giấu tay đi, lại bị Lý Noãn nhanh chân đạp lên trước, trực tiếp động thủ, lưu loát đạp gãy cánh tay còn lại của ông ta.

Một màn này, làm cho Tô thị và Lý Đức trợn mắt há hốc mồm, ngay cả Lý Văn cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

https://thuviensach.vn

Lý Huy bị đau đến nước mắt nước mũi chảy tùm lum, lại kêu thảm thiết không ra tiếng, chỉ có thể ô ô ô kêu thảm, giùng giằng muốn đứng dậy, lại bị Lý Noãn đạp thêm một cú vào trên sống lưng.

"Đại bá, không phải đại bá muốn bạc ư? Nhưng cháu nói cho đại bá biết, cõi đời này chưa bao giờ có bạc rơi từ trên trời xuống, có rơi xuống cũng phải đập chết đại bá trước! Muốn không làm mà hưởng cũng được thôi, nhưng đại bá phải chứng minh cho cháu xem, đại bá không có bản lĩnh kiếm tiền, như vậy đi, đại bá, đại bá chặt đôi tay này xuống, cháu sẽ lập tức cho đại bá hai trăm lượng!" Lý Noãn vẫn ung dung nói, sau đó nói với Lý Văn: "Đại ca, đi lấy thái đao tới đây, chém tay!"

Lý Văn nhìn Lý Huy một cái, lập tức xoay người ra khỏi phòng trước, chỉ chốc lát sau đã lấy thái đao từ phòng bếp tới đây, đưa cho Lý Noãn.

"Ưmh ưmh ưmh!" Lý Huy thấy thái đao, lập tức sợ hãi kêu nhẹ, đôi mắt trợn đến thật to, nỗ lực lắc lắc đầu liên tục.

Lý Noãn cầm thái đao nở nụ cười, xem thường nói: "Đại bá, bá sợ cái gì chứ, không phải chỉ hai cái tay thôi sao, ban đầu cháu bị nhị bá và nhị bá mẫu dẫn người đến chèn ép đến treo cổ tự sát, nhưng chưa từng nghĩ muốn lấy bạc, cháu cộng thêm đứa bé trong bụng, hai mạng người cũng không đáng được một đồng, hai tay của đại bá được hai trăm lượng là tốt lắm rồi đấy!"

Lý Văn khẽ mấp máy môi, có chút lo lắng nhìn Lý Noãn.

Tô thị nghe vậy, đột nhiên đau lòng khóc lên, nhào tới đầu giường chỗ đặt gần lò sưởi kéo Lý Đức ra, khóc to: "Ta muốn cắt đứt quan hệ với người, ta muốn cắt đứt quan hệ với người! Cái đồ ma quỷ, ngươi là cố ý, ngươi bức tử Noãn Nhi một lần chưa đủ, lại muốn bức tử nó lần thứ hai! Cái đồ ác ma giết người không nháy mắt, ngươi mau chóng rời khỏi mấy mẹ con ta, tòa nhà này là của ta, ngươi đi đi, cầm đồ của ngươi đi đi!"

https://thuviensach.vn

Lý Đức hoàn toàn ngây dại, người vợ đã theo ông ba bốn mươi năm, ông liều mạng muốn củng cố cùng duy trì thế giới hoàn mỹ hư cấu này đột nhiên lại xuất hiện một cái khe, thế giới đó đang chậm rãi sụp đổ, biến mất, lộ ra thực tế xấu xa dưới lớp vỏ tốt đẹp hư vô kia.

Từng màn từng màn xuất hiện ở trong đầu ông, ông nhìn thấy nụ cười trên mặt Tô thị biến thành khóc thút thít, thấy kính yêu của bọn nhỏ biến thành phớt lờ, thấy ánh mắt nghiêm khắc của lão gia tử biến thành chán ghét và thống hận, tính khí ôn hòa yên tĩnh của lão thái thái biến thành hờ hững, các huynh đệ thân thiết không phân biệt gì biến thành vẻ mặt tham lam. . . . . .

Thực tế từng chút từng chút lộ ra ở trước mặt ông, giống như lũ lụt, phá vỡ một cách tàn khốc, phá vỡ tốt đẹp mà ông tưởng tượng ra.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 71.2

Trong cơn chấn động cực lớn này, Lý Đức đột nhiên cảm thấy bàng hoàng, sợ hãi, cô độc, ông cảm giác mình đã lạc mất phương hướng rồi, lọt vào trong bóng tối bao la, bát ngát, tìm mãi không thấy điểm cuối.

Cảm thấy có người kéo mình, ông lấy lại tinh thần theo bản năng, nhìn gương mặt quen thuộc mang theo bi thương cực độ, rõ ràng muốn nói đừng khóc, nhưng thế giới đang sụp đổ kia có dấu hiệu phục hồi lại như cũ, có một giọng nói nói cho ông biết, nếu như không có bạc, thì tất cả sẽ khôi phục lại tốt đẹp và ấm áp như trước kia, ông do dự, lúc này, hình như thế giới kia phát ra một tiếng than thở, rồi lại tiêu tán.

Không, ông không muốn thấy chân tướng dữ tợn tàn khốc của thực tế!

Lý Đức kinh hoảng trong lòng, cuống quít nói: "Liễu Nhi, đưa bạc cho hắn, đưa tất cả bạc cho bọn hắn!"

"Lý Đức, ông là ác ma không có lương tâm, ông cút ra ngoài cho ta, cút ra khỏi nhà ta!" Tô thị giận đến thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, cũng không biết lấy được sức mạnh từ đâu, một tay kéo Lý Đức xuống kháng, kéo cánh tay Lý Đức, cứng rắn ném Lý Đức ra khỏi viện, nhét vào bên cửa lớn, sau đó bản thân đứng ở bên trong cửa gào khóc.

Lý Noãn sửng sốt một chút, cúi đầu nước mắt biến mất, nói với Lý Văn: "Đại ca, ném đại bá ra ngoài, để cho hai huynh đệ bọn họ chậm rãi thân thiết!"

https://thuviensach.vn

"Ừ." Lý Văn mấp máy môi, kéo Lý Huy đã bị dọa ngất dậy, kéo ra ngoài ném tới bên cạnh Lý Đức.

Nhìn bộ dạng ngu ngơ của Lý Đức, trong mắt Lý Văn xẹt qua không đành lòng, cuối cùng vẫn xoay người trở lại trong sân nhỏ, từ từ đóng cửa lại, nếu như Lý Đức vẫn lựa chọn sống trong lừa dối và ảo tưởng do chính ông tưởng tượng ra, đối với nhà cũ mà nói có lẽ là chuyện tốt, nhưng đối với cả nhà bọn họ mà nói, là chuyện thật sự không thể chịu đựng được nữa rồi.

"Mẹ, đừng khóc." Lý Noãn đi ra, khom lưng khẽ lôi kéo Tô thị nói: "Mẹ, mẹ còn có chúng con mà."

Tương thị đi ra từ hậu viện, liếc mắt cũng đã đoán được sơ sơ tình huống, ngồi ở bên cạnh Tô thị nhẹ giọng khuyên giải an ủi: "Liễu Nhi, đừng đau lòng nữa, đây cũng là số mạng, Lý Đức là người rất thành thật, cũng không biết con và bọn nhỏ tốt thế nào, không nên ép các con không có đường để đi như thế này."

"Tương đại thẩm, sao mệnh của ta lại khổ như vậy." Tô thị khóc không thành tiếng nói: "Cũng sắp hai mươi năm rồi, trong lòng hắn hoàn toàn không có ta, chỉ có chính hắn, chỉ có nhà cũ hắn!"

"Đó là mắt bị mù rồi!" Tương thị không khỏi bất bình thay Tô thị, sau đó lôi kéo bà đứng lên nói, "Liễu Nhi, ta vào trong nhà rồi nói chuyện, ở Tây Sương viện còn có thợ đang làm việc, tuy những chuyện này mọi người đều quen thuộc, nhưng loại chuyện như vậy, để bọn họ thấy cũng không tiện, hơn nữa bên ngoài lạnh, tội gì vì loại người lòng dạ lang sói kia mà làm hỏng thân thể, con còn bọn nhỏ nữa mà, nếu ngã bệnh, bọn nhỏ sẽ lo lắng."

"Đúng vậy, ta còn có mấy đứa bé nghe lời." Tô thị lau nước mắt, gật đầu nói: "Ta khóc xong là hết thôi, Tương đại thẩm, đại thẩm làm việc trước đi,

https://thuviensach.vn

ta đi lấy đồ của hắn ra."

"Chính con có tự làm được không, có muốn lão bà tử này giúp con không?" Tương thị có chút bận tâm hỏi.

"Chỉ mấy bộ y phục thôi, ta đi dọn dẹp là được." Tô thị miễn cưỡng cười, "Thật ra cũng không cần gấp gáp, chờ ta thu dọn đồ đạc xong, lại đi tìm đại thẩm nói chuyện."

"Vậy được, một mình con ở lại suy nghĩ cũng tốt." Tương thị do dự một chút, rồi gật đầu nói, "Vậy thì ta đi giặt xiêm y, hai đứa nhỏ Nguyên Nhi đi ra ngoài một chuyến, đã dính một thân bùn trở lại, phải sớm giặt sạch sẽ, để lâu sẽ khó giặt sạch."

"Mẹ, nếu không con ở lại nói chuyện với mẹ một lát nhé." Lý Noãn đau lòng đỡ Tô thị nói.

"Noãn Nhi, mẹ không có việc gì, chỉ là trong lúc nhất thời khó bình tĩnh được, yên tâm đi, trong lòng mẹ vẫn sẽ luôn nhớ đến các con, sẽ không chết được." Tô thị hít một hơi thật sâu, lộ ra nụ cười nói.

Nghe nói như thế, Lý Noãn mới thở phào nhẹ nhõm nói: "Vậy con đỡ mẹ đi vào, mẹ, hôm nay con mua một ít vải vụn tốt, một lát nữa con lấy qua cho mẹ xem, mắt thấy gần qua năm mới rồi, chúng ta cũng nên may thêm vài bộ đồ mới, sẽ phải phiền toái mẹ và Tương bà bà rồi."

"Nha đầu con ấy, trên phương diện thêu thùa rõ ràng tốt hơn mẹ, nhưng hàng ngày lại không thấy con thêu thùa." Tô thị từ ái cười nói, khóe mắt còn dính nước mắt.

Lý Noãn dí dỏm le lưỡi một cái, không nhận lời này, quả thật phương diện thêu thùa của thân thể này rất cao, hơn nữa nàng cũng thừa kế rất nhiều trí nhớ về kỹ năng thêu thùa, nếu không nàng cũng không đóng sổ sách lại được, nhưng nàng không có hứng thú với chuyện xe chỉ luồn kim,

https://thuviensach.vn

nếu như không phải tình huống cần thiết, tất nhiên nàng sẽ không rảnh rỗi đi thiêu thùa may vá.

Chờ đưa Tô thị vào phòng, Lý Noãn trở về gian phòng của mình, vừa vào phòng đã thấy Lý Văn mang vẻ mặt không thể tin được ngồi ở trên kháng, cầm trong tay một phong thơ.

"Đại ca, là thư của ai gửi, sao không mở ra xem?" Lý Noãn đi tới ngồi ở bên kháng nói.

Lý Văn lấy lại tinh thần, đưa thư cho Lý Noãn nói: "Là thư gửi cho muội, lúc nãy khi huynh đi vào phòng đã thấy nó ở trên bàn, không biết là ai đưa tới, mẹ không nói với muội sao?"

"Không có, loại chuyện như vậy, mẹ sẽ không quên được." Lý Noãn vô cùng nghi hoặc nhận lấy lá thư, thấy phía trên viết “gửi Lý Noãn”, thì xé ra, nhìn qua một chút, nhíu lông mày đưa cho Lý Văn.

Lý Văn nhìn Lý Noãn một cái, cẩn thận xem phong thư, đuôi lông mày nhíu lại nói: "Trong thư không có ký tên."

"Người này bảo chúng ta vào buổi trưa mùng hai tháng chạp đi nhã gian Thiên Tự Nhất Hào của Đệ Nhất Lâu huyện Bảo, đây không phải là thời gian viết trong công văn hợp tác viết thực đơn giữa chúng ta với Đệ Nhất Lâu ư, người này biết chúng ta sẽ đi Đệ Nhất Lâu vào mùng hai tháng chạp, cho nên mới cho người đưa lá thư này, chỉ là người này thật sự không đơn giản, lại có thể cho người ta yên lặng không tiếng động lẻn vào nhà chúng ta, còn có thể chính xác đặt thư ở trong phòng muội." Lý Noãn cầm phong thư xem kỹ, không nhìn ra cái đầu mối gì, không khỏi có chút buồn bực nói.

Lý Văn gật đầu nói: "Có thể điều tra chúng ta rõ ràng như thế, nếu như không phải ông chủ Đệ Nhất Lâu, vậy thì nhất định là một đại nhân vật không phú quý cũng giàu có."

https://thuviensach.vn

"Ai biết lại không cẩn thận bị người nào theo dõi chứ, thôi, đến lúc đó rồi nói." Lý Noãn bỏ thư vào trong phong thư, đứng dậy bỏ vào trong ngăn kéo, sau đó mới nói: "Đại ca, chuyện của cha. . . . . Huynh viết thư hòa ly, để mẹ cầm lấy đi bảo cha ấn dấu tay vào."

"Nhị muội, thật sự muốn làm như vậy sao?" Lý Văn chần chờ nói.

Lý Noãn gật đầu nói: "Nhất định phải làm như vậy, trải qua những ngày quan sát vừa qua, cộng thêm tình hình gia đình bên kia, cơ bản là muội có thể xác định rồi, khi còn bé cha bị tổn thương quá nặng bởi thái độ ác độc của lão gia tử, dẫn đến ông tự phong bế, tự tạo ra cho chính mình một thế giới đẹp đẽ, rồi chính ông sống trong thế giới tốt đẹp đó, tìm lấy lý do cho những hành động ác độc của mọi người, giống như lão gia tử, ông sẽ lấy cớ là người cha nghiêm quản giáo quá chặt chẽ, yêu nhiều thì đánh mắng cũng nhiều ...."

Dừng một chút, lại có chút bất đắc dĩ và thương tiếc, nói: "Cha là một người thông minh, nếu không ông sẽ không tìm được nhiều lý do tốt đẹp như thế, ông sẽ tự giải thích cho những lần thương tổn kia, có thể bởi vì oán hận của lão gia tử quá sâu, khi cha vẫn còn rất nhỏ, đã để lại trong lòng ông một vết thương quá lớn, mới dẫn đến ông tự đóng kín cửa trong lòng mình, ở trong lòng dùng lời nói dối sáng lập một thế giới hư ảo tốt đẹp."

Lý Văn mím môi im lặng, một lúc lâu mới nói: "Không biết là bị tổn thương nặng thế nào nữa, mới có thể làm cho một đứa bé thông minh lựa chọn đóng kín lòng mình, sống ở trong thế giới hư ảo kia, thậm chí sống cả nửa đời người."

"Cha có thể sống lâu như vậy, đó cũng là bởi vì lúc trước có mẹ phối hợp." Nghĩ đến cả nhà này toàn người tốt, Lý Noãn cũng có chút im lặng nói: "Nếu như không phối hợp với cha, cha cũng có thể dần dần trở lại thực tế, nhưng mà chúng ta lại phối hợp, càng thêm củng cố lời nói dối của cha.

https://thuviensach.vn

Hiện tại muốn cha đi ra khỏi thế giới hư ảo đã sống mấy chục năm kia, trở lại thực tế, không bị kích thích thật lớn sẽ không được."

"Nếu như sau này, mẹ hoặc cha lại không đồng ý phục hôn, vậy thì thật sự để cho hai người từ đó. . . . . ."

"Sẽ không, tình cảm của cha mẹ là thật." Lý Noãn chắc chắn lắc đầu, trên mặt lộ ra nụ cười nói, "Hơn nữa muội cảm giác cha đã sắp tỉnh ngộ rồi, chỉ là đang giùng giằng không muốn tỉnh lại, huynh thấy không, hôm nay muội muốn chém tay đại bá, cha cũng chỉ rống lên một câu, thậm chí ngay cả giật mình cũng không có, chuyện này đã nói rõ, ở trong ý thức của cha, đã sớm cảm thấy thứ người như đại bá bị chém tay là bình thường. Mà sau đó cha bảo chúng ta đưa bạc, là bởi vì cha đã phát hiện tất cả những chuyện xảy ra đều ở ngoài phạm vi chịu đựng của cha, cha không có biện pháp đưa ra lý do nào hợp lý để giải thích cho chuyện kia, thế giới hư ảo sắp bị thực tế đánh nát, cha cảm nhận được sợ hãi, mà cha cũng thông minh phát hiện ra, nguyên nhân cơ bản nhất của tất cả mọi chuyện, là bạc mới dẫn đến mâu thuẫn, cho nên trong lúc cha mất hồn, mới kêu chúng ta đưa hết bạc ra ngoài."

Lý Văn im lặng một lát rồi gật đầu nói: "Vậy cũng tốt, huynh sẽ đi viết."

"Thật ra thì. . . . . muội cũng không tự tin một trăm phần trăm, cha, là người thông minh, sẽ sớm tỉnh lại thôi, nhà cũ có thể không có người, nhưng mẹ không thể không có chồng, chúng ta cũng không thể không có cha." Đợi đến khi Lý Văn đi ra ngoài, Lý Noãn mới nhắm mắt lại nhẹ giọng cầu nguyện một câu.

Cũng không lâu lắm, Tô thị đã thu dọn đồ đạc của Lý Đức xong, còn tiền bạc còn dư lại trong nhà trước kia, cũng đều đặt ở trong hà bao, cùng nhau đặt ở bên người Lý Đức – người vẫn còn ngồi yên không nhúc nhích bên ngoài sân.

https://thuviensach.vn

"Đức ca, đây là thư hòa ly, huynh ấn dấu tay vào đi." Tô thị bình tĩnh nói, lấy ra hai tờ giấy và một hộp mực đóng dấu đưa đến trước mặt Lý Đức, nước mắt lại không cầm được chảy ra.

Trước kia bà chưa bao giờ nghĩ tới sẽ cùng với Lý Đức đi đến tình trạng hôm nay, nếu như có thể, bà hy vọng dường nào ban đầu không gặp phải Lý Đức. . . . . .

Tô thị yên lặng rơi lệ, lôi kéo tay Lý Đức đang sững sờ bất động dính chút mực đóng dấu, ấn dấu tay vào phía trên hai tờ giấy hòa ly, cũng nhẹ nhàng gấp một tờ bỏ vào trong ngực Lý Đức, lại thoải mái sửa sang lại y phục cho ông, sau đó thu dọn mực đóng dấu và một phần thư hòa ly khác, cũng không quay đầu lại đi vào trong viện.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Không Thấy Lý Đức (1)

Ở niên đại này, mặc kệ từ nguyên nhân gì, nữ nhân đều không muốn ly dị, cho dù là hòa ly, cũng sẽ đưa tới các loại phỏng đoán và miệng lưỡi của các tam cô lục bà (người nhiều chuyện), mà hôm nay Tô thị lại làm như vậy, làm một người vợ trong gia đình nông dân mà nói, phải làm ra loại quyết định này, không chỉ là quyết tâm, hơn nữa còn phải có dũng khí đối mặt với các lời đồn nhảm.

Trong Thư Hương viện, Lý Noãn nói tin tức Tô thị và Lý Đức hòa ly cho ba người Lý An nghe.

"Nhị tỷ, cái gì gọi là hòa ly?" Nghe tin tức Lý Noãn mang tới, Lý Nhạc lập tức nháy mắt hỏi, trên mặt có chút mê mang.

Vẻ mặt Lý An và Chu Nguyên cũng có chút mê mang, nghe được câu hỏi của Nhạc Nhạc, cũng muốn lên tiếng, lại bị Lý Noãn trước một bước cười nói: "Hòa ly là hòa bình ở riêng, chỉ là cha là cha, mẹ là mẹ, chỉ là bởi vì cha và mẹ cãi nhau, cho nên bọn họ quyết định muốn tách ra riêng một khoảng thời gian, đợi ngày nào đó bọn họ không còn tức giận nữa, sẽ sống chung lần nữa."

"Hoá ra là như vậy." Lý Nhạc u mê gật đầu một cái, ngược lại còn hỏi tiếp: "Nhị tỷ, đến lúc nào thì cha mẹ mới không tức giận nhau nữa, Nhạc Nhạc không muốn ở riêng với cha mẹ."

"Ai biết được." Lý Noãn cười trừng mắt nhìn Lý Nhạc nói: "Chỉ là Nhạc Nhạc, không phải chúng ta ở riêng với cha mẹ, là cha chúng ta muốn đi ra

https://thuviensach.vn

ngoài ở một thời gian ngắn, tách ra khỏi mẹ, nhưng mà đối với chúng ta mà nói, cha mẹ chúng ta ở nơi nào đều không phải giống nhau ư, nếu như chúng ta nhớ cha, sẽ đi thăm cha là được thôi, muội nói đúng không?"

"Đúng rồi." Lý Nhạc bừng tỉnh hiểu ra gật đầu, cũng không nữa rối rắm nữa, đưa tay nâng quyển sách lên hỏi, "Nhị tỷ, những lời này là có ý gì, bọn muội xem không hiểu."

Lý An, Chu Nguyên nghe vậy, cũng đều nhìn về phía Lý Noãn, chờ nghe nàng giảng giải.

Lý Noãn nhận lấy quyển sách nhìn một chút, mới cẩn thận giải thích: "Đoạn này có ý là tu thân tề gia trì quốc bình thiên hạ. Các muội xem, đoạn ‘Cổ chi dục minh minh đức thiên hạ giả, tiên trì kỳ quốc; dục trì kỳ quốc giả, tiên tề kỳ gia; dục tề kỳ gia giả, tiên tu kỳ thân; dục tu kỳ thân giả, tiên chính kỳ tâm; dục chính kỳ tâm giả, tiên thành kỳ ý; dục thành kỳ ý giả, tiên trí kỳ tri; trí tri tại cách vật.’ Là có ý ‘thời cổ đại, luôn muốn hướng tới việc phát huy tính thiện của con người đến khắp thiên hạ, trước phải lãnh đạo tốt đất nước mình; muốn lãnh đạo tốt đất nước mình, trước hết phải chỉnh đốn gia đình, gia tộc mình; muốn chỉnh đốn gia đình, gia tộc mình, trước hết phải tu dưỡng tốt phẩm chất đạo đức của bản thân; muốn tu dưỡng tốt phẩm chất đạo đức của bản thân mình, trước hết phải làm cho tâm tư của mình ngay thẳng, đoan chính; muốn cho tâm tư của mình ngay thẳng, đoan chính, trước hết phải có ý nghĩ thành thật; muốn có ý nghĩ thành thật, trước hết phải có nhận thức đúng đắn; mà con đường nhận thức đúng đắn chính là nghiên cứu đến nơi đến chốn, lĩnh hội được cái nguyên lý của sự vật’."

Theo giảng giải của Lý Noãn, mọi người tạm thời quên mất chuyện Lý Đức và Tô thị hòa ly, chờ nói xong đoạn này, nàng lại thích những đoạn không hiểu khác ở trong quyển sách, sau đó mới đi phòng bếp giúp làm cơm tối.

https://thuviensach.vn

Lúc ăn cơm tối, tâm tình Tô thị xuống thấp, ăn bánh màn thầu nhạt như nước ốc, cũng thỉnh thoảng trộm cửa ở ngoài sân.

Cơm mới ăn được một nửa, Tô thị đã nói ăn không vô nữa, để bánh màn thầu và đũa xuống, lo lắng hỏi Lý Noãn: "Noãn Nhi, mẹ có nên đưa một chút thức ăn cho cha con không, dường như cha con còn ngồi ở bên ngoài, sẽ không bị đông cứng chứ, chân của cha con còn chưa khỏe, nếu không..... Chúng ta đón cha con trở lại trước đã nhé?"

"Mẹ, không phải cha muốn đi nhà cũ ở sao, chúng ta không cần đón ông ấy trở lại đâu. Mẹ, con và các huynh đều đã biết cha và mẹ cãi nhau rồi, nhị tỷ nói rồi, chờ cha không tức giận mẹ nữa, cha sẽ trở lại thôi." Lý Nhạc mở miệng ăn thức ăn, cái miệng nhỏ nhắn nhơm nhớp nói.

Tô thị ngẩn người, cũng không đành lòng vạch trần lời nói của Lý Nhạc, buồn bã thở dài nói: "Đúng vậy, chờ khi nào cha con hết giận sẽ trở lại....."

Lý Noãn cười gắp một miếng thịt cho Tô thị, nhẹ giọng nói: "Mẹ, yên tâm đi, cơm nước xong con đi ra ngoài xem, sẽ không để cho cha đông cứng đói bụng đâu, mẹ, nếu đã hạ quyết tâm, thì không thể hối hận, chúng ta phải luôn nhìn ở đằng trước, có lẽ qua không bao lâu nữa, cha nên ‘hết giận’ rồi."

"Chỉ mong như thế." Tô thị hít một hơi thật sâu, đè xuống buồn phiền trong lòng, lộ ra nụ cười từ ái nói, "Noãn Nhi, mẹ chỉ có chút không quen, hai ngày nữa liền hết chuyện, hiện tại có các con bên cạnh, người một nhà chúng ta cũng bình an, mẹ cũng đã thỏa mãn rồi, sẽ không nghĩ đến những điều không hay."

"Mẹ hiểu là tốt rồi." Lý Noãn gật đầu cười, trao đổi ánh mắt với Lý Văn rồi nói sang chuyện khác, "Mẹ, cũng gần đến tháng chạp rồi, ngày mồng tám tháng chạp, chúng ta đi miếu ăn cháo mồng tám tháng chạp chứ? Cháo mồng tám tháng chạp ở miếu Bạch Đà con vẫn luôn nhớ đến."

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời này, buồn phiền giữa mi tâm của Tô thị biến mất không ít, cười mắng: "Chú mèo ham ăn, không phải chỉ còn thời gian mười ngày nữa thôi sao, đã muốn ăn cháo mồng tám tháng chạp rồi, hiện tại chúng ta cũng có thịt, nếu các con muốn ăn cháo mồng tám tháng chạp, ngày mai mẹ sẽ nấu cho các con một nồi."

Lý Noãn lập tức gật đầu nói: "Quá tốt, tay nghề của mẹ tuyệt đối tốt hơn sư phụ trong miếu, chúng ta có lộc ăn rồi."

"Mẹ, Nhạc Nhạc cũng muốn ăn, ăn cháo mồng tám tháng chạp!" Vừa nghe đến có thức ăn ngon, Lý Nhạc lập tức từ trong chén ngẩng đầu lên, vừa nhai bánh màn thầu, vừa hàm hồ không rõ nói.Nhìn bộ dạng Lý Nhạc đáng yêu như thế, mọi người nhất thời nở nụ cười, cũng ăn ý không hề nói đến chủ đề Lý Đức nữa.

Sau buổi cơm tối, Lý Nhạc đi phòng bếp cho mèo gấm ăn, sau đó thêm cỏ khô cho bò ở chuồng gia súc, lấy chút nước ấm cho bò uống..., rất vui vẻ chăm sóc động vật.

Lý Noãn bưng hai cái bánh bao và một chén canh nóng đi ra ngoài cửa, đặt ở bên cạnh Lý Đức để cho ông ấy ăn, Lý Đức ngơ ngác ăn, thấy vậy Lý Noãn lại buồn bực. Nàng suy nghĩ một chút, đi qua vặn cổ tay Lý Huy trở về lại chỗ cũ.

Chỉ nghe rắc rắc hai tiếng, Lý Huy lập tức bị đau đến tỉnh lại từ trong hôn mê, ôm cánh tay theo bản năng kêu thảm thiết nói: "A! Thật là đau, đau chết lão tử rồi!"

Lý Đức đang ăn bánh màn thầu uống canh hình như dọa sợ hết hồn, hoảng sợ nhìn Lý Huy một cái, bưng canh rau và bánh màn thầu lui về phía sau, mới lại cúi đầu buồn bực ăn.

Thấy một màn như vậy, Lý Noãn nhíu đuôi lông mày, cười nói với Lý Huy: "Đại bá, mau về nhà đi, trời đã tối rồi."

https://thuviensach.vn

Nghe thế giọng nói quen thuộc, tiếng kêu đau đớn của Lý Huy dừng lại, trong nháy mắt ngẩng đầu lên, có chút sợ hãi nhìn Lý Noãn, sau đó cũng không nói gì nữa, lăn một vòng đứng lên, cũng không quay đầu lại bỏ chạy, bộ dạng kia với bộ dạng sợ bị lưu manh đánh không có gì khác nhau.

Chỉ chốc lát sau, Lý Văn cũng tới đến cửa sân, thấy dáng vẻ Lý Đức ăn cơm có chút đần độn, không khỏi đau lòng nhíu nhíu mày, hỏi Lý Noãn: "Nhị muội, để cha ngây ngốc ở cửa ra vào như thế này sao?"

Lý Noãn bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Vậy chắc chắn không được, đại ca, huynh đưa cha về nhà cũ đi, mẹ đã đưa khế đất cho cha rồi, còn có mấy trăm đồng tích góp trong hai tháng này nữa, ngay cả chiếc trâm duy nhất trong tay cũng đưa ra, nếu nhà cũ không thông tình đạt lý, sẽ nhìn ở chỗ bạc đó, mà thu giữ người ở lại."

Mặc dù cuộc sống trong nhà được cải thiện, nhưng Tô thị và Tương thị cũng không có vì vậy mà lười biếng, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, sẽ đi trấn trên tìm một chút việc thêu thùa nhi mang về nhà làm, đến gần hai tháng, mỗi người cũng có ba bốn trăm văn thu vào, hai người nghĩ giao cho Lý Noãn xung vào quỹ chung, nhưng bị Lý Noãn cự tuyệt, giữ lại làm tiền riêng cho hai người.

"Cũng chỉ có thể làm như vậy thôi." Lý Văn hơi suy nghĩ một chút, liền gật đầu đồng ý, ngược lại nói với Lý Noãn: "Noãn Nhi, bên ngoài quá lạnh, muội trở về trong phòng đi, nơi này có huynh rồi, chờ cha ăn xong rồi, huynh sẽ đưa ông đi."

"Vậy được, a đúng rồi, đại ca, nhất định phải làm cho cha có chỗ ngủ rồi mới rời đi, nếu không dù cha đưa bạc, cũng không có chỗ ngủ." Lý Noãn gật đầu nhắc nhở một câu, lại liếc mắt nhìn Lý Đức đang ăn bánh màn thầu ăn canh, lúc này mới xoay người trở về phòng, ghi chép các khoản hôm nay.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Lý Văn đi ra khỏi nhà rất sớm, muốn đi trong huyện mua vài món đồ, đợi đến khi đám thợ tới ăn sáng bắt đầu làm việc, Tô thị và Tương thị thu dọn bát đũa, đang ở trong nhà thương lượng may bộ đồ mới, mấy đứa bé Lý An phải đi Thư Hương viện đọc sách luyện chữ.

Bởi vì không ai gào thét, khi Lý Noãn tỉnh dậy, đã gần trưa, nàng đứng dậy thu dọn một tý, đi phòng bếp lấy đồ ăn sáng nóng, rót một ly nước ấm, cầm lấy mấy cái chén bỏ vào trong rổ, đỡ cái bụng càng ngày càng to đi phòng dưới đất Tây Sương viện, thuận tiện xem tiến độ.

Phòng dưới đất hết sức mờ tối, Lý Noãn nhìn mấy lần, rồi hài lòng gật đầu một cái.

Lúc này chỉ mới làm hai ba ngày, căn phòng thứ ba đã đào được không sai biệt lắm, trong đó mấy người đang tiến hành sửa chữa căn phòng thứ ba, những người còn lại bắt đầu động công đào lối đi phương hướng phòng chính, hiệu suất này quả thật không thể xoi mói.

Mặc dù tám người thợ cùng đào, nhưng địa chất nơi này rất cứng rắn, hơn nữa phần lớn là đất đá, hơn nữa gian phòng này cũng không nhỏ, cao chừng một trượng, diện tích năm mươi mấy người vuông, phải đào trong vòng mấy ngày, cũng vô cùng không dễ dàng, công sức bỏ ra chắc chắn phải nhiều.

"Dương Tam đại ca, các ngươi nghỉ ngơi trước một lát, tới uống chút nước nóng." Lý Noãn để bình nước và rổ dưới đất, cười kêu mọi người.

Nghe được giọng nói này, đám thợ đang bề bộn đều dừng lại công việc trong tay, Dương Tam vội buông công cụ trong tay, từ bên cạnh tìm cây ghế nhỏ tới, lấy tay lau lau đặt ở bên người Lý Noãn, nói: "Noãn Nhi muội tử, nhanh ngồi xuống, trong bụng muội còn có đứa bé, cũng đừng đưa nước cho chúng ta nữa, nếu chúng ta khác, biết tự mình đi uống nước."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Không Thấy Lý Đức (2)

"Cũng không phải việc gì nặng, chút chuyện nhỏ này muội vẫn làm được." Lý Noãn cười nói, vốn chỉ muốn nhìn một chút, thấy Dương Tam nhiệt tình như vậy, cũng ngồi xuống.

"Làm như thế sao được, phòng dưới đất này rất tốt, ngộ nhỡ té thì làm sao?" Dương Tam quan tâm nói.

"Dương Tam ca nói không sai, Noãn Nhi muội tử, chờ đào phòng dưới đất này xong, ta san cho đất này bằng phẳng đến lúc đó muội tử xuống lần nữa là được, hiện tại gồ ghề, không dễ đi." Một người khác cũng cười khuyên nhủ.

"Vậy lần sau muội không tới nữa, nếu các huynh khát, thì đi lên phía trên uống nước, hóng mát một chút." Lý Noãn cười nói, lấy cái ly từ trong rổ rót cho mỗi người một ly nước.

Dương Tam thổi vài hớp, rồi uống cạn ly nước, đưa ly lại cho Lý Noãn nói: "Noãn Nhi muội tử, muội ở đây nghỉ một chút rồi lên đi, huynh đi làm việc đây."

"Ừm, muội biết rồi, Dương Tam ca, huynh không cần uống thêm một ly nữa?" Lý Noãn gật đầu một cái, cười hỏi.

"Cũng được, vậy thì uống thêm một ly nữa, tránh cho một lát nữa khát phải đi lên uống, làm trễ nãi công việc." Dương Tam gật đầu nói.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn rót cho Dương Tam thêm một ly nữa, sau đó lại rót cho mọi người thêm mấy ly nước nữa, rồi xách theo rổ và bình nước rời khỏi phòng dưới đất, sau đó cầm cuốc đầu nhỏ, mang gùi đi vào trong núi, chạy thẳng tới mấy chỗ trong trí nhớ.

Lần trước đi tiệm thuốc, nàng đặc biệt chú ý, ở niên đại này không chỉ có bộ phận rau dưa chưa được khám phá ra, đến vị thuốc cũng có bộ phận thiếu sót, trong đó vị thuốc Đại Hoàng cũng chưa có, các đại phu y quán cũng không có vị thuốc này, cũng may tháng trước nàng đi vào trong núi hái thuốc có thấy qua không ít, bởi vì Đại Hoàng là cây thực vật lâu năm thân cỏ, hơn nữa thích hợp hái lúc giá rét, cho nên lựa chọn đi lên trên chân núi hái.

Lý Noãn đi tới chỗ có cây Đại Hoàng trong trí nhớ, cuối cùng đào được sáu cây Đại Hoàng, dọc theo đường đi còn tìm được mấy loại dược liệu khác, đều moi ra bỏ vào gùi.

Lần hái này thoáng cái đã đến xế chiều, cảm thấy đói bụng rồi, nàng mới quay người về nhà.

Mới vừa tiến vào con đường nhỏ đi vào cửa nhà mình, Lý Noãn đã nhìn đến Tô thị và Tương thị chờ ở ngoài cửa viện, hai người thấy nàng từ xa, lập tức đi tới đón.

Tương thị lấy gùi trên lưng nàng xuống, Tô thị lôi kéo tay của nàng, phát hiện có chút lạnh, lập tức đau lòng nói: "Noãn Nhi, buổi trưa con đi lên núi hả? Giữa mùa đông, con chạy lên núi làm gì? Mau vào trong nhà cho ấm, con còn mang thai, cũng đừng chạy loạn cả ngày."

Nhìn hai người dường như đứng đợi ở ngoài cửa rất lâu, Lý Noãn rất cảm động, liền cười cười giải thích: "Mẹ, Tương bà bà, con chỉ đi trong núi một chút, không có chuyện gì."

https://thuviensach.vn

Tô thị cũng không tranh cãi với nàng, vừa lôi kéo nàng đi tới phòng bếp, vừa ôn tồn nói: "Được được được rồi, không có chuyện gì, chỉ là không có chuyện gì cũng phải trở về nhà ăn cơm chứ, tất cả thức ăn đều hâm nóng lại ở trong nồi, chờ con trở lại ăn đấy."

Lý Noãn cười gật đầu, cùng Tô thị và Tương thị đi vào phòng bếp, ăn cơm xong, chào hai người, rồi mang gùi trở về phòng, cầm một cái sàng trúc sửa sang lại dược liệu, cũng cắt Đại Hoàng thành từng miếng, sau đó đặt ở chỗ thông gió bên trong phòng, chỉ cần hong gió hai ngày, cộng thêm dược liệu Lý Văn mua ở trong huyện về, cùng với trước đó còn dư, kết hợp với đang đông, là có thể thử chế biến một cách điều chế trong trăm cách điều chế kia.

Cứ gió êm sóng lặng trôi qua, cũng không nghe bên nhà cũ kia nói có chuyện gì, Lý Noãn sai Lý An đi qua nghe lén, nghe nói mặc dù lão gia tử rất tức giận, nhưng không đuổi Lý Đức ra khỏi nhà.

Mà trong thôn cũng không giấu nổi bí mật nào, buổi chiều lúc Lý Văn trở lại, chuyện Tô thị và Lý Đức hòa ly cũng đã truyền ra, chỉ là kỳ quái, đối với việc này, trừ một số ít người nói huyên thuyên, phần lớn thôn nhân cũng không nói Tô thị là không tốt, ngược lại cảm thấy Tô thị làm như vậy còn tốt chán.

"Đại ca, huynh không nghe nhầm chứ, họ khen mẹ làm đúng?" Trong phòng, Lý Noãn nghe nói chuyện như vậy, giật mình nói.

Lý Văn cười lắc đầu nói: "Không thể nghe nhầm được, là Lâm thị người quen thân với muội nói cho ta biết, hôm nay vừa trở về đã gặp phải. Nhị muội, hiếm thấy muội có bộ dạng này, trong khoảng thời gian này trải qua quá chuyện nhiều, hiếm thấy có chuyện muội không hiểu rõ."

"Muội lại không muốn hiểu." Lý Noãn nói thẳng không kiêng kỵ, "Theo lý thuyết, hành động này của mẹ sẽ không được phụ nữ tán thành."Lý Văn

https://thuviensach.vn

không khỏi cười khẽ mấy tiếng, không nhanh không chậm nói: "Theo lý thì không phải như thế, chỉ là trong khoảng thời gian này, người trong thôn cũng biết chúng ta không dễ bắt nạt, còn ai dám không có việc gì leo lên đầu chúng ta ngồi? Hơn nữa nếu giống như trước kia, thêu dệt chuyện đến trên người chúng ta cũng không có kết quả gì tốt, còn có mấy ngày trước muội tích phúc duyên, chúng ta lại bán phương pháp săn thú, vô tình thu hẹp khoảng cách, còn có mấy nàng dâu trong thôn cũng thiên vị chúng ta, nên cũng không đến nỗi nào. Nghe nói cả La đại thẩm tin Phật kia cũng nói giúp mẹ, bình thường bà ấy rất ít tham dự những chuyện này, trong đám nàng dâu ở trong thôn cũng có chút sức nặng."

"La đại thẩm cũng giúp chúng ta ư." Lúc này Lý Noãn mới tỉnh táo lại, không thể nín được cười nói: "Chắc là do chai rượu thuốc chúng ta mua cho bà ấy lúc trước, tuy bà không nói ra, nhưng vẫn nhớ trong lòng chúng ta tốt thế nào. Không ngờ từng chuyện tiếp nối từng chuyện, sau khi thường xuyên qua lại, ngược lại làm ổn định địa vị của chúng ta, hôm nay nhà chúng ta cũng coi như là đi vào lòng người rồi, có phải không, đại ca?"

Lý Văn cười gật đầu nói: "Xem như thế đi, đúng rồi, hôm nay bên nhà cũ không xảy ra vấn đề gì chứ, cha.....?"

"Có lão thái thái ở đó, dù thế nào lão gia tử cũng sẽ không đuổi cha ra ngoài, hơn nữa không phải huynh để cho cha ở nhà nhị bá sao, dọn ra một chỗ ngủ là có thể lấy tiền, chuyện tốt như vậy, nhị bá còn không vui mừng ư, ông ta sẽ trơ mắt nhìn lão gia tử đuổi cha đi?" Lý Noãn cười nói.

Vào giờ phút này hai huynh muội còn chưa ngờ tới, cuộc sống này còn chưa yên tĩnh, rất nhanh sẽ lại xảy ra chuyện làm cho bọn họ không ngờ tới.

Sáng sớm ngày hôm sau, người một nhà còn chưa tỉnh ngủ, đã nghe được Vương thị đập cửa gào thét ở bên ngoài, còn thiếu nước đánh chiêng trống vang trời thôi.

https://thuviensach.vn

"Không xong rồi, không xong rồi! Vợ lão tứ à, không thấy lão tứ đâu! Sáng sớm thức dậy không thấy người đâu cả, vợ lão tứ, Văn Nhi, Noãn Nhi, mau dậy, không thấy cha các cháu đâu cả!"

Nghe Vương thị nói như thế, người một nhà gần như tỉnh dậy hết, không còn chút buồn ngủ, tất cả đều mặc y phục, cũng không kịp rửa mặt đã đi ra khỏi phòng.

"Nhị bá mẫu, bá mẫu nói không thấy cha, không phải ở trong phòng các ngươi ư, sao lại không thấy?" Lý Noãn ra khỏi phòng đầu tiên, bước nhanh đi tới cửa hỏi Vương thị.

"Ta làm sao biết được, sáng hôm nay, nhị bá cháu tỉnh dậy, đứng lên xem xét, nhưng trong nhà không thấy bóng của cha cháu đâu, cửa phòng thì mở, gió lạnh tràn vào trong nhà, ta cũng chưa kịp búi tóc, chạy tới báo tin cho cháu, cháu hỏi ta, ta đi hỏi ai đây? Ta còn vừa lạnh, vừa đói bụng đây này, ta đã báo tin rồi vậy ta đi về đây." Vương thị thấy Lý Noãn, trong lòng có chút sợ, ngoài miệng cũng như bị sét đánh nói liên tục, sau đó xoay người muốn đi.

Lý Noãn nhíu đuôi lông mày, kéo Vương thị lại, cười nói: "Nhị bá mẫu, bá mẫu còn chưa ăn sáng sao? Buổi sáng nhà chúng cháu ăn bánh bao thịt, da mỏng nhiều nhân, bá mẫu nên vào ngồi một lát ăn chút rồi hãy đi nhé?"

Vừa nghe ăn bánh bao thịt, nhất thời Vương thị nuốt nước miếng, có chút chần chờ, mặc dù ở nhà cũ ăn đủ no, nhưng dù sao nhà cũ có nhiều người, lớn nhỏ đều muốn ăn, muốn ăn phần tốt nhưng không dễ dàng, bữa sáng ăn bánh bao thịt, một năm cũng chỉ được mấy lần. Bà ta hoài nghi nhìn Lý Noãn một cái, biết rõ Lý Noãn có chuyện mới có thể gọi bà ta lại, nhưng lại bù không được hấp dẫn của bánh bao thịt, cuối cùng vẫn đi theo Lý Noãn vào trong nhà.

https://thuviensach.vn

Vương thị vừa đi, vừa giữ chặt hà bao trong ngực nói: "Ta chỉ tới báo tin cho các ngươi biết, bánh bao thịt này là chính cháu gọi ta ăn, cháu không được lừa bạc của ta."

Bị Lý Noãn trừng trị mấy lần, Vương thị đã sớm có kinh nghiệm, biết đồ gì trong nhà Lý Noãn cũng tốn bạc, cầm không còn phỏng tay, nói không chừng còn phải cởi một lớp da, cho nên mặc dù bà ta mơ ước, cũng không dám có ý định lấy đi.

Hai người vào trong nhà, Tô thị, Tương thị, Lý Văn còn có mấy đứa bé đều đã ăn mặc chỉnh tê, tất cả đều lo lắng đi tới phòng trước.

Lý Noãn cười kéo Vương thị ngồi ở trên kháng, đi thẳng vào vấn đề nói: "Nhị bá mẫu, chúng ta cũng không nói những lời khách sáo kia, bá mẫu hãy nói một chút, ngày hôm qua cha cháu ở nhà cũ đã nói những gì, làm chuyện gì, có hành động gì không bình thường?"

"Cái này làm sao ta biết được, cha cháu tới nhà cũ thì ngây ngốc ở trong phòng không đi ra ngoài, ta cũng không phải là không có chuyện gì làm, ngày ngày nhìn hắn chằm chằm, nhìn hắn lại không thể sinh ra bạc....." Vương thị nói tới một nửa, đột nhiên thấy một vòng tay bạc khắc hoa xuất hiện ở trước mặt, mặc kệ là màu sắc hay chế tác đều vô cùng tót, con ngươi đang di chuyển lập tức dừng lại ở phía trên vòng bạc, vội thay đổi nói: "Cũng không phải không biết, ngày hôm qua đại bá đi vào nói với cha cháu cái gì đó, sau đó lập tức đi ra ngoài, thần thần bí bí, sau đó nữa nhị bá cháu hỏi cha cháu, kết quả cha cháu sửng sốt ngẩn người, không nói gì, chúng ta cũng không thế nào để ý đến, nào biết sáng sớm hôm nay đã không thấy tăm hơi."

"À." Lý Noãn như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, tiện tay thu vòng bạc vào, còn chưa suy nghĩ ra đầu đuôi, đã bị Vương thị kêu cho hoàn hồn: "Noãn Nhi, sao cháu cất vòng bạc đi, ta biết gì cũng đã nói rôi, nhanh đưa vòng tay cho ta!"

https://thuviensach.vn

"Cháu nói đưa vòng bạc này cho bá mẫu lúc nào vậy, nhị bá mẫu?" Bị cắt ngang suy nghĩ, Lý Noãn nhíu mày, "Vòng tay này là Bạch phu nhân bằng hữu cháu quen ở trong huyện đưa cho cháu, tại sao cháu có thể đưa cho bá mẫu được, chỉ đưa cho bá mẫu nhìn một chút mà thôi. Lời là do nhị bá mẫu nói, cháu có ép bá mẫu nói ra ư?"

Vốn người một nhà còn đang lo lắng, nhất thời cũng: "....."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Hắc Trang (1)

"Ngươi... ngươi lấy vòng tay ra, không phải cho ta sao?" Vương thị sững sờ, tiếp đó có chút tức giận.

Vẻ mặt Lý Noãn bình tĩnh nói: "Cháu đã nói rồi, vòng tay này là cho nhị bá mẫu nhìn một chút, nếu nhị bá mẫu thích, có thể tự mình lấy bạc đi làm một cái, nhị bá mẫu, trước hết khoan nói chuyện này đã, hãy nói chuyện cha cháu trước, nhị bá mẫu, hiện tại đại bá cũng không ở nhà, bá mẫu có biết đại bá đi đâu không?"

"Không biết!" Vương thị tức giận.

Tô thị nóng nảy, mở miệng muốn khuyên bảo, lại bị Lý Noãn kéo lại, Lý Noãn mang vẻ mặt bất đắc dĩ nói với Vương thị: "Nếu như vậy, nhị bá mẫu, bá mẫu trở về đi, bánh bao thịt này sợ là ăn không được rồi, chúng cháu cũng phải đi ra ngoài tìm cha, không có ai có tâm trạng ăn sáng nữa."

"Noãn Nhi, sao cháu nói mà không giữ lời?! Ta mặc kệ, bánh bao thịt kia ta nhất định phải ăn trong hôm nay, ta mặc kệ các ngươi muốn đi tìm ai!" Vương thị nhất thời bất mãn lớn tiếng chỉ trích, cái mông bất động không nhúc nhích.

"Nhị bá mẫu, bá mẫu thật sự xử oan cháu rồi, rõ ràng là bá mẫu không muốn ăn, còn nói cháu không giữ lời." Lý Noãn cười nói, "Bá mẫu muốn ăn, phải nói cho cháu biết đại bá đã đi đâu, như vậy mẹ cháu và Tương bà bà mới có thể an tâm làm bữa sáng, nếu như bá mẫu biết mà không nói, nhất định cháu sẽ điên khùng đi tìm cha xung quanh, ai còn quan tâm đến

https://thuviensach.vn

chuyện ăn bữa sáng nữa, đương nhiên cháu muốn lập tức đi tìm người, nếu không ngộ nhỡ chậm trễ xảy ra chuyện gì thì sao? Cũng không thể chỉ vì bá mẫu mà dừng lại việc đi tìm người, nhị bá mẫu, nếu trong lúc này mà bá mẫu còn đùa giỡn nữa, đừng trách cháu không khách khí với bá mẫu."

Nói xong mấy câu cuối, giọng điệu Lý Noãn đã có chút lạnh lùng.

Mặc dù Vương thị to con gan lớn, nhưng ở phương diện nhìn sắc mặt người cũng không kém, biết tiếp tục nữa chẳng những không chiếm được chỗ tốt, đến bánh bao thịt cũng biến mất, có chút không tình nguyện nói: "Đại bá của cháu còn có thể đi chỗ nào, không phải là tìm mấy cái chỗ vui vẻ trong thôn lêu lổng, thì cũng là đi trong trấn ăn chơi đàng điếm, trong những lầu xanh kỹ viện nhất định sẽ tìm được ông ta!"

Nghe nói như thế, nhất thời sắc mặt Tô thị hơi trắng bệch, trên mặt có chút khó chịu. Nghe giọng điệu Vương thị, chẳng lẽ là nói Lý Đức và Lý Huy đi những chỗ không sạch sẽ kia?

Người cả phòng cũng mím môi không lên tiếng, vẻ mặt cũng không được tự nhiên, chỉ có Lý Nhạc mơ hồ không hiểu gì.

Lý Noãn cũng có chút lo lắng, dựa theo trạng thái đi vào cõi thần tiên của Lý Đức, không chừng có thể làm ra chuyện này, chỉ là tuy trong lòng nàng nghĩ như vậy, nhưng trên mặt lại nở nụ cười: "Nhị bá mẫu, cơm có thể ăn linh tinh được, nhưng không thể nói bậy, nếu để cho người khác nghe được, nghĩ xấu thì làm thế nào? Nhị bá mẫu, bá mẫu cũng đừng cung cấp tin tức giả cho chúng cháu, nếu như cháu và đại ca không kịp tìm ra cha, để cha xảy ra chuyện gì, bá mẫu sẽ không thoát khỏi liên quan, bá mẫu suy nghĩ xem, còn chỗ nào chưa nhớ ra không?"

"Sao lại trách ta, ta chỉ đến báo tin cho các ngươi mà thôi, lão tứ làm chuyện xấu, sao lại tính lên đầu ta?" Vương thị vừa nghe phải chịu trách nhiệm, lập tức như lửa đốt đến tận mông đứng dậy nói, "Con người của đại

https://thuviensach.vn

bá cháu, người trong thôn ai mà không biết hắn, cháu đi ra ngoài tùy tiện tìm một người hỏi một câu cũng là như vậy, những lời ta nói đều là thật!"

Nhìn dáng vẻ kích động của Vương thị, Lý Noãn không khỏi nhíu mày, đột nhiên nhớ tới một chuyện, cười hỏi: "Nhị bá mẫu, sao bá mẫu không nói đến sòng bạc?"

Vương thị lập tức ngậm miệng, lộ ra vẻ tức giận nhìn người trong phòng, ánh mắt có chút hốt hoảng, trên mặt lại la hét: "Ta cũng không phải nhìn chằm chằm đại bá các ngươi cả ngày, hắn đi chỗ nào sao ta biết được, vẻ mặt của các ngươi là có ý gì, lão tứ hắn có chân có tay, muốn bỏ chạy ta cũng không kéo lại được!"

Chỉ là Vương thị càng giải thích, trong lòng mọi người càng sáng tỏ, đúng vậy, chân Lý Đức còn chưa khỏe, nếu như tự mình đi, có thể chạy xa ư?

Lý Noãn đứng dậy, ánh mắt dâng lên ý lạnh, cười nhìn Vương thị nói: "Nhị bá mẫu, cháu thấy bữa sáng này bá mẫu khỏi cần ăn nữa, vẫn nên tranh thủ thời gian trở về thắp nhang cầu nguyện cầu cho cha cháu không có chuyện gì, cháu ở chỗ này nói cho bá mẫu biết, nếu cha cháu có chuyện gì bất trắc, bá mẫu và nhị bá đừng nghĩ sẽ có cuộc sống tốt!"

"Ta là nhị bá mẫu của ngươi, trưởng bối của ngươi, ngươi...ngươi muốn làm gì?!" Vương thị sợ hãi, chống nạnh hét lên với Lý Noãn, lại theo thói quen nghiêng đầu muốn tố cáo với Tô thị, lại phát hiện ánh mắt của người trong phòng đều lạnh lẽo, nhất thời nuốt nước miếng, có chút phẫn nộ.

"Giọng lớn không có nghĩa là bá mẫu có bản lĩnh, nhị bá mẫu, như thế nào, là cháu ‘đỡ’ bá mẫu ra cửa, hay tự bá mẫu đi?" Lý Noãn nói xong, làm bộ muốn đi kéo Vương thị.

"Ngươi đừng đụng vào ta, đừng đụng vào ta...ta sẽ tự đi!" Vương thị lập tức hoảng sợ né tránh bàn tay duỗi ra của Lý Noãn, sau đó bước đi như bay

https://thuviensach.vn

ra khỏi phòng trước, đi thẳng ra khỏi sân, trong miệng còn không cam lòng lẩm bẩm, "Không phải chỉ mấy cái bánh bao thịt thôi sao, ai mà thèm!"

Nói xong, lại nuốt vài ngụm nước bọt.

Thấy Vương thị rời đi, ánh mắt của Lý Noãn mới hòa hoãn, quay đầu lại nói với Tô thị: "Mẹ, Tương bà bà, hai người chờ ở nhà, một lát nữa Dương Tam tới làm việc, con và đại ca phải đi trấn trên tìm cha."

"Noãn Nhi, mẹ không yên lòng, nếu không mẹ cùng đi với các con nhé." Tô thị rất lo âu nói, mấy đứa bé Lý An cũng trơ mắt nhìn Lý Noãn.

Lý Văn thấy, lập tức cười an ủi mọi người: "Mẹ, con và nhị muội đi nhanh về nhanh, đi nhiều người, ngược lại sẽ phiền toái, tam đệ, các đệ cũng đều yên tâm đi, tuy đại bá là người vô lại, nhưng vẫn chưa làm chuyện giết người phóng hỏa, cha sẽ không có chuyện gì.""Không được, Văn Nhi, trong lòng mẹ đang rất hoang mang, chắc chắc cha các con đã xảy ra chuyện, mẹ muốn đi với các con, để cho mẹ cùng đi với!" Tô thị lôi kéo tay Lý Văn, nói gì cũng không chịu ở nhà, nước mắt đảo quanh ở trong hốc mắt.

Hai huynh muội liếc nhìn nhau, Lý Noãn suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Vậy thì cùng đi, mẹ, đừng có gấp, cha sẽ không có chuyện gì."

"Nhị tỷ, Nhạc Nhạc cũng muốn đi." Lý Nhạc xoa xoa đôi mắt còn buồn ngủ, chớp chớp, nhất thời có chút đỏ.

Tuy Lý Nhạc ngây thơ, nhưng cũng là đứa trẻ thông minh, trong lòng mọi người đều lo lắng cho Lý Đức, cũng không còn kiêng dè gì nữa, tất nhiên bé cũng nghe ra được là Lý Đức xảy ra chuyện.

“Nhị tỷ, đệ cũng muốn đi tìm cha.” Hốc mắt Lý An phiếm hồng nói.

https://thuviensach.vn

"Noãn tỷ tỷ, đệ cũng muốn đi tìm cha." Chu Nguyên rối rắm cắn cắn môi, cũng lên tiếng nói.

Nhìn tất cả mọi người lo lắng đến đỏ cả mắt, Lý Noãn cũng không biết phải khuyên như thế nào mới tốt, ở đây cũng không phải thời đại binh đao loạn lạc, Lý Đức là một người lớn, không có khả năng biến mất, chỉ là ông đi theo Lý Huy, thật sự không biết có thể làm ra những chuyện gì, quan trọng nhất Lý Huy không phải là một con người đáng tin, nếu như hai người phạm phải chuyện gì đó, đó mới nguy nan.

"Tất cả đừng lo lắng, muốn đi thì đi hết, Noãn Nhi, tranh thủ thời gian đi tìm người mới là chính sự, trong nhà có lão bà tử ta trông, sẽ không xảy ra vấn đề gì." Thấy Lý Noãn thất thần, Tưởng thị ở bên cạnh lập tức nhắc nhở.

Lý Noãn gật đầu nói: "Vậy được rồi, chúng ta cùng đi tìm người, đi thôi."

Người một nhà vội vàng ra cửa, vừa sáng sớm, cũng bất chấp đói bụng, đều vội đi trấn trên, thẳng đến mấy đổ phường (nơi đánh bạc) ở trấn trên mà đi.

Mỗi khi đi đến một đổ phường, Tô thị liền giữ ba đứa bé Lý An ở bên ngoài, Lý Noãn và Lý Văn đi vào nghe ngóng, nhưng liên tiếp đi ba đổ phường, cũng không thấy bóng dáng Lý Huy và Lý Đức, đừng nói Tô thị và mấy đứa bé Lý An, đến Lý Noãn cũng có chút nóng nảy.

"Noãn Nhi, chúng ta không có manh mối, hoàn toàn không có biện pháp tìm kiếm, đổ phường ở trấn trên có năm chỗ chúng ta cũng đi tới hết rồi, cũng không hỏi thăm được gì, hơn nữa những người ở trong đổ phường đều đang bị mê muội, trong đầu toàn là đánh bạc, cơ bản hỏi không được gì." Sau khi đi ra khỏi đổ phường thứ tư, Lý Văn nhíu mày nói.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn nhíu lông mày, nói: "Còn một chỗ chưa đi, đi tới đã rồi hãy nói sau, nếu như lại tìm không thấy người, cũng chỉ có thể đi tìm Lý Nhất Thông, trấn này không tính là quá lớn, nếu như cha thật sự ở trấn trên, muốn tìm người cũng rất đơn giản."

"Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy." Lý Văn gật đầu.

Sau đó, người một nhà đi tới đổ quán Phúc Phương, Lý Noãn và Lý Văn còn chưa tiến vào, đã nghe tiếng ồn ào bên trong.

Hai huynh muội liếc nhau, vội vàng đi vào, sau khi phát hiện vài người không quen biết đánh nhau bởi vì vấn đề đánh bạc, không khỏi có chút thất vọng, lập tức hỏi người đánh bạc bên cạnh vài câu, lấy được đáp lại đều là cái lắc đầu theo như rập khuôn, trong lòng có dự cảm không tốt.

Ngay lúc hai người muốn rời đi, Lý Noãn đột nhiên thấy được bóng dáng quen thuộc, lập tức kêu người nọ: "Đông Đầu đại ca!"

Đông Đầu đang nói chuyện với ba người hầu, đột nhiên nghe thấy giọng nói quen thuộc, không khỏi chấn động, cứng đờ, rất muốn cứ như vậy mà quay đầu rời đi, nhưng lăn lộn ở đổ phường nhiều năm như vậy, nếu hắn không có vài phần gan dạ sáng suốt, sao có thể sống ở trong thế giới lộn xộn này cho tới hôm nay?

Bởi vậy, tuy trong lòng Đông Đầu có chút bất đắc dĩ, nhưng bây giờ đã bị bắt gặp rồi, nên cũng chào hỏi Lý Noãn: "Hóa ra là Lý phu nhân, thật là trùng hợp."

"Trên đời không có trùng hợp đâu, Đông Đầu đại ca, không nói dối huynh, ta tới tìm huynh, ta muốn hỏi huynh một ít chuyện." Lý Noãn đi qua, nói ngay vào điểm chính.

Hai lần liên hệ, nàng cũng có vài phần hiểu rõ Đông Đầu, mặc dù nói không phải là chính nhân quân tử, nhưng nhìn ra được, hắn là người nặng

https://thuviensach.vn

nghĩa khí, ở trong người cùng ngành cũng rất hòa đồng, nếu như có thể giao tiếp làm bằng hữu, có lẽ cũng là chuyện tốt.

Hơn nữa không nên xem thường những người sống trong thế giới hỗn tạp này, bọn họ có phương thức sinh tồn của mình, hơn nữa liên quan đến người của nàng, có lẽ các ngươi không cách nào tưởng tượng được.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Hắc Trang (2)

Chỉ là đối với người bình thường mà nói, có lẽ sẽ cảm thấy suy nghĩ của Lý Noãn rất khó tưởng tượng, dù sao ở trong mắt người bình thường, loại tồn tại như Đông Đầu là thuộc về cặn bã của xã hội, nhưng đối với người một lòng muốn tạo nên đế quốc buôn bán như Lý Noãn mà nói, lại không cảm thấy có gì không tốt.

Hàm nghĩa sâu xa của thương nhân chính thức, cũng không phải kiếm tiền hay tính sổ đơn giản, nếu như không thể ăn sạch hai nhà hắc bạch, như vậy sự nghiệp này tuyệt đối không làm lớn được, lúc trước người bạn thân của nàng, chính là thiên kim đứng đầu trong thế giới hắc bạch lúc đó.

"Tìm người?" Đông Đầu không khỏi sững sờ, thấy Lý Noãn nở nụ cười nhưng giữa lông mày mang theo âu lo, thì lập tức hỏi: "Lý phu nhân, ngài muốn hỏi gì? Đông Đầu ta ở trấn trên vẫn có một ít người, có lẽ có thể giúp ngài được một hai, những chỗ ngài không tiện tới, ta có thể giúp ngài đi xem."

Những chỗ Đông Đầu nói, tất nhiên là chỉ thanh lâu kỹ viện.

"Vậy thì cám ơn Đông Đầu đại ca." Lý Noãn cũng không già mồm cãi láo, cười nói một câu cảm ơn, thành thật nói, "Thật ra ta cũng không muốn hỏi chuyện gì khác, chỉ hỏi Đông Đầu đại ca một câu, ở trấn này có mấy hắc trang, là mấy đổ phường ở dưới mặt đất."

Đông Đầu không khỏi có chút giật mình nói: "Lý phu nhân còn biết cái này?"

https://thuviensach.vn

"Chỉ biết sơ sơ, Đông Đầu đại ca, xem ra trấn này có hắc trang rồi, huynh có thể dẫn ta đi xem được không, ta sợ người ta đang tìm ở bên trong." Lý Noãn nói.

Đông Đâu lấy lại tinh thần, lập tức gật đầu nói: "Quả thật có một cái, ở gần đây, ta mang mọi người đi."

Sau đó Đông Đầu cho vài người ở lại, mang theo hai huynh muội Lý Noãn, Lý Văn cùng đi tới đổ phường dưới đất.

Tô thị một lòng lo lắng cho an nguy của Lý Đức, cũng không có tâm tư hỏi người này là ai, mang theo ba đứa bé theo thật sát bên cạnh Lý Noãn, sợ không thể tìm được Lý Đức.

Bởi vì gấp gáp tìm người, tiến độ của mấy người cũng không chậm, rất nhanh đã đi tới ngoài cửa của một ngôi nhà bình thường.

"Lý phu nhân, chính là chỗ này." Đông Đâu chỉ chỉ cổng lớn nói: "Chỉ là ta chỉ có thể mang hai người Lý phu nhân và Lý công tử đi vào thôi, những người khác chờ ở bên ngoài một lát, một vào một ra này có lẽ mất hơn nửa canh giờ. Ông chủ hắc trang này là người trong huyện, quản rất nghiêm, người đi vào quá nhiều, người ta sẽ không để cho chúng ta đi vào."

"Ừ, vậy thì phiền toái Đông Đầu đại ca." Lý Noãn cười gật đầu, ngược lại nhẹ giọng an ủi Tô thị, "Mẹ, đừng lo lắng, chúng con sẽ nhanh ra ngoài."

"Noãn Nhi, Văn Nhi, các con nhất định phải tìm được cha các con." Tìm lâu như vậy còn chưa tìm được người, Tô thị đã sắp điên rồi, vừa nói xong lời này, nước mắt lập tức chảy xuống, nước mắt rơi trên mặt đất văng thành những đóa hoa nước, đảo mắt đã kết thành những hạt băng nhỏ

"Mẹ, đừng khóc, đang mùa đông, tổn thương đến mặt thì làm sao, mẹ đừng lo lắng, con và đại ca nhất định sẽ tìm được cha." Lý Noãn đau lòng

https://thuviensach.vn

an ủi, thấy Tô thị gật đầu, mới cùng với Lý Văn và Đông Đầu đi tới gõ cửa.

"Ai đấy, mới sáng sớm, có để cho người ta ngủ không đấy." Chẳng được bao lâu, bên trong truyền ra giọng nói không kiên nhẫn của một phụ nhân, một phụ nhân chừng ba mươi tuổi đi tới trước cửa, phụ nhân kia nhìn thấy Đông Đầu, vốn vẻ mặt khó chịu lập tức biến thành cười duyên, cầm lấy chiếc khăn vẫy Đông Đầu một cái nói, "Hóa ra là con người không có lương tâm này, ta nói mấy ngày không thấy, có nhớ ta không?"

"Liễu nương, đừng làm rộn, ta mang hai vị bằng hữu đến xem một chút." Đông Đầu đẩy tay Liễu nương ra, nghiêm túc nói.

Lúc này Liễu nương mới chuyển tầm mắt qua, cao thấp đánh giá huynh muội Lý Noãn, nghiêm trang lắc đầu nói: "Hôm nay có thể không được, ông chủ đến đây, tiến vào không thể chỉ nhìn không chơi, mặc kệ là ai, đều phải chơi hai ván, chỉ là đánh mười thua chín, hai người bằng hữu này của ngươi, có được không đấy?"

"Bọn họ đến tìm người, mới sáng sớm gấp gáp ra cửa, có lẽ cũng không mang theo bạc, trên người ta có một ít, chơi một chút cũng không thành vấn đề." Đông Đầu gật đầu nói, không có chút ý tứ nào bảo Lý Noãn đưa bạc ra.

Hai huynh muội liếc nhau, đều cảm thấy con người Đông Đầu này không tệ, ân oán rõ ràng, tâm tư cũng kín đáo, biết rõ bọn họ gấp gáp đi tìm người, sẽ không theo chân bọn họ hỏi chuyện tiền bạc, chỉ là sau đó thanh toán lại là chắc chắn, nhưng có thể không chút lựa chọn mang bạc ra xử lý tình huống khẩn cấp, cũng không phải ai cũng có thể làm được.

Liễu nương nghe vậy, thì không nói gì nữa, nghiêng người cho ba người đi vào, rồi trực tiếp đóng cửa chính, mang theo ba người tới hậu viện, từ một phòng chứa củi đi thông vào bên dưới.

https://thuviensach.vn

Đi ước chừng thời gian hai nén hương, liền nghe được tiếng người huyên náo phía trước, lại đi trong chốc lát, phía trước xuất hiện rèm màu đỏ, vén rèm lên đi vào, lập tức thấy được đèn đuốc sáng trưng, tiếng người huyên náo, nam nữ già trẻ đều có, sòng bạc chính giữa còn để vài cái bàn màu đỏ, người có thể vào đây đều là người giàu đến chảy mỡ.

"Chính các ngươi chơi đi, ta đi về trước đây." Liễu nương cười chào mọi người một câu, lập tức xoay người rời khỏi lối đi.

"Đông Đầu đại ca, mượn năm lượng bạc, nếu như thắng, sẽ trả lại cho huynh, nếu như thua, huynh hãy tới nhà ta lấy, lúc này đây ta khá may mắn." Lý Noãn cười nói.Nghe Lý Noãn nói, dù không biết là thật hay đùa giỡn..., Đông Đầu cũng có chút lúng túng, chỉ là cũng hiểu được thiện ý muốn kết giao bằng hữu với hắn của Lý Noãn, vừa đưa bạc cho nàng, vừa hào phóng cười nói: "Chuyện trước đó là Đông Đầu ta không đúng, ta xin mời Noãn Nhi muội tử và Văn lão đệ một bữa cơm tạ lỗi."

Sau khi xác định quan hệ bằng hữu, Đông Đầu cũng không khách khí, trực tiếp sửa lại xưng hô.

"Muội và đại ca muội sẽ nhớ kỹ, đến lúc đó Đông Đầu đại ca cũng đừng quỵt nợ." Lý Noãn cười nói, lôi kéo Lý Văn chen vào chiếu bạc.

Đông Đầu cũng theo tới, thứ nhất là muốn xem náo nhiệt, dù sao Lý Noãn đã biết rõ hắc trang, không nói là người trong nghề, ít nhất cũng biết những điều này, thứ hai bụng Lý Noãn cũng đã to rồi, hắn ở bên cạnh cũng có thể hỗ trợ che chở.

Ánh mắt Lý nhìn lướt qua trên chiếu bạc, phát hiện có lẻ, chẵn, lớn, nhỏ, lại nhìn thủ pháp nhà cái đổ xúc xắc, chờ nhà cái dừng lại, vừa đặt đầu chung xuống ban, mọi người bên cạnh chiếu bạc đã bắt đầu đặt cược, Lý Noãn cẩn thận suy nghĩ nhớ lại những bí quyết mà người bạn thân đã dạy, để một lượng bạc lên chỗ chẵn.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên nàng đánh bạc, trước kia cũng chơi xúc xắc, nhưng chỉ chơi đùa với bạn thân trong nhà mình, người thua làm cơm, ngược lại luyện cho nàng một thân giỏi giang.

"Đặt rồi thì rời tay, đặt rồi thì rời tay!" Nhà cái hô hai câu, thấy trên chiếu bạc đã chất đầy bạc trắng bóng, không ai đặt cược nữa, thì đưa tay mở đầu chung ra nhìn thoáng qua, đọc lên, "Hai, bốn, sáu, chẵn, mở đại!"

Nhà cái vừa nói xong, lập tức có người buồn có người vui, tiếng hoan hô cùng với tiếng thở dài đồng thời phát ra từ trong miệng những người xung quanh, còn có người không nhịn được mắng hai câu.

Tất nhiên Lý Noãn cũng thắng, cầm về hai lạng bạc thuộc về mình, lại chơi vài bàn, mỗi lần đều chỉ dùng một lượng bạc, suốt mười ván, thắng tám lần, thua hai lần, sau đó không chơi nữa.

Rời khỏi chiếu bạc, Lý trả bạc cho Đông Đầu, cười tủm tỉm để sáu lượng bạc dư vào trong hà bao của mình, mới phát hiện hai người bên cạnh đều đã trợn mắt há hốc mồm.

"Đại ca?" Lý Noãn đưa thủ quơ quơ trước mặt Lý Văn, nhẹ giọng kêu một câu.

"Hả?" Lý Văn giật mình lấy lại tinh thần, khẽ nhíu lông mày hỏi, "Nhị muội, sao muội biết đánh bạc?"

Vẻ mặt Lý Noãn lơ đễnh nói: "Chuyện đơn giản như vậy, ai không biết chứ, không phải để bạc ở trên bàn, nhà cái nói ta thắng, ta liền thắng ư, nhiều chuyện đơn giản, chỉ nhìn là biết, chỉ là vận may muội không tệ, mới thắng nhiều như thế."

Có một số việc, một giấc mộng cũng giải thích không rõ ràng lắm, hơn nữa còn có Đông Đầu ở bên cạnh, tuy nhiên nàng tính toán kết giao người bằng hữu này, nhưng kết giao bằng hữu không có nghĩa là không có bí mật.

https://thuviensach.vn

Đông Đầu ngẩn người, rất giật mình nói: "Noãn Nhi muội tử, ý của muội là những ván thắng kia đều là đánh bậy đánh bạ?"

"Bằng không thì thế nào?" Lý Noãn cười hỏi ngược lại, "Liễu nương bảo chúng ta phải chơi vài ván, lại không nói chúng ta không thể thắng, chỉ là ngay từ đầu muội đã ôm tâm tư nhất định phải thua, dù sao tìm cha mới là chuyện quan trọng, không phải chỉ mấy lượng bạc thôi sao, thua thì thua, sao biết lại thắng chứ."

"Thảo nao Noãn Nhi muội tử lại thắng, chỉ là muội quyết đoán còn hơn cả dân cờ bạc, Đông Đầu ta bội phục rồi." Đông Đầu cười nói.

"Muội chỉ chơi lung tung, đâu có quyết đoán gì, chỉ là đánh mười ván thua chín thôi, đây cũng không phải nói giỡn, nói không chừng nếu đánh tiếp hai ván nữa tất cả bạc có trong tay đều sẽ thua hết." Lý Noãn cười lắc đầu nói, "Được rồi, chúng ta chia nhau tìm người thôi, Đông Đầu đại ca, chân cha muội có vấn đề, đi sẽ không giống người bình thường, mặt khác, chắc Đông Đầu đại ca cũng biết đại bá muội nhỉ, cha muội bị ông ta mang tới, nếu nhìn thấy ông ta, trên cơ bản là có thể tìm được cha muội, trong chốc lát mặc kệ tìm được người hay không, đều chờ ở chỗ này."

"Được, ta đi hỏi vài người bằng hữu trong sòng bạc, xem bọn họ có thấy không." Đông Đầu nhẹ gật đầu, lập tức đi tìm người quen.

Hai huynh muội trao đổi ánh mắt, cũng đều chia nhau tìm người.

Hắc trang này không nhỏ, chỉ là các chiếu bạc lớn nhỏ cũng có hơn bốn mươi năm mươi bàn, đừng nói đến mỗi bàn có vài chục người, cộng lại tối thiểu có hơn ngàn người, nhiều người như vậy, không cần nghĩ cũng biết, tới nơi này đánh bạc tất nhiên không phải chỉ người của trấn Tùng Sơn, ngoại trừ bảy tám trấn nhỏ bên cạnh, sợ là người trong huyện cũng có.

Lý Noãn gần như đi vòng quanh cả hắc trang, cũng không thấy được bóng dáng của Lý Đức hay Lý Huy, trong lòng mơ hồ có cảm giác không

https://thuviensach.vn

tốt, vừa trở lại chỗ cũ gặp Đông Đầu, Lý Văn, liền nhìn thấy Đông Đầu đang nói chuyện gì đó với một nam nhân trung niên.

Nhìn thấy Lý Noãn đi tới, Đông Đầu lập tức kêu: "Noãn Nhi muội tử, tranh thủ thời gian, vị huynh đệ của ta biết chỗ của cha muội ở đâu!"

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 74

"Có tin tức? Thật tốt quá!" Lý Noãn khẽ thở phào nhẹ nhõm, đã có mấy phần suy đoán vị trí của Lý Đức, bước ba hai bước đi tới trước mặt hai người, cười hỏi nam nhân trung niên gầy, "Tiểu muội Lý Noãn, là bằng hữu của Đông Đầu đại ca, không biết vị đại ca này tên là gì, xưng hô thế nào?"

Nam nhân trung niên gầy này còn lớn hơn Đông Đầu vài tuổi, đại khái vào khoảng ba mươi lăm, thấy lời nói Lý Noãn tùy ý hào phóng, hảo cảm với Lý Noãn cũng tăng thêm hai phần: "Noãn Nhi muội tử không cần khách khí với ta, bằng hữu Đông Đầu chính là bằng hữu với Lục Chỉ ta, về phần họ tên, mười mấy năm trước ta đã không nhớ rồi, nếu muội tử để ý, thì gọi ta một tiếng Lục Chỉ ca là được rồi. Các ngươi nhanh đi theo ta, ta cũng không chắc chắn người kia là cha của muội tử hay không, chuyện như vậy không thể bị kéo dài."

"Lục Chỉ ca chờ một chút, đại ca muội cũng cùng đi, sau khi đi tìm xong sẽ chờ ở chỗ này, chỉ cần đợi thêm tí nữa thôi." Lý Noãn vội vàng gọi Lục Chỉ lại nói.

"Vậy cũng được, chỉ là Noãn Nhi muội tử, Lục Chỉ ta xin nói với muội tử một câu, nếu cha muội tử thật sự vào trong đó, muốn trở ra cũng không dễ dàng, muội tử phải chuẩn bị sẵn sàng." Lục Chỉ có ý tốt nhắc nhở.

Lý Noãn cười gật đầu nói: "Yên tâm đi Lục Chỉ ca, mấy quy tắc cũ của đổ phường muội hiểu rất rõ, sẽ không làm loạn."

https://thuviensach.vn

"Thì ra Noãn Nhi muội tử cũng là người trong nghề?" Lục Chỉ có chút kinh ngạc, tiếp theo tùy ý cười nói, "Ngược lại mắt của ta kém cỏi rồi, không nhìn ra Noãn Nhi muội tử còn là một người trong nghề, biết quy củ cũng tốt, ta cũng không nhiều lời nữa, một lát nếu Noãn Nhi muội tử thật sự tìm được cha, ta và Đông Đầu sẽ xin giúp muội tử, còn có thể dàn xếp hay không, nếu vẫn không được, vậy thì phải theo quy củ mà làm."

"Mặc kệ có được hay không, muội đều phải cám ơn Lục Chi ca và Đông Đầu đại ca." Lý Noãn cười nói câu cảm ơn với hai người, cảm kích phát ra từ trong lòng.

Đông Đầu nghe lời này, lập tức bất mãn sừng sộ mặt lên nói: "Nói gì cám ơn với không cám ơn, dựa vào một tiếng đại ca muội kêu ta, thì chuyện này phải giúp một tay, Noãn Nhi muội tử, Lục Chỉ huynh đệ ở đổ phường cũng có chút thân phận, muội cũng đừng quá lo lắng, tệ nhất cùng lắm thì Đông Đầu ta giúp muội thêm một lần, cũng có thể cứu cha muội tử ra."

"Đông Đầu đại ca chớ bực, một tiếng cảm ơn mà muội nói về tình về lý đều là nên, chẳng qua muội cũng sẽ không quên Đông Đầu đại ca thiếu muội một bữa cơm, yên tâm đi." Lý Noãn khẽ cười nói.

Chẳng được bao lâu, Lý Văn cũng trở về nơi này, Lý Noãn giới thiệu hắn với Lục Chỉ ca, rồi lại giới thiệu Lục Chỉ với Lý Văn, hai người vui vẻ lên tiếng chào nhau, sau khi biết nhau, một nhóm người lập tức đi vào lối đi có người canh gác mà Lục Chỉ đã chỉ.

Đúng như Đông Đầu từng nói, Lục Chỉ ở đổ phường này có chút ít thân phận, hai người canh giữ lối đi thấy Lục Chỉ dẫn người theo, lập tức cười vén rèm màu đỏ cung kính mời mọi người đi vào.

Đi một lát ở trong đường hầm, Lý Noãn lập tức nhớ lại cái gì đó, hỏi "Lục Chỉ ca, chuyến đi này mất bao nhiêu thời gian?"

https://thuviensach.vn

"Noãn Nhi muội tử đang lo lắng cho lệnh đường hả. Yên tâm đi, mới vừa rồi Đông Đầu đã nói đại khái tình huống cho ta biết, ta biết chuyện này không thể giải quyết trong chốc lát được, đã phái người đi mời lệnh đường đến nhà ta nghỉ ngơi rồi, sẽ không có vấn đề gì." Lục Chỉ cười nói.

Lý Noãn không khỏi khâm phục Lục Chỉ suy nghĩ cẩn thận, hắn cũng chỉ mới nói chuyện với Đông Đầu một lát, đã hỏi rõ chuyện, hơn nữa suy tính chu đáo, có thể thấy được kì là người làm việc hết sức kín đáo.

Nghĩ đến đây, Lý Noãn cười nói: "Lại nói cám ơn thì quá sáo rỗng rồi, hôm nay chuyện này muội và đại ca muội sẽ nhớ, ngày khác nếu Lục Chỉ có chuyện cần giúp đỡ thì cứ nói, không cần khách khí với muội, chỉ cần không làm trái với đạo nghĩa, muội và đại ca muội nhất định không chối từ."

"Ha ha, có thể làm quen được hai người bằng hữu như muội tử và Văn lão đệ, Lục Chỉ ta cũng không coi là thua thiệt." Lục Chỉ vui vẻ cười nói, trong lòng lại đánh giá hai huynh muội Lý Noãn cao thêm mấy phần.

Ngược lại hắn cũng không thèm để ý thân phận bây giờ của hai huynh muội Lý Noãn, trà trộn trong đổ phường mấy chục năm, là rồng hay là giun, chỉ nhìn một cái là hắn nhìn ra được, lấy ánh mắt của hắn, tất nhiên nhìn ra được hai huynh muội này tuyệt đối không phải vật trong ao, dựa vào khí chất lạnh nhạt và bình tĩnh trên người hai người này, thì không phải con em gia đình nông dân bình thường có thể có, hơn nữa cho dù là con em gia đình phú quý, cũng rất ít khi có khí chất bất phàm này.

Ước chừng đi gần nửa canh giờ, mấy người mới đi tới cuối lối đi, dọc theo cửa ra đi tới thang đá, rồi đi tới bên trong một chỗ núi giả.

Đi ra từ trong núi giả, Lý Noãn phát hiện nơi này là một sân nhỏ vắng vẻ trồng hoa cỏ, góc tây nam của sân nhỏ có một cánh cửa như đi vào nhà tù, một cơn gió lạnh thổi từ bên trong ra, xen lẫn hơi ẩm và mùi máu tươi,

https://thuviensach.vn

nàng nhìn bốn phía, trong lòng xác định nơi này đã ra khỏi trấn nhỏ, suy đoán nơi này hẳn là một trang viên ngoài trấn.

"Đi thôi, nếu như cha các ngươi thật sự ở chỗ này, thì nên đến vào buổi sáng, hiện tại không có việc gì." Lục Chỉ đưa tay chỉ chỗ đi vào, dẫn đầu đi vào trước.

Lý Noãn và Lý Văn liếc mắt nhìn nhau, cũng đều đi theo vào.

Đông Đầu đi ở phía sau cùng, Lý Noãn phát hiện hành động này của hắn hình như có mấy phần ý bảo vệ, cũng hiểu nơi này không phải chỗ lương thiện gì, càng thêm lo lắng cho Lý Đức, nhưng trên mặt không biểu hiện quá mức, chỉ không thay đổi sắc mặt quan sát nơi đi qua.

Trong địa lao có chút mơ hồ, sau khi đi vào từ cửa, là xuống dưới bậc thang, xuống sâu mười mấy mét mới đi đến lối đi bằng phẳng, trong thông đạo quay về gió lạnh ẩm ướt, hòa lẫn mùi máu tươi đập vào mặt, còn có mùi thối khó ngửi, cũng may phản ứng thai nghén của Lý Noãn đã qua, nếu không nàng thật sự không thể bình tĩnh đi lại ở nơi này như vậy.

Mượn ánh sáng của ngọn đèn dầu mờ tối, Lý Noãn có thể thấy trên vách đá của lối đi rộng chừng một trượng điêu khắc các loại hình pháp địa ngục, còn bôi lên màu đỏ tươi, cắt lưỡi, xoa đẩy, núi đao, chảo dầu. . . . . .

"A ——" Vừa mới đi qua một chỗ đường rẽ, mấy người lập tức nghe được một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Sắc mặt của Lục Chỉ và Đông Đầu không thay đổi gì, nhưng đều có ý thức nhìn hai huynh muội Lý Noãn, lại phát hiện hai người cũng hết sức chuyên chú nhìn điêu khắc trên hai bên vách tường đá, hình như hoàn toàn không để ý tới tiếng kêu thảm thiết kia, trong lòng không khỏi cũng có chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn thu hồi tầm mắt, vừa vặn đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của Lục Chỉ, thì cười nói: "Loại địa phương này, ngoại trừ âm thanh kia, muội không nghĩ sẽ xuất hiện những chuyện gì nữa."

Lý Văn nghe vậy, cũng mỉm cười gật đầu.

Lúc mới vừa vào tới, Lý Noãn đã nói, nơi này chính là lao ngục tư nhân, ở trong lao ngục, kêu thảm thiết không phải là rất bình thường sao?

"Ha ha, Noãn Nhi muội tử và Văn lão đệ rất hiểu biết, không hổ đến Đông Đầu cũng bội phục với các ngươi, vậy Lục Chỉ ta cũng không thể không nói một tiếng bội phục!" Lục Chỉ sảng khoái nở nụ cười, mặc dù Lý Noãn giải thích rất tốt, nhưng vẫn không thể không làm cho hắn không kinh hãi được.

Ban đầu lần đầu tiên hắn tới đây, không nói bị dọa đến thê thảm, nhưng mất hồn mất vía là chắc chắn có, nhưng hai huynh muội này thế nhưng lại giống như không có việc gì, có thể thấy được tính tình của hai người trầm ổn cỡ nào! Đặc biệt là Lý Noãn, dầu gì Lý Văn cũng là một nam nhân, không bị những thứ này kinh sợ cũng bình thường, nhưng Lý Noãn là hạng nữ lưu, lại có thể ở trong môi trường này cười nói với hắn, phần tính tình này sợ là rất nhiều nam tử cũng theo không kịp.

Lý Noãn chỉ cười cười, cũng không phản bác cái gì, dựa vào suy nghĩ kín đáo của Lục Chỉ, giải thích nhiều ngược lại chọc hắn hoài nghi, còn không bằng cứ như vậy.

Mấy người lại tiếp tục đi, đi qua một chỗ rẽ, liền đi tới một chỗ giống như 'lò mổ' lớn, ở xung quanh để rất nhiều đóng chuồng sắt người, chỉ là thiết bị ở 'lò mổ' này rất đa dạng, gần như áp dụng tất cả các hình pháp đã điêu khắc trên tường đá xuống.

Tiếng kêu thảm thiết bọn họ nghe lúc nãy, chính là từ một người bị đưa hai tay vào chảo dầu, lúc này người nọ đã hôn mê, đôi tay bị nhúng đến

https://thuviensach.vn

khét lẹt, bị mấy đại hán kéo tới trên thớt bên cạnh, không chút khách khí làm thịt đôi tay, lộ ra thịt chín trên cổ tay, máu không ngừng chảy, hợp với nơi này là ánh lửa sáng ngời, địa ngục nhân gian cứ như vậy mà hiện ra ở trước mặt mọi người sờ sờ.

Người trong 'lò mổ' đều bận rộn, ngoại trừ mấy người Lý Noãn đứng ở lối vào, xung quanh còn có bốn năm lối vào, mấy người Lý Noãn vừa tới, đã nhìn thấy hai thanh niên thân thể cường tráng đè ép lôi kéo một phụ nhân trung niên mang vẻ mặt trắng bệch từ một lối đi khác, cũng thô lỗ nhốt phụ nhân kia ở trong lồng giam bằng sắt gần đó.

Người phụ nhân kia vừa mới được kéo vào, bảy tám nam nhân trong lồng sắt lập tức nhào tới, trực tiếp lột sạch người phụ nhân kia, bắt đầu vũ nhục cực kỳ tàn ác.

Cũng không phải những người này đói khát đến cỡ nào, mà là người bị giam ở chỗ này trên cơ bản cũng biết không thể sống mà đi ra, như thế nào cũng đều chết, trước khi chết điên cuồng một phen cũng không có gì bằng.

Lý Văn cũng nhìn thấy một màn này, nhíu mày, tiếp theo xoay người, tiến lên hai bước chắn trước mặt Lý Noãn nói: "Nhị muội, không bằng muội đi ra ngoài trước đi, huynh đi theo Lục Chỉ huynh và Đông Đầu huynh đi tìm cha là được rồi."

Lục Chỉ và Đông Đầu cũng gật đầu đồng ý, cũng để Lý Noãn tránh trước, dù sao loại hình ảnh này thật sự là quá mức.

Nhìn bộ dáng nghiêm túc của ba người họ, Lý Noãn không khỏi cười nói: "Vậy cũng tốt, muội đứng ở ngoài kia chờ các huynh, đại ca, nhất định phải tìm cẩn thận, nếu như thấy đại bá. . . . . Cũng dẫn ông ta đi ra, dù sao ông ta và cha cũng là huynh đệ, dù có làm sai nhưng chúng ta làm tiểu bối, cũng không thể thấy chết mà không cứu."

https://thuviensach.vn

Lý Noãn nói xong, thấy Lý Văn gật đầu, mới xoay người trở lại trong lối đi.

Nhìn Lý Noãn tiến vào, Lục Chỉ lập tức dẫn theo Lý Văn và Đông Đầu chào hỏi với người trong 'lò mổ' này, nói rõ ý đến, hình như mọi người trong 'lò mổ' và Lục Chỉ có quan hệ không tệ, không nói hai lời đã để cho bọn họ đi tìm, Lục Chỉ nói cám ơn, mới dẫn hai người bắt đầu tìm từng lồng sắt một.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 74.2

Trong thông đạo, Lý Noãn chán đến chết nghiên cứu điêu khắc nổi lên trên tường đá, bất tri bất giác đã đi dọc theo lối đi được một khoảng, lúc lấy lại tinh thần lập tức xoay người đi về, sau lưng lại truyền đến tiếng nói dễ nghe của một nam tử: "Cô nương nhìn lâu như vậy, không biết có gì chỉ giáo với hình pháp ta điêu khắc trên tường, có thể nói nghe một chút hay không?"

Lý Noãn quay người, liền nhìn thấy một nam tử mặc áo choàng đen, không khỏi sửng sốt, mới quan sát nam tử một cái nói: "Vị công tử này, ta là nữ nhân đã có chồng, không phải cô nương."

"Ừ, ta biết rồi, trước tiên cô nương hãy nói một chút đánh giá về những hình pháp trên tường kia." Nam tử mặc áo choàng đen gật đầu nói, cũng không biết là hắn nghe rõ hay không nghe rõ, vẫn gọi Lý Noãn là cô nương.

Lý Noãn buồn bực nhìn nam tử kia, không muốn tranh cãi với hắn trên cùng một vấn đề, nói: "Ngươi bảo ta nói quan điểm, chẳng lẽ hắc trang này là ngươi mở?"

Nàng nhớ Liễu nương đã nói qua, chủ của hắc trang này tới, nếu như nàng đoán không sai, phải là tên trước mắt này rồi, chỉ là người này không phải nên xem ở chỗ đánh bạc, sao lại chạy đến tới nơi này, còn để cho nàng xui xẻo đụng phải.

"Xem như thế đi, chẳng qua ta chỉ thích nơi này." Khóe môi của nam tử kia khẽ nhếch lên, nhìn Lý Noãn khẽ cười nói.

https://thuviensach.vn

Thích giết người không thích bạc? Khóe miệng Lý Noãn khẽ co giật, ở trong lòng thầm mắng một tiếng biến thái, trên mặt lại cười nói: "Không bằng như vậy đi, có khả năng cha ta bị người mang vào nơi này, không phải ngươi muốn nghe ta nói ý kiến của mình với những hình pháp trên tường ư? Ta cho ngươi biết mấy chủ ý giết người mới, ngươi thả cha ta đi, ngươi thấy giao dịch này như thế nào?"

"Ừ, nghe vào cũng không tệ lắm." Nam tử mặc áo choàng đen chắp hai tay sau lưng, khẽ cười nhìn về phía Lý Noãn nói: "Chỉ là muốn xem cô nương có thể đưa ra phương pháp gì, nếu như không được, đừng nói cha cô nương, đến đại ca cô nương và cô nương, cùng với Lục Chỉ và Đông Đầu dẫn cô nương tới hôm nay, tất cả đều phải bị trừng phạt."

Lý Noãn nhất thời im lặng, nói: "Ngộ nhỡ ta nói ra vô cùng tốt, nhưng ngươi không muốn thừa nhận, vậy không phải ta tiền mất tật mang —— nói phương pháp ra cho ngươi rồi, còn phải bị các ngươi chỉnh ư?"

"Cô nương yên tâm, xưa nay ta nói lời giữ lời, không tin cô nương có thể đi. . . . . ." Nam tử mặc áo choàng đen nói được nửa câu, đột nhiên dừng lại, ngược lại suy nghĩ rồi mới nói tiếp, "Thôi, như vậy đi, nếu như cô nương không thể đưa ra chủ ý tốt, chúng ta đánh cuộc một lần, cô nương phải thắng, ta sẽ tha cho các ngươi."

"Ngươi muốn đánh cuộc với ta?" Lý Noãn càng thêm hoài nghi nhìn nam tử mặc áo choàng đen.

Ở trong mắt Lý Noãn, người có thể làm ra lò sát sinh lớn như vậy, là có nhân cách vặn vẹo, muốn nàng tin tưởng sao đây?

Thật ra thì ở hiện đại cũng sẽ có chỗ tương tự nơi này, không thường nổi lên trên mặt, đại bộ phận sẽ bị bắt đi giết lấy cơ quan, sau đó bán ra ở chợ đen, thế nhưng dầu gì cũng vì tiền, nhưng người này là vì cái gì, giết người

https://thuviensach.vn

còn chưa tính, còn xây một địa ngục trần gian, đây là suy nghĩ của một người bình thường à?

"Cô nương, bây giờ cô nương đang ở chỗ của ta, ta có cần phải nói dối cô nương không?" Nam tử mặc áo choàng đen khẽ cười hỏi, giống như thật sự thưởng thức dáng vẻ bây giờ của Lý Noãn.

Lý Noãn thật lòng nghĩ đến một câu: "Người bình thường đương nhiên ta sẽ không hoài nghi, nhưng ai biết con người biến thái này rốt cuộc đang suy nghĩ gì?" Nhưng nàng vẫn nhịn xuống, mỉm cười gật đầu nói: "Nếu công tử nói như vậy, ta liền tin ngươi một lần, vậy ta sẽ nói đến những hình pháp ở đây, mặc dù rất đa dạng, nhưng cũng quá mức cũ kỹ."

"Cô nương cảm thấy có ý gì mới, không ngại nói đến nghe một chút." Nam tử mặc áo choàng đen khẽ cười hỏi, trong đôi mắt dưới chiếc mặt nạ bạc dâng lên thú vị, hắn thật sự có chút muốn biết nữ nhân trước mặt này có thể nói ra phương pháp gì.

Lý Noãn mấp máy môi, nói: "Có loại hình pháp gọi ‘bạc bì’, chính là lột da của một người đang sống sờ sờ, khi hạ đao lột da, một đao chia da phần lưng làm hai nửa, sau đó xé ra giống như bươm bướm giương cánh, dĩ nhiên, ta cảm thấy sau khi lột ra, nên đào một cái hố bỏ rắn, côn trùng, chuột, kiến vào, bôi lên trên người bị lột da chút mật, dùng kim châm che lại huyệt đạo không để cho hắn ngất đi, rồi ném xuống."

Khóe miệng nam tử mặc áo choàng đen lập tức mở rộng thêm vài phần, khẽ cười gật đầu: "Phương pháp này ngược lại không tệ, coi như cô nương vượt qua được một nửa."

Lúc này mới coi như qua ải được một nửa? Nàng cảm thấy đã rất tàn nhẫn rồi được không! Lý Noãn buồn bực nhìn nam tử mặc áo choàng đen, suy nghĩ trong chốc lát, lại nói: "Còn có hình pháp, gọi là rửa mặt, là dùng bàn chải sắt chải đến khi từng sớ thịt trên người rơi xuống, chỉ là ta nghĩ

https://thuviensach.vn

một chút, muốn chải phải có thứ tự, trước tiên nướng chín người nọ trên đống lửa, thịt rơi xuống từ trên người có thể làm bánh bao thịt người, mùi vị hẳn rất không tệ."

Một câu cuối cùng, đương nhiên là Lý Noãn buồn nôn tưởng tượng, dường như nam tử mặc áo choàng đen lại rất thích thú, cười ha ha mấy tiếng, vươn tay vỗ hai cái, phía sau lập tức đi ra hai người, cung kính đứng ở phía sau nam tử mặc áo choàng đen.

Lý Noãn phòng bị theo bản năng, lui về sau một bước, nam tử mặc áo choàng đen nhìn nàng, khóe miệng lộ ra nụ cười ý vị thâm trường, cũng không quay đầu lại phân phó hai người nói: "Nghe rõ hình pháp vị cô nương này nói chưa, lập tức cho người khắc hình pháp này lên tường, sau thời gian nửa ngày, ta muốn thấy hai loại hình pháp xuất hiện ở địa ngục nhân gian của ta."

Hai người kia đối với mấy lời nói này hình như tập mãi thành thói quen, mí mắt cũng không hạ xuống, lưu loát đáp một tiếng, rồi nhanh chóng lui xuống.

"Ý kiến của ta ngươi đều tiếp nhận, ý là ta đã vượt qua kiểm tra rồi?" Thấy hai người rời đi rồi, Lý Noãn dò xét hỏi một câu.

"Miễn cưỡng coi như cô nương vượt qua kiểm tra, cô nương, cần phải nhớ, ta không thích quá nhiều người sống đi ra khỏi địa ngục nhân gian của ta, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa." Nam tử mặc áo choàng đen khẽ cười nhắc nhở một câu, không đợi Lý Noãn nói cái gì nữa, đã xoay người đi về phía lối đi ra ngoài, cũng đưa tay lấy ngọc bội bên hông xuống, tiện tay ném cho Lý Noãn sau lưng, giọng nói cũng càng lúc càng xa truyền đến, "Lục Chỉ cũng đã tìm được cha cô nương và một người khác, lập tức cầm vật này rời đi, nếu không chờ ta đổi ý, các ngươi ai cũng không đi được, ngày khác ta sẽ tự tới cửa thu hồi tín vật."

https://thuviensach.vn

"Vậy thì cám ơn công tử." Lý Noãn giơ tay tiếp được ngọc bội liếc mắt nhìn, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, xoay người bước nhanh tới 'lò mổ' (lò sát sinh).

Mới vừa đi tới lối vào lò sát sinh, đã nhìn thấy Lý Văn cõng Lý Đức hôn mê bất tỉnh, cùng với Lục Chỉ và Đông Đầu đi về phía bên này, bên cạnh còn Lý Huy mang vẻ mặt kinh hoàng theo sát, xem bộ dáng là bị tình cảnh nơi này dọa cho không nhẹ, cũng không biết trải qua lần dạy dỗ này, sau khi ra ngoài có thể vì vậy từ bỏ thói quen đánh bạc hay không.

"Noãn Nhi muội tử, người tìm được rồi, cũng bình an." Thấy Lý Noãn, Lục Chỉ lập tức nói một câu bình an với nàng, sau đó mới nghiêm mặt nói, "Muốn cứ như vậy dẫn người đi ra ngoài là không được, đi thôi, ta tìm quản sự, xem có thể dàn xếp hay không."

Lý Noãn cười ngăn hắn lại, nói: "Lục Chỉ ca, chúng ta không cần đi tìm quản sự, mới vừa rồi ta gặp được chủ của hắc trang này, dùng mấy tin tức trong tay trao đổi được một tín vật của hắn, trực tiếp có thể dẫn người rời đi."

Lục Chỉ và Đông Đầu nghe vậy đều ngẩn ra, không che giấu được kinh ngạc trong mắt, bọn họ hoàn toàn không tưởng tượng nổi, rốt cuộc là tin tức quan trọng gì, mới có thể đổi được tín vật trong tay ông chủ, hai huynh muội Lý Noãn này quả thật không đơn giản!

Chỉ là ai cũng có bí mật, hai người không muốn hỏi nhiều, Đông Đầu lập tức nói: "Vậy chúng ta đi nhanh lên, có chuyện gì đi ra ngoài rồi nói."

"Ừ, rời khỏi nơi này rồi nói sau." Lý Noãn gật đầu một cái, nói cho mọi người biết: "Tín vật này cũng không phải là một trăm phần trăm có khả năng dẫn người đi, hắn đều có thể đổi ý lúc nào, chúng ta nhanh một chút."

Mấy người còn lại cũng gật đầu, dựa theo đường cũ đi ra ngoài, chỉ là lúc đi vào luôn suôn sẻ, không có người ngăn cản, nhưng lúc đi ra chỉ một

https://thuviensach.vn

đoạn lối đi ngắn ngủn, Lý Noãn đã dùng tín vật ba lượt, ở một nhóm người cuối cùng mới trở lại trên mặt đất, sau đó lại từ trong lối đi núi giả trở lại hắc trang, từ hắc trang trở lại tiểu viện Liễu nương, đi ra khỏi phòng chứa củi Liễu nương thì đã qua giữa trưa.

Đi vào trong sân, Đông Đầu liền nói: "Văn lão đệ, Noãn Nhi muội tử, các ngươi cũng mệt mỏi rồi, không bằng các ngươi nghỉ ngơi ở chỗ này một chút, tìm phòng cho Lý thúc nằm một lát, Liễu nương là bằng hữu của ta, nàng sẽ không nói cái gì, ta đi cho người kiếm chút thức ăn, lại đi mời Tô thẩm tới đây, chúng ta ở chỗ này ăn cơm trưa?"

"Được, bận rộn cho tới trưa, ta đã sớm đói không chịu được, cũng không khách khí với Đông Đầu đại ca." Lý Noãn gật đầu cười, mới nghiêng đầu nói với Lý Văn: "Đại ca, huynh đi dàn xếp chỗ nghỉ cho cha với Đông Đầu đại ca, muội và Lục Chỉ ca đi đón mẹ và Nhạc Nhạc."

"Vậy thì tốt, nhà ta ở gần nơi này, trước hết Noãn Nhi muội tử đi đón Tô thẩm." Lục Chỉ cũng gật đầu đồng ý nói.

Sau khi bàn bạc, lập tức đi làm chuyện của mình, Lý Noãn đi hai bước, lại nghĩ đến cái gì đó, vội quay đầu gọi lại Đông Đầu nói: "Đông Đầu đại ca, mấy người của huynh cũng biết nhà muội nhỉ, có thể cho người trở về báo bình an với Tương bà bà được không, trong nhà chỉ có một mình bà chăm lo, bây giờ bọn muội còn chưa trở về, chắc chắn bà sẽ rất lo lắng."

"Không thành vấn đề, ta bảo Liễu nương sắp xếp gian phòng cho Văn lão đệ, Noãn Nhi muội tử, muội tử cứ thoải mái đi." Đông Đầu sảng khoái lên tiếng.

Lý Noãn gật đầu một cái, rồi cùng với Lục Chỉ đi ra khỏi sân, vòng qua hai con đường, đến một tiểu viện thanh tịnh đẹp đẽ.

Trong sân còn có hai người làm đang dọn dẹp, hai người Lý Noãn mới vừa vào đi, hai người làm đã cung kính tiếng hô Lục gia, Lục Chỉ phất phất

https://thuviensach.vn

tay, để cho bọn họ làm việc, rồi mang theo Lý Noãn đi phía trước nhà.

Đang ngồi ở phòng trước chờ đợi, Tô thị nghe được tiếng vang, lập tức đi ra ngoài, thấy Lý Noãn tới, thì vội vàng hỏi: "Noãn Nhi, sao chỉ có một mình con, đại ca con đâu, đã tìm được cha con chưa?"

Lý An, Lý Nhạc, Chu Nguyên cũng chạy theo ra ngoài, cũng trợn to mắt, lo lắng nhìn Lý Noãn, đợi nàng nói tin tức.

Trông thấy tất cả mọi người gấp gáp như vậy, Lý Noãn cười nói: "Tìm được rồi, hiện tại cha đang nghỉ ngơi ở trong nhà bằng hữu Đông Đầu đại ca, đại ca đang chăm sóc, trong nhà cũng có người đi báo bình an, đều sắp xếp tốt rồi, không phải con gấp gáp sang đây đón người ư."

"Không có việc gì là tốt, không có việc gì là tốt." Tô thị thở phào nhẹ nhõm nói, lo lắng trong lòng cũng nhẹ đi.

"Mẹ, lần này yên tâm rồi nhỉ." Lý Noãn cười khoác cánh tay Tô thị, giới thiệu với bà, "Mẹ, đây là Lục Chỉ ca, hôm nay rất làm phiền Lục Chỉ ca, nếu không chúng ta sẽ không tìm được cha đâu."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nhà Cũ Tới Mời

Tô thị nhìn về phía Lục Chỉ lộ ra nụ cười cảm kích, nói: "Đây là Lục gia ư? Hôm nay ngài lại giúp nhà ta tìm người, lại dẫn ta và bọn nhỏ tới nghỉ ngơi, còn chuẩn bị những thức ăn kia, thật sự cám ơn ngài."

Đám Lý An nghe được Lý Đức bình an vô sự, đều vui vẻ hoan hô, lúc này nghe được Tô thị nói như vậy, cũng đều rối rít nói cám ơn với Lục Chỉ.

"Mọi người không cần khách sáo, ta cũng chỉ nói hai câu thôi, không có chuyện gì lớn." Lục Chỉ cười nói, "Chúng ta đi tới chỗ Liễu nương trước, đi qua ăn chung cơm trưa."

"Đúng, mọi người chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm." Tô thị gật đầu cười nói.

Cả đoàn người đi tới nhà Liễu nương, bên kia đã chuẩn bị tốt bàn thức ăn lớn, mọi người vừa đi vào phòng trước đã ngửi được mùi thơm, Liễu nương nhiệt tình chào mời, tất cả mọi người ngồi lên bàn, vây quanh cả một bàn lớn.

Ở bên ngoài, Đông Đầu tiễn gã sai vặt ở quán rượu đưa thức ăn tới, sải bước đi vào, cười nói đùa với Lý Noãn: "Noãn Nhi muội tử, bữa cơm hôm nay Đông Đầu ta mời, lúc này phải nhớ, ta không nợ cơm muội tử và Văn lão đệ nhé."

"Một bữa cơm thịnh soạn như vậy, muội và đại ca buôn bán lời rồi." Lý Noãn cười nói, lại giới thiệu Đông Đầu cho Tô thị, cũng nói nghề nghiệp

https://thuviensach.vn

của mọi người ra.

Mặc dù buổi sáng Tô thị đã thấy qua Đông Đầu, thế nhưng lúc đó tất cả mọi người lo lắng tìm Lý Đức, cũng chưa kịp giới thiệu với nhau, hơn nữa khi đó nếu Tô thị biết Đông Đầu làm cái gì, đoán chừng cũng khó mà tiếp nhận, nhưng bây giờ lại khác biệt, ba người Đông Đầu, Liễu nương, Lục Chỉ là chung tay cứu Lý Đức, dĩ nhiên Tô thị cảm thấy bọn họ là người tốt, dễ tiếp nhận hơn thân phận của bọn họ.

Mọi người giới thiệu chào hỏi nhau, Lý Noãn mới hỏi: "Liễu tỷ, đại ca muội và cha muội ở phòng nào, muội đi gọi bọn họ tới ăn cơm."

"Noãn Nhi muội tử đừng nóng vội, chúng ta ăn trước, muội đang có thai, đừng để đứa bé đói, hiện tại đại ca muội đang nói chuyện với đại bá muội, sẽ tới ngay thôi. Tỷ thấy bộ dạng của đại bá muội như vậy, chắc là sợ quá mức, đoán chừng sau này ông ta cũng không dám vào sòng bạc nữa. Mặt khác, cha muội còn chưa tỉnh lại, mới vừa rồi tỷ đã cho đại phu xem qua, cho ông ấy uống chén thuốc an thần, đoán chừng buổi chiều là có thể tỉnh lại." Liễu nương cười nói.

Nghe Liễu nương nói như thế, Lý Noãn mới nhớ tới còn Lý Huy nữa. Mặc dù mọi người cùng đi ra, nhưng lần này Lý Huy bị dọa đến hồn bay lên trời, vẫn theo sát ở sau lưng mọi người không lên tiếng, cảm giác tồn tại yếu đến trực tiếp làm cho Lý Noãn bỏ quên ông ta.

"Vậy được, ta ăn trước thôi." Đông Đầu cầm đũa lên nói một câu, gắp bánh bao to gặm.

Mọi người cũng đều không phải loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi từ chối, cũng cầm đũa bắt đầu ăn cơm.

Tô thị quan tâm đứa bé trong bụng Noãn Nhi, nghe được Lý Văn và Lý Đức không có chuyện gì, cũng cầm đũa lên, trước thì gắp cho Lý Noãn một chân gà hầm nói: "Noãn Nhi, con ăn nhiều một chút, buổi sáng vì chuyện

https://thuviensach.vn

của cha con, mà con và Văn Nhi đến một ngụm nước cũng chưa uống..., cha con cũng thật là. . . . . Thôi, không đề cập tới ông ấy nữa, nhanh ăn đi."

Không biết nghĩ đến chuyện gì, vốn Tô thị muốn oán giận đôi câu nhưng lại ngưng, về phần Lý, Tô thị cũng không muốn hỏi tới, cũng không muốn trông nom.

"Ăn thôi, chân gà mẹ gắp thật ngon!" Nhìn Tô thị dường như đã không có lòng tin với Lý Đức, Lý Noãn thở dài trong lòng, cầm đũa lên gắp chân gà gặm một cái, cười than thở một câu, thấy Tô thị cười, thì nói với đám Lý An: "Tam đệ, Nhạc Nhạc, Nguyên Nhi, các đệ đang lúc lớn, ăn nhiều vào, bữa cơm này là Đông Đầu đại ca mời chúng ta ăn, nếu ăn vẫn không no, tỷ sẽ bảo Đông Đầu đại ca lấy thêm thức ăn cho chúng ta!"

Đông Đầu lập tức sảng khoái cười to nói: "Ha ha, Noãn Nhi muội tử nói đúng, bữa cơm này ta mời, mọi người đừng khách khí, ăn hết mình, đừng nói một bàn thức ăn, nếu mọi người muốn ăn nữa, mười bàn cũng không có vấn đề gì! Đông Đầu ta là ai, còn thiếu chút bạc này ư?"

Tất cả mọi người nở nụ cười, Tô thị cũng cười theo.

Mọi người ăn một lát, Lý Văn đã tới rồi, Lục Chỉ và Đông Đầu lập tức nhiệt tình kêu hắn ngồi ở giữa, mọi người cười cười nói nói ăn cơm trưa, Đông Đầu và Lục Chỉ thì có chuyện đi trước, người một nhà Lý Noãn nghỉ ngơi một lát, chờ Lý Đức tỉnh lại, cáo từ với Liễu nương rồi rời đi, bởi vì Lý Đức đi đứng bất tiện, Lý Noãn mướn một chiếc xe ngựa, người một nhà ngồi xe ngựa về nhà.

Trong xe ngựa, Tô thị lôi kéo Lý Noãn và Lý Nhạc ngồi ở bên trái, Lý Văn mang theo Lý An và Nguyên Nhi ngồi ở bên phải, cũng im lặng không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

Một mình Lý Đức cô đơn ngồi ở tận cùng bên trong, vẻ mặt cũng không còn ngơ ngác như trước, ngược lại lộ ra vẻ mặt thống khổ và rối rắm.

Tối ngày hôm qua, ông bị Lý Huy và Lý Nghĩa đưa tới hắc trang, lại bị Lý Huy buộc ông đánh bạc, tiền đánh cuộc không phải cái khác mà là tính mạng của ông!

Kết quả ông thắng, thắng ba trăm lượng bạc, ông cho rằng như vậy thì có thể thỏa mãn Lý Huy và Lý Nghĩa, nhưng Lý Huy và Lý Nghĩa đặt được tính mạng của ông thắng ba trăm lượng bạc vẫn chưa thỏa mãn, xoay người đi chiếu bạc bình thường, chỉ chốc lát đã thu sạch.

Không có bạc, hai người lập tức lại buộc ông đi đánh cược tính mạng, thế nhưng lần này ông thua, thua cả mạng của mình, lại chọc cho Lý Huy và Lý Nghĩa tức giận mắng to, khi đó, ông cố gắng tự nói với mình, đều là bởi vì chính mình quá đần, chẳng những không kiếm được bạc cho huynh đệ, còn mất mạng của mình, đều là mình đáng đời.

Ông bị người hắc trang mang tới một chỗ, đang lúc xoay người, nghe được Lý Huy và Lý Nghĩa thương lượng muốn mưu hại Tô thị và các con của ông, một khắc kia, thế giới giả dối mà ông tưởng tượng ra sụp đổ, triệt để bị vô tình và lạnh lùng của Lý Huy và Lý Nghĩa đánh cho nát bấy, từng màn từng màn xông lên đầu, như triều thủy bàn nhấn chìm ông.

Lão gia tử chán ghét, lão thái thái lạnh lùng, huynh đệ vô tình, Tô thị đau lòng thất vọng, bọn nhỏ khổ sở. . . . . .

Trong nháy mắt, ông cảm thấy toàn bộ thế giới cũng sụp đổ, trời đất mù mịt.

Nhưng lý trí nói cho ông biết, đã qua nhiều năm như vậy, không thể tiếp tục sai lầm, mặc kệ như thế nào, cũng muốn trước khi chết, làm một chút chuyện cho vợ con. Cho nên ông nói cho Lý Huy và Lý Nghĩa biết bí quyết đánh cược tính mạng, Lý Huy đã sớm đánh cuộc thành ghiền, lập tức tin lời

https://thuviensach.vn

của ông, kết quả cũng bồi thêm một tính mạng, Lý Nghĩa là một người tham sống sợ chết, thấy Lý Huy thua, đã nhanh chóng rời khỏi hắc trang.

Ông bị người mang vào một nơi máu tanh, thấy được tình cảnh cả đời này ông không quên được, khoét vào tim, móc ruột, chảo dầu. . . . . .

Không biết ông nhìn bao lâu, cho đến khi thấy một người bị nhét vào một khối xay lớn, chỉ trong giây lát đã bị xay thành máu thịt lẫn lộn, mới không chịu đựng nổi nôn ra, cuối cùng ngất đi, khi tỉnh lại lần nữa, ông nhìn thấy ánh mắt ân cần của bọn nhỏ và Tô thị, nhưng qua trong giây lát, tất cả mọi người nghiêng đầu, không có ai nói với ông một câu.

Giống như bị một chậu nước lạnh dội xuống, trong nháy mắt ông tỉnh táo hiểu được, hai mươi năm qua, ông khăng khăng một mực đã làm hao mòn tất cả tín nhiệm của những người quan tâm đang đứng trước mặt ông, làm tổn thương trái tim họ.

Im lặng đến không biết bao lâu, Lý Noãn lên tiếng hỏi: "Đại ca, buổi trưa huynh và đại bá nói cái gì, ông ta đi khi nào?"

"Không nói gì, chỉ nói ông ta đừng đánh bạc nữa." Lý Văn nói xong, nhìn Lý Đức cúi đầu im lặng, mới lại nói, "Dù nói thế nào, đại bá cũng là huynh đệ của cha, huynh làm tiểu bối, cũng không thể trách cứ ông ta được, chỉ nói cho ông ta biết, nếu như có lần sau, sẽ không có người cứu ông ta ra ngoài."

Lý Đức nghe vậy, chỉ không tiếng động thở dài.

Dầu gì cũng là huynh đệ ruột thịt, ông cũng không phải là người máu lạnh vô tình, coi như bị bán ra rồi, cũng không còn biện pháp làm được như không thèm quan tâm, chỉ là từ đó về sau, ông sẽ quay lại con đường động tí là thiên vị nhà cũ.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn gật đầu, cũng nhìn Lý Đức, mới hỏi Tô thị: "Mẹ, bộ dạng hiện tại của cha, có cần đưa ông trở về nhà cũ không?"

Vừa nghe thấy lời ấy, toàn thân Lý Đức chấn động, lập tức ngẩng đầu lên, khẩn trương nhìn Tô thị.

Tô thị quay đầu không nhìn Lý Đức, im lặng một lát nói: "Noãn Nhi, đưa cha con về nhà cũ đi, mẹ đã hòa ly với ông ấy rồi, sau này cũng không có bất kỳ quan hệ gì."

"Vâng." Lý Noãn gật đầu đáp lời, không biến sắc nhìn về phía Lý Đức, nhìn thấy bộ dạng mất mát của ông, trong lòng mới xác định lúc này ông đã nghĩ thông suốt, cũng không nói toạc ra, ai bảo trước kia ông làm hại cả nhà uất ức lâu như vậy, không để cho ông chịu chút khổ thì cũng có lỗi với lương tâm chính mình.

Tất nhiên Lý Văn cũng đã nhìn ra, tảng đá đè nặng trong lòng cũng rơi xuống, trao đổi ánh mắt với Lý Noãn, cười nói với Tô thị: "Đúng rồi mẹ, hòa ly của cha và mẹ con chưa được Lý chính đóng dấu, mẹ đưa hòa ly cho con, ngày mai con cầm đi tìm Lý chính đóng dấu, như vậy mới tính, còn có cha, cũng đưa cho con."

Vốn có chút nhụt chí, Lý Đức nghe xong lời này, tinh thần lập tức tỉnh táo, ánh mắt sáng quắc nhìn Tô thị, chân thành nói xin lỗi: "Liễu Nhi, trước kia đều là ta sai, làm hại mẹ con các nàng ăn khổ nhiều như thế, ta bảo đảm, sau này sẽ không để các nàng bị bắt nạt, chúng ta đừng hòa ly được không?"

Trước kia Lý Đức cũng nhận sai, khi đó Tô thị tha thứ cho ông, nhưng chuyện xảy ra sau đó, lại càng làm cho bà không thể nào tiếp thu được, hôm nay Tô thị đã không còn tin Lý Đức, vừa nghe đến Lý Đức nói lời xin lỗi, phản ứng đầu tiên không phải cảm động, mà là cảm thấy nhà cũ lại đặt ở trên đỉnh đầu, lập tức vỗ cửa xe ngựa kêu lên: "Dừng xe, dừng xe!"

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người bên trong buồng xe sửng sốt.

"Phu nhân, sao vậy?" Người đánh xe bên ngoài không rõ chân tướng, vội thở dài một tiếng, dừng xe ngựa lại.

"Ta muốn xuống xe!" Tô thị giải thích một câu, trực tiếp đứng dậy đi ra khỏi buồng xe xuống xe ngựa.

"Mẹ, chúng ta còn chưa về nhà, tại sao phải đi xuống, mau lên đây, bên trong thật ấm áp thật thoải mái." Lý Nhạc không rõ chân tướng, vội kéo rèm che buồng xe nói với Tô thị.

"Nhạc Nhạc ngoan, buổi trưa mẹ ăn hơi nhiều, muốn tự đi bộ về thuận tiện đi bộ cho tiêu cơm, các con nhanh đưa cha con về nhà cũ." Tô thị ôn hòa giải thích một câu, lập tức xoay người đi về phía thôn Lý gia.

Trong buồng xe, Lý Đức hoàn toàn sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới Tô thị sẽ phản ứng như thế, nhất thời không biết chuyện gì.

Mẹ, phản ứng của mẹ quá mạnh mẽ rồi! Lý Noãn cố nín cười, phân phó phu xe bên ngoài: "Đại thúc, mẹ ta có chút say xe, muốn tự mình đi một lát, đại thúc cứ đánh xe tiếp, đến cửa thôn Lý gia là được."

"Vâng." Người đánh xe bên ngoài đáp một tiếng, khẽ hất dây cương trong tay, con ngựa lôi kéo xe ngựa đi về phía trước.

Xe ngựa dừng ở cửa thôn, vẻ mặt Lý Đức rối rắm bị Lý Văn đưa về nhà cũ, đưa tới nhà của Lý Nghĩa.

Tối đến, Lý Văn lại mang thuốc trị chân qua cho ông, thuận tiện lấy thư hòa ly về, nhưng lại không hề cầm đi trấn trên tìm Lý chính đóng dấu, mà lấy thư hòa ly của Tô thị cùng ném vào trong đống lửa, chỉ là chuyện này cũng chỉ có Lý Noãn biết, không nói cho hai người trong cuộc biết.

https://thuviensach.vn

Cả đêm bình tĩnh, buổi sáng ngày hôm sau, Lâm thị tìm đến Lý Noãn, vẻ mặt nóng nảy lôi kéo nàng vào trong phòng.

"Noãn Nhi, muội có biết hay không, vợ Lý Trụ bán giá thấp phương pháp săn thú mà đại ca muội dạy cho những người khác trong thôn! Một lượng bạc một người, cả ngày hôm qua, trong thôn có đến mười mấy gia đình tìm bọn hắn mua!" Lâm thị lôi kéo Lý Noãn ngồi ở trên kháng nói.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 75.2

@cám ơn bạn Chu Tước nhé ^^. Trước đó đã có bạn Nhược Thủy Hoa nói về tên bộ phim này rồi nhưng mình quên sửa lại trong chương đấy.

Đối với tin tức này, Lý Noãn không hề cảm thấy ngoài ý muốn, cười nói với Lâm thị: "Lâm tỷ, tỷ có thể tới nói cho muội biết những chuyện này, nói rõ tỷ xem muội là bằng hữu, muội cũng không dối gạt tỷ, phương pháp săn thú mà đại ca muội dạy cho mọi người chỉ là bề ngoài, coi như đi vào trong núi đặt bẫy, cũng chỉ có thể bắt được một ít gà rừng, chờ tết đi qua, sẽ triệu tập mọi người lần nữa dạy cho kỹ năng đặt bẫy tốt hơn, hơn nữa lúc đó bọn muội đã để mọi người viết khế ước, cũng nói cho mọi người biết không thể bán trao tay, vợ Lý Trụ vi phạm khế ước, cho nên một phần kỹ năng còn dư lại sẽ không dạy cho bọn họ."

"Hoá ra là như vậy!" Lâm thị sửng sốt, thở phào nhẹ nhõm cười nói, "Noãn Nhi, đại ca muội thật thông minh, thật may chưa dạy hết, nếu không lại thật sự tiện nghi cho bọn họ."

Lý Noãn cười nói: "Vậy còn phải làm phiền Lâm tỷ tới thông báo, nếu không thì làm sao mọi người biết được nhà bọn muội bán phương pháp săn thú chứ, a đúng rồi Lâm tỷ, ngoại trừ vợ Lý Trụ, còn có ai bán phương pháp săn thú của nhà muội ra ngoài không? Muội phải nhớ kỹ những người đó, quay đầu lại nói cho đại ca biết."

"Còn có hai tên không đứng đắn Trần Tam và Lý Dát Tử, hai ngày trước bọn họ còn nói nói xấu Tô thẩm, bị ta nghe thấy, mắng hai người bọn họ dừng lại." Lâm thị liền nói.

https://thuviensach.vn

"Lâm tỷ, tỷ được lắm đấy, a đúng rồi Lâm tỷ, tỷ chờ một chút." Lý Noãn nhất thời cười ra tiếng, khi nói chuyện, nàng đứng dậy lấy ra từ trong ngăn tủ một khăn tay thêu hoa lan, giao cho Lâm thị nói: "Lâm tỷ, đây là tự muội thêu, đưa cho tỷ, cũng không nên ghét bỏ tay nghề của muội không tốt."

"Thật là đẹp mắt." Lâm thị nhận lấy khăn tay nhìn kỹ, cười ca ngợi một câu, sau đó xếp bỏ vào trong ngực, mặc khác móc ra một khăn tay đã gấp xong đưa cho Lý Noãn nói: "Tỷ đã sớm muốn đưa cho muội, chỉ sợ muội xem thường người bằng hữu như ta, khăn này tỷ thêu khi tròn mười lăm tuổi, vẫn không đưa ra ngoài, so với muội thì kém xa."

"Có thể lấy được chiếc khăn Lâm tỷ thêu lúc cập kê, muội thật may mắn." Lý Noãn cười nói, trong lòng càng thêm có ấn tượng tốt với Lâm thị.

Ở niên đại này, ngày cô nương cập kê sẽ thêu khăn, là quà tặng dùng để đưa cho người bạn coi trọng nhất trong lòng, đại biểu hữu nghị và tin tưởng, khăn tay bình thường còn kém xa.

Lý Noãn đưa tay nhận lấy khăn mở ra xem, thấy trên mặt thêu hoa thiền quyên sống động như thật, phía góc khăn tay còn có khuê danh của Lâm thị —— Lâm Tiểu Vân, không khỏi thật lòng than thở một câu: "Lâm tỷ, tỷ còn nói không khéo tay, hoa thiền quyên này, muội thêu cũng không được tốt như tỷ."

"Thêu hoa thiền quyên thì nhất định muội không bằng ta rồi, từ nhỏ tỷ đã luyện cái này, nhắm mắt lại cũng có thể thêu được hoa." Lâm thị cũng không kiểu cách, cười nói nguyên do trong đó.

"Chẳng trách." Lý Noãn cẩn thận gấp khăn lại, lôi kéo Lâm thị đi ra cửa đi tới phía sau phòng bếp: "Lâm tỷ, nhà muội có hai con mèo, là giống mèo gấm, ngang ngược hơn mèo thường, đã hơn mười ngày, tỷ chọn một con, chờ thêm mấy ngày nữa dễ nuôi hơn, muội đưa qua cho tỷ, bảo đảm trong nhà sẽ không có con chuột."

https://thuviensach.vn

Lâm thị kinh ngạc nói: "Ồ, ta nghe nói mèo gấm là vật nuôi hiếm có chỉ có gia đình giàu có trong huyện mới nuôi, Noãn Nhi, sao nhà muội lại có loại mèo này?"

"Bắt trong núi, vận khí tốt, bắt được một con có bầu, nên nuôi dưỡng ở trong nhà." Lý Noãn cũng không giấu giếm, cười cười giải thích.

Sau khi Lâm thị chọn mèo gấm, hai người lại trở về trong phòng, cười hàn huyên một chút chuyện nữ nhi, nhìn sắp đến trưa rồi, Lâm thị mới chào tạm biệt với Lý Noãn rồi trở về.

Buổi trưa ăn cơm xong, Lý Noãn ở trong phòng tính toán những khoản mục gần đây, tiện tay sửa sang lại dược liệu trong cái sàng trúc, đi ngay Thư Hương viện, nói chuyện vợ Lý Trụ đầu cơ trục lợi cho Lý Văn nghe, sau đó lại xem sách với đám Lý Nhạc, trong nháy mắt, một ngày cứ như mà trôi qua.

Trước trưa ngày mùng một tháng chạp, Vương thị tới, mang đến một tin tức làm cho cả nhà kinh ngạc —— lão gia tử mời bọn họ đi qua ăn cơm!

Lý Noãn nhíu mày, lôi kéo Tô thị nhỏ giọng nói: "Mẹ, con thấy chuyện như vậy không đáng tin cậy, mẹ và cha cũng đã hòa ly rồi, chúng ta cũng không cần thiết lại đi nhà cũ."

Chắc chắn có âm mưu! Lão gia tử muốn làm gì nàng không có hứng thú đi biết, chỉ là bữa cơm này chắc chắn không dễ ăn, không nói chính xác chính là một bữa cơm Hồng Môn Yến.

Vương thị lập tức lớn tiếng nói: "Noãn Nhi, cháu nói lời gì vậy, cha mẹ hòa ly là chuyện của cha mẹ cháu, theo lý thuyết, các cháu cũng nên đi theo cha các cháu trở về nhà cũ, lão gia tử vẫn là gia gia của các cháu! Mời các cháu qua ăn cơm là để mắt đến các cháu, còn luôn từ chối, đây là đang muốn làm gì, nên để người trong thôn tới phân xử, xem trên đời này có tôn tử tôn nữ không hiếu thuận như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Vương thị không nhỏ, cũng khó được có một lần lý, nhưng cả nhà Lý Noãn không ai để ý đến bà ta, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không cho.

"Chúng ta vẫn nên đi qua một chuyến, chuyện như vậy nên đi, nếu truyền ra ngoài, để mọi người nói cũng không tốt." Tô thị cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, mới đưa ra quyết định, yêu thương lôi kéo Lý Noãn nói: "Lại nói chúng ta chỉ đi ăn một bữa cơm, trong nhà có Tương bà bà và Nguyên Nhi trông, chúng ta cũng yên tâm."

Lý Văn cũng mỉm cười gật đầu nói: "Nhị muội, mẹ nói không sai, mặc kệ như thế nào, chúng ta cũng nên đi qua."

"Nếu mẹ và đại ca đã nói như vậy, vậy thì hãy đi, dù sao cũng chỉ một bữa cơm, cùng lắm thì chưa ăn no chúng ta trở về ăn tiếp." Lý Noãn chần chừ một lúc, rồi cười gật đầu nói, sau đó đứng dậy đi về phía Thư Hương viện, "Con đi gọi tam đệ và Nhạc Nhạc, thời gian này, bọn nó vẫn đang đọc sách."

Trong chốc lát, Lý Noãn mang theo Lý Nhạc và Lý An đi tới phòng trước, Tô thị đã chuẩn bị tốt lắm vải màu xanh đậm cùng với một hộp đánh còn chưa kịp ăn, gấp gáp chuẩn bị hai thứ này, cũng coi là quà tặng thật tốt, hiếu kính hai lão nhân hoàn toàn thoả đáng.

Cả nhà đi tới nhà cũ, giống như lần trước, từ xa đã nghe được tiếng mắng chửi, nhưng mà lần này là giọng nói của lão gia tử.

"Cái đồ vô dụng kia, ngay cả vợ cũng không quản được, đến mấy đứa con cũng không đè cổ được, nói lại để cho mày về đây là mày về đây luôn, mày cho rằng gạo không cần tiền mua hả?! Mày còn thoa thuốc làm gì, chỉ như cọ rửa trên lớp da, chân mày vô dụng cũng không đi được, còn làm cho cả nhà tao rối loạn!" Lão gia tử đưa người về phía Tây Sương mắng tới tấp, nhưng luôn không có ai đáp lại.

https://thuviensach.vn

Qua một lát, trong Tây Sương truyền đến giọng nói của Lý Nghĩa: "Cha, tứ đệ trở lại cũng không phải chưa cho bạc, cũng không ăn uống chùa, cha đừng nói vậy khó nghe quá."

Vừa nghe thấy Lý Nghĩa nói chuyện thay Lý Đức, lão gia tử ở phòng chính lập tức núi lửa bộc phát, nổi giận mắng: "Tiểu tử thúi, mày còn dám mạnh miệng với ta! Ta khổ cực nuôi lớn các ngươi, hiện tại cánh cứng cáp rồi, nên muốn chọc tức chết lão già này phải không?! Các ngươi là đồ bất hiếu, biến, tất cả đều cút ra khỏi nhà ta!"

Nghe lão gia tử cố tình gây sự, ngoài trừ im lặng, Lý Noãn cũng không biết nói gì, trao đổi ánh mắt với đám người Tô thị, đoàn người cũng như không có chuyện gì xảy ra đi vào sân.

"Gia gia, nãi nãi, chúng cháu tới thăm hai người đây!" Lý Noãn cười kêu to, bỏ qua mùi thuốc súng trong sân.

Nhà cũ nhất thời yên tĩnh trở lại, chỉ chốc lát sau, Lý Nghĩa đã đi ra từ Tây Sương, cười ha hả nói với đám người Lý Noãn: "Noãn Nhi đến ư, nhanh tới trong phòng nhị bá ngồi chơi, nhị bá đã chuẩn bị hạt dưa, còn có các loại bánh, các cháu thích ăn loại nào thì ăn loại đấy. Đại bá mẫu đang nấu cơm, sắp ăn cơm trưa rồi."

Thái độ này của Lý Nghĩa tuyệt đối là xoay chuyển một trăm tám chục độ, làm cả đám Lý Noãn đều sững sờ, cũng có chút hoài nghi nhìn Lý Nghĩa, trong nhất thời không có ai nhận lời ông ta.

Lý Noãn sửng sốt một chút rồi tỉnh táo lại, cười nói: "Nhị bá, chúng cháu đến thăm gia gia nãi nãi, cũng không cần vào phòng của nhị bá làm gì."

"Noãn Nhi, chẳng lẽ cháu còn muốn bị đập bể đầu nữa hả, tới trong phòng nhị bá ngồi, không phải chỉ ăn bữa cơm." Lý Nghĩa vội cười giải thích, vừa nói, vừa nháy mắt với Vương thị.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên Vương thị có chút không tình nguyện, ngay sau đó lại nghĩ đến cái gì đấy, thái độ cũng xoay chuyển một trăm tám chục độ, nở nụ cười nói: "Vợ lão tứ, đám chị em dâu chúng ta cũng đã lâu rồi không nói chuyện, những ngày vừa rồi đều là ta không đúng, làm cho các ngươi phiền lòng, thế nhưng cũng là do cái nghèo ép buộc, muội xem Dũng Nhi nhà ta cũng mười sáu, chừng hai năm nữa cũng nên cưới vợ rồi, nhưng trong nhà chúng ta không có bạc, lúc này mới đánh chú ý đến trên người các ngươi, đều là chúng ta không đúng, vợ lão tứ, muội tha thứ cho ta nhé, đi, chúng ta vào trong phòng nói chuyện, những thứ đồ này ta giúp muội đi để ở trong phòng lão gia tử và lão thái thái."

Nói chuyện nhanh chóng, Vương thị thì đi giúp Tô thị cầm vải và bánh, lại bị Tô thị cảnh giác tránh khỏi.

Tô thị không biến sắc lui ra một bước, cười nói với Vương thị: "Nhị tẩu, bọn muội đến thăm lão gia tử và lão thái thái, vật này vẫn nên để bọn muội đưa qua thì thích hợp hơn, cũng không cần làm phiền nhị tẩu."

Vương thị có chút tức giận nói: "Sao vậy, vợ lão tứ, sao muội biến thành như vậy, trước kia muội không có bộ dạng này, chúng ta có ý tốt cho các ngươi vào trong phòng ngồi, muội còn ra vẻ với ta, đi vào phòng ngồi một lát cũng sẽ không chết người!"

Đuôi lông mày của Lý Noãn khẽ nhúc nhích, nụ cười trên mặt thu lại nói: "Bây giờ lại trách mẹ cháu ư, nhị bá mẫu, chẳng lẽ muốn mẹ cháu ngoan ngoãn bị mọi người bắt nạt mới đúng?"

"Cái bà kia, sao lại nói lời đấy!" Lý Nghĩa vừa nghe thấy có cái gì không đúng, đã lập tức quát bảo Vương thị ngưng lại, sau đó cười nói với Tô thị, "Vợ lão tứ, muội đừng tức giận, miệng của nhị tẩu muội không sạch sẽ, nhưng không có ý xấu, thật ra hôm nay ta tìm bọn muội có chút việc, chỉ là tuyệt đối không phải tìm bọn muội muốn cái gì, chúng ta đi vào trong rồi nói, có được hay không?"

https://thuviensach.vn

Lý Nghĩa càng như vậy, Tô thị càng cảm thấy có cái gì không đúng, cau mày nói: "Nhị bá, có chuyện gì thì nói ở chỗ này là được, không cần vào phòng."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đột Ngột Xuất Hiện Cầu Hôn

"Vợ lão tứ, không phải ta muốn vòng vo với muội, quan trọng là chuyện như vậy chỉ có thể vào phòng mới có thể nói, hơn nữa, có nhiều người nhìn như vậy, chẳng lẽ ta còn có thể làm chuyện gì không tốt ư?" Lý Nghĩa nghĩ tới nghĩ lui, không biết nên giải thích làm sao, chỉ có thể khuyên giải như vậy.

Tô thị mấp máy môi, cau mày không trả lời, trong lòng phán xét lời nói của Lý Nghĩa là thật hay giả.

Vẻ mặt của hai đứa bé Lý An, Lý Nhạc cũng mê mang, nhưng đều hiểu chuyện không chen miệng vào, nháy mắt nhìn hai vợ chồng Lý Nghĩa.

Hai huynh muội Lý Noãn, Lý Văn trao đổi ánh mắt, ánh mắt quét qua hai vợ chồng Lý Nghĩa, lại nhìn Tây Sương yên tĩnh, nhất thời biết là cái gì.

"Nhị bá, có chuyện thì há miệng nói cho rõ ràng, chưa nghe biết là chuyện gì thì không thể vào phòng nói chuyện." Lý Noãn cười nói, sau đó lại giống như vô tình nói vọng vào nhà trước, "Gia gia, nãi nãi, hai ông bà để nhị bá mẫu gọi chúng cháu tới ăn cơm trưa, là có chuyện gì ạ?"

"Ai gọi các ngươi tới ăn cơm, ai gọi các ngươi tới ăn cơm hả?!" Phòng trước lập tức truyền ra tiếng mắng chửi của lão gia tử, "Những con chó như các ngươi, là ăn vàng ăn bạc chán rồi nên chạy đến nơi này giành ăn với ta? Chỗ ta không có cơm cho các ngươi, cút! Tất cả đều cút ra khỏi cho ta, thời gian qua luôn muốn hòa ly, có phải vụng trộm với nam nhân ở bên ngoài

https://thuviensach.vn

hay không?! Từ lớn đến nhỏ đều không tuân thủ nữ tắc, đều là đồ không đứng đắn, vật bẩn, đừng đứng ở trong nhà ta, lập tức cút ra ngoài cho ta!"

Bị nhục mạ không nể mặt như vậy, sắc mặt của Tô thị nhất thời tái đi, gần như muốn xoay người rời đi.

"Mẹ, chúng ta làm chuyện chính đáng, không sợ người nói, những lời này mẹ coi như gió bên tai, vào lỗ tai bên trái ra lỗ tai bên phải là được, đừng để ở trong lòng." Lý Noãn lập tức kéo Tô thị nói, một chút kính trọng cuối cùng với lão gia tử cũng biến mất.

Đây không phải lần đầu tiên nàng chứng kiến lão gia tử ngang ngược vô lý, chỉ là trước đây, nàng vẫn không để ở trong lòng, tư tưởng ở thời đại này khác với nàng, hơn nữa vẫn cảm thấy lão gia tử đã già rồi, luôn cố gắng bao dung một ít chuyện quá đáng của lão gia tử, coi như đầu bị đập, cuối cùng cũng chấp nhận, coi như xui xẻo vấp ngã đụng đầu.

Nhưng bây giờ, nghe được lão gia tử trắng trợn vũ nhục Tô thị như vậy, lửa giận trong lòng lập tức bốc lên.

Tô thị miễn cưỡng gật đầu một cái, kín đáo đưa vải và bánh trong tay cho Vương thị nói: "Nhị tẩu, những thứ này là hiếu kính cho ông bà, nhị tẩu giúp muội mang vào, muội thấy lão gia tử cũng không muốn thấy mấy mẹ con muội, chỉ là cái gì đã đưa tới, lấy trở về cũng không tốt."

"Được, ta đưa giùm cho các người, chỉ là vợ lão tứ, các ngươi phải đi trong phòng ta ngồi một lát, nếu không ta nhất định không làm." Vương thị vội cười nhận lấy đồ, không khách khí nói yêu cầu.

Tô thị đang muốn đồng ý, Lý Noãn đã cười nói: "Nhị bá mẫu, gia gia và nãi nãi hoàn toàn không mời chúng cháu tới dùng cơm, bá mẫu lừa chúng cháu tới đây, làm hại chúng cháu không có lý do bị mắng một trận, bá mẫu phải giải thích cho rõ ràng rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Nếu như không nói

https://thuviensach.vn

ra, mọi người biết bá mẫu dùng danh nghĩa của gia gia và nãi nãi nói lung tung ở bên ngoài, vậy cũng không tốt lắm."

Vương thị lập tức không phục hét lên: "Ta nói láo? Đây còn không phải là vì cha các ngươi. . . . . ."

Nói được nửa câu, Vương thị chợt giật mình dừng lại, cẩn thận đi liếc mắt nhìn Tây Sương, không lên tiếng.

Lý Nghĩa trợn mắt nhìn Vương thị, nhất thời cũng không biết nên làm thế nào để che lấp, chỉ có thể đưa mắt đám người Tô thị.

"Thì ra là cha cháu nhờ nhị bá mẫu gọi chúng cháu tới." Lý Noãn cười nhìn Vương thị, sau đó chuyển sang có chút kinh ngạc nói với Tô thị: "Mẹ, cha nhờ nhị bá mẫu lừa gạt chúng ta tới đây, có thể là có chuyện gì đó cần nói, nếu không chúng ta đi vào xem thử nhé?"

Vừa nghe đến chữ "lừa gạt", tâm trạng phức tạp của Tô thị nhất thời bình thường lại, lạnh mặt nói: "Không đi, Noãn Nhi, đi, chúng ta trở về!"

"Mẹ nói thế nào thì nghe thế đó, vậy chúng ta trở về, vừa đúng lúc có thể trở về giúp Tương bà bà nấu cơm." Lý Noãn cười gật đầu nói, cố ý kéo dài ra, nói xong thì liếc nhìn phía Tây Sương.

Lý Văn nhìn Lý Noãn, khẽ ho khan hai tiếng, nói với Lý An và Lý Nhạc: "Đi, chúng ta trở về tiếp tục xem sách."

"À, thì ra không phải tới dùng cơm, sớm biết đã không tới, bên ngoài lạnh quá." Lý Nhạc mân mê cái miệng nhỏ nhắn oán trách một câu, trực tiếp xoay người đi ra khỏi cửa sân.

Lý An đi theo phía sau nói: "Nhạc Nhạc ngu ngốc, muội lạnh mà không biết mặc thêm nhiều áo vào? Ngộ nhỡ lạnh bị bệnh, huynh sẽ không chăm sóc muội."

https://thuviensach.vn

"Tam ca hư, Nhạc Nhạc sẽ không ngã bệnh!" Lý Nhạc lập tức nhíu lại cái mũi nhỏ nói: "Tam ca, chúng ta về nhà nướng khoai lang, nóng hổi, rất ngọt ăn thật ngon."

"Chỉ có biết ăn thôi, hôm nay viết không chữ tốt, cũng không cho muội ăn." Lý An chọc tức nói.

"Nhạc Nhạc viết chữ rất khá rồi!" Lý Nhạc lớn tiếng nhấn mạnh nói, cái miệng nhỏ nhắn vểnh lên thật cao.

Nghe hai người cãi nhau, đi ra khỏi nhà cũ, Tô thị, Lý Noãn, Lý An cũng đi theo phía sau ra ngoài, ai đó ở trong Tây Sương rốt cuộc không kềm chế được, mở cửa đưa đầu ra ngoài kêu to: "Liễu Nhi, đừng đi! Liễu Nhi, chúng ta không thể nói chuyện vui vẻ một lần sao?"

Nghe được giọng nói này, bước chân của Tô thị dừng lại, Lý Noãn và Lý Văn nhìn nhau, gọi lại Lý Nhạc và Lý An.

"Ông còn muốn nói gì với ta, chúng ta đã hòa ly rồi." Tô thị đứng ở cửa, không quay đầu lại mà hỏi.

Thấy Tô thị chịu mở miệng rồi, Lý Đức vội mở khung cửa đi ra, Lý Nghĩa thấy vậy, như kỳ tích chạy tới đỡ Lý Đức đi ra ngoài, bộ dạng chân chó như kẻ sai vặt, hơn nữa hình như lần này Lý Đức cũng yên tâm thoải mái đón nhận.

"Liễu Nhi, một lần cuối cùng, nàng phải tin tưởng ta một lần cuối cùng, có được hay không?" Lý Đức đi tới trước mặt Tô thị, chân thành khẩn cầu.

Tô thị khẽ cúi đầu, tránh ánh mắt sáng quắc của Lý Đức, im lặng một lát, nhẹ giọng hỏi: "Ông bảo ta phải tin tưởng ông cái gì, ông nói đi."

Nhận thấy Tô thị tránh né, Lý Đức một lòng níu lấy, tận lực nhẹ giọng nói: "Liễu Nhi, nàng phải tin tưởng ta lần này, ta sẽ không để cho mấy mẹ

https://thuviensach.vn

con các nàng phải chịu uất ức, chúng ta đừng hòa ly, được không?"

Tô thị cắn cắn môi, nghĩ tới đủ loại chuyện, trong lòng ngoài sợ hãi vẫn là sợ hãi, cuối cùng lại không dám tin tưởng, khẽ gật đầu một cái nói: "Thư hòa ly ta đã đưa cho Văn Nhi đi trấn trên đóng dấu rồi, chúng ta cứ như vậy cũng rất tốt, ta đi về trước đây."

Nói xong những lời này, Tô thị cũng không quay đầu lại bước nhanh rời đi, mặc cho Lý Đức kêu thế nào đều không làm bất kỳ phản ứng nào.

Lý Noãn nhẹ giọng thở dài, xoa đầu Lý Nhạc và Lý An, ý bảo hai người đuổi theo Tô thị, cứ như vậy mà đi về, chỉ còn lại Lý Văn vẫn đứng tại chỗ, bất đắc dĩ nhìn Lý Đức nói: "Cha, chúng con đi về trước đây."

Lúc này Lý Đức mới thu hồi ánh mắt lại, có chút khó chịu hỏi Lý Văn nói: "Văn Nhi, có phải con cũng không chịu tin tưởng cha?"

"Cha, sao cha lại dễ dàng buông tha như vậy?" Lý Văn sửng sốt một chút, tiếp theo khẽ mỉm cười nói, "Cha, hòa ly cũng không phải là chuyện gì ghê gớm, nỗ lực, theo đuổi được mẹ về, cưới vào cửa lần nữa không phải là được rồi ư?"

"Đúng vậy, sao cha không nghĩ ra!" Lý Đức bừng tỉnh hiểu ra, nhìn phương hướng Tô thị rời khỏi, nói: "Liễu Nhi, ta nhất định sẽ cố gắng!"

Lý Văn cười cười, cũng không nói thêm cái gì, xoay người trở về nhà.

Đến trong nhà, Tô thị đã nói hơi mệt, một mình ở trong phòng ngây ngô không chịu ra ngoài, đến cơm trưa cũng là Tương thị đưa vào cho bà, sau đó hai nữ nhân ở trong phòng nói chuyện cả một buổi chiều, đến khi cơm chiều, tâm trạng Tô thị mới chuyển tốt, cùng Tương thị vào phòng bếp chuẩn bị thức ăn.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau là mùng hai tháng mười một âm lịch, Lý Noãn và Lý Văn dậy rất sớm, đánh xe bò đi huyện Bảo, chạy thẳng tới Đệ Nhất lâu.

Hai huynh muội đi vào hậu viện Đệ Nhất lâu, đợi ở trong phòng khách hậu viện chốc lát, Trương quản sự đã mang theo hai gã sai vặt tới.

"Lý công tử, để cho các ngươi chờ lâu rồi, thật sự xin lỗi." Trương quản sự vừa tiến đến, đã nở nụ cười chào hỏi Lý Văn, chợt liếc nhìn Lý Noãn ăn mặc như quả phụ, lại thấy bụng nàng hơi gồ lên, hơi sửng sốt một chút, sau đó làm như không có chuyện gì xảy ra cười nói, "Lý phu nhân cũng tới, đã lâu không gặp, tinh thần của Lý phu nhân càng ngày càng tốt nhỉ."

"Trương quản sự nói đùa, ta cũng chỉ đi theo đại ca tới đây mà thôi, các ngươi đàm luận, không cần phải để ý đến ta." Lý Noãn cười nói.

"Vậy mời Lý phu nhân tùy tiện, nếu có gì cần, xin cứ việc phân phó người bên ngoài đi làm." Trương quản sự cười nói, đặt một cái hộp nhỏ ở trên bàn trà giữa hai người, nói với Lý Văn: "Lý công tử, thực đơn hợp tác với ngài bán được cực tốt, đêm qua ta tính toán, năm thực đơn trong một tháng này kiếm được 208 lượng 23 văn, chia lợi nhuận cho Lý công tử là 124 lượng, cộng thêm 980 văn, hôm nay đưa trước 150 lượng, số còn thiếu, sẽ khấu trừ trong tiền lời tháng sau, Lý công tử cảm thấy thế nào?"

Lý Văn mỉm cười gật đầu nói: "Vậy cứ dựa theo lời Trương quản sự nói mà làm, hôm nay ta lại mang theo năm thực đơn tới đây, Trương quản sự có thể xem, những thứ này có thể đưa lên bàn ăn của Đệ Nhất lâu hay không."

Khi đang nói chuyện, Lý Văn lấy từ trong lòng ngực ra năm thực đơn có chữ viết xinh đẹp đưa cho Trương quản sự.

Trương quản sự sửng sốt, nhận lấy từng tờ một xem kỹ, trên mặt lộ ra nụ cười vẻ vui, rất hài lòng gật đầu nói: "Những thức ăn này đừng nói là ở huyện Bảo chúng ta, ở kinh thành, cũng tuyệt đối lên được bàn, Lý công tử, năm phần thực đơn này, vẫn chia lợi nhuận theo như trước đây chứ nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Lý Văn cười nói: "Trương quản sự, giá trị của năm phần thực đơn này ngài biết rõ hơn ta, năm phần thực đơn này, ta hi vọng có thể chia ba bảy."

"Chuyện này. . . . . ." Trên mặt Trương quản sự lộ ra chút vẻ khó xử, nhất thời chưa mở miệng đồng ý.

Lý Noãn ở bên cạnh nhìn thấy, không nhanh không chậm uống một hớp trà, mới cười nói: "Trương quản sự, năm phần thực đơn này cũng không đơn giản là lên được bàn, còn có công hiệu bổ khí dưỡng dạ dày, có thể nói là thức ăn nam nữ già trẻ đều thích, làm ra cũng sắc hương vị câu toàn, hơn nữa tuy nguyên liệu nhiều, nhưng giá tiền nguyên liệu cũng không đắt, chủ yếu là chỗ cách điều chế đáng tiền, thức ăn này mới có thể bán ra được giá tốt."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 76.2

"Lý phu nhân nói không sai, quả thật là như vậy." Trương quản sự gật đầu nói, "Chỉ là chuyện như vậy ta không làm chủ được, không bằng hai vị đợi ở nơi đây một chút, ta sẽ đi hỏi ông chủ?"

Lý Văn cười gật đầu nói: "Có thể, chúng ta cũng không gấp gáp sẽ đợi ở đây nhưng mặc kệ Trương quản sự có đi hỏi hay không, vừa đúng lúc ta và nhị muội muốn đi gặp một người ở Đệ Nhất lâu, một lát nữa nếu Trương quản sự tới đây không thấy chúng ta, thì hãy đợi ở cửa gian phòng chữ Nhất của Đệ Nhất lâu các ông ."

"Gian phòng chữ Nhất?" Trương quản sự sửng sốt, mới vội nói, "Thì ra Lý công tử và Lý phu nhân chính là người ông chủ đợi, chuyện thực đơn lần này, không bằng hai vị thương lượng với ông chủ của ta, như thế nào?"

Huynh muội hai đều sửng sốt, liếc mắt nhìn nhau, Lý Noãn hỏi: "Trương quản sự, ông có biết ông chủ các ông tìm hai huynh muội ta có chuyện gì không?"

"Chuyện của ông chủ thì làm sao biết được, chẳng lẽ hai vị không biết ông chủ tìm các ngươi có chuyện gì?" Trương quản sự có chút kinh ngạc, tiếp theo lại nói, "Nhưng mà tính khí của ông chủ ta rất tốt, chỉ là rất ít tới bên này, bình thường đều ở phủ thành, lần này có lẽ là bởi vì chuyện thực đơn, đặc biệt sang đây xem."

"Nếu đã như vậy thì Trương quản sự, chúng ta cùng đi gặp ông chủ các ngươi, vừa đúng lúc nói chuyện thực đơn lần này luôn." Lý Noãn cười nói,

https://thuviensach.vn

đỡ cái bụng hơi nhô lên nói: "Nếu như nói chuyện vui vẻ, nói không chừng sau này vẫn còn có thể hợp tác ở những phương diện khác."

Trương quản sự nghe vậy gật đầu cười, đứng dậy nói với hai người: "Vậy được, mời hai vị đi phía trước."

Sau đó ở dưới sự hướng dẫn của Trương quản sự, hai huynh muội từ hậu viện Đệ Nhất lâu, trực tiếp đi đến gian phòng chữ Nhất ở lầu ba.

Đứng ở bên ngoài gian phòng chữ Thiên, Trương quản sự gõ cửa nói: "Ông chủ, người ngài mời đã tới."

"Ừ, để cho bọn họ vào đi, ngươi đi phân phó phòng bếp, chuẩn bị cho nơi này một bàn rượu và thức ăn." Bên trong truyền ra một giọng nam dễ nghe, không mặn không nhạt nói.

Nghe được giọng nói này, vẻ mặt Lý Noãn khẽ động, cảm giác dường như đã nghe qua ở đâu đó, nhất thời cũng không nhớ ra được.

"Vâng." Trương quản sự đáp một tiếng, đẩy cửa ra, cười nói với hai huynh muội Lý Noãn kèm theo đó là dùng tay làm dấu mời, "Hai vị, mời vào trong."

"Trương quản sự khách khí." Lý Văn cười đáp một câu, Lý Noãn cũng mỉm cười gật đầu, sau đó hai huynh muội cùng nhau vào phòng.

Mới vừa đi vào, Lý Noãn đã nhìn thấy một bóng lưng rất quen thuộc, tóc đen, một thân trường bào màu đen, bên hông thắt một thắt lưng gấm màu xanh đậm, đang chắp tay đứng ở phía trước cửa sổ nhìn phong cảnh phía ngoài.

Lý Noãn nhất thời nhớ tới người biến thái đã gặp vào hai ngày trước đó, không khỏi kinh ngạc lên tiếng nói: "Lại là ngươi!"

https://thuviensach.vn

Lý Văn run lên, trong lòng kinh ngạc khi biết Lý Noãn biết ông chủ của Đệ Nhất lâu, nghiêng đầu lại thấy vẻ mặt Lý Noãn có chút cổ quái, cũng không có lên tiếng.

Người bên cửa sổ nghe tiếng xoay người lại, nhưng mà trên mặt lại không có mặt nạ, lộ ra gương mặt khéo léo nho nhã, khẽ cười hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ không thể là ta? Lý cô nương, chúng ta lại gặp mặt, tín vật của ta, cô nương mang tới không?"

Nhìn gương mặt nho nhã nở nụ cười kia, Lý Noãn buồn bực, lấy từ trong lòng ngực ra miếng ngọc bội lấy được ở hắc trang ngày đó, ném trả cho nam tử mặc áo choàng dài, nói: "Ngươi nói ngươi sẽ đến lấy nó về, cho nên ta vẫn mang theo bên mình, mặc dù rất không muốn nói, nhưng vẫn muốn nói với ngươi tiếng cám ơn."

"Chúng ta là giao dịch công bằng, Lý cô nương không cần nói cám ơn với ta, à quên, lần trước quên nói cho Lý cô nương biết, tại hạ là Long Tố Ngọc, là ông chủ của Đệ Nhất lâu." Long Tố Ngọc nhẹ giọng cười nói, ngược lại nhìn về phía Lý Văn nói: "Vị này là Lý công tử ư, hạnh ngộ, hạnh ngộ."

Lý Văn đã biết đại khái thân phận của Long Tố Ngọc, cũng cười thi lễ một cái, nói: "Long công tử, chuyện lần trước còn phải cảm ơn công tử ra tay tương trợ."

"Lý công tử không cần khách khí, ta đã nói rồi, chúng ta chỉ giao dịch công bằng, Lý cô nương, cô nương nói có đúng không?" Long Tố Ngọc khẽ cười nhìn về phía Lý Noãn nói.

Khóe miệng Lý Noãn giật giật, nghiêm trọng hoài nghi ánh mắt Long Tố Ngọc có vấn đề, nếu như nói lần trước là bởi vì ánh sáng quá mờ, làm Long Tố Ngọc không thấy nàng có thai, chải kiểu tóc quả phụ, như vậy

https://thuviensach.vn

hiện tại thì sao, cũng đã thấy rõ ràng như thế rồi, nhưng hắn vẫn gọi nàng một tiếng cô nương, đây là đạo lí gì?

"Lý cô nương không nói lời nào, đó chính là chấp nhận." Thấy Lý Noãn không đáp, Long Tố Ngọc mỉm cười nói một câu, tao nhã nói: "Hai vị đừng đứng như thế, chúng ta ngồi xuống nói chuyện."

"Long công tử cũng ngồi." Lý Văn cười mời lại một câu, sau đó hai huynh muội cũng không từ chối, ngồi xuống.

"Long công tử, công tử tìm ta tới cửa là có chuyện gì?" Mới vừa ngồi xuống, Lý Noãn đã hỏi trực tiếp, "Lần trước công tử giúp ta, nếu có gì cần giúp một tay, cứ việc nói."

Tuy rằng là bởi vì chuyện "địa ngục nhân gian", Lý Noãn không có ấn tượng tốt với Long Tố Ngọc, nhưng xưa nay nàng ân oán rõ ràng, trong lòng cũng rất rõ ràng, nếu như lần trước Long Tố Ngọc cố ý gây khó khăn không chịu buông tha, bọn họ có thể an toàn rời khỏi hắc trang hay không là một vấn đề.

"Lần này tại hạ có hai chuyện, chủ yếu là hỏi một câu Lý cô nương đã lập gia đình hay chưa, nếu như chưa, tại hạ tới cửa cầu hôn có được không?" Long Tố Ngọc khẽ cười nhìn về phía Lý Noãn hỏi.

Lý Văn không khỏi kinh ngạc nhìn Long Tố Ngọc, tiếp theo mím môi không nói, chuyện này liên quan đến cuộc sống của Lý Noãn, hắn không cũng thể chen miệng vào.

Đây xem như là cầu hôn sao? Lý Noãn hoàn toàn không nghĩ tới Long Tố Ngọc sẽ nói ra những lời như vậy, theo bản năng trong đầu không khỏi nhảy ra suy nghĩ này, khẽ ngẩn người, hai mắt nhìn gò má dễ nhìn của Long Tố Ngọc, không cẩn thận liền đụng phải đôi mắt mang theo nụ cười nhàn nhạt, trong lòng không khỏi rung động mấy phần.

https://thuviensach.vn

Chỉ là rung động này chỉ trong nháy mắt, rất nhanh nàng đã bình tĩnh lại, chỉ chỉ tóc mình nói: "Long công tử, ta là quả phụ, hơn nữa còn đang mang thai."

Long Tố Ngọc khẽ cười nói: "Cũng không sao, chỉ cần Lý cô nương nguyện ý, coi như đã gả làm vợ, tại hạ cũng có thể chờ Lý cô nương hòa ly sau đó mới cưới, hơn nữa chồng của Lý cô nương đã qua đời, tái giá cũng là chuyện hợp tình hợp lý, về phần đứa bé của Lý cô nương, tại hạ cũng có thể coi nó như con ruột."

Nghe thấy câu nói sau cùng, trong lòng Lý Noãn không khỏi chấn động, có chút do dự .

Tuy người trước mắt này có chút biến thái, thế nhưng gương mặt vẫn rất dễ nhìn, lại có hắc trang, tửu lâu, có thể thấy được tài lực không tệ, ngược lại có tư cách làm cha của con nàng, nếu như hắn thật sự có thể đối xử con nàng như con ruột, gả cho hắn có lẽ cũng là lựa chọn không tồi, ít nhất có thể cho hài tử một gia đình hoàn chỉnh.

Chỉ là lấy một “quả phụ” mang thai như nàng , người nhà của hắn sẽ đồng ý sao, sẽ không cho rằng nàng là “giày rách” chứ? Quan trọng nhất là, bọn họ chỉ mới gặp mặt lần thứ hai, đã gấp gáp nói đến chuyện thành thân, trong đó nhất định là có nguyên nhân.

Nghĩ đến đây, Lý Noãn liền cười hỏi: "Long công tử, chân trời chỗ nào không có cỏ thơm, chúng ta chỉ mới gặp mặt hai lần, đột nhiên công tử nói muốn thành thân với ta, phải có lý do chứ? Lại nói tới chuyện thành thân, đều là lệnh của cha mẹ lời của mối mai, Long công tử không sợ sau khi cưới ta về, sẽ khiến cho cha mẹ bất mãn?"

Đối với những vấn đề Lý Noãn nói, Long Tố Ngọc không có chút nào ngoài ý muốn, khẽ cười nhìn về phía nàng nói: "Lý cô nương, tại hạ một thân một mình cũng không có trưởng bối, cho nên cô nương không cần

https://thuviensach.vn

phải lo lắng sau khi gả cho ta gặp phải trưởng bối gây khó dễ. Về phần vì sao tại hạ phải cưới Lý cô nương, nguyên nhân cũng rất đơn giản, sẽ phải nhìn Lý cô nương có tin hay không, bởi vì tại hạ đã từng đưa ra lời thề —— người nữ nhân nào có thể bình an đi ra khỏi địa ngục nhân gian, thì đó chính là lương phối của cả đời Long Tố Ngọc ta, Lý cô nương có tin hay không?"

Là như vầy ư? Lý Noãn khẽ động lông mày, tiếp đó khẽ nhíu lên nói: "Long công tử, như ngươi vậy có phải quá qua loa hay không?"

"Có qua loa hay không trong lòng tại hạ hiểu rõ, tại hạ chỉ hỏi một câu, Lý cô nương, cô nương có bằng lòng gả cho tại hạ hay không?" Giọng nói Long Tô Ngọc vẫn rất dễ nghe, nhẹ nhàng thản nhiên hỏi, cứ như vậy mà không cẩn thận đánh vào trái tim Lý Noãn, làm nàng mất hồn trong giây lát.

Lý Noãn chần chờ, cuối cùng quyết định, đang muốn trả lời, thì nghe được bên ngoài truyền đến một giọng nói trong trẻo: "Lý tiểu phu nhân có ở bên trong không, chủ tử nhà ta mời ngài qua gặp mặt."

Nghe giọng nói rất quen thuộc, Lý Noãn không khỏi nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa nói: "Bên ngoài là tiểu sư phụ Tịnh Tâm?"

"Tiểu phu nhân, là Tịnh Tâm quấy rầy các ngài nói chuyện ư?" Bên ngoài, sắc mặt Tịnh Tâm trở nên hồng, chắp tay trước ngực, vừa cố gắng bình tĩnh nói xong, vừa ở trong lòng nói thầm thần Phật chớ trách, a di đà Phật, hắn không cố ý muốn giả bộ ngu, ai bảo người nọ bên trong thật sự như chủ tử nói, cầu hôn với Lý tiểu phu nhân, hắn cũng chỉ có thể cắt ngang như vậy.

Ánh mắt Long Tố Ngọc lóe sáng, nhìn Lý Noãn, trên mặt cũng không bởi vì bị cắt ngang mà hiện lên vẻ buồn bực, vẫn bình tĩnh nho nhã.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn không nghĩ tới Tịnh Tâm thành thật sẽ cố ý cắt ngang cuộc nói chuyện của bọn họ, nghĩ tới có lẽ là Tịnh Liên tìm nàng có chuyện gì đó, đúng lúc nàng cũng có chuyện phải hỏi Tịnh Liên, nên cười nói vọng ra bên ngoài: "Không cần gấp gáp, tiểu sư phụ Tịnh Tâm, làm phiền tiểu sư phụ chờ ở bên ngoài một chút, ta lập tức đi theo tiểu sư phụ."

"Tiểu phu nhân, chủ tử đang ở Mai viên cách đây không xa, chỉ mời một mình ngài, chỉ chờ trong chốc lát là được ạ." Tịnh Tâm giải thích.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Thưởng Mai (1)

"Ta biết rồi." Lý Noãn cười đáp một tiếng, quay lại nói với Long Tố Ngọc đang ngồi ở đối diện trong phòng: "Long công tử, ta xin lỗi vì không thể tiếp chuyện tiếp được."

Long Tố Ngọc khẽ cười nói: "Lý cô nương không cần đa lễ, mặc dù không thể nói chuyện tiếp nhưng không sao, vừa đúng lúc cần cẩn thận nói chuyện khác với lệnh huynh, đợi Lý cô nương trở lại, chúng ta cùng nhau dùng cơm trưa."

"Được, vậy ta đi sớm trở lại sớm, nếu quá muộn, cũng không cần chờ ta, các ngươi ăn trước." Lý Noãn cười đáp ứng, ngay sau đó đứng dậy nói với Lý Văn: "Đại ca, chuyện thực đơn, huynh thương lượng với Long công tử, muội sẽ lập tức trở lại."

"Ừ, đi đi." Lý Văn gật đầu cười, ân cần nói: "Bên ngoài có chút lạnh, chú ý thân thể, ngàn vạn lần đừng để lạnh."

"Đại ca yên tâm, muội mặc rất dày, sẽ không lạnh." Lý Noãn cười, lập tức xoay người ra khỏi nhã gian, cùng rời khỏi Đệ Nhất lâu, đi đến Mai viên với Tịnh Tâm.

Trên đường đi, bầu trời đã rơi tuyết, Lý Noãn suy nghĩ một chút, mua ba chiếc ô ở tiệm tạp hóa bên cạnh, một đưa cho Tịnh Tâm, một cho mình, còn có một chuẩn bị đưa cho Tịnh Liên.

https://thuviensach.vn

Mùa này là thời tiết tốt để hoa mai nở rộ, hoa mai ở Mai viên lại có người đặc biệt chăm sóc, nở rộ phải đặc biệt sum suê, giữa một màu trắng điểm chút vàng chút đỏ của hoa, xinh đẹp trắng trong thuần khiết, giống như từng đóa hoa thần tiên rơi xuống phàm trần, đứng vững ở trong trời băng đất tuyết này.

Chỗ sâu trong Mai viên, có một hồ nước thiên nhiên, hôm nay đã đóng thành lớp băng thật dày, bông tuyết rơi vào phía trên, cũng không làm mất hình ảnh xinh đẹp.

Trên hồ có vài chiếc thuyền nhỏ bị đông cứng, bên hồ có vài đình đài khéo léo tinh xảo, dùng để ngắm cảnh, mặc dù là thời tiết lạnh lẽo, hôm nay còn rơi tuyết, nhưng vẫn có người du ngoạn ở phía trước, nhưng đều nhỏ giọng cười nói, không ai đánh vỡ hình ảnh yên tĩnh xinh đẹp này.

Trong một lương đình, một mình Tịnh Liên mặc tăng bào màu trắng, tóc dài đen tùy ý xõa ở phía sau, thanh thản yên tĩnh ngồi ở bên cạnh bàn đá.

Hắn lẳng lặng nhìn bông tuyết đầy trời bay xuống kết băng ở trên hồ, đôi con ngươi giống như bao la vạn trượng, rồi lại như giếng cổ bình thường không mang theo chút gợn sóng nào, không đau khổ không vui, gió lạnh làm vài sợi tóc của hắn khẽ tung bay, lại thổi qua đôi mắt bình tĩnh không gợn sóng kia, hắn như vậy, lại giống như đóa hoa Tuyết Liên ngạo nghễ nở rộ ở trên đỉnh Tuyết Sơn, rồi lại cô đơn không nơi nương tựa.

Cũng không phải lần đầu tiên Lý Noãn thấy Tịnh Liên, mặc dù mỗi lần đều kinh ngạc, nhưng không như hôm nay, không khỏi chấn động trái tim nàng.

Phương Bắc có một giai nhân, dung nhan tuyệt thế đứng riêng một cõi, một cái nhìn làm nghiêng thành, một cái ngoái đầu lại làm nghiêng ngả một quốc gia!

https://thuviensach.vn

"Kính mời một mình tiểu phu nhân đi qua, Tịnh Tâm ở chỗ này chờ tiểu phu nhân và chủ tử." Tịnh Tâm bình tĩnh nói, tay trái che ô, đưa tới trước người, vái chào Lý Noãn.

Nghe thấy giọng nói của Tịnh Tâm, Lý Noãn mới lấy lại tinh thần, trong lòng cảm thấy buồn bực vì mới vừa rồi mình mất hồn, thầm nghĩ có lẽ là dưới thời tiết tuyết rơi này quá lãng mạn, mùi hoa mai quá kiều diễm, mới làm nàng động lòng với một tiểu hòa thượng.

"Ừ, đa tạ tiểu sư phụ Tịnh Tâm dẫn đường." Lý Noãn cười nói cám ơn với Tịnh Tâm, rồi che ô lên, đạp trên lớp tuyết mỏng đi tới lương đình.

Đi tới bên trong lương đình, Lý Noãn khẽ phủi bông tuyết trên xuống, thu ô lại, lúc này mới đi tới ngồi xuống đối diện Tịnh Liên, cười nói: "Tịnh Liên đại sư, chuyện lần trước ở miếu Bạch Đà, thật sự cám ơn đại sư."

"Cứu người là việc Tịnh Liên nên làm, tiểu phu nhân không cần phải nói cám ơn." Tịnh Liên bình tĩnh nhìn Lý Noãn, chắp tay trước ngực, nhẹ giọng nói.

Giọng nói của hắn vẫn trước sau như một, ẩn chứa một lực lượng thánh khiết làm cho người ta yên tĩnh, có thể làm cho lo lắng và xúc động trong lòng người lắng xuống.

"Vậy thì tốt, từ nay về sau ta sẽ không nói đến hai chữ cám ơn này nữa, chẳng qua ta từng nói, ta sẽ nhớ ân tình của Tịnh Liên đại sư, ngày khác nếu đại sư có cần chuyện cần nhờ, cứ việc nói ra." Lý Noãn cười nói, ngược lại hỏi, "Đúng rồi Tịnh Liên đại sư, tiểu sư phụ Tịnh Tâm nói đại sư tìm ta có việc, không biết là có chuyện gì?"

"Tịnh Liên không có chuyện gì khác, chính là nhắc nhở tiểu phu nhân một câu, thân phận Long công tử đặc biệt, mà số mệnh của tiểu phu nhân khác biệt với người thường, nếu hai vị kết thân, nhất định sẽ ảnh hưởng tới quyền thống trị của thiên hạ, rất không ổn. Hành động lần này liên quan

https://thuviensach.vn

đến con dân trong thiên hạ, hi vọng tiểu phu nhân chớ nên bất chấp cả thiên hạ để làm chuyện xấu." Tịnh Liên bình tĩnh nói.

Nụ cười trên mặt Lý Noãn cứng đờ, tiếp đó có chút buồn bực nói: "Tịnh Liên đại sư, hình như đây là chuyện riêng của ta."

Vẻ mặt Tịnh Liên không thay đổi, vẫn là giọng điệu tâm bình khí hòa không mang theo nửa điểm khói lửa nhân gian, nói: "Từng hành động cử chỉ của tiểu phu nhân, đều liên quan đến Đại Chu thậm chí còn là tính mạng của con dân trong thiên hạ, Tịnh Liên không thể không trông nom, xin tiểu phu nhân có thể hiểu."

Nàng có lực ảnh hưởng thế nào, chính nàng lại không biết ư? Lý Noãn không còn gì để nói, chút tâm trạng tốt bị vấn đề này hủy diệt không còn một mống, một lát sau mới khôi phục lại, nói ngay vào điểm chính: "Tịnh Liên đại sư, vậy đại sư dứt khoát nói với ta, ta có thể gả cho ai? Hoặc là cha đứa bé là ai? Đại sư hãy từ bi, cũng nên hiểu tâm trạng của một người làm mẹ nhỉ? Ta có thể không cần những danh dự kia, cũng có thể không cần nam nhân, nhưng ta phải cho đứa bé ta một hoàn cảnh sống tốt, còn có một gia đình hoàn chỉnh."

"Duyên phận của tiểu phu nhân chưa tới, ngày nào đó tiểu phu nhân gặp được người nọ, sẽ hiểu tất cả." Tịnh Liên bình tĩnh nhìn Lý Noãn, không nhanh không chậm nói.

"Đại sư đừng nói với ta, người kia năm năm sau mới xuất hiện, xin lỗi nhé, mặc kệ người nọ có phải cha ruột của đứa bé hay không, ta chỉ có thể nói cho đại sư một câu, ta chờ được, đứa bé của ta không chờ được!" Lý Noãn có chút không nhịn được nói.

Không để nàng gả cho Long Tố Ngọc, lại không nói cho nàng biết nên gả cho ai, thật sự xem thường nàng hả?

https://thuviensach.vn

"Nếu như tiểu phu nhân nhất định không chịu nghe Tịnh Liên khuyên bảo, vậy Tịnh Liên cũng không thể làm gì khác hơn là dùng những phương thức khác ngăn cản tiểu phu nhân đưa ra quyết định này, chuyện quan trọng, Tịnh Liên Không thể bỏ mặc, xin phiền tiểu phu nhân tha lỗi." Đối mặt với lửa giận của Lý Noãn, Tịnh Liên đến mí mắt cũng không nháy một cái, bình tĩnh nói.

"Ngươi....." Lý Noãn nhất thời nghẹn ở ngực, lên không nổi, cũng xuống không được, một lát sau mới nói hai chữ: "Vô sỉ!"

Tịnh Liên chắp tay trước ngực, khẽ nhắm hai mắt lại, vẻ mặt yên tĩnh không mang chút khói lửa nhân gian nào, bình tĩnh nói: "Ta không xuống địa ngục vậy thì ai xuống Địa ngục, nếu trách mắng Tịnh Liên có thể làm cho tiểu phu nhân thoải mái, vậy tiểu phu nhân cứ mắng, Tịnh Liên nghe."

Thấy Tịnh Liên bày ra dáng vẻ không sợ hãi, Lý Noãn không khỏi sửng sốt, bình tĩnh nói: "Tịnh Liên đại sư, ta tới tìm đại sư cũng có chuyện muốn hỏi."

"Tiểu phu nhân muốn biết vì sao thế tử Vân vương phải hãm hại phu nhân?" Tịnh Liên khẽ mở hai mắt ra, trong mắt vẫn mang theo yên tĩnh rõ ràng không đổi, cánh môi hắn không nhanh không chậm khép mở, mặc dù là đang hỏi, nhưng mà bình tĩnh trần thuật lại.

"Vấn đề này quấy nhiễu ta rất lâu, hi vọng Tịnh Liên đại sư có thể giải thích cho ta biết." Lý Noãn gật đầu nói.

"Chuyện này, đương nhiên Tịnh Liên sẽ không dấu diếm tiểu phu nhân." Tịnh Liên khẽ gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh nói: "Nửa năm trước thế tử Vân vương phụng mệnh hoàng thượng rời khỏi kinh thành, bị người hãm hại trốn đến đây, thân trúng kịch độc, chỉ có thể qua đêm với ba nữ nhân vẫn còn xử nữ, mới có thể chuyển hóa độc vào trong người ba nữ nhân kia, lúc

https://thuviensach.vn

đó tiểu phu nhân cũng ở trong ba người kia, nhưng được một người cứu, bảo vệ được tính mạng."

"Tịnh Liên đại sư, chuyện đại sư nói là xảy ra trước hay sau chuyện ta được người cứu đi?" Lý Noãn nghe ra một chút đầu mối, cau mày cắt đứt lời Tịnh Liên, nói: "Nếu như mà lúc đó ta vẫn trong sạch, vậy đứa bé là xảy ra chuyện gì? Có liên quan gì đến chuyện thế tử Vân vương giết ta?"

"Lúc ấy ý thức của thế tử Vân vương không rõ, cũng không biết tiểu phu nhân còn trong sạch hay không, cho rằng đứa bé trong bụng tiểu phu nhân chính là con của hắn, vì vậy mới gây khó dễ với tiểu phu nhân." Tịnh Liên bình tĩnh giải thích, vẫn là bộ dạng sóng nước chẳng sao.

Lý Noãn nhíu mày nói: "Tịnh Liên đại sư, hình như đại sư không nói cho ta biết đứa bé tới bằng cách nào?"

Tịnh Liên bình tĩnh nhìn Lý Noãn, mới lên tiếng: "Để cho tiện Thế tử Vân vương, thả chút Mê Hồn Hương ở chỗ gian phòng của tiểu phu nhân, nếu không giải độc, cũng là phải chết không thể nghi ngờ, người cứu tiểu phu nhân rời đi cũng trúng loại độc này."

Khóe miệng Lý Noãn giật giật, đột nhiên cảm giác có loại bị máu cháu xối đầu, thì ra đứa bé của nàng là tới như vậy, đây cũng quá đặc biệt máu chó rồi!

Im lặng một lát, Lý Noãn lập tức bình phục tâm tình, tỉnh táo phân tích nói: "Người cứu ta có lẽ cũng không phải người tốt lành gì, càng không có lòng tốt, Thế tử Vân vương giải độc, lại đột nhiên thiếu mất một người, nếu như không phải có người chọn thêm cho hắn một người, hắn có thể đã chết, hơn nữa còn là chết ở trên người nữ nhân, cái chết như vậy, chắc chắn đến danh tiết cũng khó mà bảo vệ."

Tịnh Liên bình tĩnh nhìn Lý Noãn, không nói gì tiếp, đối với chút chuyện này, hắn không làm đánh giá nào, từ đầu chí cuối, hắn vẫn ở trong

https://thuviensach.vn

trạng thái trung lập.

Lý Noãn dừng một chút, nhìn Tịnh Liên, mới cười đứng lên nói: "Tịnh Liên đại sư vòng tới vòng lui, nhưng cũng không nói cho ta biết người cứu ta là ai, đã như vậy, vậy ta cũng không nói nhảm nữa, bây giờ sắc trời cũng không còn sớm, đại ca ta vẫn chờ ta ăn cơm, xin cáo từ, a đúng rồi, chiếc ô này là mua cho đại sư, hi vọng Tịnh Liên đại sư chớ ghét bỏ."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Thưởng Mai (2)

Khi đang nói chuyện, nàng lấy chiếc ô để ở một bên đặt ở trên bàn đá, sau đó che ô rời đi, lại nghe Tịnh Liên hỏi: "Tiểu phu nhân, có nguyện ý đi một chuyến trong Mai viên này không?"diễ ̣n ̣ đàn ̣ lê ̣ qu ̣ý ̣ đôn

"Tịnh Liên đại sư muốn thưởng mai?" Lý Noãn quay đầu lại nhìn về phía Tịnh Liên, có chút kinh ngạc hỏi.

Theo ý nàng, Tịnh Liên là loại hòa thượng cứng nhắc cả ngày vùi đầu tụng kinh, sẽ không vì hấp dẫn của bên ngoài, không ngờ hắn còn thích thưởng mai, đây cũng là có chút ngoài dự liệu của nàng rồi.

"Nguyện dâng cuộc sống này cho Phật, tu hành đến làm bạn với rượu hoa mai." Tịnh Liên khẽ nói, ánh mắt nhìn về phía cả vườn hoa mai nở rộ, chợt lộ ra nụ cười như có như không.

Trong thế giới một màu trắng, gió lạnh khẽ thổi bay sợi tóc đen của hắn, cũng trong nháy mắt đáy mắt hắn đang nở nụ cười, chợt giống như gió xuân quất qua mặt, gần như muốn hòa tan vào bông tuyết bay đầy trời, giống như cả mùa đông đều tăng thêm chút ấm áp, Lý Noãn nhìn mà sững sờ ngay tại chỗ.

Trong lòng nàng, Tịnh Liên như một người chết, không có tình cảm, không có sức sống, vậy mà lúc này đây, nàng lại đột nhiên cảm thấy hắn sống lại.

https://thuviensach.vn

Tịnh Liên bình tĩnh đi tới trước mặt Lý Noãn, chợt vươn tay, giúp nàng phủi xuống bông tuyết trên tóc nàng, mang theo hơi thở nhang đèn nhàn nhạt.

Trong lúc giật mình Lý Noãn lấy lại tinh thần, tròng mắt sáng ngời lóe lên, theo bản năng lui ra một bước, quay đầu mở ô nói: "Không phải Tịnh Liên đại sư muốn thưởng mai ư, vậy thì đi thôi, vừa đúng lúc ta cũng muốn xem hoa mai, sau này nói không chừng có thể dùng đến."

Khi đang nói chuyện, Lý Noãn đã che ô chầm chậm đi ra khỏi lương đình, gió lạnh thổi qua, nàng run lên, trong lòng cũng bình tĩnh lại.

"Ừ." Tịnh Liên tùy ý thu tay lại, tròng mắt vẫn yên tĩnh sóng nước chẳng sao, cất bước lẳng lặng đi theo bên cạnh Lý Noãn đang che ô, cũng không mở cái ô trong tay ra.

Lý Noãn quay đầu lại thấy vậy, không khỏi cau mày nói: "Tịnh Liên đại sư, tuyết đang rơi."

Tịnh Liên bình tĩnh gật đầu một cái, cũng không làm động tác mở ô, Lý Noãn thầm nói một câu quái nhân trong lòng, cũng không nói cái gì nữa, trực tiếp đi vào trong rừng mai.

Đi tới chỗ sâu trong rừng mai, Lý Noãn bị một mảnh đỏ hấp dẫn ánh mắt, nàng vui vẻ đi tới nhìn kỹ, lại kéo một nhánh tới trước mũi ngửi, ngay sau đó nhẹ buông tay ra, không nhịn được quay đầu lại cười nói với Tịnh Liên: "Nơi này còn có mai đỏ ư, đây chính là vật khó gặp, Tịnh Liên đại sư, đại sư biết chủ nhân của vườn hoa mai này nhỉ, ta muốn gặp hắn một lần."

"Mai viên này là Thánh thượng ban cho Tịnh Liên thanh tu, nếu tiểu phu nhân thích, cũng có thể thường xuyên tới đây ngắm, Tịnh Liên sẽ thông báo xuống." Trong con ngươi Tịnh Liên dâng lên nụ cười thản nhiên, nhẹ giọng giải thích.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn một lòng nhào vào phía trên mai đỏ, cũng không chú ý tới vẻ mặt Tịnh Liên thay đổi, vừa nghe hắn nói như vậy, nhất thời lộ ra nụ cười thương nghiệp hóa, nói: "Tịnh Liên đại sư, không bằng chúng ta tới làm một cuộc buôn bán, dù sao những hoa mai này nở đầu xuân, rồi cũng sẽ tàn đến lúc đó rất khó nhìn, vừa không quản lý được, nếu như vậy, đại sư cũng nên bán tất cả mai đỏ này cho ta, ta sẽ phát huy giá trị cao nhất của chúng nó, như thế nào?"

Hết cách rồi, nàng chính là một thương nhân, cho dù đang thưởng thức cảnh đẹp, cũng sẽ không từ bỏ bản chất thương nhân của nàng.

"Tịnh Liên lấy bạc cũng vô dụng, nếu tiểu phu nhân cần, những mai đỏ này, đều tặng cho tiểu phu nhân, cứ hái thoải mái." Tịnh Liên nhỏ nhẹ nói, ánh mắt đã sớm quay lại vẻ bình tĩnh.

Lý Noãn nghe vậy, cũng trịnh trọng lắc đầu nói: "Không được, tại sao ta có thể chiếm tiện nghi của đại sư được? Hơn nữa, ai nói đại sư cầm bạc cũng vô dụng, không phải trái tim của đại sư đều hướng về con dân trong thiên hạ ư, ta là thương nhân, bạc trong tay thương nhân đều kiếm được từ trong tay dân chúng, đại sư có thể lấy bạc này đi tiếp tế dân chúng nghèo khổ, như vậy cũng coi như chuyển tiền từ nhà giàu cho người nghèo rồi, không cần khiến thiên hạ cùng giàu có, ít nhất có thể đủ cho nhiều người có thể ăn đủ no, mặc đủ ấm. Nếu không thì như vậy nhé, những mai đỏ này là đồ hiếm có, chẳng qua bạc trong tay ta cũng không nhiều, tạm thời quyết định năm lượng một cân, ngày sau lại căn cứ tình huống mà tăng giá, đại sư thấy thế nào?"diễ ̣n ̣ đàn ̣ lê ̣ qụý ̣ đôn

"Vậy thì theo như tiểu phu nhân nói, tiểu phu nhân lấy đi một cân mai đỏ, thì tặng cho dân chúng nghèo khổ ở góc Tây Bắc huyện Bảo gạo hoặc quần áo, nội dung cụ thể, tiểu phu nhân tự mình định đoạt là được." Tịnh Liên khẽ vuốt cằm, bình tĩnh nói.

https://thuviensach.vn

Lý Noãn cười gật đầu nói: "Vậy thì tốt, chúng ta quyết định như vậy, nửa tháng nữa, ta sẽ tới hái mai đỏ, vừa đúng lúc khi đó nhà ta cũng có chỗ có thể cất hoa mai, sẽ không để cho chúng thối nát."

"Tiểu phu nhân nếu muốn lấy hoa mai này, Tịnh Liên còn có một yêu cầu." Tịnh Liên bình tĩnh, không nhanh không chậm nói.

"Có yêu cầu gì, Tịnh Liên đại sư cứ mở miệng, chỉ cần ở trong phạm vi năng lực của ta, nhất định sẽ không từ chối." Lý Noãn cười nói, cuối cùng cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao Mai viên này là Hoàng đế ban cho Tịnh Liên, nàng muốn hái những hoa mai này, dựa vào bạc sợ là không thể.

"Xin phiền trước khi tiểu phu nhân hái mai vào hằng năm, vì Mai viên làm một bài thơ, dùng để tế hồn hoa cả vườn mai này." Tịnh Liên bình tĩnh nói nhỏ, vẻ mặt không buồn không vui, mang theo thương xót nhàn nhạt.

Lý Noãn có chút ngoài ý muốn ngẩn người, chợt suy nghĩ đến Tịnh Liên là một hòa thượng, cũng hiểu được, gật đầu cười, một tay che ô, một tay tùy ý kéo qua một nhành mai, không khách khí đọc bài thơ đã được học của danh nhân: "Vạn mộc đống dục chiết, cô căn noãn độc hồi. Tiền thôn thâm tuyết lý, tạc dạ nhất chi khai. Phong đệ u hương xuất, cầm khuy tố diễm lai. Minh niên như ứng luật, tiên phát ánh xuân thai." (Đây là bài thơ Tảo mai của Tề Kỷ)

Tiếng nói vừa ngừng, nàng mới thả nhánh mai nhìn về phía Tịnh Liên, cười hỏi: "Tịnh Liên đại sư, bài thơ năm nay, có vượt qua kiểm tra không?""Tiểu phu nhân chính là một kỳ nữ tài năng vẹn toàn, Tịnh Liên bội phục." Tịnh Liên nhẹ giọng nói, tùy ý lại bình tĩnh đưa tay làm dấu mời đi vào chỗ sâu trong rừng mai: "Phía trước không xa có một căn phòng, có giấy bút mực, tiểu phu nhân tới đó lưu lại bài thơ, đợi ta đọc kinh phần hóa cho rừng mai, năm nay tiểu phu nhân sẽ hái được mai."

https://thuviensach.vn

"Vậy được, chúng ta đi thôi." Lý Noãn gật đầu cười, che ô, dưới bầu trời tuyết cùng sóng vai với Tịnh Liên đi sâu vào trong rừng mai, đi một lát, nàng lại cảm thấy không ổn, theo bản năng đến gần Tịnh Liên một chút, chuyển ô lên trên Tịnh Liên, Tịnh Liên rất tự nhiên nhận lấy ô, sau đó hai người cùng che chung một cái ô, không nhanh không chậm đi xuyên qua rừng mai, tạo thêm cho rừng mai này một phong tình khác.

Ước chừng đi trong thời gian một ly trà, hai người đã đến một gian nhà bố trí thanh nhã trong rừng mai, bên trong nhà có lò sưởi than, Lý Noãn mới vừa đi vào, ngửi thấy mùi hương nến nhàn nhạt ở bên trong dòng hơi thở ấm áp, không khỏi hít sâu một hơi, ánh mắt khẽ quét quanh, nhìn rõ bố trí trong nhà, sau đó đi tới bên bàn ngồi xuống.

Tịnh Liên thu cái ô đi vào, tùy ý đóng cửa phòng lại, xoay người lại thấy Lý Noãn đã ngồi vào bên bàn, đang cầm một quyển sách lật ra xem, thì để ô xuống, lẳng lặng đi tới mài mực cho nàng, cũng không lên tiếng quấy rầy nàng xem sách.

.....

Chú thích bài thơ Tảo mai của Tề Kỷ

Tảo mai

Vạn mộc đống dục chiết,

Cô căn noãn độc hồi.

Tiền thôn thâm tuyết lý,

Tạc dạ nhất chi khai.

Phong đệ u hương xuất,

Cầm khuy tố diễm lai.

https://thuviensach.vn

Minh niên như ưng luật,

Tiên phát Vọng Xuân đài.

Dịch nghĩa

Hàng vạn cây lạnh cóng gần như sắp gãy gục

Chỉ riêng ở một gốc, hơi ấm đã quay về

Thôn trước chìm trong tuyết âm u

Đêm qua một vài cành hoa nở

Gió truyền đi hương thơm kín đáo

Chim đã nhìn trộm thấy vẻ đẹp trắng trong trở lại

Sang năm cứ theo luật tạo hóa

Mà nở trước ở Vọng Xuân đài

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Khách Không Mời Mà Đến (1)

Qua một lát, Lý Noãn giật mình hoàn hồn lại từ trong quyển sách, thấy Tịnh Liên mài mực ở bên cạnh, hơi kinh ngạc, cũng để sách xuống, trải giấy Tuyên Thành ra, chấp bút viết bài thơ vừa nãy, hạ bút cười nói: "Tịnh Liên đại sư, bài thơ tán thưởng hoa mai năm nay, hi vọng sang năm mai đỏ vẫn còn đẹp như vậy, ta đi về trước, qua mấy ngày nữa sẽ tới hái hoa mai."

Trong lúc Lý Noãn nói chuyện, đã đứng lên.

"Tất nhiên Tịnh Liên sẽ để thợ chăm sóc vườn hoa tỉ mỉ, lúc này sang năm sẽ không phụ sự nhờ vả của tiểu phu nhân, Mai viên phức tạp, Tịnh Liên đưa tiểu phu nhân rời đi." Tịnh Liên chắp tay trước ngực, hơi lui ra một bước nói.

"Vậy thì phiền toái Tịnh Liên đại sư." Lý Noãn gật đầu cười, đi tới lấy cái ô của mình, rồi đẩy cửa ra.

Bầu trời bên ngoài vẫn có tuyết rơi, gió lạnh thổi qua, Lý Noãn rùng mình, che ô ra khỏi gian phòng, Tịnh Liên đi theo bên cạnh nàng, nhận lấy cái ô trong tay nàng, dẫn nàng theo một đường nhỏ khác ra khỏi rừng mai, ra khỏi Mai viên.

Dọc theo đường đi, Lý Noãn và Tịnh Liên thương lượng công việc hái hoa mai, cũng không cảm thấy đoạn đường này dài bao nhiêu, đợi đến khi rời khỏi Mai viên, nhìn sắc trời, mới giật mình thì ra đã xế chiều rồi, gấp gáp chạy tới Đệ Nhất lâu, Trương quản sự chờ lâu ở đại sảnh thấy nàng, thì cười mang nàng đi phòng khách hậu viện.

https://thuviensach.vn

Trong phòng khách, Lý Văn thấy Lý Noãn tiến vào, thở phào nhẹ nhõm, có chút lo lắng hỏi: "Nhị muội, sao đi lâu như vậy?"

"Ở Mai viên thấy được đồ hiếm có, rồi nói chuyện với Tịnh Liên đại sư một cuộc buôn bán, không cẩn thận quên luôn thời gian." Lý Noãn có chút áy náy giải thích, ánh mắt quét một vòng ở trong phòng khách rồi mới hỏi, "Đúng rồi đại ca, Long công tử đâu?"

"Long công tử có chuyện đã rời đi, hắn bảo huynh đưa cái này cho muội." Lý Văn có chút bất đắc dĩ cười, lấy từ trong tay áo ra một cái hộp dài mảnh dài nửa mét đưa cho Lý Noãn nói: "Nhị muội, đừng trách đại ca quá dài dòng, nếu như muội không muốn đồng ý Long công tử, thì phải nói cho cho sớm, những thứ đồ này....."

"Đại ca, ý của huynh muội hiểu, những chuyện này, tự muội có chừng mực." Lý Noãn cười nhận lấy cái hộp, mở ra nhìn, nhìn lướt qua bên trong thấy trâm phượng được làm tinh xảo, đóng hộp lại rồi nói: "Tuy lúc vừa bắt đầu có chút đồng ý, chẳng qua sau đó muội cẩn thận suy nghĩ lại, cũng không chuẩn bị đồng ý, vật này, muội sẽ tìm thời gian thích hợp trả lại cho hắn."

Tuy Long Tố Ngọc có chút tài lực, dung mạo cũng rất khá, nhưng trong lòng cũng không nhất định nho nhã như mặt ngoài, một điểm này, từ "địa ngục nhân gian" cũng có thể thấy được một hai, Lý Noãn cảm thấy đã nhìn vô số người, luyện được một đôi mắt nhìn rõ mọi chuyện, nhưng lại nhìn không thấu người này, càng sẽ không bởi vì nhất thời xúc động mà quyết định.

"Ừ, nhị muội hiểu là được rồi." Lý Văn cười gật đầu một cái nói, "Bây giờ sắc trời đã chiều, chúng ta đi cáo từ một tiếng với Trương quản sự, sau đó trở về."

https://thuviensach.vn

"Đại ca không cần gấp như thế, muội còn muốn đi xem vật liệu gỗ và kính lưu ly, xem phòng dưới đất dùng những vật gì, trước tiên muội hỏi giá tiền, lần sau cũng mang đủ bạc tới đây mua." Lý Noãn cười lắc lắc đầu, ngược lại lại hỏi, "Đại ca, chuyện thực đơn thế nào rồi?"

Kính lưu ly, cũng chính là kính thủy tinh người hiện đại dùng, chỉ là ở niên đại này sản lượng thủy tinh cực thấp, cho nên giá trị kính lưu ly xa xỉ, bình thường chỉ người phú quý mới dùng.

"Long công tử xem thực đơn của chúng ta, lại nói một ít chuyện có liên quan công việc, bảo Trương quản sự tới viết khế ước, sau này chúng ta cung cấp thực đơn cho Đệ Nhất lâu, cũng chia lợi nhuận ba bảy." Lý Văn mỉm cười nói xong, lấy khế ước ra đưa cho Lý Noãn.

Lý Noãn nhận lấy khế ước xem, lập tức gật đầu cười nói: "Nếu Long công tử sảng khoái như vậy, sau khi trở về, muội sẽ viết thực đơn cho Đệ Nhất lâu nhiều hơn."

Nàng cẩn thận suy nghĩ, chuyện mở tửu lâu, vẫn nên giao cho người khác làm, nàng thích hợp làm sự nghiệp dưỡng sinh hơn, ngày nào đó nàng gây dựng sự nghiệp dưỡng sinh lớn mạnh, có lẽ cũng không còn tâm tư đi kinh doanh tửu lâu, chẳng giúp đỡ Đệ Nhất lâu này, lấy lợi nhuận là được rồi.

Lý Văn gật đầu mỉm cười nói: "Nhị muội quyết định là được."

Sau đó Lý Noãn nhắc đến chuyện hái mai đỏ với Lý Văn, lại đưa ra chuyện muốn mời thợ lắp đặt thiết bị cho phòng ngầm dưới đất, cố gắng trước tết có thể cất giữ được tuyết, cũng hái mai đỏ xuống để vào phòng dưới đất.

Hai huynh muội nói xong, cùng đi ra phòng khách, cáo từ một tiếng với Trương quản sự, vội vàng cho xe bò chạy tới những tiệp tạp hóa lớn trong huyện Bảo, cẩn thận hỏi thăm giá tiền tổng số lượng kính lưu ly, sau lại đi

https://thuviensach.vn

mấy cửa hàng vật liệu gỗ, dự định số lượng vật liệu cần dùng, lúc này mới ra khỏi thành về nhà.

Về đến nhà đã là đêm khuya, ba đứa bé Lý Nhạc đã ngủ, Tô thị và Tương thị còn ở trước nhà chờ hai người, thấy bọn họ trở lại, lập tức đi đến phòng bếp hâm nóng thức ăn để cho hai người ăn, mọi người nói chuyện vài câu, rồi đi rửa mặt rửa chân về phòng của mình ngủ.

Lý Noãn vừa mới ngồi vào trên kháng, đã nghe được Lý Nhạc thần bí nói: "Nhị tỷ, nói cho tỷ biết, hôm nay cha tới tìm mẹ."

"Nhạc Nhạc, cũng quá nửa đêm rồi, muội còn chưa ngủ?" Lý Noãn khẽ nhíu mày, vừa hỏi, vừa cởi quần áo rúc vào trong chăn.

"Cơm tối ăn nhiều, không ngủ được." Lý Nhạc lật người, nói với Lý Noãn: "Nhị tỷ, hôm nay cha đến tìm mẹ, còn tặng mẹ một chiếc trâm nữa, nói chuyện rất dễ nghe, nếu không phải ông ấy mang diện mạo của cha, đi bộ còn khập khễnh, muội cũng nghĩ có người giả dạng làm cha đấy!"Lý Noãn vừa nghe, thì bật cười nói: "Nhạc Nhạc, không phải trước đó tỷ đã nói rồi sao, trước kia cha bị bệnh, cho nên mới đưa đồ chúng ta ra bên ngoài, hiện tại cha hết bệnh, đương nhiên là muốn lấy đồ về lại, hơn nữa mẹ vẫn còn đang nổi nóng, nếu cha không lấy chút đồ dỗ mẹ, mẹ sẽ không cho ông ấy vào cửa."

"A....." Lý Nhạc kinh ngạc che cái miệng nhỏ nhắn, sau đó khẩn trương chắc nịch nói, "Sau này tuyệt đối Nhạc Nhạc sẽ không chọc cho mẹ tức giận!"

Lý Noãn cười nói: "Đó là dĩ nhiên, chúng ta ai cũng không thể chọc cho mẹ tức giận, nhanh ngủ thôi, cũng quá nửa đêm rồi, nếu không ngủ, sáng sớm ngày mai sẽ không dậy nổi đâu."

"A, nhị tỷ, Nhạc Nhạc muốn đi nhà xí." Lý Nhạc ở trong chăn giật giật, ngồi dậy nói.

https://thuviensach.vn

"Vậy nhanh mặc áo ấm vào, đừng để lạnh." Lý Noãn đứng dậy đưa áo khoác để ở một bên cho Lý Nhạc nói: "Trời tối chú ý một chút, đừng để ngã."

"Vâng." Lý Nhạc khéo léo gật đầu đáp lời, mặc áo khoác lên người, sau đó xuống giường ra khỏi gian phòng.

Qua một lúc lâu, Lý Nhạc còn chưa trở lại, trong lòng Lý Noãn có chút lo lắng, lập tức đứng dậy mặc áo ấm, mới đi ra khỏi gian phòng, đã nhìn thấy một bóng người lén lút nhảy từ trên tường ra ngoài, chưa kịp quát bảo dừng lại, đã nghe được Nhạc Nhạc phát ra tiếng kêu đau ở hậu viện, nhất thời cũng không đoái hoài tới người trèo tường kia, bước nhanh chạy về phía hậu viện.

Đi vào hậu viện, đã nhìn thấy Lý Nhạc mới đứng dậy từ trên mặt đất, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, đi tới lôi kéo Lý Nhạc nhìn lên nhìn xuống đánh giá một phen nói: "Nhạc Nhạc, sao không cẩn thận như vậy, té đau không?"

Lý Nhạc khéo léo lắc đầu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói: "Nhị tỷ, muội không sao, chỉ là vừa rồi đi từ nhà xí ra ngoài, thấy một bóng người màu đen vào Thư Hương viện nhà chúng ta, muội liền vào xem, kết quả cái gì cũng không thấy."

"Vào Thư Hương viện nhà chúng ta ư?" Lý Noãn khẽ nhíu mày, nhẹ giọng lặp lại, chợt dừng lại, nhẹ giọng nói với Lý Nhạc: "Có lẽ là muội nhìn nhầm rồi Nhạc Nhạc, muội trở về phòng ngủ đi, trời đang rất lạnh, đừng để bị lạnh, nhị tỷ đi nhà xí, lập tức trở lại, không cần chờ tỷ."

"Vâng." Lý Nhạc gật đầu đáp lời, đối với lời nói của Lý Noãn rất tin không nghi ngờ gì, kéo chặt áo khoác trở lại phòng.

Thấy Lý Nhạc rời đi, lúc này Lý Noãn mới xoay người, trực tiếp đi tới Thư Hương viện.

https://thuviensach.vn

Vào thư phòng thắp đèn lên kiểm tra xung quanh, rất nhanh Lý Noãn thấy ở trên bàn để một phong thư rất dày, phía ngoài phong thư có chữ gì đó, con ngươi sáng ngời của nàng lộ ra chút nghi ngờ, để đèn xuống lấy xấp giấy bên trong ra xem, phát hiện trong đó liệt kê ra bảy tám phu tử có danh vọng ở huyện Bảo, cũng kèm theo sở thích, tính khí vân vân của mỗi vị phu tử, thậm chí ngay cả thành viên trong gia đình cũng có.

Sau khi xem xong tất cả, Lý Noãn nhíu mày, mơ hồ có chút im lặng.

Nét chữ này, cùng với phong thư để trong phòng nàng rõ ràng là cùng một người viết, không phải Long Tố Ngọc thì là ai?

Làm Lý Noãn buồn bực không thôi, Long Tố Ngọc này nhìn như một người thông minh, chẳng lẽ không nhìn ra tâm tư của nàng? Biết rõ nàng sẽ cự tuyệt, vẫn còn ở nơi này không có chuyện gì mà ân cần, thật sự làm cho nàng có loại cảm giác không rét mà run.

Còn nữa, mặc kệ nhìn từ góc độ nào, coi như nhà nàng cần phu tử, cũng không tới phiên Long Tố Ngọc hắn tới quan tâm nhỉ?

Quan trọng nhất là, còn không biết Long Tố Ngọc này dùng phương pháp gì hỏi thăm được tình huống trong nhà nàng, hơn phân nửa là thủ đoạn không tốt đẹp gì, chẳng lẽ nhà nàng cất giấu bảo tàng gì, sao có người nhìn chằm chằm vào nhà nàng không buông tha?

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Noãn bỏ xấp giấy vào phong thư, cẩn thận cất đi, chuẩn bị tìm thời gian nghiên cứu kỹ hơn, nếu người ta đã đưa tới, không xem mới lạ, chỉ là nàng suy nghĩ nên dùng biện pháp nào loại bỏ tai họa ngầm mới được, nếu chút chuyện này cũng làm không được, sau này cách điều chế bí ẩn của dưỡng sinh đường càng khó bảo toàn.

Cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, Lý Noãn mới tắt đèn đứng dậy rời khỏi Thư Hương viện.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, bầu trời hạ bão tuyết, mặc dù như thế, đám thợ vẫn tới thật sớm, ăn cơm xong đã bắt đầu làm việc, không chậm trễ, Tô thị và Tương thị thu dọn xong, an vị ở trên kháng trong phòng trước may một ít đồ, Lý Nhạc, Lý An và Chu Nguyên đi ngay Thư Hương viện.

"Nhị muội, đây là khế ước ngày hôm qua ký hợp tác với Đệ Nhất lâu, cộng với một trăm năm mươi lượng Đệ Nhất lâu chia." Trở lại trong phòng, Lý Văn để tổng thu hoạch ngày hôm qua lên bàn.

"Vâng." Lý Noãn gật đầu cười, thu khế ước và ngân phiếu vào, viết một khoản vào trên sổ công, lúc này mới hỏi, "Đại ca, chúng ta có lư hương không? Trong phòng muội có chút khó chịu, muội muốn xông một chút hương liệu."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Khách Không Mời Mà Đến (2)

Lý Văn suy nghĩ, khẽ lắc đầu: "Vật này trong nhà không có, ngược lại trong nhà La đại thẩm có, bằng không huynh đi mượn giúp muội một cái nhé?"

"Vậy làm phiền đại ca, muội sẽ chuẩn bị hương liệu." Lý Noãn cười, xoay người lấy tất cả các túi đựng dược liệu để ở trên bàn, trong tròng mắt sáng ngời thật nhanh xẹt qua một tia giảo hoạt.

Lý Văn cười đáp một tiếng, quay người ra khỏi gian phòng, bước nhanh đi tới nhà La đại thẩm trong thôn.

Lý Noãn mở một số túi dược liệu trên bàn, tìm bát sứ, nhìn sáu bảy loại dược liệu được để chung một chỗ, bỏ vào trong cối đá giã nát.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, Lý Văn đã cầm lư hương vào phòng, khẽ cười nói: "Nhị muội, La đại thẩm đưa cái lư hương to này cho huynh, nói nếu huynh trả lại cho đại thẩm, thì xem như người xa lạ, huynh nghĩ có lẽ sau này muội vẫn sẽ dùng, nên nhận luôn."

Lý Noãn cười nhận lấy lư hương, vừa đổ hương liệu đã được giã nát vào vừa nói: "La đại thẩm muốn cám ơn muội lần trước đưa cho bà ấy rượu thuốc, chỉ là lư hương này, muội thật sự muốn dùng lâu dài, nhận lấy cũng tốt, hơn nữa, quan hệ giữa mẹ và La đại thẩm cũng không tệ lắm, chúng ta làm tiểu bối, nhận quà của trưởng bối cũng chẳng có gì không đúng."

https://thuviensach.vn

Lý Văn cũng cười gật đầu, lại phát hiện bên trong bã hương liệu Lý Noãn đổ ra có mấy loại dược liệu không tốt cho thai nhi, lúc này nhắc nhở: "Nhị muội, có phải muội phối dược liệu sai rồi không, chuyện này....."

Lý Noãn nghe tiếng, lập tức cười cắt đứt lời Lý Văn nói: "Đại ca, hương liệu này là dùng để xông trong phòng, cũng không phải xông muội, một lát nữa muội sẽ rời khỏi đây, sau nửa canh giờ muội sẽ mở cửa sổ thông gió là được, sẽ không có ảnh hưởng gì, huynh cứ thoải mái đi. Hơn nữa, kiến thức dược liệu của huynh là muội dạy, những chuyện huynh biết, chẳng lẽ muội lại không biết ư?"

Lý Văn khẽ nhíu mày, cũng không nói thêm gì nữa, chờ Lý Noãn thu dọn dược liệu trên bàn xong, đốt hương liệu, hai người đóng cửa rời khỏi phòng.

Đứng ở bên ngoài cửa phòng, Lý Văn nhìn bốn phía, mới nhẹ giọng hỏi: "Nhị muội, rốt cuộc muội đã cho hương liệu gì trong phòng vậy?"

"Đó là hương liệu an thần, chỉ là một lần hút vào quá nhiều sẽ hôn mê thậm chí sinh ra ảo giác mãnh liệt, mới vừa rồi muội thả vào trong lư hương gấp mười lần." Lý Noãn cũng không thừa nước đục thả câu, cười giải thích, "Muội hoài nghi trong phòng muội không quá sạch sẽ, một lát nữa muội bắt đầu làm cách điều chế thuốc, nếu quả như thật sự có gì, cách điều chế rất dễ bị tiết lộ ra ngoài, không có tức là muội suy nghĩ nhiều, nhưng mặc kệ như thế nào, ngừa ngộ nhỡ vẫn cần thiết."

Lý Văn liếc mắt nhìn trong phòng, cười nói: "Vậy thì chờ nửa canh giờ, chúng ta đi Thư Hương viện nhìn ba đứa bé kia luyện chữ, vừa đúng lúc rút ngắn thời gian này đưa ra đề thi cho bọn nó luôn."

"Ừm, nếu viết rất không tệ, sau này sẽ để cho bọn nó dùng bút mực luyện chữ." Lý Noãn gật đầu đáp lời, hai huynh muội sóng vai đi tới hậu viện.

https://thuviensach.vn

Chẳng được bao lâu, cửa phòng Lý Noãn đã bị một người đẩy ra, một thanh niên đen gầy gò như khỉ thò đầu ra liếc nhìn xung quanh, phát hiện trong sân không có một bóng người, lập tức gấp gáp chui ra, chạy trốn ra khỏi sân, vừa chạy vừa hít sâu, bộ dạng kia thật quái dị.

Chỉ là hắn mới vừa kéo cửa sân ra, thấy hai gương mặt mỉm cười, không khỏi trợn tròn mắt.

Lý Noãn nhìn lên nhìn xuống đánh giá nam tử kia, không nhanh không chậm cười nói: "Sao ngươi gấp gáp như vậy, thật ra thì..... Thật ra thì trong lư hương không bỏ gì cả, nếu không tin ngươi có thể trở về xem?"

Thanh niên đen gầy sửng sốt, chợt bi phẫn trừng mắt liếc Lý Noãn, co cẳng chạy về bên trái.

Vậy mà mới vừa chạy hai bước, hắn đã bị thứ gì vấp phải, bịch một tiếng ngã ở trong tuyết dày nửa mét, ngay sau đó sống lưng tê rần, cả người cũng mất hơi sức, hắn nhất thời hoảng hốt, khẩn trương nói: "Các ngươi, các ngươi muốn làm gì?"

Lý Noãn khẽ cười một tiếng, thản nhiên nói: "Không nói rõ ràng đã muốn chạy? Ngươi cho rằng nhà ta là chợ bán thức ăn, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?"

Thanh niên kia đảo con ngươi, biện hộ: "Nói rõ ràng cái gì, ta… ta chỉ đi nhầm chỗ!"

Lý Noãn nghe vậy cũng không gấp gáp, cười hỏi Lý Văn bên cạnh: "Làm thế nào đây đại ca, hắn không nói thật cho chúng ta biết."

Lý Văn trầm ngâm chốc lát, cười nói: "Nếu hắn không nói thật, vậy ta cũng không thể giữ lại người sống, để tránh tiết lộ ra bí mật gì, ai biết hắn đã nhìn thấy gì, nghe được những gì của chúng ta, nhị muội nghĩ sao?"

https://thuviensach.vn

"A, đúng vậy!" Lý Noãn chợt hiểu than một tiếng, rất tán đồng gật đầu nói, "Đại ca nói rất có lý, vừa đúng lúc mèo nhà chúng ta thích ăn nội tạng, một bộ nội tạng này cũng đủ cho nó ăn vài ngày rồi."Thanh niên nghe thấy lời này, có gan đến mức nào, cũng bị sợ đến thiếu chút nữa hồn bay lên trời, cuống quít quát: "Hai vị đại gia, giết người là phải ngồi tù đấy! Hơn nữa ta nói cho các ngươi biết, ta... ta là người làm trong Tề gia hộ gia đình buôn bán vải lớn nhất trong huyện đấy, các ngươi dám đụng đến một cọng tóc của ta, nhất định đại thiếu phu nhân sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

Cũng không phải thanh niên kia gan nhỏ, mà ở bối cảnh thời đại này đều như vậy —— dân quê không biết giết người phải gặp quan ngồi tù là tình huống bình thường, hơn nữa coi như giết người, chỉ cần không bị phát hiện, hơn phân nửa cũng sẽ không có người đến quản.

"Thì ra là đại thiếu phu nhân Tề gia bảo ngươi tới đây." Lý Noãn chậm rãi nói, nhìn Lý Văn, mới tiếp tục nói, "Ngươi trở về nói cho đại thiếu phu nhân nhà các ngươi biết, bí truyền của nhà chúng ta đã ký khế ước với ông chủ của Đệ Nhất lâu rồi, không thể cho người khác, hơn nữa chuyện như vậy ngươi cũng đã nghe thấy rồi, nếu như chúng ta dấu đưa bí truyền này cho người khác sau lưng ông chủ Đệ Nhất lâu, ông chủ Đệ Nhất lâu tìm tới cửa, nhà chúng ta giao phó không nổi."

Vừa nghe thấy lời ấy, thanh niên kia cũng bất chấp bại lộ thân phận, vội nhận lời nói: "Được, được, hai vị tha mạng, ta nhất định sẽ chuyển lời!"

Lý Văn cười nói: "Vị tiểu ca này, không phải chúng ta không muốn nhận ý tốt của thiếu phu nhân, như vậy đi, nếu như đại thiếu phu nhân cảm thấy nàng có thể đối phó được ông chủ Đệ Nhất lâu, chúng ta cũng có thể ngồi chung một chỗ thương lượng, xem ba nhà chúng ta cùng trao đổi mua bán bí phương được hay không."

"Được, được! Lời nói của hai vị ta sẽ truyền lại cho đại thiếu phu nhân không sót một chữ, hai vị, bây giờ có thể để cho ta rời đi chưa?" Thanh

https://thuviensach.vn

niên đen gầy không dám chậm trễ, vội đáp ứng sẽ nghe theo, đáp lại hắn cũng chỉ có tiếng gió.

Sau một lát sau, thanh niên vẫn không nghe có người trả lời, không khỏi thử thăm dò ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện ra vốn thân thể đã chết lặng không biết từ lúc nào đã có thể động đậy, hắn lập tức đứng dậy, chỉ sợ hai huynh muội Lý Noãn đổi ý, cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi thôn Lý gia, chạy theo phương hướng đi huyện Bảo ra xa hơn hai dặm mới chạy chậm lại.

"Nhị muội, sao muội biết trong phòng có người?" Vào trong phòng, Lý Văn lập tức lên tiếng hỏi.

"Khi lấy sổ sách muội thấy có vạt áo, chắc là khi chúng ta dùng bữa sáng đã lẻn vào." Lý Noãn vừa mở gói thuốc ra, chuẩn bị chính thức bắt đầu luyện chế cách điều chế thuốc, vừa không nhanh không chậm nói: "Sợ là mấy vị phu nhân ở huyện Bảo không kịp đợi, lúc này mới phái người tới dò thăm, có lẽ còn thuận tiện thông qua chúng ta tìm ra cách điều chế bí phương, mặc kệ người nọ có thấy hay không, tối nay cũng phải dời tất cả sổ sách và những đồ này đi."

Lý Văn gật đầu, thấy từ đầu đến cuối Lý Noãn cũng không có chút ngoài ý muốn, cũng đã biết Lý Noãn đã sớm ngờ tới sẽ có chuyện này, không khỏi có chút bất đắc dĩ cười nói: "Nhị muội, Tề gia buôn bán lớn nhất ở huyện Bảo huynh cũng đã nghe qua, muội chắc chắn Long công tử kia có năng lực chèn ép được bọn họ?"

"Không rõ ràng lắm, chỉ là chèn ép hay không chèn ép, phải thử qua mới biết, tóm lại tạm thời chúng ta không thể cứng đối cứng với những người này." Lý Noãn nói thật, ngược lại hỏi tới tình huống Lý Đức: "Đúng rồi đại ca, bên phía cha thế nào rồi?"

https://thuviensach.vn

Nhắc tới Lý Đức, Lý Văn không nhịn được cười ra tiếng, nói: "Nhị muội, muội còn không biết sao, sau khi cha trở về giống như thay đổi rồi, cũng không biết dùng phương pháp gì, giữ chặt được đại bá nhị bá, hai ngày nay giống như đang bận muốn làm chuyện gì lớn để kiếm tiền, vẻ vang cưới mẹ vào nhà lần nữa."

"Làm chuyện lớn như vậy ư?" Lý Noãn sửng sốt một chút, tiếp theo dặn dò Lý Văn: "Đại ca, hình như cha không biết làm buôn bán mà? Huynh phải trông kỹ cha, coi chừng cha bị lừa."

Lý Văn cười lắc đầu nói: "Nhị muội, lần này muội nghĩ sai rồi, cha không làm buôn bán."

"Không mở cửa buôn bán, thì sao có thể kiếm tiền được?" Lý Noãn thật sự chỉ có thể nghĩ tới chuyện này, ở trong suy nghĩ của nàng, kiếm tiền ngoài trừ buôn bán cũng chỉ có buôn bán, chẳng lẽ còn có việc khác?

Lý Văn nhìn bộ dạng hoài nghi của nàng, không khỏi cười nói: "Ông ấy được người dẫn dắt, chuẩn bị tìm đất hoang ở chỗ cao đào một hầm lớn trữ tuyết, đợi đến khi tuyết tan, đó chính là một hồ nước lớn, khi trời mưa cũng có thể trữ nước, người trong thôn chỉ cần đưa năm lượng, thì ông ấy sẽ đào kênh mương dẫn tới trong ruộng nhà người đó, sau này người nọ cũng chỉ cần ở bên cạnh ao nước cho nước vào trong mương là có thể tưới nước cho hoa mầu, sau này hàng năm đưa thêm hai lượng là được rồi."

"Hoá ra là như vậy." Lý Noãn chợt hiểu phản ứng lại, cười gật đầu nói, "Cha cũng là một người thông minh, mặc dù kiếm được ít tiền, chỉ là mức thu vào này ổn định, còn tạo phúc cho người trong thôn."

"Một năm thu được hai ba trăm lượng bạc, nhị muội, đây cũng không phải là thu ít được." Lý Văn cười nói.

Lý Noãn dừng lại động tác chọn lựa dược liệu chế biến, kinh ngạc ngẩng đầu lên nói: "Trong thôn tổng cộng cũng chừng trăm hộ gia đình, coi

https://thuviensach.vn

như mọi người đều mua, cũng không có nhiều như vậy chứ?"

Nhìn vẻ mặt Lý Noãn kinh ngạc, Lý Văn không khỏi buồn cười nói: "Cha mang theo đại bá nhị bá, tìm thêm hai trợ thủ giúp sức, không chỉ đào đường ở thôn Lý gia chúng ta, mấy thôn lân cận cũng đều phải đào, đất cũng đã chọn xong, hai ngày nữa sẽ tìm mối lái Trịnh giúp một tay mua, tránh sau này bởi vì vấn đề đất đai mà gặp phải phiền toái không cần thiết."

Lý Noãn nghe xong những lời này, cũng cười theo, gật đầu nói: "Cha rất có tầm nhìn xa, xem ra vì cưới mẹ lần nữa, ông cũng hao phí không ít tâm tư."

Khi đang nói chuyện, Lý Noãn đã cẩn thận pha trộn phân lượng các loại nhược liệu, nàng lấy ra mấy loại trong đó bỏ vào cối đá nói: "Đại ca, huynh giúp muội giã nát những dược liệu này, muội đi ra ngoài lấy ít đồ, cách điều chế thuốc này có chút phiền phức, muội phải đi chuẩn bị trước."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Kết Thúc (1)

Lý Văn cười đáp một tiếng, cũng không hỏi nhiều, nhận lấy cối đá cầm chày gỗ lên bắt đầu giã thuốc.

Sau khi Lý Noãn đứng dậy ra khỏi phòng, trực tiếp đi phòng bếp, chỉ chốc lát sau đã lấy một chậu nhỏ sạch sẽ ra ngoài múc tuyết, sau đó trở lại phòng bếp bắt đầu nặn đủ loại quả cầu tuyết lớn nhỏ, nặn được một quả, để lại vào trong tuyết, ước chừng nặn bốn mươi năm mươi viên, mới để ở bên ngoài cửa bếp để phòng tan ra..

Trở lại trong phòng, Lý Văn đã giã thuốc xong, Lý Noãn xử lý thêm chút hai đống dược liệu đã giã xong, biến thành bốn bọc nhỏ, cùng đi phòng bếp với Lý Văn.

Quá trình nấu chín cũng như trước đây, đều căn cứ vào đặc tính khác biệt của dược liệu mà định ra, chỉ là khi nấu chín một bọc, trong lúc bình nước thuốc đang sôi Lý Noãn bỏ vào một quả cầu tuyết rồi mới bỏ thêm hai bọc thuốc, cách mỗi nửa phút, thì sẽ bỏ thêm một quả cầu tuyết, phòng ngừa nước quá nóng làm hỏng dược tính.

Cả quá trình nấu chín, cũng bởi vì từng bọc dược liệu khác biệt nhau, Lý Noãn gần như không nghỉ ngơi, tinh thần vẫn ở trạng thái tập trung, cố gắng đạt tới hiệu quả như có sự trợ giúp của công nghệ cao ở hiện đại, cũng cố gắng điều chế thuốc một cách hoàn mỹ nhất, chính bởi vì suy nghĩ này, đợi đến khi nước thuốc thành công nấu chín, Lý Noãn cũng mệt mỏi đến ngất ngư.

https://thuviensach.vn

Khi đặt ấm sắc thuốc lên bàn, Lý Noãn liền nói: "Đại ca, chuyện còn lại giao cho huynh, muội trở về phòng nằm một lát."

"Đi đi, đến cơm trưa sẽ gọi muội, đã nói để cho huynh làm rồi không chịu, muội cứ tự làm, bây giờ biết mệt mỏi rồi?" Lý Văn có chút trách cứ nói, nhìn thấy sắc mặt Lý Noãn có chút chột dạ, giữa hai lông mày không khỏi lộ ra mấy phần yêu thương, đưa tay xoa tóc Lý Noãn, giọng nói càng thêm dịu dàng, "Lần sau những chuyện này đều giao cho huynh làm là được rồi, muội mang thai còn chưa khỏe, không thể phí công, cũng không tốt cho đứa nhỏ trong bụng, đã sắp làm mẹ rồi mà vẫn không thể làm cho người ta bớt lo."

"Yên tâm đi đại ca, muội cũng không phải đứa bé, còn không biết chăm sóc cho mình sao?" Lý Noãn nở nụ cười, đưa tay xoa tay Lý Văn, nói: "Đại ca, huynh có phát hiện hay không, huynh càng lúc càng giống lão thái bà, cẩn thận dài dòng như vậy nữa, sau này không lấy được vợ."

Hai người đang nói chuyện, Tô thị và Tương thị đã đi tới phòng bếp, nghe được lời nói của Lý Noãn, Tô thị liền cười mắng: "Nha đầu con đấy, càng ngày càng không biết lớn nhỏ, nào có ai nói đại ca như vậy."

Lý Noãn nghe tiếng, vì không để cho Tô thị và Tương thị lo lắng, vội lên tinh thần, thu hồi suy yếu trên mặt, thức thời gật đầu nhận sai: "Vâng vâng vâng, mẹ, con biết rõ con sai rồi, đúng rồi mẹ, buổi trưa hôm nay ăn gì?"

Tô thị cười nói: "Mẹ đang muốn nói chuyện này đấy, đang mùa đông, cũng sắp lạnh cóng rồi, đám thợ làm kia cũng làm việc lao lực, mẹ thấy bọn họ cũng rất dụng tâm, nghĩ tới đúng lúc chúng ta còn chút thịt dê, mẹ và Tương bà bà thương lượng có nên hầm cách thủy chút thịt dê củ cải nóng cho mọi người ăn ấm ruột hay không, các con thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Rất tốt, rất tốt, mẹ, những chuyện này mẹ và Tương bà bà quyết định là được, chỉ cần là mẹ và Tương bà bà làm, chúng con đều thích ăn." Giọng điệu Lý Noãn hơi có vẻ nũng nịu, đứng dậy nói, "Mẹ, Tương bà bà, ngày hôm qua con còn chưa tính toán rõ ràng sổ sách, con trở về phòng đây ạ."

"Nha đầu nhà con ấy, luôn bận rộn như thế." Tô thị cười mắng một câu, lập tức xoay người bắt đầu chuẩn bị thức ăn.

"Đúng vậy, nha đầu nhà khác cũng không thể so sánh được với Noãn Nhi nha đầu nhà ta." Tương thị cười nói, lưu loát lấy chậu chuẩn bị nhào bột mì.

Lý Noãn cũng không cãi lại gì, nghe vậy cười cười, vội chạy ra khỏi phòng bếp trở về phòng nghỉ, đợi đến khi ăn cơm trưa, thì nghe được Dương Tam báo một tin chính xác, nói là còn mười ngày nữa phòng dưới đất có thể làm xong, có thể bắt đầu chuẩn bị trang hoàng.

Sau một đoạn thời gian, từng nhà cũng bắt đầu chuẩn bị cho năm mới, mặc kệ là nhà cũ hay thôn trưởng Vương Đông, đều đang trong giai đoạn yên tĩnh, tất nhiên người một nhà Lý Noãn cũng không ngoại lệ..

Người một nhà thu dọn trong nhà sạch sẽ, lại thừa dịp thời gian họp chợ, sắm đầy đủ đồ tết, đi trên trấn xé vải, may cho mỗi người trong nhà bộ đồ mới, vớ giày mới, hơn nữa Tô thị còn đặc biệt vì Lý Đức chuẩn bị một bộ trang phục mới, dĩ nhiên, tại sao Tô thị chịu vì Lý Đức chuẩn bị bộ đồ mới giày mới, trong này tất nhiên là có chút nguyên do.

Kể từ sau khi Lý Đức tỉnh táo lại, gần như mỗi ngày đều nói vợ Lý Nghĩa tặng đồ cho Tô thị, xinh đẹp đa dạng, bông tai, đồ trang sức, hoặc một ít hộp son phấn nữ nhân thích, cuối cùng cũng làm cho Tô thị nở nụ cười lần nữa, đây đối với cuộc sống luôn yên ổn bình lặng trong suốt ba mấy năm qua của hai vợ chồng, hôm nay lại như trở lại giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt khi mười bảy mười tám tuổi.

https://thuviensach.vn

Đối với tình huống này, dĩ nhiên Lý Noãn thích nghe ngóng rồi, chỉ là hiện tại nàng cũng không thể quá vui vẻ, đứa bé đã sắp sáu tháng rồi, bụng ngày càng to ngày càng nặng làm cho nàng không thể không ở nhà, chỉ là nàng vẫn kiên trì mỗi ngày tỉ mỉ thử điều chế thuốc, thỉnh thoảng xuống phòng dưới đất xem, trợ giúp Lý Văn, ngược lại làm ra được không ít cách điều chế thuốc viên.

Về phần Lý An, Lý Nhạc, Chu Nguyên, đều đang nỗ lực học chữ, tranh thủ đến đầu mùa xuân có thể viết được chữ, "dụ dỗ" phu tử Lý Noãn chọn trúng tới đây.

Lý Noãn xem kỹ thông tin của những phu tử kia, cuối cùng chọn ra một phu tử họ Tăng, chỉ là tuy tính tình của vị phu tử này tốt, cũng thích học trò thông minh lanh lợi, nghịch ngợm cũng không sao, nhưng nếu tư chất học trò không tốt, vị phu tử này rất có thể bãi công không làm, sau khi ba đứa bé Lý An biết được tin tức này, tất nhiên cũng cố gắng bắt đầu học tập gấp bội.

Mười ba tháng chạp, phòng dưới đất đã hoàn thành, người một nhà Lý Noãn cố ý làm bữa cơm trưa phong phú thăm hỏi đám thợ, sau đó Lý Noãn thanh toán tiền công cho bọn họ, lúc ăn cơm tối, đưa cho Lý Văn ba trăm lượng bạc, cũng viết số tiền đó vào trong sổ sách, muốn hắn mua đồ lắp đặt thiết bị cho phòng dưới đất ở huyện về.

Ngày hai mươi lăm tháng mười hai, lắp đặt thiết bị cho phòng dưới đất đã xong, người một nhà đều mang theo tò mò tiến vào phòng dưới đất không thắp đèn cũng sáng trưng như ban ngày.

Cầu thang đi xuống phòng dưới đất có hình chữ "chi"(之), vây quanh trên bậc thang là tấm ván gỗ trơn, hai bên còn có tay vịn, giữa tay vịn và vách tường, lại có chừng nửa mét trang trí vườn hoa, nhưng trong "vườn hoa" này, cũng được khảm rất nhiều kính lưu ly đắt tiền.

https://thuviensach.vn

Không chỉ là trong vườn hoa, bao gồm trên bậc thang này cũng có khảm kính lưu ly, trên trần nhà trong phòng dưới đất càng khảm hàng trăm kính lưu lý không đồng góc độ, những kính lưu ly này tồn tại không phải vì để đẹp mắt, mà là khúc xạ ánh sáng từ nhiều nguồn khác nhau truyền tới, hơn nữa trải qua Lý Noãn tính toán cẩn thận, ánh sáng kính lưu ly khúc xạ truyền đi trong phạm vi một mét đến gần trần nhà, cũng sẽ không khúc xạ làm chói mắt người, từ đó đạt tới chiếu sáng cả phòng dưới đất cũng không ảnh hưởng tầm nhìn.

Về phần nguồn gốc của những chùm tia sáng này, dĩ nhiên không phải ánh sáng tự phát, mà là nhờ có Lý Noãn thiết kế ở phía trên nóc cửa phòng dưới đất làm hai nguồn tụ ánh sáng.

Hai nguồn tụ ánh sáng này được cố định, trực tiếp tụ ánh sáng cũng định hướng bắn về phía ngay phía dưới lên kính lưu ly bên trong "vườn hoa", mà cường độ tia sáng cũng trải qua nhiều lần khúc xạ phản xạ, vừa đúng có thể bảo đảm ánh sáng ở phòng dưới đất giống như bên ngoài, cho nên, chỉ cần ánh sáng không quá tối đến mức đưa tay nhưng không nhìn thấy năm ngón tay, thì có thể thấy được toàn bộ bên trong phòng dưới đất.

Mỗi gian phòng trong phòng dưới đất đều không giống nhau, sau khi xuống bậc thang, gian thứ nhất bày hai giá sách như phòng khách, gian thứ hai như thư phòng, gian thứ ba lại có chút giống phòng ngủ, sau đó vòng qua một hành lang dài ba bốn mét để đi qua tảng đá lớn, đối diện hành lang, là một gian cất giữ dược liệu và một gian tận cuối bên trong trữ tuyết.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Kết Thúc (2)

Lý Nhạc chạy lui chạy tới trong phòng dưới đất vài vòng, từ gian thứ nhất đi tới gian thứ ba, lại xuyên qua hành lang dài ba bốn mét vượt qua tảng đá lớn, nhìn qua nhìn lại bên trong hai gian phòng cuối, cuối cùng mắt không chớp nhìn chằm chằm cái tương tự như giá sách giá thuốc trong gian phòng thứ hai, lôi kéo Lý Noãn thở dài nói: "Nhị tỷ, nơi này đẹp hơn thư phòng của chúng ta

Lý Noãn cười nói: "Nếu muội thích, sau này mùa hè hãy tới đây trong đọc sách, chỉ là hai gian phòng phía sau hành lang các muội không được phép đi vào, sau này trữ rất nhiều tuyết, sẽ rất lạnh."

"Nhị tỷ, không phải đến mùa hè tuyết đều biến thành nước sao, sẽ không lạnh." Lý Nhạc trừng mắt nhìn, không hiểu nói.

Lý An, Chu Nguyên, Tô thị, Tương thị cũng đều nghi ngờ nhìn về phía Lý Noãn, đối với chuyện phòng dưới đất có thể trữ tuyết cũng rất nghi ngờ, ngược lại Lý Văn cười cười, cũng không có một chút xíu hoài nghi.

"Được rồi Nhạc Nhạc, tam đệ, Nguyên Nhi, còn có mẹ, Tương bà bà, mọi người tạm tha cho chuyện trước mắt đã, chúng ta đi lấy mang tuyết vào, lấp một phòng đầy tuyết, sau đó con sẽ mang những chai bình tới, đến khi bên trong đã chứa đầy nước, đợi ngày mai mọi người sẽ tin tưởng con." Lý Noãn cười nói, lại nhìn những thiết bị lắp đặt trong phòng dưới đất, hài lòng gật đầu cái, rồi cười đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nhìn đám người Tô thị vẫn còn dáng vẻ đầu óc mơ hồ, Lý Văn cười nói: "Mẹ, gian phòng cuối cùng này chỉ cần đóng cửa lại, sẽ không tràn ra một chút khí lạnh nào, lại thêm phòng dưới đất này đông ấm hạ mát, chỉ cần chúng ta ít đi vào đi lại, mang theo khí nóng vào, để một mùa hè cũng không thành vấn đề."

"Cũng là lý lẽ này, cũng không biết có được hay không, nếu không được, chẳng phải làm cho phòng dưới đất này ngập nước ư, làm đẹp như thế, nếu như bị nước ngâm, sợ là sẽ hỏng." Tô thị còn có chút lo lắng nói.

Tương thị cười nói: "Liễu Nhi, Noãn Nhi nha đầu nhà chúng ta làm việc sẽ không có vấn đề, yên tâm đi, chúng ta nhanh đi lấy tuyết mang vào trong gian phòng cuối cùng cho nó, nó còn mang thai, bụng lớn, ngã sẽ không tốt."

Buổi tối, một gian phòng tận cùng bên trong phòng dưới đất chừa lại lối đi chưa tới hai mét cuối cùng bị lấp đầy, vốn phòng dưới đất ấm hơn bên ngoài lập tức lạnh lẽo, mà Tô thị và Tương thị lo lắng cho thân thể Lý Noãn, một khắc cũng không để cho nàng nán lại, đợi đến khi tất cả đều xử lý thỏa đáng rồi, hai người cũng không quan tâm băng tuyết ở tầng hầm sẽ tan hay không, thúc giục Lý Noãn trở lại trong phòng cho ấm.

Ngồi ở trên kháng ấm áp, Lý Noãn cười nói: "Mẹ, Tương bà bà, hai người không cần lo lắng, con không sao."

Nghe nói như thế, Tương thị luôn không biểu đạt ý kiến lại nghiêm túc, nói: "Noãn Nhi nha đầu, đừng không chú ý những thứ này, đừng nhìn hiện tại không có chuyện gì, nếu như chờ con nhiễm khí lạnh rồi, vấn đề này sẽ lớn chuyện. Noãn Nhi nha đầu, đừng trách lão bà tử này dài dòng, năm đó con dâu ta, cũng bởi vì lúc mang thai Nguyên Nhi không chú ý, bị nhiễm khí lạnh vẫn luôn không tốt, sau đó sinh Nguyên Nhi, thân thể nó vẫn luôn không được, cũng sẽ không thể đi sớm như vậy."

https://thuviensach.vn

Nhìn ra Tương thị ân cần và lo lắng, Lý Noãn cũng không phản bác nữa, khéo léo gật đầu nói: "Tương bà bà, mẹ, sau này con nhất định sẽ chú ý, phòng dưới đất con cũng sẽ ít đi, yên tâm rồi nhé."

Tô thị cười nói: "Nha đầu con đấy, chỉ được cái đồng ý ngoài miệng là nhanh."

"Mẹ, con cũng nghi nhớ trong lòng mà." Lý Noãn cười nói, còn đưa tay vỗ vỗ ngực, tỏ rõ thật sự đặt những dặn dò này ở trong lòng.Đang lúc này, Lý Nhạc từ bên ngoài đẩy cửa ra đưa đầu vào nói: "Nhị tỷ, bên ngoài sân có người tìm tỷ."

Lý Noãn khẽ nhíu lông mày, có chút nghi ngờ đứng dậy đi tới cửa hỏi: "Nhạc Nhạc, hỏi rõ ràng là người nào chưa?"

"Muội hỏi rồi, chỉ là đại tỷ tỷ kia không nói, còn nói chỉ cần nhị tỷ gặp sẽ biết." Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lý Nhạc cũng có chút dáng vẻ nghi hoặc, ánh mắt đen láy lộ ra cảm xúc rối rắm.

Lý Noãn ngẩng đầu nhìn ngoài cửa, không hề thấy người ngoài kia, nhưng trong lòng có loại cảm giác kỳ diệu, vừa suy nghĩ vừa đi ra ngoài sân, khi thấy rõ diện mạo người tới, trái tim nhất thời lộp bộp một tiếng, chợt giật mình, thiếu chút nữa nhảy tới cổ họng.

Người đến là một nữ tử cao quý tao nhã, mặc dù mặc quần màu sáng, khoác áo ấm màu trắng thật dày, toàn thân lại toát ra anh khí bức người, gió lạnh thổi bay mái tóc dài của nàng, nhất thời càng lộ vẻ hiên ngang mạnh mẽ, vừa nhìn là biết là một nữ tử thẳng thắn

Mà sau lưng nữ tử còn có một cỗ xe ngựa hoa lệ quý khí, hiển nhiên thân phận không tầm thường, mặc dù như vậy, Lý Noãn vẫn bị tướng mạo của nữ tử này làm hoảng sợ

https://thuviensach.vn

Ngay từ đầu nữ tử kia không để ý đến Lý Noãn, đợi đến khi phát hiện vẻ mặt Lý Noãn có chút kỳ quái, không khỏi nhướng mày, không xác định chắc chắn hỏi: "Nữ nhân chết tiệt? Mẹ nó, lão đầu kia không lừa ta, sao cậu ở trong bộ dạng này?"

Ánh mắt Lý Noãn đờ đẫn thật lâu, mới miễn cưỡng phản ứng lại, trong lòng tràn đầy hoài nghi hỏi ngược lại: "Tình Tâm?"

"Thật sao, thật sự là cậu!" Vẻ mặt Long Tình Tâm không dám tin nhìn lên nhìn xuống đánh giá Lý Noãn, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên bụng đang nhô lên của nàng: "Nữ nhân chết tiệt, chỉ mới mấy tháng, sao đến đứa bé cũng có rồi! Nhanh, đi theo tớ, rất nhanh chúng ta có thể rời khỏi cái nơi quỷ quái này rồi."

Long Tình Tâm, chính là người bạn thân của Lý Noãn – thiên kim của hai giới hắc bạch, lúc ấy Lý Noãn từ bên ngoài đến chỗ này, nàng ấy cũng đi theo, chỉ là so với Lý Noãn, nàng ấy may mắn không mượn xác hoàn hồn.

"Rời đi lúc này ư?" Lý Noãn kinh ngạc hiểu ra ý của mấy chữ kia, sau đó nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn ngôi nhà đã sớm quen thuộc, trong lòng đột nhiên có cảm giác khó chịu không nói ra được, im lặng một lát sau, nàng mới lắc đầu, "Tình Tâm, ngôi nhà này cần tớ, tớ không thể đi."

"Nữ nhân chết tiệt, cậu không nhầm chứ, tại thời đại phong kiến lạc hậu này, có gì tốt để giữ cậu lại." Long Tình Tâm không hiểu nhìn chằm chằm Lý Noãn.

Lý Nhạc u mê lắng tai nghe, mặc dù không biết hai người đang nói cái gì, lại mơ hồ cảm thấy tình huống có chút không đúng, không khỏi nắm chặt vạt áo Lý Noãn theo bản năng.

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Kết Thúc (3)

Cảm nhận được động tác của Lý Nhạc, Lý Noãn mới lấy lại tinh thần từ trong khiếp sợ, nàng cẩn thận suy nghĩ, kéo Lý Nhạc qua nói: "Nhạc Nhạc, muội đi vào trước đi, tỷ có chút chuyện muốn nói với đại tỷ tỷ này, lập tức đi vào."

Lý Nhạc lại không chịu buông tay, chỉ nháy mắt nhìn Lý Noãn, nhỏ giọng hỏi: "Nhị tỷ, tỷ phải đi nơi nào?"

Lý Noãn khẽ chấn động trong lòng, trên mặt vẫn cười dịu dàng, nói: "Nhạc Nhạc ngoan, bên ngoài lạnh như thế, nhị tỷ có thể đi đâu? Lập tức trở về phòng."

"Có thật không?" Lý Nhạc vẫn có chút không quá tin chắc, hỏi lại, lại nghiêng đầu nhìn Long Tình Tâm, trong mắt lộ ra mấy phần cảnh giác.

Long Tình Tâm nhíu mày, đang muốn mở miệng, thì nhìn thấy Lý Noãn nháy mắt với nàng, cũng mấp máy môi không nói gì.

Sau đó Lý Noãn lại dụ dỗ một phen, Lý Nhạc mới đi vào trong nhà, chỉ là không có vào phòng trước, mà kéo Lý An, Chu Nguyên ngồi ở phía trước cửa phòng quay đầu ra ngoài nhìn quanh, bộ dạng chỉ sợ Lý Noãn bị bắt cóc.

Long Tình Tâm thấy thì cười trêu ghẹo nói: "Nữ nhân chết tiệt, chỉ sống chung mấy tháng, mà những tiểu tử kia còn rất lo lắng cho cậu đấy."

https://thuviensach.vn

Lý Noãn không khỏi cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Tớ nói thật Tình Tâm, tớ thật sự không muốn trở về, nơi này tốt vô cùng."

"Nữ nhân chết tiệt, cậu không nhầm chứ, ở cái sân rách nát này, mà còn rất tốt?" Trong nháy mắt Long Tình Tâm thu hồi nụ cười, cau mày chỉ vào trạch viện cũ phía sau Lý Noãn, gương mặt kinh ngạc.

Lý Noãn im lặng một lát, mới khẽ lắc đầu nói: "Tình Tâm, cậu đừng khuyên tớ nữa, tâm ý tớ đã quyết, cậu biết không, nơi này cho tớ cảm giác, giống như tổng bộ trong mắt cậu, mặc dù trong mắt người khác, nó là một nơi khủng bố, đối với cậu mà nói lại tràn đầy niềm vui thú và lưu luyến. Cậu cũng biết, trước kia cha mẹ tớ mất sớm, vẫn chưa từng cảm nhận được ấm áp gia đình, nơi này có hương vị gia đình."

Long Tình Tâm nghiêm túc nhìn Lý Noãn rất lâu, mới nghiêm túc nói: "Nữ nhân chết tiệt, lần này có trở về hay không không phải cậu có thể lựa chọn, chúng ta đến, vốn là phá vỡ cân bằng của không gian này, nếu như bây giờ không trở về, thì vĩnh viễn không trở về được, cậu phải suy nghĩ kỹ càng."

"Ừ, tớ đã suy nghĩ kỹ. Tình Tâm, sau khi cậu trở về, nếu như mà công ty kia của tớ còn chưa xuất hiện vấn đề gì, phải đi tìm luật sư La ở sở Sự Vụ thành phố A, anh ấy sẽ giúp cậu lấy được tất cả tài sản đứng tên tớ, chỉ là muốn làm phiền cậu giúp tớ chăm sóc Thích tẩu, tẩu ấy đi theo tớ cũng bảy tám năm rồi....."

Lý Noãn dứt khoát gật đầu, sau đó dứt khoát bắt đầu giao phó chuyện công ty dưỡng sinh, trước kia chưa từng nghĩ còn cơ hội trở về, càng không biết Long Tình Tâm cũng vô tình bị đưa đến thế giới này, nhưng mà bây giờ nếu gặp mặt, nếu như có thể, lợi ích của nàng ở thế giới kia tất nhiên đưa cho người bạn tốt nhất này.

.....

https://thuviensach.vn

Không biết đã trải qua bao lâu, hai người nói chuyện một lúc nữa, Long Tình Tâm thở dài, mới lưu luyến không rời mà nói: "Nữ nhân chết tiệt, không ngờ mới vừa gặp mặt lại phải tách ra, hơn nữa không thể tiếp tục gặp nhau, mặc dù rất khó chịu, chẳng qua tớ tôn trọng sự lựa chọn của cậu, vậy thì tớ đi trước, chẳng qua tớ cũng không lấy cổ phần của công ty dưỡng sinh của cậu vô ích, nếu cậu lựa chọn mọc rể ở chỗ này, làm bạn bè, tớ chỉ có thể đưa cho cậu một ít đồ vật tốt mà thôi."

Long Tình Tâm nói xong, thì khẽ vỗ tay, phu xe trên xe ngựa xa hoa kia nghe tiếng nhảy xuống, trong xe lại có người đưa ra cái hộp ngọc tinh xảo hình như đã chuẩn bị từ trước, sau khi phu xe kia cung kính nhận lấy, liền quy củ đưa tới.

Long Tình Tâm nhận lấy hộp ngọc, vẫy tay để cho người lui xuống, lúc này mới giao hộp ngọc cho Lý Noãn nói: "Nữ nhân chết tiệt, tớ tới nơi đây có chút kỳ ngộ, lấy được không ít chỗ tốt, hiện tại muốn đi, vậy đưa tất cả cho cậu, bên trong có một cây sáo ngắn, nếu cậu gặp phải chuyện gì khó khăn không giải quyết được, thì đi tới phủ Tĩnh vương ở kinh thành, Tĩnh vương gia sẽ giúp cho cậu, chỉ là cơ hội chỉ có một lần, cũng không nên lãng phí."

"Tình Tâm, cậu cũng thế, phải cố bảo trọng." Lý Noãn ôm hộp ngọc vào trong ngực, cố nén kích động muốn đi theo, hốc mắt cay cay dặn dò.

"Ừ, tự tớ biết, nữ nhân chết tiệt, tớ đi đây, hẹn gặp lại." Long Tình Tâm luôn cứng rắn, lần này cũng không nhịn được hít sâu vài cái, mới đè lại không nỡ trong lòng, sau khi nói lời từ biệt, mới ngồi lên xe ngựa rời khỏi thôn Lý gia.Lý Noãn ôm hộp ngọc trở lại trong phòng, tâm tình có chút xuống thấp để ba đứa bé tự động đi chơi, mình thì yên tĩnh ở trong phòng cả một buổi chiều, trong lúc đó mặc kệ là ai tới gõ cửa nàng đều chưa hề đi ra.....

.....

https://thuviensach.vn

Hơn bốn năm sau, thôn Lý gia đã sớm không còn là một thôn nhỏ nghèo nàn như trước kia nữa, thôn Lý gia hôm nay, vạn mẫu ruộng tốt hơn phân nửa đều xây lán, trồng các loại thảo dược, còn có mấy khu rừng được khai phá thành những vườn trái cây, những bờ ruộng dọc ngang chồng chéo lên nhau, khắp nơi có thể nghe được tiếng cười tiếng nói của mọi người xuyên qua đồng ruộng hoặc trong rạp thuốc truyền đến, chỗ sâu trong thôn Lý gia, mơ hồ còn nghe được tiếng đọc diễn cảm trong trẻo chỉnh tề của trẻ con truyền ra.....

Hôm nay đang đầu mùa xuân, chính là ngày mùa, trong một ngôi nhà tọa lạc ở chỗ sâu trong thôn Lý gia, bên ngoài vẫn như mấy năm trước, mơ hồ truyền đến giọng nói non nớt của một bé trai.

"Mẹ, mẹ, tăng gia gia (ông cố) đã dẫn theo Đông Nhi tỷ tỷ tới, nói muốn mang con đi vào trong huyện chơi, mẹ, con có thể đi không." Đứa bé chỉ trên dưới bốn tuổi, một đôi mắt đen y hệt quả nho tỏa sáng, bàn tay nhỏ bé lôi kéo ống tay áo thiếu phụ xinh đẹp đang ngồi ở trên ghế thái sư cạnh cửa phơi nắng, bộ dạng cầu xin.

Thiếu phụ xinh đẹp kia không mở mắt, lười biếng thuyết giáo: "Ừ, muốn đi thì đi, chỉ là con phải nhớ, nhớ năm đó, chính ông cố của con cầm ly trà ném bể đầu mẹ con đấy, nhưng con phải chú ý, nếu lại thấy ông cố con cầm ly trà, nhớ phải tránh né, nếu như bị đập chảy máu, tuy sản phẩm dưỡng sinh của chúng ta rất nhiều, nhưng không có thuốc giảm đau."

Tiểu Chính Thái* lập tức bị sợ đến tái đi, do dự: "Vậy, vậy con còn....."

(*(tiểu chính thái) = từ tiếng Nhật: Shotaro/Shota: Bé trai. Chỉ những cậu bé/thiếu niên/ những chàng trai trẻ tuổi, ngây thơ)

"Nha đầu cháu ấy, cũng hơn bốn năm rồi, chuyện như vậy mà cháu còn nhớ, xem ra vẫn còn tức giận ông già này." Lúc này, ngoài cửa truyền tới

https://thuviensach.vn

giọng nói già nua mang theo ý cười, mặt mày nhìn qua chừng năm mươi tuổi đi vào, tinh thần sáng láng.

Người này chính là lão gia tử tính tình cổ quái lúc trước, chỉ là lão gia tử bây giờ, không những trẻ tuổi hơn trước, tinh thần cũng minh mẫn, tính tình càng thêm tốt hơn trước đây không biết bao nhiêu lần.

Hai điểm thay đổi này, dĩ nhiên là công lao thuộc về Lý Noãn, trong tay tập trung nhiều sản phẩm dưỡng sinh điều dưỡng quý, về phần tính tình thay đổi, có lẽ là vì đã cởi bỏ được khúc mắc.

"Gia gia, sao ông lại đích thân đến." Thiếu phụ xinh đẹp trên ghế thái sư nghe tiếng, lập tức mở mắt đẹp ra đứng lên, cũng không tiếp lời Lý lão gia tử, vừa đỡ lão gia tử ngồi ở trên ghế thái sư, vừa chú ý đỡ thân thể lão gia tử, "Gia gia, không phải cháu đã nói rồi sao, bệnh trên chân gia gia còn chưa hoàn toàn khỏi đâu, đầu mùa xuân vẫn còn lạnh, không thích hợp đi nhiều."

"Cũng bởi vì như vậy, nha đầu cháu mới hủy hình tượng của ta trước mặt Song Nhi?" Lý lão gia tử nghe vậy, cố ý sầm mặt xuống, nhưng trong mắt lại nở nụ cười.

"Khụ khụ..... Gia gia, cháu không nói cái này....." Lý Noãn muốn chuyển đề tài, thấy lão gia tử không mắc mưu, đành phải nói: "Được rồi được rồi, không phải ông muốn đi lên huyện chơi một chuyến với Song Nhi sao, một mình ông cháu không quá yên tâm, vừa đúng tổng bộ ở trong huyện có một số việc cần làm, cháu bảo Đông Đầu và Lục Chỉ cùng đi với ông, nếu trên đường gặp phải chuyện gì, có bọn họ, cháu cũng yên tâm."

"Yên tâm đi nha đầu, thân thể ta tốt hơn trước kia nhiều, bộ quyền thái cực cháu đưa cho ta rất tốt, hiện tại nãi nãi của cháu cũng đều muốn đánh thượng hai lần mỗi ngày mới thoải mái." Lý lão gia tử hiền lành cười nói, hòa ái kéo Bách Lý Vô Song qua một bên, "Song Nhi, cùng đi huyện chơi

https://thuviensach.vn

với ông cố nhé, ông cố dẫn cháu đi mua bánh Vân Hương chỉ có ở kinh thành mới có được không?

"Vậy, vậy ông cố sẽ dùng ly trá ném Song Nhi sao?" Vẻ mặt Tiểu Chính Thái vô tội nhìn Lý lão gia tử.

Lý Noãn im lặng quay đầu, Lý lão gia tử sửng sốt, rồi cười nói: "Ông cố thề với trời, nếu cầm ly trà ném Song Nhi, thì vĩnh viễn không được ăn bánh Vân Hương ngon nhất!"

Lý Noãn bên cạnh: "....."

https://thuviensach.vn

LƯƠNG ĐIỀN MỸ THƯƠNG

Tiêu Diêu Dương Dương
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Kết Thúc (4)

Chỉ là im lặng không nói gì, hôm nay tính tình lão gia tử so với bốn năm nay, quả thực như trên trời dưới đất, điều này làm cho nàng thật sự cảm giác vui mừng sâu sắc.

Sau khi một già một trẻ ngoéo tay ước định xong, Lý lão gia tử mới hỏi Lý Noãn nói: "Đúng rồi nha đầu, cha mẹ cháu mang theo đại bá nhị bá của cháu đi kinh thành cũng mấy tháng rồi, lúc nào thì trở về? Người một nhà chúng ta đã lâu không cùng ăn cơm, chờ cha mẹ cháu trở lại, chúng ta nhất định phải tụ họp, mấy tháng này không thấy, nãi nãi cháu lẩm bẩm mỗi ngày đấy."

"Đại khái còn nửa tháng nữa là trở về, ý của gia gia cháu, buổi chiều cháu sẽ đi nhà cũ trò chuyện với nãi nãi, giải buồn." Lý Noãn cười nói.

Lý lão gia tử hài lòng gật đầu, lại có chút lo lắng hỏi: "Đại ca cháu đi nước Việt nửa năm rồi, có truyền tin tức về hay không, mặc dù Liễu nương phái nhiều người đi theo, thế nhưng dù sao cũng ở nước khác, ta sợ đại ca cháu chịu thiệt ở bên ngoài."

"Gia gia, gia gia yên tâm đi, người Liễu nương phái đi theo đại ca toàn là người tốt nhất trong nhóm cao thủ của chúng cháu, tuy mới huấn luyện thời gian ba năm, nhưng đều lấy một địch mười." Lý Noãn cười nói.

Đối với chuyện gì có thể nói, nàng cũng không giấu giếm gì với những người thân trong nhà, về phần ám vệ, là chỉ có nàng và Liễu nương biết,

https://thuviensach.vn

thôn Lý gia chưa tới giây phút sinh tồn, là sẽ không dễ vận dụng, mà thực lực đám người này vượt xa những cao thủ được bồi dưỡng kia.

Trải qua hơn bốn năm này, dưỡng sinh đường đã sớm danh chấn thiên hạ, mà ông chủ thần bí phía sau dưỡng sinh đường, để bảo đảm dưỡng sinh đường có thể an ổn không ngại đứng vững gót chân, tất nhiên Lý Noãn sẽ bồi dưỡng không ít những thế lực cần thiết này, nếu không phải có tín vật Long Tình Tâm lưu lại năm đó, khơi thông quan hệ hoàng gia, nhưng nếu như hắc đạo thể thông suốt, vẫn không cách nào hoàn toàn vững chắc căn cơ.

.....

Ước chừng ba tháng sau, trong lúc rảnh rỗi Lý Noãn ở trong sân dạy con trai một bài vè viết: "Có thể tin trời, có thể tin đất, không bằng tin vào mình; núi đáng hận, nước đáng hận, không đáng hận bằng cha con....."

Ngoài cửa, một tên con trai mới vừa cưỡi ngựa đến trong nháy mắt đen mặt, dáng người nam tử cao lớn, tung người xuống ngựa, chân đi đôi giày trắng như tuyết đi tới trước mặt nàng: "Lý Noãn, nàng có đồng ý gả cho ta không?"

"Làm vợ?" Lý Noãn cười yếu ớt hỏi khẽ.

"Cuộc đời này ta chỉ cưới một người làm vợ, không phải ngươi." Vẻ mặt nam tử âm trầm, cũng là thế tử Vân vương Lăng Diệp Vũ người muốn hại đứa bé trong bụng nàng năm đó.

"Thật xin lỗi, không lấy!" Lý Noãn cười lắc đầu, giọng điệu như đinh đóng cột, nói xong, lôi kéo Bách Lý Vô Song đứng dậy đi vào nhà.

Sắc mặt Lăng Diệp Vũ trầm xuống, đột nhiên không biết nghĩ đến cái gì đó, do dự trong chốc lát, mới nói vọng vào cánh cửa đang khép hờ: "Lý

https://thuviensach.vn

Noãn, ‘Long Tình Tâm’ ông chủ thần bí phía sau dưỡng sinh đường, có phải là ngươi không?"

"Thế tử Vân vương nói đùa, chỉ là người hỏi lời này cũng không chỉ một mình ngài đâu, nhưng mặc kệ thế nào, thật ra thì Lý gia chúng ta cũng chỉ là giúp ông chủ làm việc thôi, nếu như Thế tử Vân vương thật sự muốn tìm ông chủ của ta, sợ rằng không dễ dàng, ông chủ là thần long thấy đầu không thấy đuôi, dù là đại ca ta, một năm cũng không nhất định có thể thấy một lần." Giọng nói của Lý Noãn mang theo ý cười truyền ra từ trong nhà, dừng một chút, lại bổ sung một câu, "Nếu Thế tử Vân vương không tin, có thể đi hỏi Tĩnh vương gia."

Lý Noãn không lo lắng hắn có thể tra được cái gì, giờ phút này Thế tử Vân vương hỏi như vậy, hơn phân nửa là bởi vì nguyên do trong phạm vi huyện Bảo, thôn có mấy vạn đồng ruộng tốt chỉ có thôn Lý gia nàng mà thôi.

Xem ra cây to đón gió không phải nói ngoa, chỉ là mấy vạn mẫu ruộng tốt này, cũng đã đưa tới sự để ý của quý nhân tai to Thế tử Vân vương, nếu ban đầu thật sự ghi dưỡng sinh đường dưới danh nghĩa của nàng, còn không biết hiện tại sẽ có những ngày yên ổn như thế này không.

Cũng may ban đầu suy tính đến an toàn của thôn Lý gia, khi dưỡng sinh đường vừa sáng lập, nàng đã dùng danh nghĩa Long Tình Tâm, thậm chí khi Lý Văn ra ngoài làm việc, những người khác cũng đều không biết dưỡng sinh đường thật ra của gia đình họ. Về phần sau đó dưỡng sinh đường xuất hiện nguy cơ, nàng cầm tín vật ban đầu Long Tình Tâm đưa đi tìm Tĩnh Vương, tất nhiên cũng dùng danh nghĩa Long Tình Tâm, hiện tại cho dù Lăng Diệp Vũ thật sự đi hỏi, lấy được đáp án cũng chỉ có một cái tên này.

Bên ngoài, ánh mắt Lăng Diệp Vũ lóe lên, im lặng đứng yên thật lâu, cuối cùng không nói cái gì nữa, xoay người cưỡi ngựa rời đi.

https://thuviensach.vn

Sau một lát sau, Lý Noãn mới lôi kéo Bách Lý Vô Song đi từ trong nhà ra, đứng ở trên bệ đá ngắm nhìn một người một ngựa dần dần đi xa ở cửa thôn thở dài nói: "Mấy năm này Hoàng thất càng ngày càng rối loạn, ta ít dính dáng vào vẫn tốt hơn, cha xấp nhỏ, cách năm năm ước hẹn chỉ còn hai tháng, chàng không dám đi ra sao....."

Nghe được Lý Noãn lầm bầm lầu bầu, Bách Lý Vô Song nâng khuôn mặt tươi cười, non nớt hỏi "Mẹ, rốt cuộc cha con là ai?"

"Hắn hả, là tiểu quỷ nhát gan dám làm không dám chịu." Lý Noãn không chút khách khí chê bai hình tượng người nào đó ở trước mặt con trai, dừng một chút, lại giáo dục con trai nói: "Song Nhi, sau này con nhất định phải làm đứa bé thành thực dũng cảm, nhất định không nên học cha con, co đầu rụt cổ."

Đúng lúc này, một giọng nói đẹp hơn đóa hoa sen trên núi tuyết làm cho người ta ấm lòng người truyền đến từ ngoài sân: "Tiểu phu nhân, nói xấu người khác ở sau lưng là một hành động không có đạo đức."

Sau đó, là giọng nói dịu dàng trầm ổn của Lý Văn truyền vào: "Noãn Nhi, muội phu này không hiền hậu, thông báo tới quá vội vàng, vì hôm nay, đại ca ta cố ý chạy về từ bên kia trước hai tháng, trên đường còn gặp được cha và mẹ, dám rút ngắn lộ trình ba tháng còn lại hai tháng, muội xem nên bồi thường thế nào đây?"

Theo tiếng nói truyền tiến tới, Lý Văn, Tô thị, Lý Đức cùng với Tương thị đi theo ở bên cạnh Tô thị, thậm chí ngay cả Lý An, Chu Nguyên đang học ở Quốc Tử Giám kinh thành còn có Lý Nhạc được Ngụy lão phu tử của Quốc Tử Giám nhận làm nghĩa nữ nối đuôi mà vào, Lý Noãn kinh ngạc nhìn người nhà mệt mỏi long đong vì đường xa, còn có Tịnh Liên đi ở chính giữa mặt mũi thánh khiết lại mang theo nụ cười dịu dàng, lơ đãng một dòng nước ấm chảy về phía trái tim, nhất thời thậm chí có chút nghẹn ngào.....

https://thuviensach.vn

.....

Nửa năm sau, thân là con trai thất lạc bên ngoài của Đương kim hoàng thượng, chính xác là Tịnh Liên đại sư được Đại Chu sùng bái cũng chính là Liên Thân vương chủ động bỏ qua ngôi vị hoàng đế, nhượng vị cho Tam hoàng thúc Tĩnh vương gia chấn động cả Đại Chu, gần như trong một đêm, tuôn ra vô số tin đồn trong dân gian.

Có người nói Tĩnh vương gia âm thầm chèn ép Liên Thân vương có thế lực yếu kém, bị buộc nhượng vị; cũng có người nói Liên Thân vương là cao tăng đắc đạo, đã sớm nhìn thấu danh lợi hồng trần, một lòng hướng Phật, không tham dự chuyện chính trị, lúc này mới nhượng vị cho Tĩnh vương gia; lại có người nói tuy Liên Thân vương do phi tử hoàng thượng sinh ra, nhưng là máu mủ của Tĩnh vương gia, chỉ là phiên bản lời đồn đãi này mới ra không tới lâu, đã bị người có thế lực dùng thế sét đánh đè xuống.

Vào sáng sớm một ngày cuối thu nào đó, ánh nắng tươi sáng, một nữ nhân một tay ôm một bé trai xinh đẹp năm tuổi ngủ say, một tay đỡ bụng dựa vào trong ngực một nam tử tuyệt thế đang ngồi trên ghế mềm, trong miệng bất mãn lầu bầu nói: "Những người đó chửi bới chàng và Tĩnh vương gia như vậy, ta không cho Liễu nương cắt đầu lưỡi của bọn hắn đã coi như là nhân từ rồi, chàng còn nói cái gì mà muốn giảng đạo lý với bọn họ, chàng cũng dễ bị bắt nạt quá?"

"Lời ấy của phu nhân không đúng rồi, lấy bạo chế bạo chỉ là hạ sách, cổ xưa có nói, không đánh mà thắng mới là thượng sách, bằng không chuyện này sẽ xảy ra lần nữa, sẽ để vi phu giảng giải với bọn họ lần nữa ư?" Nam tử nhẹ giọng nói, giọng nói kia đánh thẳng vào lòng người, mang theo lực lượng thần kỳ có thể trấn an nóng nảy và lo lắng trong lòng người.

"Tùy chàng." Lý Noãn lơ đễnh cười, coi như đồng ý.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không tin, trải qua nàng và Tĩnh vương gia cùng với bằng hữu hắc đạo chèn ép, sẽ còn người dám đồn ra những chuyện này, nghĩ như vậy, Lý Noãn lập tức hỏi một câu hỏi đã nghi vấn ở trong lòng rất lâu: "Thiếp nói này Tịnh Liên, năm đó người đệ tử kia đã từng nói cho thiếp biết, chàng từng ở trước Phật thề..... Đây là thật sao?"

Tịnh Liên bật cười một tiếng, giống như có thể nóng chảy băng tuyết, nhẹ giọng nói ở bên tai Lý Noãn: "Thật thì như thế nào, giả thì như thế nào, phu nhân cần gì lại đi để ý, phu nhân chỉ cần biết, cuộc đời này của Tịnh Liên, không phụ Như Lai cũng không phụ khanh." (khanh ở đây là nói đến Lý Noãn nha ^^)

Lời của tác giả: Kết thúc gấp gáp, thật xin lỗi mọi người, thời gian trước bởi vì bị cảm, cha mẹ trong nhà cấm đụng vào máy vi tính, sau khi tới trường học thì gấp gáp lo chuyện học lái xe, tôi biết rõ những lý do này không đủ để tôi lấy cớ vội kết thúc như vậy, hi vọng mọi người có thể tha thứ, cho nên trước đó vẫn không giải thích, chủ yếu là sợ mọi người mắng tôi, được rồi, tôi bỏ chạy.....-

https://thuviensach.vn